UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01567166 2

G. Norwood
St Johns College
Cambridge. Mass

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by

MRS. W. E. BENNETT

POETAE LYRICI GRAECI.

Edidit

Theodorus Bergk.

Lipsiae.

Sumtu Reichenbachiorum fratrum.

1843.

PA
3443
B47
1843

LIBRARY
APR 6 1972
UNIVERSITY OF TORONTO

INDEX.

Pindari Carmina.

	Pag.
Olympia.	1—73
Pythia	74—139
Nemea	140—185
Isthmia	186—214
Fragmenta	215—300

Elegiarum reliquiae.

I.	Callinus	303—305
II.	Tyrtaeus	305—313
III.	Asius	313
IV.	Mimnermus	314—320
V.	Solon	320—338
VI.	Phocylides	338—341
VII.	Pseudophocylides	342—355
VIII.	Xenophanes	356—359
IX.	Theognis	360—424
X.	Phrynichus	424
XI.	Aeschylus.	424—425
XII.	Sophocles.	425—426
XIII.	Ion	426—430
XIV.	Melanthius	430
XV.	Hippo	431
XVI.	Empedocles	431
XVII.	Dionysius	432—433
XVIII.	Euripides	434—435
XIX.	Thucydides	435
XX.	Euenus	436—437
XXI.	Critias	438—441
XXII.	Socrates	442
XXIII.	Plato	442—449
XXIV.	Antimachus	449—452
XXV.	Astydamas	452
XXVI.	Sophocles Minor	452—453
XXVII.	Philiscus	453
XXVIII.	Aphareus	454
XXIX.	Aristoteles	454—462
XXX.	Crates	463—464

Jamborum reliquiae.

I.	Archilochus	467—500
II.	Simonides	500—511

Pag.
III. Hipponax . . . . . 511—532
IV. Ananius 533
V. Critias. 534

Carminum melicorum et choricorum reliquiae.

I. Terpander . . . . . 537—538
II. Alcman . . . . . 538—565
III. Arion . . . . . 566—567
IV. Bion 567
V. Pittacus 568
VI. Chilo 568
VII. Pythermus 568
VIII. Alcaeus . . . . . 569—598
IX. Sappho . . . . . 598—632
X. Erinna . . . . . 632—634
XI. Stesichorus . . . . . 634—653
XII. Ibycus . . . . . 654—664
XIII. Anacreon . . . . . 665—696
XIV. Anacreontea . . . . . 697—742
XV. Telesilla . . . . . 742—743
XVI. Simonides . . . . . 744—806
XVII. Timocreon . . . . . 807—810
XVIII. Myrtis 810
XIX. Corinna . . . . . 811—817
XX. Praxilla . . . . . 818—819
XXI. Bacchylides . . . . . 820—834

Dithyramborum reliquiae.

I. Cydias 837
II. Lamprocles 838
III. Licymnius . . . . . 839—840
IV. Ariphron 841
V. Pratinas . . . . . 842—845
VI. Lasus . . . . . 845—846
VII. Diagoras 846
VIII. Cleomenes 847
IX. Melanippides . . . . . 847—850
X. Cinesias 850
XI. Philoxenus . . . . . 851—860
XII. Timotheus . . . . . 860—863
XIII. Telestes . . . . . 864—866
XIV. Polyidus 867
XV. Lycophronides . . . . . 867—868

Scolia et Carmina popularia.

Scolia . . . . . 871—878
Carmina popularia . . . . . 878—884

Pindari Carmina.

Indian Chanting.

INDEX CARMINUM*).

OLYMPIA.

Olymp. I. Hieroni Dinomenis f. Syracusarum regi, celete Pherenico victori Olymp. 77. in victoriae sollemnibus in convivio Syracusis in aula regia cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. II. Theroni Aenesidami f. Agrigentinorum tyranno, curru victori Olymp. 76. auriga Nicomacho, in victoriae sollemnibus Agrigenti cantatum.

Olymp. III. Eidem ob eandem victoriam, Agrigenti in Theoxeniis cantatum eodem fere tempore.

Olymp. IV. Psaumidi Acronis f. Camarinaeo, non equis sed rheda mulari victori Olymp. 82. Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. V. Eidem ob eandem victoriam, eodem anno reduce Psaumide Camarinae in pompa cantatum.

Olymp. VI. Agesiae Sostrati f. Iamidae Syracusio, rheda mulari victori Olymp. 78. Stymphali cantatum post victoriam, Thebis missum.

Olymp. VII. Diagorae Damageti f. Rhodio, pugilatu victori Olymp. 79. in Rhodum insulam missum, post reditum in convivio Ialysi cantatum.

Olymp. VIII. Alcimedonti Iphionis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Olymp. 80. Melesia magistro, cantatum Olympiae in pompa.

Olymp. IX. Epharmosto Locro Opuntio, lucta victori probabiliter Olymp. 81. Opunte in sollemnibus victoriae cantatum.

Olymp. X. Agesidamo Archestrati f. Locro Epizephyrio pugilatu inter pueros victori probabiliter Olymp. 74. (cod. Vrat. Olymp. 76.) Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. XI. Eidem ob eandem victoriam, longo post victoriam intervallo Thebis in urbem Locrorum Epizephyriorum missum ibique in sollemnibus victoriae redeuntibus cantatum.

---

*) Hic index carminum, sicut qui deinde sequitur, temporum index, est ex Boeckhii editione repetitus.

Olymp. XII. Ergoteli Philanoris f. Himeraeo, dolicho victori Olymp. 77. in Sicilia compositum, Himerae cantatum post reditum.

Olymp. XIII. Xenophonti Thessali f. Corinthio, stadio et quinquertio victori Olymp. 79. Corinthi cantatum in comissatione Iovi habita.

Olymp. XIV. Asopicho Cleodami f. Orchomenio Boeoto, stadio inter pueros victori Olymp. 76. Orchomeni cantatum in pompa Gratiis ducta, haud dubie a pueris.

PYTHIA.

Pyth. I. Hieroni Dinomenis f. Aetnaeo, Syracusarum regi, curru victori Pyth. 29. Olymp. 76, 3. Aetnae cantatum in comissatione apud Dinomenem Hieronis f.; post ipsam victoriam scriptum.

Carmen II. Eidem Hieroni Syracusio, quadrigis equorum pullorum victori Thebis in Heracleis s. Iolaiis, Thebis missum Syracusas in arcem regiam, probabiliter Olymp. 75, 4.

Pyth. III. Eidem Hieroni Syracusio, gratulandis celebrandisque Pythiis victoriis celete Pherenico Pyth. 26. et 27. (Olymp. 73, 3. et 74, 3.) partis missum Thebis Syracusas imminentibus Pythiis Olymp. 76, 3.

Pyth. IV. Arcesilao IV. Batti f. Cyrenarum regi, curru victori Pyth. 31. Olymp. 78, 3. auriga Carrhoto; Damophili commendandi causa et victoriae celebrandae Thebis Cyrenas missum haud diu, ut videtur, post victoriam, ibique cantatum; sed post carmen quintum.

Pyth. V. Eidem ob eandem victoriam, Cyrenis ante quartum carmen in pompa victoriali ad Apollinis templum ducta cantatum, vel in via vel finita pompa.

Pyth. VI. In Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini victoriam curulem Pyth. 24. Olymp. 71, 3. ad Thrasybulum Xenocratis f. aurigantem, Delphicae comissationi destinatum.

Pyth. VII. Megacli vel Hippocratis vel Clisthenis f. Atheniensi curru victori Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Delphis, ut videtur, cantatum.

Pyth. VIII. Aristomeni Xenarcis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Pyth. 33. Olymp. 80, 3. Delphis, ut videtur, scriptum praesente tum Pindaro, Aeginae cantatum.

Pyth. IX. Telesicrati Carneadae f. Cyrenaeo, armato cursu victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. ante reditum Cyrenas scriptum et cantatum, fortasse Thebis.

Pyth. X. Hippocleae Phriciae f. Pelinnaeensi, diaulo victori Pyth. 22. Olymp. 69, 3. Pindaro annos XX nato; cantatum probabiliter in pompa a choro Cranoniorum, urbem Larissam ingrediente.

Pyth. XI. Thrasydaeo Thebano stadio inter pueros victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. Thebis cantatum in pompa ad templum Apollinis Ismenii ducta.

Pyth. XII. Midae Agrigentino tibiis victori Pyth. 24. vel 25. (Olymp. 71, 3. vel 72, 3.) Agrigenti cantatum in pompa.

NEMEA.

Nem. I. Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam; cantatum, ut videtur, Ortygiae Olymp. 76, 4. praesente tum Pindaro.

Nem. II. Timodemo Timonoi f. Atheniensi, pancratio victori, Athenis cantatum ante comissationem aliquo post pugnam Plataicam tempore.

Nem. III. Aristoclidae Aristophanis f. Aeginetae, pancratio victori tempore incerto; Aeginam transmissum diu post victoriam, redeuntibusque Nemeadis sollemnibus cantatum in convivio, quod in sacro loco Theario victoriae celebrandae causa habitum est, ante Aeginam Olymp. 80, ¾. ab Atheniensibus subactam.

Nem. IV. Timasarcho Timocriti f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, tempore incerto, sed aliquo ante Olymp. 80. tempore. Aeginam missum, ibi ut in novilunio caneretur a choro puerorum pompam ducente.

Nem. V. Pytheae Lamponis f. Aeginetae, pancratio inter pueros victori, Aeginae cantatum. Victoria et oda priores sunt Isthmiis Phylacidae victoriis odisque Isthmiis quinta et quarta, ex quibus recentior in Olymp. 75, 3. referenda videtur. Itaque Pytheae victoria ante pugnam Salaminiam ponenda.

Nem. VI. Alcimidae Theonis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, unde carmen ad Olymp. 80. propius quam ad Olymp. 75. accedere videtur; Aeginae cantatum.

Nem. VII. Sogeni Thearionis f. Aeginetae, quinquertio inter pueros victori Nem. 54. Olymp. 79, 4. carmen Aeginae cantatum.

Nem. VIII. Dinidi Megae f. Aginetae, stadio bis victori, Aeginae cantatum in Aeaceo, Olymp. 80, ¾. Victoriae quando partae fuerint, non constat.

Carmen IX. Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori Sicyone in Pythiis; victoriam olim partam poeta post Aetnam Olymp.

76, 1. conditam celebravit, ubi in civitate recens instituta in pompa ante convivium carmen hoc cantatum, idque recentiori tempore quam Nem. I. adeoque probabiliter post Olymp. 76, 4. immo ipso anno Olymp. 77, 1., Pindaro in Sicilia versante.

Carmen X. Theaeo Uliae f. Argivo, lucta bis victori Argis in Hecatombaeis: carmen ibidem cantatum aliquo post victorias tempore, redeuntibus Hecatombaeis; sed ipsa tempora incerta.

Carmen XI. Aristagorae Arcesilai f. Tenedio, cantatum Tenedi in prytaneo, quum prytanis magistratum iniret Aristagoras, inter sacra credo adeundo muneri iuncta.

ISTHMIA.

Isthm. I. Herodoto Asopodori f. Thebano, curru victori, fortasse Olymp. 80, 3., Thebis haud dubie et scriptum et cantatum, quum poeta carmini Ceis faciendo intentus esset.

Isthm. II. Isthmiae curuli victoriae et aliis Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini celebrandis scriptum, Thrasybulo eius filio per Nicasippum transmissum post obitum patris. Victoria contigit ante Olymp. 76, 1. adeoque non post Olymp. 75, 3.; carmen factum non ante Olymp. 77, 1.

Isthm. III. Melisso Telesiadae f. Thebano, post Nemeaeam equestrem victoriam Isthmiis pancratio victori, Thebis cantatum, aliquot fortasse post pugnam Plataeensem (Olymp. 75, 2.) annis.

Isthm. IV. Phylacidae Lamponis f. Aeginetae, pancratio Isthmiis secundum victori, probabiliter Olymp. 75, 3. Aeginae cantatum.

Isthm. V. Eidem Isthmiis primum victori pancratio; carmen scriptum post Nem. V. ante Isthm. IV. ante pugnam Salaminiam haud dubie, Aeginae cantatum in convivio apud Lamponem victoris patrem.

Isthm. VI. Strepsiadae Thebano, pancratio victori; carmen Thebis cantatum; tempora incerta, ex diversis tamen rationibus ea mihi maxime probabilis, ut victoria et carmen in Olymp. 81, 1. differantur.

Isthm. VII. Cleandro Telesarchi f. Aeginetae, pancratio Isthmiis et Nemeis victori; carmen scriptum paucis post Plataicam pugnam mensibus Olymp. 75, 2. et Aeginae cantatum statim, ut videtur, post Nemeaeam victoriam; Isthmia victoria non post Olymp. 75, 1., Nemeaea non post hiemem Olymp. 75, 2. contigit.

INDEX TEMPORUM.

Olympiadum initium a. Chr. 776. anno Olympico primo mense primo, Hecatombaeone Attico d. XI—XV. (Corsin. Diss. agon.)

Pythiadum initium Olymp. 48, 3. (v. Introd. ad Olymp. XII.) incipiente mense Attico Munychione, Olympici anni decimo (Corsin. Diss. agon.).

Nemeadum initium secundum Eusebium Olymp. 53, 1. vel potius Olymp. 53, 2. Incidunt enim in Olympicos annos 2. et 4. (Corsin. Diss. agon.), *aestivae* in annum 4. et mensem Olympici anni secundum, Metagitnionem Atticum d. XII., *hibernae* actae hieme exeunte anni 2. (v. Appendicem commentationis nostrae de Demosth. Mid. temp. in Comm. Acad. Berol. a. 1818.)

Isthmiadum numerus ne unus quidem a Pindari interpretibus affertur. Dies definiri posse Corsinus putabat Diss. agon. IV, 3 sqq. quem refutavi ad Olymp. IX, 86 sqq. *Alterae* incidebant in Olympici anni 1. incipientis aestatem, *alterae* vere vel sub aestatem Olympico anno 3. exeunte agebantur (Corsin. ib. IV, 5.).

Olymp. 64, 3. Pyth. 17.

Pindarus natus mense Attico Munychione incipiente, in ipsis Pythiis.

Olymp. 68, 3. Pindarus annos sedecim natus.

Si is puer Athenis choros cyclios docuerit, circa hunc id annum posuerim.

Ad idem tempus usque ad vicesimum annum referenda videntur, quae de studiis poetae, maxime de Corinnae familiaritate traduntur.

Inter prima carmina pertinet Hymnus primus (Fragm. Hymn. 1. sqq.) a Corinna reprehensus.

Olymp. 69, 3. Pyth. 22.

Hippocleas Pelinnaeensis diaulo inter pueros Pythiis victor, etiam stadio, ut traditur.

Pindarus vicenarius scripsit Pyth. X.

Olymp. 70, 1. Olympiae institutus, et Olymp. seq. ut videtur, coeptus rhedae mularis cursus (v. ad Schol. p. 118. sed cf. ad Olymp. VI. Introd.).

3. Pyth. 23.

Delphis coeptus armatus cursus (Introd. ad Pyth. IX.).

Olymp. 71, 3. Pyth. 24.

Xenocrates Agrigentinus per filium Thrasybulum curru Pythiis victor.

Pindarus annos XXVIII natus scripsit Pyth. VI.

Midas Agrigentinus tibiis Pythia vincit.

Hoc anno vel Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Pindarus scripsit Pyth. XII.

Olymp. 72, 1. Circa hoc tempus ad Helorum flumen Hippocrates Gelensium tyrannus operam navante Chromio, qui posthac Aetnaeus factus, devicit Syracusios (Nem. IX, 40.).

2. Gelo occupat Gelam (Introd. ad Olymp. II.).

3. Mense altero Olympici anni pugna Marathonia (Introd. ad Pyth. VII.).

Pyth. 25.

Curru Pythiis victor Megacles Atheniensis.

Pindarus scripsit Pyth. VII.

Tibiis Pythia iterum vincit Midas Agrigentinus (Introd. ad Pyth. XII.).

Gelo Camarinam restituit mox evertendam (ad Schol. p. 121.).

Olymp. 73, 1. Gelo Gelensium tyrannus Olympiis curru victor (Introd. ad Olymp. I.).

Hiero primum Olympiis celete victor (ibid.).

Thero Agrigentum occupat (Introd. ad Olymp. II.).

3. Pyth. 26.

Hiero primum Pythia vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

4. Gelo Syracusas occupat (Introd. ad Olymp. I.).

Olymp. 74, 1. Agesidamus Locrus Epizephyrius Olympia vincit lucta inter pueros (cod. Vrat. Olymp. 76.).

Pindarus scripsit Olymp. X. praesens tum Olympiae: sed longo tempore post factum est carmen Olymp. XI.

3. Pyth. 27.

Hiero Pythia iterum vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

$\frac{3}{4}$. Circa hoc tempus Thero Himeram occupat (Introd. Olymp. II.).

4. Vere ineunte incipit Xerxis expeditio in Graeciam.

Ad hunc annum refer Fragm. inc. 125. ex carmine Thebanis scripto.

Olymp. 75, 1. Athenae vastatae.

Mense Olympico tertio, Boedromione Attico, pugna Salaminia (Corsin. F. A. T. III, p. 164 sqq.).

Eodem tempore Carthaginienses et socii a Gelone fratribusque et Therone ad Himeram terra marique fusi (Introd. ad Olymp. II.).

Ante pugnam Salaminiam Nemea vicerat Pytheas Aegineta, et primum Isthmia Phylacidas Aeginetà, quae victoriae celebrantur Nem. V. et Isthm. V.

2. Mense secundo Olympici anni, Metagitnione Attico, pugna Plataeensis et Mycalensis (Introd. ad Pyth. XI.).

Aetnae eruptio coepit (Introd. ad Pyth. I.).

Paucis post Plataicam pugnam mensibus Cleandro Aeginetae Isthmiis et Nemeis victoria scripta oda Isthm. VII.

Post eandem pugnam, quam diu dubium, etiam Isthm. III. scriptum videtur.

Item post Persica Pindarus Nemeade hiberna anno Olympiadis incertae secundo Nemeâ Athenas profectus dithyrambos ibi docuit in Dionysiis (Dithyr. Fragm. 3. 4.), restitutis iam Athenis: mox a Thebanis pecunia multatur et ab Atheniensibus praemiis afficitur. Eo tempore, quo Nemea Athenas profectus erat, Timodemo eum carmen Nem. II. scripsisse coniicimus.

Bella Persica respiciuntur etiam Fragm. inc. 93. 94.

3. Pyth. 28.

Telesicrates Cyrenaeus Pythia cursu armato vincit.

Poeta scripsit Pyth. IX.

Stadio pueros vicit Thrasydaeus Thebanus in iisdem Pythiis

Pindarus composuit Pyth. XI.

Isthmia pancratio vicisse videtur Phylacidas Aegineta secundum: quo pertinet Isthm. IV.

Hiero Geloni defuncto Syracusis succedit (Introd. ad Olymp. I.).

Ante Olymp. 76, 1. ac proinde non post Olymp. 75, 3. Xenocrates Agrigentinus curru Isthmia vicit (Introd. ad Pyth. VI. Nott. ad Olymp. II, 54 sqq.)

4. Dissensiones coeptae inter Hieronem et inter Polyzelum fratrem affinemque Theronem, mox compositae (Introd. ad Olymp. II. Pyth. II.).

Eodem fere anno Hiero Locros Epizephyrios armis Anaxilai Reginorum et Zanclaeorum tyranni eximit (Introd. Pyth. II.).

Hiero quadrigis pullorum Thebis vincit (Ibid.).

Pindarus scribit Pyth. II.

Olymp. 76, 1. Thero Agrigentinorum tyrannus Olympia curru vincit.

Pindarus tum in Graecia versans scripsit Olymp. II. III.

Asopichus Orchomenius stadio inter pueros victor Olympiae.

Poeta in Gracia composuit Olymp. XIV.

Moritur Anaxilaus Regii et Zanclae tyrannus, cuius liberorum tutelam Smicythus suscipit (Introd. Pyth. II.).

Hiero Catanaeorum civitate sublata Aetnam condit (Introd. Olymp. I. Pyth. I.).

Post Aetnam conditam, ut videtur, scriptum Scolium Hieroni dicatum (Fragm. Scol. 5—7.).

3. Hiero Etruscos ad Cumas devincit (Introd. ad Pyth. I.).

Pyth. 29.

Ante Pythiadem Hieroni ex Graecia missum Pyth. III.

In ipsa Pythiade Hiero Aetnaeus curru victor renunciatus; cui tum scriptum Pyth I.

Non ante hanc Pythiadem scriptum Hyporchema Pythiam eiusdem victoriam mulabus partam celebrans (Fragm. Hyporch. 1—3.).

Ergoteles Himeraeus Pythia cursu vincit (Introd. ad Olymp. XII.).

4. Hoc anno Chromio videtur Nemeaea victoria contigisse, et Nem. I. in Sicilia Pindarus scripsisse.

Thero adulto anno obit (Introd. Olymp. II. XII). Igitur ante hoc tempus scriptum Encomium Fragm. 1. 2.

Theronis filius Thrasydaeus pellitur, Agrigentum et Himera liberantur: omnia vergente anno (Introd. ad Olymp. XII.).

Olymp. 77, 1. Hiero iterum celete Pherenico Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. I. in Sicilia apud Hieronem.

Ergoteles Himeraeus dolicho Olympiis victor.

Pindarus Olymp. XII. in Sicilia composuit.

Ibidem hoc anno Pindarus scripsit carmen Nem. IX. in Chromii victoriam Sicyone olim partam.

Non ante hunc annum scriptum Isthm. II. ad Thrasybulum Xenocratis f.

3. Pyth. 30.

Telesicrates Cyrenaeus stadio Pythiis victor (Introd. ad Pyth. IX.).

4. vel seq. anno Simonides obiit (v. Duker)

Olymp. 78, 1. Hiero curru Olympiis victor (Introd. ad Olymp. I.).

Agesias Syracusius Olympia mulabus vincit.

Pindarus Thebis, ut videtur, scripsit Olymp. VI.

2. Smicythus hortante Hierone Anaxilai filiis imperium tradit (Introd. Pyth. II.).

Hiero obit (Introd. Olymp. I.).

3. Pyth. 31.

Arcesilaus IV. Cyrenarum rex curru Pythiis victor.

Pindarus scripsit Pyth. V. et deinceps Pyth. IV.

Olymp. 79, 1. Diagoras Rhodius pugil victor Olympiis.

Pindarus scripsit Olymp. VII.

Xenophon Corinthius stadio et pentathlo Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. XIII. et Scolium Fragm. 1. (Introd. ad Olymp. XIII.)

2. Nemeae institutum pentathli certamen Nem. 53. probabiliter (V. ad Nem. VII.).

4. Camarina a Gelois restituta (ad Schol. p. 121.).

Catanaeorum respublica restituta (Introd. Pyth. I.): Aetnaei cedunt in oppidum Inessam, quod iam Aetnae nomen lucratur (Diod. Sic. XI, 75. et Wessel.).

Hoc anno Nem. 54. vicit Sogenes Aegineta et scriptum Nem. VII. probabiliter (V. ad hoc carmen).

Olymp. 80, 1. Arcesilaus Cyrenarum rex curru Olympiae victor (Introd. ad Pyth. IV.).

Alcimedon Aegineta lucta inter pueros victor Olympiae.

Pindarus Olympiae scripsit Olymp. VIII.

3. Pyth. 33.

Thrasydaeus Thebanus stadio vel diaulo Pythiis victor inter viros (Introd. ad Pyth. XI.).

Epharmostus Locrus Opuntius lucta inter viros victor Pythiis (Introd. ad Olymp. IX.).

Aristomenes Aegineta iisdem Pythiis pueros lucta vincit.

Huic tum Pindarus Delphis mense Olympico decimo scripsit Pyth. VIII. paulo ante subactam ab Atheniensibus Aeginam.

Aeginae obsidio incipit exeunte anno Olympico (Müller. Aeginet. p. 179.).

Fortasse hoc anno Isthm. I. scriptum.

Ante hoc tempus scripta Nem. III. IV. hoc aliquot haud dubie annis etiam ante Olymp. 80.

Item circa Olymp. 80. carmen Nem. VI. ponendum videtur.

Olymp. 80, $\frac{3}{4}$ scriptum Nem. VIII.

4. Lacedemonii et Boeoti vincunt Athenienses Argivosque et socios apud Tanagram, quattuor fere ante ver mensibus, mense circiter quinto vel sexto Olympici anni (Vide ad Isthm. VI.).

Athenienses vincunt Thebanos ad Oenophyta Tanagraea, LXII diebus post cladem Tanagraeam, duobus fere mensibus ante ver (ibid.).

Aegina ab Atheniensibus in deditionem accipitur, vere eiusdem anni, mense Olympico circiter nono vel decimo (Müller. Aeginet. p. 179.).

Olymp. 81, 1. Epharmostus Locrus Opuntius lucta victor Olympiis. Poeta scripsit Olymp. IX. *fortasse* etiam Isthm. VI.

Olymp. 82, 1. Psaumis Camarinaeus mulabus Olympia vincit.

Pindarus Olympiae praesens scripsit Olymp. IV. et deinceps Olymp. V.

Olymp. 84, 1. Olympiae abolitus rhedae mularis cursus (V. ad Olymp. VI. Introd.).

Thurii conditi (cf. Introd. ad Olymp. VII.).

3. Ultimus Pindari annus.

Incertum an huc referendus sit Hymnus in Ammonem Fragm. Hymn. 7.

Si verum est, ut ego credo, Theoxeni in gremio defunctum Pindarum, ad ultimos vitae annos retuleris Scol. Fragm. 2. etsi aliquis id dicat fervidioris esse ingenii.

Ultimum poetae carmen Hymnus in Proserpinam post fata eius divulgatus, Fragm. Hymn. 8.

Pindarus Argis obit octogenarius.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

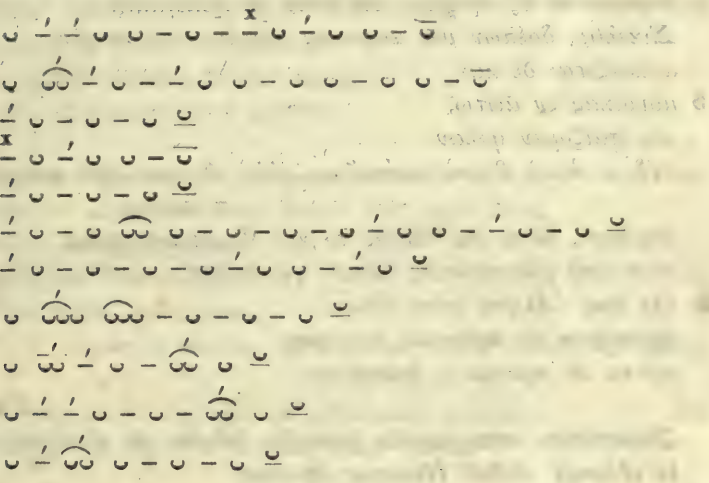

Epodi.

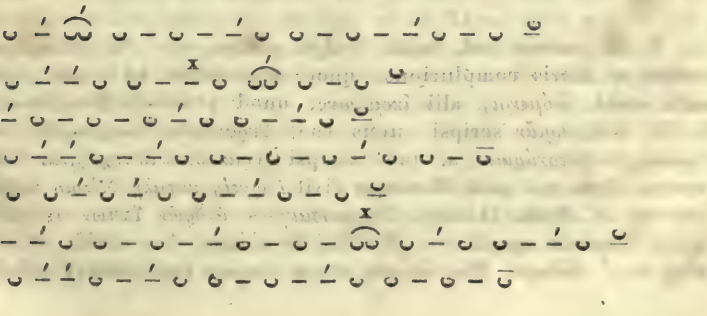

Στρ. ά.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος·
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένοις
μάκαιραν Ἱερῶνος ἑστίαν,

Ἀντ. ά.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν,
ἀγλαΐζεται δὲ καί
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προξέμιξε δεσπόταν,

Ἐπ. α.

Συρακόσιον ἱπποχαρμᾶν βασιλῆα. λάμπει δέ οἱ κλέος
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαιάοχος

V. 6. *φαεννὸν* cod. unus, vulgo *φαεινόν*. — V. 10. *ἱκομένοις* restitui ex libris compluribus, quod referendum ad *σοφῶν μητίεσσι*. multi codd. *ἱκόμενοι*, alii *ἱκομένους*, quod probavit Boeckhius. — V. 23. *ἱπποχαρμᾶν* scripsi, unus cod. *Συρακοσίων ἱπποχαρμᾶν*. vulgo *Συρακόσιον ἱπποχάρμαν*. at quod scripsi *Συρακόσιον ἱπποχαρμᾶν βασιλῆα* prorsus idem est quod Homerus dixit *Γοργείῃ κεφαλῇ δείνοιο πελώρου*. Ceterum cf. Pyth. II. init. *Συράκοσαι — ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί*. — V. 24. *ἐν εὐάνορι* duo codd. et schol. vulgo *παρ' εὐάνορι*. Pro *ἀποικίᾳ* etiam *ἐποικίᾳ* legi testatur schol. —

Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαύματα πολλὰ, καὶ πού τι καὶ βροτῶν φάτιν ὑπὲρ τὸν
ἀλαθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Στρ. β'.

χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν
ἔμμεναι τοπολλάκις·
ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων
γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ ἐς εὐνομώτατον
ἔρανον ἐς φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι

Ἀντ. β'.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις
ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῶὖτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες
ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμάν

V. 28. *θαύματα* aliquot libri, plerique *θαῦμα τὰ πολλὰ*. Boeckhius *θαυματὰ* ex Eustath. ad Il. III. p. 303. 24: *καὶ τὸ θαυματὰ ἤγουν θαυμαστὰ παρὰ Πινδάρῳ*. et ad Odyss. XVI. p. 696. 26: *ὧν καὶ τὸ θαυματὰ θαυμαστὰ παρὰ Πινδάρῳ*. Adde Joh. Diac. ad Hesiod. Scut. 154. Ibid. vulgo *βροτῶν φρένας* et sic codd. plerique. Schol. *φάτις*, ibid. varia lectio commemoratur *φάτιν*, quam recepit Boeckhius; idem *ἀλαθῆ* scripsit pro vulgo *ἀληθῆ*. — **V. 37. 38.** *ἐς εὐνομώτατον ἔρανον ἐς φίλαν τε Σίπυλον* de conjectura scripsi, vulgo *ἐς εὐνομώτατον ἔρανον φίλαν τε Σ.*, multi libri *τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σ.*, quod probant Boeckhius et Hermannus. — **V. 41.** *χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις* plerique codd. Vulgo ex Schmidii conjectura *χρυσέαισί τ' ἀν' ἵπποις*. —

μαχαίρᾳ τάμον κάτα μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύματα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπ. β'.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν. ἀφίσταμαι.
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους.
εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποί
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν
ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε κὰρτερὸν
αὐτῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Στρ. γ'.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων,
ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοι οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυάν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν Ἀντ. γ'.
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἷος ἐν ὄρφνᾳ
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ

V. 49. κάτα μέλη Hermannus, vulgo κατὰ μέλη, sed fortasse corrigendum: ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη. — V. 50. ἀμφὶ δεύματα ex duobus codd. scripsit Boeckhius, ceteri omnes ἀμφὶ δεύτατα vel ἀμφιδεύτατα, idemque exhibet Athenaeus XIV. 641. C. — V. 52. ἄπορα. Plerique codd. et Athen. l. l. ἄπορον. — V. 53. κακαγόρους sive κακηγόρους aliquot libri, alii κακαγόρως, pauci κακαγόρος probante Boeckhio. — V. 57. ἅν οἱ Hermannus, libri τάν οἱ. — V. 64. λαθέμεν meliores codd., interpolati λασέμεν. — V. 66. αὖτις unus cod., ceteri αὖθις.

πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσείδαον,
ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν,
ἀπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὡς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατ' ὧν ἔπεσι. τὸν μὲν
ἀγάλλων θεός
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Στρ. δ'.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·
τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ· τὸ
δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν' Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται
ἁρμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι·

V. 74. πὰρ ποδὶ codd. optimi, vulgo πὰρ ποσί. — V. 75. τῷ μὲν εἶπε multi codd., alii τῷ δ' ἔειπε vel τῷ δ' εἶπε. — V. 79. τρεῖς τε καὶ plerique codd., vulgo τρεῖς γε καί. deinde ὀλέσαις Gregor. Corinth. p. 94., vulgo ὀλέσας. — V. 80. ἐρῶντας, multi codd. et Gregor. Corinth. p. 94. Schol. Lycophr. 156 μναστῆρας. — V. 82. τί κε. Gregor. Corinth. p. 94. et unus cod. τά κε. — V. 84. οὗτος ἄεθλος plurimi codd., vulgo οὗτοσὶ ἆθλός γ'. — V. 86. ἔπεσι plures codd., vulgo ἔπεσσι. — V. 87. δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' plures libri, vulgo δίφρον χρύσεον ἐν πτεροῖσίν τ'. — V. 89. τέκε τε plures codd., plerique ἃ τέκε. vulgo τέκε δέ. μεμαλότας plerique codd., pauci μεμαότας.

ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

Ἀντ. δ'.

ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλόν
ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ
Αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή· πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν ἢ δύναμιν
κυριώτερον
τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμων πτυχαῖς.
Θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἕλπομαι

Ἐπ. δ'.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεῖξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει·
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε
νικαφόροις
ὁμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾶ.

V. 99. *αἰεὶ* Hermannus, vulgo *ἀεί*. *ἐσλόν* Boeckhius, vulgo *ἐσθλόν*. — V. 101. *ἱππίῳ* Hermannus, libri *ἱππείῳ* vel *ἱππικῷ*. — V. 104. *καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν* scripsi. Cf. Ol. II. v. 93., vulgo *καλῶν τε ἴδριν ἄλλον*. plures codd. *καλῶν τε ἴδριν ἅμα καί*, unde Hermannus conjecit *καλῶν τε ἴδριν ἀλλὰ καὶ δύναμιν κυριώτερον*. — V. 107. *κᾶδος* Boeckhius, vulgo *κῆδος*. Bothius conjecit *κῦδος*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

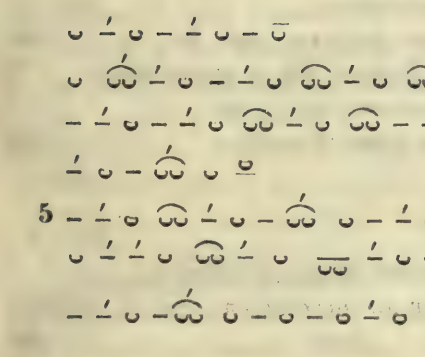

Epodi.

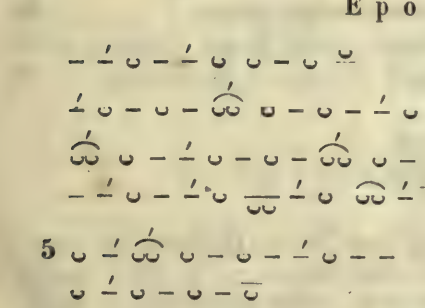

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *Στρ. ά.*
τίνα Θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης 5

ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. ά
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, ὁ πλοῦτόν τε καὶ
χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. ά.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἂν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρύ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανύθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ Ἀντ. β'.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον

V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων eximia Hermanni est emendatio, legebatur γεγωνητέον ὀπί, δίκαιον ξένον. — V. 10. ὁ πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων scripsit Hermannus, vulgo art. deest. — V. 23. δ' ἐπίτνει βαρὺ Boeckhius, vulgo δὲ πιτνεῖ βαρύ. Sed displicet creticus, qui recte se habet stroph. 1. in nomine proprio, fortasse legendum δ' ἔπιτνε βαρὺ τῶν i. e. Καδμηΐδων. — V. 27. plerique codd. addunt hunc versiculum: φιλέοντι δὲ Μοῖσαι.

Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι βροτῶν γε
κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ' ἀσύχιμον ἀμέραν ὁπότε παῖδ' ἁλίου
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον *Ἐπ. β'.*
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱός
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
παλαίφατον τέλεσσεν.

ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννύς *Στρ. γ'.*
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον·
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις·
ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτός *Ἀντ. γ'.*
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν
Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκα-
δρόμων
ἄγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρόνων.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε
καὶ τῶν
καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,

V. 30. *γε κέκριται* **meliores codd., interpolati** *κέκριται.* — **V. 36.** *τῶνδ'*, **pauci libri** *τόνδ'.* — **V. 38.** *Λᾶον* **Hermannus, vulgo** *Λάϊον.* — **V. 42.** *ἔπεφνέ οἱ* **pauci codd., plures** *πέφνεν οἱ*, **vulgo** *πέφνεν ἑοῖ.* — **V. 43.** *ἐριπέντι* **plures codd. et Apollon. de Synt. p. 277. et 78., idem indicat alios** *ἐριπόντι* **legere, et sic vulgo.** — **V. 46.** *ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει κτλ.* **Sic libri, ut videtur, omnes, vulgo** *ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει.* — **V. 52.** *δυσφρόνων*, **Dindorfius conjecit** *δυσφρονᾶν.*

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτήτυμον Ἐπ. γ'.
ἀνδρὶ φέγγος· εἴ γέ μιν ἔχων τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, Στρ. δ'.
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἄλιον ἔχοντες ἀπονέστερον
ἐσλοὶ δεδόρκαντι βίον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἑστρὶς Ἀντ. δ'.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῖ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλάς

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος, Ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

V. 55. *ἐτήτυμον* Boeckhius ex var. lect. ed. Rom., codd. *ἐτυμώτατον* aut *ἀλαθινόν*. — V. 56. *εἴ γέ μιν ἔχων τις, οἶδεν*, ita correxit Boeckhius, libri meliores et Schol. *εἰ δέ μιν ἔχει τις, οἶδεν*. — V. 59. et 60. *ἐχθρᾷ* et *ἀνάγκᾳ* optimi libri, alii *ἐχθρᾶς ἀνάγκας*, alii *ἐχθρὰ ἀνάγκα*. — V. 63. *δεδόρκαντι βίον* Hermannus conjecit, optimi libri *δέρκονται βίοτον*, vulgo *νέμονται βίοτον*. — ibid. *ἐν χερὸς ἀκμᾷ* optimi libri, vulgo *ἀλκᾷ χερῶν*. — V. 71. *νᾶσος* plures codd., vulgo *νᾶσον*, unus cod. *νάσων*. — V. 72. *περιπνέοισιν* duo codd., vulgo *περιπνέουσιν*. — V. 74. *καὶ κεφαλὰς* Boeckhius restituit ex Scholiasta, codd. *καὶ στεφάνοις*. — V. 76. *ἑτοῖμον* Boeckhius, vulgo *ἕτοιμον*. — V. 77. *ὑπέρτατον* optimi libri, multi *ὕπατον*.

ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τρῶας Στρ. ε'
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Λοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τοπὰν ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ἀντ. ε'
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας οἴστοὺς ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις·
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀληθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος Ἐπ. ε'
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι ἐθέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν,
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

V. 81. *Τρῶας* Boeckhius, vulgo *Τροίας*. — V. 85. *τοπὰν* Boeckhius, vulgo *τὸ πάν*. — V. 87. *γαρύετον* libri omnes et Aristid. T. III. p. 47. Theophyl. Ep. VII. p. 12. Gregor. Cor. p. 98. Dawesius *γαρυέμεν*. — V. 91. *Ἀκράγαντι*, multi codd. *Ἀκράγαντα*. — V. 97. *ἐθέλων* Boeckhius, vulgo *θέλων*, idem *ἐσλῶν* pro *ἐσθλῶν*. *καλοῖς* autem aliquot codd. suppeditant, vulgo *κακοῖς*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Strophae.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
5 ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Epodi.

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
5 ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

„De versuum distributione nihil est quod moneam, nisi quod dubium potest videri, utrum epodi v. 4 et 5. conjungendi sint an disjungendi. Conjunctionem suadet elisio per apostrophum epod. 2. 3., divisionem syllaba anceps epod. 1. interpunctio epod. 2. atque elegans roborisque plenus brevioris numeri ante clausulam usus. Sed syllaba anceps etiam v. 27. in medio reperitur versu: atque item apostrophus tum alibi tum v. 26. in fine versus. Quapropter fluctuante judicio malui vulgatam relinquere distinctionem quam utrumque metrum conjungere.“ *Boeckhius.* idem in editione altera recte hos versus conjunxit.

Στρ. ά.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον
εὑρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

Ἀντ. ά.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοᾶν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως, ἅ,τε Πίσα με
γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,

Ἐπ. ά.

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας,
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας χλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιερᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,

Στρ. β'.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,
πιστὰ φρονέων Διὸς Ἄλτει πανδόκῳ,
ἅλσει σκιερόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ'
ἀρετᾶν.

V. 4. οὕτω τοι duo codd., vulgo οὕτω ποι. Deinde pro παρέστα Schol. et unus cod. παρίστα, quod olim probaverat Boeckhius. — V. 7. θεόδματον Boeckhius et unus cod., vulgo θεόδμητον. — V. 9. συμμῖξαι scripsi, legebatur συμμίξαι. — V. 13. βάλῃ plurimi codd., vulgo βάλοι. — V. 16. λόγῳ ita Schol. et plerique codd., vulgo ὄγε. Ceterum post λόγῳ plene distinguebatur, quod correxi. — V. 17. Διὸς Ἄλτει scripsi, legebatur αἴτει, plurimi codd. αἰτεῖ. Eustath. ad Il. p. 288. 44.: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις καινῶς αἶτος τὸ ἐνδιαίτημα, οἷον. Διὸς αἴτει πανδόκῳ. Cf. idem ad Il. XII. p. 869. 11. et Gregorius Corinth. p. 98., apud hunc tamen unus cod. ἄλτος et ἄλτει. At scribendum Ἄλτει ab Ἄλτις, cf. Olymp. XI. 45.: Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε. — V. 18. ἀρετᾶν vel ἀρετῶν plures codd., vulgo ἀρετᾶς.

ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέντων δικόμηνις
ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

Ἀντ. β'.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν
αὐγαῖς ἁλίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν'

Ἐπ. β'.

Ἰστριάναν. ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων
μυχῶν,
εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν.

Στρ. γ'.

τὰν μεθέπων ἵδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα
δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοι-
σιν νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας.

Ἀντ. γ'.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὧν πα θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις

V. 23. ἔθαλλεν multi codd., vulgo ἔθαλλε. — V. 26. Ἰστριανὰν scripsi, plerique codd. Ἰστριανὴν, pauci Ἰστρίαν νιν, quod recepit Boeckhius: πορεύειν autem idem est, quod alias πορεύεσθαι dicitur. — V. 30. ἱρὰν Boeckhius, vulgo ἱρά́ν. — V. 31. καὶ κείναν Boeckhius, vulgo κἀκείναν. ibidem plurimi codd. et Scholiasta πνοιᾶς, non πνοιᾶς. — V. 35. διδύμνοις Hermannus, vulgo διδύμοις, nonnulli codd. διδύμοισι. — V. 38. ὧν πα, sic vulgatur et ita fere omnes codd., Boeckhius ex uno libro ὧν πάρ, quod cum ὀτρύνει foret jungendum.

Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν,
ὅτι πλείσταισι βροτῶν 70
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον· 75
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὔ μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

V. 44. *σταλᾶν* **unus tantum ut videtur codex, vulgo** *στηλᾶν*. — **V. 45.** *οὔ μιν* **aliquot codd., vulgo** *οὐ μήν*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ Ωι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

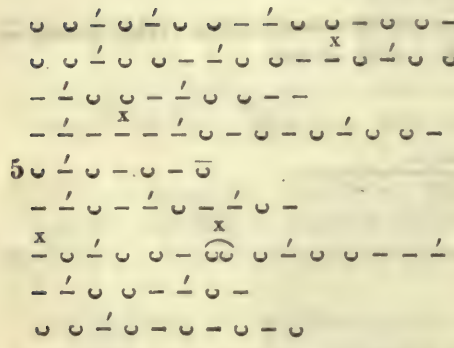

Epodi.

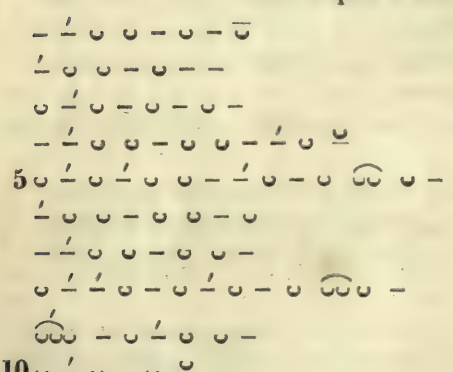

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὧραι ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.

V. 1. Ὧραι Suevernius, vulgo ὥραι.

ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις
ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονικᾶν δέκευ
Χαρίτων θ' ἕκατι τόνδε κῶμον,

Ἀντ.

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μέν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς Ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – *Ἐπ.*
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.
Οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσι πολιαί
θαμάκι παὰρ τὸν ἀλικίας
ἐοικότα χρόνον.

V. 6. *ἀλλ' ὦ Κρόνου*, multi codd. *ἀλλὰ Κρόνου*. — V. 7. *ἀνεμόεσσαν* et *ὀμβρίμου* plures codd., vulgo *ἠνεμόεσσαν* et *ὀβρίμου*. — V. 8. scripsi *Οὐλυμπιονικᾶν*, vulgo *Οὐλυμπιονίκαν*. — V. 9. *Χαρίτων θ' ἕκατι*, ita codd. omnes; cum *Οὐλυμπιονίκαν* legeretur, editores abjecerunt particulam. — V. 10. *ἵκει* optimi libri, vulgo *ἥκει*. — V. 15. *ξενίαις* servandum, Boeckhius ex tribus codd. *ξενίαις*, at *παῖ* in stropha non est corripiendum, ut sit creticus. — V. 16. *Ἀσυχίαν* Heynius, olim *ἡσυχίαν*. — V. 19. aliquot codd. *ἅπερ καὶ Κλ.* — V. 22. *χαλκεοῖσι* plures codd., vulgo *χαλκοῖσι*. — V. 26. *ἐν ἀνδράσι πολιαί*, vulgatam hanc revocavi, Boeckhius, cum nonnulli codd. *ἀνδράσιν* exhibeant, scripsit *ἐν ἀνδράσιν*, tum v. 27. *πολιαὶ θαμὰ κτλ.* — V. 27. *θαμάκι* conjeci pro *θαμὰ καί*, quod libri exhibent, et *πὰρ* ex pluribus libris scripsi pro *παρά*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Epodi.

x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Στρ. ά.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

Ἀντ. ά.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
βωμοὺς ἐξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἀμίλλαις,

„Inscriptio carminis vulgo erat haec: *τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι*, sed *τεθρίππῳ* recte omittunt Par. A. Gott. Guelph. aliique cum Aldo; deinde Heynium secutus sum, qui etiam ultima *καὶ κέλητι* haud sine ratione abjecit. Sunt qui dubitent, an haec oda sit germana Pindari: certe teste Scholiasta non ea legebatur in *ἐδαφίοις* nescio quibus, agnovit tamen Didymus." *Boeckhius.*

V. 4. *Καμάρινα* plures codd., vulgo *Καμαρίνα*. — V. 6. *ὑπὸ βουθυσίαις*, Kayserus conjecit *ἐπὶ βουθυσίαις*.

Ἐπ. ά.

ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἀβρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὦν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἕδραν.

Στρ. β'.

ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἅλσος ἀγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

Ἀντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων Θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἅλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

Ἐπ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς
ἔργον - - - - - - - -
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ἠΰ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς,

Ἀντ. γ'.

αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,

Ἐπ. γ'.

υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ
θεὸς γενέσθαι.

V. 8. *νικάσαις* Boeckhius, vulgo *νικήσας*, aliquot libri *νικάσας*. — V. 11. *Ὤανιν* vel *Ὤανιν* Schol. et meliores codd., vulgo *Ὤανον*. — V. 16. *ἠΰ δ' ἔχοντες* Hermannus emendavit, vulgo *εὖ δὲ ἔχοντες*. Boeckhius conjecerat *εὖ δὴ ἔχοντες* et *εὖ δὲ τυχόντες*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΗΗΝΗι.

Strophae.

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑

Epodi.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Στρ. ά.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον

V. 3. *ἀρχομένου* libri omnes, Lucianus in Hippia c. 7. citat *ἀρχομένους*.

χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς
ἀοιδαῖς;

Ἀντ. ά.

ἵστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμ-
φιάρηον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
ἔμαρψεν.

Ἐπ. ά.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλ-
μὸν ἐμᾶς
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καί
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι

V. 6. *Συρακοσσᾶν* duo codd., nonnulli *Συρακοσᾶν*, vulgo *Συρακουσᾶν*. — V. 13. *Ἀμφιάρηον* plurimi libri, vulgo *Ἀμφιάραον*. — V. 18. *δεσπότᾳ πάρεστι* libri meliores, vulgo *δεσπότᾳ νῦν πάρεστι*. — V. 19. *οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν*. sic optimi codd., ceteri valde variant, vulgo *οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ' ὢν δύσερίς τις ἄγαν*. At *δύσηρις* firmat Moeris p. 116.: *Δυσήριστος καὶ δύσηρις Ἀττικῶς καὶ Πλάτων Νόμων Θ'. δύσερις Ἑλληνικῶς*. itaque apud Platonem quoque de Legg. IX. p. 863. B *δύσηρι καὶ δύσμαχον κτῆμα* et ibid. p. 864. A. *δύσηρις λόγος* restituendum arbitror. — V. 25. *ἀλλᾶν* Bothius, vulgo *ἄλλαν*, nisi quod unus liber *ἁλᾶν*, alii *ἀλλῶν*.

ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπετάμεν αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν
ἐν ὥρᾳ·

Ἀντ. β'.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδ' ἰοβόστρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἰπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν
ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυπαρίσσου
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

V. 28. *σάμερόν μ' ἐλθεῖν* Boeckhius, vulgo *σάμερόν γ' ἐλθεῖν*. plerique codd. particulam omittunt. — V. 30. *ἰοβόστρυχον* pauciores codd., optimi *ἰοπλόκαμον*. — V. 33. *βρέφος* Hermannus, consentiuntque multi codd., vulgo *βρέφος γε*. — V. 37. *Πυθῶνάδ'* scripsi, Boeckhius *Πυθώναδε*, qui comparat *Ἀθήναζε*, *οἴκαδε*, quae disparia sunt; scribendum *Πυθῶνάδε* ut *οἰκόνδε*, *Μαραθῶνάδε*, *Ἐλευσῖνάδε*, *Μέγαράδε*, *Φαληρόνδε*, *Εὐτρησίνδε*, alia, quamquam in vulgaribus editionibus saepius peccatur. At ubi heterocliton est, ibi accentus quoque variat, ut *φύγαδε*, *οἴκαδε*, *ἄγραδε*. rursus ubi cadit adverbium in *ζε*, ubi particula *δὲ* cum nomine prorsus in unum vocabulum coalescit, eadem illa accentus lex requiritur, ut est in *Ἀθήναζε*, *Ὄαζε*, *Ἐρεχθίαζε*, *Φλυάζε*. — V. 38. *περ' ἀτλάτου* libri plerique, vulgo *περ ἀτλ.* — V. 42. *Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας*. Libri non interpolati *Εἰλείθυιαν* vel *Εἰλύθυιαν παρέστασεν*, itaque scribendum *Ἐλείθ. παρ.*, ut *Ἐλείθυια* legitur Pyth. III. 9. et Nem. VII. 1. Interpolati codd. *Ἐλευθὼ συμπαρέστασεν*, quod recepit Boeckhius.

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτόν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεί
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ
γεγάκειν

Ἀντ. γ'.

πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὢν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγενημένον. ἀλλά
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος
ἁβρόν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφᾴμιξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι
μάτηρ

Ἐπ. γ'.

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο
λάβεν
καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν'
εὐρυβίαν,
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Λάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἐᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπής
πατρία ὅσσα μεταλλάσαντί ἰν· Ὄρσο, τέκνον,
δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἶμεν φάμας ὄπισθεν.

Στρ. δ'.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου·
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθών

V. 60. λαοτρόφον Boeckhius, vulgo λαότροφον. — V. 62. μεταλλάσαντί ἰν Hermanni est conjectura, vulgo μετάλλασέν τέ μιν, quod ferri nequit. De pronomine ἴν confer Pyth. IV. 36. — V. 66. ἀκούειν omnes codd., Heynius ἀκούεν. —

Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρί 115
ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον
ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι
κέλευσεν.

Ἀντ. δ'.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. 120
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετάς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐκ δ' ἄλλων κρέμαται φθονεόντων 125
τοῖς οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάζει Χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες
ἄνδρες 130

Ἐπ. δ'.

ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει
μοῖράν τ' ἀέθλων, 135
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς, 140
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς·
ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

Στρ. ε.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ 145
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, 150
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὖν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,

V. 68. *πατρί.* plerique codd. *πατρί θ'*, vulgo *πατρός θ'*. recte Hermannus et Boeckhius deleverunt copulam. — V. 74. *μῶμος ἐκ δ' ἄλλων* Schmidius, codd. *μῶμος δ' ἐξ ἄλλων*, Boeckhius *μῶμος ἐξ ἄλλων* scripsit. — V. 75. *πρώτοις*, multi codd. et Schol. *πρῶτον. δρόμον* plurimi codd., vulgo *δρόμον γ'*. — V. 76. *ποτιστάζει*, plures codd. *ποτιστάξει.* — V. 77. *ὄροις* sive *ὅροις* plurimi libri, vulgo *ὅρος.* — V. 83. *προσέρπει* optimi codd., vulgo *προσέλκει.* — V. 86. *αἰχματαῖσι* aliquot codd., vulgo *αἰχμηταῖσι.* —

ἡϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων
ἀοιδᾶν. 155

Ἀντ. ε.

εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν, 160
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θραύσαι χρόνος ὄλβον
ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον 165

Ἐπ. ε.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ'
ἐν χειμερίᾳ 170
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεός
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων. 175
δέσποτα ποντομέδων, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

V. 91. κρητὴρ Boeckhius ex deterioribus libris, meliores κρατήρ. — V. 92. εἰπὸν et Συρακοσσᾶν Boeckhius, vulgo εἶπον et Συρακουσᾶν. — V. 96. δέ νιν unus cod., vulgo δέ μιν. — V. 97. γινώσκοντι scripsi, legebatur γιγνώσκοντι. — V. 100. εὐμήλοιο omnes libri, Heynius εὐμάλοιο. — V. 101. ἀπεσκίμφθαι plurimi codd., alii ἀπεσκίφθαι. — V. 102. τῶνδε κείνων τε unus cod., vulgo τῶνδ' ἐκείνων τε. — V. 103. ποντομέδων correxi, legebatur ποντόμεδον.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ.

ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟΔΙΩΙ

ΠΥΚΤΗΙ.

Strophae.

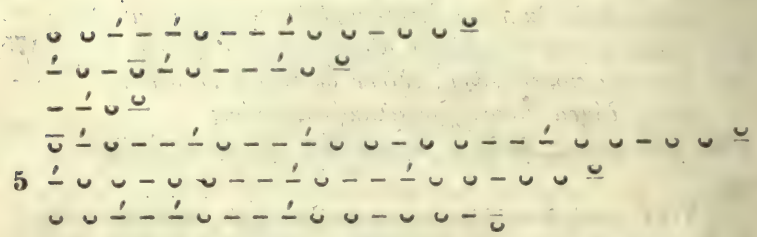

Epodi.

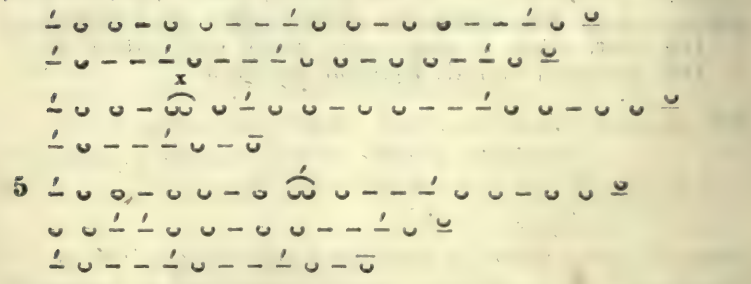

Epodi v. 2. recte descripsit Dissenius, cum olim Boeckhius ita disposuisset, ut ultimae syllabae initium essent versus subsequentis, hoc modo:

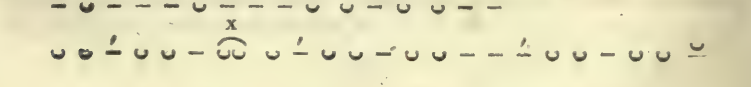

Στρ. ά.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον κορυ-
φὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

Ἀντ. ά

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Ὀλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι
κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

Ἐπ. α.

καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν Ῥόδον,
εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανω-
σάμενον
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδύντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

Στρ. β'.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται·
τὸ δ' Ἀμυντορίδαι

V. 2. ἔνδον ἀμπέλου codd. meliores, pauci ut vulgo ἀμπέλου ἔνδον. — V. 4. νεανίᾳ libri omnes, Schmidius νειανίᾳ. — V. 8. φρενὸς plurimi codd., vulgo φρενός γ'. — V. 10. Οὐλυμπίᾳ plures codd., vulgo Ὀλυμπίᾳ. — V. 11. ἄδυμελεῖ θαμὰ Boeckhius, et sic aliquot codd., vulgo inepte ἁδυμελεῖ θ' ἅμα. — V. 14. παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν Ῥόδον. sic recte interpunxit Boeckhius, vulgo παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε, νύμφαν Ῥόδον. — V. 19. ἐμβόλῳ aliquot codd., alii ἐμβόλω, ἐμβόλων, ἐμβόλου.

ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθματοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

Ἀντ. β'.

ὅ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαί
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

Ἐπ. β'

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν,
ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἀφαίστου τέχναισιν
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.

Στρ. γ'.

τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν θυσίαν θέμενοι
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι προμαθέος αἰδώς·

V. 24. *φρασίν* Boeckhius, vulgo *φρεσὶν*. — V. 25. *ἀναρίθματοι* vulgatam lectionem retinui, Boeckhius cum plerisque libris *ἀναρίθμητοι*. — V. 26. *νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ* plerique codd., et sic Boeckhius, vulgo *νῦν καὶ ἐν τε*. — V. 29. *ἔκτανεν Τίρυνθι* scripsi, unus cod. *ἔκτανε Τίρυνθι*, vulgo *ἔκταν' ἐν Τίρυνθι*. — V. 33. *εὐθὺν* unus codex, alius *εὐρύν*, plures *εὐθῦν'* vel *εὐθύν'*, quod cum metrum perderet, substituerunt vulgo *στέλλει*. — V. 34. *χρυσέαις* Boeckhius, vulgo *χρυσαῖς*. — V. 39. *φαυσίμβροτος* plerique codd., vulgo *φαυσίβροτος*.

Ἀντ. γ΄.

ἐπὶ μὰν βαίνει τε καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθαέσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ·
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

Ἐπ. γ΄.

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἐρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον.
ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος
τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαί
ῥήσιες, οὕπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

Στρ. δ΄.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου·
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἀγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ
εἴασεν· ἐπὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.

V. 46. ὁδὸν plures codd., vulgo ὁδόν γ'. — V. 48. καὶ τοὶ γὰρ Pauwius, vulgo καί τοι γάρ. Ibid. αἰθαέσσας correxi, vulgo αἰθούσας (Boeckhius αἰθοίσας), at αἰθομένας tunc dici debebat, itaque αἰθαέσσας i. e. αἰθησσας scripsi, quem ad modum αἰθῆς πέπλος dicitur in proverbio, vid. Zenob. I. 33. Diogen. I. 31. itaque apud Cratinum p. 71. ed. Meineke lego ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους, et fortasse hic quoque quis malit αἰθάσσας. — V. 49. κείνοις ὁ μὲν Mingarellus, vulgo κείνοισι μέν. — V. 59. unus cod. λίποντ'. — V. 61. ἄμπαλον codd. omnes (nisi quod unus ἄμπελον praebet), et Schol. firmat Eustath. ad Il. I. p. 48. 46.: οὐδὲ χρὴ γενέσθαι ἀναδασμοὺς ἤγουν δεύτερον μερισμὸν τῶν προμερισθέντων, ὅπερ ἄμπαλον ὁ Πίνδαρος ἔφη, τουτέστι δεύτερον πάλον καὶ κλῆρον ἐπὶ μερισμῷ. Cf. ad Od. II. p. 80. 11. Boeckhius conjecit ἄμ πάλον θέμεν. — V. 63. μήλοις multi codd., vulgo μάλοις.

Ἀντ. δ'.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν
μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν
πεμφθεῖσαν ἐᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαί
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

Ἐπ. δ'.

νᾶσος, ἔχει τέ μιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν
ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους
παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον
πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Στρ. ε.

τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
ὥρπερ θεῷ,
μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν
ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κραναᾶις ἐν Ἀθάναις.

Ἀντ. ε.

ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ'· Αἰγίνᾳ τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ'
οὐχ ἕτερον λιθίνα

V. 67. φαεννὸν plures codd., vulgo φαενόν. Hermannus φανόν. — V. 80. μήλων Boeckhius, vulgo μάλων. κνισάεσσα aliquot codd., vulgo κνισσάεσσα. — V. 86. Πέλλανά τ'· Αἰγίνᾳ τε Boeckhius emendavit, codd. meliores Πελλάνα τ' Αἰγίνα τε vel Αἴγινά τε. Vulgo Αἴγινα Πελλάνα τε.

ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,
Ἐπ. ε'.
ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν ὁδόν
εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅ,τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ
ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινόν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
Θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

V. 88. τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν junxerunt Heynius et Hermannus, vulgo τεθμόν· Ὀλυμπιονίκαν. — V. 95 διαίθυσσοισιν Boeckhius, vulgo διαιθύσσουσιν.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

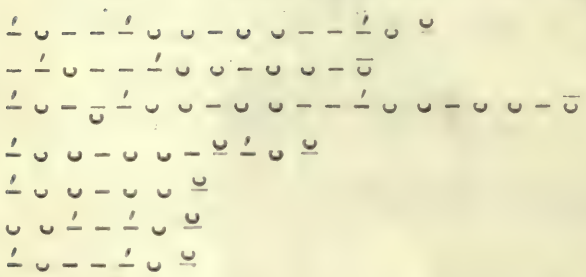

Epodi.

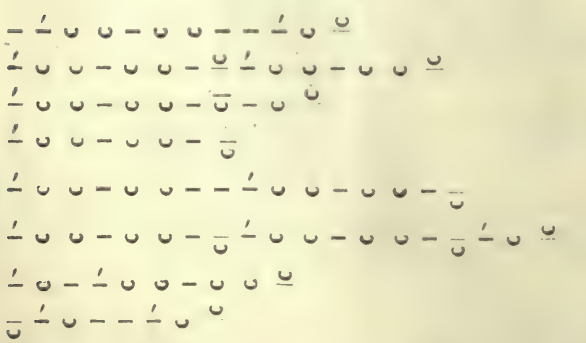

„Inscriptionem carminis in libris tam scriptis quam excusis inepte et variatam et amplificatam ex correctione Heynii constitui, addito praeterea nomine *Αἰγινήτῃ*.“ *Boeckhius.*

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, *Στρ. ά.*
δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶνδε μόχθων ἀμπνοάν·

Ἀντ. ά.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ὥτινι σὸν γέρας ἕσπετ' ἀγλαόν·
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

Τιμόσθενες, ὕμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος *Ἐπ. ά.*
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ παὶ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐρορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων
ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·

V. 1. *Οὐλυμπία* plures codd., itaque Schmidius, vulgo *Ὀλυμπία.* — **V. 7.** *τῶνδε* sic correxi, vulgo legitur parum apte *τῶν δέ*, at *τῶνδε μόχθων ἀμπνοάν* refertur ad *ἀρετάν*, i. e. laudem victoriae, quae praemium est et solatium laborum, quos quis exantlavit in certaminibus. — **V. 8.** aliquot codd. *ἄνεται*, vulgo *ἄννεται.* Deinde Asclepiades, ut refert Schol., legit *λιταί*, et interpolati codd. *πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν λιταί*, sed optimi codd. *πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀ. λιταῖς*, quod firmant Scholiastarum interpretationes. Recte Boeckhius *εὐσεβίας*, cf. Soph. Antig. 943. *τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.* Oed. Col. 188. *ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες.* — **V. 10.** *μέγα τοι* plurimi codd., vulgo *μέγα τι.* — **V. 11.** *ἕσπετ'* ex uno cod. recepi, anceps enim syllaba hic nihil habet incommodi, vulgo *ἕσπητ'*, quod insolens certe est, quamquam Olymp. IX. 83. legitur *ἕσποιτο*, ubi item *ἕποιτο* legendum est. — **V. 14.** *εὐπραγίας* plures codd., alii *εὐπραξίας.* — **V. 15.** *δ' ἐκλάρωσεν* unus cod., vulgo *δὲ κλάρωσεν.* — **V. 16.** *ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ* scripsi, idque etiam Dissenius commendavit, vulgo *ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ*, multi codd. *ὃς σὲ μὲν ἐν N.*, unde Boeckhius *ὃς σ' ἐν μὲν N.* incommodo verborum ordine. — **V. 20.** Hermannus conjecit: *κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἰγίναν πάλᾳ.*

ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις

Στρ. β'.

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ,τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἁλιερκέα
χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν,
ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι,

Ἀντ. β'.

Λωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργόν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,

Ἐπ. β'.

πύργον ἐξαλλόμενοι τρεῖς οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ' ἀτυζομένῳ ψυχὰς βάλον,
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

Στρ. γ'.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἶπαις
Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον
ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ

V. 23. πολλᾷ ῥέπει. Multi libri πολλὰ ῥέπει. — **V. 39.** ἀτυζομένῳ unus cod., alii ἀτιζομένῳ, plerique ἀτυζόμενοι. ψυχὰς optimi libri, interpolati πνοάς. — **V. 46.** ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. — **V. 48.** ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ. sic meliores libri, interpolati ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν.

ἅρμα θοὸν τανύεν,
ἀποπέμπων Αἰακόν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

Ἀντ. γ'.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

Ἐπ. γ'.

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

Στρ. δ'.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον
οἶμον,
πατρὶ δε πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἀίδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Ἀντ. δ'.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ'
ἀγώνων.

V. 54. *Μελησίᾳ* codd. fere omnes, vulgo *Μειλησίᾳ*. — V. 59. *ἐκ παγκρατίου* libri meliores, ceteri ut vulgo *ἐν παγκρατίῳ*. — V. 60. *ῥᾴτερον* Boeckhius, vulgo *ῥαίτερον*. — V. 62. *δὲ κεῖνος* Boeckhius, vulgo *δ' ἐκεῖνος*.

ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
κὰν νόμον ἐρδόμενον·
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν. 105

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων Ἐπ. δ'.
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρόν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς 110
ἔργ' ἐθέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοτον 115
αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

V. 78. κὰν νόμον plures codd., vulgo κάννομον. Deinde Schmidius conjecit ἐρδομένων. — V. 83. ὅν σφιν Ζεὺς γένει ὤπασεν meliores codd., interpolati ὅν σφιν ὤπασεν Ζεὺς γένει. — V. 85. ἔργ' ἐθέλοι Boeckhius, vulgo ἔργα θέλοι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι ΟΠΟΥΝΤΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

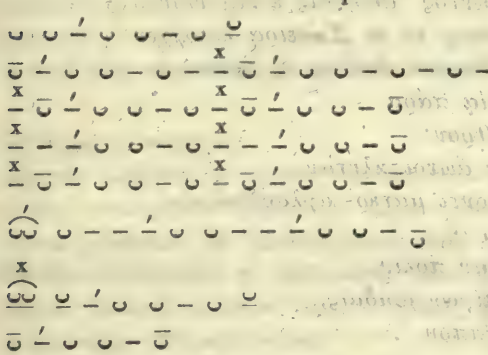

Epodi.

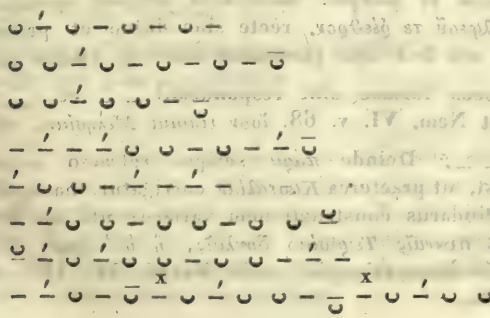

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. ά.
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Λία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας·

πτερόεντα δ' ἴει γλυκύν Ἀντ. ά.
Πυθωνάδ' οἴστόν· οὗτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος· αἰνήσαις δὲ καὶ νίόν·
ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία. θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
ἴσα τε Κασταλίᾳ πάρα
Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτάν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν Ἐπ. ά.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου

V. 2. φωνᾶεν, aliquot libri φωνᾷ ἐν. — V. 8. βέλεσσι pauci quidem codd., vulgo μέλεσσιν. — V. 12. Πυθωνάδ' scripsi, Boeckhius Πυθωναδ', vulgo Πυθωνάδ'. Ibid. ἐφάψεαι unus, ut videtur, codex, alii ἐφάψαι, vulgo ἐφάψῃ. — V. 16. codd. omnes ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλφειοῦ τε ῥέεθρον. Boeckhius scripsit ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον, recte sine dubio et priora et extrema emendavit, sed ἴσον satis germanum arbitror, itaque scripsi ἴσα τε, ut hae baseos formae sibi respondeant x – – et x ⏑⏑ ⏑, quem ad modum est Nem. VI. v. 68. ἴσον εἶποιμι Μελησίαν, ubi in ceteris epodis est x – –. Deinde πάρα scripsi retracto accentu, neque enim opus est, ut praeterea Κασταλίαν corrigatur, namque sic alias quoque solet Pindarus constructionem variare, uti est Isthm. VI. 8. ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς, ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν, ἢ Σπαρτᾶν ἀκαμαντολογχᾶν; adde Herod. IV. 122. πρὸς ἠῶ τε καὶ τοῦ Τανάϊδος.

θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·
κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ
δαίμον' ἄνδρες

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον Στρ. β'.
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώματ' ᾗ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιάν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεούς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν

μανίαισιν ὑποκρέκει. Ἀντ. β'.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Λευκαλίων τε Παρνασσοῦ καταβάντε
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτησάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οὖρον λιγύν,
αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μάν Ἐπ. β'.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλά

V. 29. ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἄν. ita plures libri, Boeckhius ἀντία ex Schol. vet., vulgo pessime ἐγένοντο. ἐπεὶ ἔναντ' ἂν πῶς. — V. 30. σκύταλον, pauci σκυτάλαν. — V. 43. Παρνασσοῦ aliquot codd., vulgo Παρνασσοῦ. — V. 47. οὖρον Gedikii est conjectura, ut Nem. VI. 29. εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων οὖρον. codd. omnes οἶμον vet. Schol. ὅρμον, recent. ὕμνον legit.

Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἐλεῖν. κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμών Στρ. γ'.
θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἔκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καί
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαούς τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι Ἀντ. γ'.
ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε Μενοίτιον· τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Λαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥρτ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἄρει

V. 52. ἀνάπωτιν pauci libri, plerique ἄμπωτιν, alii ἀνάπωσιν. — V. 56. κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων libri non interpolati, vulgo κοῦροι κορᾶν τε φερτάτων. — V. 58. θύγατρ' libri meliores, ceteri τὰν παῖδ'. Ibidem Ὀπόεντος plures codd., vulgo Ὀποῦντος. — V. 61. ἔχεν aliquot libri, vulgo ἔχε. — V. 66. λαὸν pauci codd., plerique λεών. — V. 68. οἱ δ' Ἀρκάδες plures codd., vulgo ἰδ' Ἀρκάδες. — V. 69. υἱὸν codd. non interpolati, ceteri νἱα. — V. 75. νόον codd. plerique, vulgo νόον γ', unus cod. καὶ νόον. — V. 76. Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος Hermannus conjecit, codd. Θέτιος γόνος οὐλίῳ. Deinde νιν codd. meliores, vulgo μιν.

παραγορεῖτο μή ποτε Ἐπ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι 120
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἔποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον
τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι
κράτησαν 125

μίαν ἔργον ἀν' ἀμέραν. Στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον· 130
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων 135
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἁπτῶτι δαμάσσαις
διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ, 140
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ Ἀντ. δ'.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου, 145
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία δ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν. 150
τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὦρουσαν ἑλέσθαι. 155
ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, Ἐπ. δ'.
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἅμμε θρέψει 160

V. 83. ἔποιτο correxi, vulgo ἔσποιτο. — V. 89. οἷον δ' ἐν libri fere omnes, Heynius οἷον ἐν. — V. 103. ἄνευ δέ, sic libri plerique, alii ἄνευθε δέ, unde Boeckhius edidit ἄνευθε θεοῦ. Deinde σεσιγαμένον codd. plerique, vulgo σεσιγαμένον γ'.

μελέτα· σοφίαι μέν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἆθλον,
ὄρθιον ὦρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν,
Αἰαντέων τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

V. 107. *σοφίαι μὲν* codd. omnes, Schmidius *μάν*. — V. 110. *δαιμονίᾳ* codd. multi, vulgo *δαιμονίως*. — V. 112. codd. non interpolati *Αἰάντεόν* (sive *αἰάντειόν*) *τ' ἐν δαιτὶ Ὀϊλιάδα*, interpolati *Αἰάντεόν τε δαίθ' ὅς Οἰλιάδα*. Boeckhius *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὅς Ἰλιάδα*, at elisio illa *ἐν δαίθ'* incommoda est. Hermannus ad Eurip. Iph. Aul. 1127. *ὁρῶν τ' ἀλκὰν Αἰαντίων ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα*. Et *Αἰαντίων* rectissime scripsit, sed reliqua mutari nihil necesse est, mutata enim orationis structura *ἐπεστεφάνωσέ τε* pro *στεφανῶσαί τε* apud Pindarum nihil habet offensionis. *Ἰλιάδα* codd. nonnulli firmant.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ι. (ΙΑ.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

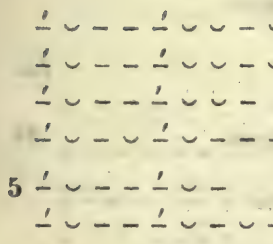

Epodus.

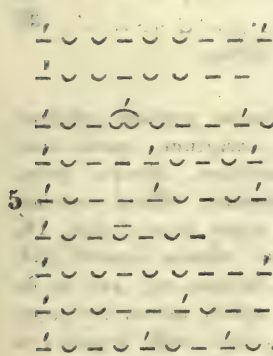

„Carmen hoc Olympiae sub ipsam Agesidami victoriam festinatum est, quo promitteretur majus et praeclarius in patriam reverso offerendum. Hinc v. 4.: *εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις ἔβα πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ὀρεταῖς.* Illud vero canticum, quod nunc promittit, apud Locros cantatum iri, ipse significat poeta vs. 11. seqq. *ἴσθι νῦν — τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν Κόσμον — ἀδυμελῆ κελαδήσω Τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων· ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι κτλ.* neque

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα Στρ.
χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὄμβριον, παίδων Νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις Ἀντ.
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἐσαιεί.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας Ἐπ.
ἁδυμελῆ κελαδήσω,
τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατόν
μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γάρ
ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

est aliud, quam Ol. XI. ubi Agesidamum ejusque patriam celebrat. Haud dubie igitur breve hoc carmen prius scriptum, quam insequens, ut judicant etiam Mingarellus et Gurlittus, ideoque priori obsecutus ordine mutato brevius longiori praemisi. Quod vero hoc loco descivi a grammaticorum dispositione, atque idem Isthm. IV. ante Isthm. V. reliquerim, licet illud post hoc editum constet (vid. Schol. ad initium prioris), non inconstantia factum est, sed ea de causa, quod in Isthmiis illis carminibus nihil refert, utrum utri praemittatur, hic vero necesse est, ut brevius legas ante longius, si utriusque sensum recte velis perspicere." *Boeckhius.* Ceterum in codd. male inscriptum est hoc prooemium: *τῷ αὐτῷ Ἀγησιδάμῳ τόκος.*

V. 1. *ὅτε* libri omnes, Schmid. *ὁτέ.* — V. 4. *πράσσοι* omnes codd., unus *πράττει.* — V. 7. *ἀφθόνητος* codd. omnes, Steph. *ἀφθόνατος.* — V. 8. *ἄγκειται* pauci codd., optimi *ἔγκειται.* — V. 10. *ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἐσαιεὶ* correxi, vulgo *ἀνθεῖ ἐσαιεὶ πραπίδεσσιν.* quod ferri nequit, et *ἐσαεὶ* in multis codd. plane omissum, in uno *ἐσαεὶ ἀνθεῖ.*

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ. (Γ.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

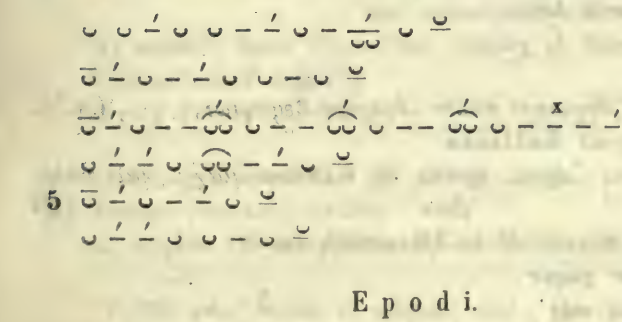

Epodi.

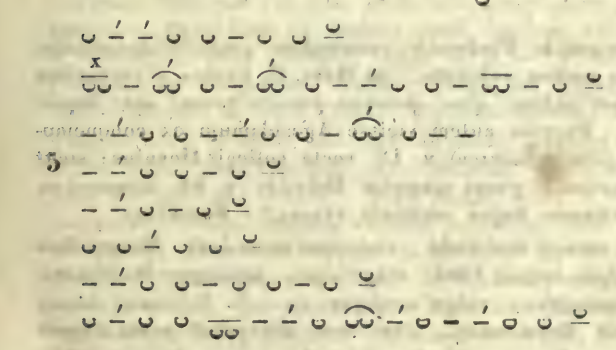

„In carminis inscriptione vulgo aberat *παιδί*, sed scripsi *παιδὶ πύκτῃ* ex Rom. Gott. Par. A. ut Ol. VIII. *παιδὶ παλαιστῇ*. Idem *απιδὶ* comparet in Ald. Bodl. *β. γ.* Mosc. A. B. aliis, sed contra

Στρ. ά.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός
ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'.
ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερί
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

Ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος Ἀντ. ά.
ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον;
ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν;

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων, Ἐπ. ά.
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.

usum inscriptionum in Pindaricis carminibus genitivo Ἀρχεστράτου partim praemisso partim subjecto. In Mosc. B. titulus a recentiore manu scriptus est eadem, quae quinque priores versus ante deperditos supplevit. Puerum autem vicisse Agesidamum ex commemoratione Ilae magistri (ἀλείπτου) v. 18. recte collegit Heynius: sicut Ol. VIII. Alcimedontis pueri magister Melesias v. 54. memoratur. Confer etiam extremos hujus carminis versus." *Boeckhius.*

V. 3. ἐμᾶς omnes fere codd., nisi quod unus ἡμᾶς. Mingarellus ἀμᾶς. — V. 8. ἐμὸν optimi libri, vulgo ἀμόν. καταίσχυνε Boeckhius, aliquot codd. καταισχύνει, vulgo κατήσχυνε. — V. 9. τόκος ὀνάτωρ eximie emendavit Hermannus, libri non interpolati τόκος θνατῶν (unde Hermannus olim τόκος ὁ θνατῶν) vel γε τόκος θνατῶν, interpolati ὁ τόκος ἀνδρῶν. — V. 10. κατακλύσσει, plures codd. κατακλύσει. — V. 15. Κύκνεια Hermannus, legebatur Κυκνεία. — V. 17. Ἴλᾳ, nonnulli libri Ἰόλᾳ vel Ἴλᾳ.

θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτί
πελώριον ὥρμασε κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, Στρ. β'.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὧρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ
σάματι πὰρ Πέλοπος
πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον Ἀντ. β'.
ἀέκοντ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο, λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε
καὶ κείνους Ἡρακλὴς ἐφ' ὁδῷ,
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος,

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας Ἐπ. β'.
Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρί

V. 20. *φύντ'* Schol. et aliquot codd., plerique *φῶτ'*. Antea pro *δέ κε* nonnulli *δὲ καὶ* vel *δέ γε*. — **V. 21.** *ὥρμασε* lectionem plurimorum librorum restitui, recte ind. aoristi cum particula *κε* conjungitur. Boeckhius ex duobus codd. *ὁρμάσαι*, alii libri *ὡρμᾶσαι*. — **V. 23.** *ἔργων* libri plerique, vulgo *ἔργον*. — **V. 25.** *πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο* de conjectura scripsi, vulgo *βίᾳ Ἡρακλέος ἐκτίσσατο* ex interpolatione; at codd. *βωμὸν ἐξάριθμον Ἡρακλῆς ἐκτίσατο*. et *βωμὸν* quidem (sive ut unus cod. exhibet *βωμῷ*) apparet ex interpretatione ortum esse, ut explicetur *σῆμα Πέλοπος*. Prorsus autem incommodum est Herculis nomen, quod statim infra v. 30. repetitur: incommodum etiam medium verbum *ἐκτίσσατο*, nam requiritur *ἔκτισεν*, ut Olymp. VI. v. 68. de eadem re *πατρὶ ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων*, at verbum *ἐκτίσσατο* recte potuit de ipso Iove dici, qui jussit filium certamina Olympia instituere. itaque scripsi *πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο*, quod cum Herculis filii nomen statim subsequatur, nihil habet offensionis. — **V. 29.** *ἀέκοντ'* aliquot codd., vulgo *ἄκοντ'*. — **V. 30.** *καὶ κείνους* Boeckhius, codd. *κἀκείνους* vel *κἀκεῖνος*. — **V. 33.** *ἥμενοι* Heynius, codd. *ἥμενον* vel *ἄμενον*.

πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἴζοισαν ἐὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατόν Στρ. γ'.
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις
Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον Ἀντ. γ'.
Κρόνου προσεφθέξατο· πρόσθε γάρ
νώνυμνος, ἅς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν
ὅ, τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον

χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, Ἐπ. γ'.
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ
νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον

V. 41. καὶ κεῖνος Boeckhius, vulgo κἀκεῖνος. — V. 42. ἀντάσαις Boeckhius, libri ἀντήσαις vel ἀντιάσας. — V. 44. λαίαν duo codd., alii λαΐαν, vulgo λείαν. — V. 45. Ἄλτιν Aristodemus grammaticus emendavit, olim Ἄλιν legebatur, quod Didymus defendere studuit, legitur hoc in uno tantum cod. — V. 51. νώνυμνος, alii codd. νώνυμνον. — V. 58. σὺν Ὀλυμπιάδι plures codd., vulgo ἐν Ὀλυμπιάδι. — V. 61. ἔλαχε optimi codd., unus ἔλαβε, vulgo γε λάχε.

χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών;

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον Στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ
κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὠλιροθίου· Ἀντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ δ' ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων, καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἑσπέρου
ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις Ἐπ. δ'.
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νυν ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντάν
καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός,

V. 62. ἅρματι libri optimi, ἅρμασιν interpolati. — V. 63. ἐν δόξᾳ plerique libri, alii ἐνδόξαν, ἐν δόξαν, ἓν δόξαν. — V. 64. σταδίου — εὐθὺν τόνον. prius Hermannus, posterius Thierschius correxit, libri στάδιον — εὐθύτονον, ultimum vocabulum Hermannus correxerat εὐθὺν πόνον, sed praestat Thierschii conjectura. — V. 66. ἶκεν meliores libri, vulgo ἦκεν. Τεγέαν Boeckhius, vulgo Τέγεαν. — V. 67. δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος libri non interpolati, vulgo δὲ τέλος πυγμᾶς φέρε. — V. 70. Σᾶμος ὠλιροθίου egregie Boeckhius ex vestigiis antiquorum Scholiorum restituit, libri meliores Σᾶμ' Ἀλιῤῥοθίου, quod Didymus frustra explicare studuit: vulgo ex libris interpolatis Σᾶμος ἠείδετο. — V. 71. ἄκοντι, multi codd. κἄκοντι, alii ἄκοντι δὲ, Hermannus recte ἄκοντι Φράστωρ δ'. — V. 72. ὑπὲρ ἁπάντων libri meliores, vulgo ὑπὲρ ἅπαντας. Ibid. συμμαχία pars codicum et Schol. vet., vulgo ex Schol. rec. συμμαχίᾳ. — V. 78. καὶ νυν Hermannus, vulgo καὶ νῦν. — V. 81. Διὸς plures codd., vulgo Διός γ'.

ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων,

τὰ παρ' εὐκλεΐ Λίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· Στρ. ε.
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρί
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·

καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀντ. ε.
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμόν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν. τὶν δ' ἀδυεπής τε λύρα
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος Ἐπ. ε.
Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἐρατόν τ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἁλκᾷ
βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλόν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

V. 86. ὥτε unus codex, ceteri ὥστε. — V. 87. ἵκοντι Boeckhius, libri ἥκοντι. Ibid. νεότατος Hermannus ex vet. Schol. restituit, codd. νεότατι. Deinde pro τὸ πάλιν aliquot libri τοὔμπαλιν. Denique scripsi μάλα δέ οἱ, quod Boeckhius quoque suspicatus est, vulgo μάλα δέ τοι. — V. 94. ἀναπάσσει Schol. et multi codd., alii ἀναπλάσσει. — V. 95. τρέφοντι codd. non interpolati, vulgo ἔχοντι. — V. 98. μέλιτι libri meliores, interpolati μέλιτι δ'. — V. 99. ἐρατόν τ' Dissenius, libri plerique ἐρατόν, quatuor ἐρατὸν δ' probante Boeckhio. — V. 102. χρόνον plerique codd., vulgo χρόνον γ'. — V. 104. 105. ἅ ποτε Ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε Hermannus et Boeckhius, vulgo ἅ τ' ἀναιδέα Γανυμήδει τὸν πότμον ἄλαλκε, sed meliores codd. ἅ ποτ' ἀν. et deinde πότμον sine articulo, alii θάνατον.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩι

ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩι

Strophae.

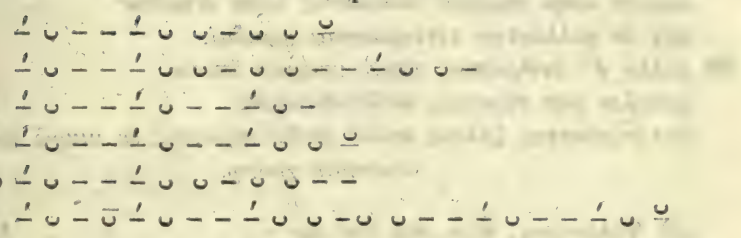

Epodus.

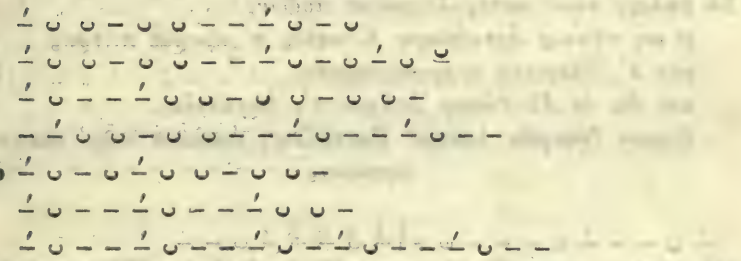

„Hujus odae versuum descriptio ob brevitatem carminis in nonnullis dubitationem admittit, cujus causa in ipsa re sita est. Igitur non opus mihi videtur, ut de singulis dicam, excepto ultimo epodi versu. Qui quum vulgo distraheretur in binos,

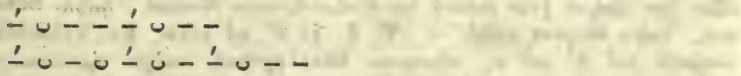

ob vocabuli divisionem certe unus debebat esse pentameter trochaicus acatalecticus:

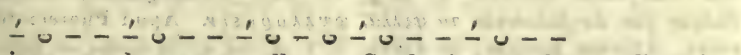

cujus exemplum extat nullum. Catalecticus in fine epodi positus Nem. VIII. et Isthm. II. non tuetur acatalecticum. Quam vero ingratus est pentameter acatalecticus, tantam gratiam habet trimeter catalecticus cum dimetro acatalectico:

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, *Στρ.*
Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι
κυλίνδοντ' ἐλπίδες·

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων *Ἀντ.*
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδ-
άμειψαν χρόνῳ.

υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεά κεν *Ἐπ.*
ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις
ἀρούραις.

– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – | – ⏑ – – – ⏑ – –

qui existet contractis ex more ultimis duabus syllabis participii ὁμιλέων." **Boeckhius.**

V. 2. *Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει* **Hermannus** correxit, vulgo *Ἱμέρᾳ εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει.* Et *ἀμφιπόλει* etiam cod. unus, et Schol. antiq. ἢ οὕτως· ἱκετεύω, ἀμφιπόλει, ἤγουν περιπόλει, περίεπε, ἐπισκοπῆς ἀξίου τὴν *Ἱμέραν* [τὴν πόλιν] τὴν πολλὴν ἔχουσαν δύναμιν. *Ἱμέραν* Schol. rec., *Ἱμέρᾳ* aliquot codd. — V. 6. *τὰ δ' αὖ κάτω.* Er. Schmidius conjecit *ταὶ δ' αὖ κ. τάμνοισαι* libri optimi, vulgo *τέμνοισαι.* — V. 15. *κατεφυλλορόησε*, fortasse Pindarus scripsit *κατεφυλλοχόησε*, vid. Phrynich. Bekkeri T. I. p. 71. 11.: *φυλλοχοεῖν, ἐπὶ τῶν δένδρων τῶν ἀποβαλλόντων τὰ φύλλα, φυλλοροεῖν.* Apud Pherecratem certe, Atticum poetam, in Persis l. v. 9. *τὰ δὲ δὴ δένδρη — φυλλοχοήσει* legendum est. — V. 16. *σ' ἄμερσε* Scholiasta, et sic conjecit Jacobsius, vulgo *ἄμερσε.* — V. 18. *ἐκ Πυθῶνος* libri optimi, plurimi *ἐν Πυθῶνι.*

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΓ'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩι ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

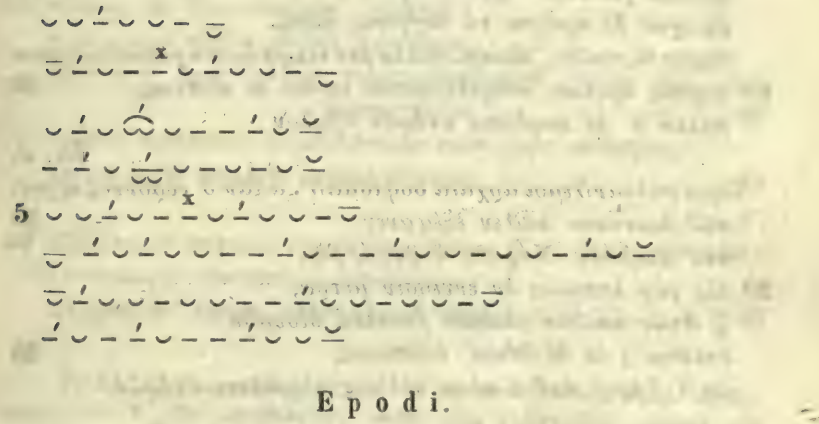

Epodi.

„Inscriptionem carminis simplicem *σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ* ex Ald. et Gott. ductam agnoscit etiam Mosc. B. omittens additamentum *νικήσαντι τὴν οθ' Ὀλυμπιάδα* praeter morem adjectum in

Τριςολυμπιονίκαν Στρ. ά.
ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές,
Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου,
χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·

ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν Ἀντ. ά.
Ὕβριν, Κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον
Ἐπ. ά.
Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον
ἐπέθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

aliis libris." *Boeckhius.* Idem in priore edit. epodi vs. 5. et 6. in unum conjunxit hoc modo:

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́⏑⏑ ⏑ ⏓
rectius in altera editione separavit.

V. 5. *Ποτειδᾶνος* plures libri, nonnulli *Ποτιδᾶνος*, alii *Ποσειδᾶνος*, vulgo *Ποσειδῶνος*. — V. 6. *κασίγνηται*, aliquot libri *κασιγνήτα* vel *κασιγνήτη*. *ἀσφαλές* Schmidius, ut Nem. VI. 3. *ἀσφαλές ἕδος*, libri omnes *ἀσφαλής*. — V. 9. *ἀλέξειν* Boeckhius, vulgo *ἀλεξεῖν*. — V. 14. *ὤπασαν* libri fere omnes, vulgo *ὤπασάν γ'*. — V. 15. *ἐν ἀέθλοις*, aliquot libri *ἐν ἀέθλοισι*, vulgo *εἰν ἀέθλοισι*. — V. 20. *τίς γὰρ* optimi codd., reliqui *τὶς δὲ*. — V. 21. *βασιλέα* Boeckhius, codd. *βασιλῆα*. idem olim conjecerat *βασιλῆα δίδυμνον ἔθηκ'*. — V. 22. *ἐπέθηκ'* codd. optimi, vulgo *ἔθηκ'*.

ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Στρ. β'.
'Ολυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δὲ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ Πίσας,
πεντάθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν Ἀντ. β'.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοῖ·
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἁλίῳ ἀμφ' ἑνί,
μηνός τέ οἱ
τωὐτοῦ κρεναιαῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκὴς
ἀμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,

Ἐπ. β'.
Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί.

V. 25. ἀφθόνητος Boeckhius, et sic unus codex, vulgo ἀφθόνατος. — V. 30. ἀντεβόλησεν, codd. non interpolati, ceteri οὐκ ἀντεβόλησιν, quod ferri non posse ostendit Boeckhius. — V. 34. Νέμεά τ' omnes libri, i. e. τὰ Νέμεα, vulgo Νεμέα τ'. — V. 35. Θεσσαλοῦ, plures libri Θεσσαλοῖο. — V. 38. τρία ἔργα sic Boeckhius ex optimis libris, vulgo τρία μὰν vel τρία μέν. — V. 40. Ποτειδᾶνος Boeckhius ex libris (nonnulli Ποτιδᾶνος), vulgo Ποσειδῶνος. — V. 42. Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί. Olim corrupte: τέρψιές θ' ἕψοντ' ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί. itaque codd., nisi quod τέρψιες, vel τέρψιές γ' nonnulli exhibent, praeclare Schmidius ex Schol., (qui dicit: καὶ ἦδε μὲν ἡ ἐξήγησις οὕτως, εἰ τὰ τῆς γραφῆς, ὡς ἔν τισιν, ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον· μακρότεραι τέρψιες ἕψονται ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί· εἰ δὲ ὀνόματα λαμβάνομεν τὸ Τερψίας καὶ τὸ Ἐρίτιμος, ἔσται τὰ τῆς διανοίας ὡς εἴπομεν). Τερψίᾳ et Ἐριτίμῳ emendavit. Deinde pro ἕψοντ' Hermannus ἕποντ', Bothius ἕσποντ' scripsit, posterius recepit Boeckhius: at recte se habet ἕψονται, hoc enim dicit poeta, Isthmiacae hujus gentis victoriae longiora requirent carmina.

ὅσσά τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν
περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφές
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ Στρ. γ'.
μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
ναὶ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

τὰ δὲ καὶ ποτ' ἐν ἀλκᾷ Ἀντ. γ'.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος,
τοὶ μὲν φίλῳ γένει σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
ἔργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.
τοῖσι μέν
ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·

Ἐπ. γ'.
ὃς τᾶς ὀφιώδεος νιόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· Εὔδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ;

V. 45. ὡς μὰν', nonnulli libri ὥς, alii μέν. — V. 49. ἐγὼ δὲ ἴδιος, Heynius ἐγὼ γὰρ ἴδιος. — V. 52. Σίσυφον, aliquot codd. οὐ Σίσυφον, probante olim Boeckhio. — V. 53. γάμον, sic aliquot libri, vulgo τὸν γάμον. ibid. αὐτᾷ codd. omnes, vulgo αὑτᾷ. — V. 58. φίλῳ γένει scripsi ex uno cod., vulgo γένει φίλῳ. ibid. Ἀτρέος aliquot codd., vulgo Ἀτρέως. — V. 60. τοῖσι μὲν libri omnes, Schmidius μὰν. — V. 61. σφετέρου πατρὸς, olim σφετέρου μὲν πατρός. μὲν omittunt plures codd., δὲ exhibet Schol. vet.

ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶντα πατρὶ δεῖξον.

κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ Στρ. δ'.
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἐπᾶλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ'
ἀνὰ βωμῷ θεᾶς
κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος, ὥς τέ οἱ αὐτά
Ζηνὸς ἐγχειρεράνου παῖς ἔπορεν

δαμασίφρονα χρυσόν. Ἀντ. δ'.
ἐννυπνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' αὐερύῃ Γεαόχῳ,
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα
κούφαν κτίσιν.
ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας,
φάρμακον πραὺ τείνων ἀμφὶ γέννι,

Ἐπ. δ'.
ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς
ἔπαιζεν.
σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων

V. 69. *νιν* **Boeckhius ex aliquot codd., vulgo** *μιν*. **Deinde** *ἀργᾶντα* **(sive** *ἀργάντα*) **codd. optimi et Scholiasta vet. et Eustath. ad Odyss. B. p. 75. 17.** *ἐκεῖθεν καὶ ἀργᾶντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ.* **adde ad Il. ψ. p. 1393. 34. vulgo** *ἀργόν*. **— V. 72.** *ἐπᾶλτ'* **Boeckhius, vulgo** *ἔπαλτ'*. **— V. 76.** *ἀπὸ κείνου* **Boeckhius, vulgo** *ἀπ' ἐκείνου*. **deinde** *ὥς τέ οἱ* **libri non interpolati, vulgo** *ὅππως τέ οἱ*. **— V. 79.** *δ' ὡς τάχιστα,* **aliquot libri** *δὲ τάχιστα* **vel** *δαὶ τάχιστα*. **— V. 81.** *αὐερύῃ* **Hermannus, vulgo** *αὖ ἐρύῃ*. **ibid.** *Γεαόχῳ* **aliquot libri, vulgo** *Γαιαόχῳ*. **— V. 82.** *Ἱππίᾳ* **plures codd., vulgo** *Ἱππείᾳ*. **— V. 83.** *τελεῖ θεῶν,* **vulgo** *πληροῖ δὲ θεῶν*. **at** *τελεῖ δὲ* **plures codd.;** *δὲ* **abjecit Hermannus, consentiunt aliquot libri. deinde** *κτίσιν* **plerique codd., vulgo** *κτίσιν γ'*. **— V. 84.** *ἕλε* **codd., non interpolati,** *ἔλαβεν* **ceteri. — V. 85.** *γέννι* **Hermannus, codd. optimi** *γέννϊ*, **vulgo** *γέν*. **— V. 87.** *δὲ κείνῳ* **Boeckhius, vulgo** *δ' ἐκείνῳ*.

αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ·
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε.
ἰέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρή
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκών
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό',
ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν Ἀντ. ε.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ δ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·
νῦν δ' ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μάν
τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
Διὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ἐπ'
ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἐν Ἄργει Θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ' Ἀρκὰς
ἀνάσσων
ματυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

V. 91. διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ. sic meliores codd., deteriores ut vulgo διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον, omisso ἐγώ. — V. 92. ἀρχαῖαι libri optimi, vulgo ἀχρεῖαι. δέκονται Boeckhius, vulgo δέχονται. — V. 96 ἑκών, aliquot codd. εἵκων. — V. 99. ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν Hermannus, codd. non interpolati ἑξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν, ceteri ἑξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθέν γ'. — V. 103. τὰ δ' ἐσσόμενα Boeckhius ex Schol. vet., vulgo τά τ' ἐσσ. — V. 105. δαίμων γενέθλιος, plures libri δαίμων ὁ γενέθλιος. — V. 106. Διὶ Boeckhius, vulgo Δίϊ. Παρνασίᾳ aliquot codd., vulgo Παρνασσίᾳ. — V. 107. ἐν Ἄργεϊ Θ' codd. meliores, ceteri ἀμφ' Ἄργεϊ Θ', nonnulli δ'. Deinde vulgo ὅσα τε Ἀρκάς ἀνάσσων. sed plures libri ὅσα τ' vel ὅσσα τ'. Praeclare autem Hermannus Ἀρκὰς ἀνάσσων scripsit.

Ἐπ. ε.

Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ' Ἐλευσὶς καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατά
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν·
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείᾶν.

V. 109. *Πέλλανά τε* **Hermannus, vulgo** *Πελλάνα τε.* **— V. 114.** *ἄνα*, **vulgo** *ἀλλὰ*. **Hermannus** *ἀνά*, **Boeckhius** *ἄνα*, **quod conjungit cum sequenti vocativo** *Ζεῦ*, **quod ferri nequit: distinxi post** *ποσίν*, **et** *ἄνα* **pro imperativo accipio; ipse enim poeta se compellat, vid. Schol.** *εἶπε τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν παρακελευόμενος ἐκδραμεῖν ἀπὸ τούτων καὶ καταπαῦσαι τὸν ὕμνον.* **ac video nunc, etiam Kayserum ita hunc locum interpretatum esse. — V. 115.** *Ζεῦ τέλει'*, *αἰδῶ δίδοι*, **Hermannus scripsit, nam codd. optimi** *Ζεῦ τέλειε, αἰδῶ τε δίδοι*, **vulgo** *Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ διδούς*. **Particulam** *τε* **recte abjecit Boeckhius, conjungenda autem sunt verba** *Ζεῦ δίδοι*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΔ'.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ὦ ταὶ *Στρ. ά.*
ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι, 5

V. 1. *Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ὦ ταὶ* **scripsi et numeros quoque versuum aliter composui atque fecit Boeckhius, qui legit:** *Καφισίων ὑδάτων | λαχοῖσαν αἵτε.* **At** *λαχοῖσαι* **omnes libri, idque aptissimum. At hiatus inde oritur vix ferendus, itaque** *ὦ ταὶ* **scripsi pro** *αἵτε*, **nam ante interjectionem** *ὦ* **hiatus satis habet excusationis.**

κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν ὕμμιν γὰρ τά τε τερπνὰ καί
τὰ γλυκέα γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὔτε γὰρ θεοὶ ἀγνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρά
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

ὦ πότνι' Ἀγλαΐα φιλησίμολπέ τ' Στρ. β'.
Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοος γένευ, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδίῳ δ' Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῖ γ' ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 5. *σὺν ὕμμιν γὰρ τά τε τερπνὰ* Hermannus, vulgo *σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ*, nisi quod duo codd. *τὰ τερπνά τε* exhibent. — V. 6. *γίνεται* scripsi, vulgo *γίγνεται*. — V. 8. *ἁγνᾶν* probabiliter emendavit Kayserus, vulgo *σεμνᾶν*. — V. 9. *κοιρανέοντι* codd., ut videtur, omnes, *κοιρανέοισιν* Boeckhius. — V. 13. *ὦ πότνι'* unus cod., vulgo *ὦ* deest. — V. 15. *ἐπάκοος γένευ* conjecit Hermannus, libri *ἐπάκοοι νῦν*. — V. 17. *Λυδίῳ δ'* Hermannus, libri *Λυδίῳ γὰρ*. — V. 18. *ἔν τε μελέταις* Boeckhius, vulgo *ἐν μελέταις τε*. Deinde *ἔμολον* codd. plerique, vulgo *μόλον*. — V. 19. *ἁ Μινυεία* Boeckhius, vulgo *Μινύεια*. — V. 20. *σεῖ γ' ἕκατι* scripsi, vulgo *σεῦ ἕκατι*, at *ἕκατι* non habet digamma apud Pindarum. *μελαντειχέα* codd. omnes, Boeckhius *μέλανοτειχέα*. — V. 21. *Φερσεφόνας ἴθι* vulgatam lectionem retinui, nonnulli codd. *ἔλθ'* (aut *ἔλθ'*) quod recepit Boeckhius. — V. 22. *Κλεύδαμον* Boeckhius, vulgo *Κλεόδαμον*, idem *ὄφρ' ἰδοῖσ'*, vulgo *ὄφρα ἰδοῖσα*. — V. 23. *κόλποις* Boeckhius ex uno libro, vulgo *κόλποισι*. idem scripsit *εὐδόξου*, vulgo *εὐδόξοιο*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

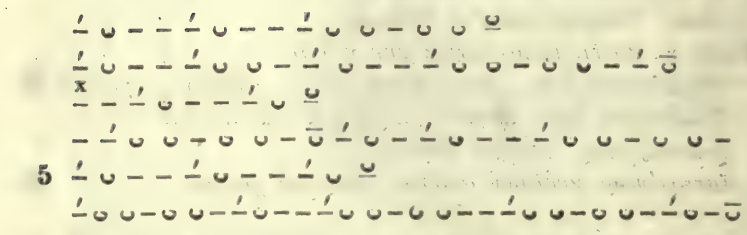

Epodi.

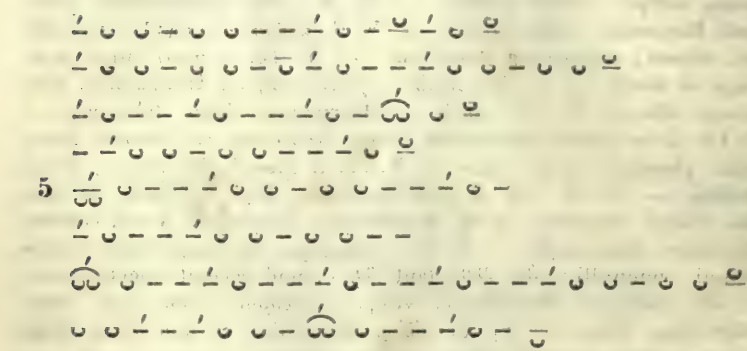

„Strophae versus quartus et quintus, et epodi quintus sextus ac septimus neque hiatu neque syllaba ancipiti separantur, sed interpunctione crebra: temerarium igitur foret conjungere, qui sejuncti sunt optimi. Epodi versus ultimus dividi in duos poterat:

Στρ. ά.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,

Ἀντ. ά.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπών
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπ. ά.

ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζεται βοάν
Πιερίδων ἀΐοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον,
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μάν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑̄

sed analogia strophae v. 2. et longiorum versuum in fine stropharum frequentia movit ut continuarem, licet disjungendo nullum divideretur vocabulum: cujus rei causa haec, quod post choriambum legitima est incisio, ut str. 2. ά. ant. β'. ant. γ'. str. δ'. έ. ant. ί." *Boeckhius.*

V. 4. ἁγησιχόρων scripsi, legebatur ἀγησιχόρων. — V. 6. χαλάξαις optimi codd., alii χαλάξας vel χαράξας — V. 13. ἀτύζεται scripsi, libri meliores ἀτύζηται, quod feri nequit, vulgo ἀτύζονται. Boeckhius sed dubitanter proposuit ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀΐοντες, et ἀΐοντας unus cod. exhibet.

Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα· κίων δ' οὐρανία
συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

Στρ. β'.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον
καπνοῦ
αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα
σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετόν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι,
θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

Ἀντ. β'.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλι-
μένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἀνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον, τοῦ μὲν
ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων
Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου

Ἐπ. β'.

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γάρ
καὶ τελευτὰν φερτέραν νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.

V. 26. *θαυμάσιον προσιδέσθαι* servavi, licet inusitatum sit *προσιδέσθαι*, sed *θαυμάσιόν τι ἰδέσθαι*, quod aliquot codd. exhibent, et Boeckhius olim probavit, in Pindaro aeque insolens. — V. 35. *καὶ τελευτὰν φερτέραν* Boeckhius, libri plurimi *φερτέραι*, pauciores *φερτέρου*. *καὶ τελευτὰν* unus cod., alius *ἐν καὶ τελευτὰν*, alii *ἐν καὶ τελευτᾷ*, vulgo *κἀν τελευτᾷ*. Hermannus *ἐοικότα δ' ἐν καὶ τελευτᾷ φερτέρου*. — V. 37. *στεφάνοισί νιν* Boeckhius, vulgo *στεφάνοισί τε*, sed plerique codd. *στεφάνοισιν*.

Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασσοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

Στρ. γ'.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡρεῖτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.

Ἀντ. γ'.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὶν δ' ἀναγκαίᾳ φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν·

Ἐπ. γ'.

ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Λαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλά μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι πέλοι ὀρθωτὴρ θεὸς
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι

V. 39. *Παρνασσοῦ* Boeckhius, libri *Παρνασσῶ*, *Παρνασσῷ*, *Παρνασῷ*. — **V. 45.** *ῥίψαις*, multi codd. *ῥίψας*. ibid. *ἀμεύσασθ'* optimi libri, vulgo *ἀμεύσεσθ'*. — **V. 47.** *ἀμνάσειεν* Schmidius, nisi quod scripsit *ἀμμν.*, vulgo *ἂν μνάσειεν*. — **V. 51.** *ἀναγκαίᾳ* Hermannus ex Schol., vulgo *ἀνάγκᾳ μν.* — **V. 52.** *μεταμείβοντας* Boeckhius, codd. *μετάλλασσοντας*. — **V. 56.** *οὕτω δ' Ἱέρωνι πέλοι ὀρθωτὴρ θεὸς* scripsi, ut *πέλοι* et *ὀρθωτὴρ* coalescant, vulgo *θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι*, at tunc in synizesi vocis *θεὸς* illa syllaba corripienda esset, quod ferri nequit.

πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον
νικαφορία πατέρος.
ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρ. δ'.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσ'· ἐθέλοντι δὲ
Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν
Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι.
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι
γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.
Ἀντ. δ'.
Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον
ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἀγητὴρ ἀνήρ,
νίῳ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον
ἐφ' ἀσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἄμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυ-
σίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας· Ἐπ. δ'.
οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινο-
μένευς τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

V. 59. *πίθεο* unus cod., vulgo *πείθεο*. — V. 62. *ἔκτισσ'. ἐθέλοντι* Boeckhius, libri *ἔκτισσε· θέλοντι*. — V. 65. *Δωρίοις* Hermannus, libri *Δωριῆς*. — V. 67. *Ζεῦ τέλει'* Boeckhius, codd. *Ζεῦ τέλει*. — V. 75. *ἀρέομαι* unus cod., vulgo *αἱρέομαι*. — V. 77. *ἐρέων* Boeckhius, vulgo *ἐρέω*. — V. 78. *Μήδειοι* cod. unus, ceteri *Μῆδοι* vel *Μῆδοι μὲν*.

Στρ. ε.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας·
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν· ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

Ἀντ. ε.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνήρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'· ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας

Ἐπ. ε.

οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἄθλων· εἰ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνήρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

V. 83. ἐλπίδας plures codd., olim ἀπάδις. — V. 85. plerique codd. οἰκτιρμῶν. — V. 92. ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ' Hermannus emendavit, vulgo ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις. — V. 98. δέκονται Boeckhius, vulgo δέχονται.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

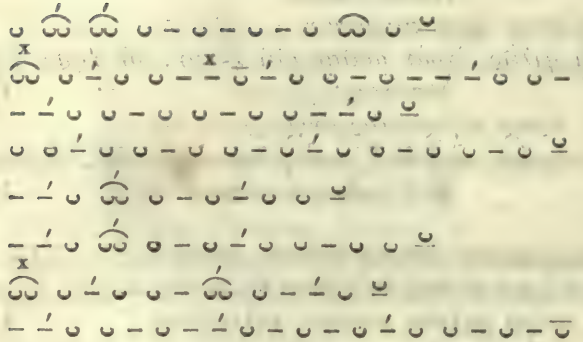

Epodi.

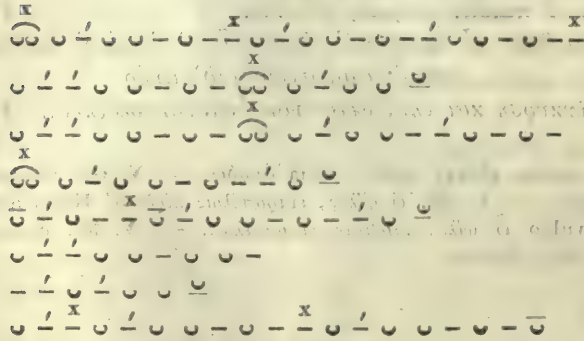

„Versuum divisio certa, nisi quod ep. 3. 4. neque hiatu neque ancipiti separantur, interpunctione tamen ep. β'. δ'. et

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου *Στρ. ά.*
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι
τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱερὼν ἐν ᾇ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἔδος Ἀρτέμιδος, ἃς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πάλους.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ *Ἀντ. ά.*
ὅ,τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον, ξεστὸν
ὅταν δίφρον
ἐν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σθένος ἱππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνήρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ'
Ἀπόλλων,
Ἐπ. ά.
ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος
ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
σὲ δ', ὦ Λεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ

ipso numero disjunctionem suadentibus; quodque ep. 6. 7. conjungi possunt,

⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – x

dissuadente genere numeri inde nascente, dipodiae praesertim trochaicae thesi secunda irrationali mensuram non variante, quam in hoc genere carminis putaverim aut brevem aut ancipitem factam fuisse, si numerum continuum esse poeta voluisset." *Boeckhius.*

V. 7. ἃς Hermannus, codd. τᾶς. — V. 14. εὐαχέα libri plurimi, alii εὐανχέα. — V. 16. ἐφίλασ', aliquot libri ἐφίλησ'. — V. 17. ποίνιμος J. Spigelius emendavit, codd. ποί τινος sive ποιτινος. — V. 20. δρακεῖσ', aliquot codd. δρακοῖσ'.

παντᾶ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἑποιχομένους τίνεσθαι.

Στρ. β'.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασίν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Λιὸς εὐναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀνάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
ἐξαίρετον ἔλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἥρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς,

Ἀντ. β'.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις
Λιὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς
ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἑκόντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,

Ἐπ. β'.

ἐὸν ὄλεθρον ἔγ'· ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις·

V. 26. μακρὸν plures codd., vulgo μακρόν γ'. ib. φρασὶ multi libri, vulgo φρεσίν. — V. 28. πολυγαθέες, aliquot libri πολυγαθέος. ib. αὐάταν Schol. et codd., vulgo ἀάταν. — V. 31. ὅτι Hermannus, vulgo ὅτι γ', unus cod. ὅτ' ἐμφ. — V. 36. ἔβαλον ποτὶ καὶ τὸν ἑκόντ' Boeckhius, vulgo ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ'. Jacobsius ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἱκών. Beckius et Hermannus ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἱκόντ'. — V. 38. οὐρανιᾶν plerique codd., vulgo οὐρανίᾳ. — V. 41. ἀνδέξατ' pauci codd., vulgo ἀνεδέξατο, Mitscherlichius ἀνεδείξατο. — V. 42. ἄνευ οἱ aliquot codd., alii ἄνευ δέ οἱ, vulgo ἄνευ δ' οἱ. — V. 43. νόμοις libri omnes, vulgo νομοῖς.

τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὅς
ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.

Στρ. γ'.

Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται,
Θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε, καὶ Θαλασσαῖον παραμείβεται
δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν,
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεών
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἐκὰς ἐὼν ταπόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον· τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου, σοφίας ἄριστον.

Ἀντ. γ'.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν,
πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ.
εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
καύνᾳ παπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

Ἐπ. γ'.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι· βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι

V. 44. τράφοισα codd., ed. Ald. τραφοῖσα. — V. 50. πτερόεντ' αἰετὸν codd., vulgo πτερόεντα ἀετὸν. ib. κίχε codd., vulgo κίχεν. — V. 53. κακαγοριᾶν unus cod., alii κακηγοριᾶ, κακηγοριῶν, vulgo κακαγορίαν. — V. 56. σοφίας ἄριστον recte conjungit Boeckhius, insolens tamen est dicendi genus, equidem Pindarum scripsisse puto σοφίας ἄωτος, quod explicatur illo σοφίας ἀρίστῳ. Cf. Isthm. VI. 18.: ὅτι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν. — V. 57. πεπαρεῖν codd. plerique, pauci πεπορεῖν, probante Heynio. — V. 58. μὲν plures codd., vulgo μάν. — V. 59. κτεάτεσσι, aliquot codd. κτεάνοισι. — V. 61. κενεά, Pauwius et Hermannus, vulgo κενεᾷ. — V. 65. ἱπποσόαισιν, unus cod. ἱπποσόοισι. ἄνδρεσσι Hermannus, libri ἀνδράσι. Deinde multi codd. πεζομάχοισι.

ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατα Φοίνισσαν
ἐμπολάν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς ἐκών
ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι', οἷος ἐσσὶ μαθών· καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεί

Στρ. δ'.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται
ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἔπετ' αἰεὶ βροτῷ.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθύ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἔρκος, ἅλμας.

Ἀντ. δ'.

ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ
διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·

V. 66. *σὲ ποτὶ πάντα λόγον* scripsi, Boeckhius *ποτὶ σὲ πάντα λόγον*, codd. plerique *ποτὶ πάντα λ.*, unus *ποτὶ ἅπαντα*, alius *ποτί ῥ' ἅπαντα*, alius *ποτί ῥα πάντα*, et sic vulgo. — V. 69. *ἐκών* Boeckhius, vulgo *θέλων*. — V. 72. *γένοι'*, multi codd. *γένοιο δ'*. Deinde Hermannus olim conjecit *μαθών, καλός τις· πίθων* κτλ. probante Boeckhio. — V. 74. *ἀμώμητον* libri omnes, Jacobsius conjecit *ἀμωμήτων*. — V. 75. *βροτῷ* Heindorfius, libri *βροτῶν*. — V. 76. *διαιβολιᾶν* scripsi, vulgo *διαβολιᾶν*, quod defendit Boeckhius, ac si dictum esset pro *διηβολίη*, quod parum probabile; scripsi *διαιβολιᾶν*, eodemque modo ap. Theogn. v. 324.: *πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ*. Hanc formam *καταιβασία, καταιβατός, μεταιβολία*, aliae satis defendunt. Deinde librorum lectionem *ὑποφάτιες* servavi, Boeckhius *ὑποφαύτιες* conjecit, fortasse *ὑποφάντιες* scribendum, i. e. *ὑποφάνσεις*. — V. 78. *κερδοῖ* Huschkius, libri *κέρδει*. — V. 79. *ἐχοίσας* plerique codd., vulgo *ὀχοίσας*. — V. 80. *ἔρκος*, plures codd. et Schol. *ἔρκεος*, unus *ἔλκος*. — V. 82. *ἀγὰν* Boeckhius, codd. *ἄγαν*. Cf. Numenius ap. Athen. VII. p. 305. A.: *ἐπ' ἄκρῃ κύματος ἀγῇ*. Heynius conj. *ἅταν*.

ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἄτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,
ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός,
χὥταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,

Ἐπ. δ'.

ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα
κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον
ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς ἐνέπαξαν ἔλκος ὀδυναρὸν ἐᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγόν
ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

V. 86. *νόμον* codd. plerique, vulgo *νομόν*. — V. 89. *ποτὲ μὲν* duo codd., vulgo *τότε μὲν*. ibid. *τότ' αὖθ'* unus cod., ceteri *τότε δ' αὖθ'*, Schmidius *τότ' αὖ δ'* et sic vulgo. — V. 90. *ἑλκόμενοι* plures codd., vulgo *ἑλκόμενος*. — V. 91. *ἐνέπαξαν* plures codd., vulgo *ἐνέπαξεν*. — V. 92. *μητίονται* codd., ut videtur, omnes, ed. Rom. *μηχανῶνται*, et sic vulgo. — V. 93. *ζυγόν* plerique libri, pauci *ζυγόν γ'*. — V. 96. *ἀδόντα* codd. plerique, vulgo *ἄδοντα*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

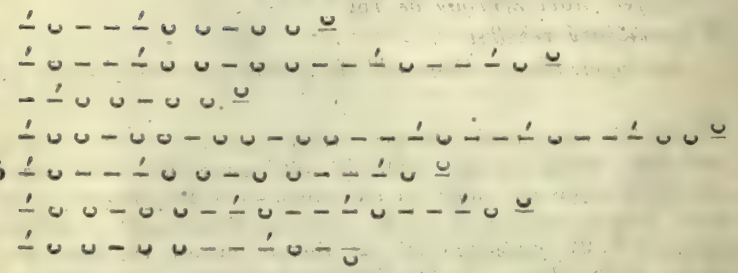

Epodi.

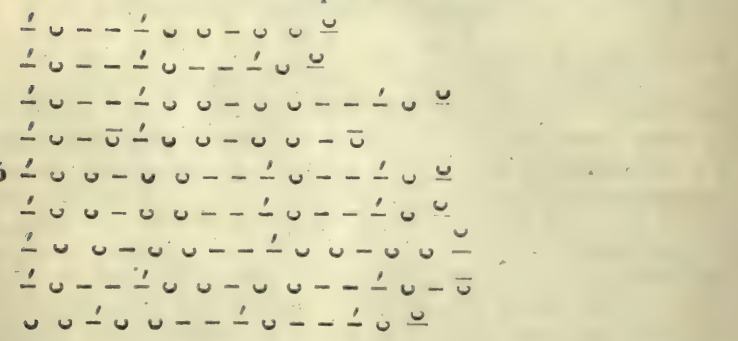

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, Στρ. ά.
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,

V. 1. *Φιλυρίδαν* scripsi, vulgo *Φιλλυρίδαν*, at *Φιλύρα* vocabatur Chironis mater, ut est Nem. III. 43.: *τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις*, et Pyth. VI. 22.: *μεγαλοσθενεῖ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδα.*

ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ' ἄρχειν
Παλίου Φῆρ' ἀγρότερον,
νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτέ
τέκτονα νωδυνίας ἄμερον γυιαρκέοντ' Ἀσκλήπιον,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἀντ. ά.
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος.
χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν
πατρός,
πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ἐπ. ά.
οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀνάταν Στρ. β'.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου

V. 4. *εὐρυμέδοντα*, Schol. *εἰρυμέδοντος*. — V. 5. *νοῦν* aliquot codd., vulgo *νόον*. Hermannus *γνῶμ'* conjecit. — V. 6. *τέκτονα νωδυνίας γυιαρκέοντ'* scripsi, vulgo *τέκτον' ἀνωδυνίας γυιαρκέος*, quod emendavit Hermannus, restituto numero plurali, ipse nunc improbat: praeterea Boeckhius *νωδυνιᾶν* pro *ἀνωδυνιᾶν* scripsit, at singularem tuetur Schol. Il. IV. 110. *Ἀσκλήπιον* pauci libri, vulgo *Ἀσκλαπιόν*. — V. 11. *Ἀΐδα* duo codd., ceteri *Ἀΐδαο*. — V. 12. *γίνεται* scripsi, et sic unus cod., vulgo *γίγνεται*. *ἀποφλαυρίξαισα* Boeckhius, vulgo *ἀποφλαυρίξασα*; idem *μιν* pro *νιν*. — V. 14. *ἀκειρεκόμᾳ* complures codd., vulgo *ἀκερσεκόμᾳ*. — V. 16. *οὐκ ἔμειν'*, Hermannus et Boeckhius ex ed. Ald. *οὐδ' ἔμειν'*. — V. 24. *τοιαύταν* plures codd. *τοι ταύταν*.

λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις
ἅϊεν ναοῦ βασιλεύς
Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ· ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Ἐλατίδα Ἀντ. β'.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμιν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ὤκει παρθένος. δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν, πολλὰν δ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνός
σπέρματος ἐνθορὸν αἴστωσεν ὕλαν.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ Ἐπ. β'.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
λάβρον Ἀφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι τ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφανε πυρά·
καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τοὺς μὲν ὧν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων Στρ. γ'.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,

V. 27. οὐδ' multi libri, vulgo οὐ δ'. ibid. Boeckhius τόσσαις ἅϊεν, et multi codd. τόσσας ἅϊε vel ἅϊεν, vulgo τόσσ' εἰς ἅϊεν. — V. 28. κοινᾶνι plures codd., vulgo κοινῶνι. ibid. γνώμαν πιθών Schmidius, libri γνώμαν (sive γνώμᾳ) πεπιθών, unus πυθών. Boeckhius γνώμᾳ πιθών. — V. 29. νιν Boeckhius, vulgo μιν. — V. 35. τρέψαις plures codd., reliqui τρέψας. ἐδαμάσσατο pauci libri, vulgo ἐδαμάσατο. — V. 36. πολλὰν δ' plurimi codd., vulgo πολλάν τ'. — V. 44. διέφανε duo codd., vulgo διέφαινε.

ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον
ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἀντ. γ'.
ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν
ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.

μὴ, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον Ἐπ. γ'.
σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἀμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν
Ἀρέθοισαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον,

ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς Στρ. δ'.
πρᾶΰς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς
πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων
αἴγλαν στεφάνοις,

V. 50. λύσαις ed. Rom. et unus cod., vulgo λύσας. — V. 52. περάπτων Schmidius, et sic duo codd. vulgo περιάπτων. Hermannus ἢ γυίοις πέρι ἅπτων τινὶ Πάντοθε, ejecto φάρμακα, vel πέρι ἅπτων ἄκη Πάντοθε. — V. 55. καὶ κεῖνόν Boeckhius, vulgo κἀκεῖνον. — V. 58. ἐνέσκιμψεν aliquot codd., sive ἐνέσκιμψε, vulgo ἐνέσκηψεν. — V. 59. φρασίν Boeckhius, codd. omnes φρεσί. — V. 65. κέν νιν Boeckhius, vulgo κέν μιν. — V. 66. καί νυν Boeckhius, codd. καὶ νῦν. — V. 69. Ἀρέθοισαν scripsi, vulgo Ἀρέθουσαν. — V. 71. ξείνοις δὲ, unus cod. ξείνοις τε.

τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἓλ' ἐν Κίρρᾳ ποτέ·
ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω *Ἀντ. δ'.*
ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλ-
πονται θαμά
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μαν-
θάνων οἶσθα προτέρων·
ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὧν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἔπεται. *Ἐπ. δ'.*
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ
οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἵ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις, *Στρ. ε'.*
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσείαις ἐν ἕδραις,
ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν
καρδίαν. ἐν δ' αὖτε χρόνῳ
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς
πατήρ
ἦλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

V. 74. ἓλ' *ἐν* **Pauwius, et sic Scholiasta videtur legisse, codd.** ἔλιν **vel** ἔλε. — **V. 76.** *περάσαις* **ed. Rom., codd. aliquot** *περάσσαις*, **alii** *περάσας*, *περήσας*, *περάσσας*. — **V. 81.** *σύνδυο* **Boeckhius, et sic unus cod. atque Plutarch. consol. ad Apollon. c. 11., vulgo** *σὺν δύο*. *δαίονται*, **Plutarchus** *δαίνυνται*.

τοῦ δὲ παῖς, ὕπερ μόνον ἀθανάτα Ἀντ. ε.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Λαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαί
ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ἄσπετος εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἔπηται.

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις Ἐπ. ε.
ἔσσομαι· τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασίν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοί
ἄρμοσαν, γινώσκομεν. ἀ δ' ἀρετὰ κλεινᾶις ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

V. 105. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, Hermannus conjecit: ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν οὐκ ἔρχεται. — V. 106. ἄσπετος Hermannus nuper proposuit, vel ἄπλετος, olim ἐς πολύ, et sic ego quoque jamdiu conjeci, vulgo ὅς πολὺς. Dissenius πάμπολυς. Boeckhius οὗ, πολὺς κτλ. — ἐπιβρίσαις Boeckhius, libri ἐπιβρίσας. — V. 108. φρασὶ plures codd., vulgo φρεσί. — V. 114. γινώσκομεν scripsi, vulgo γιγνώσκομεν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

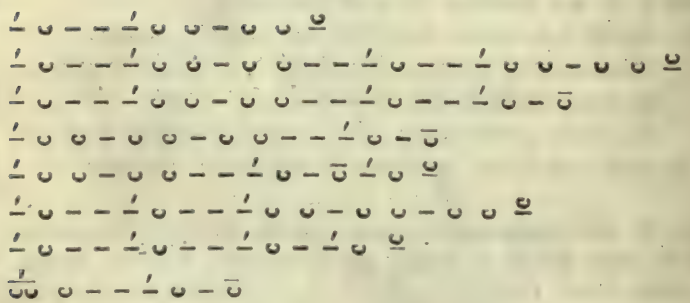

Epodi.

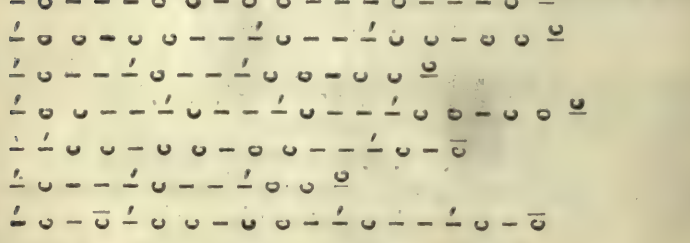

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ · Στρ. ά.
στᾶμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν
Ἀρκεσίλᾳ,

V. 2. στᾶμεν Boeckhius scripsit, vulgo στάμεν.

Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων,
ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἰρέα
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱεράν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῷ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ' Ἀντ. ά.
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων.
εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. ά.
ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς,
ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβάς
δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν·

ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγεννυ Στρ. β'.
ναὶ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν· δώδεκα δὲ πρότερον
ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων

V. 4. αἰητῶν Aldina, vulgo αἰετῶν. Heynius ὀρνίχων. — V. 5. τυχόντος codd., ut videtur, omnes; edd. vulgares τυχόντος γ'. deinde ἰρέα Boeckhius, vulgo ἴρεα. — V. 7. κτίσσειεν unus cod., vulgo κτίσειεν. — V. 8. ἀργάεντι conjecit Hermannus, et unus cod. ἀργήεντι, vulgo ἀργινόεντι. — V. 14. ἁλιπλάκτου aliquot codd., vulgo ἁλιπλάγκτου. — V. 19. μεγαλᾶν Boeckhius, scribebatur μεγάλαν. — V. 22. πρῴραθεν scripsi, legebatur πρώραθεν.

εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἀμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ — Ἀντ. β'.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ ἰν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίου βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

Ἐπ. β'.
ἐσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὦτρυνον θαμά
λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες·
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἶκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων — Στρ. γ'.
αἱμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.

V. 30. ἄρχετο **restitui, Boeckhius ex compluribus libris** ἄρχεται, **at** φέρομεν **quoque v. 26. potest pro imperfecto haberi. — V. 34.** γίνωσκε **scripsi, vulgo** γίγνωσκε. **ibid.** ἁρπάξαις **ed. Rom., codd.** ἁρπάξας. **— V. 36.** ἀπίθησέ ἰν **Hermannus scripsit, libri** ἀπίθησέ νιν. **— V. 37.** ἀντερείσαις **ed. Roman., libri** ἀντερείσας. **— V. 39.** ἐναλίου **conjecit J. Fr. Meyerus, codd.** ἐναλίᾳ. **Hermannus** ἐναλίαν. βᾶμεν **scripsit Boeckhius, vulgo** βάμεν. **— V. 40.** ὦτρυνον **aliquot codd., vulgo** ὄτρυνον. **— V. 44.** Ἅιδα **Boeckhius, vulgo** Ἀΐδα.

νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν

Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ *Ἀντ. γ'.*
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος
Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἑστρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

Ἐπ. γ'.
δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινά τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ,τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ· μετὰ γάρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; *Στρ. δ'.*
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἄλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,

V. 50. *νῦν γε μὲν*, unus cod. et Schol. *νῦν γε μάν*. — V. 54. *ἀμνάσει* sic recte aliquot libri, vulgo *ἀμμνάσει*. — V. 55. *χρόνῳ* sic vulgo legitur, codd., ut videtur, omnes *χρόνῳ δ'*. — V. 56. *ἀγαγεῖν* Boeckhius, libri *ἀγαγέν*. — V. 57. *ἦ ῥα*, Boeckhius conjecit *Αἳ ῥα Μηδείας κτλ.* — V. 61. *ἑστρὶς αὐδάσαισα* Boeckhius, libri *εἰς τρὶς αὐδήσασα*. — V. 62. *Κυράνᾳ* multi codd., vulgo *Κυράνας*. — V. 64. *ὥτε* scripsi, vulgo *ὥστε*, quod deest in multis codd. *ἀκμᾷ*, aliquot libri *ἐν ἀκμᾷ*. — V. 65. *τούτοις*, unus cod. *τούτον*, quod recepit Heynius. — V. 66. *ἀμφικτιόνων* Boeckhius, libri *Ἀμφικτυόνων*. — V. 72. *ἀκάμπτοις* unus cod., plerique *ἀκνάμπτοις*, alii *ἀγνάμπτοις*.

πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

ξεῖνος αἴτ' ὢν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ Ἀντ. δ'.
ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμ-
φότερόν νιν ἔχεν,
ἄ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Ἐπ. δ'.
τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
Οὔ τι που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι
πόσις
Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν,
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε'.
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτρο-
πάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀργίνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προσέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι

V. 78. ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. — V. 79. νιν Boeckhius, libri μιν. — V. 81. παρδαλέᾳ Hermannus, et sic duo codd., vulgo παρδαλέα. — V. 82. ᾤχοντ' Boeckhius, libri, ut videtur, omnes οἴχοντ'. — V. 84. ἀταρβάτοιο ed. Rom. et Tetz. Lycophr. 175. Schol. ἀταρβήκτοιο, codd. omnes ἀταρβάκτοιο, Hermannus conjecit ἀταρμύκτοιο. — V. 86. γίνωσκον scripsi, legebatur γίγνωσκον. ibid. εἶπεν καί, Heynius conjecit εἶπισκεν. — V. 89. Ἐφιάλτα codd. omnes, vulgo sine auctoritate Ἐπιάλτα. — V. 95. παπτάναις Boeckhius, libri παπτήνας.

πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις Ἀντ. έ.
ὦδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε
γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι
θρέψαν ἀγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ἔργον
οὔτ' ἔπος εὐτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἰκόμαν
οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.

Ἐπ. έ.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν
ἀμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνο-
φερόν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι
δῶκαν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ς'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται,
φράσσατέ μοι σαφέως·
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἰκοίμαν γαῖαν
ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.

V. 100. καταμιάναις omnes codd. praeter unum exhibent. — V. 103. Χαρικλοῦς sic plerique codd., vulgo Χαρικλοῖς. — V. 105. εὐτράπελον tres tantum codd., plurimi ἐντράπελον. Scholiasta ἐκτράπελον videtur legisse. — V. 109. νιν Boeckhius, codd., ut videtur, omnes μιν. ibid. φρασίν aliquot codd., vulgo φρεσίν. — V. 113. μίγα κωκυτῷ complures libri, vulgo μετὰ κωκυτῷ, unus cod. μέγα κ. — V. 115. τράφεν, ed. Ald. τραφέν. — V. 118. ἰκοίμαν Hermannus, codd. ἰκόμαν.

ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων
ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξαίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ς'.
ἦλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῆδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἶκεν καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάννυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ς'.
ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνήρ
συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον·
ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ'.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως·

V. 120. *ἔγνον* plures codd., ceteri *ἔγνων*. — **V. 122.** *πέρι* Hermannus, vulgo *περί*. Cf. Nem. V. 47.: *ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις*. — **V. 125.** *Ὑπερῆδα* Hermannus, vulgo *Ὑπερηΐδα*. — **V. 126.** *ἶκεν* unus tantum, ut videtur, cod., vulgo *ἧκεν*. — **V. 129.** *ἐν εὐφροσύναν*, libri plurimi *εἰς* vel *ἐς*, male; conjungas *ἐντάννυεν*. — **V. 134.** *Πελία μέγαρον* plures codd., alii *μέγαρον Πελία* aut *Πελία δ'*, alii *Πελία μεγάρων*. — **V. 135.** *ἀκούσαις* plures libri, alii *ἀκούσας*. ibid. *ὑπαντίασεν* plerique codd., vulgo *ὑπηντίασεν*.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ Θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις· αἰδὼς καλύψαι.

οὐ πρέπει νὼ χαλκοτόροις ξίφεσιν Ἀντ. ζ.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κού με ποιμεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθείδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὖθυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

Ἐπ. ζ.
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἀλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

V. 145. ἀφίσταντ' Schol. et codd. plurimi, pauci ἀμφίσταντ'. Chaeris grammaticus correxit ἀφίσταιντ', itaque unus cod. et antiquae edd. — V. 146. αἰδὼς καλύψαι scripsi, i. e. nolo celare, pudet me reticere. Legebatur αἰδῶ καλύψαι et jungebatur cum iis, quae praegressa sunt; Hermannus αἰδοῖ καλύψαι. — V. 147. νὼ unus cod., idque conjecerat Hermannus, vulgo νῶιν, alii codd. νῷν vel νῷ. — V. 148. μῆλα Schol. et codd. omnes, Heynius μᾶλα. — V. 152. θρόνος codd. plurimi, vulgo θρόνον. — V. 155. ἀναστήῃ Hermannus, libri ἀναστήσῃ aut ἀναστήσῃς.

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. Στρ. ή.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ'
ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ
πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερός
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον Ἀντ. ή.
φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς
ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ'
ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.
Ἐπ. ή.
πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον
πόνον
τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἤβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως
ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς
ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον πρόσδαιεν Ἥρα

V. 167. ἄμμιν duo codd., vulgo ἄμμι. — V. 172. Ἀλκμήνας codd., ut videtur, omnes, Ἀλκμάνας edd. vett. — V. 179. ταχέως Boeckhius, vulgo ταχέως δ', et sic, ut videtur, plerique codd., alii ταχέες. — V. 180. θεμέθλοις emend. Boeckhius, codd. plerique θέμεθλα, in aliis plane omissum. — V. 184. πόθον πρόσδαιεν Boeckhii conjectura est, quae quidem parum placet. Libri πόθον γ' ἔνδαιεν vel ἔδαιεν, in aliis particula γε deest. Hermannus conjecit: ἡμιθέοις ἔν πόθον δαίεσκεν Ἥρα.

ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον Στρ. θ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ'
ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἐᾶς ἀρετᾶς ἄλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκίρας ὕπερθεν,

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν Ἀντ. θ'.
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατὴρ Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα,
καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου
κελεύθους
ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάῦσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν
πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς

Ἐπ. θ'.
ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·
εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἦλυθον· ἔνθ' ἀγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἰέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι'.
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό
τε κραιπνότεραι

V. 188. ἐς δ' Ἰαωλκὸν Schmidius, libri ἐς δ' Ἰωλκόν, unus cod. ἐς δὲ Ἰωλκόν. — V. 190. ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι, tres codd. ὀρνίχεσσιν ἐν κλάροισι, unus ὀρνίχεσσι κλάροισί τε. — V. 195. ἀνέμων, multi codd. ἀνέμους. — V. 203. Ἀξείνου, duo codd. Εὐξείνου. — V. 206. λίθων unus cod., ceteri λίθινον. — V. 209. δίδυμαι, plerique codd. δίδυμοι.

ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἦλυθον· ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ. πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν *Ἀντ. ἰ.*
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτάν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωίων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

Ἐπ. ἰ.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο
καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνεῦν καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

V. 211. ἔπειτεν ἦλυθον Boeckhius et Hermannus, plerique libri ἔπειτ' ἐνῆλυθον, Schol. ἔπειτ' ἦλυθον, unus cod. ἔπειτα ἦλ. — V. 213. μῖξαν, scribebatur μίξαν. ibid. ὀξυτάτων libri plurimi, alii ὠκυτάτων aut ὀκυτάτων. — V. 214. τετράκναμον omnes codd., vulgo ex grammaticorum veterum conjectura τετρακνάμον'. — V. 223. μῖξαι, scribebatur μίξαι, unus cod. μίξειν, alius μίξει. — V. 225. πνεῦν Hermannus, libri πνέον. idem praeterea nunc locum ita constituit: οἳ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν. — V. 227. τοὺς, unus cod. τοὺς δ'. — V. 228. ἀνὰ βωλακίας duo codd., vulgo ἀναβωλακίας. deinde ὀρόγυιαν Hermannus, libri ὀργυιάν.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ιά.
ὣς ἄρ' αἰδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἶμα θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγκᾳ
ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνασ' ἐπιτακτὸν ἀνήρ
μέτρον. ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

Ἀντ. ιά.
πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὦρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρόν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξεσθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἶχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπ. ιά.
μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
ὤ' ρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον·

V. 233. *ἐόλει* **Boeckhius, libri** *αἰόλλει*, **Pauwius** *αἰόλει*. — **V. 234.** *βοέους* **duo codd., vulgo** *βοέοις*. *ἀνάγκᾳ* **Schol. probante Hermanno, codd. (praeter unum, qui** *ἀνάγκαις* **exhibet)** *ἀνάγκας*, **quod servavit Boeckhius.** — **V. 236.** *ἐξεπόνασ'* **Boeckhius, codd.** *ἐξεπόνησ'*. — **V. 240.** *ἔρεπτον*, **Pauwius** *ἔριπτον*. — **V. 243.** *πράξεσθαι* **Hermannus, libri** *πράξασθαι*. **estque illud pro passivo accipiendum.** — **V. 244.** *λαβροτατᾶν* **Hermannus, vulgo** *λαβροτάταν*, **unus cod.** *λαβροτατῶν*. — **V. 246.** *σιδάρου* **aliquot libri, vulgo** *σιδήρου*. — **V. 250.** *ὤ' ρκεσίλα* **omnes libri, praeter unum, qui** *Ἀρκεσίλα* **exhibet, quod recepit Boeckhius. ibid.** *τὰν Πελίαο φόνον*, **Didymus legebat** *τὰν Πελιαφόνον*, **et sic duo codd.**

ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπέδειξαν κρίσιν τ' ἐσθᾶτος ἀμφίς,

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὅλβου δέξατο μοιρίδιον
ἅμαρ ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεί
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσι τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον· ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι μὲν μεγάλας δρυός, αἰσχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος·
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἐὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

Ἐπ. ιβ'.
ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·

V. 252. *Λαμνιᾶν* plures libri, alii *Λημνιᾶν*. — V. 253. *ἐπέδειξαν κρίσιν τ'* scripsi de conjectura, libri *ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς*, quod cum metro repugnet, Boeckhius scripsit *ἐπέδειξάν τ' ἀγῶν' ἐσθ. ἀ.* — V. 255. *σπέρμ' ἀρούραις* et *ἀκτῖνος* Hermannus, libri *περ ἀρούραις* et *ἀκτῖνας*, nisi quod nonnulli codd. *ἀρούραισι* exhibent. — V. 258. *ἤθεσι τάν ποτε* Boeckhii est emendatio, libri *ἤθεσι ἅν ποτε* vel *ἤθεσιν ἅν ποτε*, Hermannus et Heynius *ἀν'*, Chaeris grammaticus *ἐν* conjecerunt. — V. 264. *μὲν* Hermannus scripsit, libri *κεν*. — V. 265. *περ' αὐτᾶς* ed. Ald., aliquot codd. *περ' αὐτᾶς*, vulgo *περ αὐτᾶς*. — V. 267. *κιόνεσσιν* Boeckhius, vulgo *κιόνεσσι*. — V. 269. *ἐρημώσαισα* Boeckhius, vulgo *ἐρημώσασα*.

ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλες δὴ γίνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν' · ἄγγελον ἑσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυρανὰ
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Λαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν · θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ.
φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων ·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

ἰστίων. ἀλλ' εὔχεται σὺλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτέ
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἀσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὢν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

Ἐπ. ιγ'.

V. 273. αὖτις **Boeckhius, vulgo** αὖθις. **ibid.** γίνεται, **scribebatur** γίγνεται. — **V. 280.** δικαιᾶν **Hermannus, et sic plures codd., vulgo** δικαίαν. — **V. 282.** ἐγκύρσαις **unus cod., ceteri** ἐγκύρσας. — **V. 288.** γινώσκοντ', **scribebatur** γιγνώσκοιτ'. — **V. 290.** ἀπὸ γᾶς ἀπό τε **Boeckhius ex codd., scribebatur** ἄπο γᾶς ἄπο τε. — **V. 298.** Ἀρκεσίλᾳ **vulgata lectio recte se habet, Boeckhius ex codd.** Ἀρκεσίλα, **casu vocativo.**

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΕΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

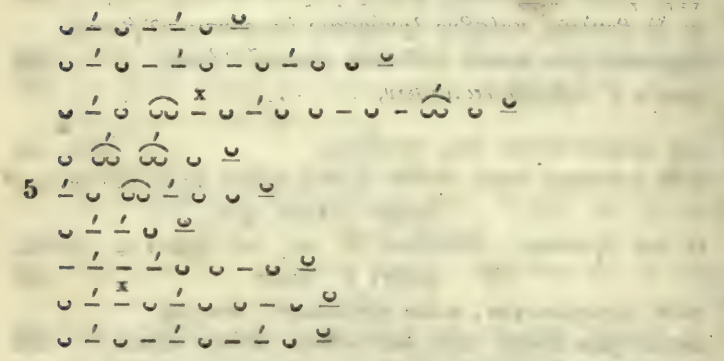

Epodi.

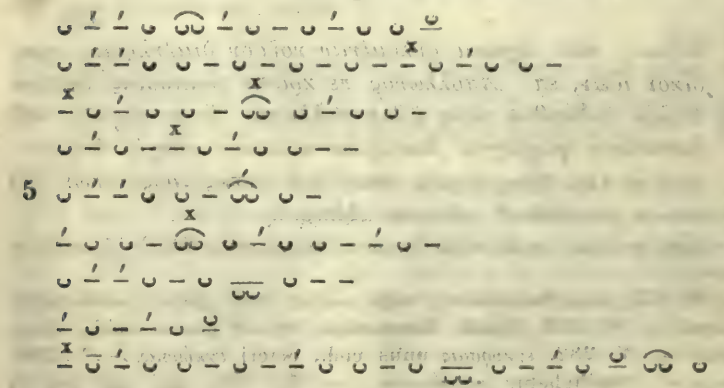

In difficillimo hoc carmine constituendo cum alias tum maxime in stropharum vs. 7. a Boeckhio recessi, qui illius versus hunc esse numerum putavit:

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. ά.
ὅταν τις ἀρχᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτησίους ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν.
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοι νῦν κλυτάν
αἰῶν' ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. ά.
φέροντι καὶ θεόσδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεύς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχεις συγγενές
ὀφθαλμῷ αἰδοιότατον γέρας,

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

at si a prima stropha et antistropha discesseris, reliquarum lectiones istum numerum aegre recipiant, itaque commodior visus est hujusmodi numerus

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

V. 2. *ἀρχᾷ* scripsi, legebatur *ἀρετᾷ*, at cum in ceteris strophis longa sit syllaba, hic quoque restituenda est. *ἀρχᾷ* autem est principium, fundamentum; dicit enim poeta fortunam, quae juste sit parta, cujus honestum sit principium, diuturnam esse. cf. Ol. XI. 78. *ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι*, Hermannus *ὀργᾷ*. — V. 6. *τοι νῦν* Boeckhius, duo libri *τοίνυν*, vulgo *τοί νιν*. ibid. *κλυτὰν αἰῶν'* correxi, legebatur *κλυτᾶς αἰῶνος*, at *μετανίσσεσθαι* i. e. *μετέρχεσθαι* objectum requirit, itaque *κλυτὰν αἰῶνα* scripsi. — V. 7. *ἀκρᾶν* Hermannus, et ita aliquot codd., vulgo *ἀκράν*. — V. 8. *σὺν* libri omnes, Schmidius *ξύν*. — V. 10. *εὐδίαν ὅς*, Hermannus conjecit *εὐδιανός*. — V. 15. *μεγαλᾶν* plures codd., alii *μεγάλαν* vel *μεγάλων*. — V. 16. *ἔχεις συγγενές* correxi, legebatur *ἔχει συγγενής*. — V. 17. *ὀφθαλμῷ* scripsi, legebatur *ὀφθαλμός*. ibid. *αἰδοιότατον* Schmidius et Hermannus, vulgo *αἰδοιέστατον*. fieri autem potest, ut aliud plane verbum scripserit poeta, quemadmodum *ὀφθαλμοῖς σεμνότατον γέρας*. Sententia autem, quam restitui, plane requiritur; hoc enim

τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
ἐὺχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. ά.
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φίλει δὲ Κάρρωτον ἕξοχ' ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων
ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφῖκται δόμους θεμιςκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις

ἀκηράτοις ἀνίαις Στρ. β'.
ποδαρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χειρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψ' ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον, φυτόν.

dicit poeta, regiam dignitatem, quae oculis maxime venerabilis videatur, Arcesilaum a majoribus acceptam habere. Hermannus, qui intacta cetera reliquit, pro ἔχει conjecit ἑπεί. — V. 21. τῷ σε μὴ Schmidius scripsit, libri τῷ μή σε, duo codd. τῷ μή μιν. — V. 24. φίλει codd., Aristarchus conjecit φιλεῖν. — V. 26. ὀψινόου, Schol. leg. ὀψίνοον. — V. 27. ἀφῖκται Hermannus, libri ἀφίκετο. — V. 30. ἀκηράτοις, ed. Rom. ἀκήρατοι, nonnulli codd. ἀκηράτοισιν, ἀκηράτισιν, ἀκηράτῃσιν. — V. 31. δώδεκ' ἂν δρόμων Thierschius, libri δώδεκα δρόμων vel δωδεκαδρόμων. — V. 34. τεκτόνων, Hermannus conjecit τεκτόνια. δαίδαλ' ἄγων Hermanni est emendatio, libri δαιδάλματ' ἄγων. Fortasse scribendum τεκτόνι' ἀγάλματ' ἄγων. — V. 36. ἄμειψ' scripsi, libri ἄμειψεν. ib. ἐν, Rittershusius ἂν, probante Hermanno. — V. 37. τό σφ' ἔχει plerique codd., vulgo τόσσ'. — V. 39. Παρνασίῳ ed. Ald., vulgo Παρνασσίῳ. ib. κάθεσσαν τὸν Boeckhius scripsit, codd. καθίσσαντο, praeter unum, qui κάθισσαν τὸ exhibet.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει Ἀντ. β'.
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἡὔκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμεῖ'. ἐν τεσσαράκοντα γάρ
πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.
Ἐπ. β'.
πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται·
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν·
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων Στρ. γ'.
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγών
ἐς παπίδας εὐνομίαν,
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντεῖον· τῷ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκᾶντας Ἡρακλέος

V. 46. *μναμεῖ'* scripsi, codd. *μναμήϊον*, sed Scholiasta legit pluralem, hinc Boeckhius *μναμήϊ'*. — V. 48. *κομίξαις* unus cod., ceteri *κομίξας*. — V. 49. *ἀγλαῶν*, aliquot codd. *ἀγαθῶν*, alii *ἀγανῶν*. — V. 51. *ἔμπαν* duo codd., vulgo *ἔμπας*. — V. 55. *γλῶσσαν* plerique codd., vulgo *γλῶτταν*. — V. 56. *ἔδωκ'* multi codd., vulgo *δῶκεν*. — V. 65. *μαντεῖον* scripsi, libri *μαντήϊον*. ibid. *τῷ Λακεδαίμονι* Boeckhius et Hermannus, libri *τῷ καὶ Λακ.* — V. 66. *ἐν Ἄργει τε καὶ* Hermannus, et sic plures codd., vulgo *ἔν τ' Ἄργεϊ καί*.

ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμὸν γαρύοντ' ἀπὸ Σπάρτας
ἐπήρατον κλέος,

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.
ἵκοντο Θήρανδε, φῶτες Αἰγεΐδαι,
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ
Καρνεῖ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖσαν
πάτραν ἐπεὶ ἴδον

ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως Ἐπ. γ'.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἁλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται
θανών.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ'.
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροί
ἐντί, μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ

V. 68. *γαρύοντ'* Boeckhius, libri plerique *γαρύετ'*, alii *γαρύεντ'* vel *γαρύεν τ'*. — V. 72. *ἔρανον* unus codex, ceteri *ἐς ἔρανον*. — V. 74. *τεᾷ* complures codd., vulgo *τεά*. — V. 75. *Καρνεῖ'* multi codd., vulgo *Καρνεῖα*, Boeckhius *Καρνῆϊ'*, i. e. *Καρνήϊε*. — V. 78. *Ἀντανορίδαι*, plures codd. *Ἀντηνορίδαι*. — V. 80. *οἰχνέοντες* multi codd., vulgo *ἰχνέοντες*. — V. 92. *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν* aliquot codd., vulgo *μεγάλαν δ' ἀρετὰν*, Boeckhius *μεγάλα δ' ἀρετὰ* scripsit.

ῥάνθεν κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν,
ἀκούοντί τε χθονίᾳ φρενί
σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων πρέπει χρυσάορα
Φοῖβον ἀπύειν,

ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ'.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται·
γλῶσσαν θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἔρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας, πέφανταί θ'
ἁρματηλάτας σοφός·

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔξοδοι, Ἐπ. δ'.
τετόλμακε. θεός τέ οἱ τονῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
καὶ τολοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκαρες,
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.

V. 94. ῥάνθεν **correxi, legebatur in codd.** ῥανθεισᾶν **sive** ῥανθεῖσαν, **quod videtur nihil aliud esse quam** ῥάνθησαν, **hoc est illud ipsum, quod restitui,** ῥάνθεν. **Boeckhius** ῥανθεῖσα **scripsit, ibid.** κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν, **pro** κώμων **vulgo** ὕμνων, **sed illud tuentur codd. omnes. deinde** θ' **cum aliquot codd. ejecit Boeckhius.** ὑπὸ χεύμασιν **ed. Rom. et unus cod., plerique** ὑποχεύμασιν. — **V. 95.** ἀκούοντί τε **scripsi, codd.** ποι, **Boeckhius** τοι, **Hermannus** που. — **V. 104.** γλῶσσαν, **legebatur** γλῶσσάν τε, **quod correxi.** — **V. 110.** ὄπισθε **inseruit Boeckhius,** ἔπειτα **Hermannus, in duobus codd.** ὦ πλεῖστα **adjectum est, vulgo** ὦ. — **V. 116.** ἔπι. **Beckius, Heynius, Hermannus** ἔτι **conjecerunt.**

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

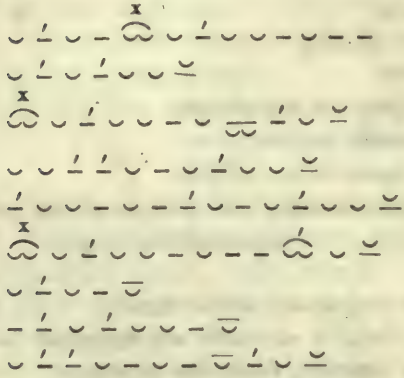

Ἀκούσατ'· ἦ. γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας Στρ. ά.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἐς λάϊνον προσοιχόμενοι·

„In descriptione metrorum nihil incertum, nisi quod duo primi versus conjungi possunt:

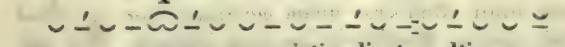

quae numerorum consociatio licet multis ex causis videretur probabilis, nihilo minus disjunxi, quod in re ambigua soleo facere. Carmen scriptum Thrasybulo victori; inscriptio Xenocratem appellat, quae petita videri possit ex v. 6. Sed Xenocrates potest victor recitatus esse, ut censebat Heynius; ideoque titulum mutare non ausus sum." *Boeckhius.*

V. 1. ἦ Heynius, vulgo ἢ. — V. 4. *ἐς λάϊνον* scripsi, legebatur *ἐς ναόν*, quod metro repugnat, itaque Hermannus olim *ἀέννaον* correxit, probante Boeckhio, quod tolerari nequit, postea Hermannus *ἐς νάϊον* conjecit.

Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, Στρ. β'.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχούς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθάν Στρ. γ'.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλείδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατάς Στρ. δ'.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα

V. 12. ἄνεμος codd., ut videtur, omnes, Schol. ἄντμοι, quod recepit Boeckhius. — V. 13. ἄξοισι plerique libri, unus ἄξοι, vulgo ἄξει. ibid. χεράδι codd., nisi quod unus χεράσιν praebet, et Eustath. ad Il. φ. p. 1326. 20. Sed χεράδει legit Etymol. Magn. p. 808. 43. et Schol. Hom. Il. φ. v. 319. — V. 14. τυπτόμενον Hermannus emendavit, libri plerique τυπτόμενος, aliquot τυπτόμενοι — V. 15. κοινάν ed. Rom. et unus cod., ceteri κοινᾷ vel κοινά. — V. 17. ἅρματι νίκαν, multi codd. ἁρματινίκαν. — V. 21. τά ποτ' Schmidius, et sic unus codex, ceteri τάν ποτ'. — V. 28. ἔγεντο Schmidius et unus cod., vulgo ἐγένετο.

Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν·

Στρ. ε.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν. Στρ. ς'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἦβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·
τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργᾶς ὃς ἱππίαν ἐς ὁδόν,
μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

V. 33. ἔφεπεν ed. Ald., vulgo ἔφεπε. — V. 36. *δοναθεῖσα*, multi codd. *δονηθεῖσα* ibid. *βόασε* libri omnes, *βόασεν* Schmidius. — V. 37. *ἀπέριψεν· αὐτοῦ* Heynius, vulgo *ἀπέριψεν αὐτοῦ*. — V. 40. *ἐδόκησέν τε* Hermannus, libri *ἐδόκησέ τε*, ed. Rom. et Schol. *ἐδόκησεν*. — V. 41. *τελέσαις* Boeckhius, libri *τελέσας* et *τελέσσας*. — V. 43. *παρίκει* unus cod., ceteri *παρήκει*. — V. 46. *πάτρῳ* Hermannus, libri *πάτρωϊ*. ibid. *ἔδειξεν* scripsit Schmidius, vulgo *ἔδειξεν ἅπασαν*, et omissum est *ἅπασαν* in uno codice. — V. 48. *ἦβαν*, Eustath. prooem. p. 5. ed. Schneid. *ὕβριν*, Hermannus conjecit *ἀϋάταν*. — V. 50. *ὀργᾶς ὃς ἱππίαν ἐς ὁδόν* scripsi. Codd. plerique *ὀργαῖς* (unus *ὀργεῖν*) *πάσαις ὃς ἱππείαν ἔξοδον* (unus *εἴξοδον*). recte unus cod. *ἱππίαν*, alius *ἐς ὁδόν*. et *πάσαις* quidem ejiciendum esse apparet, pro *ὀργαῖς* autem *ὀργᾶς* corrigendum. Hermannus *ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔξοδον* scripsit, Boeckhius ex Scholiastae explicatione conjecit *ὅσθ' εὕρις ἱππίαν ἔξοδον*. — V. 51. *μάλα ἀδόντι* (sic Boeckhius pro vulg. scriptura *ἀδόντι*) omnes codd., vulgares edit. *ἀδόντι*. ibid. *προσέχεται* Schol. et aliquot codd., vulgo *προσέρχεται*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΤΕΘΡΙΠΠΩι.

Strophae.

– –́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –x ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑́ –́ ⏑ ⏓
⏓ ⏑́ ⏑ – ⏓

Epodus.

–x ⏑ –́ ⏑⏑ – –x ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

„Inscriptio carminis ex Schol. et Rom. ducta est, aliam libri praestant: *Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ, ἵπποις Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια*, ut Ald. Gott. Guelph. Par. A. B. et Veneti terni, nisi quod *ἵππῳ* est in Par. A. et inverso ordine *Ἴσθμια, Πύθια* in Par. A. Gott. Guelph. Venetisque. Metrum est pulcherrimum, generis Aeolici; hinc *ὀνυμάξομαι* v. 6. Id tenenti constabit, cur eos versus, quorum fines incerti sunt, ita definiverim, ut feci: quippe ut singulis partibus Aeolicus constaret character. Sic vs. 3. et secundo et quarto conjungi poterat, sed segregatur elegantius, ut Pyth. VI.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι Στρ.
προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ
κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα δ' οἶκον 5
ναίοντ' ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἀντ.
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλλων, οἳ τεόν γε δόμον 10
Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ μιν πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων. Ἐπ. 15
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν 20
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

7. Nem. VI. ep. 7. et hoc ipso carmine str. 8. In ceteris mea ratio ab Hermanniana non multum discrepat, in iis, quae incerta sunt, analogiam certorum metrorum sequens, ut ep. 4. analogiam str. vs. 2. porro ep. 5. 6. analogiam str. vs. 5. Pyth. VI. 5. et hujus odae str. 4. Alia quaedam in ipsa syllabarum mensura novavi.“ *Boeckhius.*

V. 1. *μεγαλοπόλιες*, Boeckhius olim conjecit *μεγαλοπτόλιες*. — V. 2. *εὐρυσθενεῖ*, duo codd. *ἐρισθενεῖ*. — V. 4. *ἵπποισι*, plures codd. *ἵπποις*. — V. 5. *τίνα δ'* unus cod. Cf. Ol. II. 2.: *τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;* vulgo *τίνα τ' οἶκον*, Boeckhius *τίνα οἶκον*. — V. 6. *ναίοντ'* Schmidius, codd. *ναίων*. *ὀνυμάξομαι*, multi codd. *ὀνυμάξαι*. — V. 9. *πολίεσι*, aliquot libri *πολίεσσι* vel *πολιέσσι*. — V. 10. *Ἀπόλλων* libri plerique, alii *Ἄπολλον*. ibid. *οἳ τεόν γε* pauci libri, plerique *οἳ τεόν τε*, alii *οἳ τεὸν* omissa particula. — V. 15. *Ὀλυμπιὰς* Wesselingius, et sic unus cod., vulgo *Ὀλυμπίας*. — V. 18. *χαίρω τι· τὸ δ'* sic vulgo, itaque Aristarchus legit. Boeckhius ex paucis libris *χαίρω· τί τόδ' ἄχνυμαι — ἔργα*. — V. 20. *παρμονίμαν* Schol. et unus cod., vulgo *πὰρ μονίμαν*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Η'.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

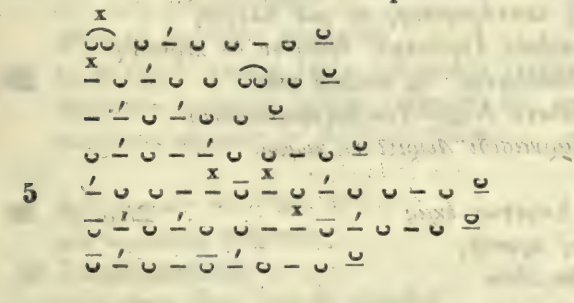

Epodi.

Φιλόφρον Ἀσυχία, Δίκας Στρ. ά.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων

Hoc carmen, quod Boeckhius Olymp. LXXX. 2. compositum esse statuit, Hermannus ad Olymp. LXXV. 3. retulit, corrigens *Ἀριστομένει — νικήσαντι τὴν κή Πυθιάδα.*

ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας,
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον Ἀντ. ά.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξασα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. ά.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκάς Στρ. β'.
ἀ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλεινᾶισιν Αἰακιδᾶν
θυγοῖσα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἀντ. β'.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν

V. 4. ἔχοισα, multi codd. ἔχονσα. ibid. κλαΐδας Schmidius, vulgo κλαΐδας, libri nonnulli κλᾷδας vel κλᾶδας. — V. 11. ὑπαντιάξαισα, plures codd. ὑπαντιάξασα. — V. 13. φίλτατον multi codd., vulgo φίλτατόν γ'. — V. 15. βία libri omnes et Schol., vulgo βίᾳ. — V. 20. ποίᾳ libri omnes, Schmidius πόᾳ. Παρνασίδι Boeckhius, libri Παρνασσίᾳ vel Παρνασίᾳ. — V. 26. θρέψαισα libri plures, vulgo θρέψασα. — V. 28. τὰ δὲ καὶ aliquot codd., alii τὰ δὲ καὶ ἐν, vulgo τὰ καὶ ἐν.

λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

παλαισμάτεσσι γὰρ οἰχνέων ματραδελφεούς Ἐπ. β'.
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον·
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὅππερ ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδών
νίοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἦλυθον Στρ. γ
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφές
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ Ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἰκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις νίοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μέν Ἐπ. γ'.
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτός

V. 32. κνίσῃ plurimi codd. et Schol., vulgo κνίσσῃ. ibid. τράχον | ἴτω, vulgo vitiose ἴτω | τρέχον, sed plerique codd. inverso ordine τρέχον | ἴτω. τράχον autem aliquot libri suppeditant. — V. 35. οἰχνίων Hermannus, ἰχνέων Schmidius, libri ἰχνεύων. — V. 40. αἰνίξατο Boeckhius, libri ᾐνίξατο. — V. 43. ὧδ' εἶπε μαρναμένων· sic recte libri distinguunt, vulgo ὧδ' εἶπε· μαρναμένων κτλ. — V. 45. παισίν, Hermannus conjecit παῖ, σοὶ λῆμα. ibid. θαέομαι duo codd., plerique θεάομαι. — V. 47. νωμῶντα, unus cod. νέμοντα, quod Heynius conjecit. — V. 52, μόνος Schol. et aliquot codd., vulgo μοῦνος. — V. 54. λαῷ plures codd., vulgo λεῷ.

Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον Στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες.
ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ

κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν, Ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
Λίκα παρέστακε· θεῶν δ' ὅπιν
ἄφθιτον αἰτέω, Ξένάρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς· Ἐπ. δ'.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς ὦ'ριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν Στρ. ε.
σωμάτεσσι κακὰ φρονέων·

V. 59. *ὑπάντασέ τ'* **Boeckhius ex Schol., et** *ὑπάντασεν* **jam Schmidius, libri** *ὑπαντίασεν* **vel** *ὑπαντίασ'*. — **V. 60.** *μαντευμάτων τ' ἐφάψατο*, **Hermannus conjecit** *μάντις, χρησμῶν τ' ἀμφ' ἄψατο*. — **V. 66.** *πενταθλίου* **Hermannus, libri** *πενταεθλίου*. — **V. 67.** *ἄναξ*, **codd. variant** *ὦναξ, τ' ἄναξ, γ' ἄναξ*. — **V. 68.** *κατὰ τίν*, **aliquot codd.** *κατά τιν'*. — **V. 72.** *Ξένάρκες* **ita codd., Schmidius** *Ξείναρκες*. — **V. 73.** *πόνῳ*, **aliquot libri** *χρόνῳ*. — **V. 74.** *πεδ' ἀφρόνων*, **nonnulli codd.** *πεδαφρόνων*. — **V. 78.** *μέτρῳ*, **plures codd.** *μέτρον*. — **V. 80.** *τρισσαῖς* **codd., Pauwius** *τριταῖς*. **ibid.** *ὦ'ριστόμενες* **plurimi codd., Boeckhius ex uno** *Ἀριστόμενες*.

τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη, 120
οἱδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκύς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαίρας δ' ἐχθρῶν ἀπάροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι. 125

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών Ἀντ. ε.
ἀβρότατος ἔπι, μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων 130
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

Ἐπ. ε.
ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ 135
ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ 140
πόλιν τάνδε κόμιζε Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε καὶ γαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ. 145

V. 87. δεδαιγμένοι Hermannus, libri δεδαϊγμένοι. — V. 92. κρέσσονα πλούτου μέριμναν libri plerique, interpolati κρέσσονα τέρψιν πλούτου sive πλούτοιο. Hermannus conjecit μέρμηραν. — V. 96. ἄνθρωπος Schol. ad Nem. VI. 4. et Plutarch. Consol. ad Apollon. cap. 6., vulgo ἄνθρωποι, et sic Schol. Soph. Ajac. 124. — V. 97. φέγγος ἔπεστιν Heynius, libri ἔπεστι φέγγος. — V. 99. Διὶ Boeckhius, libri Δίΐ. — V. 100. Πηλεῖ τε καὶ γαθῷ sic vel καὶ ἀγαθῷ libri plerique, alii Πηλεῖ τε κἀρίστῳ vel Πηλεῖ κἀρίστῳ δή. Hermannus conjecit Πηλεῖ τ' ἐσθλῷ καὶ σὺν Τελαμῶνι.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

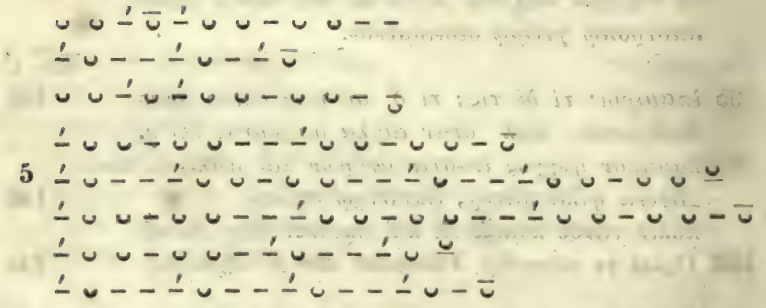

Epodi.

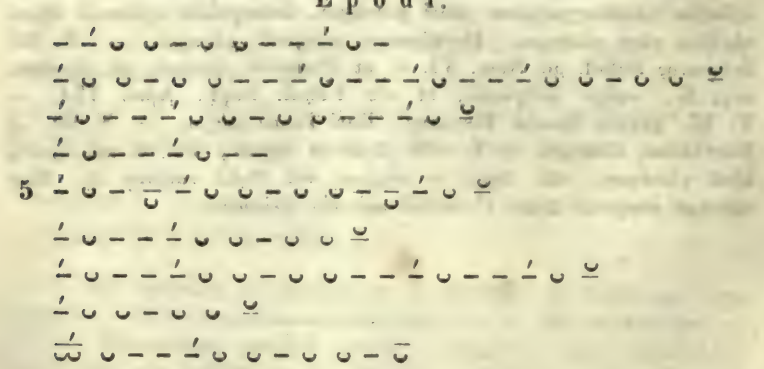

„Strophae vs. 1. et 2. conjungi possunt, tamen numerorum consociationem non magis probabilem judico, quam ep. vs. 1. et 2. Nec ep. vs. 4. et 5. connecto, frequenti distinctione separatos.“ *Boeckhius.* Hermannus str. vs. 2. et 3. conjungendos censet, quod parum probabile: at recte Boeckhius ep. v. 7., quem olim in binos versiculos separaverat, conjunxit.

Ἔθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν Στρ. ά.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Ἀντ. ά.
Λάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τοὐτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίνδου κλεεννᾶις ἐν πτυχαῖς
Ναὶς εὐφρανθεῖσα Ηηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον Ἐπ. ά.
θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἃ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλασεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας,
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις, τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν

V. 2. ἀγγέλλων, plurimi codd. ἀγγέλων. — V. 6. ἔνεικέ τε duo codd., ceteri ἔνεγκέ τε. — V. 8. τρίταν plures codd., vulgo τριάτων. — V. 10. θεοδμάτων, plures codd. θεοσδότων. — V. 11. κούφᾳ complures codd., vulgo κοῦφα. — V. 13. μιχθέντα Hermannus ex Scholiis restituit, vulgo μιχθέντι. — V. 16. Κρείοισ', plerique codd. Κρέοισα. — V. 18. ἐφίλασεν vett. edd. et unus cod., ceteri ἐφίλησεν. — V. 21. κεράϊζεν Schol. et codd., vulgo κεραΐζειν.

παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας Στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθου καθ-
ύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων, Ἀντ. β'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου;
ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν,
ἤ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἐάν
εὐθὺς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαίδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέονθ', ἁμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.
Ἐπ. β'.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ', ὁπόθεν, γενεάν
ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χὠπόσαι

V. 24. *γλεφάροις* duo codd., alii *βλεφάροις*. Praeterea tres codd. *ὕπνον ἐπὶ β. παῦρον ἀναλ.* legunt. — V. 30. *Φιλυρίδα* ex multis codd. restitui, Boeckhius *Φιλλυρίδα*. — V. 31. *νεῖκος*, unus cod. *νῖκος*. — V. 33. *τίς νιν*, aliquot codd. *τίς μέν*. — V. 36. *ὅσία*, tres codd. *ὅσια*. ibid. nonnulli *κλειτὰν* pro *κλυτάν*. — V. 37. *ἤ ῥα — κεῖραι* Schmidius et Hermannus, vulgo *ἦ ῥα — κεῖρεν*. sed *κεῖραι* Schol. et codd. fere omnes. — V. 38. *χλαρὸν* ita aliquot codd., vulgo *χλιαρόν*. deinde *γελάσσαις* unus cod., ceteri *γελάσας*, vulgo *γελάξαις*.

ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, χὤ,τι μέλλει, χώ-
πόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν Στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Λιὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά
σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων· ἵνα
οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς Ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον καθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονταί τέ
νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄγχιστον,
ὀπάονα μήλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀριστᾶιον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν Ἐπ. γ'.
πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι. κεῖνο κεῖν' ἅμαρ διαίτασεν·
θαλάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.

V. 48. χὠπόθεν Schmidius, libri χὥτι ποτ', χὥτι ποθί, χὅτι πόθεν, Schol. καὶ πόθεν. — V. 50. εἰ δὲ χρὴ καί, vulgo εἰ δέ γε χρὴ καὶ, at γε deest in multis libris, et delevit Hermannus. — V. 54. ἀγείραις Boeckhius, libri ἀγείρας. — V. 62. κατθηκάμεναι unus cod., plerique θηκάμεναι, alii θησάμεναι. ibid. unus cod. αὐταῖς, vulgo αὑταῖς. — V. 64. μήλων omnes libri, Heynius μάλων.

καί νυν ἐν Πυθῶνι νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· Στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος
ἐπεὶ κεφαλάν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαίφρων Ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἑσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γάρ,
φαμί, Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλείξας,

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· Ἐπ. δ'.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ
πεπονημένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω.

V. 73. *νικάσαις*, plurimi libri *νικάσας*. — **V. 87.** *παραβάλλει*, multi codd. *περιβάλλει*. — **V. 88.** *ἀὲ μέμναται* Boeckhius, *ἀΐ μέμναται* Schmidius, *ἀναμέμναται* Pauwius, libri *ἀεὶ μέμναται*. — **V. 91.** *εὐκλείξας* Hermannus, libri *εὐκλείξαι*, structura impedita: *φαμὶ* interpositum mediae orationi, ut Pyth. III. 75. Kayserus conjecit *πολίτας* pro *πόλιν τάνδ'* et deinde *φυγόνθ'*.

κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν. 170
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφωνοί θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἦ 175
νιὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοιδὰν
δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι 180
καὶ παλαιὰν δόξαν ἐῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ
γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες
ἀγακλέα κούραν· 185
τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος 190

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ Ἥβας Ἀντ. ε.
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Λαναόν ποτ' ἐν Ἄργει 195
οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον
ἆμαρ ἐλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν
αὐτίκ' ἀγῶνος· 200

V. 96. σύν γε δίκᾳ Schol. et duo codd., ceteri σύν τε δίκᾳ — V. 98. ἑκάστα, unus cod. ἑκάστᾳ, tres ἑκάσται. — V. 102. πᾶσιν multi codd., alii πάντεσσ'. — V. 103. ὧν Hermannus, libri οὖν. ibid. ἀοιδὰν scripsi, vulgo ἀοιδᾶν. — V. 104. αὖτις aliquot codd., vulgo αὖθις. — V. 105. καὶ παλαιὰν δόξαν libri omnes, nisi quod nonnulli παλαιᾶν exhibent, Schmidius et Boeckhius παλαιὰ δόξα. ibid. τεῶν libri, correxi ἐῶν. structura haec est: ἐμὲ δ' ὧν, δίψαν ἀκειόμενον, πράσσει τις χρέος, αὖτις ἐγεῖραι ἀοιδὰν καὶ παλαιὰν δόξαν ἐῶν προγόνων. Hermannus paulo aliter correxit ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοιδάν, διψάδ' ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ παλαιὰν δόξαν ἐῶν προγόνων. — V. 106. Ἴρασα Heynius scripsit, libri Ἴρασσαν. — V. 109. οἱ deest in pluribus libris. — V. 113. ἑλεῖν, multi libri ἑλθεῖν. — V. 114. ἐν τέρμασιν. Poeta fortasse scripsit πρὸς τέρμασιν.

σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,
ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ἕσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ Ἐπ. ε.
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις,
τέλος ἔμμεν ἄκρον.
εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὅς ἂν πρῶτος θορών
ἀμφὶ οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλών
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

V. 116. σχήσοι, aliquot libri σχήσει. — V. 123. πολλὰ μὲν Boeckhius scripsit, libri πολλά μιν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ι'.

ΙΠΠΟΚΛΕΑι ΘΕΣΣΑΛΩι

ΠΑΙΔΙ ΛΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

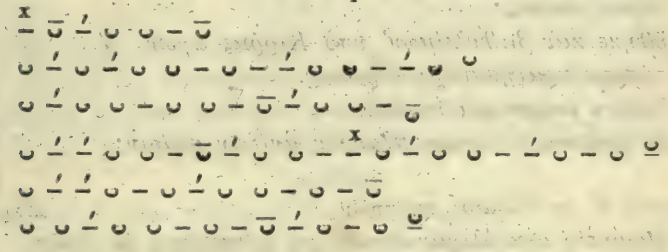

Epodi.

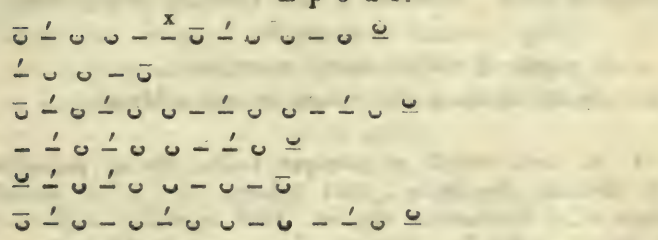

Ὀλβία Λακεδαίμων· μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνός ἀριστομάχου γένος Ἡρακλεῦς βασιλεύει. *Στρ. ά.*

„Titulo carminis addidi vocem *παιδὶ* ex Gott. Guelph. Par. A. Ven. B. D. F. ob v. 9.“ *Boeckhius.*

V. 1. *Λακεδαίμων* duo codd., vulgo *Λακεδαῖμον*. — V. 3. *Ἡρακλεῦς* Boeckhius, vulgo *Ἡρακλέος*.

τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ ἐθέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὅπα.

γεύεται γὰρ ἀέθλων· Ἀντ. ά.
στρατῷ περικτιόνων θ' ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχός
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἐπ. ά.
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν·
ἐν ἀμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν Στρ. β'.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

V. 4. ἀπύει Schol. et plerique codd., ἀπύειν perpauci. — V. 5. ἐθέλοντες Boeckhius, libri θέλοντες. — V. 8. στρατῷ περικτιόνων θ' ὁ Hermannus scripsit, libri στρατῷ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ. ibid. Παρνάσιος Schol., vulgo Παρνάσσιος. — V. 11. τεοῖς γε unus cod., alius τεοῖς τε, complures τεοῖσί τε, vulgo τεοῖσι. — V. 13. Ὀλυμπιονίκα codd. omnes, vulgo Οὐλυμπιονίκα. — V. 14. Ἄρεος ὅπλοις | ἔθηκε Schol. et plures codd., vulgo Ἄρεος ὅπλοι | σιν ἔθηκε. Hermannus, quod olim etiam Boeckhius conjecit, θῆκεν δὲ καί legit. — V. 15. ὑπὸ Κίρρας ἀγών Schmidius, libri ἀγὼν ὑπὸ Κίρρας. — V. 17. ἕποιτο ex pluribus codd. edidi, vulgo ἔσποιτο. — V. 21. θεὸς εἴη, Hermannus conjecit θεὸς οἷος. — V. 22. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. — V. 23. κρατήσαις Boeckhius, libri κρατήσας.

καὶ ζώων ἔτι νεαρόν Ἀντ. β'.
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν.

Ἐπ. β'.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας,
δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ Στρ. γ'.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ'.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. Θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγεῖτο δ' Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

V. 26. ἴδῃ, plures codd. ἴδοι. — V. 27. οὔ ποτ' libri omnes, Schmidius οὔπω. ibid. αὐτῷ unus cod., vulgo αὐτοῖς. — V. 28. βροτὸν Schmidius, vulgo βρότεον, quod ferri nequit. — V. 29. ἂν εὕροις duo tantum, ut videtur, codd., plures εὕροις vel εὕρῃς sine particula, vulgo εὕροις ἄν. — V. 30. θαυματὰν recte hic Schmidius reposuit, cf. ad Ol. I. 28. ubi θαύματα praestat. vulgo hic legitur θαυμαστάν. — V. 33. ἐπιτόσσαις aliquot libri, ceteri ἐπιτόσσας. — V. 36. ὀρθίαν Pauwius, alii, vulgo ὀρθιᾶν. — V. 40. εἰλαπινάζοισιν duo codd., vulgo εἰλαπινάζουσιν.

θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται *Ἐπ. γ'.*
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὶ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονί
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.

ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων *Στρ. δ'.*
ὅπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν
τὸν Ἱπποκλέα σ' ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαι-
τέροις,
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας·

τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, *Ἀντ. δ'.*
τυχών κ' ἀμευσιεπῆ σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανέϊ Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων
χάριν
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

Ἐπ. δ'.
πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει
καὶ νόος ὀρθός.

V. 52. *πρῴραθε* scripsi, vulgo *πρώραθε*. ibid. *ἄλκαρ*, aliquot codd. *ἄλκαν*. — **V. 54.** *ὥτε* Boeckhius, duo libri *ὥτε*, vulgo *ὥστε*. — **V. 57.** *τὸν Ἱπποκλέα σ'* Hermannus scripsit, libri *τὸν Ἱπποκλέα*, Boeckhius ex Rittershusii Schmidiique conjectura *τὸν Ἱπποκλέαν*. At probabiliter Hermannus conjecit Hippoclem hunc Hippoclis filium fuisse: nam quod Scholiasta dicit patrem Phriciam vocatum esse, is manifestus est error, ortus ex v. 16.: *κρατησίποδα Φρικίαν*. at Phricias non est ipse victor, Hippoclis hujus pater, sed equus, quo pater Pythia vicit. recte Eustath. Prooem. p. 6. ed. Schneidewin. *καὶ ἵππον κρατησίποδα τὸν δρόμῳ νικήσαντα πρὸς ὁμοιότητα τοῦ χαλκόποδες ἵπποι καὶ τοῦ κραταίποδες.* — **V. 58.** *ἐν καὶ παλαιτέροις* Hermannus conjecit, libri *ἔν τε παλαιτέροις*. — **V. 60.** *ὑπέκνισε* Boeckhius, libri *ἔκνισέν γε*, unus *ἔκνιξε τάς*. Schol. Il. I. 469. *ἔκνιξε*. — **V. 62.** *τυχών κ' ἀμευσιεπῆ* scripsi de conjectura, vulgo *τυχών κεν ἁρπαλέαν*, at haec interpolatio est germani vocabuli, quod commode suppeditat Eustath. Prooem. p. 10. ed. Schneidewin.

ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινήσομεν ἐσλούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

V. 69. ἀδελφεοὺς μὲν Boeckhius scripsit, vulgo ἀδελφεούς δέ τ', libri plerique ἀδελφεούς τε, unus κἀδελφεοὺς δέ, unde Hermannus κἀδελφεούς μέν. — V. 71. ἐν δ', Schol. ἔνθ'. κεῖται libri plures, vulgo κεῖνται.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

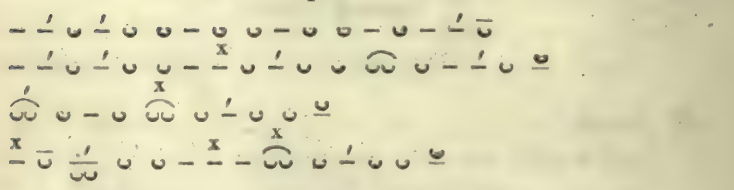

Epodi.

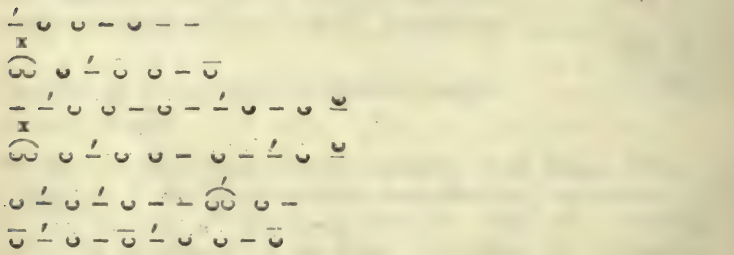

„Strophae descriptio certa: ex epodis vs. 1. et 2. conjungi et disjungi queunt. Praeterea earundem vs. 5. et 6. consociare possis in hunc modum:

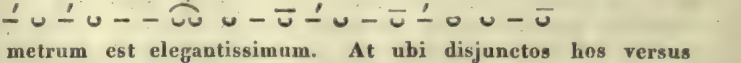

quod metrum est elegantissimum. At ubi disjunctos hos versus patiere, prioris numerum statues aut hunc,

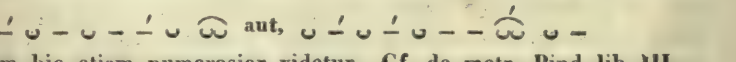

quorum hic etiam numerosior videtur. Cf. de metr. Pind. lib. III., cap. XXI, sub fin." *Boeckhius.*

Στρ. ά.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἁγνιᾶτις,
Ἰνώ τε Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἵτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ πὰρ Μελίαν χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

Ἀντ. ά.

Ἰσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὁμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

Ἐπ. ά.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
χάριν ἀγῶνί τε Κιρρᾶς,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασέ μ' ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Στρ. β'.

τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας
χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος,
ὁπότε Λαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον

Ἀντ. β'.

νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;

V. 2. Ἰνώ τε unus cod., ceteri Ἰνὼ δέ. — V. 4. ματρὶ libri omnes, Pauwius ματέρι. ibid. pro πὰρ fortasse παρὰ scribendum, si codd. suppeditarent. — V. 6. μαντίων Hermannus, aliquot codd. μαντείων, vulgo μαντεῖον. — V. 8. ὁμαγυρέα Boeckhius, libri ὁμηγυρέα. — V. 10. κελαδήσετ' Heynius, libri κελαδῆτε. — V. 13. ἔμνασέ μ' Hermannus emendavit, libri ἔμνασεν. Kayserus conjecit ἄμνασεν — νικᾶν. — V. 14. τρίτον codd. omnes, ed. Rom. τρίτος. — V. 18. χειρῶν, plerique libri videntur χερῶν exhibere. — V. 20. Κασσάνδραν, Hermannus conjecit οἰκτρότατα. — V. 21. πόρευσ' unus cod., alii πόρευσεν, vulgo πόρευ'. — V. 23. ἔκνισεν cd. Ald. et unus cod., vulgo ἔκνισε.

ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον

ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· Ἐπ. β'.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

Στρ. γ'.
μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους ἀβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά,
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

Ἀντ. γ'.
Ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσιπόρους τριόδους ἐδινάθην,
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῷ συνετίθευ παρέχειν,
φωνὰν ὑπάργυρον ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν

ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ Ἐπ. γ'.
τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ,

V. 24. *λέχεϊ δαμαζομέναν* **Heynius, et sic unus cod., vulgo** *λέχει δαμαλιζομέναν* — **V. 25.** *ἔννυχοι* **plerique codd., pauci** *ἔννυχον.* *τὸ δὲ* **Pauwius, et sic aliquot libri, ceteri** *τὸ δή.* **Hermannus conjecit:** *ἐννύχια πάραγον κοιμήμαθ'· ὅ νέαις ἀλόχοις.* — **V. 32.** *ἵκων* **duo codd., vulgo** *ἰκών.* — **V. 34.** *γέροντα ξένον* **Schmidius, et sic perpauci libri, ceteri** *ξένον γέροντα.* — **V. 35.** *νέα κεφαλὰ* **Boeckhius, libri plerique** *νέᾳ κεφαλᾷ*, **unus** *νέα κεφαλᾶ.* — **V. 36.** *Παρνασσοῦ* **Schol. et ed. Ald., vulgo** *Παρνασσοῦ.* **ibid.** *ἀλλὰ χρονίῳ* **unus cod., vulgo** *ἀλλά γε χρόνῳ*, **plures codd.** *ἀλλὰ χρόνῳ.* **Hermannus hunc versum sic constituit:** *Δελφὸν ὑπὸ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει.* — **V. 37.** *πέφνεν τε* **ed. Ald., plerique codd.** *ἔπεφνέ τε*, **alii** *ἔπεφνε.* — **V. 38.** *ἦ ῥ'* **Boeckhius, vulgo** *ἢ ῥ'.* **ibid.** *ἀμευσιπόρους τριόδους* **Hermannus, libri** *ἀμευσίπορον τρίοδον*, **et sic Eustath. Prooem. p. 10. Boeckhius** *ἀμευσιπόρων τριόδων.* — **V. 41.** *συνετίθευ* **Boeckhius, libri** *συνέθευ* **Hermannus** *παρεχέμεν συνέθεν.* — **V. 42.** *ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν*, **vulgo** *ἄλλοτ' ἄλλα χρὴ ταρασσέμεν. χρὴ* **ejecit Schmidius,** *ἄλλᾳ* **scripsit Boeckhius.** — **V. 43.** *Πυθονίκῳ* **unus cod., ceteri** *Πυθιονίκῳ.*

τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Στρ. δ'.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἥλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων·

Ἀντ. δ'.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνονται
ἄται, εἴ τις ἄκρον ἐλὼν ἀσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν· μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιάν
καλλίονα θάνατον σχήσει, γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.

Ἐπ. δ'.

ἅ,τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἅμαρ ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

V. 46. τὰ μὲν ἐν Schmidius, libri, ut videtur, omnes τὰ μέν. Kayserus θαμάκις. — V. 47. Ὀλυμπίαν Boeckhius, libri Ὀλυμπίᾳ τ'. — V. 48. ἔσχον codd. omnes, ἔχον edd. recc. — V. 49. γυμνὸν plerique codd., vulgo γυμνοί. — V. 52. ἀνὰ codd. omnes praeter unum, qui ἂν exhibet, unde Boeckhius ἅμ. ibid. μακροτέρῳ, aliquot codd. μακροτάτῳ. — V. 53. ὄλβῳ Schmidius emendavit, codd. σὺν ὄλβῳ. — V. 54. ξυναῖσι δ', ed. Ald. et unus cod. ξυναῖσιν. ibid. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται | ἄται Hermannus scripsit, vulgo φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄ | τα, sola ed. Rom. φθ. δ' ἀμύνονται | ἄτᾳ, quod probavit Boeckhius. — V. 55. ἀσυχᾷ Hermannus, vulgo ἄσυχα, complures libri ἡσυχία, unus ἡσύχως. — V. 56. μέλανα δ' Schol. et Boeckhius, codd. μέλανος δ', Schmidius μέλανος. — V. 57. θάνατον libri omnes, Schmidius θανάτου. ibid. σχήσει Boeckhius, libri ἔσχεν vel ἔσχεν ἐν. Hermannus conjecit: μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν Καλλίονα θανάτου ταύταν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ κτλ.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΥΛΗΤΗι.

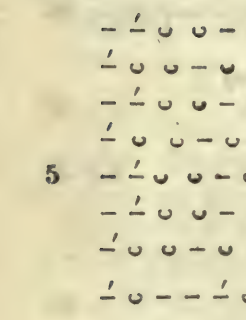

Στρ. ά.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἄ,τ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος εὔδματον κολώναν, ὦ ἄνα,
ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

Στρ. β'.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον δυσπενθέϊ σὺν καμάτῳ,

V. 2. μηλοβότου codd. omnes, Heynius μαλοβότου. — V. 3. εὔδματον, codd. plurimi εὔδματον, unus ἐς εὔδματον. — V. 7. Γοργόνων deest in multis codd. — V. 8. διαπλέξαισ' plures codd., unus διαπλέξαις, multi διαπλίξασ'.

Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ αὐτοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἦτοι τό,τε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν τό,τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας

Στρ. γ'.

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐῤῥύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἰρικλάγκταν γόον.
εὗρεν Θεός· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

Στρ. δ'.

λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἦτοι σάμερον
δαίμων. τὸ δὲ μόρσιμον οὐ παρφυκτόν, ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

V. 11. *ἄνυσσεν* Boeckhius, Schol. *ἄνυσεν*, libri *αὖσε, αὔσε, ἄϋσε.* — V. 12. *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ* Boeckhius scripsit, vulgo *εἰναλίᾳ Σερίφῳ*, at corripi nequit media syllaba; sed quod deinde legitur *λαοῖσι* non potest coalescere, ut Boeckhius censet, itaque *αὐτοῖσι* scripsi, nisi forte malis *αὐταῖσι*, ut hoc ad Gorgonas referatur. Hermannus conjecit *εἰναλίᾳ τε πέτρᾳ λαοῖσι κτλ.* — V. 13. *Φόρκοιο μαύρωσεν* Hermannus, libri *Φόρκοι' ἀμαύρωσεν.* — V. 16. *συλάσαις* Heynius, libri *συλήσας.* — V. 25. *θαμὰ* optimi libri, vulgo *θ' ἅμα.* — V. 26. *πόλει*, Schol. et duo codd. *πόλιν.* Hermannus *παρὰ καλλίχορον πόλιν.* — V. 30. *τὸ δὲ* Schol. et duo codd., ceteri *τό γε.* — V. 31. *ἀελπτίᾳ*, duo libri *ἀελπτίαν.*

NEMEONIKAI A'.

XPOMIΩι AITNAIΩι

IΠΠOIΣ.

Strophae.

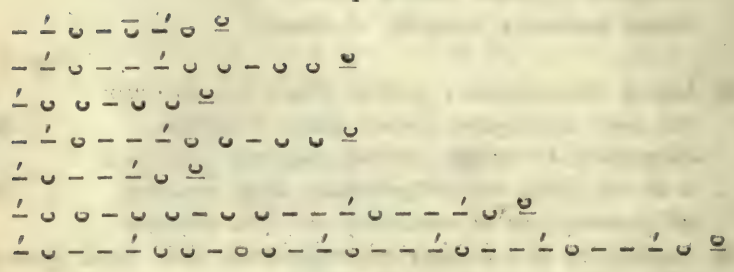

Epodi.

Inscriptio vulg. est *ἅρματι*, nulla librorum auctoritate, Boeckhius ex Ald. et duobus codd. *ἵπποις*. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separetur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hephthemimeris,

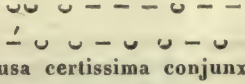

Nos de causa certissima conjunximus et pro hephthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

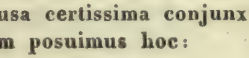

." *Boeckhius.*

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. ά.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Λάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἀντ. ά.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονός

Ἐπ. ά.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνειαῖς·
ὥπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἱππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοις
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρόν, οὐ ψεύδει βαλών·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἔτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἀντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.

V. 13. σπεῖρε Hermannus, et sic Scholiasta videtur legisse, vulgo ἔγειρε. — V, 24. ἐσλοὺς duo codd., Schol. ἐσλῶς, vulgo ἐσλός.

Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρίψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι, φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχονθ' ἐλπίδες

Ἐπ. β'.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως
ἐκ κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διός
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐσκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασίλη
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων Ἀντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων

V. 35. Hermannus conjecit ὡς ἄρα. — V. 38. ἐσκατέβα, legebatur ἐγκατέβα. — V. 39. βασίλη scripsi, Heynius et Boeckhius βασιλέα, vulgo βασίλεια. Confer. Hesychius: Βασιλῆ· βασίλεια· Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ. Stephanus Byzant. Ἀγάμεια — λέγεται δὲ καὶ Ἀγάμη, ὡς πρέσβεια πρέσβη καὶ τὸ βασίλεια κατὰ συναλοιφὴν βασίλη, οὕτως Ἀγάμεια Ἀγάμη. — V. 48. ἄτλατον βέλος plures codd., vulgo ἄτλατον δέος. — V. 50. ὅμως Hermannus, olim ὁμῶς.

Ἐπ. γ'.

ταχὶ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Στρ. δ'.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ· παλίγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Ἀντ. δ'.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας·
καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίας πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ'.

ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν ἀεὶ
ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,

V. 51. *χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι* scripsi, vulgo *χ. σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον*, alii codd. *ἔδραμον ἀθρόοι*. Hermannus et Boeckhius: *ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον*. at *ἀθρόοι* melius in clausula collocatur; accedit, quod *ἀθρόος* apud Pindarum nunquam prima correpta dicitur. — V. 66. *μόρῳ* Dissenius et Boeckhius, vulgo *μόρον*. Hermannus: *φᾶσέν ἵν δώσειν μόρον*. — V. 68. *γαίας* scripsi, legebatur *γαίᾳ*, ita ut Gigantum comae terra obrui dicerentur, at longe convenientius est, quod Pindaro restitui. — V. 69. 70. Revocavi vulgatam scripturam *τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν* (vulgo *σχέν*, sed illud duo codd. exhibent) *ἀεὶ ἀσυχίαν, μεγάλων καμάτων*

ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον Θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ
γάμον 110
δαίσαντα πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον, quamquam vix illa sana est. plures codd. τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῶ ἆσ. κτλ. suppeditunt, unde Hermannus: αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον καμάτων ἐν σχερῷ ἀσυχίαν μεγάλων κτλ. Boeckhius: αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποινὰν κτλ. quae non unam ab causam displicent. fortasse scripsit poeta: αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα διάξειν χρόνον, ἀσυχίαν μεγάλων καμάτων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον. Conferas Schol.: ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελέσει. Vel etiam legas: τὸν ἅπαντα πεδασχεῖν χρόνον ἀσυχίας. de voce πεδασχεῖν videas Eustath. Prooem. p. 11. — V. 72. Διὶ Boeckhius, vulgo Διΐ.

NEMEONIKAI B'.

TIMOΔHMΩι AΘHNAIΩι

ΠAΓKPATIAΣTHι.

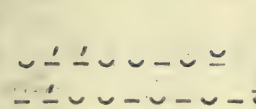

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι *Στρ. ά.*
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοί
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν
Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν *Στρ. β'.*
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός

ὀρειᾶν γε Πελειάδων *Στρ. γ'.*
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

V. 4. *πρώταν* **Heynius, vulgo** *πρῶτον*, **aliquot codd.** *πρῶτα*. — **V. 7.** *εὐθυπομπὸς* **Boeckhius, vulgo** *εὐθύπομπος*. — **V. 8.** *δέδωκε* **Boeckhius ex aliquot codd., olim** *δέδωκεν*. — **V. 12** *Ὠαρίωνα* **duo codd.** *Ὁαρίωνα* **codd. Athenaei XI. p. 490. F. Vulgo** *Ὠρίωνα*.

καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατάν
δυνατός. ἐν Τρωΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκά
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
τὰ μὲν ἐν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἑσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέϊ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

V. 16. *παλαίφατοι* unus cod. et Schol., vulgo *παλαίφατον*. — V. 19. *τὰ μὲν ἐν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ*. ita correxi, vulgo *παρὰ μὲν ὑψ. Π.* alii codd. *πὰρ μέν*, sed complures *τὰ μέν*; scripsi igitur *τὰ μὲν ἐν ὑψ. Π.* quod Pindaricum prorsus est: grammatici, cum displiceret *ἐν*, scripserunt *παρὰ μέν*. *Παρνασῷ* vulgo, sed illud plures codd. — V. 23. 24. *ἀριθμοῦ* plures codd. *Τιμοδήμῳ* unus cod. et Schol., vulgo *ἀριθμῷ* et *Τιμοδήμω*.

NEMEONIKAI Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

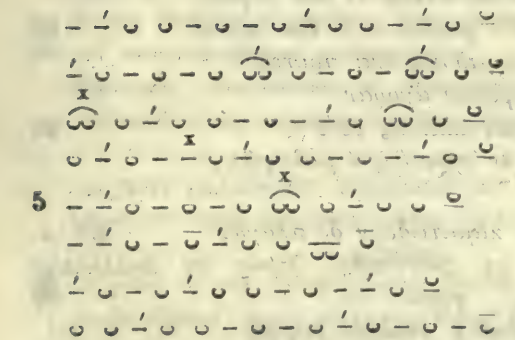

Epodi.

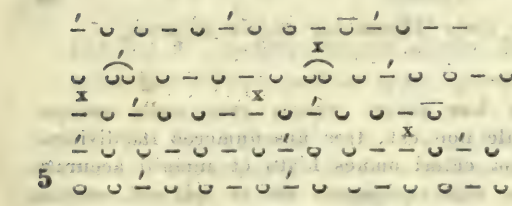

„Hujus carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatu distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cuidam visus est, quum tamen sit numerossimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

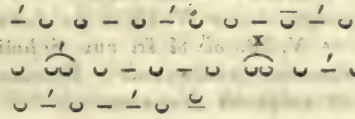

Στρ. ά.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἀμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γάρ
μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Ἀντ. ά.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο·
ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κείνων τέ μιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοινάσομαι. χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγοράν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας τεάν
ἐμίανε κατ' αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθείς

Ἐπ. ά.

παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν
ἄκος ὑγιηρὸν ἔν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον
φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς· οὔ οἱ ἔτι
πρόσω
ἀβάταν ἄλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

---

neque ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps, nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividendos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate distincti sint." *Boeckhius* olim scripserat, sed in ed. sec. rectius in binos versus distribuit.

V. 7. *ἀθλονικία* Boeckhius, vulgo *ἀεθλονικίας*. — V. 10. *οὐρανοῦ πολυνεφέλα* Boeckhius, vulgo *οὐρανῶ πολυνεφέλα*, Schol. Eurip. Hecub. 698. *οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ*. — V. 11. et 12. *δὲ κείνων* et *κοινάσομαι* Boeckhius, vulgo *δ' ἐκείνων* — *κοινώσομαι*. — V. 15. *τεὰν* codd. plerique, alii *τάν*, vulgo *ἐάν*. — V. 18. *ἔν γε βαθυπέδῳ* codd. tres, vulgo *ἐν βαθυπεδίῳ*. — V. 20. *οὔ οἱ ἔτι* cum Schmidio scripsi, ut omnium Epodorum numerus exaequetur, Hermannus *οὐκέτι προτέρω*, Boeckhius servavit vulgatam *οὐκέτι πρόσω*.

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β'.
μάρτυρας κλυτάς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν
ὑπερόχους, διὰ δ' αὖτ' ἐρεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Ἀντ. β'.

οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς
Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·

Ἐπ. β'.

καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκάν
ἔπετό οἱ· οὐδέ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν
φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ
ποτ' ἀτρεκέϊ
κατέβα ποδί, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Στρ. γ'.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινά

V. 22. ἔθηκε plures codd., vulgo ἔθηκεν. — V. 23. πελάγεσι unus cod., vulgo πελάγεϊ. An forte scribendum ἐν τενάγεσι et infra πελαγέων ῥοάς? — V. 24. ὑπερόχους, διὰ δ' αὖτ' ἐρεύνασε. ita scripsi, vulgo ὑπερόχως, Boeckhius ex aliquot codd. ὑπερόχος, at ejusmodi formas ex metri tantum necessitate admissas existimo, quare ὑπερόχους restitui. Deinde legebatur ἰδία vel ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε, pro quo Boeckhius διά τ' ἐξερεύνασε, Hermannus διά τ' αὖτ' ἐρεύνασε conjecit, scripsi διὰ δ' αὖτ' ἐρεύνασε, cf. Pyth. III. 96. Nem. VI. 11. — V. 27. παραμείβεαι Boeckhius, vulgo παραμείβῃ. — V. 34. εἷλε plures codd., vulgo εἷλεν. — V. 38. χαλκότοξον Aldina et unus cod., vulgo χαλκοτόξων. — V. 39. ἀκμὰν φρενῶν, quod conjecerat Boeckhius, codd. duo, olim ἀλκὰν φρ. — V. 44. ἄθυρε codd. aliquot, vulgo ἄθυρεν.

βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον,
κάπρους τ' ἔναιρε, σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ Θρασεῖ' Ἀθάνα,

Ἀντ. γ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκλήπιον,
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ οἱ φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἁρμένοισι πάντα θυμὸν αὔξων·

Ἐπ. γ'.

ὅφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς
ὑπὸ Τρωΐαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ
Φρυγῶν
Λαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

Στρ. δ'.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν·
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.

V. 45. ἴσα τ' ἀνέμοις Hermannus et Boeckhius, cod. unus ἰσά τ' ἀν., ceteri ἴσον τ' ἀνέμοις. — V. 47. 48. σώματα — ἀσθμαίνοντα plurimorum librorum lectionem revocavi, Hermannus et Boeckhius ex aliquot codd. σώματι — ἀσθμαίνοντι. — V. 50. τὸν ἐθάμβεον scripsi ex duobus libris, alii ἐθάμβευν, vulgo ἐθάμβεεν. — V. 52. κράτεσκε et προτέρων plures codd., olim κράτεσκεν et πρότερον. — V. 53. λιθίνῳ sic Schmidius, libri λιθίνῳ τ' vel λιθίνῳ δ'. — V. 54. ἔπειτεν Ἀσκλήπιον Pauwius et tres codd., vulgo ἔπειτά γ' Ἀσκληπιόν, nonnulli libri ἔπειτ' ἐν Ἀσ. — V. 55. δίδαξε Hermannus, olim δίδαξεν. — V. 56. αὖτις Boeckhius, libri αὖθις. Idem conjecit ἀγλαόκρανον, et duo codd. ἀγλαόκαρνον, unus ἀγλαόκολπον. — V. 58. ἀτίταλλεν ἐν ex Schol. Schmidius, olim ἀτίταλλεν ἁρμέν. — V. 60. Τρωΐαν Boeckhius, vulgo Τροΐαν. — V. 62. φρασὶ codd., olim φρεσί.

βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεΐ προξέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀντ. δ'.

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον
ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἑλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετάς
ὁ μακρὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν χάλακτι, κιρναμένα δ' ἔρσ' ἀμφέπει
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπ. δ'.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν
ποσίν·
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λή-
ματος ἕνεκεν
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

V. 72. *ἐν ἀνδράσιν* Hermannus, libri *ἐν δ' ἀνδράσιν*. — V. 73. *ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος*, ita emendavi hunc locum, vulgo *ἕκαστον* legitur. Hermannus: *ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν*. et interpunctionem illam recepit etiam Boeckhius. — V. 78. delevi distinctionem post *ἀμφέπει* positam. — V. 79. conjeci aliquando *στόμ' ἀοίδιμον*. *Αἰολῇσιν* Boeckhius, vulgo *Αἰολίσιν*, unus cod. *Αἰολίσιν*, alius *Αἰολοῖσιν*. — V. 80. *ποτανοῖς* aliquot codd., vulgo *πετάνοις*.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

⏓ –́ ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏓ –́ ⏓ –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – x ⏓ x ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓
x ⏓ x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
x ⏓ x ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓
x ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓

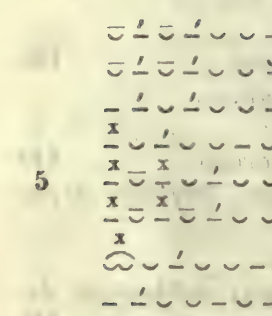

Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων — Στρ. ά.
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαί
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τέγγει
γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

Στρ. β'.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον εἴη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέϊ κοινόν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἁλίῳ

V. 3. θύγατρες Schmidius et Hermannus, vulgo θυγατέρες. — V. 4. τέγγει Beckius ex Plutarcho de tranquill. c. 6. nisi quod is τέγξει scripsit, suo accommodans proposito Pindari verba, codd. τεύχει. — V. 9. Δὶ Boeckhius, vulgo Διΐ.

σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθείς, 25
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Στρ. γ'.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις, 30
οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον, 35
Αἰγίνας ἔκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθών
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

σὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν κραταιὸς Τελαμών Στρ. δ'. 40
πόρθησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ 45
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἔλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη 50
λόγον ὁ μὴ συνιείς· ἐπεί
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός Στρ. ε.
ὥραί τ' ἐπειγόμεναι· 55
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν 60
δαίων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει 65

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετάν Στρ. ς'.
ἔδωκε Πότμος ἄναξ,

V. 18. πέμψαντα Schol. et unus cod. πέμψαντος. — V. 20. οὕνεκ', multi codd. οὕνεκεν. — V. 23. ξένιον, multi codd. ξείνιον et κατέδρακεν pro κατέδραμεν. — V. 25. κραταιὸς Schmidius, libri καρτερός. — V. 31. συνιεὶς Boeckhius, vulgo ξυνιείς. ib. ἐπεὶ ῥέζοντα, Schol. Soph. Electr. 1032 et Stob. Sent. XLIV. ἐπηρεάζοντα. — V. 41. χαμαιπετοῖσαν ed. Rom. et unus cod., Heynius χαμαὶ πετοῖσαν.

εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·

Στρ. ζ.

ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεύς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπών
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσιν,

Στρ. η.

δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·
πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους σχάσαις
τάν τ' αἰνοτάτων ἀκμὰν ὀδόντων

Στρ. θ'.

ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων,
εἶδεν δ' εἴκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι
δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.

V. 49. *Εὐξείνῳ* Schol., vulgo *Εὐξένῳ*. — V. 54. *λατρείαν* libri, Schmidius *λατρίαν*. — V. 59. *Δαιδάλου* vulgo recte, Boeckhius *δαιδάλῳ* ex Didymi conjectura; Daedalus est Vulcanus, cf. Eurip. Herc. F. v. 469. de Hercule: *εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψεύδη δόσιν*, collato Diodoro S. IV. 14. — ib. *φύτευέ οἱ* plurimi codd., alii *φύτευέν οἱ*, Schmidius *φίτευέν οἱ*. — V. 62. *Θρασυμαχάνων* Hermannus, libri *Θρασυμαχᾶν* vel *Θρασεομαχᾶν*. — V. 63. 64. *σχάσαις τάν τ' αἰνοτάτων ἀκμὰν ὀδόντων* scripsi, transpositis vocabulis, legebatur *ἀκμάν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων*. — V. 68. *γένος* Stephanus, codd. *γένας, γενεᾶς, γενεάς*. Pauwius *γέρας*.

Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός· 115
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων *Στρ. ί.*
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν 120
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συνθέμενος,
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἵν' ἀκούομεν, 125
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις
Στρ. ιά.
στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν, 130
ὁ χρυσὸς ἐψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν 135
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμάν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα 140
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·
Στρ. ιβ.
τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ 145
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. 150
οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἔλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, 155
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

V. 70. *Εὐρώπαν*, Kayserus conjecit *εὔπορον*. — **V. 75.** *Οὐλυμπίᾳ* Schmidius, vulgo *Ὀλυμπίᾳ* — **V. 77.** *νέοντ'* Schol. et aliquot libri, plerique *νέων γ'*. ibid. *ἵν'* Hermannus, vulgo *νιν*. — **V. 90.** *σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ* Boeckhius, *ὁ σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ* Hermannus, libri omnes *ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ*. — **V. 91.** *ἄν τις ἴδῃ* Hermannus ex Scholiasta, vulgo *ἄν τις τύχῃ*. — **V. 93.** *ἔριδα*, Aristarchus et Didymus *ἔριδας*. — **V. 94.** *ἔλκειν* plures codd. et Schol., vulgo *ἕλκει*.

NEMEONIKAI E'.

ΠΥΘΕΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
5 – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Epodi.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
5 – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑

Στρ. ά.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντά μ' ἐργάζεσθαι
ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ'
ἀοιδά, 5

„Epodi vs. 3. 4. 5. hiatu et syllaba ancipite tali, quae certum finem versus demonstret, inter se distincti non sunt.“ *Boeckhius.*

V. 1. *ἐλινύσοντα* pauci libri, plerique *ἐλινύσσοντα.*

στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ' ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς
νίκᾳ Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὕπω γέννυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

Ἀντ. ά.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ
ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτάν
θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,

Ἐπ. ά.

ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον,
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων
φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.

Στρ. β'.

εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον
δεδόκηται, μακρὰ δή
αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν
ὁρμάν·
καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.

V. 5. *νίκᾳ* **Heynius, vulgo** *νικᾷ*. — **V. 6.** *γέννυσι φαίνων* **unus cod. et Schol.,** *γέννυσι φαΐνειν* **alius cod., ceteri** *γέννυς φαΐνειν*. **Hermannus** *γέννυι φαίνων*. — **V. 7.** *χρυσεᾶν* **Boeckhius, unus cod.** *χρυσέαν*, **vulgo** *χρυσέων*. — **V. 8.** *ἐγέραρεν* **ed. Rom., codd.** *ἐγέραιρε, ἐγέραιρεν, ἐγέραρε*. — **V. 9.** *ναυσικλυτάν* **Boeckhius, vulgo** *ναυσὶ κλυτάν*. — **V. 10.** *πατέρος*, **Schmidius et Hermannus** *πατρός θ'* **et deinde** *πίτναντ'*, **quod plurimi libri pro** *πίτναν τ'* **exhibent.** — **V. 11.** *εἰς* **Schmidius, vulgo** *ἐς*. — **V. 12.** *Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες* **libri,** *Ἐνδᾳΐδος οἱ ἀρίγνωτες* **Hermannus.** — **V. 16.** *ἀπ' Οἰνώνας* **Schol. et plures codd., edd. vett.** *ἀποινώσας*. — **V. 18.** *ἀνθρώπῳ* **multi codd., vulgo** *ἀνθρώποις*. — **V. 19.** *χειρῶν* **Schol. et duo codd., vulgo** *χερῶν*. **ibid.** *μακρὰ δὴ αὐτόθεν* **Boeckhius, libri plerique** *μακρὰ δ' αὐτόθεν*, **vulgo** *μακρά μοι αὐτόθεν*. — **V. 20.** *ἐλαφρὸν* **Schmidius, vulgo** *ἐλαφράν*.

πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων

Ἀντ. β'.

ἀγεῖτο παντοίων νόμων· αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς
ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν
Πηλέα θ', ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεὶς Ἱπολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν
πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
ψεύσταν δὲ ποιητὺν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου

Ἐπ. β'.

εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ μὲν ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι·
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν, ξείνιου πατρὸς χόλον
δείσαις· ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν τάχει
ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,

Στρ. γ'.

γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἵλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περί
πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνὼν ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

Ἀντ. γ'.

ἦτοι μεταίξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμό-
σπορον ἔθνος, Πυθέα.
ἃ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλασ' Ἀπόλλων·

V. 22. καὶ κείνοις **Boeckhius, vulgo** κἀκείνοις. **ibid. Pauwius et Hermannus** ἄειδ' ἐν, **libri** ἀείδει. — **V. 29.** συνέπαξε, **aliquot codd.** συνέπλεξε. — **V. 30.** ἆρα **Boeckhius, vulgo** ἄρα. — **V. 32.** τοῦ μὲν **Boeckhius, libri** τοῦ δ'. — **V. 34.** ἐφράσθη **Schol. et plures codd., aliquot** εὖ φράσθη. — **V. 36.** ποντιᾶν **Heynius, vulgo** ποντίαν. — **V. 41.** Θεοῦ **Schmidius, libri** Θεᾶς. — **V. 42.** πιτνὼν **Boeckhius, vulgo** πιτνῶν. — **V. 43.** ἦτοι **Schol., libri** ἤτοι. **ibid.** ἔθνος, Πυθέα **Boeckhius, vulgo** ἔθνος Πυθέας. — **V. 44.** ἄραρεν **plures codd., vulgo** ἄρηρεν. **ibid.** φίλασ' **Boeckhius, vulgo** φίλησ'.

ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
ἑσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβάν
Ἐπ. γ'.
ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν·
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥρτ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ
διπλόαν
νικῶντ' ἀρετάν, προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

V. 45. τ' ἐκράτει Beckius, plerique codd. τε κράτει, unus cod. et Schol. τε κρατεῖ. — V. 50. δίδοι Hermannus, vulgo δίδου. — V. 54. ἀνθέων ποιᾶντα Hermannus, libri ἄνθεα ποιάεντα. ibid. Χάρισσιν Schmidius, libri Χάρισιν.

NEMEONIKAI ϛ'.

ΑΛΚΙΜΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

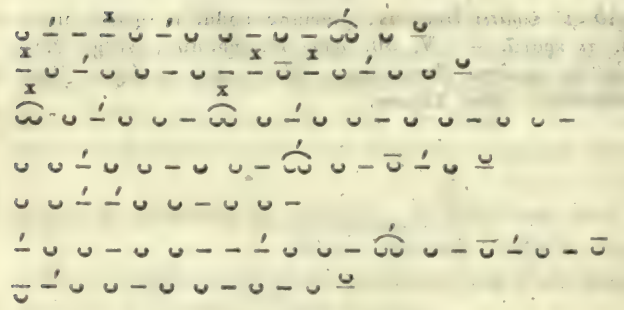

Epodi.

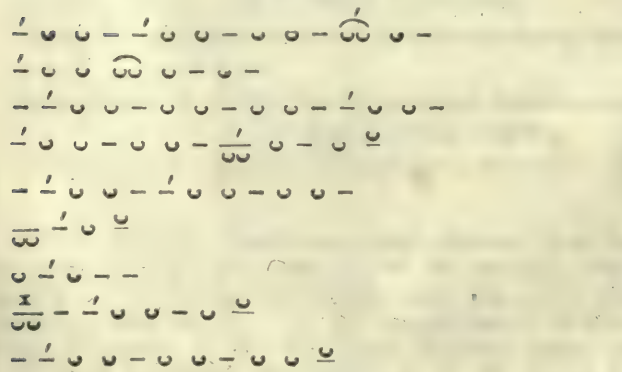

Boeckhium in difficillimo hoc carmine constituendo secutus sum, quamquam stropharum versus ultimus, et epodorum versus quartus ita comparati sint, ut dubitationi relinquatur locus.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν Στρ. ά.
ματρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν
νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμι
πότμος
οἵαν τίν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ἀντ. ά.
τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὧν βίον ἀνδράσιν ἐπητανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν
πέφανται
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

Ἐπ. ά.
ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἐλαίας ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπαυσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἀγησιμάχῳ νιέων γένετο.

Στρ. β'.
ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων

V. 3. *αἰὲν* Hermannus, vulgo *αἰεί*. — V. 6. *ἄμμι* unus cod., vulgo *ἄμμε*. — V. 7. *οἵαν τίν'* Hermannus olim, probante Boeckhio, vulgo *ἅντιν'*. — V. 10. *ἀνδράσιν* Hermannus, libri *ἄνδρεσσιν*. — V. 13. 14. *νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος* Hermannus olim, probante Boeckhio, vulgo *νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος*, nisi quod unus cod. *ἄμμορος* praebet. — V. 18. *ἐλαίας* Boeckhius ex conjectura addidit. — V. 23. *Ἀγησιμάχῳ* ed. Ald., vulgo *Ἀγησιμάχω*. Hermannus *Ἀγησιμάχῳ*. — V. 26. *πλεόνων* ex Schol. restituit Schmidius, vulgo deest.

ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰείς· εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ',
ἄγ', οὖρον
εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

Ἀντ. β'.

ἀοιδοὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἅ,τ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἰμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἷμα
πάτρας
χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδών

Ἐπ. β'.

ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν
τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
πόθ' ἁ λέοντος
νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

Στρ. γ'.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.

V. 28. σκοποῦ ἄντα τυχεῖν Mingarellus, Heynius, Hermannus, codd. τυχεῖν ἄντα σκοποῦ, ἄντα σκοποῦ τυχεῖν, ἄντα σκοποῦ τε τυχεῖν. — V. 29. ἰείς Schmidius et Heynius, vulgo ἰεῖσ', ita ut hoc cum sequentibus conjungatur. ibid. εὔθυν' Schmidius, ut est Ol. XIII. 27. Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον, vulgo εὐθύν. ibid. ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὖρον Boeckhius, vulgo ἄγε, Μοῖσ', οὖρον ἐπέων. — V. 30. εὐκλεΐα Boeckhius, vulgo εὐκλέα. — V. 31. λόγοι unus cod., et sic Pauwius, vulgo λόγιοι. — V. 32. Βασσίδαισιν. Didymus conjecit Βουδίδαισιν. — V. 37. χρυσαλακάτου Hermannus, codd. χρυσαλακάτα, vulgo χρυσαλακάτω. — V. 40. ἀμφικτιόνων unus cod., vulgo Ἀμφικτυόνων. — V. 41. Κρεοντίδαν Schol. et codd. addunt, vulgo deest. — V. 45. ἔρεφ' Schmidius et Hermannus, codd. ἔρεψ'.

πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο· βαρὺ δέ σφι δεῖξε νεῖκος
χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων,

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ Ἀντ. γ'.
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον· ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος
ἄγγελος βᾶν,
πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων Ἐπ. γ'.

εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς,
Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσεν
κλειτὰ γενεά· δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει
παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πουλυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας
ἴσον εἰποιμι Μελησίαν,
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον.

V. 51. ὄνυμ', plerique codd. ὄνομ'. — V. 52. σφι δεῖξε νεῖκος ex Schol. Dissenius, vulgo σφι νεῖκος ἔμπεσ'. — V. 53. χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς Boeckhius, qui olim edidit Ἀχιλεὺς χαμάδις καταβάς. Vulgo Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καββαίς, sed codd. καββὰς vel καμβάς. — V. 54. Ἀόος ἀκμᾷ Schmidius, vulgo Ἀοῦς αἰχμᾷ. — V. 55. ταύταν codd., Schmidius τάνδε. — V. 56. ἀμαξιτὸν Boeckhius, vulgo ἅμαξιτόν. — V. 59. βᾶν Boeckhius et Hermannus, vulgo ἔβαν. — V. 60. πέμπτον γ' ἐπὶ Hermannus, vulgo πέμπτον ἐπ' εἴκοσι, sed aliquot codd. ἐπὶ εἴκοσι praebent. — V. 62. Ἀλκιμίδα ὅ γ' Schmidius et Hermannus, vulgo Ἀλκιμίδας τό γ'. — V. 63. κλειτὰ γενεὰ Schmidius et Hermannus, vulgo κλειτᾷ γενεᾷ. — V. 64. καὶ Πουλυτιμίδαν Boeckhius, libri et Schol. Πολυτιμίδαν, vulgo Τιμίδαν. Hermannus conjecit ἤδὲ Πολυτιμίδαν vel ἐνόσφισέ τ' οὐδὲ Πολυτιμίδαν. — V. 69. χειρῶν unus cod. et ed. Rom., vulgo χερῶν.

NEMEONIKAI Z'.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

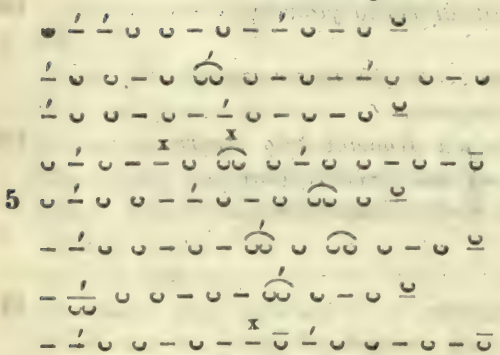

Epodi.

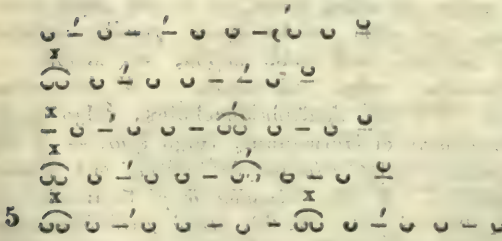

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, *Στρ. ά.*
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων·
ἄνευ σέθεν

V. 1. *πάρεδρε* Schol. et unus cod., vulgo *πάρεδρος*.

οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς
εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορυκτύπων Ἀντ. ά.
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν
ἀμφέπειν
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἔκατι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον Ἐπ. ά.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θάνατον πάρα
θαμὰ νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν, διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ'
Ὅμηρον.

ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ Στρ. β'.
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις·
τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἔ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθείς

V. 6. πότμῳ Aldina, vulgo πότμω. ibid. ζυγένθ' Schmidius, libri ζυγόν θ', vulgo ζυγόν. — V. 12. ἐνέβαλεν Schmidius ex Schol., libri ἔβαλε et ἔβαλεν. Deinde αἱ Hermannus, vulgo ταί. — V. 15. Μναμοσύνας Boeckhius, vulgo Μνημοσύνας. — V. 16. εὕρηται Hermannus, libri εὕρηταί τις, Schmidius εὕρη τις. — V. 18 βλάβεν Schol. et unus cod., alius λάβεν, vulgo βάλον. — V. 19. θάνατον πάρα θαμὰ νέονται Hermanni est emendatio, vulgo θανάτου παρὰ σᾶμα νέονται. — V. 20. πλέον' Schmidius, vulgo πλέον. — V. 22. ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ Hermannus et Boeckhius, vulgo ψευδέεσσίν οἱ (unus cod. ψεύδεσι, alius ψεύδεσσι) ποτανᾷ μαχανᾷ. — V. 25. ἔ τὰν Boeckhius, libri ἐὰν. ib. ἰδέμεν Schmidius et Hermannus, libri εἰδέμεν

ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ,
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαί

πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται Ἀντ. β'.
κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δὲ
γίνεται,
ὧν θεὸς ἀβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόων, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο·

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον Ἐπ. β'.
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
κτέαν' ἄγων Τρωϊαθεν ἀκροθινίων·
ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. Στρ. γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει
παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς

V. 28. *ξανθῷ Μενέλᾳ* ed. Ald., vulgo *ξανθῶ Μενέλα*. — V. 29. *ἐν ναυσί*, unus cod. *ἂν ναυσί*. ibid. pro *εὐθυπνόου Ζ. πομπαὶ* unus cod. *εὐθυπόρου Ζεφύρου πνοαί*. — V. 31. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — V. 33. *βοαθόων* libri, Heynius *βοᾷ θοῶν*. ib. *τοί*, ed. Ald. *τοι*. — *παρὰ μέγαν* Schol., vulgo *γὰρ μέγαν*. — V. 34. *μόλον* Hermannus ex Scholiis investigavit, vulgo *ἔμολε* ex Didymi conjectura. — ibid. *Πυθίοισι δὲ* Schmidius, et sic codd., edd. vett. *Πυθίοις δέ*, Schol. omittit *δέ*. — V. 37. *ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο* Boeckhius, libri *ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἔφυραν πλαγχθέντες*, nisi quod aliquot libri *πλαχθέντες* praebent. — V. 39. *φέρεν*, unus cod. *φέρει*, alius *φέρειν*. — V. 41. *κτέαν' ἄγων* Hermannus, vulgo *κτέατ' ἀνάγων*. pro *ἀκροθινίων* codd. *ἀκροθινίων τ'* vel *ἀκροθινίων θ'*. — V. 43. *βάρυνθεν δὲ περισσὰ* Schmidius, codd. plerique *βάρυνθεν περισσὰ δέ*, unus *βάρυνθε περ. δέ*, ed. Ald. *βάρυνθεν περισσά*.

Θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων Ἀντ. γ'.
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ·
κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἔν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὥρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἰοικότα καιρὸν ὄλβου

δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ Ἐπ. γ'.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι· κελαινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς
οὗτος.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνήρ Στρ. δ'.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων· προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμό-
ταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών,
βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι

V. 56. οὐκ ἔχω codd., Schmidius οὐδ' ἔχω. — V. 59. ἀρομένῳ Hermannus, vulgo ἀραμένῳ. — V. 60. σύνεσιν Hermannus, libri σύνεσις. ibid. ἀποβλάπτει codd., vulgo ἀποβλέπει. — V. 61. κελαινὸν scripsi, libri σκοτεινόν. Boeckhius conjecit κοτεινόν. — V. 65. προξενίᾳ Hermannus, libri καὶ προξενίᾳ. — V. 68. ἐρεῖ, unus cod. ἐροῖ, ed. Ald. ἔροι. Boeckhius conjecit δέ τις ἐρέει. — V. 69. ψόγιον Schmidius, codd. ψάγιον vel ψέγοιον, vulgo ψέγιον. — V. 71. ὥτε Boeckhius, vulgo ὥστε.

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων *Ἀντ. δ'.*
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον
ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀρθείς 110
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ 115
καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἑέρσας.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ *Ἐπ. δ'.*
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἀσυχᾷ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει 120
δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἀμέρᾳ
ὑπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς
φυτεῦσαι,

ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, *Στρ. ε.* 125
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ
δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαιμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλάσαντ' ἀτενεῖ γείτονι χάρμα πάντων 130
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πάτρὶ Ζωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν. 135

ἐπεὶ τετραόροισιν ὤθ' ἁρμάτων ζυγοῖς *Ἀντ. ε.*
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,

V. 72. *ἐξέπεμψεν* Hermannus, aliquot codd. et Schol. *ἐξέπεμψε*, vulgo *ἐξέπεμψας*. — V. 75. *πέραν* Hermannus, libri *περ ἄν*. — V. 77. *ἀναβάλεο* Schmidius, vulgo *ἀναβάλλεο*. — V. 81. *θρόον ὕμνων* Hermannus, codd. *ὕμνων θρόον*, et praeterea *πολυφάτων* pro *πολύφατον*. — V. 82. *ἀσυχᾷ* Hermannus, vulgo *ἀσυχῇ*, codd. *ἡσυχῇ*. — V. 83. *δάπεδον*, Hermannus conjecit *γάπεδον* probante olim Boeckhio. *ἀμέρα* Hermannus, vulgo *θευμερᾷ*, unus cod. *θεμερᾷ*. — V. 84. *νιν* Boeckhius, vulgo *μιν*. — V. 85. *ἐᾷ* Hermannus, vulgo *ἐμᾷ*. — V. 86. *γεύεται* codd. et Aristarchus, *δεύεται* Schol. — V. 88. *φιλάσαντ' ἀτενεῖ* Hermannus et Boeckhius, vulgo *φιλήσαντά γ' ἀτενεῖ*. — V. 89. *ἀνέχοι* Thierschius, vulgo *ἂν ἔχοι*. — V. 90. *ἐν τίν κ' ἐθέλοι* codd., vulgo *ἐν τίν κ' ἐθέλει*.

τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκάν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον' ἐόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεί

γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Ἐπ. ε.
τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κό-
ρινθος.

V. 99. γήραϊ Hermannus, vulgo γήρᾳ. — V. 104. ἔπεσι unus cod., vulgo ἔπεσσι. ibid. ταὐτὰ Schmidius, vulgo ταὐτα. ibid. τετράκι τ' Schmidius et Hermannus, vulgo τετράκις. — V. 105. μαψυλάκας Schol. et codd., vulgo μαψιλάκας.

NEMEONIKAI H'.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

Epodi.

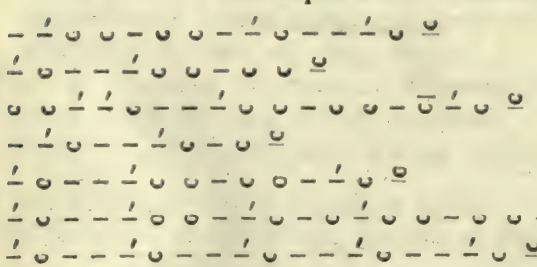

Στρ. ά.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
ἅτε παρθενηίοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις,

„Versuum fines certi, nisi quod str. vs. 4. numerum finivi absente licet hiatu, maxime ob interpunctionem str. *β'. γ'.* ant. *β'.* ubi tamen, ut suo loco dixi, scrupulum injecit apostrophus. Similiter ep. vs. 6. interpunctio ep. *ά. β'.* dux fuit divisionis; hiatus non reperitur.“ *Boeckhius.*

V. 2. *παρθενηΐοις; παίδων τ'* Hermannus, libri *παρθενίοισι* (unus *παρθενηΐσι*) *παίδων τ'*. ibid. *γλιφάροις* Boeckhius, vulgo *βλεφάροις*.

τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον
τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

Ἀντ. ά.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεύς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβροατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἐκόντες,

Ἐπ. ά.

οἵ τε κραναᾶς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν,
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ἱπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος·

Στρ. β'.

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἴσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Ἀντ. β'.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
λυγρῷ ἐν νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.

V. 3. *ἀνάγκας* codd., Hermannus *ἀνάγκαις*, vulgo *ἀν' ἀγκάς*. — V. 10. *πείθεσθ' ἀναξίαις* Albertus et Heynius, libri *πείθεσθ' ἂν ἀξίαις*, vulgo *πείθεσθαι ἀξίαις*. — V. 12. *Πελοπηϊάδαι* Schmidius, et sic duo codd., vulgo *Πελοπῒδαι*. — V. 13. *γονάτων* Schmidius, itaque unus cod., vulgo *γοννάτων*. — V. 16. *Δείνιος* codd. et Schol., vulgo *Δείνιδος*. — V. 18. *ὅσπιρ*, duo codd. *ὥσπερ*. — V. 21. *δὲ λόγοι* deest in duobus libris. — V. 23. *ἀμφικυλίσαις* Boeckhius, vulgo *ἀμφικυλίσσαις*, Schol. *ἀμφικυλίσας*. — V. 25. *λυγρῷ ἐν νείκει* Schmidius, *λυγρῷ νείκει* codd. praeter unum, qui *λάθαν κατέχειν λυγρῷ νείκει* exhibet. Hermannus et Boeckhius *ἐν λυγρῷ νείκει*. Scholiasta in explicatione *ἐν λυγρῷ γήρει* suppeditat.

κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Λαναοὶ θεράπευσαν· 45
χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάῳσιν ἐν θερμῷ χροΐ Ἐπ. β'.
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἰμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει
σαθρόν.

Στρ. γ'.
εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμί,
αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Ἀντ. γ'.
αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει,
ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρόν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

Ἐπ. γ'.
οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰείς, ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ
νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδ-
μείων ἔριν.

V. 27. *πάλαισεν*, vir doctus in Misc. obs. T. VI. p. 397. *πάλησεν* conjecit. — V. 28. *δάῳσιν* Hermannus, vulgo *δαΐοισιν*. — V. 29. *πελεμιζόμενοι* Wakefieldius, vulgo *πολεμιζόμενοι*. — V. 31. *ἐν πολυφθόροις* Boeckhius, vulgo *πολυφθόροισιν ἐν*. — V. 38. *ἀδὼν* edd. vett., vulgo *ἀδών*. — V. 40. *δένδρεον* codd., vulgo *δένδρον*. *ἄσσει* Boeckhius, vulgo *ἄΐσσει*. — V. 41. *ἐν σοφοῖς* Boeckhius, vulgo *σοφοῖσ'*. ibid. *ὑγρὸν* codd., Schmidius *ὑγράν*. — V. 49. *ἐπαοιδαῖς* Schol. et unus cod., vulgo *ἐπ' ἀοιδαῖς*.

NEMEONIKAI Θ'.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Στρ. ά.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων
νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

Στρ. β'.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλόν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καυχάς τ'
ἀοιδὰ πρόσφορος.

Scholiasta: *Ὁ Χρόμιος οὗτος φίλος ἦν Ἱέρωνος κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τῆς Αἴτνης ἐπίτροπος· ὅθεν καὶ Αἰτναῖος ἐκηρύχθη. αὗται δὲ αἱ ᾠδαὶ οὐκέτι Νεμεονίκαις εἰσὶ γεγραμμέναι· διὸ καὶ κεχωρισμέναι φέρονται.* **Itaque Boeckhius hoc et X. et XI. carmen uncis inclusit.**

V. 4. *παίδεσσιν αὐδάν.* **Hermannus conjecit** *αὐχάν*, **Boeckhius** *παίδεσσ' ἀοιδάν.* — **V. 7.** *καυχάς τ' ἀοιδὰ* **scripsi de conjectura, vulgo** *καύχας ἀοιδά.* **quod cum incommodum esset, Hermannus probante Boeckhio** *καύχαις* **scripsit, at longe aptius est** *καυχὰς ἀοιδά.*

ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν
ὄρσομεν
ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅ,τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ'
Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγώ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,

Στρ. γ'.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε
κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν
πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν
Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

Στρ. δ'.

ἀνδροδάμαν τ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέ-
γιστοι. δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν
αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις
οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Στρ. ε.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ'
ὄχθαισι γλυκύν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν·

V. 9. ἱππίων Hermannus, vulgo ἱππείων. — V. 13. unus cod. Ἀμφιάρηόν ποτε, fortasse admissa ancipiti syllaba scribendum Ἀμφιάρην ποτέ, ut v. 24. Ἀμφιάρῃ legitur. — V. 14. πατρίων Schmidius, codd. πατρῴων et πατέρων. — V. 16. ἀνδροδάμαν τ' veterem lectionem revocavi, Boeckhius ἀνδροδάμαντ'; fortasse praestat ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν. — V. 17. ἔσσαν pro ἦσαν Boeckhius, idem ex Scholiastae explicatione adjecit in versu extremo δὴ τόθεν; aliter Hermannus hiatum redintegravit, qui scripsit μέγιστοι τῶν τότε. — V. 18. ἄγαγον στρατὸν aliquot codd., ceteri ut vulgo ἄγαγον ἀνδρῶν στρατόν. Heynius στρατὸν ἄγαγον ἀνδρῶν. — V. 23. ἐρυσσάμενοι Hermannus, vulgo ἐρυσάμενοι vel ἐρεισάμενοι. σώμασι πίαναν scripsi, vulgo σώμασ' ἐπίαναν, nisi quod nonnulli codd. σώμασι et σώμασιν exhibent. Schol. σώματ' ἐπίαναν, probante Boeckhio.

ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρῃ
σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

Στρ. ϛ'.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς
ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει
κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στρ. η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεῖνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. θ'.

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ· τὰ δ'
ἄλλαις ἀμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι.

V. 24. Ἀμφίαρῃ σχίσσεν Boeckhius, libri Ἀμφιάρηϊ σχίσεν. — V. 32. ἐντί τοι, Boeckhius conjecit εἰσίν τοι. — V. 33 ὑπὸ κρύφα Boeckhius, vulgo ὑπόκρυφα. — V. 38. ποτὶ Stephanus ex Schol., et sic duo codd., vulgo ποδί. — V. 41. Ἄρεας Bothius, vulgo Ἀρείας, Boeckhius conjecit: ἔνθα Ῥέας.

ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ. ί.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας
ἐφάψασθαι ποδοῖν.
ἀσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αὔξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρη-
τῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατάν Στρ. ιά.
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν
Θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῖ ἄγχιστα Μοισᾶν.

V. 47. οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω ita correxi, vulgo οὐκέτ' ἔστι πόρσω, quod sententiae parum convenit. scripsi τὸ πόρσω, ut τὸ νῦν et alia apud Pindarum leguntur; et unus cod. οὐκ ἔστι πόρσω exhibet. Boeckhius conjecit οὐκ ἔστιν τι πόρσω. — V. 49. γίνεται, legebatur γίγνεται.

NEMEONIKAI I'.

ΘΕΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

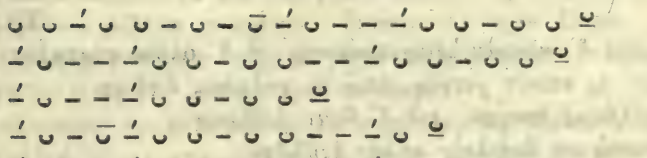

Epodi.

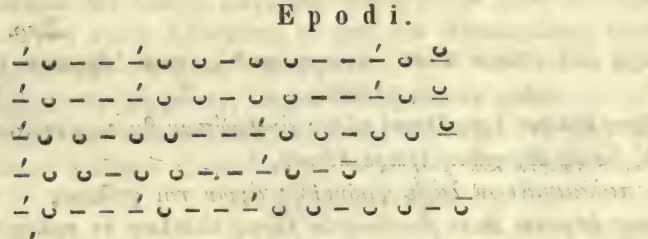

Στρ. ά.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε· φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασείων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·

„Epodi vss. 4. 5. 6. hiatu non distincti sunt, sed syllabae ancipiti, incerto finis indicio, succurrit interpunctio, versu quarto ep. δ'. ί. versu quinto ep. γ'. δ'. ί." *Boeckhius.*

V. 1. *ἀγλαοθρόνων* Schol. et plures codd., vulgo *ἀγλαοθώκων.*

πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ τα κατῴκισιν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις·
οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

Ἀντ. ά.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν· γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Λαναάν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε λόγον·
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ·

Ἐπ. ά.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρεν. τῷ δ' ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐξῆλθεν
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμπον ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.

Στρ. β'.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

V. 5. τὰ κατῴκισιν Dissenius et Boeckhius, vulgo κατῴκισθεν. Hermannus ὅπα ἔκτισθεν, Boeckhius praeterea ὅπα ᾤκισεν — V. 6. κουλεῷ Hermannus, libri κολεῷ. — V. 11. τοῦτον κατέφανε Schmidius, libri omnes τὸν κατ. Boeckhius conjecit τὸν μὲν κατέφανε. — V. 15. τῷ δ' ὄψιν Hermannus olim conjecit, quamvis ad Orphic. p. 789. ipse dubitet. libri τί οἱ ὄψιν. Boeckhius καί οἱ ὄψιν, ut synizesis sit, addito καί, quoniam supra v. 14. nonnullae edd. et codd. ἐπεὶ καὶ suppeditant. — V. 23. βουθυσίαν Pauwii conjectura codicum auctoritate firmata, vulgo θυσίαν. — V. 24. Θεαῖος Boeckhius, vulgo Θειαῖος.

Ἀντ. β'.

ἐκράτησε δὲ καὶ ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολών
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον, Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα· πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν·

Ἐπ. β'.

γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν· ἀδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὁμφαί
κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἔρκεσιν παμποικίλοις.

Στρ. γ'.

ἕπεται δέ, Θεαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργει μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον
ἄστυ θάλησεν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις·

Ἀντ. γ'.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν,
ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατόν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·

V. 31. *γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις* eximia Hermanni emendatio, vulgo *γνώτ' ἀείδω θεῷ τε χὥστις*, nisi quod codd. *καὶ ὅστις* exhibent. — V. 32. *ἄθλων* Boeckhius, vulgo *ἀεθλων*. — V. 34. *νιν* Boeckhius, vulgo *μιν*. — V. 37. *Θεαῖε* Boeckhius, vulgo *Θειαῖε*. — V. 41. *Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησιν* Boeckhius scripsit, vulgo *ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προί|τοιο θάλησιν*. — V. 43. *ἀπέβαν* recepi ex tribus codd., vulgo *ἐπέβαν*.

ὄντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε
νικᾶσαι σθένει

Ἐπ. γ'.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεί
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν
πιστὸν γένος.

Στρ. δ'.

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἀμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ
φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θε-
ράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεί
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἴλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πο-
λέμῳ.

Ἀντ. δ'.

τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας
λόγχας ἀκμᾷ.
ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στε-
λέχει
ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἅφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως.
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός· αὐτίκα γάρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ
σχεδὸν πατρωΐῳ·

V. 48. *θῆκε* et *χειρῶν* Boeckhius ex codd. pro *θῆκεν* et *χερῶν*. — V. 49. *ξενίαν* Pauwius et ita tres codd., vulgo *ξεινίαν*. ibid. *πὰρ Παμφάη* Boeckhius et Hermannus, vulgo *παρὰ Παμφάῃ*. — V. 55. *μὲν παρὰ* abest in duobus codd. et ed. Ald., *παρὰ* in ed. Rom. — V. 56. *Διὶ* Boeckhius, vulgo *Διΐ*. — V. 60. *ἀκμᾷ* Pauwius, Beckius, Hermannus, vulgo *αἰχμᾷ*. — V. 62. *ἡμένους* Boeckhius, *ἡμένω* conjecit Thierschius, *ἥμενος* Hermannus et ita unus cod., libri *ἡμένως*, *ἡμένος* Didymus.

Ἐπ. δ'.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἴδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἥλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἔρημοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν
κρεσσόνων.

Στρ. έ.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς
ἔκιχεν
θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
ὄρθιον φώνασε· Πάτερ Κρονίων τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον,
ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ
πιστοὶ βροτῶν

Ἀντ. έ.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἦλυθέ οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε δ' ἔπειτα
πόσις
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἥρως. ἄλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'· εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθόμενον
αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι ἐθέλεις σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει·

V. 69. *ἀνέχασσαν* Wakefieldius, libri *ἀνέσχασσαν*, unus cod. *ἀνέχασαν*. — V. 72. *ἅμα* Schmidius, vulgo *ἁμᾶ*. ibid. *δ' ἐκαίοντ'* Boeckhius, vulgo *δὲ καίοντ'*. — V. 74. *φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν* Schmidius, vulgo *φρίσσοντ' ἀμπνοὰς κίχεν*, sed *πνοὰς* Schol., *ἀμπνοὰς* unus cod., *ἔκιχε* duo libri. — V. 75. *Θερμὰ δὴ* Schmidius, vulgo *Θερμὰ δέ*. Hermannus *δὲ στέγων*. — V. 77. *καὶ ἐμοὶ* codd., vulgo *καί μοι*. — V. 79. *ἦλυθέ οἱ* codd., vulgo *ἦλυθέν οἱ*. — V. 82. *στάξεν* Pauwius, vulgo *ἔσταξ'*, duo codd. *ἔσταξεν*. — V. 84. *κατοικῆσαι* de Schmidii conjectura adjeci. Boeckhius duce Scholiasta conjecit *αὐτὸς Οὔλυμπον ἐθέλεις ναίειν* (vel *οἰκεῖν*) *ἐμοί σύν τ'*.

Ἐπ. ε.

ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρναται, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα
Κάστορος.

V. 85. μὲν τῶν Hermannus, ed. Rom. μὲν τούτων, codd. τούτων. — V. 90. χαλκομίτρα Schmidius, vulgo χαλκιομίτρα.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι ΤΕΝΕΔΙΩι

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Strophae.

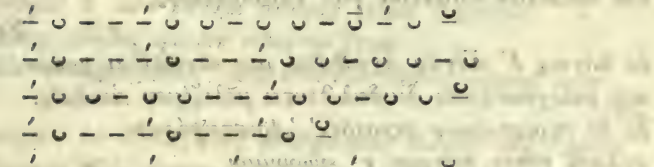

Epodi.

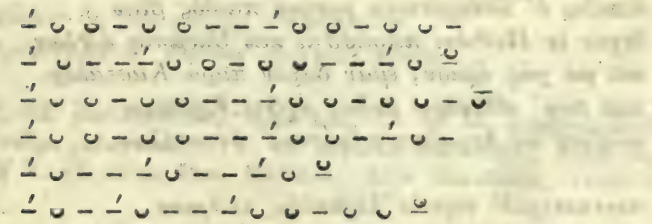

Στρ. ά.

Παῖ Ῥέας, ἄ,τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,

„Epodi vs. 1. neque hiatu neque ancipiti terminatur; interpunctio est ep. *ά.* et catalexis in syllabam clausulam commodam praebet. Vs. 4. haud aliter comparatus, si hiatum et ancipitem requiras; clausula tamen pulcherrima est, et interpunctio plenissima ep. *ά. γ'.*" *Boeckhius.*

V. 4. *ἀγλαῷ σκάπτῳ* unus cod. et ed. Ald., vulgo *ἀγλαῶ σκάπτω.*

'Αντ. ά.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται Θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δωδεκάμηνον περάσαις σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

'Επ. ά.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' 'Αρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφὰν παραμεύσεται ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

Στρ. β'.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ' 'Αρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

'Αντ. β'.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ 'Ολυμπίᾳ ἄθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου
κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

'Επ. β'.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν 'Ηρακλέος τέθμιον
κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αἶχαι

V. 7. *κνίσᾳ* scripsi, legebatur *κνίσσᾳ*. ibid. *σφι* Boeckhius, vulgo *σφιν*, codd. aliquot *σφίσι* et *σφίσιν*. — V. 8. *ἀενάοις* codd., vulgo *ἀεννάοις*. — V. 9. *σὺν δόξᾳ τέλος*. Bothius conjecit *συνδόξαν τέλος*. — V. 10. *δωδεκάμηνον* vulgo, libri *δυωδεκάμηνον*. ibid. *περάσαις* scripsi, vulgo *περάσαι*. Dissenius *περᾶσαι*. — V. 12. *ξύγγονον* Schmidius, libri *σύγγονον*. — V. 13. *μορφὰν* Boeckhius, vulgo *μορφᾷ*. — V. 17. *ἀγαθοῖσί μιν* Mingarellus, Heynius, alii, vulgo *ἀγαθοῖσι μέν*. — V. 18. *μελιζέμεν ἀοιδαῖς*, Hermannus *μέλειν ἐν ἀοιδαῖς*. — V. 23. *ἄθλων* Boeckhius, vulgo *ἀέθλων*. — V. 28. *κωμάσαις* duo codd., Schol. *κωμάσας*, vett. edd. *κώμασ' ἀναδησ.*

ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν
ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στρ. γ'.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολίων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων·
καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

Ἀντ. γ'.

ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὢν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γ'.

μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

V. 33. μὰν Pauwius, vulgo λίαν. — V. 35. χαλκεντέα Schmidius, vulgo χαλκεντέων. — V. 40. περόδοις Schmidius, vulgo περιόδοις. — V. 42. οὕτως ἔθνος Heynius, duce Scholiasta, vulgo οὕτω σθένος.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

Epodi.

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. ά.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; 5
εἶξον, ὦ 'πολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς
ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων Ἀντ. ά.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις

„Strophae vs. 1. et epodi vs. 4. hiatu in fine non utuntur, sed interpunctione str. ά. ant. β'. str. γ'. ant. γ'. et ep. ά. γ'. δ'." *Boeckhius.*

V. 8. ἀμφιρύτᾳ Boeckhius, duo codd. ἀμφιῤῥύτᾳ, vulgo ἀμφιρύτῳ.

ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῖ
δειράδ' · ἐπεὶ στεφάνους
ἐξ ὥπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλινίκον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα τέκεν

Ἐπ. ά.

παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διαρρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, Στρ. β'.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις·

οἷά τε χερσίν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, Ἀντ. β'.
καὶ λιθίνοις ὁπότ' αὖ δίσκοις ἵεν.
οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,

Ἐπ. β'.

Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἔδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ

V. 9. ἁλιερκέα, Hermannus conjecit ἁλιερκέος. — V. 11. ὥπασιν Hermannus, vulgo ὥπασε. — V. 21. γευόμενοι, aliquot codd. σευόμενοι — V. 25. ὁπότ' αὖ scripsi, Hermannus ὁπότ' ἐν, libri ὁπότε. Eustath. p. 1591. 29. λιθίνοις ὁπόταν δίσκουσιν. hinc Kayserus λιθίνους ὁπότ' αὖ δίσκους ἵεν. — V. 26. πεντάθλιον Boeckhius, libri πένταθλον, vulgo πένταθλον ἔτ'. — V. 29. παρ' Εὐρώτᾳ Boeckhius, vulgo παρ' Εὐρώτα.

'Ογχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδάν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν 'Ασωποδώρου πατρὸς αἶσαν

'Ορχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν, Στρ. γ'.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναναγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ·
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

εἰ δ' ἀρετὰ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, Ἀντ. γ'.
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

Ἐπ. γ'.
μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς,
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται·
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἀβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱόν Στρ. δ'.
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, 'Αμφιτρύων,
παῖδας προξειπεῖν, τὸν Μινύᾳ τε μυχὸν
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

V. 41. ἀρετὰ ed. Ald. et Rom., Aristarchus ἀρετᾷ, probante Boeckhio. ibid. κατάκειται codd., Heynius et Karsten κατὰ κεῖται. — V. 48. μηλοβότᾳ libri, Heynius μαλοβότᾳ. — V. 51. δέκεται Boeckhius, vulgo δέχεται. — V. 53. εὐεργίταν, plures libri εὐεργετᾶν.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν *Ἀντ. δ'.*
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν
μείζω φέρει.

Ἐπ. δ'.
εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ· ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων οὐ φρά-
ζεται δόξας ἄνευθεν.

V. 65. *Πυθῶθεν* Pauwius et Hermannus, libri *Πυθόθεν*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

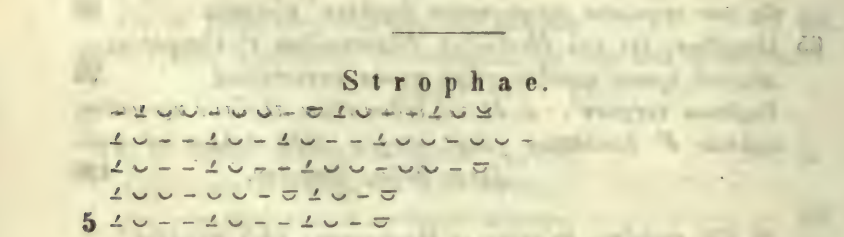

Epodi.

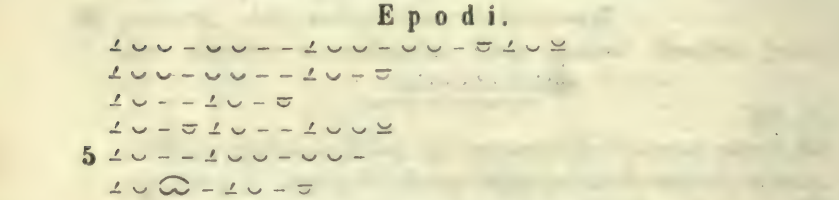

„Hiatus quidem strophae versum tertium a quarto non dirimit, sed succurrit interpunctio str. *ά*. ant. *ά*. ant. *β'*. *γ'*. cum ancipiti, ut dubitari de fine non possit. Versus secundus autem neque ancipiti neque hiatu terminatur, et infrequens ipsa interpunctio str. *ά*. *γ'*. Parum tamen verisimilis videtur conjunctio cum sequenti, quod pulchrius sonant disjuncti. Postremo quartum cum quinto eo concatenaverim aegrius, quo usitatior in fine strophae trimeter trochaicus acatalectus disjunctus est. Non premam ancipitem, neque interpunctionem ant. *γ'*. exiguam. Epodi versus omnes hiatu finiuntur, excepto quinto, qui neque ancipiti, neque interpunctione exili ep. *β'*. satis a quinto sejungitur, sed tutius duxi dirimere, ubi poteram, quam continuare. Hoc si feceris, duplici ratione demetiri modulos numerorum poteris, aut

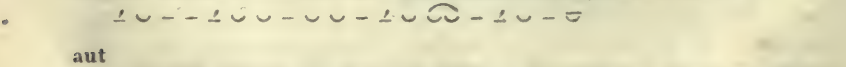

aut

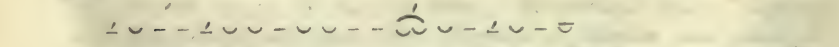

Sed in posteriori paeon quartus trochaicae dipodiae praemissus in hoc quidem metro atque hac versus sede displicet nescio quo-

Στρ. ά.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οὓς χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίσταν ὀπώραν.

Ἀντ. ά.

ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ' ἐφίητι τὸ τώργείου φυλάξαι
ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον,

Ἐπ. ά.

χρήματα χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς
καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὑπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Στρ. β'.

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν
καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

Ἀντ. β'.

τὰν Νικομαχος κατα καιρον νεῖμ' ἁπάσαις ἁνίαις.
ὄντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα

modo. Priorem aliis solutae arseos secundae in dipodia trochaica exemplis defendas saepius allatis." *Boeckhius.*

V. 1. οἳ Schmidius et sic Schol. Aristoph. Pac. v. 696., vulgo ὅσοι. — V. 7. μελιφθόγγου Heynius et Hermannus conjecerunt, libri μελίφθογγοι. — V. 9. τὸ τώργείου Heynius, libri τώργείου. — V. 10. ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν Hermannus scripsit, libri ῥῆμ' ἀλαθείας, ed. Rom. ῥῆμα τῆς ἀλαθείας. — V. 11. θαμὰ Boeckhius, vulgo θ' ἅμα. — V. 13. Ἰσθμίαν, aliquot libri Ἰσθμίοις. — V. 15. κόμᾳ Boeckhius, libri partim κόμα, partim κόμαν. — V. 18. νιν Boeckhius, vulgo μιν. — V. 19. κλειναῖς δ' Heynius, vulgo κλειναῖς. — V. 22. νεῖμ' ἁπάσαις Hermannus, codd. νῶμα πάσαις vel νωμᾶ πάσαις, vulgo νώμ' ἁπάσαις.

Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας

Ἐπ. β'.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Στρ. γ'.

οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργάν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Ἀντ. γ'.

ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

Ἐπ. γ'.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται
ἐλπίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

V. 26. χρυσέας Schol. et unus cod., ceteri χρυσείοις, ed. Ald. χρυσείοις τ'. ibid. πιτνόντα Boeckhius, vulgo πιτνῶντα, codd. tres πίτνοντο (πίτνοντα?). — V. 33. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 35. ἀκοντίσσαιμι codd., vulgo ἀκοντίσαιμι. — V. 39. ξενίαν Schol. et unus cod., ceteri ξενίοις. — V. 42. ἀκτὰς Schol. et ed. Rom., codd. ἀκτάν. — V. 46. εἰργασάμαν Boeckhius, libri εἰργασάμην.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ'. [Γ'. Δ'.]

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ ⏕ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
5 –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –
5 – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏕ – –́ ⏑ ⏓

„In hujus carminis divisione nihil quidquam incertum videtur. Primus quidem strophae versus hiatu non terminatur, nec syllaba anceps et interpunctio ant. ά. str. β'. satis certum praebent finis indicium; sed cum sequenti conjungi non potest, quia dipodias trochaicas quinas acatalecticas nusquam poeta consociavit. Interpunctio vero cur non saepius reperiatur, causa haec est, quod in fine stropharum non multum praecedente est frequentissima. Versu quarto syllabae ancipiti succurrit crebra interpunctio str. ά. β'. ant. γ'. str. δ'. ε. ant. ε. Epodi versus quartus neque hiatu neque ancipiti dirimitur a sequenti: tamen ibi finiendus videtur, quo quintus sexto sit similior.“ *Boeckhius.*

Carmen hoc tertium in omnibus editionibus inde a Romana male in duo erat divisum; errorem primus animadvertit Heynius, discerptas particulas copulandas esse docuerunt Hermannus et Boeckhius.

Στρ. ά. III.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
ἢ σθένει πλούτου, κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἔπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ φρενέσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

Ἀντ. ά.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν,
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων Μελίσσῳ
μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

Ἐπ. ά.

ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἵστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι πλούτου διέστειχον τετραορίαν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἀμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

Στρ. β'. IV.

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος·
ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεί
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ' ἄλλοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαίσσων ἐλαύνει.

V. 2. φρασὶν codd. omnes, Heynius φρεσίν. — V. 3. μεμῖχθαι, scribebatur μεμίχθαι. — V. 8. χαρίτεσσιν, libri χαρίτεσσι. — V. 9. ἄθλων Boeckhius, libri ἀέθλων. — V. 17. Λαβδακίδαισιν Boeckhius, libri Λαβδακίδαισι. ibid. διέστειχον Hermannus, libri διέστιχον. — V. 20. Ἰσθμίοις ὑμετέρας. Haec verba desunt in codd., leguntur autem in ed. Rom. et Schol. — V. 23. τὸ βίου, ed. Ald. et tres codd. βίου.

Ἀντ. β'.

25 τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοί
ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἁπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ'
ἐσχάταισιν
30 οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.

καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. Ἐπ. β'.
ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ' Ἄρει ἄδον.
ἀλλ' ἀμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
35 τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν·
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις

Στρ. γ'.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων
καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
40 ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιάν
εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

Ἀντ. γ'.

ἅ,τε κὰν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν
45 τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον

V. 29. ἀνορέαις Schol. et duo codd., vulgo ἀνορέας. — V. 33. χαλκέῳ τ' Schol. et ed. Rom., codd. vero χαλκέῳ. — V. 36. ποικίλων, Hermannus conjecit ποικίλον, Kayserus φοινίων. ὥτε unus cod., alii ᾗτε, vulgo ἅτε. ibid. φοινικέοισιν codd., vulgo φοινικίοισιν. ibid. ἄνθησεν Pauwius ex Schol., codd. ἄνθος. — V. 42. Ἀωσφόρος, Schol. Ἑωσφόρος. ibid. ὡς codd. duo, vulgo ὡς. — V. 43. κὰν Boeckhius, vulgo κεἰν, codd. κὴν, κήν, κ' ἦν. fortasse scribendum καί. — V. 44. ὤπασεν duo codd., alii ὤπασε.

καμπύλσν δίφρον, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ
χαῖρον ἵπποιν.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, Ἐπ. γ'.
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἵστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν.
Στρ. δ'.
ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.
Ἀντ. δ'.
προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἄψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἕρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκώς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρᾷ λεόντων
ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅ,τ' ἀναπιταμένα ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντα μαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· Ἐπ. δ'.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους

V. 51. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ Schol. et duo codd., unus τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος, alius τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ τέλος, vulgo τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. — V. 53 ἔσφαλε duo codd., vulgo ἔσφαλλε. — V. 54. Τρῴανδ' Boeckhius, codd. Τρῳάνδ'. — V. 63. εἰκὼς libri, Meinekius εἴκων, quod recepit Boeckhius. — V. 64. θηρᾷ Schol., libri θηρᾶν, Heynius θηρῶν. — V. 66. ἔρδοντα μαυρῶσαι Boeckhius, libri ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι. — V, 69. ἀκμᾷ Pauwius, libri αἰχμᾷ.

Θηβᾶν ἄπο Καδμειᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
προςπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὅφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Στρ. ἑ.

υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἀμερώσαις.
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ' ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

Ἀντ. ἑ.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί
καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρεοντὶς υἱούς·
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει,
αἰθέρα κνισᾶντι λακτίζοισα καπνῷ,

καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων *Ἐπ. ἑ.*
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

V. 71. ἄπο, scribebatur ἀπό. ibid. *Καδμειᾶν* unus cod., vulgo *Καδμηΐδαν*. Hermannus *Θηβᾶν ἄπο μάκεϊ μορφᾶς μὲν βραχύς.* — **V. 72.** *ἐρέφοντα*, Hermannus conjecit *σφ' ἐρέπτοντα.* — **V. 76.** *Αἰγιόχῳ*, duo codd. *Αἰγιόχῳ Διΐ.* — **V. 82.** *τέκε οἱ* Ald., vulgo *τέκεν οἱ*, codd. *οἱ τέκεν*. ibid. *Κρεοντὶς* codd., Schmidius *Κρειοντίς.* — **V. 84.** *κνισᾶντι* libri, *κνισσᾶντι* Boeckhius et Hermannus. — **V. 85.** *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται.* — **V. 89.** *τε τρίταν* Hermannus, qui nuper *καὶ* conjecit, codd. *τρίταν*, vulgo *τὴν τρίταν.* — **V. 90.** *πολυβούλῳ* Hermannus, vulgo *πολυβούλῳ*. Idem nuper conjecit: *γνώμᾳ πίσυνος· πολύβουλ' Ὀρσέα, σὺν σοὶ δέ νιν.* ibid. *κωμάξομαι* Hermannus ex Schol., vulgo *κωμάζομαι*, ibid. *ἐπιστάζων* Schol. et duo codd., vulgo *ἀποστάζων*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ'. [Ε']

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

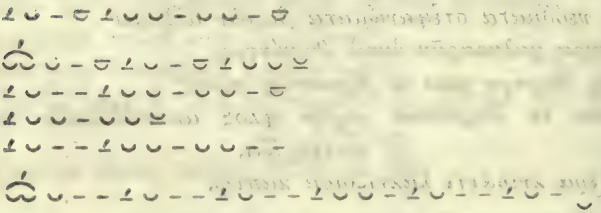

Epodi.

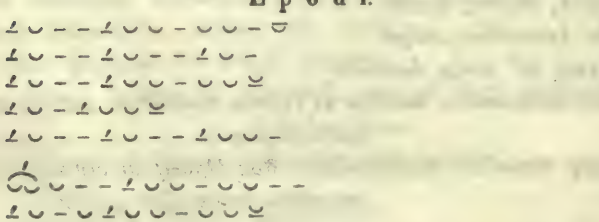

Μᾶτερ Ἀλίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. ά.
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι
διὰ τεάν, ὦ 'νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἀμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται·

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινόν Ἀντ. ά.
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονος ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον
εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. Ἐπ. ά.
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμόν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται·
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Στρ. β'
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί
λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν
τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς Ἀντ. β'
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεΐδαι κρατεροί,
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει, Κάστορος δ' αἰχμὰ Πο-
λυδεύκευς τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

V. 11. διὰ δαίμονος Heynius, διὰ δαίμονας codd., ed. Ald. διὰ δαίμονα. — V. 13. ἀκούσῃ codd., ἀκούῃ ed. Rom. — V. 16. θνατοῖσι. Hermannus θνατοῖσιν legit. — V. 27. ἐκέρδαναν Schmidius, et sic unus cod., vulgo ἐκέρδανον. — V. 33. Πολυδεύκευς Pauwius et Hermannus, libri Πολυδεύκεος.

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαί Ἐπ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων ἔπραθον σπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσε Καΐκου ἐῷ δούρει παρ' ὄχθαις.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν Στρ. γ'.
διαπρεπέα νᾶσαν· τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπής
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαρύσαι· καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος
ὀρθωθεῖσα ναύταις

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ Ἀντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ·
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάριν' ἀγαπάζοντι.
μαρνάσθω τις ἔρδων

ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου Ἐπ. γ'.
ἐκμαθών· οὗτοι τετύφλωται μακρός
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι,

V. 36. ἔπραθον σπόμενοι scripsi, vulgo πράθον ἑσπόμενοι. — V. 37. Πρότερον, Hermannus πρῶτα μὲν conjecit. — V. 42. τρῶσε Καΐκου ἐῷ δούρει scripsi, vulgo τρῶσεν ἐῷ δορὶ Καΐκου. at vitiosa productio illa primae syllabae in voce Καΐκου. et unus cod. δουρί. Tzetzes in Crameri An. T. III. p. 379. τρῶσαι δωρὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις. itaque δούρει scripsi, et transposui verba. Cf. ad Anacr. p. 142. not. — V. 48. κελαρύσαι scripsi, codd. κελαδῆσαι, Boeckhius κελαδέειν. κελαδεῖν et κελαρύζειν aliquoties confusa, vid. Aristoph. Ran. v. 684. — V. 50. ἀναρίθμων, Hermannus et Kayserus συναρίθμων conjiciunt. — V. 52. τά τε καὶ τὰ Boeckhius, vulgo τάδε καὶ τά, Ald. τάδε καὶ τάδε.

ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

V. 58. ἔκνισ', Hermannus ἔκνιξ' conjecit. — V. 60. *Φυλακίδᾳ*, unus cod. *Φυλακίδα*, alius *Φυλακίδαν*. — V. 63. *νέον*, unus cod. *νόων*, ceteri *νόῳ*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε'. [ϛ'.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

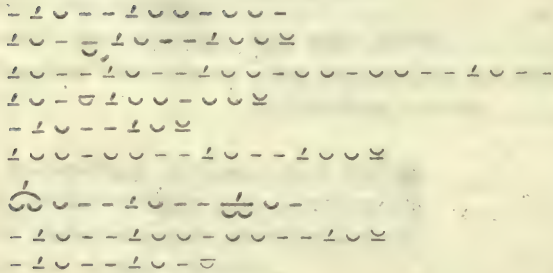

Epodi.

„In inscriptione delevi verba *Πυθέᾳ, Εὐθυμένει μάτρωϊ* cum Heynio, nam Phylacidas celebratur de industria, Pytheae et Euthymenis ut cognatorum tantum mentio fit honorifica. De meo autem addidi *παγκρατίῳ*, quo Phylacidas vicerat. Heynius inscripsit *ἐν παισί*, quippe quod carmen hoc ante praecedens esse editum necesse sit: nam Isthm. V. una tantum memoratur Isthmiaca victoria; itaque Isthm. IV. debebat altera esse, ubi vs. 19. duae appellantur. Cf. Schol ad IV. ed. nostr. Iam vero Isthm. IV. extr. Pytheas Phylacidae frater natu major hujus magister dici videtur, itaque utramque victoriam puerum Phylacidem nactum esse putes. Sed hoc

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου *Στρ. ά.*
δεύτερον κρητῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
πρῶτον, ὦ Ζεῦ,
τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρείς *Ἀντ. ά.*
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιὰς ἤδη
πρὸς ὄλβου
βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις αἶδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιόν
ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕψεσθαι κλυταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἑφετμαῖς.

ὕμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, *Ἐπ. ά.*
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον βαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ
κέλευθοι,
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·

tamen incertum. Multis enim ante annis a fratre natu majori edoctus artem esse poterat, neque usquam puer Phylacidas vicisse dicitur. Itaque neque Isthm. IV. neque Isthm. V. addidi *ἐν παισίν*." *Boeckhius.*

V. 2. *κρητῆρα* Hermannus, vulgo *κρατῆρα*. ibid. *Μοισαίων* vel *Μοισαῖον* Heynius, libri *Μοισέων*. — V. 3. *κίρναμεν* Schol. et codd., vulgo *κιρνάμεν*. — V. 4. *τίν γ'* Pauwius et Hermannus, vulgo *τίν*. — V. 5. *αὖτις Ἰσθμοῦ* Boeckhius, Schol. et plerique codd. *αὖτ' ἐν Ἰσθμοῦ*, unus cod. *αὖθις Ἰσθμοῦ*, vulgo *αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ*. Hermannus *αὖτε Ἰσθμοῦ* — V. 8. *Αἴγιναν κάτα | σπένδειν* Boeckhius, vulgo *Αἴγιναν κατασπένδειν*. — V. 12 *ἐσχατιὰς* codd., vulgo *ἐσχατιαῖς*, itaque Schol. — V. 17. *ἕψεσθαι* scripsi, legebatur *ἕσπεσθαι*.

οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἄτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

οὐδ' ἄτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β'.
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωΐαν, ἥρωσι
μόχθον,
Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἶλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
ἔθνεα καὶ τὸν βουβόταν οὖρεϊ ἴσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἄλκυονῆ, σφετέρας δ' οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων Ἀντ. β'.
ἐς πλόον κύρησε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις
σπονδαῖσιν ἄρξαι
καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν,
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτόν γ' ἔπος· Εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ ἐθέλων ἀρὰν ἄκουσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις Ἐπ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περι-
πλανᾶται

V. 25. ἄΐει Hermannus, vulgo ἄΰει, ed. Rom. αὔει. — V. 28. Τρωΐαν Boeckhius, vulgo Τροίαν. — V. 29. Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν Kayserus ex Schol., vulgo Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν. — V. 31. Μερόπων Boeckhius, vulgo Μερόπων τ'. — V. 36. κύρησε codd. plerique, unus κήρυσε, Heynius κάρυξε, ed. Cratandr. κήρυξε. Hermannus κάρυσσε. — V. 41. ἀνατείναις Boeckhius, codd. ἀνατείνας, ἀντείνας, ἀντιτείνας. — V. 42. τοιοῦτόν γ' Hermannus, codd. τοιοῦτόν τι, τοιοῦτόν τ', ποῦ τόν τ', Heynius τοιοῦτον, Kayserus τοιοῦτον λόγον. — V. 43. ἐθέλων Boeckhius, vulgo θέλων. — V. 44. Θεσπεσίαις, plerique codd. Θεσπεσίαν. — V. 47. μὲ νῦν Stephanus, libri μίμνοι.

θηρός, ὃν παμπρωτον ἄθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἐπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεός
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν
χάρις,

εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'.
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν
ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἆρα εἰπὼν αὐτίκα
ἔζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεται πᾶν ἐν βραχίστοις.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου Ἀντ. γ'.
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος
οἵαν μοῖραν ὕμνων·
τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ,
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι· Λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
νιοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων, Ἐπ. γ'.
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·

V. 48. ἄθλων Boeckhius, vulgo ἀέθλων. — V. 50. νιν Boeckhius, vulgo μιν. — V. 51. φωνήσαις libri omnes, φωνάσαις Heynius. — V. 53. κέκλετ' libri omnes, κέκλευ Melanchthon. — V. 55. ἆρα Boeckhius, vulgo ἄρα. — V. 56. ἀναγήσασθ' Mingarellus et Hermannus, vulgo ἀγήσασθαι. — V. 57. ἦλθον, ὦ Hermannus, et sic unus cod., vulgo ἦλθον. — V. 59. πᾶν scripsi, nisi forte malis πάντ', codd. πά κ', ed. Rom. πού κ'. — V. 62. μάτρως Hermannus, libri μάτρωις. — V. 63. Ψαλυχιδᾶν Schmidius, plerique codd. Ψαλυχιαδᾶν, unus Ψαλυχαδᾶν. — V. 66. ναίοισι unus cod., vulgo ναίουσι.

γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν· φαίης κέ νιν ἀνδράσιν ἀθλη-
ταῖσιν ἔμμεν 105
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου
πύλαις. 110

V. 72. ἀνδράσιν ἀθλητᾶσιν Heynius et Hermannus, codd. ἄνδρ' ἐν (vel ἄνδρα ἐν) ἀθλητᾶσιν, vulgo ἄνδρ' ἐν ἀεθλητᾶσιν. — V. 73. χαλκοδάμαν Heynius, libri χαλκοδάμαντ' vel χαλκοδάμαν τ'.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ϛ΄. [Ζ.]

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

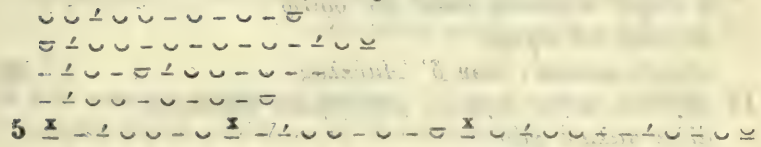

Epodi.

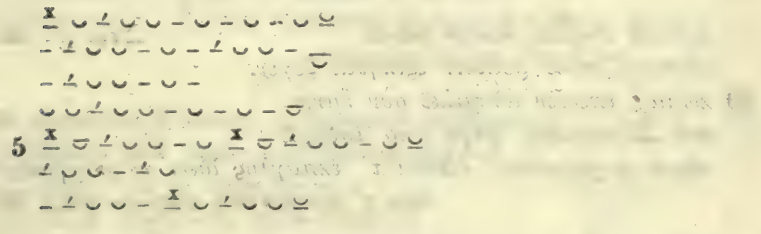

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, Στρ. ά.
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεόν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον

„Strophae vs. 3. cum tantum interpunctione terminetur ant. ά. β΄. γ΄. conjungi cum seq. potest:

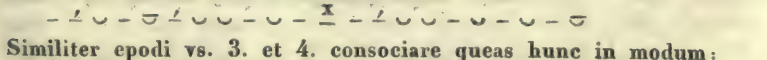

Similiter epodi vs. 3. et 4. consociare queas hunc in modum:

aut:

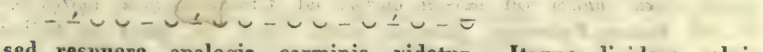

sed respuere analogia carminis videtur. Itaque dividere volui, licet una tantum nixus interpunctione ep. β΄." *Boeckhius.*

Λαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις Ἀντ. ά.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἄδραστον
ἐξ ἁλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανόν

μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; Ἐπ. ά.
ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γάρ
εὖδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ,τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β'.
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ' ἔπειτεν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου· σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις·
ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

φλέγεται δ' ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις, Ἀντ. β'.
μάτρωΐ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν,
τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος
πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται,

V. 8. ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς **Heynius, libri** ἢ ὅτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο πυκναῖς βουλαῖς. — **V. 12.** ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ **Heynius, codd.** οὕνεκ' ὀρθῷ **vel** οὕνεκα ὀρθῷ, **ed. Cratandr.** ἠνίκ' ὀρθῷ. — **V. 20.** ἔπειτεν **Pauwius, plerique codd.** ἔπειτ' ἐν, **unus et Aldina** ἔπειτ' ἄρ'. — **V. 25.** ἔμιξεν **Boeckhius, vulgo** ἔμιξε. — **V. 27.** πρό **Schmidius, libri** πρός.

λοιγὸν ἀντιτίνων ἐναντίῳ στρατῷ, Ἐπ. β'.
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατάν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε,
εὐανθὲ' ἀπέπνευσας ἀλικίαν

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι Στρ. γ'.
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόσαις. ὁ δ'
ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος,

ὅ,τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων Ἀντ. γ'.
ἔκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν· ὅτι
πτερόεις ἔῤῥιψε Πάγασος

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμούς Ἐπ. γ'.
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός· τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ', ὦ χρυσέα κόμα θάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἀμίλλαισιν
εὐανθέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

V. 28. λοιγὸν ἀντιτίνων Hermannus, codd. λοιγὸν ἀμύνων, Thierschius ἄντα φέρων. — V. 32. αἰνέων utroque loco codd., Schmidius αἰνείων. — V. 33. Ἀμφιάρηον Boeckhius, vulgo Ἀμφιάραον. — V. 35. ἄριστοι, duo codd. ἄριστον. — V. 39. ἁρμόσαις Schol., vulgo ἁρμόζων. — V. 40. ἐφάμερον, unus cod. et ed. Ald. ἐφάμερος. — V. 41. ἔπειμι, tres codd. ἐπεί μιν. — V. 43. ἄϊσος Schol., vulgo ἄϊστος. — V. 44. ὅτι codd., vulgo ὅ,τε. Heynius ὁ δέ. — V. 49. ἄμμι codd., Schmidius ἄμμιν. — V. 51. Πυθοῖ Boeckhius ex Choerobosco in Bekkeri Anecdt., T. III. p. 1202., vulgo Πυθοῖ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'. [Η']

ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

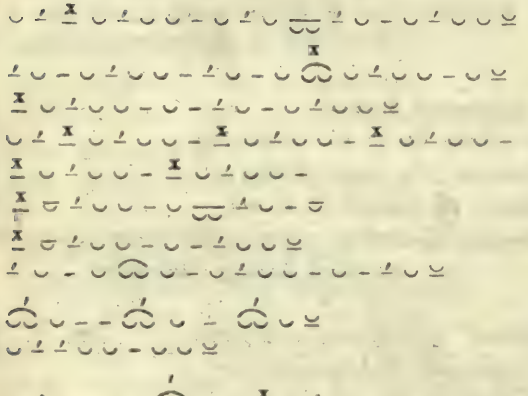

Στρ. ά.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ 5
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι 10

Inscriptioni vocem *παγκρατίῳ* addidit Heynius. In metro hujus carminis constituendo a Boeckhio discessi, ita ut singula strophae non denis, sed undenis constent versibus, quare etiam numeri in margine adscripti a Boeckhiana ratione aliquantum discrepant. Nam vs. 1. apud Boeckhium in binos versiculos est diremtus, contra terni versus 4. 5. 6. apud Boeckhium in unum sunt conjuncti.

V. 2. *ἀνεγειρέτω* Hermannus, vulgo *ἀγειρέτω*, Schol. *ἐγειρέτω*.

Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε· πανσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
λίθον γε Ταντάλου παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,

Στρ. β'.

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ' ἐμοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
ἐλίσσων βίου πόρον· ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων
ὁπλόταται, Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Λίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ὤκισσεν ἀγεμόνα·

Στρ. γ'.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἄγων ἐκοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραί,
Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ,

V. 11. λίθον γε Ταντάλου scripsi, legebatur γε Τωντάλου λίθον. codd. et ed. Ald. τε Ταντάλου λίθον. Possis etiam corrigere θεός γε Ταντάλου παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι λίθον. — V. 12. ἀλλ' ἐμοὶ recte vulgo. Boeckhius ἀλλά μοι. — V. 13. ἀεὶ Boeckhius, vulgo αἰεί. σκοπεῖν idem addidit ex Scholiis, Hermannus ἀεὶ πέλει. — V. 15. βίου Schmidius, libri βιότου. — V. 16. καὶ τά, codd. et ed. Ald. καὶ ταόν. — V. 19. Ἀσωπίδων Heynius, libri Ἀσωπίδων θ'. — V. 20. ὁπλόταται, codd. ὁπλοτάτα. ibid. Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ Schmidius, vulgo Ζηνὶ θ' ἄδον βασιλῆϊ. — V. 23. ἄγων ἐκοιμᾶτο scripsi, vulgo ἐνεγκὼν κοιμᾶτο, fortasse praestat: ἔνεικ' ἐκοίμα τε. — V. 25. ἐπείραινε, codd. ἐπέρανε vel ἐπέραινε. — V. 30. ἔρισαν Heynius, vulgo ἐρίσας.

ἄλοχον εὐειδὲ' ἐθέλων ἑκάτερος
ἐὰν ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,
Στρ. δ'.
ἐπεὶ θεσφάτων ὅπ' ἄκουσαν· εἶπε δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον οἱ ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου, Δί τε μισγομέναν
ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μέν
παίσατε· βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεί τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλεῖ γέρας θεόμορον
ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ,
ὅντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον·
Στρ. ε.
ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν δικομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατόν
λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας. ὡς φάτο Κρονίδαις

V. 31. *εὐειδὲ' ἐθέλων* Boeckhius, libri *εὐειδέα θέλων*. — V. 34. *ὅπ' ἄκουσαν* Hermannus, vulgo *ἤκουσαν*, Schmidius *ἐσάκουσαν*. ibid. *εἶπε δ'* vulgo recte, Boeckhius conjecit *συνίειν· ἔειπεν* deleta particula. — V. 35. *γόνον οἱ* Boeckhius, vulgo *γόνον*. — V. 37. *Δί τε* Hermannus, vulgo *Διΐ*, Schmidius *Ζηνί*. — V. 38. *παρ'*, Heynius conjecit *περ*. ibid. *ἀδελφεοῖσιν* codd., vulgo *ἀδελφοῖσιν*. — V. 39. *τυχοῖσα* Heynius, codd. *τυχοῦσα*. — V. 41. *χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον* Hermannus, nisi quod Boeckhius *τ'* adjecit, vulgo *Ἄρει χέρας ἐναλίγκιον*. — V. 42. *γέρας θεόμορον | ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ* scripsi, et video sic etiam Hermannum conjecisse, vulgo *θεάμοιρον* (sic libri, *θεύμοιρον* Schmidius, recte Hermannus *θεόμορον*) *ὀπάσαι γάμον Αἰακίδᾳ γέρας*, Boeckhius *θεόμορον ὀπάσαι | γάμον Αἰακίδᾳ τὸ γέρας*, quod propter plures causas improbandum. — V. 44. *ὅντ'* libri, vulgo *ὅντε*. ibid. *φάτις* Bothius et Hermannus, vulgo *φασ'*, libri *φασίν*. *Ἰωλκοῦ* Boeckhius, vulgo *Ἰαωλκοῦ*. ibid. *τράφειν*, Hermannus scripsit *τραφεῖν*. — V. 45. *εὐθὺ* scripsi, legebatur *εὐθύς*. — V. 46. *Νηρέος* Boeckhius, vulgo *Νηρέως*. — V. 47. *δικομηνίδεσσιν* Boeckhius, libri *δικομηνίδεσσι*.

ἐννέποισα θεά· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπός
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα. καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν
στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον,

Στρ. ς'.

γεφύρωσέ τ' Ἀτρείδαισι νόστον, Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωΐας
ἵνας ἑκταμὼν δορί, ταί μιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμ-
βρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστέας· οἷς δῶμα Φερ-
σεφόνας
μανύων Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον,
ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.
ἔδοξ' ἄρα τόδ' ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.

Στρ. ζ.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἰσθμιον
ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων

V. 51. ξύν' ἀλέγειν Hermannus, vulgo συναλέγειν. — V. 52. ἄνακτα, Kayserus conjecit ἄνακτι. ibid. νεαρὰν ἔδειξαν Schmidius et Hermannus, vulgo νέαν ἀνέδειξαν, codd. νέαν ἔδειξαν vel νέ' ἀνέδειξαν. — V. 56. Τρωΐας edd. vett., vulgo Τροΐας. — V. 59. Φερσεφόνας Boeckhius, vulgo Περσεφόνας. — V. 62. οὐδὲ Boeckhius, vulgo οὔτε. ibid. ἔλιπον codd., vulgo ἔλιπόν γ'. — V. 64. στὰν Heynius, vulgo ἔσταν. ibid. ἔχεαν Schmidius, libri ἔχευαν. — V. 65. ἔδοξ' ἄρα τόδ' Boeckhius, codd. ἔδοξ' ἄρα δ', ed. Rom. ἔδοξεν ἄρα δ'. — V. 67. Νικοκλέος codd., vulgo Νικοκλέους. — V. 68. γεραίρετέ μιν Bothius, vulgo γερᾶραί τέ μιν, duo codd. γεραίρεταί μιν, alius γεραίρε ταί μιν. ibid. ἂν νάπος Hermannus, vulgo ἂν ἀπό, unus cod. ἀναπιο. — V. 70. καὶ κεῖνος Boeckhius, libri κἀκεῖνος. ibid. ἀφύκτῳ, codd. et edd. vett. ἀφύκτε vel ἀφύκτῃ.

τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεά
πατραδελφεοῦ· ἁλίκων τῷ τις ἀβρόν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν.
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἦβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειρῶ καλῶν δάμασεν.

V. 71. τὸν μέν, codd. τὸ μέν. ibid. γενεά Ceporinus correxit, libri γενεάν. — V. 75. δέκετο πρὶν Hermannus, vulgo πρὶν ἔδεκτο. — V. 76. παρέχει, codd. κατέχειν.

FRAGMENTA.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

1. [1.] *)

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

2. [2.]

x – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

3. [3.]

Eustath. ad Od. μ. p. 1715. 63. ed. Rom. *ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα.*

Fr. 1. Apoll. Dysc. de Synt. II. 21. p. 156. ed. Bekk.: *Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους· Αἰολ.* Refert enim nonnullos ὦ i. e. ὡς, alios οἳ legisse. iidem versus leguntur de Pron. p. 321. A. ed. Bekk. V. 1. *κέλοντο* de Pron., *κέκλοντο* de Synt. sed unus cod. *ἐκέλοντο*, et deinde Apollonius dilucide *κέλοντο*. — V. 3. *ἀποφθιμένῳ* Bekkerus, Ap. de Synt. *φθιμένῳ*, de Pron. *ἐπιφθιμένῳ*. An forte *ἐπὶ φθιμένῳ* legendum? Ceterum quod addit Apollonius de Syntaxi: *ὃν εἶπεν Ἀθαμαντιάδαν* et infra p. 157.: *ὃν καὶ Ἀθαμαντιάδην εἶπε*, ex hoc ipso Pindari carmine petitum.

Fr. 2 Apollon. Dysc. de Pron. p. 368. A. ed. Bekk.: *Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. ἐξεκίλισε* Bekkerus, cod. *ἐξεκυλίσθη*.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Boeckhianae.

4. [4.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτός
Αἴγινα· σὺν θεῶν δέ νιν αἴσᾳ
Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατός
ἐκτίσσατο· τοὶ μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται
οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρετάν
δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοί
Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

II.

Υ Μ Ν Ο Ι.

ΥΜΝΟΣ Α' ΘΗΒΑΙΟΙΣ 5—10.

5. 6. [5. 6.]

– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Fr. 4. Additum Isthmiis legitur in tribus codd.; nec integrum carmen est, sed stropha tantum: videtur autem antistropha tantum et epodus periisse, ut exiguum fuerit carmen, quod numerorum exilitas probat. — V. 1. *Κλεινός*, **Hermannus** *κλεινὸς μέν*. **— V. 2.** *θεῶν* **Boeckhius et Hermannus, codd.** *θεῶ*. *αἴσᾳ* **Boeckhius, codd.** *αἶσα*. **— V. 4.** *ἐκτίσσατο* **Boeckhius et Hermannus, libri** *ἐκτήσατο*. **deinde** *τοὶ μὲν* **scripsi, codd.** *τὰ μέν*, **Hermannus** *τῶν μέν*. **— Inter fragmenta nolui referre quod est apud Servium Virg. Georg. I. 31.: „Generum vero pro marito multi accipiunt, juxta Sappho — sic Pindarus** *ἐν τοῖς Ἰσθμίοις*.“ **Nam videtur Isthm. V. 37. intelligere, ubi** *γαμβρὸς* **latius patet, fortasse etiam Isthm. III. 24.**

Fr. 5. Lucianus Demosth. Encom. c. 19.: *ὥςπερ οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος οὕτω πως ἠπόρηκεν, Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν.* **ubi Schol.** *ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων*. **Partem adfert Plutarchus de glor. Athen. c. 14.:** *ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον*

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν.....;

* * *

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνάν
ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν
σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
ἁ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.

ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα — σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος· Ἰσμηνὸν — Ἡρακλέους ἢ τάν. δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος ἐξέχεεν. Respicit hoc carmen etiam Lucianus Icaromen. c. 27.: ἐν δὲ τῷ δείπνῳ ὅ τε Ἀπόλλων ἐκιθάρισε καὶ ὁ Σειληνὸς κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς τε Ἡσιόδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν τῶν Ὕμνων τοῦ Πινδάρου. Thebanis scriptum fuisse carmen arguit Schol. Pind. Nem. X. 1.: ὁ δὲ Πίνδαρος, ὅτε βούλοιτο ἐπαινεῖν τὰς πατρίδας τῶν νενικηκότων ἀθροίζειν εἴωθε τὰ πεπραγμένα ταῖς πόλεσι περιφανῆ, καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσ. ἢ χρ. Μελίαν. Est igitur haec primi hymni prima stropha. — V. 1. χρυσαλάκατον Plut., Schol. Pind.; χρυσαλήκατον Lucianus et Dio Chrysost. T. II. p. 2. ed. Reisk. — V. 3. omisit Plut. Respicit Schol. Isthm. II. inscr. τὰς δὲ Θήβας — κυανάμπυκας (Πίνδαρος προαγορεύει). — V. 4. τὸ πάντολμον Luc., τὸ πάνυ Plut. Ἡρακλέος Luc., Ἡρακλέους Plut.

Fr. 6. Clem. Strom. VI. p. 731. ed. Pott. Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως. Prioris hymni stropham esse vidit Boeckhius. — V. 1. Hephaestio affert p. 91. ed. Gaisf. sine auctoris nomine. — V. 2. ἵπποις Hermannus, vulgo ἵπποισιν. ibid. παρὰ παγᾶν Boeckhius, vulgo παρὰ πάγον. — V. 4. Οὐλύμπου Hermannus, vulgo Ὀλύμπου. — V. 5. ἔμμεν Boeckhius, vulgo ἔμμεναι. — V. 6. ἀλαθέας Ὥρας Boeckhius praeclare, collato Hesychio: ἀλαθέας ὥρας· λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῷ (φανερὰ) πάντα ποιοῦσιν. et idem: ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. nisi forte haec glossa ad alium Pindari locum referenda est. Apud Clementem legebatur ἀγαθὰ σωτῆρας.

7. [7.]

Aristides T. II. p. 142. ed. Dindf.: *Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτούς φησιν ἐρομένου τοῦ Διός, εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὐτῷ θεούς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτ' ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ.* **Probabiliter huc retulit Boeckhius. Cf. Choricius Gazaeus ap. Iriart. Cat. Bibl. Matr. T. I. p. 464.:** *Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας.*

8. [8.]

. . . . . ⏑ – ⏒
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
. . . . . *Τοῦ θεοῦ*
ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

9. [9.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – –
Ὅς καὶ τυπεὶς ἀγνῷ πελέκει τέκετο
ξανθὰν Ἀθάναν.

10. [10.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.

Fr. 8. Aristides T. II. p. 383. ed. Dindf. *κἀν τοῖς Ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς μεταβολῆς τὸν Κάδμον φησὶν (Πίνδαρος) ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.* **Plutarch. de Pyth. orac. c. 6.:** *ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαί φησι τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον [οὐ] μουσικὰν ὀρθάν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφεράν, οὐδ' ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν.* **et idem corrupte de animae procr. c. 33.:** *ὥς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ Θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον.* **Numerum restituit Boeckhius; videtur fragmentum ex epodo hujus hymni petitum.**

Fr. 9. Hephaestio p. 91. ed. Gaisf. (cf. Plotius de metr. p. 300. ed. Gaisf.) *Ἀντεστραμμένον δέ ἐστι τούτῳ τὸ Πινδαρικὸν καλούμενον· ὅς καὶ — Ἀθάναν. Σοφοὶ δὲ καὶ κτλ.* **Pindari hunc versum esse verisimile est, praesertim cum is, qui sequitur, dilucide Pindaro tribuatur. Fortasse huc spectat Etym. M. p. 430. 30.:** *ἱππία — ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ.*

Fr. 10. Hephaestio p. 91.: *τὸ δὲ ἀντεστραμμένον τούτῳ Ἰαμβέλεγος καλεῖται· τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κεχρημένον, διεσπαρμένως δὲ*

ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΑ.

11. [11.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ .....

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

ΕΙΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΝ.

12. [12.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – .....

Πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου .....

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ 13—16.

13. [16.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ .....

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

πρῶτον (Fr. 6. 1.) κτλ. κείνων λυθέντων κτλ. Cum prior versus Pindari sit, hic quoque ei vindicandus videtur esse.

Fr. 11. Schol. Pind. Pyth. IX. 89.: ἢ διὰ τὸ τὸν Ἄμμωνα Δία νομίζεσθαι Ἄμμων Ὀλ. δ. Ex hymno esse arguit Pausan. IX. 16.: Οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐστίν· ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ᾽ Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους. οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ἓ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμόν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκεν.

Fr. 12. Vit. Pindari Vratisl. T. II. 1. p. 9. ed. Boeckh.: Ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστᾶσα αὐτῷ ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν. ὁ δὲ εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή· Π. θε. χρυσάνιον. Boeckhius χρυσανίου, adde δάμαρ Ἄιδου. Adde Eustath. Prooem. p. 19. Cf. Pausan. IX. 23. 2. qui eadem accuratius refert, tum addit: Πίνδαρος — ὕμνον ᾖσεν ἐς Περσεφόνην, — ἐν τούτῳ τῷ ἄσματι ἄλλαι τε ἐς τὸν Ἄιδην εἰσὶν ἐπικλήσεις, καὶ ὁ χρυσήνιος, δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ.

Fr. 13. Aristides T. II. p. 335. ed. Dindf.: ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ᾽ ἀληθείας τοῖτ᾽ ἐκεῖνος ὕμνησεν· ἐν ἔργμασι κτλ. ἔργμασι unus cod. in margine, ἔργμασι alius cod., et Photius Bibl. p. 435. A. 29., vulgo ἅρματι vel ἅρμασι. Sine poetae nomine affert Aristid. T. II. p. 361. ubi vulgo ἅρμασι, sed codd. ἕρμασι, ἑρμάσι, ἔργμασι.

Fr. 13. 14. 15. Ex hoc hymno in fortunam fortasse petitum est fragmentum, quod sine poetae nomine exstat apud Stobaeum Ecl. Phys. T. I. 1. p. 172. ed. Heeren:

14. 15. 16. [14. 15. 13.]

Pausanias IV. 30.: *Ἵησε δὲ καὶ — Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἐκάλεσεν αὐτὴν.* **Plutarch. de fort. Rom. c. 10.:** *τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον.* — **Plutarch. ibid. c. 4.:** *Οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον.* — **Pausanias VII. 26.:** *ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ὠδῇ, καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.*

---

17. [23.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ×

Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν ἔστασε τάνδ' ἐς αἰπύ.

18. 19. [20. 21.]

Antiatticista in Bekk. Anecdot. T. I. p. 80. 8.: *Ἀρχαιέστερον. Πίνδαρος Ὕμνοις.* — **Grammaticus ibid. p. 339.** *Ἄγριος ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις.*

20. [18.]

Etymol. M. p. 821. 52. et Gud. p. 578. 42.: *Πίνδαρος δὲ ἐν Ὕμνοις· ἐρίφων μεθομήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.*

. . . Κλωθὼ Λάχεσίς τ' εὐώλενοι
κοῦραι Νυκτός, εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράνιαί χθόνιαί τε
δαίμονες, ὦ πανδείμαντοι, πέμπετ' ἄμμιν
ῥοδόκολπόν τ' Εὐνομίαν, λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς Δίκαν
καὶ στεφαναφόρον Εἰράναν, πόλιν τε τάνδε
βαρυφρόνων συντυχιᾶν λελάθοιτε.

Fr. 17. Schol. Stat. Theb. II. 85.: „Ogygii, Thebani, ab Ogyge rege aut amne. — Sic Pindarus in Somniis (Hymnis) Opite ΤΩCDeeyPeNOΠONNHTHCTANeCCIΠy." **Probabiliter restituit Boeckhius, nisi quod** *αἵτεε* **scripsit, imperfecta sententia, ego** *ἔστησε* **sive** *ἔστασε.*

21. [17.]

Aristides T. II. p. 178. ed. Dindf.: *Πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Ἡλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρεν.* **ubi Schol.:** *μέμνηται ἐν Ὕμνοις Πίνδαρος, ὅτι κτλ.*

22. [19.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 288.: *Ταύτην δὲ (Φρίξου μητρυιὰν) ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις Δημοδίκην φησίν.* **sic Boeckhius, vulgo** *Δημωτικήν*, **unus cod.** *Δημοτικήν.*

23. [22.]

Quintilianus VIII. 6. 71.: Exquisitam vero figuram (hyperboles crescentis) deprehendisse apud principem Lyricorum Pindarum videor in libro, quem inscripsit *Ὕμνους.* **Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni nec ventis nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse, ut illa minora, hoc par esset.**

III.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ 24—28.

24. [24.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – x ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι.

25. [25.]

..... – x – – ⏑ ⏑ – –

x – – x – – ⏑ ⏑ .....

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου
ἄειδον Κηληδόνες.

Fr. 24. Schol. Pind. Nem. VII. 94.: *Καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας. ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς Παιᾶνα ἔφη· Ἀμφιπ. κτλ.* **Respicit huc Schol. Nem. VII. 150. —** *μοιριᾶν περὶ τιμᾶν* **Boeckhius, vulgo** *μυρίαν περὶ τίμαν.* **fortasse** *μοιριδιᾶν* **praestat.**

Fr. 25. Pausanias X. 5. 5.: *τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ᾠδοὺς τὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ*

26. [26.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 14: *Καὶ περὶ Ἀγαμήδους δὲ καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δ' εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι, τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι· λέγεται δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πινδάρῳ ἐπισκήψαντι τοῖς παρὰ τῶν Βοιωτῶν πεμφθεῖσιν εἰς θεοῦ πυθέσθαι, τί ἄριστόν ἐστιν ἀνθρώποις, ἀποκρίνασθαι τὴν πρόμαντιν, ὅτι οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖ, εἰ γε τὰ γραφέντα περὶ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἐκείνου ἐστίν.* **Recte enim Boeckhius videtur ista huc revocavisse.**

27. [27.]

Pausanias X. 16.: *τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησεν.* **Cf. Strabo IX. p. 642.:** *ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς.*

28. [28.]

Schol. Aeschyl. Eumenid. 2.: *Πίνδαρός φησιν πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ.*

Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ· χρύσειαι δ' κτλ. οὗτος μέν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν, ἐμοὶ δοκεῖν, τῶν παρ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. **Apud Pausaniam** *Κηλήμονες* **legitur, quod quomodo corrigendum sit docet Athen. VII. p. 290. E.:** *τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαυαίνεσθαι.* **Adde Eustath. ad Od. λ. p. 1689. 37 et Od. μ. p. 1709. 56. Satis corrupte Galenus T. III. p. 615. ed. Bas.** *Καὶ Πίνδαρός φησιν ἐν ταῖς Πλειάσι· (τοῖς Παιᾶσι) χρυσαῖ αἱ δ' ὀξυμπεραὶ αἱ τοῦ ἄειδον Κληδόνες.* **Respicit etiam Eustath. Opusc. p. 89. ed. Taf.** *τοῦ κληθμοῦ ἴδιον παρ' ἄλλοις μὲν αἱ ἀοιδαὶ Μοῦσαι, παρὰ δὲ τῷ κορυφαίῳ ἐν μελικοῖς αἱ Κληδόνες, ἄλλο τέρας αὐταὶ παρά γε τὸ τῶν Σειρήνων.*

ΕΙΣ ΔΙΑ ΔΩΔΩΝΑΙΟΝ 29—32.

29. [29.]

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ ⏓
x ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ,
δαμιουργὲ δίκας τε καὶ εὐνομίας.

30. [30].

Schol. Soph. Trachin. 175.: *Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· (περιστερὰς Δωδωναίας) οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν ἐς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.*

31. 32. [31. 32.]

Strabo VII. p. 505.: *Πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσιν παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι.* **Cf. Etymol. M. p. 709. 30. Schol. Il. π. 234. Eustath. ad Il. p. 1057. 57. — Strabo VII. p. 506.:** *Καὶ οἱ τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην.*

---

33. [33.]

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεναι, ᾇ ὀλίγον

Fr. 29. Dio Chrysost. Or. XII.: *ὃν πάνυ καλῶς ἕτερος ποιήτης προςεῖπεν· Δωδ. μ. ἀρ. π. οὗτος γὰρ δὴ πρῶτος καὶ τελειότατος δημιουργὸς κτλ.* **Pindari esse docet Plutarchus praec. reip. ger. c. 13.:** *ὁ δὲ πολιτικὸς ἀριστοτέχνας τις ὢν κατὰ Πίνδαρον καὶ δημιουργὸς εὐνομίας καὶ δίκης,* **unde v. 2. adjeci. et de sera Num. vind. c. 4:** *καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοτέχναν ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων θεῶν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν.* **et de fac. in orbe lun. c. 13.:** *ἢ τίνος γέγονε ποιητὴς καὶ πατὴρ δημιουργὸς ὁ Ζεὺς ὁ ἀριστοτέχνας.* **respicit praeterea adv. Stoic. c. 14. Sympos. Quaest. I. 2. 6. et Clemens Alex. Strom. V. p. 710. Euseb. praepar. Evang. XIII. 13. Cf. etiam Hesych. v.** *ἀριστοτέχνης.*

Fr. 33. Stobaeus Ecl. Phys. T. I. p. 8. ed. Heeren: *Πινδάρου Παιάνων· Τί δ' ἔλπεαι — φρενί* **et Clemens Al. Strom. V. p. 726. atque Euseb. Praep. Ev. XIII. 13. p. 403. additis verbis** *θνατᾶς δ' ἀ. μ. ἔφυ.* **— V. 1.** *τί,* **Stobaei unus cod.** *ἔτι,* **Clemens vulgo** *ὅτι ἔλπεται,*

ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει βροτέᾳ
φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

34. [34.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1086.: *Εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.* **et** *εὐλόγως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν. ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὥς φησι Πίνδαρος.*

35.

Pausanias IX. 22.: *Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾄσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε.* **quod haud dubie spectat ad eundem paeanem, e quo superius Fr. fuit.**

36. [35.]

Schol. Lycophr. 445.: *Οἱ μάντεις οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Ληραίοις τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν.*

37. 38. [36. 37.]

Plutarchus de musica c. 15.: *Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι ὑπὸ Ἀνθίππου.* — **Ex eodem paeane haud dubie est, quod dicit Aelianus Var. Hist. XII. 36.:** *Ἄλκμὰν δέκα φησὶ* (Niobae liberos), *Μίμνερμος εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσούτους.* **Gellius Noct. Att. XX. 7.: Euripides et Pindarus bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.**

sed codd. et Eusebius *τί ἔλπεαι.* ibid. *ἔμμεναι* Boeckhius, vulgo *εἶναι. ὀλίγον,* duo Stobaei codd. *ὀλίγοι,* Clem. *σοφίαν ὀλίγαν τοι,* Euseb. *σοφίαν ὀλίγον τι,* omissis verbis *εἶναι ᾗ.* — V. 2. *ἰσχύει* Stob., *ἔχειν* Euseb. et Clem. — V. 3. *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως* solus Stobaeus exhibet. *τὰ θεῶν,* Clemens vulgo *ζαθέων,* sed codd. *τὰ θεῶν.* ibid. *ἐρεννάσει* Boeckhius, vulgo *ἐρευνᾶσαι. φρενί,* Clemens et Euseb. *φρενὶ δύσκολον.*

Fr. 37. 38. Fortasse ad hoc carmen pertinent versus, quos de Niobe Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 28. sine poetae nomine affert:

... Οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
βλάσταισι τέκνων βριθόμενα, γλυκερόν
φάος ὁρῶσα .....

39. 40. 41. 42. 43. [38. 40. 41. 42. 39.]

Quae ex Didymi commentariis in Paeanas proferuntur, ea ad res a poeta in his carminibus tractatas spectare consentaneum est, itaque huc pertinet I. Ammonius p. 70.: *Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησίν· καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον ἱερόν.* — **II. Didymus in Schol. Ol. I. 26.:** *Περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν, ὅτι Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστιν.* — **III. idem ad Ol. II. 70.:** *ἐν δὲ τοῖς Παιᾶσιν εἴρηται περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ ἐκπεσόντος Λαΐῳ, καθὰ καὶ Μνασέας ἐν τῷ περὶ χρησμῶν γράφει· Λάϊε Λαβδακίδη, ἀνδρῶν περιώνυμε πάντων.* — **IV. Idem ad Pyth. VI. 4.:** *ἐν τῇ πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπῃ, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται* **et infra:** *ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται.* — **V. Idem ad Pyth. XII. 45.:** *εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς.*

IV.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

44. [43.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 25.: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων ἐν Θήβαις.*

45. [44.]

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ.

Fr. 45. Etymol. M. p. 460. 35.: *ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπλασθαι οἴνου θωράσασθαι λέγεται — καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ· Ἀλ. π. θωρηχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.* **Boeckhius** *θωραχθεὶς* **scripsit, deinde** *ἔπεχ'* **scripsi, nam Meletius de nat. human. in Crameri Anecd. T. III. p. 89.:** *ὡς καὶ ἀλλαχοῦ Πίνδαρος διθυράμβῳ· ἀλόγχω ποτὲ θοριχθεὶς ἐπεῖχεν ἀλλότρια.* **Cod. Monac.** *ἔπεχε.* **Petrejus** *ἐπέχεεν.* **Nisi forte scribendum** *ἐπεῖχ' ἀλλοτρίᾳ* **hoc numero**

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ –

46. [45.]

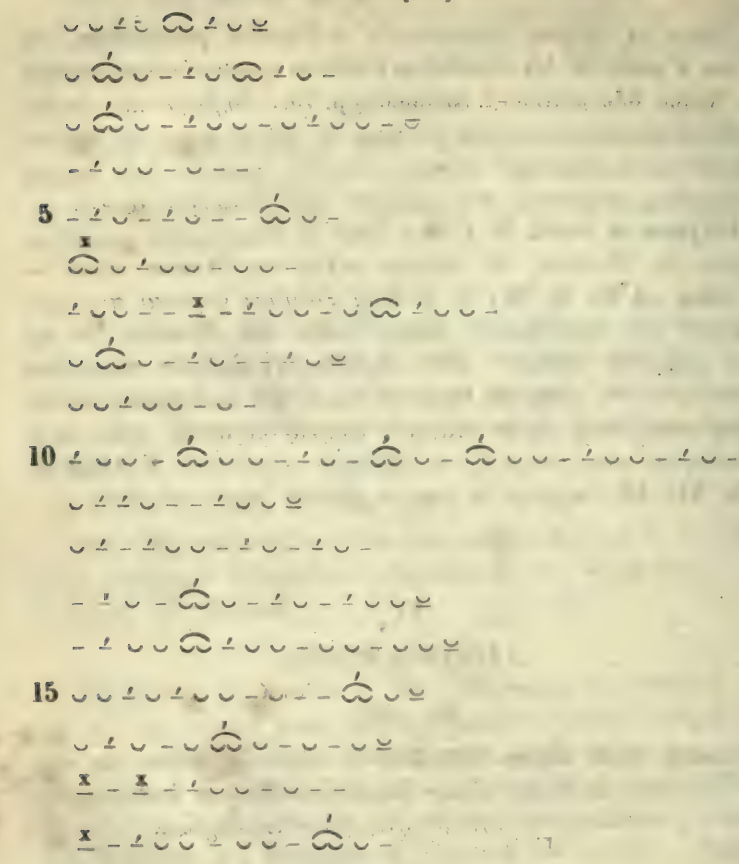

Ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα

Fr. 46. Dionysius Halicarn. de compos. verb. c. 22.: *ποιητῶν μὲν οὖν Πίνδαρος ἀρκέσει παρακληθείς, συγγραφέων δὲ Θουκυδίδης· κράτιστοι γὰρ οὗτοι ποιητῶν τῆς αὐστηρᾶς ἁρμονίας· ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου διθύραμβός τις, οὗ ἐστὶν ἀρχή· Ἴδετ' ἐν χορὸν κτλ.* — **V. 1.** ἴδετ' **codd., ut videtur, omnes, vulgo** δεῦτ', **probante Boeckhio; ἴδετε verum esse ostendit ipse Dionysius, cum dicit:** *τὸ πρῶτον αὐτῷ κῶλον ἐκ τεσσάρων σύγκειται λέξεως μορίων, ῥήματος, καὶ συνδέσμου καὶ δυοῖν προσηγορικοῖν. τὸ μὲν οὖν ῥῆμα καὶ ὁ σύνδεσμος συναλοιφῇ κερασθέντα οὐκ ἀηδῆ πεποίηκε τὴν ἁρμονίαν.* **Cf. Crameri Anecd.**

ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε παυδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν·
ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων
τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾶς δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν. γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν
γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χέρσον ἐραταί
ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖταί τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖται Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

T. I. p. 169. 19.: ἡ ἐν — κατὰ δὲ Βοιωτοὺς αἰτιατικῇ (συντάσσεται) οὕτως γὰρ ἔχει καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ· Ἴδετε δ' ἐν χ. Ὀλ. et **p. 176. 5.**: Βοιωτοὶ τὴν ἐν πρόθεσιν συντάσσουσιν αἰτιατικῇ, Ἴδετ' ἐν χ. Ὀλ. Πίνδαρος. et **Grammat. in Mus. Philol. Cantabr. IV. p. 112.**: ὡς παρὰ Πινδάρῳ· καλεῖτ' ἐς χορὸν Ὀλύμπιοι ἀντὶ τοῦ καλεῖσθε. ἐν χορὸν affert **Gregor. Corinth. p. 355.** — **V. 4.** Ἀθάναις **Boeckhius**, vulgo Ἀθήναις. — **V. 6.** ἰοδετᾶν **Boeckhius**, vulgo ἰοδέτων, aliquot codd. ἰοδέτην. **Palat. Darmstad. Vratisl. codd.**, quorum collatione usus sum, ἰαδέτων. **ib.** λάχετε (vel λάχεται, λάχει) plerique codd., vulgo λάβετε. — **V. 7.** τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν **Boeckhius**, vulgo τῶν ἐαριδρέπτων λοιβάν. sed codd. plerique τάν τ' ἐαριδρέπτων (ἐαριδρέπων) λοιβάν. **ibid.** ἀγλαΐᾳ recte vulgo legitur, **Boeckhius** ἀγλαᾷ. — **V. 8.** πορευθέντ' **Heynius**, vulgo πορευθέντες. ἀοιδᾶς scripsi, nisi malis ἀοιδᾶν. ἀοιδᾷ **Boeckhius**, vulgo ἀοιδαῖς, libri nonnulli ἀοιδαὶ et tres codd., quos dixi ἀοιδάν. — **V. 9.** κισσοδέταν, nonnulli codd. κισσοδόταν, κισσοδαῆ, κισσουδέταν. — **V. 10.** τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε aliquot libri, plerique ὃν Β. ὃν Ἐριβόαν. **ibid.** βροτοί, quod ejecit **Boeckhius**, revocavi. **ibid.** γόνον ὑπάτων μὲν plures libri, alii ὑπάτων γόνον μέν, vulgo γόνον ὑπάτων τε. μελπέμεν **Boeckhius**, vulgo μέλπομεν, aliquot codd. μέλπε. — **V. 11.** ἔμολον codd. aliquot, vulgo Σεμέλαν. — **V. 12.** Ἀργείᾳ **Heynius**, vulgo Ἀργέᾳ. — **V. 14.** ἐπαΐωσιν, unus cod. ἐπάγοισιν. — **V. 15.** βάλλεται, plures codd. βάλλετε. — **V. 17.** ἀχεῖται τ' et infra ἀχεῖται **Hermannus**, **Apollonius Dysc. de Synt. p. 223. ed. Bekk.**: ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ· ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς. apud **Dionys.** unus cod. ἀχεῖτε, alii οἰχνεῖτε, οἰχεῖτε, vulgo ὑμνεῖτε utroque loco.

47. [46.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαίμονιον πτολίεθρον.

Fr. 47. Schol. Aristoph. Acharn. 673.: *παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων· Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.* **Suidas v.** *ἰοστέφανοι* **eadem, omisso articulo, et Zonaras p. 1114.:** *Πίνδαρος, ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.* **Auctius affert Schol. Arist. Nub. v. 298.:** *Πίνδαρος· Λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι.* **Denique plane redintegrari licet ex Aristidis Scholiasta: Aristides enim in Panath. T. I. p. 319. ed. Dindf.:** *ἀκούων τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἑστίαν καὶ τὸ ἔρεισμα.* **Scholiasta T. III. p. 341.:** *τὸ δὲ ἔρεισμα πολλοὶ μὲν ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δέ φησιν· ἔρεισμ᾽ Ἀθήνας δαιμόνιον πτολίεθρον,* **unus cod.** *Ἀθηναίων.* **Cf. Aeschin. Epist. p. 474. ed. Bekk.** *καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· Αἵ τε λιπ. καὶ ἀοιδ. Ἑλλ. ἔρ. Ἀθᾶναι. Καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τοῦ καὶ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι.* **Inde Boeckhius recepit** *αἵ τε,* **at unus cod.** *ὦ τε* **praebet, itaque correxi** *ὦ ταί,* **coll. Aristoph. Eqq. 1329.:** *Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,* **ubi Schol.** *ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται.* **firmatque Eustath. prooem. p. 20. ed. Schneid.** *ἐχθρὰ δὲ φασι φρονούντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που· Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι·* **(conglutinavit cum initio Pyth. II.)** *κατὰ δέ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθήνας, ἐζημίωσαν αὐτὸν οἱ Θηβαῖοι χιλίαις δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς φιλατικοῦ.* **Celebrem hunc locum plurimi respiciunt, Isocrates** *π. ἀντιδ.* **p. 383. ed. Bekk.:** *εἰ Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἑνὸς μόνον ῥήματος, ὅτι τὴν πόλιν ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος ὠνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν, ὥστε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ μυρίας αὐτῷ δοῦναι δραχμάς.* **Plutarchus vit. Thes. c. 1. de glor. Athen. c. 7. Apophth. Lac. div. c. 6. Lucian. Demosth. Encom. c. 10. Philostr. Imag. II. 12. Pausanias I. c. 8. Athenaeus V. p. 187. D. Julianus Or. I. p. 8. C. Damascius ap. Suid. v.** *Σουπηριανός.* **Libanius T. I. p. 657. D. et T. II. p. 688. D. ed. Morell. Eustath. ad Il.** *β.* **p. 284. 5. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. Vit. Pind. cod. Vratisl. T. II. 1. p. 9. ed. Boeckh. Thomas M. vit. Pind. p. 4. Fuit autem initium dithyrambi, et his ipsis verbis summa laudum videtur comprehensa fuisse, siquidem Libanius loco priore dicit** *μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δὴ τινων ὄντων.* **plura autem ex hoc ipso carmine petiisse videtur Himerius Or. XVI. 2. de Constantinopoli:** *Καί μοι δοκεῖ* **(Boeckhius** *δοκῶ***)** *καὶ*

48. 49. [47. 48.]

⏑ – – ⏑ – ⏑ – – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδά *Στρ. ά.*
διθυράμβων καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.

. . . . . – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – . . . . .

. . . . . *σοὶ μὲν κατάρχειν,* *Ἐπ. ά.*
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,

ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δέ *Στρ. β'.*
δᾷς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις. . . . . .

τῆς Πινδάρου λύρας λαβὼν μέλος ἐκεῖθεν εἰς αὐτὴν ἀναφθέγξασθαι, ὡς τῆς Ἑλλάδος μὲν εἰπεῖν ἔρεισμα μικρόν, ὅπερ εἰς τὰς Ἀθήνας ᾖσται Πίνδαρος, πάσης δὲ τῆς ὑφ' ἥλιον ἥδιστον ἄγαλμα. σὲ μὲν καὶ Ποσειδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ θαλάσσιος γλαυκοῖς περιβάλλει τοῖς κύμασιν οἷά τινα νύμφην Ναΐδα, καὶ πανταχόθεν περιπτύσσει καὶ γέγηθε, σὲ δὲ Νηρηΐδων ἁλιπορφύρων χοροὶ ἄκροις ἐπισκιρτῶντες τοῖς κύμασι κύκλῳ περὶ πᾶσαν χορεύουσι κτλ.

Fr. 48. et 49. Ex uno eodemque carmine petita esse docet Strabo X. p. 719.: *Μάρτυρες δ' οἱ ποιηταὶ τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν· ὅ τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχὴ· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίας τ' ἀοιδαὶ* (unus cod. *σχοινογονίας ἀοιδὰ*) *διθυράμβων. μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί· Σοὶ μὲν — πεύκαις. τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις.* **Fr. prius auctius affert Athen. XI. p. 467.** *Πίνδαρος δέ φησι· Πρὶν μὲν ἦρπε σχοινοτενείατα οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.* **adde X. p. 455. C.:** *Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν — ἐποίησε· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτενία τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν τι βόηλον ἀνθρώποις.* **ita codd. Respiciunt Athen. X. p. 488. D. Eustath. Il. ω. p. 1335. 52. et Dionysius de comp. verb. c. 14.:** *εἰσὶ δὲ οἳ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν, δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· Πρὶν μὲν ἦριπε* (unus cod. *ἦρπε*) *σχοινοτενῆ φωνηέντα* (unus cod. *σχοινοτενεῖ ατα οἶδα*) *διθ. καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωποι* (plerique codd. *ἀνθρώποις*). **Recte Boeckhius** *σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ* **correxit. — Fr. 49. V. 1.** *κατάρχειν* **Hermannus, vulgo** *κατάρχει* **apud Strabonem. — V. 2.** *μᾶτερ μεγάλα, πάρα* **Boeckhius, vulgo** *μᾶτερ, πάρα μεγάλαι,* **sed unus cod.** *μεγάλα.* **— V. 3.** *ἐν δὲ κεχλάδειν* **Hermannus et Boeckhius, vulgo** *ἐνδέκ' ἀχλάδων.* **ib.** *κρόταλ'* **scripsi, vulgo** *κρόταλα.* **— V. 4.** *δᾷς* **Boeckhius, vulgo** *δαΐς. ξανθαῖσι*

50. [49.]

. . . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

. . . . Σὲ δ' ἐγὼ παρά μιν
αἰνέω μέν, Γηρυόνα, τὸ δὲ μὴ Δί
φίλτερον σίγημι πάμπαν· οὐ γὰρ ἐοικός
ἁρπαζομένων τῶν ἐόντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ,
καὶ κακὸν ἔμμεναι.

51. [50.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον.

52. [51.]

⏑ ⏑ ⏒ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒ ⏒ ⏑ ⏑ ⏓

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

Hermannus, vulgo ξανθῇσι. Restituta autem forma κρόταλ' redit etiam legitimus numerus; apparet enim verba ἐν δὲ κεχλ. initium novae strophae esse, ita ut quae praegressa sint, epodum terminaverint; nam non multa excidisse apparet ex Strabonis verbis, qui cum dicat Pindarum Bacchica carmina commemorasse, fortasse huc referas Fr. 44. ita ut hic ipse dithyrambus fuerit primus, atque huc etiam pertineat Fr. 45. in quo itidem dorii sunt numeri. Fieri autem potest, ut paucis complexus sit Pindarus Bacchica illa carmina, itaque tunc v. 1. et 2. fuerint extremi str. α. v. 3. et 4. primi antistr. β'.

Fr. 50. Aristides T. II. p. 70. ed. Dindf.: Δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ᾄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὥσπερεὶ σχετλιάζων. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος αὐτοῖς τούτοις, ὅτι καὶ ἑτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβῳ τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμῖν, φησίν, αἰ. μ. Γηρυόνη, τὸ δὲ μὴ Διΐ φιλ. σιγῶμι πάμπαν· οὐ γὰρ εἰκός, φησίν, ἁρπαζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ καὶ κακὸν εἶναι. — V. 1. παρά μιν Hermannus, codd. παράμιν. et Scholiasta. σὲ δέ, ὦ Γηρυόνη, ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν Ἡρακλέα. Boeckhius παρ' ἅμμιν. — V. 2. Γηρυόνα Boeckhius, Δὶ Hermannus, vulgo Γηρυόνη et Διΐ. — V. 4. σίγημι scripsi, vulgo σιγῶμι, codd. σιγῶ με vel μή, Boeckhius σιγῷμι. ibid. οὐ γὰρ ἐοικός κτλ. Boeckhius constituit, Hermannus Aristidis esse censet.

Fr. 51. Schol. Pind. Pyth. II. Inscript.: καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις· τὰν κτλ. ἀγχίκρημνον unus cod., vulgo ἄγει κνήμων.

Fr. 52. Schol. Pind. Olymp. VI. 152.: ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν

53. [52. 53.]

. . . . ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
. . . . . Τρέχων δὲ μετά
Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων λεοντοδάμας.

54. [54.]

Harpocration v. *παλιναίρετος* — ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις.

55. [55.]

Etymol. M. p. 274. 50.: Πίνδαρος δέ φησι Λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα· Λῦθι ῥάμμα, ἵν' ᾖ Λυθίραμμος. **Etym. Gud. v.** Διθύραμβος· Πίνδαρος δέ, ὅτι τίκτων αὐτὸς ἐπεβόα ὁ Ζεύς. **Boeckhius probabiliter huc retulit.**

καὶ ἀναγωγίαν τοπαλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὗες ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμβοις· Ἦν κτλ. ἔλεγον. **Strabo VIII. p. 494. et 495. ubi rectius** ἔνεπον **legitur, sed male** ὕας Βοιώτων, **et Galen. Suasor. ad artes c. 7. item afferunt.**

Fr. 53. Schol. Pind. Nem. II. 16.: καὶ ὁτὲ μὲν Πλειάδας καλεῖ πληθυντικῶς, ὁτὲ δὴ Πληϊόνην ὡς μίαν· τρεχέτω δὲ — κύων. δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις· ὑπομνήματα δὲ τούτων ὁ Ζεὺς κατηστέρισε· παρὸ δή φησιν· ὁ Ὠρίων ἐπιὼν ταῖς Πλειάσιν. **propter hanc interpretationem Boeckhius** τρέχων **scripsit; idem** λεοντοδάμας **adjecit ex Luciano pro imagg. c. 18.:** ὡς τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν. **Pertinet huc Etymol. M. p 675. 33.:** λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτε τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν συνήντησεν αὐτῇ Ὠρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατέρος Ὠρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα καταστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός. **Cf. Eustath. ad Il. σ. p. 1155. — Ad idem hoc carmen sine dubio pertinet, quod Strabo dicit IX. p. 620. A.:** ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος, ὅπου καὶ ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται καὶ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. **quocum cf. Eustath. ad Il. β. p. 264. Adde Hygin. Astron. c. 34.: „Aristomachus autem dicit quendam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.“ itaque illud fragmentum de Orione ad Dithyrambos referendum.**

56. [56.]

Choeroboscus fol. 144 Bekkeri apud Boeckhium: *αὕτη ἡ αἰτιατικὴ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὥσπερ — διθύραμβον διθύραμβα παρὰ Πινδάρῳ.*

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

ΠΑΙΑΝ ΔΠΑΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣΟΔΙΑΚΟΣ.

57. 58. [58.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου *Στρ.*
παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἄντε βροτοὶ
Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον . . . . . .

. . . . . *Ἀντ.*

. . . . . .
ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θοαῖς

Fr. 57. et 58. recte Boeckhius ad unum idemque carmen retulit, estque fortasse illud Ceis scriptum, quale ipse poeta carmen significat Isthm. I. init. — **Fr. 57.** Philo de corrupt. mund. T. II. p. 511. ed. Mang. **V. 2.** *παίδεσσι* Boeckhius, vulgo *παιδός*. — **V. 3.** *θύγατερ* Hermannus, vulgo *θυγάτηρ*. — **Fr. 58.** Strabo X. p. 742.: *Μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· ἦν γὰρ τόπαροιθε φορητά, φησὶν ὁ Πίνδαρος κτλ.* Apparet vel ex totius loci sententia stropham hanc et antistropham continuo se excepisse, nisi quod strophae finis, antistrophae initium interiit. **V. 1.** *πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι* Schol. Hom. Od. κ. 3.: *οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος λέγων οὕτως· ἦν γ. τ. πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δῆλος παντ. ἀν. ῥιπαῖς.* ubi *Δῆλος* ex interpretatione additum. Strabo *πάροιθεν οὐ φορητὰ κύμασί τε.* At recte Strabo *ἀνέμων τ'*. — **V. 2.** *ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς* correxit Porsonus, vulgo *ἀλλὰ καὶ ὁ γένος*, cod.

ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν, δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαί
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχεθὸν πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

ΑΙΓΙΝΗΤΑΙΣ ΕΙΣ ΑΦΑΙΑΝ.

59. [59.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ.

60. [60.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
. . . *Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε,*

unus *καινογενής*. — ibid. *ὠδίνεσσι θοαῖς* scripsit Boeckhius, vulgo *ὀδύναισι θείαις*, unus cod. *ὠδίνεσι θοοῖς*. nisi forte scribendum *ὠδίνεσσι θύοισ'* et in antistropha *τηλέφαντον*, ut Pyth. III. 33.: *μένει θύοισαν ἁμαιμακέτῳ*. — V. 3. *ἀγχιτόκοις* plures codd. et ed. Ald., vulgo deest. ibid. *ἐπέβαινεν* scripsit Hermannus, vulgo *ἐπιβαίνειν*. — V. 4. *πρέμνων* Hermannus, Casaubonus *πρεμνῶν*, libri *πρίμνων* vel *πρυμνῶν*. — V. 5. *ἐπικράνοις* Porsonus, cod. unus *ἐπὶ κράνοις σχέθον πέτραν*, vulgo *ἐπὶ κραναῇ σχεδὸν πέτρᾳ*. *ἀδαμαντοπέδιλοι* respicit Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 6.: *τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσιν*. Cf. praeterea Seneca Qu. Nat. VI. 26.: „Hanc (Delum) philosophi quoque credula natio dixerunt non moveri auctore Pindaro."

Fr. 59. Schol. Aristoph. Eqq. 1261.: *τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτω· Τί κάλλιον κτλ.* Suidas v. *προσόδια· Ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρ. ἢ κ. ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν*, quod per errorem ductum ex Aristophanis versu, quem dixi. V. 1. fortasse *καταπαυομένοις* praestat. Recte autem Boeckhius huc respexisse censuit Pausaniam II. 30. 3.: *Ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερόν, ἐς ἣν καὶ Πίνδαρος ᾆσμα Αἰγινήταις ἐποίησεν.*

Fr. 60. Aristides T. II. p. 510. ed. Dindf.: *ἐτέρωθι δέ ἔτι λαμπρότερον (Πίνδαρός φησι)· Πρὸς Ὀλ. κτλ.*

χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ,
λίσσομαι Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ
ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

61. [61.]

Porphyrius de Abst. III. p. 251. ed. Rhoer: *Πίνδαρος δὲ ἐν προοδίοις πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις.*

VI.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

ΠΑΝΙ.

62. [63.]

x – ⏑ ⏑ – ⏑ – x – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,
Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

V. 3. *λίσσομαι* **Stephanus, codd.** *ἄσομαι* **vel** *ἄσομαι*. **ibid.** *Χαρίτεσσι* **Hermannus, vulgo** *Χάριτες*. — **V. 4.** *χορῷ* **scripsi, codd.** *χρόνῳ*, **vulgo** *χώρῳ*. — **V. 5.** *Πιερίδων* **Canterus, vulgo** *Πιερίων*. **Ad Prosodium Delphicum probabiliter retulit Boeckhius.**

Fr. 62. Eustath. prooem. p. 28. ed. Schneid.: *Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πὰν μεταξὺ Κιθαιρῶνος καὶ Ἑλικῶνος ᾤφθη ᾄδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ αὐτὸς ᾆσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή· Ὦ Πάν, Πάν, Ἀρκ.* — *φύλαξ*. **Similia vit. Pind. Vratisl. p. 9. ubi** *Πάν, Πάν, Ἀρκ.* **legitur. Auctius profert Schol. Pind. Pyth. III. 139.:** *πάρεδρος γὰρ ὁ Πὰν τῇ Ῥέᾳ, ὡς αὐτὸς ὁ Πίνδαρος ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων φησίν· Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων ἕως τοῦ Ματρὸς μ. ὀπ. σεμνῶν Χ. μ. τ.* **ubi unus cod.** *ἄγαλμα* **pro** *μέλημα*. **recte Boeckhius** *σεμνᾶν*, **idem vero conjecit** *σεπτῶν ἀδύτων*. **Carmen ejusque opportunitas celeberrima fuit, cf. Plutarch. Num. c. 6. Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 22. Pausan. IX. 25. Philostrat. Imagg. II. 12. Aristides T. I. p. 69. ed. Dindf. T. II. p. 231. Schol. T. III. p. 564. Liban. Or. LXIII. p. 352. Antipater Sidon. Anthol. T. II. p. 19. Eustath. ad Odyss. p. 1917. 39. Thomas M. Vita Pindari p. 9. et Eustath. prooem. p. 23. ed. Schneid.**

63. [66.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπόν
καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

64. [65.]

Schol. Theocr. V. 14.: *Πὰν ἄκτιος· τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρύμενον, φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν.*

65. [64.]

Schol. Theocr. I. 1.: *Μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φάσκων·*

τὺ σαυτῷ μέλος γλάζεις,

τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις.

66. [67.]

Aristides T. I. p. 49. ed. Dindf.: *Διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὕμνεῖ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον.*

67. [68.]

Servius ad Virgil. Georg. I. 16.: Pana Pindarus ex Apolline et Penelope in Lycaeo monte editum scribit, qui a Lycaone rege Arcadiae Lycaeus mons dictus est.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

68. 69. [70.]

. . . . . – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – . . .

Fr. 63. Aristoteles Rhetor. II. 24.: *ἢ εἴ τις τὸν κύνα ἐγκωμιάζων τὸν ἐν οὐρανῷ συμπαραλαμβάνει, ἢ τὸν Πᾶνα, ὅτι Πίνδαρος ἔφη· ὦ μάκαρ κτλ.* **Boeckhius, qui recte huc retulit,** *καλέοισιν* **scripsit, vulgo** *καλέουσιν.*

Fr. 65. *τὺ σαυτῷ μέλος γλάζεις* **scripsi, quod ipse Scholiasta commendat, vulgo** *τὸ σαυτοῦ μέλ. γλ.*

. . . . . κινηθεὶς ἐπῆλθεν
γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἄλσεων.
καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατέσχε . . .

. . . – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.

---

70. [62.]

Schol. Aristoph. Acharn. 726.: *Ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἔτι δὲ Πίνδαρος ἀττικίζει, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.*

71. [69.]

Schol. Theocrit. II. 10.: *Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.*

Fr. 68. et 69. Strabo IX. p. 632.: *οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· κινηθεὶς ἐπ. — ἄλσεων.* **eadem Eustath. Il. *β*. p. 204. 43. Eximie autem vidit Boeckhius huc pertinere, quae apud Strabonem p. 633. leguntur, ubi cum Alcaeum commemoravit, pergit:** *μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς προφήτης τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής* **(at Strabo errore tantum perductus videtur ita scripsisse, neque enim Alcaei haec, sed Pindari sunt)·** *Καί ποτε — κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ· ναοπόλον μ. δ. ὁμ. —* **Fr. 68. V. 2.** *γᾶν καὶ* **Boeckhius, vulgo** *γῆν τε καί. — σκοπιαῖσιν* **Boeckhius, vulgo** *σκοπιαῖσι. — V. 3. δινάσσατο,* **Schneiderus conjecit** *τινάξατο.*

VII.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΤΡΑΚΟΣΙΩι 72. 73.

72. [71. 72.]

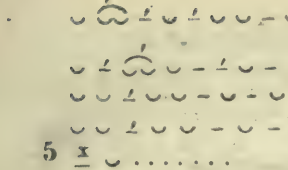

Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν *Στρ.*
ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας·
Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἁλᾶται,
ὃς ἀμαξοφόρητον οἶκον πέπατ', ἀκλεὴς δ' ἔβα
τῶνδε .....

Fr. 72. Schol. Pind. Nem. VII. 1.: *ὁτὲ γὰρ καταφέρεται εἰς τοῦτο ὁ Πίνδαρος, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία, οἷον — καὶ Σύνες ὅτι λ. — Αἴτνας.* **et Pyth. II. 127.:** *τὸν ἐπίνικον ἐπὶ μισθῷ συντάξας ὁ Πίνδαρος ἐκ περιττοῦ συνέγραψεν αὐτῷ (Ἱέρωνι) προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· Σύνες ὅτι* (unus cod. recte *ὅ τοι*, nisi forte scribendum *ὃ τὶν λέγω*) *— ἐπώνυμε.* **at** *ὅ τοι* **firmat Aristoph. Avv. v. 925. ubi** *ξύνες ὅ τοι λέγω* **editum,** *ὁμώνυμε* **autem Schol. ad illum locum:** *ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων· ξύνες ὅ τι λέγω ζ. ἰ. ὁμώνυμε π. κτ. Αἴτνης· ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων αὐτὴν ἔκτισεν.* **Denique Strabo VI. p. 412.:** *ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος κτίστορα λέγει αὐτόν, ὅταν φῇ· ξύνες ὅ τι λ. ζ. Ἱέρων ὁμ. π. κτ. Αἴτνας.* **Initium hoc satis celebratum respiciunt Plato Meno. p. 76. D. (ubi** *ὅτι* **legitur). Phaedro p. 236. D. (ubi** *ὅ σοι* **est). Gregor. Naz. Epist. T. I. p. 768. Boeckhius probabiliter docuit, carmen non ante Ol. 76, 3. ad Pythiam Hieronis victoriam celebrandam scriptum esse. — Iam qui sequuntur versus 3—5 ad idem hoc carmen retulit Boeckhius, at sunt non solum ex hoc carmine petita, sed ex eadem stropha, ac nihil plane post** *κτίστορ Αἴτνας* **excidit: statim enim poeta explanat illud** *ξύνες ὅ τοι λέγω:* **quod vel apparet ex Aristophanis Parodia in Avv. v. 938. nisi quod is inverso ordine usus est:** *τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε Πινδάρειον ἔπος. — Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις Ἀλᾶται Στράτων Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται, Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. Ξύνες ὅ τοι λέγω.* **ubi Schol.** *καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως· Ν. γὰρ ἐν Σκ. ἁλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. ἀκλεὴς δ' ἔβα τῶνδε. Λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον.* **At illud apparet Stratonis nomen additum esse ab Aristo-**

73. [73.]

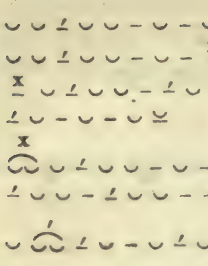

Ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν *Ἀντ.*
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν ἔρπετον πυκινώτατον

phane, qui aequalem (de quo vide ad Aristoph. Holc. Fr. 12.) irrisit, erroremque Scholiastae esse, qui repetiit, viditque etiam Hermannus, qui non recte *μόνος* substituit; idem *ἁμαξοφόρητον* pro *ἁμαξηφ.* scripsit. At etiam negatio *οὐ* temere a Scholiasta repetita ex Aristophanis Parodia, nam auriga Hieronis habet sane *ἁμαξοφόρητον οἶκον* i. e. rhedam, plaustrum mulare, curru autem (*ἅρματι*) caret. Iam vero vix potest ferri in Pindaro illud homoeoteleuton *ἀλᾶται* et *πέπαται*, itaque *πέπατ'* scripsi, et huc retraxi *ἀκλεὴς δ' ἔβα*, in ultimum autem versum rejeci *τῶνδε*, quod Boeckhius plane omisit.

Fr. 73. Athenaeus I, p. 28. A.. *Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ· Ἀπὸ Ταϋγ. κτλ.* Recte ad idem hoc hyporchema retulit Boeckhius cum propter argumenti, tum propter metri similitudinem, at non solum similes, sed plane pares sunt numeri, nam v. 1—3. plane respondent Fr. 72. v. 3—5. suntque haud dubie ex illius strophae antistropha petiti, ita ut hoc illius carminis sit schema:

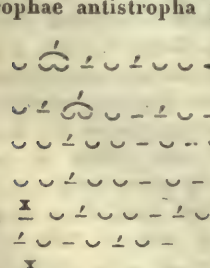

V. 1. *Ταϋγέτοιο* unus cod., alius *Ταϋγέτον ὄ*, vulgo *Ταϋγέτου*. — V. 2. *τρέφειν* Eustathius p. 1822. 5., qui verba *Λάκαιναν* — *ἔρπε-*

Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους
αἶγες ἐξοχώταται·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα Θηβᾶν·
ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλαοκάρπου
Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

ΘΗΒΑΙΟΙΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

74. [74.]

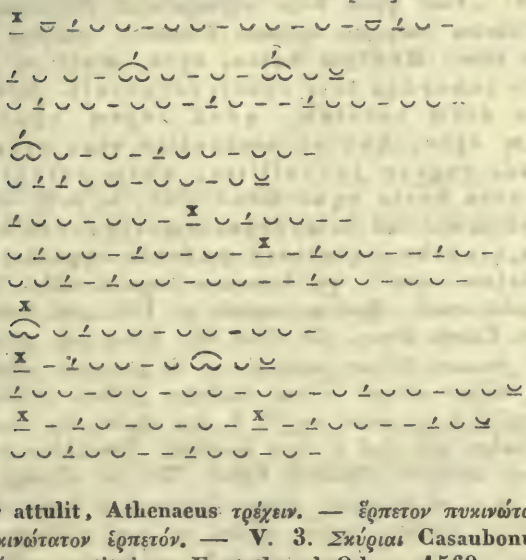

τον attulit, Athenaeus *τρέχειν*. — *ἕρπετον πυκινώτατον* scripsi, vulgo *πυκινώτατον ἑρπετόν*. — V. 3. *Σκύριαι* Casaubonus, vulgo *Σκυρίας*. *γλάγους* restitui ex Eustath. ad Od. p. 1569.: *οὕτω δὲ καὶ Σκύριαι ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται λέγεται εἶναι· ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος, ἅρμα Θηβαῖον.* ap. Athenaeum *γάλακτος*. — V. 4. *ἐξοχώταται* duo codd., vulgo *ἐξοχώτατοι*. — V. 5. *Θηβᾶν* scripsi, vulgo *Θηβαίων*, unus cod. *Θηβαῖον*. — V. 6. *ἀλλ'* addidi ex Schol. Aristoph. Pac. v. 13. *Οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι διαβόητοι καὶ τὸν δρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζεύγη ἐπαινετοὶ καὶ Πίνδαρός φησιν· ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλ. Σικελίας ὄχημα.* Athenaei codd. *ἀπὸ τῆς*, vulgo *Θηβαίων ἀπὸ γᾶς* pessime jungebatur, et deinde v. 7. *Σικελίας δ'*, sed *δ'* omittunt codd. ibid. *δαιδάλεον*, Hermannus conjecit *δαίδαλον*.

Fr. 74. Dionysius de adm. vi dic. Demosth. p. 167. ed. Sylburg.: *Ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμοὺς ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν Ἴλιον εἰρημένοις, ὥς γέ μοι φαίνεται· Ἀκτὶς Ἀελίου κτλ.* Inter Hyporchemata recte retulit Boeckhius. Respicit haec Plinius H. N. II. 12. 9.: „Misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ', ἐμοὶ θοῶν μέτρ' ὀμμάτων,
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ βλεπόμενον,
ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ποτανὰν ἀνδράσι καὶ σοφίαν,
ὁδὸν ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν ἐσυμένα,
ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος;

fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est solis deliquio." Cf. Philo de provid. II. p. 96. ex Armena lingua conversus ab Augero: „Vide quam bene expergefaciat abhorrentem a philosophia lyricorum poetarum optimus Pindarus, eclipsin intuitus Solis, dicit enim: Radium Solis, tyro, multum intueri, ne nimis concedas tuis oculis corporeis. Sidus superexcellens diem vocatum, quod regem constituisti virtutem ejus, quo et sapientiae viae evanescunt tenebrae, regere juveniliter, quam anterius. Verum te in curru Jovis eque Deus (aut: in Jovis equo Deus) rogo, indemnes ad temperantiam sint commutationes, quam cantabo o gloriosa modesta aequissima (vel communissima) ars." qui Armenam linguam callet, fortasse ex his aliquid eruet. Eodem respicit p. 110., sed Graeca quoque exstant ap. Euseb. Praep. Ev. VIII. 14.: *θείαις γὰρ φύσεσιν Ἡλίου καὶ Σελήνης ἐπακολουθοῦσιν ἐκλείψεις, αἳ δὲ μηνύματά εἰσιν ἢ βασιλέων τελευτῆς ἢ πόλεων φθορᾶς· ὃ καὶ Πίνδαρος ᾔνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων.* — V. 1. *ἐμοὶ θοῶν μέτρ' ὀμμάτων* Hermannus, vulgo *ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων*, Boeckhius *ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων*. Respicit Philostr. Epist. 72.: *ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις, εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα.* — V. 2. Respicit Schol. Arat. Phaenom. 10.: *λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον.* *βλεπόμενον* restitui ex Philostrato, vulgo *κλεπτόμενον*, quod ferri nequit: neque tuetur hoc Plutarchus de facie in orbe lun. c. 18.: *Εἰ δὲ μὴ Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον, ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἅματι* (vulgo ἅμα τὴν) *νύκτα γενομένην, καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν . . φάσκοντας.* nam ultima tantum ex Pindaro, cetera ex aliis poetis petita sunt. — V. 3. *ποτανὰν* scripsi, vulgo *πτανόν*, ut Nem. VII. 22.: *ποτανὰ μαχανά*. ibid. *σοφίαν* scripsi, vulgo *σοφίας ὁδὸν* jungunt, quod hic propter seq. *ἀτραπὸν* parum gratum. — V. 4. *ὁδὸν ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν* scripsi, quod firmat Plutarchi locus, quem dixi, *ἐπὶ σκότου* nolui scribere, ne versus similis esset prorsus vs. 9. Boeckhius et Hermannus *ἐπίσκοτον ἀτραπόν*, vulgo *ἐπισκόπτειν ἄτροπον*. ibid. *ἐσυμένα* Schneiderus, vulgo *ἐσαμένα*.

ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵπποις θοαῖς ἱκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον τρέποιτο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον, ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν,
ἢ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
ὀλοφυρομένων πάντων μέτα πείσομαι.

75. [75.]

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – . . .

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχάν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

76. [76.]

⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑

Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προςιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

V. 6. ἵπποις θοαῖς Hermannus, vulgo ἵππος θοάς. — V. 7. ὄλβον Boeckhius, vulgo ὄλβον τινα. — τρέποιτο scripsi, vulgo τρέποιο vel τρόποιο, Boeckhius τράποιο. — V. 8. δ' εἰ σᾶμα Hermannus, vulgo δὶς ἅμα. — V. 9. οὐλομέναν Boeckhius, vulgo οὐλομένην. — V. 10. ἀνὰ Scaliger, vulgo ἀλλά. — V. 11. διερόν Scaliger, vulgo ἱερόν. — V. 12. κατακλύσαισα Boeckhius, vulgo κατακλύσασα. ib. θήσεις Barnesius, vulgo θήσει. ἀρχᾶς Boeckhius, vulgo ἀρχῆς. — V. 13. ὀλοφυρομένων Boeckhius, vulgo ὁλοφυ... vel ὀλοφυρ... Ex Plutarchi loco, quem dixi, conjicias ὀλοφυρόμενος. — ibid. πάντων μέτα πείσομαι addidit Hermannus, vulgo Dionysio tribuebatur πάντων μεταπείσομαι.

Fr. 75. Epist. Socr. p. 5.: καὶ τὸν Πινδάρειον ἡγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὅς φησιν· Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν κτλ. σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα. Aristid. T. II. p. 571.: Θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὰν εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἑλεῖν (sic codd., vulgo εὑρεῖν) τὸ προκείμενον. Cf. etiam T. I. p. 382. V. 2. ἐν Boeckhius, vulgo ἕν.

Fr. 76. Stobaeus L. 3. Πίνδαρος Ὑπορχημάτων· Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προςιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς. Schol.

77. [77.]

⏑ ⏖ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏓ ⏓ ⏓

Ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι, πολλὰ δ' ἕλκε' ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ' ἀείραις στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς, αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

78. [78.]

⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ –

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

79. [79.]

Schol. Theocr. VII. 103: *Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν.*

80. [80.]

Schol. Pind. Isthm. I. 21.: *Ἰόλαος δὲ ἦν Ἡρακλέος ἡνίοχος, ἀλλ' εὑρήματα Πινδάρου ἐν Ὑπόρχμασιν, ὡς καὶ εὕρημα Κάστορος, ὡς αὐτὸς λέγει.* **ubi Boeckhius conjecit:** *ἅρματα δὲ αὐτοῦ εὕρημα κατὰ τὰ Πινδάρου.*

81. [81.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 25.: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρηθῆναι πρῶτον διθύραμβον.*

ad Il. λ. 227.: *ὡς καὶ Πίνδαρος· Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν.* **ubi unus cod.** *νιν περισσῶς.* **Eustathius ad Il. p. 841. 32.:** *γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα.* **Schol. Thucyd. I. 80. et II. 8. tanquam proverbium affert** *γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.* **Constituit Boeckhius.**

Fr. 77. Erotianus p. 74. ed. Franz.: *Αἰών, ὁ νωτιαῖος μυελός — καὶ Πίνδαρος ἐν ὑπορχήμασι λέγων· Ἐνέπισε κτλ.* **V. 1.** *ἐνέπισε,* **vett. edd.** *ἐν ἐνέπισε. κεκραμέν',* **unus liber** *κεκραμμένα. ἕλκε'* **Heringa, vulgo** *ἕλκεα πλευράς. ἔμβαλε νωμῶν* **Vulcanius, vulgo** *ἔμβαλεν* **(unus cod.** *ἔμβαλλεν*) *ὦμον.* — **V. 2.** *ἀείραις* **Boeckhius, vulgo** *ἀείρας. στιβαρὰς* **scripsi, vulgo** *πρὸς στιβαράς. ἐσπάραξε* **codd., Boeckhius scripsit** *σπάραξε.* **De Hercule haud dubie dicta sunt.**

Fr. 78. Athen. XIV. p. 631. C.: *ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· Πίνδαρος δέ φησι· Λάκ. κτλ. ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες.*

82. 83. [82.]

⏑ ⏓ ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒

Ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

* * *

Ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

VIII.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι 84. 85.

84. [83.]

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ .....

Βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλάνων .....

85. [84.]

⏓ ⏑ ⏑ – [⏑] ⏑ – – ⏓ .....
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑

Ἐν δὲ Ῥόδον . . κατῴκισθεν .....
ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται,
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
ἔσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

Fr. 82. et 83. Hephaestio p. 78.: *ἀπὸ δὲ ἀντισπαστικῆς τὸ καλούμενον Πινδαρικὸν ἐνδεκασύλλαβον, οἷον· Ὁ Μουσα. μ. κ. χορ. Ἄγοις κτλ.*

Fr. 84. Schol. Pind. Olymp. II. 16.: *Τούτους γὰρ* (Theronis majores) *Θηβαίους ἀνέκαθεν ἀπὸ Κάδμου εἶναι· Κάδμου γὰρ Πολύδωρος, τοῦ δὲ Λάβδακος, τοῦ δὲ Λάϊος, τοῦ δὲ Οἰδίπους, εἶτα Ἐτεοκλῆς, τοῦ δὲ Αἵμων· τοῦτον δὲ ἐν κυνηγεσίῳ ἐμφύλιόν τινα ἀποκτείναντα Ἀθήναζε μεταστῆναι· τοὺς δὲ ἀπὸ τούτου πάλιν ἐξ Ἀθηνῶν μεταστάντας σὺν τοῖς Ἀργείοις Ῥόδον κατοικῆσαι μέχρι τινῶν γενεῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθεῖν εἰς Ἀκράγαντα, καὶ μέχρι Θήρωνος τὰς ἁπάσας γενεὰς ἑπτὰ πρὸς ταῖς ὀκτὼ συναριθμεῖσθαι· ταῦτα ἱστορεῖ ἐν Ἐγκωμίῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Β. παίδευσιν Ἑλλ.* eadem attulit rursus ad v. 29. Boeckhius scripsit *παίδεσσιν.*

Fr. 85. Schol. Pind. Olymp. II. 16.: *Ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι οἱ τοῦ Θήρωνος πρόγονοι οὐδ' ὅλως εἰς τὴν Ἑλλαν κατῆραν, ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν Ἀκράγαντα, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει· ἐν δὲ κτλ.* Recte ad idem encomium referunt. V. 1. plura excidisse et metrum et sententia arguit. — V. 2. videtur initium esse strophae.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩι ΑΜΥΝΤΑ 86. 87.

86. [85.]

– ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

87. [86.]

. . . . . ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαί γε καλλίσταις ἀοιδαῖς·
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον·
θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

IX.

ΣΚΟΛΙΑ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι.

88. [87.]

⏓ – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– – ⏑ ⏓ – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ – – – ⏑ – –

Πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Στρ. ά.
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,

Fr. 86. Schol. Pind. Nem. VII. 1.: *Τότε γὰρ καταφέρεται ὁ Πίνδαρος εἰς τοῦτο, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία, οἷον· Ὀλβίων κτλ.* V. 1. etiam Dio Chrysost. Or. II. p. 25. ubi *ἐπώνυμε.* Recte ad Encomia retulit hoc carmen Boeckhius.

Fr. 87. Dionysius Halic. T. II. p. 292.: *Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς.* V. 1. *ἐσλοῖσιν* Sylburgius, vulgo *ὅλοισιν.* ibid. *ὑμνεῖσθαί γε* scripsi, legebatur *ὑμνεῖσθαι.* — V. 2. *τιμαῖς* Boeckhius, vulgo *τιμαῖσι.* ibid. *μόνον* Bothius, legebatur *μόνον ῥηθέν.* — V. 3. *ἐπιλασθέν* Sylburgius, vulgo *ἐπιταθέν.*

Fr. 88. Athenaeus XIII. p. 573. E.: *Ὑπάρχοντος οὖν τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἐπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας· Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον — ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾀσθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς*

αἴτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη
θυμιᾶτε, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐράνι' ἀμπτάμεναι
νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν,

ὑμῖν ἄνευθ' ἀπαγορίας ἔπορεν, Στρ. β'.
ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.
σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν .....
. . . . . .

. . . . . Στρ. γ'.
. . . . . .
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ
δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Στρ. δ'.
. . . . . .

ἑταίρας, αἱ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη· Ὦ Κύπρου — ἰανθεὶς (V. 13—16.) Ἤρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους· Πολύξεναι — καλόν (V. 1—9.). Ἀρξάμενός θ' οὕτως ἐξῆς φησιν· Ἀλλὰ — γυναιξίν (V. 10—12.). Δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα· πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ πεποίηκεν εὐθέως· Διδάξ. — βασάνῳ (V. 13.). Discessi in hoc scolio constituendo a Boeckhio, qui strophis atque epodis constare censuit, at potius minutae strophae eaedem semper iterantur: supersunt autem quatuor stropharum reliquiae. V. 1. Πολύξεναι Boeckhius, vulgo πολύξειναι. — V. 2. Πειθοῦς Schneiderus, libri πείθουσ'. ἀφνειῷ recte codd., Hermannus et Boeckhius ἀφνειᾷ. — V. 3. δάκρη scripsi, vulgo δάκρυα. vid. Crameri Anecd. T. I. p. 121.: Τοῦ δάκρυ ἡ γενικὴ δάκρεος, δάκρεϊ, τὸ πληθυντικὸν δάκρεα, τοῦτο κατὰ συναλοιφὴν γέγονε δάκρη, Ξανθὰ δάκρη. — V. 4.: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων Boeckhius, vulgo πολλάκις ματέρας ἐρώτων. ibid. οὐράνι' ἀμπτάμεναι scripsi, vulgo οὐρανίαν ἱπτάμεναι. at Venus Coelestis aliena ab hoc loco, Melanidi potius videntur meretrices sacrae fuisse, vid. Pausan. II. 2. 4. — V. 5. νόημα Hermannus, vulgo νοήματι. — V. 6. ὑμῖν codd., Boeckhius ὔμμιν. ibid. ἄνευθ' ἀπαγορίας scripsi, vulgo ἄνωθεν ἀπαγορίας. Boeckhius ἄτ' ἄνωθεν ἀπαγορίας. — V. 7. ἐν εὐναῖς Boeckhius, vulgo εὐναῖς. — V. 10. λεξοῦντι cod. unus, alii λέξαντι. Casaub. λέξοντι, quod recepit Boeckhius. ibid. Ἰσθμοῦ Casaubonus, vulgo ὁμοῦ. — V. 11. τοιάνδε Schweighaeuserus, vulgo τοιόνδε. — V. 13. Διδάξαμεν Hermannus, vulgo ἐδιδάξαμεν.

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελείαις
ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.

ΘΕΟΞΕΝΩι ΤΕΝΕΔΙΩι.

89. [236. 88.]

Strophae.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Epodi.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Στρ. ά.

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωσιν χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν· ὃ μὴ
πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν. . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Στρ. β'.

χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἀλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακείς
ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

V. 15. κορᾶν vel κόραν codd. et edd., κουρᾶν **Boeckhius.** ibid. τελείαις **Boeckhius,** vulgo τελείαις. — **V. 16.** ἐπάγαγ' **Boeckhius,** vulgo ἐπήγαγ'.

Fr. 89. Athenaeus XIII. p. 601. C.: *Καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν·* εἴη — πρᾶξιν (V. 1—2.) — *μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησί; Χρῆν μὲν* — Ἀγησιλάου (V. 3—13.). **Apparet utrumque fragmentum ex eodem scolio petitum esse, id quod tam numerorum, quam sententiae similitudo suadet, quamvis dissentiat Boeckhius. Apparet autem v. 1. initium totius carminis fuisse, quo poeta tempestivum commendat amorem, sed stropha 2. ipse illam sententiam scite retractat. V. 1. Verba** εἴη — καιρὸν **affert Athenaeus etiam XIII. p. 561. B. utroque loco scriptum** ἔρωτι, **quod correxi. —** κατὰ καιρόν. **priore loco** καὶ κατὰ καιρόν. ibid. ὃ μὴ **scripsi, legebatur** μή. — **V. 3.** μὲν **Heynius, vulgo** με. ib. ἀλικίᾳ **Boeckhius, libri** ἡλικίᾳ. — **V. 4. 5. 6. affert Athenaeus etiam XIII. p. 564. E.** προσώπου, **altero loco** ὄσσων. **hinc Hermannus** ἀκτῖνάς τις ὄσσων. ibid. μαρμαριζοίσας, **altero loco** μαρμαριζούσας.

Ἀντ. β'.

ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
ψηχρὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἐγὼ ἕκατι τᾶς θεοῦ κηρὸς ὥς δαχθεὶς ἕλᾳ

Ἐπ. β'.

ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἐνδαίει
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΩι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι.

90. [89. 94.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπό-
ταισίν τε γλυκερόν
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.

δρακεὶς altero loco, priore loco libri δράκης, δράκις, δρακών. — V. 6. ἢ altero loco, priore ἠὲ legitur. ibid. καρδίαν, altero loco ψυχάν. — V. 7. ἀτιμασθεὶς duo codd., vulgo ἀτιμαθείς. — V. 9. ψηχρὰν correxi, vulgo ψυχράν, Schneiderus ψυχάν. — V. 10. ἀλλ' ἐγὼ scripsi, vulgo ἀλλ' ἐγὼ δ' vel ἀλλ' ἐγώ γ'. ibid. τᾶς θεοῦ scripsi, legebatur τᾶς. Boeckhius, qui carmen hoc aliter constituit, scripsit ἀλλ' ἐγὼ ὥρας ἕκατι τᾶς ποθεινᾶς. ibid. ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν scripsi, codd. ἐλεηρὰν μέλισσαν. Boeckhius et Hermannus metri ratione non satis perspecta, ἐλαιηρᾶν et ἑλειηρᾶν μελισσᾶν. — V. 11. τάκομαι Boeckhius, vulgo τήκομαι. ibid. ἥβαν Boeckhius, vulgo ἥβην. — V. 12. Πειθώ τ' ἐνδαίει scripsi, sive malis Πειθώ τ' ἐναύει, vulgo Πειθώ τ' ἔναιεν. — V. 13. Ἀγησιλάου codd., Boeckhius Ἀγησίλα.

Fr. 90. Conjunxi duo, quae separata erant, fragmenta in unum. Et prius quidem (V. 1—3.) legitur Athen. XI. p. 480. F.: Καὶ τῶν μὲν Ἀττικῶν (κυλίκων) μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖςδε· Ὦ Θρασύβ. κτλ. alterum autem (V. 4. 5.). ib. XIV. p. 641. C.: Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών· Δείπνου δὲ κτλ. V. 2. τοῦτό τοι Boeckhius, vulgo τοῦτο. ibid. συμπόταισιν Boeckhius, libri συμπόταισι. — V. 3. Διωνύσοιο Boeckhius, libri Διονύσοιο. ibid. Ἀθαναίαισι Schneiderus, codd. Ἀθηναίεσσι et Ἀθηναιεῦσι. Cf. Suidas v. Ἀθηναίας.

δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον
καίπερ πέδ' ἄφθονον βορᾶν.

ΑΓΑΘΩΝΙ.

91. [90.]

⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ×̲ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
ὄφρα σὺν χειμάῤῥῳ μεθύω,
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι. 92. 93. 94.

92. [91.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

93. [92.]

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Μηδὲ μαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

V. 4. λήγοντος duo codd. et Eustath. p. 1401. 49., vulgo λέγοντος. ibid. γλυκύ, unus cod. γλυκύν. — V. 5. καί περ Boeckhius, libri καὶ περί. ibid. πέδ' Schneiderus, codd. παῖδ'.

Fr. 91. Athenaeus X. p. 427. D.: λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε· Χάριτάς τ' κτλ. V. 2. σὺν χειμάῤῥῳ μεθύω censor Athenaei Jenensis, libri σὺν χειμάρῳ μεθύων. — V. 3. καλῷ idem censor, libri καλῶ.

Fr. 92. Athenaeus XIV. p. 635. D.: ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον· Τόν ῥα κτλ. Respicit ibid. B.: Διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολίῳ τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον. V. 2. Λυδῶν Schneiderus, libri λύδιον. — V. 3. ἀντίφθογγον duo codd., unus ἀντίφθογγος.

Fr. 93. Athenaeus XII. p. 512. D.: Πίνδαρος παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων ἄρχοντί φησι· Μηδὲ κτλ. μηδὲ μαύρου Boeckhius, libri μήδ' ἀμαύρου. Ad scolium in Hieronem retulit Boeckhius.

94. [93].

– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑́ ⏑ – – . . . . .

* * *

– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ –
– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . . . .

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται.

* * *

ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεράϊζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
εἰν Ἀρίμοις ποτέ.

Fr. 94. Strabo XIII. p. 930. A.: *Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ, καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα· τόν ποτε — καὶ πάλιν· κείνῳ κτλ. καὶ πάλιν· Ἀλλ' οἷος κτλ.* **Respicere videtur hunc locum Julianus Epist. XXIV. p. 395.**: *Καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέος ἐν ἐπινικίοις κηρύττων καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεᾶν παρατιθείς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν. ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρας τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἂν ἡ μήτηρ μόνον ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος.* — **V. 4.** *πεντηκοντακέφαλλον* **scripsi, vulgo** *πεντηκοντακέφαλον*, **vid. Photius p. 188. 11.**: *κυνοκέφαλον· ἐν τοῖς δύο λλ λέγουσιν, οὕτως Ἀριστοφάνης.* **itaque Eqq. v. 418. scribe**: *μάχει σὺ Κυνοκεφάλλῳ.* **similiter apud Hesiodum Theog. 387. scribo** *τρικέφαλλον.* **ejusdemque versum apud Strabonem I. p 43. ita restituo**: *Ἡμίκυνες καὶ Πυγμαῖοι καὶ Μακροκέφαλλοι.* **Hermannus et Boeckhius** *Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον*, **quod sane tuetur Juliani ille locus et Pyth. I. 16. — V. 5.** *εἰν* **Boeckhius, vulgo** *ἐν.* **Ipsa haec fragmenta ad Hieronem recte retulisse videtur Boeckhius, sed non credo ad illud scolium pertinere, quod ille censuit, quoniam numeri in ipsa similitudine prorsus dissimiles sunt. Fortasse igitur rectius haec Encomiis adnumeraveris.**

X.

ΘΡΗΝΟΙ.

95. [95.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω,
φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρᾷ καὶ χρυσέοις καρποῖς βέβριθεν.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς,
τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἄπας τέθαλεν ὄλβος·
ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

* * *

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί .....

Fr. 95. Plutarchus Consol. ad Apollon. c. 35.: *Λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβέων ἐν ᾅδου· Τοῖσι λάμπει κτλ.* **Respicit de occulto viv. c. 7.:** *Εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοὶ τινες ἄκλυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων καὶ παρανόμων ὁδός ἐστιν εἰς ἔρεβός τε καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχάς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον κτλ.* **Respicit huc etiam Aristides T. I. p. 96. ed. Dindf. V. 2.** *φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι* **scripsi, Boeckhius** *φοιν. τ' ἐνὶ λ.,* **Plutarchus posteriore loco** *φοινικορόδοις ἐνὶ λειμώνεσσι,* **priore** *φοινικορόδιαί τε λειμῶνες εἰσί.* **Cf. Anonymus in Crameri Anecd. T. III. p. 173.:** *ἢ καὶ αὐτῶν τῶν παρὰ ποιηταῖς Διὸς κήπων, οὓς φησιν φοινικορόδους ὁ Πίνδαρος.* **ibid.** *προάστιον* **Hermannus, vulgo** *προάστειον.* **— V. 3.** *σκιαρᾷ* **Hermannus, vulgo** *σκιαράν.* **ibid.** *χρυσέοις καρποῖς* **Boeckhius, vulgo** *χρυσοκάρποισι.* **ibid.** *βέβριθεν* **Hermannus, vulgo** *βέβριθε.* **— V. 4.** *γυμνασίοις τε* **Hermannus et Boeckhius, vulgo** *γυμνασίοις.* **— V. 5.** *τέθαλεν* **Boeckhius, vulgo** *τίθηλεν,* **Hermannus** *ὄλβος τέθαλ'.* **— V. 7.** *αἰεὶ* **Boeckhius, vulgo** *ἀεί. θύα* **Hermannus, vulgo** *θύματα.* **— V. 8. et 9. finem strophae ejusdem carminis efficiunt.**

96. [96.]

– ⏑ – ⏒ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – [⏑ ⏑ – –] – ⏑ – –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – –
– – ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον [μετανίσσονται] τελευτάν.
καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
ἐκ θεῶν· εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὐδόντεσσιν
ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

97. [97.]

– – ⏑ ⏝ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏒ –
– – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏝́ ⏑ –
⏑ – – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – .
– – ⏑ ⏝ ⏝́ ⏑ – – ⏑ – –

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι νάοισαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμνοις.

Fr. 96. Plutarchus Consol. ad Apollon. c. 35.: *Καὶ μικρὸν προελθὼν ἐν ἄλλῳ θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησίν· Ὀλβίᾳ κτλ.* **V. 1.** *μετανίσσονται* **addidit Hermannus. — V. 2. 3. et initium 4. repetit Plutarchus vit. Romuli c. 28.:** *Λεκτέον οὖν ἐχομένοις τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα — θεῶν.* **— V. 3.** *ζωὸν δ' ἔτι* **Plutarchus altero loco, priore** *ζῶν δέ.* **ibid.** *τὸ γάρ ἐστι μόνον* **altero loco, priore** *τὸ γὰρ μόνον ἐστίν.* **— V. 5.** *ἐφέρποισαν* **Boeckhius,** *ἐφέρπουσαν* **vulgo.**

Fr. 97. Clemens Alex. Strom. IV. p. 640.: *Ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ᾄδοντα· ψυχαὶ κτλ.* **Pindari haec esse docet Theodoretus Gr. Aff. Cur. VIII. p. 599. C.:** *Εἰ δὲ ἀναισθήτως αὐτοὺς ἔχειν τῶν γιγνομένων νομίζετε καὶ μὴ θείας τινὸς καὶ τρισολβίας ὄντως λήξεως ἀπολαῦσαι, Πίνδαρος ὁ λυρικὸς ταύτην ὑμῶν ἐκβαλλέτω τὴν δόξαν λέγων ὧδί· Ψυχαὶ δ' εὐσεβέων ἐν οὐρανοῖς ναίουσαι μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις.* **V. 4.** *εὐσεβέων* **Theodor.,** *εὐσεβῶν* **Clemens. ibid.** *νάοισαι* **Boeckhius, Clemens** *νάουσαι,* **Theod.** *ναίουσαι.* **— V. 5.** *ἀείδοντ'* **Boeckhius, Clemens** *ἀείδουσ'.*

98. [98.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Οἵσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ
ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν,
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

99. [99.]

. . . . . – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

. . . . . *εὐδαιμόνων*
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

100. [100.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

Fr. 98. Plato Menone p. 81. B.: *λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν· οἵσι κτλ.* unde petiit Stobaeus Serm. XLIII. 112. V. 1. *οἵσι δὲ* Boeckhius, Plato *οἵσι γὰρ ἄν.* — V. 2. *δέξεται* codd. plures, vulgo *δέξηται.* ib. *ἐς τὸν* Boeckhius, vulgo *εἰς τὸν.* *ἔτεϊ* Boeckhius, vulgo *ἔτει.* — V. 3. *ψυχὰς* Boeckhius, vulgo *ψυχάν.* — V. 4. *ἐκ τᾶν*, Stobaeus *ἐκ τῶν.* — V. 5. *αὔξοντ'* Boeckhius, vulgo *αὔξονται.*

Fr. 99. Stobaeus CIII. 6.: *Πινδάρου Θρήνων· εὐδαίμων δ. οὐκ ἔστιν ὄλβιος* correxit Hermannus et ita codd.

Fr. 100. Schol. Pind. Ol. I. 127.: *ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας· καὶ ἐν Θρήνοις τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τίθησι τῶν ὑπὸ Οἰνομάου ἀναιρεθέντων μνηστήρων· Πέφνε κτλ.* legebatur *τετάρῳ*, correxit Boeckhius ex Schol. Hom. Il. κ. 252.: *καὶ τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ.*

101. [101.]

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ – – ⏓ ∪ –

Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου ἀωρίαν γε τὰν σὰν ἀνακαλεῖ.

102. [102.]

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ – –

– ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου τελευτάν,

οἶδεν δὲ διόρδοτον ἀρχάν.

103. [103.]

Antiatticista in Bekkeri Anecd. T. I. p. 99.: *Ἤτοι οὐκ ἄρχων, ἀλλ' ὑποτασσόμενον· Πίνδαρος Θρήνοις.*

104.

⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ – –

⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ⏑ ∪ ∪ ⏓

– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓ ⏑ . . .

5 ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ⏓

⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ⏓

– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ ⏓

Ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λητοῦς ἀοιδαί

ὧριαι παιάνιδες· ἔντι δ' ἐπαντέλλοντος ἐκ κισσοῦ στέφανον

Fr. 101. Aristides T. I. p. 130. ed Dindf.: *Ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι· Ἄστρα κτλ.* **legebatur** *τὴν ἀωρίαν*, **delevi articulum, deinde pro** *τὴν σὴν* **scripsi** *γε τὰν σάν.*

Fr. 102. Clemens Alex. Strom. III. p. 518. ed. Pott.: *Καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει· Ὄλβιος κτλ.* **V. 1.** *κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'* **scripsi, legebatur** *ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, **unde Boeckhius** *ἐκεῖνα κοίλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα*, **ut sit hiatus. ibid.** *οἶδε* **scripsi, Boeckhius** *οἶδεν μὲν βίου* [*κεῖνος*] *τελευτάν.* **Pronomine non est opus, numeri ratione perspecta. De homine Atheniensi Pindarum loqui verisimile est, itaque fortasse fragmentum petitum est ex Threno in Hippocratem, vid. Schol. Pyth. VII. 18.:** *ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ὃν καὶ θρῆνον γράφει ὁ Πίνδαρος.*

Fr. 104. Schol. Eurip. Rhes. v. 895.: *φασὶ δὲ Ἰάλεμον παρωνομάσθαι ἐπὶ τιμῇ Ἰαλέμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὡς φησι*

ἐκ Διθυράμβου μαιόμεναι· τὸ δὲ κοίμισαν τρ....
..... σώματ' ἀποφθιμένων.
ἃ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνει,
ἃ δ' Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον . . . συμπρώτοις λάβεν
ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν· ἃ δ' Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος,
ἃ δ' υἱὸν Οἰάγρου χρυσάορ' Ὄρφέα.

Πίνδαρος· ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων (Λατοῦς) ἀοιδαὶ ὠι....παιάνιδες. ἔντι .....ελλοντες· ἐκισσῦ. στέφανον ἐκ διο.....αιόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τῷ..... (σώματ') ἀποφθιμένων. ἃ μὲν ἀχέταν λινὸν αἴλινον ὑμνεῖν. ἃ δὲ ὑμέναιον· ἐργάμοισι χροϊζόμενον..... συμῦ πρῶτ'.. λάβεν. ἐσχάτοις ὕμνοις· ἃ δὲ ἰάλεμον ὁμοβόλῳ νούσῳ, ὅτι παῖδα θέντοι σθένος υἱὸν οἰαγρον: — **V. 1.** *Λατοῦς* **in codice propemodum evanidum, ut Ambrosch. dicit, Welckerus et Schneidewinus conjectura assecuti sunt.** — **V. 2.** *ὥριαι παιάνιδες* **Hermannus,** *δ' ἐπαντέλλοντος* **idem,** *ἐκ κισσοῦ* **scripsi, Hermannus** *εὐκίσσου.* **Schneidewinus** *δ' αὖ θάλλοντα ναρκίσσου στέφανον.* — **V. 3.** *ἐκ Διθυράμβου* **scripsi, ut ipse Bacchus intelligatur. Hermannus** *ἐκ διθυράμβου,* **quocum conjungatur** *ἐπαντέλλοντος εὐκίσσου.* **Schneidewinus** *ἐκ Διωνύσου μεταμαιόμεναι.* **ib.** *κοίμισαν* **scripsi, vulgo** *κοιμίσαν.* **Lacunam redintegrat Hermannus:** *τετράζυγον θεινὶ κᾶδος υἱῶν σώματ' κτλ.* — **V. 4.** *σώματ'* **in codice prope evanidum animadvertit Ambroschius, conjectura invenerunt Welckerus et Schneidewinus.** — **V. 5.** *Λίνον* **Schneidewinus, vulgo** *λινόν.* *ὕμνει* **Hermannus, vulgo** *ὑμνεῖν.* — **V. 6.** *ὃν ἐν* **Hermannus, vulgo** *ἐρ* **qui deinde legit** *χρονιζόμενον* **et omissa ita supplevit:** *βρότεος αἰὼν φθέγμα σὺν πρώτοις λ.* — **V. 7.** *ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν* **Hermannus. ibid.** *ἃ δ'* **Schneidewinus.** *ὠμοβόλῳ* **Hermannus,** *ὠμοβόρῳ* **Schneidewinus. ibid.** *ὅτι* **recte delevit Hermannus,** *πεδαθέντα* **Schneidewinus et Welckerus. ibid.** *σθένος,* **Hermannus** *σθένος θ',* **ut hoc ad Orphea referatur.** — **V. 8.** *ἃ δ'* **addidi.** *Οἰάγρου* **Schneidewinus, alii, quod firmat Schol. Pyth. IV. 313.:** *Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρου λέγουσιν.* **Deinde addidi verba** *χρυσάορ' Ὀρφέα.* **vid. Schol. Hom. Il. o. 256.:** *χρυσάορον — καὶ Πίνδαρος χρυσάορα Ὀρφέα φησίν. χρυσάορα* **primam corripit, ut Pyth. IV. 94. mediae syllabae coalescunt. Iam additis his verbis integra est stropha, quam ex Threnis petitam esse probabiliter statuunt Welckerus et Schneidewinus.**

XI.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

105. [104.]

Τί θεός, τί τὸ πᾶν;

106. [105.]

⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏒

Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει.

107. [106.]

⏑ ⏓ ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ – –

– ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ –

⏑ ⏓ ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ ⏒

⏓ ⏑ – ⏑ ⏒

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὕρσαι φάος,
κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν
ἀμέρας σέλας.

108. [107.]

x – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

– ⏑ ⏓ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –

– ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏒

Fr. 105. Clemens Alex. Strom. V. p. 726. ed. Pott.: *Πίνδαρός τε ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών.* et eadem Eusebius Praepar. Ev. XIII. 13. p. 688. ed. Vig. *τί τὸ πᾶν* Boeckhius, legebatur *ὅτι τὸ πᾶν.*

Fr. 106. Didymus Alexandr. de Trin. III. 1. p. 320. sine poetae nomine: *Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φοιτεύει.* Pindari versum esse apparet ex Clem. Alex. Strom. V. p. 726. ed. Pott. et Euseb. Praepar. Ev. XIII. 13. p. 688. ed. Vig., qui ex Pindaro afferunt: *καὶ πάλιν· Θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.* edd. vett. vitiose *ὁ πάντας τεύχων βρωτούς.* *φυτεύει* scripsit Heynius.

Fr. 107. Clemens Alex. Strom. V. p. 708. ed. Pott. Euseb. Praep. Ev. XIII. 13. p. 674. ed. Vig. Theodoret. Gr. Aff. Cur. VI. p. 855. ed. Schulz. V. 1. *δὲ* Clemens, omisit Eusebius, *γὰρ* Theodor. — V. 2. *ὕρσαι* Euseb. et Theod., *ὦρσαι* Clem. — V. 3. *κελαινεφεῖ* Boeckhius, Cl. *κελαινεφεῖ*, Theod. *κελαινεφέι.*

Fr. 108. Plutarch. adv. Stoic. c. 31, et de superstit. c. 6.,

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

109. [108.]

Ἐλασίβροντα παῖ Ῥέας.

110. [109.]

Θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.

111. [112.]

. . . . . ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓
– ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ – . . . . . .

Πῦρ πνέοντος ἄ,τε κεραυνοῦ
ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς
ἵζεαι.

112. [114.]

⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων.

ubi *κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι κτλ.* sine poetae nomine Amator. c. 18.: *ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων ἄνοσοι κτλ.* — V. 2. *πόνων τ'*, Plutarchus primo loco *πόνων τ'*, sed reliquis *πόνων τε*.

Fr. 109. Suidas v. *ἐλασίβροντα· Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου· ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας, ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε.* Cf. Schol. Aristoph. Eqq. 623. *ἐλασίβροντα* scripsit Schneiderus. Videtur initium Hymni vel Paeanis in lovem esse.

Fr. 110. Aristides T. I. p. 11. ed. Dindf.: *Θεὸς κτλ. τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὅτιοῦν εἴρηται περὶ Διός. Θεὸς* codd., vulgo *θεῶν*.

Fr. 111. Schol. Homer. Il. ω. 100.: *ἐκ δεξιῶν ὥς φησι Πίνδαρος· πῦρ πν. ἄτερ κ. ἄγχ. κτλ.* *ἄτερ* quomodo corrigendum sit docet Plutarch. Sympos. Quaest. I. 2. 4.: *Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει· Πῦρ πνέοντος ἄ,τε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.* Respicit Aristides T. I. p. 15. ed. Dindf.: *Πίνδαρος δ' αὖ φησι δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι.*

Fr. 112. Clemens Alex. Strom. I. p. 383.: *εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει ἐν χρ. κτλ.* Eadem Eusebius Praep. Ev. X. 12. p. 499. D. Scripsi *δ' ἔγεντ'*, quod fere etiam Boeckhius conjecit, vulgo *δὲ γένετ'*.

113. [115.]

x – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

114. [116.]

⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

115. [118.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

Μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

116. [119.]

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

117. [266.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – . . .

. . . . *Μελισσοτεύκτων κηρίων*
ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

Fr. 113. Athenaeus I. p. 22. B: *οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὀρχηστὴν καλεῖ· ὀρχήστ' κτλ.* ὀρχήστ' Boeckhius, vulgo *ὀρχηστά*. Respicit Eustath. ad Il p. 52. 18.: *διὸ καὶ Πίνδαρος εὐρυφαρέτραν αὐτὸν λέγει.* Cf. idem ad Odyss. p. 1602. 23.

Fr. 114. Plutarch. de *EI* apud Delph. c. 21.: *πρὸς ὃν δὲ (Ἀπόλλωνα) Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς.* ubi vulgo *κατ. δεοναυτοις.* idem fragmentum affert de def. orac. c. 7., denique adv. Epicur. c. 23.: *ὃ δ' Ἀπόλλων κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν.*

Fr. 115. Eustath. ad Il. p. 9.: *Καὶ Πίνδαρος ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιὸς λέγει· Μαντεύεο Μοῦσα κτλ.* Scholiastae ad Il. α. 1. ex Pindaro afferunt *Μαντεύεο* (vel *μάντευε, μαντευο*) *Μοῦσα.* *Μοῖσα* scripsit Boeckhius.

Fr. 116. Eustath. ad Il. p. 9.: *ταύτῃ τῇ Θεᾷ τῇ Μούσῃ — ἐγκελεύεται ὁ ποιητὴς τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν ἀείδειν — οὗ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ Μοῦσα ἀνέηκέ με.* Repetit p. 179. *Μοῖσ'* Boeckhius scripsit.

Fr. 117. Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 285. 19.: *Μέλεα — οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος. Πίνδαρος· μελισσοτεύκτων κτλ.* Etym. M. p. 577. 19. sine poetae nomine *μ. κ. ἐ. γλυκερωτέρα ὄμφακος.* Cf. Gud. p. 386. 18.: *οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγόρου Πίνδαρον. μελισσοτευκηρίων.*

118. [125.]

x ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑
x – ⏓ ⏑ ⏑ – –

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς αὐξάνοι,
ἁγνὸν φέγγος ὁπώρας.

119. [126.]

⏑ ⏓ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ –
⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑
⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

⏓ ⏑ – – ⏑̂ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς·
πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

120. [127.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏓ ⏑ –
x ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ –
x – ⏓ ⏑ ⏑ . . . .

Ὅ,τι δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις,

Fr. 118. Plutarch. de Is. et Osir. c. 35.: *Ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγόν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων· Δένδρον* κτλ. sed *δενδρίων* idem Sympos. Quaest. IX. 14. 4.: *καὶ Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς* (nonnulli libri *πολυγηθὴς*, *πολυθαλὴς*, *πολυθῆς*) *αὐξάνων, ἅ. φ. ὀπ.* et Erotico c. 15.: *δενδρέων τε τρόπον πολύ τε φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἁγν. ὀπ. Νομὸν* Boeckhius scripsit, vulgo *νόμον*, tertio loco *τρόπον*.

Fr. 119. Plutarchus de exil. c. 9.: *ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις· ἐλαφρὰν* κτλ. V. 2. *περιδαῖον* Hermannus, vulgo *περιδαίων*. — V. 3. *ὅθεν ἄδρυς* displicet, fortasse scribendum: *πέδον ἄδρυ*. — V. 4. *δ'* Boeckhius, vulgo *δὲ*. Fortasse huc respicit Synesius Laus Calvit. p. 77. ed. Petav.: *ἂν μὲν γὰρ ᾖ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα ἀκροαταὶ τῶν δεικνυμένων καὶ θεαταὶ* κτλ.

Fr. 120. Athenaeus V. p. 191. F.: *πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός· τί δ' ἔρδων* κτλ. Scripsi *ὅ,τι δ'*, omisit

Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην,
τοῦτ' αἴτημί σε.

121. [57.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ . . . .
Ὁ ζαμενὴς δ' ὁ χοροιτύπος,
ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σειληνός.

122. [128.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

123. [129.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται.

124. [132.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

unus cod. et Eustath. p. 1490. 38. — V. 3. *μέλων* Casaubonus, vulgo *μελῶν*. — V. 4. *αἴτημι* codd. meliores, unus et edd. vulg. *αἰτοῦμαι*.

Fr. 121. Pausanias III. 25. 2.: *Τραφῆναι μέντοι τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ᾄσματος Πινδάρου· Ὁ ζαμενὴς δὲ κτλ.* V. 1. Boeckhius δ'. — V. 2. *Μαλεάγονος* Camerarius, vulgo *Μαλέγορος*. — V. 3. *Σειληνὸς* Boeckhius, vulgo *Σιληνός*. Boeckhius inter dithyrambos retulit.

Fr. 122. Schol. Aristoph. Nub. 223.: *τί με καλεῖς, ὦ φήμερε; ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν· περιέθηκεν οὖν αὐτῷ οἷον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους· Ὦ τάλας κτλ.* Eadem Suidas v. ὦ φήμερε. *ἐφάμερε* Hermannus, vulgo *ἐφήμερε*. *νήπια* Küsterus, vulgo *νήπιε*. *διακομπέων* Suidas, *διακομπεύων* Schol. Aristoph.

Fr. 123. Schol. Pind. Pyth. IV. 104.: *ὅτι τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ μελίσσας φασίν, ἐτέρωθι ὁ αὐτός φησι· ταῖς ἱεραῖς μ. τ. ἱεραῖσι* Boeckhius.

Fr. 124. Dionys. Halic. de orator. ant. p. 81. ed. Sylb.: *ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον ἀνδρῶν δικ. χρ. σ. ἄριστος, κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν νὴ Δία καὶ ἐπιτηδευμάτων γε.*

125. [133.]

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

126. [134.]

. . . . . – –

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ [⏑ –] · · ·

. . . . . *οἱ μέν*

κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται . . . . .

127.

. . . – – ⏓ ⏑ –

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Πίτναντες θοάν

κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

128. [137.]

– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – –

Ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

Fr. 125. Plutarchus Quaest. Platon. VIII. 4.: ubi vulgo *ἄνα. ἄνακτα* Heynius scripsit. deinde Hermannus conjecit *τὸν πάντων.*

Fr. 126. Suidas *Κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος· οἱ μὲν κτλ.* Eadem Gregor. Corinth. p. 124. ed. Schaef.

Fr. 127. Crameri Anecd. T I. p. 201. 14.: *θοὸς — σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέγα. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου· Πίτνοντες θοὰν κλίμακα οὐρανὸν ἐς αἰπύν. τὴν μεγάλην δηλονότι. πίτναντες* Hermannus, *κλίμακ' ἐς* scripsi. Verum etiam quae sequuntur ex Pindaro, fortasse ex eodem carmine, cui satis conveniunt, petita videntur: pergit enim grammaticus:

Θοαῖς ἀφροσύναις

ἀντὶ τοῦ μεγάλαις, καὶ

Θοὰ δ' ἐπεδίξατο γᾶ.

(vulgo *Θοὴ*) *μεγάλη.* sed quod additur *Θοῆς ἔστηκε πόλεως* (*πόληος*) ex epico poeta petitum arbitror.

Fr. 128. Apollon. Dysc. de Syntaxi II. 27. p. 179. ed. Bekk.: *ὥςπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τε τοῦ Ὤτου καὶ τοῦ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ· ἀλλαλοφόνους ἐπάξ. λ. οὐ μὴν τῷ· ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς, οὐ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ δόρατα ἐνῆκαν, ἀλλ' ἀλλήλοις.* Ex eodem carmine est, ex quo petitum fr. 127.

129. [142.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.

130. [146. 145.]

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.

131. [147.]

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ . . . . . .

Ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων
πίνοντες ἐπλάζοντο.

Fr. 129. Athen. IV. p. 154. F.: *Φιλ. γ. ἐκ Περσέως παρὰ Πινδάρῳ. Περσέος* Boeckhius.

Fr. 130. Plutarch. Amator. c. 15.: *ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τινὸς αὐτοῖς δρυάδες εἰσὶν· Ἴσον δένδρου — λαχοῦσαι, κατὰ Πίνδαρον.* et de defect. orac. c. 11. ubi *Ἰσοδένδρου τέκμωρ.* Schol. Apoll. Rhod. II. 479.: *Καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδ. τε. αἰ. λαχοῦσα.* Cf. Etymol. M. p. 75. 44. Heynins *λαχοῖσαι* scripsit. Ea autem, quae ille Scholiasta ex Charone affert, Pindarus tractaverat in illo carmine: *Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς ἄρα Ῥοῖκος θεασάμενος δρῦν, ὅσον οὔπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προστάξαι τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι αὐτήν· ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυῒ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅ,τι βούλοιτο· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καί ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίστατο ἡ μέλισσα, πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν.* Namque Plutarchus Quaest. Natural. c. 36. in Longolii latina versione haec ex Pindaro affert: „Tu molitrix favorum parva, perfidum quae puniens Rhoecum stimulo pupugisti eum.“

Fr. 131. Athen. XI. p. 476. B.: *Καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι, Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων· Ἀνδρ' ὁ δάμαν δ' κτλ.* V. 1. *ἀνδροδάμαντα* Boeckhius, *ἀνδροδάμαντ'* Casaubonus. *μελιαδέος* Boeckhius, vulgo *μελιηδέος.* — V. 2. *τραπεζᾶν* Epitome et Eustath. p. 916. 39. qui inde a verbo *ῥιπὰν*

132. [148.]

[⏑] ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –

.. ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπείς
ᾠχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθᾷ ποδὶ γᾶν.

133. [150.]

. . . . . ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑̄
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑̄
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑̄

5 ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑̂ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑̄

Δοιὰ βοῶν κατέπινεν
θέρμ' ἄλις ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε
σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπάν
εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν·
5 *ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.*

haec attulit, vulgo *πράπεζαν*. Cf. Eustath. p. 917. 63. et Etymol. p. 504. 31. Respicit carmen hoc Horat. IV. 2. 13.: „Seu Deos regesve canit Deorum Sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendae Flamma Chimaerae.“

Fr. 132. Schol. Apoll. Rhod. I. 61.: *Ὁ δὲ Ἀπόλλωνιος παρὰ Πινδάρου εἰληφε λέγοντος· ὁ δὲ χλωρῇς ἐλάτῃσι τ. ᾤχετο Καινεὺς σχίσας ὀ. π. γ.* sed unus cod. *ᾤχετ' ἐς χθόνα*. Plut. de absurd. Stoic. opin. c. 1.: *ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθυναν ὑπεῖχεν, ἀπιθάνως ἀῤῥήκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν*. Correxit haec Boeckhius, pertinet autem ad idem carmen, unde Fr. 131. petitum est.

Fr. 133. Athenaeus X. p. 411. B.: *Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ* (Herculis) *τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει· ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας Κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας, παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἰληφεν εἰπόντος· Διὰ βοῶν θερμὰ δ' εἰς* (unus cod. *θερμὰ εἰς*) *ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' εἰς ἀνθρακίαν στέψαν* (verba *εἰς ἀνθρ. στ.* altero loco omisit unus cod.) *πυρὶ δ' ὑπνόων τε σώματα κτλ.* V. 1. *δοιὰ* Boeckhius, vulgo *διά*. *κατέπινε* addidi ex Ionis versiculo. — V. 2. *Θέρμ' ἄλις* scripsi, Boeckhius et Hermannus *Θέρμ' ἔδει*. *στέψαντα πυρίπνοά τε* Boeckhius. — V. 4. *εἶδον* addit Boeckhius. — V. 5. *ἦν δὲ* Boeckhius, vulgo *ἦν*. Respicit fortasse huc Philostratus Imagg. II. 24.: *Ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται, σφόδρα ἐθὰς ὢν τοῦ τοιούτου σιτίου· Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορωνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ γενέσθαι.*

134. [151.]

. . . . . .

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
. . . . . κατὰ φύσιν . . .
νόμος ὁ πάντων βασιλεύς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον
ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας
Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

Fr. 134. Plato Gorgias p. 484. B.: *Δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι ἐν ᾧ λέγει, ὅτι Νόμος ὁ πάντων — Ἡρακλέους, ἐπεὶ ἀπριάτας, λέγει οὕτω πως· τὸ γὰρ ᾆσμα οὐκ ἐπίσταμαι, λέγει δὲ ὅτι οὔτε πριάμενος οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου ἠλάσατο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει καὶ βοῦς καὶ τἆλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἡττόνων.* **V. 1.** *κατὰ φύσιν* addendum esse apparet ex eodem dialogo p. 488. B.: *Πῶς φὴς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων.* Cf. praeterea de Legg. III. p. 690. B. IV. 714. D. et tacito Pindari nomine X. p. 890. A. Protag. p. 337. D. Inde Boeckhius etiam in hoc ipso Gorgiae loco conjecit: *οὗτος δὲ δὴ φησὶν, κατὰ φύσιν ἄγει.* Cf. etiam Hesychius: *Νόμος πάντων ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν φύσιν.* Celebrem sententiam respiciunt multi, velut Herodot. III. 35.: *καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι.* Plutarch. ad princ. indoct. c. 3. vit. Demet. c. 42. Clemens Strom. I. p. 427. II. p. 438. Dio Chrysost. Or. LXXV. T. II. p. 406. ed. Reisk. Jamblich. ap. Stobaeum Sent. XLVI. 77. — **V. 2—5.** *ὑπ. χειρὶ* affert etiam Schol. Pindar. Nem. IX. 35. et Aristides T. II. p. 68. ed. Dindf., qui addit praeterea *τεκ. ἔργ. Ἡρ. ἐπεὶ ἀπριάτας.* apud utrumque recte scriptum **v. 4.** *δικαιῶν τὸ βιαιότατον*, apud Platonem *βιαίως τὸ δικαιότατον.* — **V. 6.** *Ἡρακλέος* Boeckhius, *Ἡρακλέους* Aristid. et Plato. — **V. 6—8.** *ἐπεὶ κτλ.* servavit Schol. Aristidis T. III. p. 408.: *τὰ λοιπὰ τῆς χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ Γηρυόνου βόας Κυκλωπείων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέως συναιρεῖται* (vel *ἀναιρεῖται*) *καὶ ἀπριάτας ἤλασεν* (vel

135. [154.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ×

Πάντα θύειν ἑκατόν.

136. [157.]

.. ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
.. *κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν*
θάλλοντας ἥβᾳ δώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.

137. [158.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ×
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώϊον ἅμ πεδίον
καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος
εὔδοξον πλόον
ἐκτελευτάσαις ἔλεν Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

138. [160.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ×
Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.

ἔλασεν) *ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Γηρυόνου βόας οὔτε αἰτήσας οὔτε πριάμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρυσθέως.* unde Boeckhius praeclare *ἀναιτήτας* scripsit, qui etiam cetera correxit.

Fr. 135. Strabo III. p. 232.: *ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας* (Lusitani) *ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· Πάντα Θ. ἑ.*

Fr. 136. Schol. Hom. Il. κ. 252.: *οἷον· κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα ἥβᾳ δυώδεκα, αὐτὸν δὲ τρίτον ἀντὶ τοῦ τρίτον καὶ δέκατον, καὶ τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος.* scripsi δώδεκ', reliqua Boeckhius correxit.

Fr. 137. Schol. Eurip. Androm. 795.: *Οἱ μὲν πλεῖστοι Τελαμῶνά φασιν συστρατεῦσαι τῷ Ἡρακλεῖ εἰς τὴν Ἴλιον, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ Πηλέα, παρ' οὗ ἔοικε τὴν ἱστορίαν ὁ Εὐριπίδης λαβεῖν· λέγει γὰρ ὁ Πίνδαρος· Οὐ Πηλέως κτλ.* V. 1. *Πηλέος* Boeckhius, idem *μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν*, vulgo *μόχθοιν νεώτατον ἐπιλάμψαι.* — V. 2. *Ἀλκμήνας* Boeckhius, vulgo *Ἀλκμήης. Τρώϊον ἅμ πεδίον* idem, vulgo *Τρώων ἀμπέδιλα.* — V. 3. *Ἀμαζόνος* Bothius, vulgo *Ἀμαζόνας. ἦλθεν* Boeckhius, vulgo *ἦλθε.* — V. 4. *ἐκτελευτάσαις* Boeckhius, vulgo *ἐκτελευτήσας.*

Fr. 138 Strabo XII. p. 819.: *Καὶ Πίνδαρός φησιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύρ. εὐρ. διεῖπον* (sic Casaubonus, vulgo *δῖππον*) *στρ. τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν.*

139. 140. 141. [159. 161. 162.]

Pausanias VII. 2.: *Πολλῷ δὴ πρεσβύτερα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴν πάντα γε τὰ εἰς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.* — **Idem I. 2.:** *Ἐξελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος· ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μέν φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπαχθῆναι κτλ.* — **Plutarch. vit. Thes. c. 28.:** *Τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε (Θησεὺς) Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι Δημοφῶντα.* **Haec tria fragmenta ad idem carmen, ad quod Fr. 137. et 138., pertinere verisimile est.**

142—147. [164—168.]

. . . . . ⏑ ⏓ ∪ ⏑
⏓ ∪ – ⏓ ∪ – ∪ –
. . . . . *Πεπρωμέναν* *Στρ. ά*
θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν.

. . . . . *Ἀνδροφθόρον,* *Στρ. β'.*
οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη,

. . . . . *τροχὸν μέλος·* *Στρ. γ'.*
αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

. . . . – ⏓ ∪ – ∪ –
⏑ ⏓ ∪ – ∪ –
. . . . *Αἴνιγμα παρθένου* *Στρ. ά.*
ἐξ ἀγριᾶν γνάθων . . . .

. . . . *Ἐν δασκίοις πατήρ,* *Στρ. β'.*
ἀνηλεεῖ νόῳ δ'. . . . .

Fr. 142—147. Priscianus de metris Comicor. p. 419. ed. Gaisf.: „Pindarus teste Heliodoro *ἀντέστρεψεν*, hoc est convertit rhythmum iambicum hoc modo: *Πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖραν μετατραπεῖν Ἀνδροφθόρον οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη* (ed. Ald. *οὐδ' ἔσεται κατ.*). In secundo enim iambo pyrrhichium secundum et tertium trochaeum et quartum spondeum posuit. Idem: *Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί* (Putschius *ἐντολὰς*). — Idem *Αἴνιγμα π. ἐξ ἀγ. γν.* — Idem *ἐν δασκίοισιν πατὴρ, νηλεεῖ νόῳ δ'* (ita Hermannus, Putschius *ἐν δ'*

.... δ' οὐδὲν προσαιτέων Στρ. γ'.
ἐφθεγξάμαν ἐπί. ....

148. [169.]

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ ⏔
Νόμων ἀκούοντες θεύδματον κέλαδον.

149. [170.]

.... ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏔
– ⏓ ⏑ .....
Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον
ἄνθημα.

150.

.... ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏔
⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – –
x ⏔ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x ⏔ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –
5 x ⏔ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏔
.... Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν
ὡς ἀπὸ κρανᾶν φέρτατον ὕδωρ

ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοωας). — Idem δ' οὐδὲν προσαιτίων ἐφθεγξάμαν ἔτι (sic Hermannus, vulgo ἔφη ἐξόμαν ἔπι, cod. εΦεTZAMAN)." Heliodori verbum ἀντίστρεψεν, quod non intellexit Priscianus, ostendit apud Pindarum illa Πεπρ. κτλ. respondisse his verbis Ἀνδροφθόρον κτλ. itaque non possunt conjungi, quod putavit Boeckhius, quamquam non tam antistrophicum fuisse videtur carmen, quam monostrophum: scribendum autem est θῆκε. Ex tertia aliqua stropha petitum Fr. tertium: τροχὸν μέλος κτλ. Rursus sibi respondent Fr. quartum αἴνιγμα π. κτλ. et Fr. ultimum οὐδὲν προσαιτέων κτλ. Sed refragatur quintum fragmentum, quod tamen cum illis duobus congruere consentaneum est, itaque δασκίοις et ἀνηλεεῖ scripsi: videntur autem tria ultima fragmenta ex iisdem tribus strophis petita esse, ex quibus priora: atque in priore parte carminis poeta enarravit Oedipi fortunam, qui Sphingem superavit, quorsum pertinent Fr. 142. 145. 143. in altera parte, quomodo Peleus Acasti insidias effugerit, vid. Fr. 146. 144. 147. Longe aliter constituit haec Boeckhius.

Fr. 148. Priscianus de metris comic. p. 420. ed. Gaisf.: „Idem (Heliodorus) ostendit Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse: Νόμων ἀ. Θεόδμητον κ. Θεόδματον Boeckhius.

Fr. 149. Schol. Pind. Nem. VII. 116.: ἐπεὶ τὸ ποίημα ὑφάσματι ἔοικεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις· ὑφαίνω κτλ.

Fr. 150. Plutarch. de Pyth. orac. c. 29.: οἱ μὲν οὖν περὶ τὸ Γαλάξιον τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες ᾔσθοντο τοῦ θεοῦ (Ἀπόλλωνος) τὴν

Θάλεον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
ἀσκὸς δ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἐλίννε δόμοις·
πέλλαι γὰρ λίθινοι πίθοι τε πλᾶσθεν ἅπαντες.

151. [172.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –

Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

152.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ναὶ τὰν Ὄλυμπον καταδερκομέναν σκαπτοῦχον Ἥραν,
ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας.

ἐπιφάνειαν ἀφθονίᾳ τε καὶ περιουσίᾳ γάλακτος· προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κτλ. ὥς ἀπό κρηνάων φ. ὗ. *Θήλεον γάλα, τοὶ δὲ ἐπίμπλων ἐσ. π.* ἀσκὸς δ' οὔτε τις ἀμ. *ἐλίννε δ. πέλλαι δὲ λίθινοι πίθοι πλ.* ἅπαντες. quae correxi, nisi quod fortasse v. 4. praestat *ἐλίνυ' ἐν δόμοις*. Pindarica autem sunt haec apertissime, sive poeta haec de Apolline dixit, ad quem illa transtulit Plutarchus, sive de Baccho. Respiciunt fortasse huc Himerii verba Or. XIII. p. 594.: *τὰ δὲ σὰ νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ κομῇ τε χρυσῇ κοσμήσαντες κύκνοις ἔπτοχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν Μούσαις Χάρισίν τε ὁμοῦ συγχορεύσαντα. ἢ οἷον τὸν Βακχειώτην, οὕτω γὰρ αὐτὸν ἡ λύρα καλεῖ, τὸν Διόνυσον λέγουσα, ἵρος ἄρτι τὸ πρῶτον ἐκλάμψαντος, ἄνθεσί τε ἠρινοῖσι καὶ κισσοῦ κορύμβοις Μούσαις κάτοχοι ποιηταὶ στέψαντες νῦν μὲν ἐπ' ἄκρας κορυφὰς Καυκάσου καὶ Λυδίας τέμπη, νῦν δὲ ἐπὶ Παρνασοῦ σκοπέλους καὶ Δελφίδα πέτραν ἄγουσι, πηδῶντά τε αὐτὸν καὶ ταῖς Βάκχαις ἐνδιδόντα τὸν Εὔιον· ὅτε καὶ τὴν γῆν λόγος οἷον αἰσθανομένην τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ ῥεῖν μὲν μέλι καὶ γάλα καὶ ποταμούς τινας αὐτοῦ τοῦ νέκταρος Σατύροις τε καὶ Βάκχαις ἀρύεσθαι, καὶ μειδιᾶν μὲν ὁμοῦ ἡδύ τι καὶ χρυσαυγές, πορφύρειν δὲ ὅλην τοῖς ἄνθεσιν, ὅπως ἂν ἔχοι σκιρτᾶν τε καὶ ἀθύρειν ἐπ' αὐτῶν ὁ Θεός.*

Fr. 151. Clemens Alex. Strom. I. p. 345.: *ἀρκεῖ δὲ γνωστικῷ κἂν εἷς μόνον ἀκροατὴς εὑρεθῇ· ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος· Μὴ πρὸς ἅπ. κτλ.* Primus versus legitur etiam ap. Theodoretum Gr. Aff. Cur. I. p. 723. apud utrumque est *τὸν ἀρχαῖον*, quod correxit Boeckhius. — V. 2. vulgo *πιστοτάταις σιγᾶς ὁδός*, emendavit Boeckhius, qui his statim subjunxit Fr. 153., sed vinculum aliquod desidero.

Fr. 152. Clemens Alex. Strom. V. p. 661.: *Ναὶ τὰν Ὄλ.* —

153. [171].

– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ –
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –
– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – –
⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – –

Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὧν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα
προστύχοι, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

154. [173].

. . . . . ⏑ ∪ –
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ⏓
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ⏔

Ὦ τέκνον,
ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαι-
νήσαις ἐκών
ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

γλώσσας, ἡ ποιητικὴ φησιν. quod Pindari esse verisimillimum est, sed qui ibid. leguntur versus V. p. 654.:

Οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
τῷ, πιτυχόντι φέρειν.

potius Bacchylidis esse videntur.

Fr. 153. Stobaeus CIX. 1.: *Πινδάρου.* V. 1. *ἀλλοτρίοισιν* Boeckhius, vulgo *ἀλλοτρίοισι.* — V. 2. *ἄμμιν* Boeckhius et Hermannus, vulgo *ἄμιν.* — V. 3. *καλῶν* Gesnerus et unus cod., vulgo *κακῶν.* — V. 4. *ἀνθρώποισι* Hermannus, vulgo *ἀνθρώποις. Θεόσδοτος* Stephanus, vulgo *ἀθεόσδοτος. ἄτα* scripsi, cod. *ἄτη,* vulgo *ἀθλητηκότα* vel *ἀτληκηκότα.* Boeckhius *ἀτλάτα κακότας.* — V. 5. *προστύχοι* cod., vulgo *προστύχῃ. σκότει* Grotius, vulgo *σκόπει.* Videtur autem ex eodem carmine esse sumtum, quo pertinet Fr. 154.

Fr. 154. Athenaeus XII. p. 513. C.: *Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδὶ (Ἀμφιάραος)· Ὦ τέκνον, ποντίου κτλ.* V. 2. *ποντίου* (omisso *πετραίου*) — *ὁμιλεῖ* (non *ὁμίλει*) Plutarch. Quaest. Nat. c. 19. et de solert. anim. c. 27. affert. Respicit Lucian. de saltat. c. 67.: *Καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ ἐπαίνεσις ἐκείνη τὸ· Ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.* — V. 3. Epitome *τὸ παρεὸν δ' ἐπ.*

155. [174.]

[–́ ⏑ ⏑ –] ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

.... Ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

156. [175.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

x̄ – –́ ⏓

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων
οὐκ εἰδυῖα.

157. [177.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ ⏓

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόςφορον.

158. [179.]

⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑

Ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἶαν.

Fr. 155. Schol. Pind. Nem. VII. 89.: *Οὐδείς με ψέγει, ὅτι ἐπαινῶ τοὺς Αἰγινήτας· οὐ γὰρ πολίτας ὄντας ἐμαυτοῦ διὰ τοῦτο ἐπαινῶ. προςχαρίζεσθαι γὰρ ἂν ἐδόκουν διὰ τὴν οἰκειότητα ἐγκωμιάζων· ὁ γὰρ κτλ.* **Recte huc retulit Boeckhius, etsi Pindari nomen non est additum: fortasse autem hic versus prioribus statim subjungendus:** *Ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει· ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.*

Fr. 156. Aristides T. II. p. 547.: *Καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἐριφύλης λόγων, ὦ πόποι, φησί (Πίνδαρος) κτλ. ἐπαμερίων* **codd., vulgo** *ἐφαμερίων. εἰδυῖα,* **Boeckhius scripsit** *ἰδυῖα.*

Fr. 157. Strabo IX. p. 659.: *Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατείας κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν τὸν ἡγεμόνα Φοίνικα πεποίηκεν εἰς τοὺς κινδύνους ἐξιόντα, καθάπερ τὸν Νέστορα· ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος· ὃς Δολόπων κτλ.* **Respicit Eustath. Il. p. 311.**

Fr. 158. Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1183.: *ὦ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαίῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ· ὑπερμε. ἀκ. Αἶαν· περὶ οὗ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἢ κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ Αἶαν ἐγένετο ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων.*

159. [184.]

⏑́⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓

ἔτι δὲ τειχέων ἀνακικύει καπνός.

160.

–́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ –

Ὀφθαλμὸν ἔσσεσθαί νιν Ἑλλάδος ἔφα.

161. [185.]

– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

x̄ – –́ ⏑ ⏑ – –

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἔςδεξαι τεμενοῦχον.

162. [186.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

163. [190.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.

Fr. 159. Etymol. Gud. p. 321. 54.: *Κίκυς — καὶ παρὰ Πινδάρῳ· ἔστι δὲ τοι χέκων ἀκύει καπνός.* Boeckhius *ἔτι δὲ τειχέων*, Schneiderus *ἀνακικύει* scripserunt. De Trojae ruina videtur sermo esse.

Fr. 160. Schol. Hom. Il. β. 373. *ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ μεταφορά, οἳ σὺν τῷ μύειν τοῦ φωτὸς στερίσκονται, ὅθεν ἔτι* (l. *ἐστὶ*) *ὀφθαλμὸν ἔσεσθαι τὴν Ἑλλάδα ἔφα καὶ Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμοί.* Cum posterius exemplum Pindari sit (Ol. II. 9.), hoc quoque huc retuli et correxi.

Fr. 161. Apollonius de Syntaxi II. 18. p. 138. ed. Bekk. sine auctoris nomine: *Αὐτὸν με κτλ.* sed in cod. margine: *Πινδάρου ἡ χρῆσις.* V. 2. *ἔςδεξαι τεμενοῦχον* Bekkerus, vulgo *ἐςδέξεται μενοῦχον.*

Fr. 162. Plutarch. Quaest. Sympos. II. 10.: *τὰ δὲ Πινδαρικὰ (συμπόσια) βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες — θαμά, τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις.*

Fr. 163. Strabo XV. p. 952.: *λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων, φθέγμα κτλ.* Plutarch. de musica c. 5. *τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.*

164. [196.]

[⏑] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –

. . Ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννάν
κρηπίδ' ἐλευθερίας.

165. [197.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

166. [198.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – . . . .

Ἀ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά . . . .

167. [199.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

Fr. 164. Plutarch. vit. Themist. c. 8.: *ὃ δὴ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδὼν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν· Ὅθι παῖδες — κρηπῖδ' ἐλευθερίας.* **Scripsi** *κρηπίδ'.* **Eadem de Herod. malign. c. 34. de sera numinis vind. c. 6. (sine poetae nomine, ubi** *τὸ καλὸν Ἀρτεμίσιον, ὅτι παῖδες* **editum est) et de glor. Athen. c. 7.:** *οὐχ ὅτι — ἀλλ' ὅτι πρῶτον (ὡς φησιν αὐτὸς) ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀ. ἐβ. φαεινὴν κρ. ἐλ. ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὥςπερ ἀδαμάντινοι στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.* **hinc conjicias scribendum:** *πρῶθ' ὅθι* **vel potius** *πρώταν ὅθι.* **Respicit etiam Aristides T. II. p. 251. ed. Dindf.:** *Ἀθαναίων* **pro** *Ἀθηναίων.*

Fr. 165. Schol. Aristoph. Vesp. 302.: *Νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησι, ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείματι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλὰς πόρον ἱερόν.* **sed cod. Venet.** *ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμόν· Πανδείμαντοι μὲν κτλ. ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας* **Boeckhius scripsit, deinde correxi** *ἱρόν.* **videtur versus ad dithyrambos pertinere.**

Fr. 166. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53.: *Φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις· ἃ Μιδύλου* **(sic codd., vulgo** *Μιδυλίδου* **omisso articulo)** *δ' αὐτῷ γέννα φησί. γενεὰ* **Hermannus, rectius videtur** *Μειδύλου* **scribi.**

Fr. 167. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript.: *λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἑξῆς.* **fortasse ex Threno est fragmentum.**

168. [201.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

169. [204.]

. . . . – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ –

Δελφοὶ θεμίστων μάντιες
Ἀπολλωνίδαι.

170. [205.]

. . . . . ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
. . . . . *πενταετηρὶς ἑορτά*
βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

171. [206.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – –

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς,

Fr. 168. Schol. Pind. Pyth. II. 128.: *τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξεν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑτέρωθι λεγόμενον· Αἰολεὺς κτλ.*

Fr. 169. Schol. Pind. Pyth. IV. 4.: *Δύναται δὲ καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν, ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε· Δελφοὶ θεμιστῶν ὕμνων μάντ. Ἀ. θεμίστων* scripsit Boeckhius, idem delevit *ὕμνων*. Fortasse scribendum *προσηγόρευσεν ἐν ὕμνοις*.

Fr. 170. Vita Pindari e cod. Vratisl. T. II. p. 9. ed. Boeckh.: *Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη (Πίνδαρος) ὡς αὐτὸς φησι· Πεντα. κτλ.* Respicit Plutarch. Sympos. Qu. VIII. 1.: *ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.* Cf. Eustath. Prooem. p. 17.

Fr. 171. Aristides T. II. p. 509. ed. Dindf.: *οὐ γάρ δή που καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ποίησιν τὴν ἑαυτοῦ· ἄκουε δὴ καὶ ἑτέρων· Κεκρότηται — λόγων. Ἡράκλεις, ταυτὶ μὲν οὐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμοτέροις τοῦ νέκταρος, καί φησιν ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος· Καὶ πολυκλ. — ἀγυιάς· ὥσπερ οὐκ ἀρκοῦν εἰ κατὰ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἔτι μειζόνως τιμήσοντας δι' ἐκεῖνον τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἰς τὸ λοιπόν.* Conjunxit haec in unum Boeckhius, qui v. 4. *ὃς καὶ* scripsit. V. 1. Respicit Plut.

οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων·
ὃς καὶ πολυκλείταν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον
ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

172. [207.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – .....

Εὐάρματε χρυσοχίτων, ἱρώτατον
ἄγαλμα, Θήβα. ....

173. [209.]

... ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
... Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

174. [210.]

⏑ ⏑ – – x – ⏑ ...

Ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι. ...

de prof. in virtute c. 17.: Ἀλλ' οἵ γε προκόπτοντες, οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς. et de monarch. democr. et olig. c. 1. omisso auctoris nomine: Κεκρότηται χρ. κρ. ἱεραῖσιν ἀοιδαῖσι. Lucianus Demosth. encom. c. 11.: Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον. ἀοιδαῖς Plutarchus altero loco, et unus cod. Aristidis, vulgo ἀοιδῆς. — V. 2. τειχίζομεν, unus cod. τειχίζωμεν. — V. 4. πολυκλείταν περ unus cod., alius πολὺ κλείταν περ, vulgo πολύκλειτόν περ. Ceterum apparet ipsum hoc esse carminis initium.

Fr. 172. Schol. Pindari Pyth. IV. 25.: εἰώθασι δὲ οὗτοι συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ἡρῳΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες, οἷον· Εὐάρματε χρ. ἱερώτατον ἄγ. Θ. τὸ μὲν γὰρ εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς ἡρῳΐδος. Scripsi ἱρώτατον. Pindari esse versum ostendit Schol. Pyth. II. inscript. καταφέρεσθαί πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους καὶ εὐαρμάτους. Schol. Iliad. IV. 391.: ἔνθεν καὶ εὐάρμοστον (εὐάρματον) τὴν Θήβην φησὶ Πίνδαρος.

Fr. 173. Schol. Pind. Pyth. II. inscript.

Fr. 174. Thomas M. vita Pindari T. II. p. 4. ed. Boeckh. Boeckhio jure suspectum videtur.

175.

. . . . – – ⏑́ ⏑ ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –
– ⏑́ . . .

Οὔτοι με ξένον
Οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταί
Θῆβαι.

176. [211.]

⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –
x – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.

177. [213.]

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –
⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ἔνθα βουλαὶ μὲν γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί,
καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

Fr. 175. Chrysippus, qui mihi videtur, *περὶ ἀποφατικῶν* c. 2. sine poetae nomine quater affert, sed Pindari esse apparet: scribitur *οὐδὲ ἀδαήμονα Μουσᾶν.* Quod ibid. c. 24. legitur:

Οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν

fortasse itidem Pindari est, de Atalante dictum.

Fr. 176. Athenaeus II. p. 41. E.: *Καὶ Πίνδαρος· Μελιγ. κτλ. κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα. καλλικράνου* scripsit Boeckhius, vulgo *καλλικρήνου.* Eadem Eustath. ad Odyss. p. 1668. 7. Ceterum ex eodem hoc carmine sunt, quae affert Strabo IX. p. 630.: *Καὶ τό γε παλαιὸν οὐκ ἦν τῆς λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην πρὸς αὐτῇ κατοικίαν ἐκείνης ἐπώνυμος ἐλέγετο, Κωπαῒς μὲν τῶν Κωπῶν, Ἁλιάρτιος δὲ Ἁλιάρτου, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.* huc respicit etiam Steph. Byz. v. *Τέλφουσσα.*

Fr. 177. Plutarchus vit. Lycurg. c. 21. de Sparta: *Πίνδαρος δέ φησιν· ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ ν. ἀ. ἀριστευόντων αἰ. καὶ χ. καὶ Μοῦσαι καὶ ἀγ.* V. 1. *μὲν* addidit Boeckhius, *ἀριστεύοισιν* idem scripsit, et *ἀριστεύουσιν* Plutarchus an seni resp. sit ger. c. 10.: *καὶ*

178. [214.]

⏓ – ⏑́ ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑́ . . . .

Οἴτ' ἀργείλοφον πὰρ Ζεφύριον κολώναν . . . .

179. [215.]

– ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏓ ⏑́ ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑ – – ⏑́ . . . . .

Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας,
ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται . . . . .

180. [216.]

. . . . – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –

. . . . . *Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται*

181. [217.]

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ –

μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα β. γ. κ. ν. ἀ. ἀριστεύουσιν αἰχμαί. — V. 2. *Μοῖσα* Boeckhius, et *Μοῦσα* Plutarch. ibid. c. 6.: *ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ νεμήσεις καὶ χοροὶ κ. Μοῦσα κ. ἀγλ.*

Fr. 178. Schol. Pind. Ol. XI. 17.: *τραχεῖα δὲ εἰκότως λέγοιτο* (Locrorum Epizephyriorum urbs) *λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν· Οἴτ'* (deest hoc in uno cod.) *ἀργ. πὰρ Ζεφύροιο κολ.* unus cod. *πανζεφύριον*, hinc Boeckhius *πὰρ Ζεφύριον.*

Fr. 179. Strabo XVII. p. 1154.: *ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν· Μένδητα παρὰ κρ. κτλ.* Aristid. T. II. p. 484. ed. Dindf.: *αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόῤῥωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γάρ· Αἰγυπτίαν Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας. καί τοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ οὔτε θάλαττα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ καὶ κεχυμένῳ κτλ.* Respicit etiam Aelianus Hist. Anim. VII. 19. *οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξί φασιν αὐτούς* (hircos) *καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδαρος.* V. 1. *Μένδητα* cf. Prisc. VI. T. I. p. 257.: „*Μένδης, Μένδητος*, nomen urbis est Aegyptiacae, cujus mentionem Pindarus facit.“ *πὰρ* Boeckhius, vulgo *παρά. κρημνὸν* cf. Schol. Aeschyl. Choeph. v. 323.: *ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.* — V. 2. *αἰγιβάται* Boeckhius, vulgo *αἰγίβατοι*, codd. *αἰγίβοτοι.*

Fr. 180. Schol. Pind. Pyth. IV. 206.: *εὐεπιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς· λευκ. κτλ.*

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

182. [218.]

. . . – ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – –
. . . Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίῳ ἄστει . . .

183. [221.]

– ⏑ ◡ – ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ –
⏑ ◡ – ⏑ ⏑ ◡ – – ⏑ . . .
Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὦνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει . . .

184. [222.]

. . . . . ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡
⏑ ◡ – – ⏑ . . . . . .
. . . . . *παρὰ Λύδιον ἅρμα*
πεζὸς οἰχνεύων . . . . . .

185. [223.]

⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – ◡
Ταρτάρου πυθμὴν πιέσει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας.

Fr. 181. Zenobius V. 59.: *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον· ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτόντων αὐτό, εἴρηται ἡ παροιμία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων· Ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκ. ν. Ἰ. στυγέουσι λ. κτ. ἐν φαεῖ· κρύφα δὲ σκ. γ. ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.* **Zenobius VII. 12. et Mich. Apostol. XV. 88. etiam corruptius:** *Ἀτιζόμενοι Σκ. ν. Ἰ. λ. κρύφα δὲ σκολιοῖς γάνυσιν, ἀναδέρουσι πόδας.* **Heynius correxit** *ἐν φάει*, **reliqua emendavit Boeckhius.**

Fr. 182. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. *Σμυρναίων* **conjecit Boeckhius.**

Fr. 183. Stobaeus XI. 3.: *Πινδάρου· Ἀρχὰς μεγάλας κτλ.* **Joh. Philop. de mundi creat. IV. 20.:** *ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος τῆς ἀρετῆς ἀρχὴν εἶναί φησι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω λέγων· Ἀρχὰς μεγάλας — πταίσῃς τραχεῖ ποτὲ ψεύδει.* **Sed Clem. Alex. VI. p. 781. recte** *Ἀρχὰ μεγάλας ἀρ. ἄνασσ' ἀλήθεια.* **et Plut. Marii vit. c. 29.** *βέβαιον ἄνδρα καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον.*

Fr. 184. Plutarch. vit. Nic. c. 1. et de discr. adul. et amici c. 35. ubi *ἰχνεύων* **legitur. Respicit Gregor. Naz. Or. XX. p. 331.:** *εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐθέλομεν.*

Fr. 185. Plutarch. Consol. ad Apollon. c. 6.: *ἀλλὰ Ταρτάρου*

186. [224.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ –
– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

187. [225.]

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

⏓ ⏑ – – ⏑̂ ⏑ ⏑̂ ⏓ ⏑ ⏑ ⏑

Κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον·
ἀμφίεσθ' ἄνδρες ἱερόθυτον θάνατον.

188. [227.]

[⏓] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ –
Ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

189. [228.]

⏑ ⏓ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏓ ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ –

⏑ ⏑̂ ⏑̂ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑̂ ⏑̂ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ –

πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις, ὡς φησι Πίνδαρος. *πιέσει* Boeckhius scripsit. deinde *δεσμοῖς* adjeci et *ἀνάγκας* correxi.

Fr. 186. Plut. Sympos. Quaest. I. 5. 2.: *μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρ. ῥ. σ. κλ. κατὰ Πίνδαρον.* ibid. VII. 5. 4. sine poetae nomine sic accommodavit suae orationi: *μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι ῥ. σ. κλ.* denique de def. orac. c. 13.

Fr. 187. Plutarchus de glor. Athen. c. 7.: *Κλῦθ' ἀλ. — θάνατον, ὡς ὁ Θηβαῖος Ἐπαμινώνδας εἶπεν.* recte videntur existimare Epaminondae nomen per errorem in Pindari successisse. V. 1. vulgo *Κλῦθι Ἐνυώ*, sed codd. *κλῦθι ἄννα ἔγω.* *κλῦθ' ἀλαλὰ* Plutarch. de frat. amor. c. 11. ubi sine auctoris nomine v. 1. affertur, et Athenaeus I. p. 19. A., qui v. 1. et 2. proposuit item sine auctoris nomine (cf. Eustath. ad Il. ζ. p. 994.) Denique Herodianus *περὶ μον. λεξ.* p. 39. 5.: *τὸ ἀλαλὴ οὐ φύσει τρισύλλαβον· Κλύθ' ἀλαλά, πολέμου θυγάτηρ.* — V. 3. *ἀμφίεσθ'* scripsi, vulgo *ἀμφύετε* vel *ἐνφύετε.* deinde *ἱερόθυτον* scripsi, legebatur *τὸν ἱερ.*

Fr. 188. Stobaeus LXXX. 4.: *Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος· ἀτελῆ κτλ.* Cf. Eustath. Prooem. p. 24. Pindari Apophth. T. II. p. 10. ed. Boeckh. Respicit Plato Republ. V. p. 457. B.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδων ἐπίκοτον ἀνελών,
πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

190. [229.]

Plutarchus de cohib. ira c. 12: *Χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον.*

191. [230].

⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ –
⏓ ⏑
Κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

192. [231.]

Plutarchus de cap. ex host. util. c. 10.: *Καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν, ὥς φησι Πίνδαρος.*

193. [232.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
Πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον
ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει

Fr. 189. Polybius IV. 31. 6.: *οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς* (Thebanis tempore belli Persici) *ἄγειν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων· τὸ κοινὸν — ἡσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος.* Integriora Stobaeus LVIII. 9.: *Πινδάρου Ὑπορχημάτων*, ita unus cod., vulgo *Πινδάρου*. itaque referenda sunt inter Hyporch. post Fr. 76. Ceterum ap. Stob. v. 1. *καταθείς*, v. 2. *ἀσυχίας ἱερὸν φάος.*, v. 3. *πραπίδων* cod., vulgo *πραπίδος*. ibid. *ἐπίκοτον* cod., vulgo *ἐπίκοπον*. ibid. *ἀνελὼν* Grotius, vulgo *ἀνέμων*.

Fr. 191. Plutarch. de sera Num. vind. c. 19.: *ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα (κακία) τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται, κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ* (sic Ruhnkenius, vulgo *τὸν ὀμφανῆ*, unus cod. *τ' ἐκφανεῖ*) *πρ. ν. ὥς φησι Πίνδαρος.*

Fr. 192. *ἑταῖρον* Reiskius scripsit, vulgo *ἑταίρων*.

Fr. 193. Plato Republ. II. p. 365. B.: *λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν*

ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

194. [238.]

⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑

Γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ
ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

195.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏓

Ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται.

εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τὸ Πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβάς, καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ. at plures codd. recte *δίκᾳ* et *σκολιαῖς ἀπάταις.* Plenius exstat apud Maxim. Tyr. XVIII. p. 208. ed. Dav.: *Π. δίκᾳ* (vulgo *δίκας*) *τ. ὑ. ἢ σκολιαῖς ἀπάταις* (vulgo *σκολιᾶς ἀπάτας*) *ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γ. ἀνθρώπων δίχα μοι ν. ἀτρ. εἰ.* Atticus Platonic. ap. Euseb. Praep. Ev. XV. 5.: *εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* At Cicero ad Attic. XIII. 38.: „Nunc me juva, mi Attice, consilio, *πότερον δίκας τ. ὑ.* id est aperte hominem asperner et respuam, *ἢ σκολιᾶς ἀπάτας;* ut enim Pindaro, sic *δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.*“ V. 4. utitur sine auctoris nomine Dionys. Halic. de compos. verb. c. 21. Fortasse autem Pindari hi sunt versus, qui apud Stobaeum Eclog. Phys. T. I. 1. p. 40. ed. Heeren non addito auctoris nomine leguntur:

Νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός, ἀλλὰ σαφής, ὅτε καὶ τὰν βροτοῖς
Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει, καθελὼν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων.

ubi *ὅτε καὶ τὰν* scripsi, vulgo *ὅτι καὶ τά.* nisi forte tragico potius poetae vindicandi sunt.

Fr. 194. Plato de Republ. I. p. 330. E.: *χαριέντως γάρ που τοῦτ' ἐκεῖνος* (*Πίνδαρος*) *εἶπεν, ὅτι ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ, Γλυκεῖα κτλ. ἀτάλλοισα* codd., vulgo *ἀτιτάλλοισα.* iidem *συναορεῖ,* vulgo *ξυναορεῖ.* Iidem versus leguntur apud Schol. Platon. ad h. l. Stobaeum XCIV. 22. Synesium de Insomn. p. 149. ed. Petav. (qui *κουροτρόφος* pro *γηροτρόφος* exhibet) et Nicephorum Schol. in Synes. p. 406. ed. Petav., Justin. Cohort. ad Gent. p. 25. ed. Morell. Respiciunt huc Plutarch. de animi tranq. c. 19. de frat. amor. c. 5. Themist. or. VIII. p. 101. B. Nicephorus Annal. VIII. 8. Theodorus Metochita *Ὑπομνημ.* c. 58. et 105. Choricius ap. Villois. Anecd. T. II. p. 21.

Fr. 195. Eustath. prooem. p. 12.

196. [235.]

⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

197. [237.]

x
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

198. [239.]

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –

* * *

5 ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες

* * *

..... ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

199. [240.]

... – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ...

Οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

Fr. 196. Plutarch. consol. ad Apoll. c. 28. et Hephaestio p. 91. omisso auctoris nomine. Respicit Schol. Eurip. Hippol. 265.

Fr. 197. Clemens Alex. Paedagog. p. 295.: *ὁ Εοιώτιος Πίνδαρός φησι· Γλυκύ κτλ.*

Fr. 198. Athenaeus XI. p. 782. D.: *Αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναζωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἑκάστου νοῦν, ὥς φησιν ὁ Πίνδαρος· Ἀνίκ' — πλουτέοντες. εἶτ' ἐπάγει· ἀέξονται κτλ.* V. 2. ἔξω et πολυχρύσοιο Mitscherlichius, vulgo ἔξωθεν et πολυχρύσου. — V. 3. ἴσᾳ Hermannus, vulgo ἴσα. — V. 4. ἀφνεὸς Hermannus, vulgo ἀφνειός. — V. 5. affert Eustath. p. 1367. 30. ubi τόξοισι legitur.

Fr. 199. Etymol. M. p. 178. 10.: *παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος· οἱ δ' ἄφ. πεπ.*

200. [241.]

. . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
. –́ ⏑ – – –́ ⏑ [⏑ –] – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓
. . . . τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν
οὔτ' ὦν μεταλλακτὸν . . ὅσσ' ἀγλαὰ χθών
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.

201. [242.]

[–́ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ . . . . . .
Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων
τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά·
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναὶ θοᾷ
σῶς διαστείβων . . . . . .

202. [243.]

. . . ⏑ – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
. . . Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,
δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

Fr. 200. Plutarch. Quaest. Sympos. VII. 5. 3.: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν οὔτε (vett. edd. οὐ τῶν) μεταλλακτόν (edd. vett. μεταλλάττων), ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν. Composuit Boeckhius. Fortasse scribendum: τραπέζαισιν, ὅσσ'.

Fr. 201. Sextus Empir. Hypoth. Pyrrh. I. p. 23.: ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρός φησιν· ἀελλοπόδων κτλ. V. 1. εὐφραίνοισιν Boeckhius, vulgo εὐφραίνουσιν. — V. 2. τίμια Boeckhius, vulgo τιμαί. — V. 3. οἶδμ' Boeckhius, vulgo οἶδμα.

Fr. 202. Schol. Pind. Pyth. IV. 408.: ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς κτλ. sed Boeckhius docuit excidisse Sapphus fragmentum, Pindarique haec esse collato Proclo ad Hesiod. Opp. et D. 428.: τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα· κείνου οὐ σῆς οὐ κὶς δάμναται, ὡς ἄσηπτον. Deinde Schol. κὶς δάπτει βροτέαν. inde Boeckhius utrumque verbum recepit scripsitque δάπτει, δάμναται δέ. — V. 3. κάρτιστον Boeckhius, vulgo κράτιστον. ibid. κτέανων Boeckhius, vulgo φρενῶν.

203. [244.]

⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ . . . ⏑ ⏑ – . . . .

Καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
ἐντὶ . . τραυματίαι . . . . . .

204. [246.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ . . . . . .

Ἴσον μὲν Θεὸν ἄνδρα τε φίλον Θεῷ
ὑποτρέσσαι . . . .

205. [247.]

. . . ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

. . . *Ὁπότε Θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,*
πρόσθε μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν.

206. [248.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . . .

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο.

207. [250.]

[⏑ ⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – [⏑] . . . . .

. . *Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἰλισσόμεναι*

Fr. 203. Theodorus Metoch. *Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γνωμ.* c. 86.: *Καὶ φέρονται κτλ. Πίνδαρος φησίν.* V. 1. *τύχαν* Boeckhius, vulgo *τύχην*.

Fr. 204. Schol. Hom. Il. ϱ. 98.: *ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ, αὐτῷ τῷ Θεῷ μάχεται τῷ ἐκεῖνον στέργοντι· ὁ Πίνδαρος ἴσον — ὑποτρέσσαι ἐκέλευσεν, ἐπίσης τὸν Θεὸν καὶ τὸν φίλον Θεῷ, ἄνδρα θεοφιλῆ.* V. 1. *Θεῷ* recte addidit Heynius.

Fr. 205. Schol. Pind. Ol. II. 40.: *πρὸ τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀνθρώποις γὰρ τὰ κακά, ὅπερ καὶ ἐν ἑτέρῳ φησίν· ὁπότε κτλ.* V. 2. *πρόσθε* Boeckhius, vulgo *πρὸς*.

Fr. 206. Aristides T. II. p. 547. ed. Dindf.

Fr. 207. Clemens Alex. Strom. IV. p. 586. ed. Pott.: *Καὶ*

δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα ...

208. [252.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

209. [253.]

– ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓

Νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀργυξίᾳ δέδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

210. [254.]

... ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ...

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

211. [255.]

– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ .....

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος
ἐσάωσεν.

212. [256.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ .....

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον
τεῖχος.

δ Πίνδαρος· Νέων δὲ κτλ. V. 2. *εὑρίσκοντι* Boeckhius, vulgo *εὑρίσκουσι.* — V. 3. *ἀερθέντα* Boeckhius, vulgo *λαμπευθέντα.*

Fr. 208. Plutarchus de sollert. animal. 23. Idem an seni sit ger. respubl. c. 1.

Fr. 209. Schol. Pind. Olymp. VIII. 92.: *καὶ ἀλλαχοῦ· Νικώμενοι κτλ.* V. 1, affert idem ad Pyth. IX. 160. Plut. de cap. ex inim. util. c. 4.

Fr. 210. Libanius Epist. CXLIV.: *Μηδ' οὕτως οἷον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον ἐπὶ λ. δένδρῳ β., ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν.* δενδρέῳ Boeckhius.

Fr. 211. Schol. Pind. Nem. VII. 87.: *Ὅλως ἀποδέχεται ὁ Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν· Τόλμα κτλ.*

Fr. 212. Plutarch. vit. Marcell. c. 29.: *ἀλλὰ γὰρ τὸ πεπρ. οὐ πῦρ, οὐ σιδαροῦν σχήσει τεῖχος, κατὰ Πίνδαρον.* Correxit Boeckhius.

213. [257.]

– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ‥

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

214. [258.]

⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ⏑ ∪ – ⏒ ⏑ ∪ – ⏒
⏒ ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ‥

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν ‥

215. [259.]

‥ ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ ‥ ‥
⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ ⏓
– ⏑ ∪ – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ [–] ‥ ‥
‥‥ ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν ‥
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

216. [260.]

∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ –
φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

217. [261.]

– ⏑ ∪ ∪ – ⏑ ∪ – –
⏒ ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ –
Ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Fr. 213. Clemens Alexandr. Paedag. p. 307.: *Π. δὲ ἀ. οὐδὲν κατὰ Πίνδαρον.* **δ'** Boeckhius.

Fr. 214. Plutarch. de tranquill. anim. c. 14. Eadem de virt. mor. c. 12. V. 1. **ὑφ'** posteriore loco, **ἐν** priore. — V. 3. *βουλεύοντα*, plures codd. utroque loco *βουλεύοντι*.

Fr. 215. Plut. Sympos. Quaest. VII. 5. 2.: *Ὁ δὲ Πίνδαρός φησι κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίου δελφ. κτλ.* Idem de Sollert. Anim. c. 36.: *ᾧ* (δελφῖνι) *καὶ Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαί φησιν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μ. ἀ. ἐκ πόντου π. αὐ. ἐκίνησεν ἐ. μ.* minus recte, sed *ἐρεθίζεσθαι* Pindaricum videtur.

Fr. 216. Schol. ad Hom. Odyss. κ, 240.: *φιλάνορα — (δελφῖνες) κατὰ τὸν Πίνδαρον.* Cf. Eustath. p. 1657. 13.

Fr. 217. Aristides T. II. p. 509. ed. Dindf.: *Πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ ναυτάζοντα ἑώρα καὶ οὐκ εἰδότα, ὅτῳ σύνεστιν, οὕτωσὶ πεποίηκε· ὄπισθεν δὲ κ. θαρσειῶν κτλ.* Correxit Boeckhius et *θρασειᾶν* duo codd.

218. [262].

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Ἔνθα καὶ ποῖμναι κτιλεύονται λεόντων κάπρων τε.

219. [265.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

Fr. 218. Schol. Pind. Pyth. II. 31.: *καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Πίνδαρος τὸ τιθασσεύεσθαι καὶ κτιλεύεσθαι λέγει· ἔνθα ποῖμναι κτλ.* sed unus cod. *ἔνθα αἱ.* hinc Boeckhius *ἔνθα καί.* deinde legebatur *κάπρων λεόντων τε*, quae transposui.

Fr. 219. Herodian. *περὶ σχημ.* in Walzii Rhetor. T. VIII. p. 605.: *Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἑνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφοράν, οἷον ἄνδρες ἐπὶ πόλεως* (plures codd. *ὑπὲρ πόλεων*) *καὶ ἰαχεῖ βαρύφθεγκτ' ἂν ἀγέλαι* (vel *ἀναγγεῖλαι*) *λεόντων.* ita codd., correxit Fiorillo. Videtur autem etiam in priore exemplo versus Pindaricus delitescere. Boeckhius conjecit *ἄνδρες ὑπὲρ ... πολεμεῖ.* — Ceterum Pindari videtur fragmentum esse, quod exstat apud Plutarchum Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 26.:

Ἐπιτακήσεται βαθυδενδρέῳ ἐν χθονί,
συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἅμοιρος,
ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

item quae ibidem leguntur c. 27.:

Ὣς ἄρ' εἰπόντα μιν τηλαυγὲς ἀμβρόσιον σέλας
ἐλασίππου προτροπάδαν ἔλιπεν ἁμέρας.

sic enim haec videntur corrigenda esse. Porro apud eundem de occulte viv. c. 6.:

Νυκτὸς ἀϊδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανον.

et fortasse etiam de cohib. ira c. 4.:

... πρὸ κύματος ὥς τινα ποντίαν ἄκραν
στειλλόμενος.

et an seni sit ger. respubl. c. 12.:

.... ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἅλιον
ναύταν πόθος βάλλει.

nam Plutarchus Pindaro praeter ceteros lyricos poetas delectatus est. Pindaro etiam Boeckhius vindicat quae leguntur adv. Epic. c. 13.: *Ποῖος γὰρ ἂν αὐλὸς ἢ κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠδὴν ἢ τίς χορὸς εὑρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον* (sic recte unus cod., vulgo *ἀγνυμένων*) *διὰ στομάτων φθεγγόμενος οὕτως ἡδύφρανεν Ἐπίκουρον.* Obiter addo verbum *ἀκρόσοφος* reddendum esse Platoni de Republ. X. p. 607. C.: *καὶ ὁ τῶν ἀκροσόφων ὄχλος κρατῶν*, vulgo *Δία σοφῶν.*

220. [269.]

– – ⏑́ ⏑ – –

Μὴ σιγᾷ βρεχέσθω.

221. [280.]

Ποτίκολλον ἅτε ξύλον ξύλῳ.

222.

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν·

223.

. . . . . . – ⏑́ ⏑ –

⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ . .

. . . . . φὰν δ' ἔμμεναι

Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.

224.

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νεῖκεος.

225. [286.]

⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μελιῤῥόθων δ' ἀνθέων ἕπεται πλόκαμοι.

Fr. 220. Schol. Pind. Olymp. XI. 58.: τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτό φησι· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται· Μησὶ γὰρ βρ. correxit Boeckhius.

Fr. 221. Athenaeus VI. p. 248. D. Cf. I. p. 24. B.

Fr. 222. Schol. Aristoph. Pac. 250.: Πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὖσαν — καὶ Πίνδαρος δὲ περὶ τῆς Αἰγίνης· ἅ μ. πολλάκις Αἰακ. πόλις Bekkerus.

Fr. 223. Herodianus περὶ σχημ. T. VIII. p. 615. ed. Walz.: καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐπί τε τοῦ Πειρίθου καὶ τοῦ Θησέως λεγόμενον· φὰν δ' κτλ. Pro φὰν δ' unus cod. φάμεν. υἱοὶ duo codd., alii υἱός vel υἱόν. Ποσειδάωνος unus cod., alii Ποσειδάονος. Eadem Moschopul. p. 83.

Fr. 224. Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 95.: Πίνδαρος μὲν βληχρὸν τὸ ἰσχυρόν· πρόφασις βληχροῦ γ. ν. Respicit Etym. M. p. 200. 13.: βληχρὸν — Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.

Fr. 225. Lesbonax de fig. p. 184. ed. Valcken.: ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σχῆμα ἀπὸ Βοιωτίας, ὃ δὴ καὶ Πινδαρικὸν λέγεται, ὅτι πολλάκις αὐτῷ κέχρηται· γίνεται δὲ οὕτω, Λακεδαιμόνιοι πολεμεῖ Ἀθηναίοις, μελιῤῥόθων δ' ἕπεται πλόκαμοι ἀντὶ τοῦ ἕπονται, διήγεται σάρκες ἀντὶ

226. [123.]

Etym. M. p. 277. 40.: *Διόνυσος· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.*

227. [124.]

Plutarch. de adul. et amic. discr. c. 41.: *εὐδίᾳ γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον ὀφρῦν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιταττόμενον τῷ λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον.*

228. [130. 131. 150.]

Schol. Il. Θ. 368.: *Πίνδαρος γοῦν ἑκατόν, Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτὸν (Κέρβερον) κεφαλὰς φησιν.* **Addas Schol. Il. φ. 194.:** *Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμόν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι κτλ. — ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.* **Conferas praeterea Tertullian. de cor. mil. c. 7.: „Hercules nunc populum capite praefert, nunc oleastrum, nunc apium. Habes tragoediam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat interfecto Delphico dracone lauream induisse qua supplicem.“**

229. [135.]

Pausanias V. 14.: *Μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν (Ἠλεῖοι) ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτων παρεδήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λαιτριναίοις.*

230. [139.]

Servius ad Virg. Georg. I. 14.: „Huic opinioni Pindarus refragatur, qui eum (Aristaeum) ait de Cea insula in Arca-

τοῦ διήγονται. **Et medium quidem exemplum certissime Pindari est.** *ἀνθέων* **addit Boeckhius, fortasse etiam tertium huc pertinet, ita ut scribendum sit** *διάγετο θάρκις.*

diam migrasse, ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari."

231. [110.]

Harpocratio p. 41. ed. Bekk.: *Αὐτόχθονες· ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ Γῆς φανῆναι.*

232. [144.]

Apollodor. Bibl. II. 4. 2.: *Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῖο πελώρου Γοργοῦς, ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.*

233. [149.]

Schol. Pind. Nem. VII. 103.: *ὡς Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε (Πίνδαρος) καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς.*

234. [152.]

Artemidor. Oneirocr. IV. 2.: *Ἄλλα δὲ ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δὲ κεῖται ἑκάστοις φησὶν ὁ Πίνδαρος.*

235. [155.]

Strabo III. p. 258.: *Καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα.* **et p. 260.:** *Καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίτας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα.* **Cf. Eustath. ad Dionys. Per. v. 64.**

236. [156.]

Strabo XV. p. 1038.: *Περὶ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

237. [163.]

Pausanias I. 41. 5.: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἄφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν*

ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ᾆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις εἶναι βουλόμενον, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα.

238. [176.]

Schol. Vict. ad Il. π. 170.: καὶ Πίνδαρος πεντηκοντηρετμούς φησι τὰς ναῦς Ἀχαιῶν εἶναι.

239. [178.]

Aristides T. II. p. 339. ed. Dindf.: Καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὑτωσὶ πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὄντα μὲν αὐτὸν (Παλαμήδην) κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἡττηθῆναι ὑπὸ τοῦ χείρονος.

240. [180.]

Schol. Soph. Ajac. Arg. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν (Αἴας) ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυπτεν ἡ τοῦ Ἡρακλέος λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθέν, ὅπερ ἦν ἡ πλευρά, τρωτὸν ἔμεινεν.

241. [181.]

Schol. Ven. ad Il. κ. 435.: ἱστορεῖ δὲ Πίνδαρος, ὅτι καὶ μίαν ἡμέραν πολεμήσας (Ῥῆσος) πρὸς Ἕλληνας μέγιστα αὐτοῖς ἀπεδείξατο κακά, κατὰ δὲ θείαν πρόνοιαν νυκτὸς αὐτὸν Διομήδης ἀναιρεῖ. **Eadem sed plenius Scholia vulg. Cf. Eustath. p. 817. 24.**

242. [189.]

Vita Homeri in Gal. Opusc. Myth. p. 283.: Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη [Χῖον τε καὶ] Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον. **Similia vita Homeri II. p. 2. ed. Wassenbergh.**

243. [189.]

Aelianus Var. Hist. IX. 15.: λέγεται δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὅμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.

244. [191.]

Pausanias IX. 30. 2.: *Ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν.* **Adde Plut. de musica c. 8.:** *γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.*

245. [192.]

Tzetz. Chiliad. I. 8.: *Ὡς γὰρ ὁ Πινδαρός φησιν υἱὸς τοῦ Λαϊφάντου Ἐλθόντα πρὶν ὡς πρὸς αὐτὸν (Κροῖσον) Ἀλκμαίονα τὸν πάνυ, Ὁπόσον δύναιτο λαβεῖν ἐκέλευε χρυσίον. Ὁ δὲ χιτῶνα περιδὺς εὐρύκολπον εἰσάγαν, Κοθόρνους τε τῶν τραγικῶν καὶ τῶν εὐρυπεδίλων Τοὺς θησαυροὺς εἰσδεδυκὼς πάντα πληροῖ χρυσίου, Ὡς καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ κατέχων τοῖς ὀδοῦσι· Τῷ τοῦ χρυσίου βάρει δὲ βαδίζειν οὐκ ἰσχύων Κροῖσον κινεῖ πρὸς γέλωτα βαδίσει καὶ τῇ θέᾳ, Ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐκέλευσε δὶς τόσα λαβεῖν ἄλλα· Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος ὁ λυρικός που γράφει.*

246. [193.]

Harpocratio v. *Ἄβαρις* **p. 1. ed. Bekk.:** *Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα.*

247. [194.]

Origines adv. Cels. III. p. 129. ed. Hoesch.: *Καὶ πρῶτόν γε τὰ περὶ τὸν Προκοννήσιον Ἀριστέαν, περὶ οὗ ταῦτά φησι (Κέλσος)· Εἶτ' Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκοννήσιον ἀφανισθέντα τε οὕτω δαιμονίως ἐξ ἀνθρώπων καὶ αὖθις ἐναργῶς φανέντα καὶ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπιδημήσαντα καὶ θαύματα ἀναγγείλαντα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκήψαντος Μεταποντίνοις ἐν θεῶν μοίρᾳ μένειν τὸν Ἀριστέαν, τοῦτον οὐδεὶς ἔτι νομίζει θεόν· ἔοικε δ' εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου.* **Cf. Aeneas Gaz. in dial. Theophr. p. 77.**

248. [195.]

Vita Pindari Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh.: *ἐπέβαλε δε τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ᾗ νεώτερος πρεσβυτέρῳ· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηνται ἀμφότεροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Κάδμου βασιλείας.* **Boeckhius:** *τῆς Καμβύσου βασιλείας.*

249. [200.]

Schol. Soph. Oed. Reg. 888.: *Ἄβαι, τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Ἰαμιδῶν, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος.*

250. [202.]

Schol. Apoll. Rhod. 1. 411.: *Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.*

251. [288.]

Quintilianus X. 1. 109.: „Non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat (Cicero)." Pindarus *συνάγειν ὕδατα ὄμβρια* **dixisse videtur.**

252. [289.]

Plutarchus de Pyth. orac. c. 18.: *Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένου καθ' αὑτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, ὅτι* * *. **Ipse locus excidit.**

253. [264.]

Plutarch. de sera Num. vind. c. 22. extr. *Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι κτλ.*

254. [245.]

Theodorus Metochita *Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γνωμ.* **c. 48.:** *Τίνα δὲ τῶν ἐν μακραῖς συμβιούντων οὐσίαις οὐ κατατρέχουσι καὶ σπαράττουσι δή τινες Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν.*

255. [251.]

Theodorus Metoch. *Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γν.* **c. 75.:** *Καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως.*

256. [249.]

Libanius Or. T. II. p. 215. ed. Morell.: *πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ περιυβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην ἐπιθεῖναι τοῖς φαυλοτέροις ἔχει.*

257.

Philo de providentia II. p. 120. ed. Auger.: Pro honore itaque, ut dixit olim Pindarus, silentium laetabundus suscipiam.“

258.

Joh. Siceliota T. VI. p. 395. ed. Walz.: *ἐν αἷς κατὰ Πίνδαρον οἷς χαίρει τις, τούτοις καὶ τιμώμενος ἥδεται.*

259. [110.]

Philostratus Vit. Apoll. Tyan. VI. 26.: *Πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἷα καὶ Πίνδαρος κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου.* **Deus, quem Pindarus Nili fontibus praeesse finxit, Ganymedes videtur esse, vid. Schol. Arat. Phaenom. v. 282.:** *ὁ δὲ ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους. τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ᾽ οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν.* **Eundem Pindari locum respicere videtur Philostrat. Imagg. I. 5.:** *Ἐν Αἰθιοπίᾳ δέ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ἐφ᾽ οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος.* **Obscurum fuisse locum apparet ex eo, quod Porphyrius scripsit de eo, vid. Suidas v.** *Πορφύριος* **et Eudocia p. 364.**

260. [111.]

Photius p. 74. 1. et Suidas v. *Ἥρας δέ δεσμοὺς ὑπὸ Διός — παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. οἱ τινες· ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός. Καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ.*

261. [141.]

Schol. Il. ξ. 319.: *αὐτὴ δὲ (Δανάη), ὥς φησιν Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη.*

262.

Tzetz. Exeg. in Il. p. 132. ed. Herm.: *λαβὼν δὲ ὁ προῤῥηθεὶς Ἀσωπὸς πρὸς γάμον Μετώπην, τὴν Λάδωνος θυγατέρα, καθά φησι Πίνδαρος, ἐκ ταύτης γεννᾷ Θήβην, Κέρκυραν, Αἴγιναν, τὴν μητέρα τοῦ Αἰακοῦ, Σαλαμῖνα, Ἄρπιννα, Νέμεαν, Κλεώνην.* **Nisi forte transponendum:** *θυγατέρα, ἐκ τ. γ. Θήβην, καθά φησι Πινδ.* **ut Olymp. VI. 85. intelligatur. Cf. idem p. 145.:** *ὁ δὲ Πίνδαρος προέφην ὅτι ἀπὸ Θήβης φησί τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς.*

263.

Fulgentius I. 12.: „In hujus (Apollinis) etiam tutelam corvum ponunt, — sive quod in horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor significationes habet vocum.“

264. [117.]

Schol. Aeschyl. Eumenid. 11.: *χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθῆναί φησιν* (Aeschylus) *αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν παραπομπὴν αὐτῷ εἶναι, ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.* **Müllerus conj.** *Τεγύρας* **Orchom. p. 147.**

265. [120.]

Julianus Epist. XIX. p. 386.: *Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι.*

266. [121.]

Libanius Epist. XXXIV. p. 16.: *Ὁ μὲν Πινδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν.*

267.

Anonymus ap. Stobaeum CXI. 12.: *Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.* **Cf. Eustath. Opusc. p. 124.**

268. [208.]

Pausanias V. 22.: *Λέγεται δὲ καὶ ἐς μὲν Κόρκυραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ, τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.*

269.

Probus ad Virg. Ecl. VII. 61.: „Pindarus initio Alciden nominatum, postea Herculem dicit, ab Hera, quam Junonem dicimus, quod ejus imperiis opinionem famamque virtutis sit consecutus.

270. [226.]

Plato Theaetet. p. 173. D.: *Ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον, τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἴς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα.* **Clemens, qui Strom. V. p. 707. similia ex Pindaro profert,** *πέταται τᾶς τε γᾶς* **habet, et** *τὰ ἐπίπερθεν* **omisit, cf. praeterea Iamblich. Protr. p. 85. et Theodor. Gr. Aff. Cur. XII. p. 1019. qui** *τὰ ἐπίπεδα* **pro** *τὰ ἐπίπερθε* **praebent. Respiciunt praeterea Porphyr. de abstin. I. 56. Galenus Suasor. ad art. c. 1. Antoninus Philos. II. 13.**

271. 272.

Eustath. Prooem. p. 8.: *Ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὃν καὶ ἑτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν.* **Scribendum** *μνασιστέφανον* **et** *μναστῆρα.*

273.

Eustath. Prooem. p. 11.: *Καὶ τὸ ἀκασκᾶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἡσύχως.*

274. [138.]

Etymol. M. p. 60. 37.: *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα* **(Tityi mater) —** *Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον· Ἀλέρας ὄζον.* **sic scripsi, vulgo** *ὠσόν.*

275.

Eustath. Prooem. p. 10.: *ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον.* **De pugile nobilissimo videas Pausaniam VI. 13. 4.**

276.

Bekkeri Anecd. T. I. p. 357. 15.: *Ἀνέλπιστον βίον· τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί — οὕτω Πίνδαρος.* **Nisi est grammaticus, vid. ib. T. II. p. 790.**

277. [203.]

Steph. Byz. *Ἀπέσας· — ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ.*

278. [268.]

Suidas v. *Ἀράχνη· εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ.*

279.

Eustath. Prooem. p. 7.: *ἁρμασιδούπους τοὺς ἱππικωτάτους.*

280. [270.]

Eustath. ad Odyss. α. p. 1406. 14.: *καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος ἄνθρωπος.* **Idem ad Il. α. p. 128.:** *ἡγεμονεὺς καὶ ἡνιοχεὺς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἀλκαῖος Ἀλκεύς, ὅθεν καὶ Ἀλκείδης Ἡρακλῆς, καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος κοινῶς διαβολεύς.*

281.

Eustath. Prooem. p. 7.: *ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν ἐννοσίγαιον.* **nisi forte Pyth. VI. 50. scribendum** *τίν δ' Ἐλάσιχθον* **pro** *Ἐλέλιχθον.*

282.

Eustath. Prooem. p. 5.: *ἐνίκησαν οἱ, ἤγουν οἵτινες ἐνίκησαν.*

283. [271.]

Etymol. Gudian. p. 193. 9.: *Ἐξεστηκὼς διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ· ὁτὲ μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα εἶναι, ὁτὲ δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.*

284. [272.]

Etymol. p. 355.: *Ἐπέτειον, ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης.* **Cf. Suidas v.** *ἐπέτειον.* **Boeckhius** *ἐπέτειος* **vel** *ἔπετες* **conjecit.**

285. [263.]

Eustath. ad Odyss. *ι.* **p. 1636. 8.:** *ὅθεν καὶ Πινδαρός που ἐπὶ πολυήχου τὸ ἐρισφάραγον τίθησιν.* **cf. idem Prooem. p. 7.**

286.

Grammat. in Crameri Anecdot. T. IV. p. 329.: *τὸ Καρβὰν παρασύνθετον, Καριβόος, Καριβόαν καὶ Καρβάν, μόνον τὸ Εὔαν θηλυκὸν παρὰ Πινδάρῳ.*

287. [273.]

Etym. M. p. 404. 21.: *Ἐχέτης ὁ πλουσίος, ὡς Πίνδαρος.*

288. [274.]

Eustath. ad Il. ξ. p. 975. 46.: *ἔστι δὲ καὶ γυμναστικὴ λέξις τὸ ἀλείφειν, ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἶχον ἔλαιον, ἐξ οὗτινος ἠλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον.*

289. [143.]

Schol. Il. *φ.* **22.:** *καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ κήτους.* **Cf. Eustath. p. 1231. 35. Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1232. ubi** *παιδοφύγα.* **Johannes** *τον. παραγγ.* **p. 12. 26. ed. Dindf.**

290. [113.]

Lucianus Imagg. c. 8.: *Συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσεσθαι (τὴν Ἀφροδίτην).* **idem pro Imagg. c. 26.:** *ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη.*

291. [136.]

Etymol. M. p. 513. 20.: *Κιδαλία — ἐκ Πινδάρου· χεῖρα Κιδαλίας· εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν μὴ ποιήσῃς ἔκθλιψιν· Κιδαλία γὰρ ἐστιν.*

292. [275.]

Schol. Pind. Nem. II. 77.: *ὀρειᾶν ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι, κατὰ ὕφεσιν τοῦ ῡ, ὡς καὶ τὸ κλεὸς ἕκατι.* **Etym. M. p. 517. 25. et Etym. Gud. v.** *κλέος.* *Πίνδαρος οὐκ οἶδα ποῦ φησι κλέος, κλέεος καὶ συγκοπῇ κλεός.*

293.

Eustath. Prooem. p. 7.: *κρατησιβίαν χερσὶ τὸν ῥωμαλέον.*

294. [212.]

Steph. Byz. v. *Κρήστων, πόλις Θρᾴκης — ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ.*

295.

Eustath. Prooem. p. 8.: *Λιτὴν δὲ Ἠῶ τὴν εὐκταίαν, καὶ ὡς ἄν τις Ὁμηρικῶς εἴποι πολύλλιστον εἴτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρίλιστον.*

296. [276.]

Schol. Hom. Il. o. 137.: *μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον.*

297. [277.]

Etymol. M. p. 579. 3.: *Πίνδαρος δὲ δωρικώτερον διὰ τῆς αι μεμναίατο.*

298. [278.]

Apollon. Lexic. Hom. v. *ξεινοδόκος· — ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέ τε δαίμων· ἀντὶ τοῦ ἐμάρτυρησε.* **Cf. Etym. M. p. 414. 35. et Etym. Gud. p. 610. 44. ubi Simonidi per errorem tribuitur** *ξεινοδόκησε Τελαμών.* **Zonaras p. 1415. similiter ex Simonide** *ξ. τε λαβὼν* **affert.**

299. [279.]

Schol. Vit. Homer. Il. *χ.* **51.:** *ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρῳ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμῳ χαρακτῆρι· Ὀνομακλύτα γάρ ἐστιν.* **at Schol. cod. Ven. B. ibid.** *κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστίν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ καὶ περίκλυτος.*

300. [267.]

Schol. Eurip. Phoeniss. v. 689.: *ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ Ὀρεικτίτου συὸς παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου.* **Similiter Schol. Pind. Pyth. II. 31.:** *καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Πίνδαρος· Ὀρικτίτου συός.* **Adde Schol. Eurip. Orest. 1621.:** *καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ Πινδάρῳ.*

301. 302. 303.

Eustath. Prooem. p. 10.: *καὶ τὸ πέδοικος, ὅ ἐστι μέτοικος, καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα, καὶ τὸ πεδασχεῖν ἤτοι μετασχεῖν.*

304. [287.]

Servius ad Virg. Aen. V. 830.: „Podium, hoc est funem, quo tenditur velum, quod Graece *πόδα* vocant, ut est apud Pindarum et Aristophanem."

305. 306. [182. 183.]

Eustath. ad Il. λ. p. 877. 55.: *εἰτά φησιν* **(Aristophanes Byzantius)** *ὅτι καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν* **(cf. praeterea ad Od. α. p. 1649. 5.)** *οὕτω δέ που, φησί, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ.* **quod videtur factum in carmine aliquo, ubi Bellerophontem celebravit, cf. Horat. IV. 2. 13.: „Per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendae flamma Chimaerae."**

307.

Joh. Siceliot. T. VI. p. 229. ed. Walz.: *Καὶ Πίνδαρος ἔρημον τὸν αἰθέρα διὰ τὸ μὴ τρέφειν ζῶα καὶ πῦρ καῖον τὸν χρυσόν.* **Legendum videtur** *πυρικαῆ τὸν χρυσὸν* **vel etiam** *πῦρ καίοντα τὸν χρυσόν.*

308. [281.]

Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1257.: *Σημειούμεθα — καὶ τὸ ῥεριφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ καὶ τὸ ῥεραπισμένα νῶτα παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.* **Cf. Crameri Anecd. T. IV. p. 185. et 415.**

309. [282.]

Schol. Homer. Il. ζ. 24.: *σκότιον τὸν ἐξ ἀδᾳδουχήτων γάμων νόθον λέγει, τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος.* **et alius:** *σκότιον ὡς λόγιον, τὸ δὲ κύριον πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν καὶ παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.*

310. [283.]

Etymol. M. p. 172. 10.: *καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· Τουτάκι πεξαμένης.* **Boeckhius conjecit** *τουτάκι τε ξαμενής.*

311. [284.]

Etymol. M. p. 249. 50. et Zonaras p. 466.: *δαυλός, ὁ δασύς, παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασῶ ῥῆμα, ὡς τεῖχος τειχῶ, ἀφ' οὗ Πίνδαρος τετείχηται.* **nisi forte error est, ut** *τετείχισται* **scripserit Pindarus, quod est Isthm. V. 56. Pyth. VI. 9.**

312.

Eustath. Prooem. p. 9.: *τόσσαι καλῶν· ἤγουν ἐπιτυχεῖν.*

313. [219.]

Eustath. ad Dionys. Per. 467. de Sicilia Trinacria dicta, *οἱονεὶ Τρινακρίας, ὅ ἐστι τρία ἐχούσης ἄκρα, διὸ καὶ Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.*

314.

Schol. Pind. Pyth. II. inscript.: *καταφέρεσθαί πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους.*

315.

Eustath. Prooem. p. 11.: *τὸ μέντοι ἐρίξαι ἤγουν εἰς ἔριν κινῆσαι οἷον· Οὐ ψεῦδος ἐρίξω.*

316. [285.]

Etymol. M. p. 504. 3.: *Κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος· Ὑψικέρατα πέτραν.* **Cf. Etym. Gud. p. 315. 12. Zonaras p. 1185.**

317. [220.]

Galenus de puls. diff. T. III. p. 38. ed. Bas.: *Καίτοι οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων ὡς ἔτυχε μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρος ἤ τις Ὠκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται.*

EPIGRAMMA.

Χαῖρε δὶς ἠβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Epigramma hoc legitur apud Proclum ad Hesiod. p. 7. ed. Gaisf. et Tztetzem ib. p. 17. ed. Gaisf.

Elegiarum Reliquiae.

Elegiarum Liber.

I.

CALLINUS.

1. [1.] *)

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἕξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ὧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * *

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἕλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστίν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἦ γένος ἀθανάτων·
πολλάκι δηϊότητα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας ἦν τι πάθῃ·
λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός·

Callinus. Fr. 1. Stobaeus Floril. LI. 19.: *Καλλίνου· Μέχρις κτλ.* V. 2. *αἰδεῖσθ'*, unus cod. *αἰδεῖ δ'*. — V. 4. Post hunc plures versus videntur excidisse: sed qui sequuntur, non solum ejusdem elegiae, sed etiam ejusdem poetae esse videntur: Thierschius in Act. Philoll. Monac. III. p. 571. Tyrtaeo vindicat. — V. 8. *τότ' ἔσσεται* unus cod., *ὄκκότε* pro vulg. *ὁππότε* Bachius, *ποτ' ἔσσεται, ὁππότερον δὴ* Grotius. — V. 12. *κως*, unus cod. *πως*. — V. 13. *εἰ* codd., ut videtur, et edd. vulg., *ἦν* Brunckius. — V. 16. Injuria Schneidewinus existimat post hunc versum quaedam excidisse.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

θνήσκοντος· ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

2. [2.]

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

3. [3.]

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

4. [4.]

Σμυρναίους δ' ἐλέησον . . .
Μνῆσαι δ' εἴ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

5.

Pausanias IX. 9. 5.: *ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαΐς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλλίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν.* **Ita Sylburgius, vulgo** *Καλαῖνος* **et** *Καλαίνῳ.*

6. [6.]

Strabo XIII. p. 615.: *Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις, οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί, χρησμὸς ἦν αὐτόθι ποιή-*

Fr. 2. Strabo XIV. p. 647.: *τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δὲ ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ — ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὰν φῇ· Νῦν δ' ἐπὶ κτλ. ὀβριμοεργῶν,* codd. plerique *ὄβριμος ἔργων,* vel *ὄμβριμος ἔργων,* unus *ὀβριμοεργής.* **Respicit huc XIII. p. 627. consentitque Clemens Alex. Strom. I. p. 398. at adversatur Athen. XII. p. 525. C.**

Fr. 3. Steph. Byz. *Τρῆρες Θρᾴκων ἔθνος, λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ τῷ ποιητῇ· Τρ. ἄ. ᾶ.*

Fr. 4. Strabo XIV. p. 633.: *ἡνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ· Σμυρναίους δ' ἐλέησον, καὶ πάλιν· Μνῆσαι κτλ.* **Aliquid excidisse apparet: probabiliter Casaubonus addit** *Σμυρναῖοι κατέκηαν.*

σασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν.

7. [7.]

Strabo XIV. p. 668.: *Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ μέχρι καὶ Φοινίκης.*

8. [8.]

Strabo XIII. p. 627.: *Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἰσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν αἱ Σάρδεις ἑάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον Ἰαστὶ λέγεσθαι Ἰσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς.*

II.

TYRTAEUS.

I. *EUNOMIA.*

1. [1.]*)

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἵσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

Tyrtaeus. Eunomiae argumentum illustrat **Aristoteles Polit. V. 6.:** *Ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις γίνονται αἱ στάσεις — ὅταν οἱ μὲν ἀπορῶσι λίαν, οἱ δ' εὐπορῶσι· καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πολέμοις τοῦτο γίνεται. Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Λακεδαίμονι ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον. Δῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλουμένης Εὐνομίας· θλιβόμενοι γάρ τινες διὰ τὸν πόλεμον ἠξίουν ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν.* **Adde Paus. IV. 18. 1.:** *καὶ ἐποιήσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι δόγμα, ἅτε τοῖς ἐν τῇ Εἴρᾳ μᾶλλον ἢ σφίσιν αὐτοῖς γεωργοῦντες, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τῆς Λακωνικῆς τὴν προσεχῆ, ἕως ἂν πολεμῶσιν, ἐᾶν ἄσπορον. Καὶ ἀπὸ τούτου σιτοδεία ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ καὶ ὁμοῦ τῇ σιτοδείᾳ στάσις· οὐ γὰρ ἠνείχοντο οἱ ταὐτὴ τὰ κτήματα ἔχοντες τὰ σφέτερα ἀργὰ εἶναι· καὶ τούτοις μὲν τὰ διάφορα διέλυε Τύρταιος.*

Fr. 1. Strabo VIII. p. 362.: *καὶ γὰρ εἶναί φησιν (Τύρταιος) ἐκεῖθεν ἐν τῇ ἐλεγείᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν· Αὐτὸς γὰρ κτλ.*

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ὧδε γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις·
πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας,
εὐθείης ῥήτρης ἀνταπομειβομένους·
μυθεῖσθαί τε καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδ' ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλει τι κακόν.
δήμου δὲ πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἕπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

3. [3. 4.]

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν δία Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,

Fr. 2. Plutarchus Lycurg. c. 6.: *Ὕστερον μέντοι τῶν πολλῶν ἀφαιρέσει καὶ προσθέσει τὰς γνώμας διαστρεφόντων καὶ παραβιαζομένων, Πολύδωρος καὶ Θεόπομπος οἱ βασιλεῖς τάδε τῇ ῥήτρᾳ παρενέγραψαν· Αἰ δὲ σκολιὰν ὁ δᾶμος αἱροῖτο, τοὺς πρεσβυγενέας καὶ ἀρχαγέτας ἀποστατῆρας εἶμεν. ταῦτ' ἔστι μὴ κυροῦν, ἀλλ' ὅλως ἀφίστασθαι καὶ διαλύειν τὸν δῆμον ὡς ἐκτρέποντα καὶ μεταποιοῦντα τὴν γνώμην παρὰ τὸ βέλτιστον· ἔπεισαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ὡς τοῦ θεοῦ ταῦτα προστάσσοντος, ὥς που Τύρταιος ἐπιμέμνηται διὰ τούτων· Φοίβου κτλ.* — *ἀνταποβειμομένους.* **Auctius vero Diodor. Excerpt. T. III. p. 3. ed. Dindf. omisso poetae nomine:** *ὅτι ὁ αὐτὸς Λυκοῦργος ἤνεγκε χρησμὸν ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίας μέρει μνημονευόμενον· ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν· Δὴ γὰρ ἀργυρότοξος — πόλει.* **V. 1.** *οἴκαδ' ἔνεικαν* **Amiotus et Xylander, vulgo** *οἳ τάδε νικᾶν.* — **V. 3. 4. apud solum Diodorum leguntur, injuria in suspicionem vocavit Schneidewinus.** — **V. 3.** *ὧδε γὰρ* **Hermannus, vulgo** *δὴ γὰρ.* — **V. 4.** *χρυσοκόμης,* **Hermannus conjecit** *χρησαμένοις.* — **V. 5.** *βουλῆς* **Plut.,** *βουλῇ* **Diodor.** — **V. 6.** *Σπάρτης* **Diodor.,** *Σπάρτας* **Plut. ibid.** *ἱμερόεσσα* **Plut.,** *ἰχερόεσσα* **Diod.** — **V. 7.** *πρεσβυγενεῖς τε γέροντας,* **ita Diodorus, nisi quod** *δὲ* **habet, Plutarch.** *πρεσβύτας τε γέροντας.* — **V. 8.** *εὐθείης ῥήτρης* **scripsi, Plut.** *εὐθείαις ῥήτραις,* **Diod.** *εὐθείην ῥήτρας.* — **V. 9.** *τε* **Diodorus,** *δὲ* **Krebsius et Schneidewinus.** — **V. 10.** *μηδ' ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλει τι κακόν* **L. Dindorfius, Diodor.** *μηδέτι ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλει.* — **V. 11.** *δὲ* **Krebsius, Diodor.** *τε.* — **V. 12.** *ἀνέφηνε* **L. Dindorfius, vulgo** *ἀνέφηνε.*

Fr. 3. Tria fragmenta in unum conjunxi, et primum quidem alterumque jam Buttmannus copulavit. V. 1. et 2. Pausanias IV.

Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως, αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

4. [5].

Ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὕπο λυγρῆς
ἥμισυ πᾶν ὅσσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

5. [6.]

Λεσπότας οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εὖτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

6.

Eustratius ad Aristot. Eth. Nicom. III. 8. 5.: *τοῦτο περὶ Λακεδαιμονίων λέγοιτ' ἂν· τοιαύτην γάρ τινα μάχην ὅτε πρὸς Μεσσηνίους ἐμαχέσαντο, ἐπολέμουν, ἧς καὶ ὁ Τυρταῖος μνημονεύει.*

6. 2.: *Οὗτος δὲ ὁ Θεόπομπος ἦν καὶ ὁ πέρας ἐπιθεὶς τῷ πολέμῳ· μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεῖα τῶν Τυρταίου λέγοντα· Ἡμετέρῳ κτλ.* — **V. 3. Scholiasta ad Platonis Alcib. I. p. 338. et ad Legg. I. p. 448.:** *Ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐπίπνους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελέσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος· Μεσσήνην ἀγαθὸν μ. ἀ. ἀγαθὸν δὲ φ. ἀγαθὴν* **bis scripsit Buttmannus. Respicit Strabo VIII. p. 366. — V. 4—8. Strabo affert VI. p. 279.:** *Μεσσήνη ἑάλω πολεμηθεῖσα ἐννεακαίδεκα ἔτη, καθάπερ καὶ Τύρταιός φησι· Ἀμφ' αὐτὴν κτλ.* **Adde Pausan. IV. 15. 1., ubi versus 4. 5. 6. affert; et IV. 13. 4., ubi v. 7. et 8. leguntur. V. 4.** *ἀμφ' αὐτὴν* **Pausanias, Strabo vero** *ἀμφὼ τώδ'.* — **V. 6.** *αἰχμηταί,* **aliquot Strabonis libri** *αἰχμητάς.* **Respicit Strabo VIII. p. 363.:** *τὴν μὲν οὖν κατάκτησιν αὐτῶν* **(Messeniorum)** *φησὶ Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γεγονέναι.* — **V. 7.** *δ'* **omissum in aliquot Strabonis libris.**

Fr. 4. Pausan. IV. 14. 3.: *Τιμωρίαι ἃς ὕβριζον ἐς τοὺς Μεσσηνίους Τυρταίῳ πεποιημέναι εἰσίν· Ὥσπερ κτλ.* **V. 3.** *πᾶν, ὅσσον* **Kuhnius, libri** *ἥμισυ πάνθ' ὅσσων* **vel** *ὅσων.*

Fr. 5. Pausan. eodem loco: *Ὅτι δὲ καὶ συμπενθεῖν ἔκειτο αὐτοῖς ἀνάγκη, δεδήλωκεν ἐν τῷδε· Δεσπότας κτλ.* **quod ex eodem carmine esse apparet.**

II. ΤΡΟΘΗΚΑΙ.

7. [6.]

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὕς κεν ἵκηται
χρημοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εὖχος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἕπεται.
εἰ δ' οὖν οὕτως ἀνδρὸς ἀλωμένου οὐδεμί' ὥρη
γίνεται, οὐδ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει,
θυμῷ γῆς περὶ τῇδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,

Fr. 7. Lycurgus in Leocrat. c. 28.: χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων (Τυρταίου) ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις· τεθνάμεναι γὰρ κτλ. V. 1. ἐνὶ Frankius.codd. ἐπί. — V. 3. τὴν δ' αὐτοῦ unus cod., vulgo τὴν δ' αὖτοῦ, Frankius ἣν δ' αὐτοῦ. — V. 4. ἀνιηρότατον, nonnulli libri ἀνιαρότατον vel ἀνιαρώτατον. Respicit huc Dinarchus ap. Dion. Hal. T. II. p. 119. — V. 7. ἐχθρὸς μὲν plerique codd., vulgo ἐχθρός. — V. 8. χρημοσύνῃ scripsi, legebatur χρησμοσύνῃ. — V. 9. κατὰ δ', fortasse praestat κατά τ'. εὖχος scripsi, vulgo εἶδος. — V. 10. ἀτιμίη Bachius, Hermannus, alii, ἀτιμία libri. — V. 11. εἰ δ' οὖν οὕτως ἀνδρὸς scripsi, vulgo εἴθ' οὕτως ἀνδρός τοι. Hermannus εἰ δ' οὕτως οὔτ' ἀνδρός. ibid. ὥρη edd., ὥρη codd. — V. 12. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. ibid. εἰσοπίσω edd., codd. tres οὔτ' ὀπίσω, alius οὔτ' ἐς ὀπίσω, alius οὔδ' ἔς τ' ὀπίσω. ibid. τελέθει, duo codd. τέλος. — V. 17. ποιεῖσθε codd. tres, vulgo ποιεῖτε. — V. 20. γεραιούς unus cod., ceteri γηραιούς. Ahrens χηρείους conjecit. — V. 21. γὰρ, duo codd. μὲν γὰρ.

θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλης ἐν χερσὶν ἔχοντα —
αἰσχρόν γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
ὄφρ' ἄρα τις ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·
ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

8. [7.]

Ἀλλ', Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
θαρσεῖτ', οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,
ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας ὁμῶς αὐγῆς ἠελίοιο φίλας.
ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' ἀίδηλα,
εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε.
οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
παυρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.

V. 25. φίλης ἐν Schneidewinus, vulgo φίλαις ἐν, duo codd. φίλ' ἐνί. — V. 26. αἰσχρόν γ' scripsi, libri αἰσχρά τά γ'. Baiterus et Sauppius αἰσχρὰ τάδ'. — V. 28. ὄφρ' ἄρα τις scripsi, vulgo ὄφρ' ἄρα τῆς, codd. plurimi ὄφρ' ἀρετῆς, unus ὄφρ' ἐρατῆς, quod conjecit Valckenarius. — V. 29. θηητὸς Reiskius, libri θνητοῖσιν. — V. 31. 32. leguntur iterum apud Tyrtaeum 8. v. 21. 22.

Fr. 8. Stob. Flor. L. 7.: Τυρταίου· Ἀλλ' Ἡρακλῆος κτλ. Respicit initium Plutarch. de nobil. c. 2.: ὁ Τυρταῖος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας εἰς πόλεμον παρακαλούμενος, γενεὰς Ἡρακλέους ἀνικήτου φησὶν αὐτούς. V. 4. ἐς Stephanus, codd. εἰς. — V. 5. ἐχθρὴν scripsi, libri ἐχθράν. — V. 6. κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς Grotius, unus cod. κῆρας αὐγαῖς, alius κῆρας ἐπ' αὐγαῖσιν. αὐγῆς scripsi. — V. 7. Ἄρηος scripsi, vulgo ὡς Ἄρεως, incommoda sententia, nisi malis ὧν Ἄρεος. ibid. ἀίδηλα Arsenius et marg. Gesn., vulgo ἀρίδηλα. — V. 9. πρὸς unus cod., vulgo μετά. — V. 10. ἐς scripsi, vulgo εἰς.

οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
ὅσσ', ἢν αἰσχρὰ πάθῃ, γίνεται ἀνδρὶ κακά.
ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἑλημαμένος.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών,
μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
ἢ ξίφει οὐτάζων δηΐον ἄνδρ' ἑλέτω·
καὶ πόδα πὰρ ποδὶ θεὶς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς
τοῖσι πανοπλίτῃς ἐγγύθεν ἱστάμενοι.

9. [8.]

Οὔτ' ἂν μνησαίμην οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαισμοσύνης,

V. 15. *οὐδείς*, fortasse *οὐδεὶς δ'* praestat. — **V. 16.** *ἢν* Valckenarius, vulgo *ἄν*. *γίνεται* scripsi, vulgo *γίγνεται*. *κακά*, unus cod. *κακῷ*. — **V. 17.** *ἀργαλέον*, Ahrens conjecit *ἀρπαλέον*. — **V. 18.** *δηΐῳ*, Frankius *δηΐον*. — **V. 19.** *αἰσχρὸς* codd., *αἰσχρὸν* Gesn. margo. *κακκείμενος* unus cod., vulgo *κατακείμενος*. — **V. 24.** *γαστρὶ* codd., Arsenius *δουρί*. — **V. 27.** *ἔρδων* scripsi, vulgo *ἔρδων*. *πολεμίζειν* codd., Arsenius *πολεμίζων*. — **V. 33.** *πεπλημένος* Brunckius, vulgo *πεπαλημένος*. — **V. 38.** *πανοπλίταις ἐγγύθεν* unus cod., vulgo *πανοπλίοισι πλησίον*, scripsi autem *πανοπλίτῃς*.

Fr. 9. Stobaeus Floril. LI. 1.: *Τυρταίου*. **vv. 1—14. ib. 5. leguntur vv. 15—44. quae recte conjunxisse videntur. Vossius** *ἡρωελεγεῖα* **appellat. V. 1. exhibet Plato Legg. I. 629. A. II. 660. E., unde resti-**

οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην,
οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρηο πλέον,
οὐδ' εἰ Ταντα λίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι,
οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς
— οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ —
εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα
καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
ἦδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ νέῳ·
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληί τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
νωλεμέως, αἰσχρῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ·
αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης·
αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμόν
ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείσας,
πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὁμφαλοέσσης
καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος·
τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,

tutum τιθείμην, Stobaeus τιθείην. altero loco etiam sequentia respiciuntur: καὶ δὴ καὶ δηΐων τοιοῦτος ὢν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἱστάμενος, ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῷ ὁρῶν φόνον αἱματόεντα, μηδὲ νικῷ θέων Θρηΐκιον Βορέην. et priore loco v. 11. et 12. sic suae accomodavit orationi: οἳ μὴ τολμήσωσι μὲν ὁρᾶν φ. αἱμ. καὶ δηΐων ὀρέγοιντ' ἐγ. ἱστάμενοι. — V. 6. Κινύρηο πλέον scripsi, unus cod. Κινύραο πλέον, vulgo Κινυρίοιο μᾶλλον. Respicit huc Plato Rep. III. 408. B. et Legg. II. 660. E.: Ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον. — V. 8. Respicit Plato Phaedro p. 269. A.: Τί δαὶ τὸν Μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα κτλ. — V. 10. γίνεται scripsi pro γίγνεται, sicut idem correxi v. 14. 20. 32. — V. 13. ἦδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον Hermannus, vulgo ἦ δ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον, unus cod. τό γ' ἄριστον ἐν ἀν. ἄεθλον. Ceterum v. 13—16. leguntur inter Theognidea v. 1003—1006. — V. 14. νέῳ, Theognis σόφῳ. — V. 17. αἰσχρῆς, legebatur αἰσχρᾶς, unus cod. αἰσχροί. — V. 19. δ' ἔπεσιν Hermannus, vulgo δέ πεσεῖν. — V. 22. τ' ἔσχεθε, unus cod. δ' ἔσχεκε.

ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίνεται ἀθάνατος,
ὅντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ·
εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα ταναηλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
εἴκουσ' ἐκ χώρης οἵ τε παλαιότεροι·
γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πόλεμον.

10. [10.]

Αἴθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

11. [9.]

Πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

V. 31. οὐδέ ποτε **Hermannus, vulgo** οὐδέποτε. — **V. 36.** ἕλῃ, **unus cod.** ἔχῃ. — **V. 37.** μιν **deest in uno libro.** — **V. 39—42. olim inverso ordine legebantur:** Γηράσκων δ' ἀστοῖσι — ἐθέλει. Πάντες δ' ἐν — παλαιότεροι, **quos transponendos esse vidit Thierschius: Franckius haec omnino subditia esse censet: et similia prorsus leguntur in Theognideis v. 935—938.** — **V. 41.** μεταπρέπει **Trincavellus, sed codd.** μετατρέπει. — **V. 44.** Θυμῷ **codd., vulgo** Θυμόν. **ibid.** πόλεμον, **Gesn. marg. et Ursin.** πολέμου.

Fr. 10. Galenus de Hippocr. et Platon. plac. I. p. 267. Basil. οἷον καὶ ὅταν εἴπῃ Τυρταῖον λέγοντα· Αἴθωνος κτλ. ὅτι μὲν γὰρ ἔχει ὁ λέων θυμὸν ἀκριβῶς ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ πρὶν ἀκοῦσαι Τυρταίου γιγνώσκομεν. **et ibid.:** Τύρταιος δέ γε, καθάπερ οὖν καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπαντες οἱ ποιηταὶ σφοδρότατον ἔχειν φασὶ τοὺς λέοντας τὸν θυμόν, ὥστε καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅστις ἂν ᾖ θυμοειδέστατος εἰκάζουσι λέοντι.

Fr. 11. Plutarchus de Stoic. repugn. c. 11.: καὶ τὸ Τυρταίου τὸ πρὶν ἀρετῆς κτλ. **Brunckius** πρὶν γ' **scripsit.**

III. *EMBATHRIA.*

12. [11.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
κοῦροι πατέρων πολιῆται,
λαιᾷ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
δόρυ δ' εὐτόλμως πάλλοντες,
μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
οὐ γὰρ πάτριον τᾶς Σπάρτας.

13. [12.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν.

III.

A S I U S.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλήτῃ
ἦλθεν Κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
ἥρως εἰστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

Fr. 12. Dio Chrysost. I. p. 92. ed. Reisk.: *ἔτι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικήν, οἷα τῶν Λακωνικῶν ἐμβατηρίων, μάλα πρέπουσαν τῇ Λυκούργου πολιτείᾳ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκείνοις· ἄγετ' ὦ κτλ.* ubi Schol. secundum Morellium: *παρακλητικὰ ἐκ τῶν Τυρταίου.* Cf. Tzetz. Chil. I. 26.: *Τυρταῖος Λάκων στρατηγὸς καὶ ποιητὴς ὑπῆρχεν Προτρεπτικὰ πρὸς πόλεμον γράψας ᾄσματων μέλη — ὡς Δίων ὁ Χρυσόστομος οὕτω που γράφει λέγων· ἄγετ' ὦ κτλ.* V. 2. *πατέρων* Tzetzes, *πρῶτον* vel *πρότερον* Dio. *πολιῆται* deest apud Tzetzem, *ὁπλιτᾶν* conjecit Ahrens. — V. 3. *μὲν* Tzetz. et ed. Ven. Dion., vulgo *μέντοι.* — V. 4. *πάλλοντες* Thierschius, vulgo *βάλλοντες*, vett. edd. *βάλλετε.* — V. 5. *φειδόμενοι*, Tztez. *φείδεσθε.* fortasse *φείθεσθαι* scribendum. *τᾶς ζωᾶς* Canterus, vulgo *ζωᾶς.* — V. 6. *τᾶς Σπάρτας*, Tzetz. *τᾷ Σπάρτᾳ.*

Fr. 13. Hephaestio p. 46. ed. Gaisf. omisso nomine auctoris: *Τὸ τὸν σπονδεῖον ἔχον, ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παραλήγοντα, εἰσὶν οἳ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παράδειγμα· Ἄγετ' κτλ. Ἄρεος* unus cod., vulgo *Ἄρεως.* Probabiliter ad Tyrtaeum referunt hunc versum.

Asius. Athen. III. p. 125. B.: *Κνισολοῖχος γάρ τις εἶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον καὶ κνισοκόλαξ — τὰ μὲν οὖν, τοῦ Ἀσίου, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἔστι· Χωλὸς κτλ.* V. 2. *Κνισοκόλαξ* Welckerus, codd. *ἦλθε κνισοκόλαξ* vel *ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ.*

IV.

MIMNERMUS.

I. NANNΩ.

1. [1.]*)

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσέης Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
εἴ γ' ἥβης ἄνθεα γίνεται ἁρπαλέα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεί τ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεί μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυανθέος ὥρη
ἔαρος, ὅτ' ἆψ αὐγὴ αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης

Mimnermus. 1. Fr. 1. Stobaeus Floril. LXIII. 16.: *Μιμνέρμου· τίς δὲ κτλ.* V. 1. 2. affert Plut. de virt. mor. c. 6. sine poetae nomine: *ἀκολάστων μὲν γὰρ αἵδε φωναί· τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀ. τ. — μέλοι.* Huc respicit Horatius Epp. I. 6, 65. sq. *Si, Mimnermus uti censet, sine amore jocisque Nil est jucundum, vivas in amore jocisque.* — V. 4. *εἴ γ' ἥβης ἄνθεα* scripsi, quemadmodum est Eurip. Med. v. 88.: *εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὕνεκ' οὐ στέργει πατήρ.* unus cod. *εἰ ἥβης ἄνθεα*, vulgo *ἄνθεα εἰ ἥβης*, *τῆς ἥβης* Grotius, Schneidewinus *εὐανθὴς ἥβη γ. ἁρπαλέα* vel *ἁρπαλέη. γίνεται*, legebatur *γίγνεται.* — V. 5. *ἐπεί τ'* duo codd., vulgo *ἐπεὶ δ'.* — V. 6. *ὁμῶς καὶ καλὸν* libri, *ὁμῶς καὶ κακὸν* Hermannus, *ὅμως καὶ καλὸν* Doederlein. conjecerunt, at cf. Fr. 5. 3. *τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν* et ib. v. 7.: *ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον.* — V. 7. *αἰεί μιν* scripsi, legebatur *αἰεὶ μέν.*

Fr. 2. Stobaeus XCVIII. 13.: *Μίμνερμος· ἡμεῖς δ' κτλ.* Sed ad Nanno carmen referendum esse verisimile est. V. 1. *πολυανθίος* unus cod., vulgo *πολυάνθεμος.* — V. 2. *ἆψ* Brunckius, libri *αἶψ'*. *αὐγὴ* vulgo recte, *αὐγῇς* Schneidewinus conjecit.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίννυνθα δὲ γίνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεαι ὥρης,
αὐτίκα τεθνᾶναι βέλτιον ἢ βίοτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπεὶ παραμείψεται ὥρη,
οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεύς
γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

5. [3.]

[Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐρρῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν· ἐπὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·]

V. 7. *γίνεται*, idemque v. 11. restitui, vulgo *γίγνεται*. — V. 9. *παραμείψεαι* scripsi, unus cod. *παραμεῖψαι*, vulgo *παραμείψεται*. — V. 10. *τεθνᾶναι* O. Schneiderus, *τεθνάμεναι* Bachius, apud Steph. *τεθνάναι*, codd. *δὴ τεθνάναι*. — V. 11. *ἄλλοτε* unus cod., vulgo *ἄλλοτέ τ'*. — V. 16. *διδοῖ* unus cod., vulgo *διδῷ*.

Fr. 3. Stobaeus CXVI. 1.: *Μιμνέρμου* (sic unus cod., vulgo *Μενάνδρου*) *τὸ πρὶν κτλ.* V. 2. *φίλοις* Voss., vulgo *φίλος*.

Fr. 4. Stobaeus Flor. CXVI. 33.: *Μιμνέρμου Ναννοῦς· Τιθωνῷ κτλ.* V. 1. *ἔχειν*, unus cod. *σχεῖν*. *ὁ Ζεὺς* duo codd. omittunt.

Fr. 5. Stobaeus CXVI. 34.: *ἐκ Μιμνέρμου Ναννοῦς· Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον κτλ.* sed cum v. 4—6. legantur in Theognideis v. 1020—1022, recte Brunckius fragmento, quod servavit Stobaeus, tres versus praemisit: *Αὐτίκα — εἶναι*, qui praemissi sunt apud Theogn. 1017—1019. V. 1—3. exhibui ita correctos, quemadmodum in Theognideis emendavi.

ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. [6.]

Αἰ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων
ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. [7.]

[Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών]
τήν σ' αὐτοῦ φρένα τέρπε, δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

9. [9.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα·

V. 4. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — **V. 5.** *ἀργαλέον*, Theogn. *οὐλόμενον*. — **V. 6.** Alio ordine Theognis *αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται*. — **V. 7.** *ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ*, unus cod. *ὅταν γνωστὸν τιθῇ*.

Fr. 6. Diog. Laert. I. 60.: *Μιμνέρμου γράψαντος· αἰ γὰρ κτλ.*

Fr. 7. Leguntur v. 3. et 4. in Anthol. Pal. IX. 50. Mimnermi nomine, idem distichon in Theognideis exstat v. 795. 6., quare alterum quoque distichon, quod apud Theognidem praemissum est, huc revocavi, sed nescio an non ad Nanno sit referendum.

Fr. 8. Stobaeus XI. 1.: *Μενάνδρου Ναννοῦς· ἀληθ. κτλ.* Passowius *Μιμνέρμου*.

Fr. 9. Strabo p. XIV. 634.: *Ἀπελθόντες παρὰ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀνέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περιμάχητος ἀεί· Ἡμεῖς κτλ.* **V. 1.** *ἡμεῖς δ' αἰπύ*, duo codd. *ἡμεῖς αἰπύ τε*. *Πύλου* scripsi, vulgo *Πύλον*.

ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δὲ κρυόεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἵλομεν Αἰολίδα.

10. [13.]

Strabo XIV. p. 634.: Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος (κτίζει), ὥς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ.

11. [10.]

Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπηρὸς ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον.
* * *
Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἠελίοιο
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ᾧχετο θεῖος Ἰήσων.

12. [8.]

Ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα
οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίνεται οὐδεμία

V. 3. ἐς δ' ἐρατὴν **Wyttenbachius. codd.** ἐς δ' ἄρα τὴν. — **V. 5.** δὲ κρυόεντος **scripsi, fortasse** δὲ στιβῆντος **propius accedit ad librorum lectiones** δ' ἀστύεντος, δι' ἀστήεντος, δ' ἀνάσταντες: **intelligitur Ales, de quo Pausanias VIII. 28. 3.:** Ἄλεντος δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα ᾄδουσιν, **hunc ipsum, opinor, locum respiciens. — V. 6.** Σμύρνην **Bachius, vulgo** Σμύρναν. εἵλομεν **Casaubonus, vulgo** εἴδομεν.

Fr. 11. Strabo I. 46. sq.: εἰ δ' ὥσπερ ὁ Σκήψιός φησι παραλαβὼν μάρτυρα Μίμνερμον, ὃς ἐν τῷ Ὠκεανῷ ποιήσας τὴν οἴκησιν τοῦ Αἰήτου πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἐκτὸς πεμφθῆναί φησιν ὑπὸ τοῦ Πελίου τὸν Ἰάσονα καὶ κομίσαι τὸ δέρας· — Οὐδὲ κτλ. καὶ ὑποβάς· Αἰήταο κτλ. **Apparet haec cohaerere et paucos quosdum versus intercidisse; ad Nanno autem probabiliter referunt. V. 1.** οὐδέ κοτ' ἂν **Porsonus, vulgo** οὐδ' ὁκόταν. **ibid.** μέγα **Brunckius, vulgo** μέτα. — **V. 3.** χαλεπηρὲς **Coraës, vulgo** χαλεπῆρες. — **V. 7.** χεῖλος, ἵν' **scripsi, codd.** χείλεσιν, **recent. editores** χείλεσ', ἵν'.

Fr. 12. Athen. XI. p. 470. A.: Μίμνερμος δ' ἐν Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ κατευκευασμένῃ πρὸς τὴν χρείαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου· λέγει δ' οὕτως· Ἠέλιος κτλ. **V. 1.** γὰρ ἔλαχεν πόνον, **possis scribere** γάρ τ', **Hermannus conjecit** πόνον ἔλλαχεν. — **V. 2.** κότ'

ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ
κωΐλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ,
εὔδονθ' ἁρπαλέως, χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ,
ἔνθ' ἐπέβη σφετέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

II. ΕΙΣ ΜΑΧΗΝ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

13. [13.]

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἔρμιον ἀμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν.
οὐ γάρ τις κείνου λῃῶν ἔτ' ἀμεινότερος φώς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὁ δ' αὐγῇσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

Bachius, vulgo πότ'. ib. γίνεται codd., Dindorfius γίγνεται. — V. 3. ἐπεὶ codd., Casaubonus ἐπήν. — V. 4. εἰσαναβῇ, Hermannus conjecit εἰσανέβη. — V. 6. κωΐλη Meinekius, vulgo κοίλη, Eustath. p. 1032. 27. qui hunc locum respicit, κύλη. — V. 7. ὑπόπτερος Heynius, libri ὑπόπτερον. — V. 8. εὔδονθ' unus cod., vulgo εὔδονθ' ὅθ'. χώρου Casaubonus, codd. χωροῦ vel χοροῦ. — V. 9. ἵνα δὴ θοὸν scripsi, codd. ἵν' ἀλήθοον, vulgo ἵνα οἱ θοὸν. — V. 11. σφετέρων scripsi, nisi malis προτέρων, codd. ἑτέρων vel ἑτερέων. Videtur autem hoc quoque fragmentum ex Nanno petitum esse.

Fr. 13. Stobaeus VII. 12.: Μιμνέρμου· Οὐ μὲν δὴ κτλ. V. 1. οὐ, fortasse ἦ. — V. 2. ἴδον, unus cod. εἶδον. — V. 4. Ἔρμιον unus cod., vulgo Ἐρίμιον. — V. 6. εὖθ' ὅγ' Schneidewinus, codd. εὖθ' ὅτ', Schowius ὁππότ'. — V. 8. πικρά, O. Schneiderus conjecit πυκνά. βιαζόμενος codd., vulgo βιαζομένου. ibid. βέλεσι Schneiderus, vulgo βέλεα. — V. 9. λῃῶν, i. e. λαῶν scripsi, vulgo δῃΐων. quod si integrum est, pro ἔτ' scribendum est τότ'. — V. 11. ὁ δ' scripsi, vulgo ὅτ'. αὐγῇσιν scripsi, vulgo αὐγαῖσιν.

14. [11.]

Pausanias IX. 29.: *Μίμνερμος δὲ ἐλεγεῖα εἰς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδούς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας.* **Respicit Schol. Pind. Nem. III. 16.:** *Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν Μοῦσαν δέδεκται, καθάπερ Μίμνερμος καὶ Ἀλκμὰν ἱστοροῦσιν.*

---

15. [15.]

Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

16.

Ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἱέμενοι.

17. [14.]

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων.

18.

Athenaeus IV. p. 174. A.: *Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (Τρωϊκοῦ διακόσμου) Λαίταν ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερμον.* **Cf. Eustath. ad Od. p. 1413. 20.**

19. [16.]

Aelianus V. Hist. XII. 36.: *ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσούτους.*

20. [17.]

Plutarch. de facie in orbe lun. c. 9.: *Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἅματι νύκτα γενομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.*

Fr. 15. et 16. Etymol. M. p. 187. 45.: *Βάξις — σημαίνει δὲ τὴν φήμην καὶ τὴν ῥῆσιν, Μίμνερμος· Καί μιν — Ἀργαλέης κτλ. αἰεὶ* **scripsi, vulgo** *ἀεί.* **Ceterum haec et sequentia ex quo carmine petita sint, incertum est.**

Fr. 17. Schol. Homer. Il. π. 287.

21.

Argum. Soph. Antigon.: *Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.*

V.

SOLON.

I. ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.]*)

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

2. [12.]

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινήτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

* * *

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς, χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

Solon. Fr. 1. Plutarchus Solon. c. 1.: *Ἐλεγεῖα κρύφα συνθεὶς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πιλίον περιθέμενος. Ὄχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον ἐν ᾠδῇ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή· Αὐτὸς — θέμενος. Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμὶς ἐπιγέγραπται καὶ στίχων ἑκατόν ἐστι χαριέντως πάνυ πεποιημένων.*

Fr. 2. Diog. Laert. I. 46.: *ἐνθα τοῖς Ἀθηναίους ἀνέγνω διὰ τοῦ κήρυκος τὰ συντείνοντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεῖα καὶ παρώρμησεν αὐτούς· καὶ αὖθις πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκων διὰ Σόλωνα· ἦν δὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ μάλιστα καθαψάμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα· εἴην κτλ. — Σαλαμιναφετῶν· εἶτα· Ἴομεν κτλ.* **V. 1. 2. affert Plut. praec. reip. ger. c. 17. Respicit Demosth. de falsa leg. p. 380. T. IV. ed. Bekker. V. 1.** *Σικινήτης* **unus cod. Diog., vulg.** *Σικινίτης.* **— V. 4.** *Σαλαμιναφετῶν* **Is. Vossius et Hermannus, vulgo** *τῶν Σαλαμῖν' ἀφέντων*, **sed plures codd.** *Σαλαμῖνα φέτων.* **— V. 5. 6. Ulpianus in Demosth. de F. l. p. 152. ed. Dobson., ubi** *χαλεπὸν αἶσχος ἀπωσάμενοι.*

---

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

II. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

3. [13.]

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει·
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἑτοῖμον
ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ·

* * *

πλουτεῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι

* * *

οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα δίκης,
ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γινόμενα πρό τ' ἐόντα·
τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον,
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,

Fr. 3. Demosthenes de Fals. Leg. 254. T. IV. p. 381.: *Λέγε δή μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεῖα ταυτί, ἵν' ἴδηθ' ὅτι καὶ Σόλων ἐμίσει τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους — Λέγε σὺ ἐλεγεῖα Σόλωνος* (aliquot codd. *ἡρωελεγεῖα*)· *Ἡμετέρη κτλ.* Respicit initium elegiae Aristoph. Eqq. v. 1168. V. 1. *ἡμετέρη* Brunckius, vulgo *ἡμετέρα*. — V. 3. *ὀβριμοπάτρη*, tres codd. *ὀμβριμοπάτρη*. — V. 6. *χρήμασι* correxi, vulgo *χρήμασι*. — V. 10. Post hunc v. male inserunt *χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι* ex Eleg. 12. 7., aut *Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.* ex Fr. 7. equidem puto nihil nisi hemistichium excidisse, scribendumque censeo:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.
πλουτεῦσιν δ' ἀδίκως . . . . .
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων.

quamvis illud *ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι* tuearis Fr. 12. 12. — V. 11. *πλουτεῦσιν* scripsi, codd. *πλουτοῦσιν*. — V. 13. *φειδόμενοι, κλέπτουσι δ'* scripsi, vulgo *φειδόμενοι κλέπτουσιν*. ibid. *ἐφ' ἁρπαγῇ*, plures codd. *ἀφαρπαγῆι*. — V. 15. *σύνοιδε*, unus cod. *δ' ἔληθε συνοῖδε*, alius *λέληθε συνοῖδε*. — V. 16. *ἀποτισομένη* Stephanus, codd. *ἀποτισαμένη*.

ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,
ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
τρύχεται ἐν συνόδοις θ', αἷς ἀδικοῦσι φίλους.
ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
ἱκνεῖνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν
πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες.

* * *

οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
αὐλειοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντως,
εἰ καί τις φεύγων ἐν μυχῷ ᾖ θαλάμου.
ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
εὐνομίη δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
καί θ' ἅμα τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας,
τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς
πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

4. [14].

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,

V. 19. ἢ codd. plures, Stephanus ᾗ. ibid. ἐπεγείρει, aliquot codd. ἐπεγείρειν vel ἐπαγείρειν. — V. 22. θ', αἷς scripsi, vulgo τοῖς ἀδι. φ. ibid. φίλους aliquot codd., plures φίλοις, duo φιλεταίρους. — V. 28. πάντως Brunckius, codd. plerique πάντων, alii πάντας. — V. 29. εἰ καί τις scripsi, vulgo εἴ γε τις, alii codd. ᾗ γέ τις, vel εἴη γέ τις, unus εἴ γέ τις ἦ. ibid. ᾗ θαλάμου scripsi, vulgo ἢ θαλάμῳ. — V. 31. κακὰ πλεῖστα codd. plerique, unus cod. πλεῖστα κακά, alius καλὰ πλεῖστα. δυσνομίη scripsi, vulgo δυσνομία. — V. 32. εὐνομίη, legebatur εὐνομία. ibid. cod. Vindob. CLIII., cujus varietate usus sum in hoc carmine, ἔμπεδα pro εὔκ.; fortasse igitur scribendum: εὐνομίη δ' εὔκοσμα καὶ ἔμπεδα πάντ' ἀποφαίνει. — V. 33. καί θ' ἅμα scripsi, vulgo καὶ θαμά. — V. 34. λειαίνει, unus cod. δ' ἰαίνει. — V. 39. πινυτὰ codd. plerique, pauci συνετά.

Fr. 4. Plutarchus vit. Sol. c. 18.: Ἐπισημαίνεται (Σόλων) αὐτὸς αὑτῷ τὴν ἐξίσωσιν οὕτως· Δήμῳ κτλ. V. 1. ἐπαρκεῖ libri, ἀπαρκεῖ conjecit Coraës, ἐπαρκεῖν Brunckius. Respicit Aristides T. I. p. 829.

τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·
οἷς δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

5. [15.]

Δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίην ἀνεθεὶς μήτε πιεζόμενος.

6. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

7.

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.

---

8. [18.]

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

Fr. 5. Plutarchus Comp. Sol. et Poplic. c. 2.: *Καὶ τοῦτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ὅτι δῆμος Ὧδ' ἂν ἄριστα κτλ.* V. 1. *Δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄρ.* Schneidewinus, vulgo *ὧδ' ἂν δῆμος.*

Fr. 6. Plutarchus vit. Solon. c. 25.: *ἔργμασι γὰρ ἐν μ. π. ἁ χ. ὡς αὐτὸς εἴρηκε.*

Fr. 7. Clemens Alex. Strom. VI. p. 740 : *Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· Τίκτει κτλ.* — *Ἄντικρυς ὁ Θέογνις γράφει· Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται.* Simile Solonis dictum commemorat Diog. Laert. I. 59.

Fr. 8. Diog. L. I. 49.: *Σόλων ἤξας εἴς τινα ἐκκλησίαν μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου, — λέγων ταῦτα· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερος εἰμί· σοφώτερος μὲν τῶν τὴν ἀπάτην Πεισιστράτου μὴ συνιέντων· ἀνδρειότερος δὲ τῶν ἐπισταμένων μέν, διὰ δέος δὲ σιωπώντων. Καὶ ἡ βουλή, Πεισιστρατίδαι ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί· Δείξει κτλ. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεῖα προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν· Ἐκ νεφέλης κτλ.* unde verisimile est, hoc et sequens fragmentum ad unum idemque carmen pertinere.

9. [17.]

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,
βροντὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· ἐς δὲ μονάρχου
δῆμος ἀϊδρίῃ δουλοσύνην ἔπεσεν·
λίην δ' ἐξάραντ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

10. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατ' ἐρείσματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,

Fr. 9. Diodorus Sic. Exc. Vatic. T. III. p. 23. Dindf.: *Λέγεται Σόλων καὶ προειπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγείων· Ἐκ κτλ.* V. 1—4. Diog. Laert. I. 50. affert, v. 1. et 2. Plutarchus vit. Sol. c. 3.: *Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἁπλοῦς ἐστι λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· Ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς.* V. 3. et 4. Diodor. Sic. XIX. c. 1. V. 1. *πέλεται*, Diogenes *φέρεται*. *χαλάζης*, unus Plutarchi cod. *χάλαζα*. — V. 2. *λαμπρῆς* Diog., ceteri *λαμπρᾶς*. ibid. *γίνεται* Plutarch., vulgo *γίγνεται*. — V. 3. *ἀνδρῶν δ'*, Diodor. XIX. 1. *ἀνδρῶν*. ib. *ἐς* scripsi, vulgo *εἰς*. *μονάρχου*, Diodorus XIX. 1. *τυράννου*. — V. 4. *ἀϊδρίῃ* vel *ἀιδρείῃ* Diodorus utroque loco et vett. edd. Laert., ubi nunc *ἄϊδρις ἐών*. — V. 5. *λίην δ' ἐξάραντ'* ex mea et Schneidewini conjectura scripsi, cod. *λείης δ' ἔξεραντα*. Ahrens conjecit *γαίης δ' ἐξάραντα*. ibid. *οὐ ῥᾴδιον* L. Dindorfius, cod. *ῥᾴδιον*. — V. 6. *περὶ* in cod. omissum addidit L. Dindorfius.

Fr. 10 Diog. L. I. 52.: *Ὅτε τὸν Πεισίστρατον ἔμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· Εἰ δὲ κτλ.* inde Nicetas Choniat. p. 375. Cf. Diodorus Exc. Vatic. T. III. p. 24. Dindf.: *Καὶ μετὰ ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη· Εἰ δὲ κτλ.* Plut. vit. Sol. c. 30.: *Καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε καὶ τῶν φίλων φεύγειν παραινούντων οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ ποιήματα γράφων ὠνείδιζε τοῖς Ἀθηναίοις· εἰ δὲ — δουλοσύνην* (v. 1—4.) et supra: *ὅμοια τούτοις, οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γέγραφεν· εἰς γὰρ κτλ.* sequuntur 5. 7. 8. Denique Clem. Alex. Strom. I. p. 328. affert v. 5—8. V. 1. *λυγρά*, Diog. *δεινά*. — V. 2. *μή τι θεοῖς τούτων*, Diodorus *μή θεοῖσι ταύτην*. ibid. *μοῖραν*, Plut. *μῆνιν*. — V. 3. *ἐρείσματα* scripsi, *ἐρύματα* Diodor. et Plut., *ῥύσια* Diogenes. — V. 4. *ταῦτα*, Diodor. *τοῦτο*. *ἔσχετε*, Nicetas *εἴχετε*. — V. 5. Diogenes et Nicetas inverso ordine praeponunt v. 7. et 8. *εἰς ἔπη αἰμύλου* Plut. et Clemens, nisi quod etiam *αἰμύλον* apud hunc legitur, *εἰς ἔπος αἴολον* Diogenes et Diodorus.

εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γινόμενον βλέπετε·
ὑμῶν δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος.

III. ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΝ.

11. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηῒ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάζοι
ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρην.

IV. ΠΡΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

12. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.

V. 6. γινόμενον, legebatur γιγνόμενον. — V. 7. Respicit Cratinus in Legibus Fr. 1.: Ὑμῶν δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται. — V. 8. χαῦνος, Diog. et Diodor. κοῦφος.

Fr. 11. Plutarch. vit. Sol. c. 26.: Καὶ αὐτὸς δὲ (Σόλων) μέμνηται τοῦ συνοικισμοῦ (Solorum, quae antea Aepea dicta fuit)· προσγορεύσας γὰρ ἐν ταῖς ἐλεγείαις τὸν Φιλόκυπρον· Νῦν δὲ σὺ κτλ. Vita Arati T. II. p. 430. ed. Buhle: Μέμνηται τῶν ἐν Κύπρῳ Σολίων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος κτίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμοιβὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ. Herod. V. 113.: Φιλόκυπρον Σόλων Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύπρον, ἐν ἔπεσι αἴνεσε τυράννων μάλιστα. V. 2. τὴν δὲ duo codd., vulgo τὴν apud Plutarchum, at τήνδε πόλιν Vita Arati.

Fr. 12. Stobaeus Floril. IX. 25. Parodia lusit Crates ap. Julian. Oratt. VI. p. 199. VII. p. 213. V. 1. affert Clemens Alex. Strom. VI. p. 742.: Σόλων τῆς ἐλεγείας ὧδε ἄρχεται· Μνημοσύνης κτλ. — V. 3. μοι, Bruncknius conjecit ἐμοί. — V. 7. et 8. affert Plut. vit. Sol. c. 2. et usque ad οὐκ ἐθέλω comp. Sol. et

πλοῦτος δ', ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίνεται ἀνδρί
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες μετίωσιν, ὑφ' ὕβριος οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος
οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ·
ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίνεται ὥστε πυρός,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ.
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δέ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν·
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατ' ἀπείρονα γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν· —
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίνεται ὀξύχολος·
αἰεὶ δ' οὔ ἑ λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἢν δὲ φύγωσιν
αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ,
ἦλυθε πάντως αὖτε· καὶ ἄντιτα ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε·
εὐθηνεῖν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
πρίν τι παθεῖν· τότε δ' αὖ τις ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου

Public. c. 1. — V. 9. πλοῦτος codd., vulgo πλοῦτον. παραγίνεται, scribebatur παραγίγνεται. — V. 11. μετίωσιν Ahrens, vulgo τιμῶσιν. — V. 13. ἄτῃ Trincav., vulgo ἄτῃ. — V. 14. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 16. δὴν codd., vulgo δή. — V. 22. αὖτις Bachius, vulgo αὖθις. — V. 23. κατ' ἀπείρονα unus cod., vulgo κατὰ πίονα. — V. 26. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 27. οὔ ἑ Hermannus, vulgo οὔτε, codd. οὔτι. — V. 29. ἢν δὲ codd., vel οἳ δέ, vulgo εἰ δέ. — V. 31. αὖτε· καὶ ἄντιτα scripsi, legebatur αὐτίκ' ἀναίτια. ἄντιτα ἔργα cf. Hom. Il. ω. 213. Od. ρ. 51. 60. et παλίντιτα ἔργα Od. α. 379. β. 144. — V. 32. ἢ γένος ἐξοπίσω Piersonus et unus cod., vulgo ἠγεμόνων ὀπίσω, Sauppius ἢ γένος ὧν ὀπίσω. — V. 34. εὐθηνεῖν αὐτὸς Ahrens, codd. ἐν δὴν εἷς αὐτός, ἐκ δὴν ἦν αὐτός, δεινὴν εἷς αὐτοῦ. — V. 25. αὖ τις Schneidewinus, vulgo αὖτις vel αὖθις.

χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα·
χὥστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ
καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
εἰ δέ τις ἀρχήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κεκτῆσθαι πάντως χρήματα πλεῖστα δοκεῖ.
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νηυσὶν χρῄζων οἰκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισιν,
φείδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει· τοῖσιν καμπύλ' ἀροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς χειροῖν συλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πέρι δῶρα διδάχθη
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες,
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις ῥύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς,

V. 37. πιεσθῇ codd., Brunckius ἀργαλέῃς ἐπιέσθη. — V. 40. καλὸς, tres codd. κάλλος. — V. 42. κεκτῆσθαι scripsi, simulat enim sibi esse plurimas opes; vulgo inepte κτήσασθαι. ib. πάντως Gesnerus, vulgo πάντων. πλεῖστα duo codd., vulgo πολλά. — V. 46. οὐδεμίαν scripsi, vulgo οὐδεμίην. — V. 47. εἰς ἐνιαυτοὺς fort. leg., i. e. omnibus annis, ἔτος εἰς ἔτος ut est apud Soph. Antigon. v. 340., vulgo εἰς ἐνιαυτόν. — V. 48. λατρεύει· sic distinxi, nam verbis τοῖσιν κ. ἀ. με. quae male cum prioribus copulantur, nova continetur sententia. — V. 50. ἔργα δαεὶς codd., vulgo ἔργαλαειν. — V. 51. Μουσέων Brunckius, vulgo Μουσάων. ibid. πέρι scripsi, vulgo πάρα: conferas praeter alia Hom. Od. β. 88.: ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν. et 116.: ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. διδάχθη Brunckius, vulgo διδαχθεὶς, quod servari potest, si πέρι pro περίεστι dictum. — V. 55. συνομαρτήσωσι vulgo, συνομαρτήσουσι Brunckius. — V. 57. ἄλλοι vulgo, οὔθ' οἳ Salmasius. — V. 59. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 60. κοὐκ ἄν τις

τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
ἀψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ·
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
ᾗ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου,
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης·
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. [2.]

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

φύσαιτ' scripsi, codd. κοὐκ ἄν τις λύσαι, κοὔ τις λύσαιτ' ἄν, Trincav. κἄν τις λύσαιτο. — V. 61. κυκώμενον, Lobeckius conjecit κακώμενον. — V. 64. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 65—70. leguntur in Theognideis v. 585—590., ubi legitur πᾶσίν τοι κ. — V. 66. ᾗ μέλλει vel ᾗ μέλλοι libri, Theognis πῇ μέλλει. ib. χρήματος, Theognis πρήγματος. — V. 67. εὖ ἔρδειν, Theognis εὐδοκιμεῖν. προνοήσας ut Theognis unus cod., vulgo προορήσας. ἔρδειν et v. 69. ἔρδοντι scripsi, legebatur ἔρδειν et ἔρδοντι. — V. 68. ἐς scripsi, vulgo εἰς. — V. 69. κακῶς duo codd. et marg. Gesn. quod necessario flagitat vel illud ἔκλυσιν ἀφροσύνης, vulgo καλῶς, itaque Theognis, quod correxi. ib. δίδωσιν, Theognis τίθησιν. — V. 71—76. leguntur in Theognideis 226—230. Aristoteles Polit. I. 3. 9. v. 71. Solonis nomine affert: ἡ γὰρ τῆς τοιαύτης κτήσεως αὐτάρκεια πρὸς ἀγαθὴν ζωὴν οὐκ ἄπειρός ἐστιν, ὥσπερ Σόλων φησὶ ποιήσας· πλούτου δ' οὐδὲν κτλ. Cf. Plut. de cupid. div. c. 4. ubi ἀνθρώποισι, et sic etiam Theognis. — V. 72. βίον, Theognis νόον. — V. 73. διπλασίως, Theognis διπλάσιον. — V. 74. κέρδεα κτλ., Theognis χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη. — V. 75. ἄτη codd., vulgo αὐτὴ vel αὖτη. αὐτῶν, Theognis αὐτῆς. ibid. ὁπόταν, Theognis ὁπότε. — V. 76. τισομένην, Theognis τειρομένοις. ibid. ἄλλοτε ἄλλος ἔχει Schaeferus ex Theognide, vulgo ἄλλοτέ τ' ἄλλος ἔχει, codd. ἄλλοτ' ἂν ἄλλος ἔχοι, vel ἄλλοτέ τ' ἄλλος ἔχοι, Hermannus ἄλλοθεν ἄλλος ἔχει.

Fr. 13. Plato Lyside 212. E.: Ψεύδεθ' ὁ ποιητὴς ὃς ἔφη·

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροὶ
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

15. [5.]

Ἶσόν τοι πλουτεῦσιν ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν κηὐταῦθ' ἀφίκηται,
ἥβη· σὺν δ' ὥρῃ γίνεται ἁρμοδία.
(ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.)

Ὄλβιος κτλ. Solonis esse docet Hermias in Phaedr. p. 78. ed. Ast.: *Καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει* (Solon) *λέγων· Ὄλβιοι ὦ κτλ.* Respicit Lucian. Amor. c. 48.: *ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν, ᾧ παῖδές τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι.* Eadem in Theognideis 1253., ubi *θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.*

Fr. 14. Stobaeus Floril. XCVIII. 24. V. 1. *μάκαρς* Stephanus, libri *μάκαρ.*

Fr. 15. Plut. vit. Solon. c. 2.: *Πλοῦτον δ' οὐκ ἐθαύμαζεν (Σόλων), ἀλλὰ καί φησιν ὁμοίως πλουτεῖν, ᾧτε πολὺς — ἁρμονία.* Leguntur in Theognideis v. 719—724. sed cum quatuor, qui illis subjunguntur versus 725—728. cum his arctissime cohaereant, consentaneum est, haec quoque Solonis esse. V. 1. *ἶσόν τοι* ex Theognide additum. — V. 3. *μόνα ταῦτα*, Theognis *τὰ δέοντα.* — V. 4. *πλευρῇ* Plutarchus, Theognis *πλευραῖς.* Cf. Horat. Epp. I. 12. 5.: „Si ventri bene, si lateri est pedibusque tuis nil Divitiae poterunt regales addere majus.“ qui locus tuetur *πλευρῇ.* — V. 5. *ἐπὴν κηὐταῦθ'* scripsi, vulgo *ἐπὴν καὶ ταῦτ'.* — V. 6. *ἥβη*, plures codd. *ἥβης*, quod fortasse aliquis probet, ita ut cum *ἐνταῦθα* jungatur, tunc autem genitivi *παιδός* et *γυναικός* referendi essent ad *παθεῖν*, quod displicet, et praeterea *ἁρμόδια* vel *ἁρμόδιον* scribendum. *ἁρμοδία* scripsi, vulgo apud Plutarchum *ἁρμονία.* *γίνεται* Plutarch., *γίγνεται* Theog Apud Theognidem longe aliter haec leguntur: *παθεῖν παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμόδιος* vel *ἁρμόδιον.*

16. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδόν ἐστιν,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

17. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

18. [9.]

Πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

19. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

20. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

Fr. 16. Plutarchus Solone c. 3.: *Ὅτι δ' αὐτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι μᾶλλον ἢ τῇ τῶν πλουσίων ἔταττε, δῆλόν ἐστιν ἐκ τούτων· Πολλοὶ γὰρ κτλ.* Leguntur in Theognideis v. 315—18. Vv. 2. 3. 4. laudat Plut. de tranquill. an. c. 13. et de prof. in virt. c. 6. v. 2. et initium v. 3. de capienda ex inimic. util. c. 11. V. 1. *γάρ*, Theognis *τοι*. — V. 2. *αὐτοῖς*, Theognis *τούτοις*. — V. 3. *ἐστιν* Plutarchus, nisi quod unus cod. *αἰεί*, itaque Theognis.

Fr. 17. Clemens Alex. Strom. V. p. 694. ed. Potter.: *Σοφώτατα γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ· Γνωμοσ. κτλ.* Cfr. fr. 18.

Fr. 18. Clemens Alex. Strom. V. p. 727. ed. Potter.: *Ἡσίοδος· Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο. Εἰκότως ἄρα Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολουθήσας Ἡσιόδῳ· Πάντῃ κτλ.*

Fr. 19. Plutarchus vit. Sol. c. 31. Sept. sapient. conviv. c. 13. Amator. c. 5. Hermias in Phaedr. 78. Ast. V. 2. aliquot codd. Plutarchi *Μουσάων*.

Fr. 20. Plutarchus Solone c. 2.: *ὃς γε καὶ πρεσβυτέρος ὢν ἔλεγε γηράσκειν αἰεὶ π. δ.* ibid. c. 31. *γηράσκω δ' αἰεί.* Cf. Plato Amator. p. 133. C. Lach. p. 188. 6. p. 189. A. de republ. VII. p. 536. D. Schol. Soph. Antig. 711. Cic. de Senect. c. 8. etc. 14. adde Valer. Max. VIII. 7.

21. [1.]

Ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

V. *ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.*

22. [21.]

Ἀλλ' εἴ μοι κἂν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῷον ἐπεφρασάμην,
καὶ μεταποίησον, Λιγυαστάδη, ὧδε δ' ἄειδε·
Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

23. [21.]

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
καλλείποιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

VI. *ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.*

24. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἁμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι.

Fr. 21. Plutarch. Amator. c. 5. *εὖ γε νὴ Δία, ἔφη, τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός· ἔσθ' ἥβης κτλ.* V. 1. *ἔσθ' ἥβης*, duo codd. *ἐσθήβης*, vett. edd. *ἐς Θήβης. παιδοφιλήσῃ*, Brunckius *παιδοφιλήσεις*, sed cf. Pollux III. 70. *καὶ παιδοφιλεῖσθαι Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικός.* — V. 2. *ἱμείρων* apud Plut. omissum. Legitur integer hic versus ap. Athen. XIII. p. 602. E. Apulej. Apolog. p. 192. ed. Scriv.: „Num igitur etiam Solonem fuisse severum virum atque philosophum negabis, cujus ille lascivissimus versus est: *μηρῶν κτλ.*"

Fr. 22. Diogenes Laert. I. 60.: *Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμου γράψαντος· Αἴ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων Ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου, ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· ἀλλ' εἴ μοι κτλ.* — V. 2. *σεῦ* Florens Christianus, vulgo *σ' εὖ. λῷον ἐπεφρασάμην* scripsi, vulgo *τοῖον ἐπεφρασάμην*, Florens Christianus *λῴϊον ἐφρασάμην.* — V. 3. *Λιγυαστάδη* scripsi, vid. Suidas v. *Μίμνερμος· Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυαστάδης διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ ἡδύ.* Libri *ἀγυιὰς ταδί, ὄγδοα ἐς ταδί*, vulgo ex Sopingii conjectura *τάγυρι ταδί.*

Fr. 23. Plutarchus Comp. Solon. et Poplic. 1.: *Τοῖς περὶ Μίμνερμον ἀνειπὼν περὶ χρόνου ζωῆς ἐπιπεφώνηκε· Μηδέ μοι κτλ.* Eadem Stobaeus Floril. CXXII. 3.

Fr. 24. Schol. Platon. p. 424. ed. Bekk. Aristoteles Rhet. I. 15.: *Κλεοφῶν κατὰ Κριτίου τοῖς Σόλωνος ἐλεγείοις ἐχρήσατο, λέγων*

25. [3.]

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἕρκος ὀδόντων
φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἕπτ' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,
ἥβης ἐκφαίνει σήματα γινομένης·
τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων
λαχνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
ἰσχύν, ἦν τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
πέμπτῃ δ' ὡρίου ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμν' ἐθέλει·
ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος
ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν σῶμά τε καὶ δύναμις·

ὅτι πάλαι ἀσελγὴς ἡ οἰκία· οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐποίησε Σόλων· Εἰπεῖν μοι Κριτίᾳ πυῤῥότριχι πατρὸς ἀκούειν. Plato Charmid. 157. E.: *Ἡ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος καὶ ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν ὡς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ.*

Fr. 25. Clemens Alex. Strom. VI. p. 814.: *Τὰς τῶν ἡλικιῶν μεταβολὰς κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι Σόλωνος αἱ ἐλεγεῖαι δηλοῦσιν ὧδέ πως· Παῖς μὲν κτλ.* Eadem Philo T. I. p. 25. Respicit huc Censorinus de Die Nat. c. 14. Ambros. Epp. VI. 39. et fortasse Aristoteles Polit. VII. 14.: *Ἡ τῆς διανοίας ἀκμὴ ἐστιν ἐν τοῖς πλείστοις ἥνπερ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκασιν οἱ μετροῦντες ταῖς ἑβδομάσι τὴν ἡλικίαν, περὶ τὸν χρόνον τὸν τῶν πεντήκοντα ἐτῶν.* Cf. praeterea Macrob. Somn. Scip. I. 6. Ceterum Frankius et Porsonus hoc carmen in dubitationem vocaverunt. V. 3. *τελέσῃ* Schaeferus, vulgo *τελέσει.* — V. 4. *σήματα* Philo, *σπέρματα* Clemens, *γινομένης* cod. Clem., vulgo utroque loco *γεινομένης.* — V. 5. *ἔτι* scripsi, vulgo inepte *ἐπί. γυίων*, unus cod. Clem. *γενύων.* — V. 7. *πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ'*, Clemens *παῖς ἐνὶ ἑβδομάδεσσιν.* — V. 8. *ἦν τ'* Clemens, *οἵ τ'* Philo. — V. 9. *ὡρίου* scripsi, legebatur *ὥριον. γάμου μεμνημένον* Clemens, *μεμνημένον ἂρ γάμου* Philo. — V. 10. *εἰσοπίσω* Clemens, Philo *ἐξοπίσω.* — V. 12. *ἔρδειν* et *ἐθέλει* scripsi, *οὐδ' ἔρδειν — ἔργ' ἀπάλαμνα Θέλει* Clemens, *οὐδ' ἐσιδεῖν — ἔργα μάταια Θέλει* Clemens. — V. 15. *μαλακώτερα* Philo, *μετριώτερα* Clemens. — V. 16. *σῶμά τε καὶ δύναμις* Clemens, *γλῶσσά τε καὶ σοφίη* Philo, et sic legit Ambrosius

τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,
οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

26.

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἢν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῇ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

27. [16.]

Νείλου ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

28.

Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

VII. ΕΠΗ.

29. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

VIII. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ.

30. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου

„lingua ac sapientia mollior." Schaeferus σῶμά τε καὶ σοφίη. — V. 17. τελέσῃ Schaeferus, ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς Clemens, εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο Philo. — V. 18. ἔχοι Philo, ἔχει Clemens.

Fr. 26. Plutarch. vit. Solon. c. 3.: ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἁπλοῦς ἐστι λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς (Fr. 9. v. 1. 2.), ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα κτλ. vulgo haec priori disticho subjungunt, sed Plutarchus potius ex diversis elegiis duo diversa exempla petiit, viditque etiam Schneidewinus ab illo loco haec aliena esse.

Fr. 27. Plutarch. vit. Solon. c. 26.: Πρῶτον μὲν οὖν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο, καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ πρότερον αὐτός φησι· Νείλου κτλ. Illud πρότερον indicare videtur, illum versum petitum esse ex alio aliquo carmine, quam in quo iter illud persecutus sit.

Fr. 28. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk.: πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί — ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος ά καὶ Σόλων ἐλεγείαις καὶ Ἱππώνακτος ἐνταῦθα.

Fr. 29. Plut. vit. Sol. c. 3.: ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν καὶ διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴν οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ. V. 1. εὐχώμεσθα Stephanus, libri εὐχώμεθα, εὐχόμεσθα, εὐχόμεθα.

Fr. 30. Plutarch. Solon. c. 14.: Πρὸς Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι

οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

31.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολεύμενοι
Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δῃῖοι.

32.

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ', ἄγρην ἀγασθείς, οὐκ ἀνέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβών
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνέων μοῦνον ἡμέρην μίαν
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

33.

Ἅ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἤνυσ', ἄλλα δ' αὖ μάτην
ἔρδον.

γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. Ὅθεν εὔδηλον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν. V. 3. μιάνας καὶ καταισχύνας, aliquot codd. καὶ omittunt. — V. 4. αἰδεῦμαι unus cod., vulgo αἰδοῦμαι.

Fr. 31. Plutarchus Solon. c. 16.: Ὅτι δ' οὖν προσέκρουσε τοῖς πλείστοις ἕτερα προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἴρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ. V. 1. χολεύμενοι scripsi, vulgo χολούμενοι. — V. 2. δῃῖοι Reiskius, vulgo δῃῖον.

Fr. 32. Plutarchus Solon. c. 14.: Ἅ δὲ φυγόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραφεν οὕτως· Οὐκ ἔφυ κτλ. Ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέγοντας. V. 3. ἄγρην ἀγασθεὶς conjungenda sunt, scripsi autem ἄγρην, vulgo ἄγραν. ἀασθεὶς Lobeckius, ἀγρευτὴς Coraës et Schaeferus conjecerunt, ἀνέσπασεν Xylander, libri ἀπέσπασε, ἐπέσπασε, ὑπέσπασε, ἔσπασε, ἔπαυσε, ἔχασε. — V. 4. libri ἁμαρτῇ, alii ἁμάρτῃ vel ἁμαρτεῖ, vulgo ἁμαρτών. — V. 5. ἤθελον Xylander, libri ἤθελε. — V. 6. τυραννεύσας, alii codd. τυραννίσας. — V. 7. ἀσκὸς duo codd., ceteri αὐτός. ibid. κἀπιτετρῖφθαι unus cod., vulgo καὶ ἐπιτετρίφθαι.

Fr. 33. Aristides περὶ τοῦ παραφθέγμ. T. II. p. 536. Dindf.: Ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, ἐν ᾧ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἅ μὲν κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐν τετραμέτροις. V. 1. ἃ μὲν Gaisfordius, vulgo ἅμα γάρ, duo codd. ἃ μὲν γάρ. ἤνυσ' Gaisfordius, vulgo ἤνυσα. ἄλλα δ' Gaisfordius, vulgo ἅμα δ'. αὖ O. Schneiderus, vulgo οὐ.

34.

Συγχέας ἁπαντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένωμαι τοῦ καταστῆσαι πάλιν.

IX. *IAMBOI.*

35. [25.]

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ Κρόνου
μήτηρ, μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων,
ἄριστα, Ἰῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας·
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα

Fr. 34. Plutarch. vit. Sol. c. 15.: *ἀλλ' ἦ μὲν ἄριστον ἦν οὐκ ἐπήγαγεν ἰατρείαν οὐδὲ καινοτομίαν, φοβηθεὶς μὴ συγχέας παντάπασι κ. τ. τ. π. ἀ. γένηται τ. κ. πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον.* Solonis versus esse vidit Bekkerus, sed ultima *καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον* Plutarchi sunt. V. 1. *ἅπαντάπασι* Schaeferus, vulgo *παντάπασι.* — V. 2. *γένωμαι* scripsi, vulgo *γένηται.*

Fr. 35. Aristides T. II. p. 536. ed. Dindf.: *ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις (Σόλων) Συμμαρτυροίη — οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον.* i. e. usque ad v. 19. Partem affert etiam Plutarchus Solon. c. 15.: *Οἱ πλεῖστοι πάντων δμοῦ φασι τῶν συμβολαίων ἀναίρεσιν γενέσθαι τὴν σεισάχθειαν καὶ τούτοις συνᾴδει μᾶλλον τὰ ποιήματα. Σεμνύνεται γὰρ Σόλων ἐν τούτοις, ὅτι τῆς τε προϋποκειμένης γῆς Ὅρους ἀνεῖλε — ἐλευθέρα. Καὶ τῶν ἀγωγίμων πρὸς ἀργύριον γεγονότων πολιτῶν τοὺς μὲν ἀνήγαγεν ἀπὸ ξένης γλῶσσαν κτλ. — ἔχοντας* i. e. v. 4. 5. 9. 10. 11. 12. V. 1. *Κρόνου* Clavigerus, libri *χρόνου*, Reiskius *ἐν μήκει χρόνου* conjectavit. — V. 3. *μέλαινα, τῆς* Bruncknius, vulgo *μέλαινα ἧς*, vel *μέλαιν' ἧς.* — V. 4. *πολλαχῆ*, apud Plutarchum unus codex *πολλαχοῦ.* — V. 5. *δουλεύουσα* Plutarchus et Aristidis codd. duo, apud quem vulgo *δουλεύσασα.* — V. 6. *θεόκτιτον* Reiskius et unus cod., vulgo *θεόκτιστον.* — V. 8. *τοὺς δ'*, nescio an scribendum sit *τῆς δ'*, ut illi ipsi, qui modo dicti sunt, dicantur obscuri et obfuscati sermonis ambagibus usi esse. ibid. *ὕπο χρησμὸν* Reiskius, nisi quod *χρησμοὺς* scripsit et pervertit sententiam, vulgo *ὑπόχρησμον*, Ahrens *χρησμῳδέοντας.* — *οὐκέτ'* Aristides, *οὐκ* Plutarchus. — V. 11. *δουλίην* Bruncknius, vulgo *δουλείη* vel *δουλείην*, Plutarchus *δουλοσύνην.*

ἔχοντας, ἤθη δεσποτῶν τρομευμένους,
ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτη
ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας
ἔρεξα καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχόμην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην
ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών
κακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνήρ
οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὔτ' ἐπαύσατο,
πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλῃ γάλα.

36. [25.]

* * * Εἰ γὰρ ἤθελον
ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἤνδανεν τότε,
αὖτις δ' ἃ τοῖσιν ἑκατέροις δρᾶσαι δίχα,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν εἵνεκ' ὀργὴν πάντοθεν κυκεύμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

---

37. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους

V. 12. ἤθη scripsi, vulgo ἤδη, Bachius ἠδέ. δεσποτῶν unus cod., vulgo δεσπότας. — V. 13. κράτη unus cod., vulgo κράτει. — V. 14. affert etiam Plut. vit. Sol. c. 15. βίην, apud Aristid. βίαν. — V. 15. ἔρεξα duo codd., vulgo ἔρρεξα. — V. 16. ὁμοίους duo codd., vulgo ὁμοίως. — V. 18. ὡς, fortasse scribendum ἢ ὡς. — V. 20. Apud Aristidem legitur οὐκ ἂν κα. δῆμον, et Plut. qui vit. Solon. c. 16. haec redintegrat: καί τοι, φησί (Σόλων) ὡς, εἴ τις ἄλλος ἔσχε τὴν αὐτὴν δύναμιν, οὔτ' ἂν κ. δῆμον οὔτ' ἐπ. κτλ. Canterus θυμὸν conjecit.

Fr. 36. Aristides T. II. p. 537. pergit: εἶτα τί φησιν ὁ Σόλων· εἰ γὰρ κτλ. apparet ex eodem carmine esse, et pauca tantum intercidisse. V. 2. ἤνδανεν unus liber, vulgo ἤνδανε. — V. 3. αὖτις scripsi, vulgo αὖθις. ibid. ἑκατέροις Ahrens, vulgo ἑτέροις. ibid. δίχα O. Schneiderus et Ahrens, vulgo διά. — V. 4. ἐχηρώθη Valckenarius, libri ἐχειρώθη. — V. 5. εἵνεκ' scripsi, vulgo οὕνεκ'. ὀργὴν quamvis dubitantur scripsi, vulgo ἀρχήν, Lobeckius ὀργῇ κυκλεύμενος.

Fr. 37. Hoc et fr. 38. 39. ex uno eodemque carmine convivali petita esse apparet. Athenaeus XIV. p. 645. F.: γοῦρος ὅτι πλακοῦντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησί· Πίνουσι κτλ.

γούρους φακοῖσι· κεῖθι δ' οὐδὲ πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν· ἅσσα δ' ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα, πάντα γ' ἀφθόνως πάρα.

38.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

39.

Κόκκωνας ἄλλος, ἄτερος δὲ σήσαμα.

40.

Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως.

X. ΣΚΟΛΙΟΝ.

41. [27.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
Περφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὅρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίῃ
φαιδρῷ σὲ προσεννέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῇ.

V. 3. οὐδὲ scripsi, vulgo οὔτε. — V. 4. οὐδέν· ἅσσα δ' scripsi, vulgo οὐδ' ἔνασσεν, edd. οὐδέν· ὅσσ' ἂν. — V. 5. πάντα γ' scripsi, vulgo πάντα δ'.

Fr. 38. Pollux X. 103.: καὶ ἴγδιν δὲ τὴν θυείαν κεκλήκασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰαμβοις λέγων· Σπεύδουσι κτλ. ita Casaubon., vulgo πευσίδ' οἱ μέν.

Fr. 39. Phrynichus p. 396. ed. Lobeck.: ἔτι καὶ νῦν κόκκωνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν ὀρθῶς· καὶ γὰρ Σόλων ἐν τοῖς ποιήμασιν οὕτω χρῆται· Κόκκωνας κτλ. Nunnesius κόκκωνα δὲ — ἕτερος. fortasse scribendum κόκκωνα δ'.

Fr. 40. Diogenianus Provv. II. 99. Apostol. IV. 53.: Ἀρχων ἄκουε καὶ δ. κ. Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική. Unus cod. ἀρχῶν ἀ. κἀν δίκη κἀν μὴ δίκη. Recte Schneidewinus ἀρχῶν, sed non credo hunc Solonis esse versum, verum poetam similem sententiam in Elegiis protulisse.

Fr. 41. Diog. Laert. I. 61.: τῶν ᾀδομένων αὐτοῦ ἐστι τάδε· Περφυλαγμένος κτλ. V. 3. σε addidi, vulgo deest, Ilgenius πρὸς σ' ἐνέπῃ.

42.

Suidas: *Κιγχάνειν· τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.* Nisi forte respicit Fr. 22. 4.

43.

Photius p. 491. 21.: *Ῥοῦν· τὸ ἥδυσμα· Σόλων.*

VI.

PHOCYLIDES.

I. *ΕΛΕΓΕΙΑ.*

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
Πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.

2.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

II. *ΕΠΗ.*

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γένοντο
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης·

Phocylides. Fr. 1. Strabo X. 487.: *Διεβέβλητο γὰρ ὡς κακοήθεις οἱ Λέριοι· ἔστι δὲ τῶν Σποράδων Λερία.* Cfr. Eustath. Dionys. Perieg. 530. Demodocus Lerius Anth. Pal. XII. 27.: *Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ· Πάντες πλὴν Προκλείους· καὶ Προκλῆς Χῖος.*

Fr. 2. Anthol. X. 117.: *Φοκυλίδου.* Fortasse autem alterum distichon separandum est, ut nova aliqua haec sit sententia. V. 3. *θωπεύω* Planud., *ποθεύω* cod. Pal. ibid. *ἄρα τιμῶ* Planud., *ἄρ' ἀτιμάσω* cod. Pal.

Fr. 3. Stobaeus Floril. LXXIII. 60.: *Φωκυλίδου· Καὶ κτλ.* V. 1. *γίνοντο* cod., vulgo *γίνονται.*

εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἄρ κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνός, χαλεπή τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις οὔτ' ἐνὶ βουλῇ;

5.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραινούσης.

6.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ
φροντίζειν ἄσσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

7.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

8.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρη φρὴν
ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένῳ ἐσθλή.

V. 8. γάμου ἱμερόεντος, γάμον ἱμερόεντα **Brunckius.**

Fr. 4. **Stobaeus Floril. LXXXVII. 2.**: *Φωκυλίδου· καὶ κτλ.* V. 1. *Φωκυλίδεω* **Brunckius**, vulgo *Φωκυλίδου*. *τί* **Brunckius et Wakefieldius**; vulgo *τό*.

Fr. 5. **Dio Chrysostomus XXXVI. T. II. p. 79.**: *Ἡ τοῦ Φωκυλίδου ποίησίς ἐστιν οὐ τῶν μακράν τινα καὶ συνεχῆ ποίησιν εἰρόντων, ὥσπερ ὁ ὑμέτερος μίαν ἑξῆς διέξεισιν μάχην ἐν πλείοσιν ἢ πεντακισχιλίοις ἔπεσιν· ἀλλὰ κατὰ δύο καὶ τρία ἔπη αὐτῷ καὶ ἀρχὴν ἡ ποίησις καὶ πέρας λαμβάνει, ὥστε καὶ προστίθησι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἕκαστον διανόημα, ἅτε ἀπουδαῖον καὶ πολλοῦ ἄξιον ἡγούμενος· οὐχ ὥσπερ Ὅμηρος οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ὠνόμασεν αὐτόν· ἢ οὐ δοκεῖ σοι εἰκότως προσθεῖναι Φωκυλίδης τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ ἀποφάσει; Καὶ τόδε κτλ.* V. 2. *κρέσσων* **ed. Venet. et unus codex**, vulgo *κρείσσων*.

Fr. 6. **Phrynichus Ecl. p. 358. ed. Lobeck.**: *Γογγυσμὸς καὶ γογγύζειν· ταῦτα ἀδόκιμα μὲν οὐκ ἔστιν, ἰακὰ δέ. Φωκυλίδην γὰρ οἶδα κεχρημένον αὐτῷ τὸν Μιλήσιον, ἄνδρα παλαιὸν σφόδρα· Καὶ κτλ.*

Fr. 7. **Stobaeus Floril. LVI. 6.**: *Φωκυλίδου· Χρηΐζων κτλ.*

Fr. 8. **Orion p. 43. ed. Schneidew.**: *ἐκ τῶν Φωκυλλίδου.* V. 2. *ἀρετὴν διζημένῳ* **Schneidewinus**, cod. *ἀρετηδιζημένω*.

9.

Πολλοί τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἐόντες.

10.

Λίζησθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος ἀσκεῖν.

11.

Χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

12.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

13.

.... Χρὴ παῖδ' ἔτ' ἐόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα ....

14.

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

15.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι.

Fr. 9. Stobaei Appendix p. 10. ed. Gaisf.: *Φωκυλίδου.*

Fr. 10. Diogenianus IV. 39.: *Λίζεσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος.* quem versum redintegrat Plato de rep. III. p. 407. A.: *Φωκυλίδου γὰρ — οὐκ ἀκούεις πῶς φησι, δεῖν ὅταν τῷ ἤδη βίος ᾖ ἀρετὴν ἀσκεῖν. δίζησθαι* Schneidewinus scripsit.

Fr. 11. Athenaeus X. p. 428. B.: *ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη· Χρὴ δ' κτλ. περινισσομενάων* epit., *περινισομενάων* vel *πυρὶ νισομενάων* codd.

Fr. 12. Aristoteles Polit. IV. 8.: *Καλῶς εἴρηται Φωκυλίδης· Πολλὰ κτλ.*

Fr. 13. Plutarch. de pueror. educ. c. 5.: *Κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς παραινεῖν, λέγων· Χρὴ κτλ.* Brunckius hexametrum composuit: *Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδάσκεμεν ἔργα.*

Fr. 14. Plutarchus de audit. c. 18.: *οὐ γὰρ μόνον, ὡς φησι Φωκυλίδης· Πόλλ' κτλ.*

Fr. 15. Clemens Alex. Strom. V. 725. Potter.: *Φωκυλίδης τοὺς ἀγγέλους δαίμονας καλῶν τοὺς μὲν εἶναι ἀγαθοὺς αὐτῶν, τοὺς δὲ*

16.

Φεῦγε χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός,
μὴ τί σ' ἀνιήσειε διδούς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

17.

Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

18.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν.

φαύλους διὰ τούτων παρίστησιν, Ἀλλ' ἄρα κτλ. Adde Euseb. Praepar. Ev. XIII. p. 687. V. 2. *κακοῦ ἀνέρας* scripsi, vulgo *κακὸν ἀνέρος*. Ceterum apparet tertium versum intercidisse.

Fr. 16. Schol. Aristoph. Nub. 241.: *Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων οὕτως· Χρήστης κ. ἔ. ἀ. φεῦγε, μή σ' ἀνιήσειε διδ. π. κ. ἀ.* Eadem Suidas v. *ἀπαιτέων* et *χρῆσται*. Edidi, quemadmodum Reizius et Hermannus constituunt, sed fortasse scribendum est:

(*Καὶ τόδε Φωκυλίδεω*)· *χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός*
φεύγειν, μή σ' ἀνίηση ὅ δοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

Fr. 17. Lucian. T. III. p. 137.: *ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπαγαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα, φησί δὲ· Μήτε δ. δ. πρὶν ἀμφοῖν μ. ἀκ.* ubi Solanus refert a Scholiasta Phocylidi tribui hunc versum. Respicit Aristoph. in Vespis v. 725.: *ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσῃς.* sine poetae nomine Plutarch. de Stoicor. repugn. c. 8. et Plato Demodoco p. 737. C. Ab aliis hic versus Hesiodo tribuebatur, vid. Cicero ad Attic. VII. 18.: „Ego enim, etsi illud *Ψευδησιόδειον*, ita enim putatur, observo, *μηδὲ δίκην*."

Fr. 18. Michael Ephes. ad Aristot. Eth. V. 1.: *ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστός φησιν ἐν τῷ ἀ περὶ ἠθῶν λέγων· ἐν δὲ τῷ ἀ τῶν ἠθικῶν ὡς Φωκυλίδου αὐτῆς μέμνηται· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην καὶ Θέογνιν αὐτῷ χρήσασθαι.* Cf. Theogn. v. 147.

VII.

PSEUDOPHOCYLIDES.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὁσίησι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὅλβια δῶρα.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πάντα δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκε.
μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόσωπον.

Pseudophocylides. In Phocylidis, quem ferunt, carmine edendo praeter Mutinensem et Vaticanum codices, quos contulit Bekkerus, et Barocciauum, quem Gaisfordus comparavit, adhibui Vindobonenses, unum, qui est inter illius Bibliothecae codd. Philos. Philol. CCCXXI. (Vind. 1.), secundum CCCXXXI. fol. 112. b. (Vind. 2.), in quibus integrum carmen exstat, denique cod. CLXV. in quo carminis pars prior bis legitur, fol. 88. b. v. 1—81. et fol. 102. v. 1—124. (Vind. 3. et 4.) — *Φωκυλίδου γνῶμαι.* Vind. 3. *Φωκυλίδου ἀργυρᾶ ἔπη ἡρωϊκά* Vind. 2. *Φωκυλίδου φιλοσόφου ποίησις ὠφέλιμος.* Mut. Vat. Denique alius cod. Vindob. CLIII. fol. 2. *Φωκυλλίδου ποίημα.* Vulgo *Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν* inscribitur.

V. 1. et 2. addidi ex Mut. Vat. Bar. Vind. 4. idemque exordium legitur in codice apud Villoison. Anecd. T. II. p. 79. et praeterea in duobus aliis codd. Vindobon. cod. CCXXI. fol. 222. b. ubi item integrum exstat carmen, et CLIII. fol. 2, nisi quod leviora quaedam variant omnes hi codd. — V. 3—5. invertit Vind. 3. *μήτε γάμ. μήθ' αἵματι χ. μ. μήτε πλουτεῖν ἀ. ἀ. ἐ. ὁ. β. μήτε δ. ῥάπτειν· μήτ' ἄρσενα Κ. ὀ.* — V. 4. *αἵματι, αἷμα τὴν* Vind. 1. et sic etiam cod. Vind. CCXXI. — V. 5. *ὁσίων, ὁσίμων* Bar. — V. 6. *παρεοῦσι,* Vat. *παρ' ἐοῖσι,* Vind. 1. 3. 4. et cod. CCXXI. *παρεοῖσι. καὶ,* Vat. *τῶν.* — V. 8. *πρῶτα,* Vind. 4. *πρῶτα μέν.* — V. 9. *πάντα* Vat. Barocc. Vind. 1. 2. 3. 4., vulgo *πᾶσι.* ibid. *νέμειν* vulgo, *νέμων* Bar. Vind. 2., *νέμων* sed supra *νέμειν* Vat. *ἔλκε* Vat. Vind. 1. 2., vulgo *ἔλκειν.* praeterea Mut. *μηδ' εἰς κρίσιν χάριν.* — V. 10. *ἀδίκως· μὴ* ita interpungit Vind. 3., vulgo *ἀδίκως μὴ.* ibid. *κρῖνε,* Mut. *λάβῃ,* sed supra *κρῖνε.*

ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐπὶ πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δέ τι μέτρον ἁπάντων.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
μηδ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς μήτε ἑκοντί.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἕληται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.
γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
ναυηγοὺς οἰκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

V. 11. *κακῶς*, Vind. 3. in marg. *καλῶς*. ibid. *δικάσσει*, *δικάσει* Vind. 1. 2. 4. — V. 12. *τὰ δίκαια βραβεύειν* Mut. Vatic. Barocc. Vindob. 3. 4., vulgo *τὰ δίκαι' ἀγορεύειν*, quod Vat. in margine habet. — V. 13. *πίστιν* Mut. Vat. (Barocc. ut videtur) Vindob. 1. 3. 4., vulgo *ἀγάπην*, quod Vatic. in margine. ibid. *ἐπὶ* Bar. Vind. 1. 3., sed hic in margine *ἐν*, quemadmodum in Vind. 4. et vulgo legitur. — *φυλάσσειν*, *φυλάττειν* Vindob. 3. 4., *φύλασσε* Barocc. — V. 14. *δέ τι μέτρον* scripsi, vulgo *δ' ἐπίμετρον*, Vind. 2. 3. 4. *δ' ἐπὶ μέτρον*, nisi malis *δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι*. ibid. *ἁπάντων* Mut. Barocc. Vind. 3. 4., *ἅπαντα* Vind. 1., *ἅπασι* vulgo, *ἅπαντα* et *ἅπασι* Vat. — V. 16. *μηδ'* scripsi, vulgo *μήτ'*. *ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς* Mut. (nisi quod *ἐναγνοις*) Vat. Vind. 1. et 2. (nisi quod hic *μήθ' ἁγνῶς*) Vind 3. *ἐπιορκήσῃς ἀγνοίῃ*, sed supra *ἐπιορκεῖν*. e Barocc. *ἀγνοίαι* et *ἑκοντή* affertur. Brunckius e cod. reg. *μήτ' ἐπιορκεῖν μήτ' ἀγνοίῃ* edidit. Fortasse scribendum *μήτ' ἐπιορκήσῃς ἀγνοίῃ*. — V. 17. 18. desunt in cod. Vind. 3., *ὀμόσσῃ* vulgo, Brunckius ex duobus codd. *ὀμόσσει*, Barocc. *ὀμώσῃ*, idem *ἄμβροτον*. — V. 18. *ἐπαράσιμος*, Barocc. *ἐπαρόσιμ'*. — V. 21. *ἐθέλῃς* vulgo, *ἐθέλοις* Barocc. Vind. 2., *ἐθελήσῃς* Vind. 3. *οὖν* omittunt Vind. 1. 3. 4. ibid. *ἀδικοῦντας* scripsi, vulgo *ἀδικοῦντα*, Vind. 4. *ἀδικοῦντ'*. Melius sane scripsisset: *μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς αὐτὸς μήτ' ἄλλον ἐάσῃς*. — V. 22. *εὐθύ*, Vind. 4. *εὐθύς*. — V. 23. deest in Vind. 3. *πληρώσας* vulgo, *πληρώσεις* Barocc., *πληρώσει* Mut., *πληρώσειν* Vat., *πλήρωσον* Vind. 4. *ἔλεον*, *ἐλέους* Vind. 1. — V. 24. *οἶκον*, *οἴκους* Vind. 3. *τυφλὸν*, *πτωχὸν* Vind. 2. — V. 25. *ναυηγοὺς*, *ναυαγοὺς* Barocc. — V. 26. *σῶσον*, *σῶζε* Vind. 3. *δ'* deest in Mut.

κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·
πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
ὧν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χρῄζουσι παράσχου.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.
εἴθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως.
ἦν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
Ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
χρηστὸς ὀνήσιμός ἐστι, φίλος δ' ἀδικῶν ἀνόνητος.
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις·
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
χωρὶς δ' οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,

V. 27. *πάντων*, *πάντα* Vind. 4., at Vind. 3. *κοινὰ τὰ πάντων· ὁμὸς τρόχος.* — V. 28. deest in Vind. 3. *πενητεύουσιν*, Mut. *πενητεύοντι.* — V. 29. *τοι* Vind. 3., vulgo *σοι.* *ὧν* — *τούτων*, Vatic. *ὅν* — *πλοῦτον.* *χρῄζουσι*, Vind. 2. 3. *χρῄζοντι.* — V. 31. *ἐς*, Vind. 1. *εἰς*, Vind. 2. *ἀλλὰ πρός*, Mut. *ἐπ' ἄγαλμα.* — V. 32. Ex cod. Vatic. addidi, quamvis fieri possit, ut posterioris sit originis. — V. 33. *μὴ χρῄζοις* deest in Vat., *μὴ χρήζῃς* Mut., *μὴ χρήζαις* Vind. 1., *μὴ χρήζεις* Vind. 2. ibid. *ἔκνομα* scripsi, vulgo *ἔννομα*, Barocc. *εὔνομα*, Vat. *ἄνομα τόδε παθεῖν.* ibid. *μήτε δικαίως* Mut. Vat. Vind. 1. 2., *μήτε ἀδίκως* Vind. 3. 4., vulgo *μήτ' ἀδίκως γε.* — V. 34. *ἐχθρόν, σέο* Vind. 4., vulgo *ἐχθρὸν σέο, χεῖρα*, Vind. 1. *σὴν χεῖρα μιαίνῃς.* — V. 35. *ἀπόσχεο*, Mut. *ἀπόσχου.* *ἄρ'*, Vat. et Vind. 4. *ἄν.* — V. 36. exhibent hoc loco Mut. Vatic. Vind. 2. et duo Brunckii codd., ceteri infra post v. 65. sicut vulg. edd. *ἀλεγειναὶ* Mut. Vat. Vind. 1. 2. 3. 4. et sic Eustath. Il. p. 1437. 44., qui ex Hesiodo citat *ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί*, cod. Barocc. *ὑπερβασίην δ' ἀλέεινε*, sed in marg. *ὑπ. δ' ἀλεγειναί*, vulgo *ὑπερβασίαι δ' ἀλεεινaί.* — V. 37. solus Vat. exhibet ita scriptum *χρήσιης ὀν. ἑ. φίλον δ'. ἀ. ἀνόητος.* — V. 38. *μηδέ τιν'*, Vind. 2. *μή κε τιν'*, fortasse *μηδέ τεν* vel *τον.* ibid. *λωβήσῃ* Mut. Vat. Vind. 1. 2. 4., *λοβήσῃς εἰς* Barocc., *λώβησον* vulgo; deest versus in Vind. 3. — V. 39 *δ'* Vind. 1. 3. 4., vulgo deest. — V. 41. *χωρὶς* scripsi, *χώρης* Mut. Vat. Vind. 1. 4., vulgo *χώρῃ*, quod defendi potest; deest versus Vind. 3. — V. 44—47. affert Etymol. M. p. 321. 44.

εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
σεῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων·
μηδ', ὡς πετροφυὴς πολύπους, κατὰ χῶρον ἀμείβου.
πᾶσιν δ' ἁπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
Ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· εἰ δ' ὑπ' ἀνάγκης,
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλὴ δ' εὔθυνος ἑκάστου.
Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐπὶ πλούτῳ.
εἷς θεός ἐστι σοφός, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.
Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦπαρ·
οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἧς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην.
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀσέμνους ἕλκετ' ἔρωτας·

V. 45. σε deest in Mut. ib. πῆμα, Vind. 3. κτῆμα. — V. 46. σεῦ Etymol. Vat. Vind. 1. 3., vulgo σοῦ. — V. 48. μηδ', Vind. 2. μήθ'. κεύθῃς Mut. Vat., κεύθων Vind. 1., qui etiam κραδίην exhibet, κεύθοις Barocc. ut vulgo. ibid. ἀγορεύων, ἀγορεύεις Barocc., ἀγορεύης Vind. 1. In Vind. 3. omissus est versus. — V. 49. χῶρον Vind. 3., vulgo χώραν, Vind. 1. χροΐαν. — V. 50. Addidi ex Mut. Vat. Vind. 1. 3. 4., nisi quod Vind. 3. πᾶσι δ' ἁπλοῦς exhibet. — V. 51. εἰ δ' Vind. 1., ἢν δ' Vind. 3., vulgo ἀλλ'. Initium versus Barocc.: ἔστιν ἑκὼν ἀδικεῖν κακούς. — V. 52. βουλὴ Barocc., sed Mut. Vat. Vind. 1. 2. 3. βουλὴν ut vulgo. εὔθυνος scripsi, Mut. εὔθυν' ἑς, Vat. εὔθυνον, Vind. 1. εὔθυνε, Vind. 3. εὐθύναις, Vind. 2. ἴθυνε, Barocc. εὔθυνες, Brunckius εὐθύνεθ' ex suis codd. — V. 53. ἐπὶ Schaeferus, vulgo ἐνί. — V. 54. θ' omisit Vind. 2., δ' Barocc. — V. 55. κακοῖς omisit Vind. 3. τρύχου, Vind. 3. τρύχε. τεόν, Vat. κακόν. ἦπαρ, Mut. Barocc. ἦμαρ, γρ. ἦπαρ Vat., vulgo ἦτορ. — V. 56. ἄτυκτον, Vat. γρ. ἄτεκτον. — V. 57. ἧς Vind. 4., vulgo ἑς, Vind. 3. εἰς, Mut. προπετεῖς. ibid. ἄρην Mut. Barocc. Vind. 1. 3. 4., vulgo ὀργήν. — V. 58. πολλάκι, Vind. 2. πολλάκις. ἀέκων, Vind. 3. ἄκων. ibid. ἐξετέλεσσιν duo codd. Brunckii, ἐξετέλεσας Mut., ἐξετέλεσσας Vat. Vindd. omnes. — V. 59. ὑπέροπλον, Vind. 1. ὑπέροφρυ, Vind. 3. omisit versum. Fortasse μηδὲν ὑπέρφευ scribendum. — V. 60. Vind. 3. οὐ ἀ. πλεονεξίη θν. ἐστιν ὄν. — V. 61. ἡ om. Mut. ibid. τρυφὴ Barocc. Mut. Vind. 1. 3. 4., τροφὴ et supra τρυφὴ Vat., vulgo τροφή. ἀσέμνους Vind. 1. 3., vulgo ἀμέτρους. ibid. ἕλκετ' Mut. Bar. Vind. 1., ἕλκεται

ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τίκτει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' ἀϊδηλος.
τόλμα κακῶν ὁλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκεται ἐν πολίταις.
μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.
Μὴ φθονέῃς ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς·
ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἠλίου αὐγαῖς·
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἕστη.
Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, Δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄφελλει, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.

Vind. 4., ἔρχετ' Vat., vulgo ἕλκει. — V. 62. ἐς omisit Vind. 3. 4. — V. 63. ὑπερχόμενος, Vind. 1. ἐπερχόμενος. ibid. τίκτει Vind. 2., vulgo τεύχει. — V. 65. 66. omisit Vind. 3. ibid. ἐσθλῶν ἀγαθὸς Vind. 1., vulgo ἀγαθῶν ἐσθλός. ibid. ἄϊδηλος scripsi ex Vind. 1., qui ὑποιργὸς et supra ἀΐδηλος exhibet. ὑπουργὸς Vind. 2., δ' ὑποεργὸς ut vulgo Vind. 4., ὑπέρογκος Mut., πονηρὸς γρ. ὑποιργὴς Vat., Brunckius δὲ κακοῦργος. — V. 66. μέγα δ' ὠφελεῖ Vind. 2., vulgo μέγ' ὠφέλλει δ', sed Barocc. μέγ' ὀφέλλει. ibid. πονεῦντα Mut. et Barocc., vulgo πονεῦντας. — V. 68. 69. desunt in Vind. 3., v. 69. in Vind. 2. — V. 68. ἄγαν ἄφρων scripsi, vulgo ἀγανόφρων, Mut. ἀγαννόφρων. — V. 69. μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν scripsi cum cod. Mut., qui habet εδειν δε μέτρῳ φαγειν μετρω πιειν, Vat. . . . φαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, Barocc. μετροφαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, Vind. 1. μέτρω φαγεῖν μέτρω δὲ ποιεῖν, Vind. 4. μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ πιεῖν, vulgo μέτρῳ μὲν φαγέειν, πίνειν. — V. 70. φθονέῃς Vind. 3. 4., φθονέοις Vind. 1. 2. Mut. Barocc., vulgo φθονέσῃ. ἑτάροις, Vind. 2. in marg. ἑτέροις. — V. 72. μήνη, Vind. 1. σελήνη. — V. 75. ἔρις deest in Vind. 1. ἔην, Vind. 4. ἐέην, fortasse ἐνῆν scribendum. — V. 76. σωφροσύνην Barocc. Vat. Vind. 1., vulgo σωφροσύνην δ'. ib. δ' om. Bar. Vind. 2. In Vind. 3. versus deest. — V. 77. ἀπόλειψον Brunckii cod. et Bar.; Vind. 1. 2. 3. et Vat. ἀπάλειψον ut vulgo. — V. 78. ὀφέλλει scripsi, Barocc. Mut. Vat. Vind. 3. ὄφελλος, Vind. 1. 2. ὄφελος, vulgo ὄνειαρ.

νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἵν' ἔχῃς αὖ τῆσδε νεοσσούς.
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς·
μήδε δίκην δικάσῃς, πρὶν ἂν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκουή.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν·
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
λαός τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα

V. 80. εὖ, Vind. 4. δ' εὖ. ἔρδοντας scripsi, vulgo ἔρδοντας, Vat. ἔρδοντα. ibid. καθήκει, Vind. 1. ἀνήκει. — V. 82. θαλίαισι Brunckius, Vind. 1. 2. 3. δολίαισι ut vulgo, Mut. δολίαις, Vat. βραδ. δουλείαις. Fortasse δολιχαῖσι legendum. — V. 83. πικρὸς deest in Vat., κακὸς Vind. 1. — V. 84. 85. desunt in Vind. 3. — V. 85. ἐκπρολίποις, Vind. 2. ἐκπρολίπῃς. ibid. αὖ τῆσδε scripsi, Vat. αὐτούς δε, Vind. 2. καὶ τῆσδε, vulgo πάλι τῆσδε. ibid. νεοσσούς, Vind. 4. νεοττούς. — V. 86. hic desinit Vind. 3. — V. 87. additus ex uno Brunckii codice et Vind. 4. vid. Phocyl. Fragm. 17. πρὶν ἂν scripsi, codd. πρὶν. ἄμφω uterque cod., noluique ἀμφοῖν corrigere. — V. 88. ἰθύνει, Barocc. εὐθύνει. τέχνας Mut. Vat. Vind. 1. 2., vulgo τέχνην. — V. 89. ἀκουὴ Mut., ἀκοὴ Vind. 1., ἀκοῦσαι Barocc., vulgo ἀκούειν. — V. 90. μηδέποτ', Vind. 1. μήποτ'. — V. 91. τραπεζοκόρους vulgo, τραπεζοφόρους Bar. Vind. 1. 4. κόλακας, Vind. 2. κόρακας. — V. 92. πόσιος καὶ βρώσιος, Vind. 1. βρόσιος καὶ πόσιος, Vind. 2. βρώσιος καὶ πόσιος. — V. 94. ὀλίγοις, Barocc. ὄγκοις. πολλοῖς, Vind. 1. πολλάκι, sed supra πολλοί. ibid. ἄπληστοι, Barocc. ἄπλειστοι. — V. 96. τοι om. Bar. Vat. Vind. 1. 2. 4. — V. 97. φίλον, Vind. 1. τεόν. — V. 99. ἐπιμοιρᾶσθαι, Vind. 1. 2. ἐπιμοίρασθαι, Bar. ἐπιμυρᾶσθαι. ib. ἀταρχύτοις, Vind. 4. ἀταρχεύτοις, sed supra ἀταρχύτοις. — V. 100. φθι-

δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς·
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλύεμεν ἀνθρώποιο.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών·
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν
λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἔστ' εἰς Ἅιδην ὄλβον καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἅιδης·
πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὥρην.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον

μένων Mut. Vat. Vind. 1. 2., vulgo φθιμένον. — V. 102. ἀνθρώποιο, Vind. 1. ἐνὶ ἄνοις. — V. 103. ἐς φάος, Vind. 4. εἰς φόος. — V. 104. δὲ omisit Vind. 2. et Barocc. — V. 107. γὰρ Mut. Vat. Vind. 1. 2. 4., μὲν Bar., δ' ἄρ vulgo. ibid. κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν scripsi, fere ut Vind. 1. κἄπειτα δ.. πρὸς αὖ γῆν, Vind. 2. καὶ πάντες πρὸς αὐτήν, Vind. 4. et Vat. καὶ πάντα πρὸς αὐτήν, Barocc. κἄπειτα δὲ καὶ πυρὸς αὐτήν; Mut. κἄπειτα πρὸς αὐγήν, vulgo καὶ πάντες ἐς αὐτήν. — V. 108. λυόμενοι κ. ἐσμὲν Vat. Mut. Vind. 1. 2. 4., vulgo λυόμενον κ. ἐστίν. — V. 109. om. Vind. 2. πλουτοῦ, Bar. πλουτῶν, at Mut. πλούτῳ μὴ γαυροῦ. ibid. μέμνησ', Vind. 1. μέμνησο δ'. — V. 110. ἔστ' εἰς scripsi, Vind. 1. ἐς, vulgo ἔν' ἐς. nisi malis ἔνι εἰς Ἄϊδην. ὄλβον ita Vind. 2., vulgo ὅλβον ἔχειν. χρήματ', Vind. 2. κτήματ'. — V. 111. 112. hoc ordine Bar. Mut. Vat. Vind. 2. 4., vulgo inverso ordine leguntur. μέλαθρα vulgo, Bar. Mut. Vind. 4. μὲν ἄρθρα. ibid. αἰώνια, Mut. τε δόμων δή, Bar. γωνίσματα. — V. 112. ἴσον Mut. Vat. Bar. Vind. 2., vulgo ἴσοι. ibid. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει, Vind. 2. ψυχαῖς δ. θ. ἐμβασιλεύει. — V. 113. ξυνός, Vat. Vind. 1. 2. 4. κοινός. — V. 114. ἐπὶ καιρόν, Vat. ἐπίκηρον, Vind. 2. ἐπίκαιρον. — V. 116. et 117. accesserunt ex Vind. 1. τι μεταύριον scripsi, cod. τι μεθώριον. ibid. ἢ τί, cod. ἤτι. ibid. ὥρην, cod. ὥραν. — V. 118. οὖν omisit Vind. 1. — V. 119. 120. conjunxi auctoritate Vindob. 1., vulgo pessime diremti sunt inter-

πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἴφνης.
καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.
Μὴ μεγαληγορίῃ φυσῶν φρένα λυσσωθείης,
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός· φύσιν ἠερόφοιτον
ὄρνισιν, πώλοις ταχυτῆτ', ἀλκὴν δέ λέουσιν·
ταῦροι δ' αὐχαλέοι κεράεσσιν· κέντρα μελίσσαις,
ἔμφυτον ἄλκαρ, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν.
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγρούς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον·
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.

---

posito v. 121.: *Καιρῷ λατρεύειν κτλ.* — V. 119. *πολλάκις* Mut. Vat. Bar. (qui *εἰς* pro *ἐν*) Vind. 1. 2. 4. et sic vulgo, Brunckius pessime *πολλά τοι. Θαρσαλέοισιν*, Vat. *Θαρσάλε' εἰσιν.* ibid. *ἄπιστον* ut vulgo Vind. 1., *ἄπιτον* Mut, *ἄριστον* Vind. 2., *ἄπιστοι* Vind. 4., Brunckius vero *ἄπιστα.* — V. 120. *πῆμα καί*, Mut. *πῇ γάρ.* ibid. *αἴφνης* Vind. 1., vulgo *ἄφνω.* Vind. 2. omisit v. 120—133. — V. 121. *ἀντιπλέειν* Lobeckius, vulgo *ἀντιπνέειν.* — V. 122. *μεγαληγορίῃ* Mut. Vat. ut vulgo, Brunckius ex uno cod. *μεγαληγορίῃσι.* ibid. *φυσῶν* Vind. 1., vulgo *τρυφῶν.* — V. 123. *μάλα πάντας*, Vind. 1. *μᾶλλον πάντων σ'.* — V. 124—131. Stobaeus affert III. 26. *Φωκυλίδου.* — V. 125. *φύσιν*, Vind. 4. *φύσις.* ibid. *ἠερόφοιτον*, Vat. *ἱερόφυτον*, Bar. *ἱερόφοιτον.* — V. 126. *ὄρνισιν*, Stobaeus *ὄρνισι μέν*, ubi Voss. et Trincav. *λαγωοῖς.* ibid. *πώλοις* Sylburgius, Bar. *πολλοῖς*, vulgo *πολλήν.* quamquam etiam conjeci *φύσει· ἠεροφοίτοις Ὄρνισιν πολλὴν ταχυτῆτ'.* ibid. *δὲ* Vind. 1., vulgo *τε.* — V. 127. *ταῦροι δ' αὐχαλέοι κεράεσσιν* scripsi, Stob. Vind. 1. 4. *ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν*, Mut. *ταύροις δ' αὐτοχύτως κεράεσσιν*, Vat. *ταύροις αὐτοχύτως κέρατα καὶ* et *αὐτοχύτως* etiam Barocc.; Brunckius scripsit *ταύροις δ' αὐτόχυτον κέρας ἐστίν.* — V. 128. *λόγον* Vind. 4., vulgo *λόγος*, Vat. Bar. *λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος*, Mut. *λόγων* (supra *λόγον*) *δὲ ὅς ἐστιν ἄριστον*, et hi tres codd. omittunt v. 129. Similiter ap. Stob. Voss. et Trinc. *λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος. Ἀνθρώπων νεῖμεν βέλτερος δ' ἀλκ.* — V. 130. affert Apostolius V. 55. — V. 131. *σοφίη*, Stobaeus *σοφία.* — V. 132. *τόν*, Vind. 1. *τήν. ἄνδρ' ἀνέλεγκτον* Vind. 1., *ἄνδρ' ἀνάδεκτον* Vat. et Bar., *ἄνδρα ἄδεκτον* Mut., *ἄνδρα ἄδεικτον* vulgo, hic desinit Vind. 4. — V. 133. *κακοεργόν*, Vind. 1. *ταλαεργόν*, Barocc. *κακῶν.* ibid. *ἀποτροπάασθαι*, Vind. 1. *κακοτροπάασθαι*, Vat. *ἀποτροπάσασθαι.* — V. 134. *πολλάκι*, Vind. 2. *πολλάκις.* ibid. *κακοῖς*, Bar. *αὐτοῖς.*

Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων ἄδικον παραθήκην·
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κάτα μέτρον ἕληαι.
Κτῆνος κἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε.
πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἀλύξῃς·
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῖο τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
Ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθέσφατος αἴθεται ὕλη·
ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
μηδέ τι θηρόβορον δαίσῃ κρέας· ἀργίποσιν δέ
λείψανα λεῖπε κυσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς ἔδονται.
φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως.

V. 135. *φωρῶν*, Vind. 1. *φωρός*, Bar. *φωρον*. ib. *κλοπίμων* Mut., *κλοπήμων* Bar., *κλόπιμον* Vind. 2., vulgo *κλοπίμην*. ib. *ἄδικον* Vind. 1., *ἀδίκων* Mut. Vat. Bar. Vind. 2., vulgo *ἀνδρῶν*. ibid. *παραθήκην*, Vind. 1. *παρακαταθήκην*. — V. 137. *μοῖραν πᾶσι* ut vulgo Mut. Vat. Vind. 1. 2., nisi quod Mut. *μοίρας* habere videtur, *μοίραις* Bar., Brunckius *μοίρας παισί*. ibid. *ἄριστον* Bar. Mut. Vat., vulgo *ἀρίστη*. — V. 138. *ἐπιδεύῃ* Vind. 2., *ἐπιδευὴς* Bar., vulgo *ἐπιδεύῃς*. — V. 140. *κἢν* Vind. 1. et Vat., vulgo *δ' ἢν*. ibid. *συνέγειρε* Vind. 1. Bar. Mut., *συνέγειραι* Vat., *συνέγειρον* vulgo. — V. 141. *δὲ βροτόν*, Vind. 2. *τὸν βρωτόν*, Vat. et Mut. *τε βρ.* ibid. *ἀλήμονα* Vind. 1. et Brunckii codd., vulgo *ἀλίτροπον*, quod nihili est. ibid. *μήποτ' ἀλύξῃς* scripsi, Vind. 1. *μήποτ' ἀλύξεις*, Mut. *οὔ ποτ' ἀλύξῃς*, Vat. *δεῖ ποτ' ἀλεξεῖν*, Bar. et Brunckii codd. *οὔ ποτ' ἐλέγξῃς*, vulgo *οὐχ ὑπαλύξεις*, Vind. 2. *ὑπαλύξεις* omisso *οὐχ*. — V. 142. *βέλτερον ἀντ'*, Vind. 2. *βέλτιον* . . *ἐχθροῖο* Bar. Brunckii codd., vulgo *ἐχθροῦ*. ibid. *τυχεῖν* Brunckii codd., *τ' ἔχειν* Bar., *τεύχειν* Vind. 2., *τυχέειν* vulgo. *φίλου εὐμενέοντος* Vind. 1. ut vulgo, Bar. *φίλον εὖ μὲν ἐόντα*, Brunckii codd. *φίλον εὐμενέοντα*. — V. 143. *κόπτειν, ἕλκος*, Bar. *ἕλκος κόπτειν*. — V. 144. 145. 146. accesserunt ex Vind. 1. — V. 145. *ἔχειν, τῶν* scripsi, cod. *ἔχει*. — V. 146. *φεῦγ' ἀνθρ.* scripsi, cod. *φεῦγε ἀνθρ.* — V. 147. *θηρόβορον*, Vat. *θηροφθόρον*, Bar. *θηριοβόρον*. ibid. *ἀργίποσιν*, Bar. *ἀργείποσιν*. — V. 148. *θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς* Vind. 1., vulgo *θηρῶν ἄπο θῆρες*. — V. 149. *βίβλων*, Vat. *βιβλίων*. — V. 150. *νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως* scripsi, Mut. et Bar. *νηπιάχοις ἀταλοις μὴ μαψη* (Mut. supra *μαρψη*) *χεῖρα βιαίως*, Vat. *νηπιάχοις ἀταλοῦ μὴ μάρψη χεῖρα βιαίως*, Vind. 1. 2. *νηπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρψῃ*

φεῦγε δίχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
Ἐργάζευ, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύῃς.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
τέχνη μὲν τρέφει ἄνδρας· ἀεργὸν δ' ἴψατο λιμός.
μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδῃς σκυβάλισμα τραπέζης·
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοτον διάγοις ἀνυβρίστως.
εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
ναύτιλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
ἔρχονται βιότου κεχρήμενοι, ὁππότ' ἄρουραι,
λήϊα κειράμεναι, καρπῶν βρίθουσιν ἀλώας·

χεῖρα βιαίως. ceterum Vat. exhibet hunc versum infra post v. 205. Brunckius νηπιάχων ἄπαλῶν μὴ ἅψῃ χειρὶ βιαίᾳ. — V. 151. διχοστασίην Mut. Vat. Vind. 1. 2., διχοστασίας Brunckius ex suis codd. προσιόντος, Vind. 1. παριόντος, sed in marg. vulg. — V. 152. ἔρξῃς scripsi, vulgo ἔρξῃς, Vind. 2. ἔρξεις. Bar. omisit versum. — V. 153. ἐργάζευ, Vind. 2. ἐργάζεο. ibid. βιοτεύῃς Brunckii codex, Vind. 2. et Bar. βιοτεύεις, Vat. βιοτεύσῃς. — V. 154. ζώει, Vind. 1. ζώῃ. — V. 155. accessit ex Vind. 1. τέχνη μὲν scripsi, cod. τέχνη. ibid. ἄνδρας scripsi, cod. ἄνδρα. — V. 156. ἔδῃς Vind. 1. 2., vulgo ἔδοις. — V. 157. τῶν ἰδίων, Vat. τοῦ ἰδίου, Vind. 2. τῶν οἰκείων. ibid. βίοτον διάγοις scripsi, ἄγεις βιότου Vind. 1., βιότων φαγε .. Vind. 2., βιότοιο φάγοις Vat., βιότων φάγοις Mut., μισθῶν φάγεις Bar., vulgo βιότων φαγέοις. ibid. ἀνυβρίστως Mut. et Vind. 2., ἀνύβριστος Vind. 1. et Barocc. ut vulgo, Brunckius ex uno cod. ἀνύβριστα. — V. 158. εἰ, Vind. 2. ἦν. ibid. τέχνην, σκάπτοιτο, Bar. τέχνης, σκάπτοιο. τέχνης etiam Mut., fortasse σκάπτοι γε scribendum. — V. 159. βίῳ, Vind. 2. βίων, fortasse βίος corrigendum. ibid. ἐπὴν Vind. 1., ἐπεὶ Vind. 2., ἐφ' ᾧ Bar., vulgo ἐπεί. — V. 160. εἰ, Vind. 1. 2. εἴ non male. πλώειν, Vind. 2. πλεῖν, Vat. πλόον. ἐθέλεις, Vind. 2. et Bar. ἐθέλοις. — V. 161. γεηπονίην Vind. 1., vulgo γεωπονίην, Vind. 2. γεωπονεῖν ἐθέλοις. — V. 162. καμάτου, Bar. καμάτων. Cf. Schol. Hermog p. 377. — V. 163. deest in Mut. et Bar. — V. 164. μυχάτους, Vind. 2. μυχάτοις. ibid. προλελοιπότες, Vind. 1. προλελοίπασιν. — V. 165. βιότου Vind. 1. Mut. Vat. Bar., vulgo βιότοιο. ibid. ὁππότ', Vind. 2. ὁπότ'. — V. 166. βρίθουσιν Vind. 1., vulgo πλήθουσιν, Bar. πλήθωσιν.

οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
ἢ κριθῶν· ἀεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
ἐκ ὑέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην συνάγοντες,
ἄτρυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμνει δ' ἠροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμόν, ἢ δονάκεσσιν,
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος, ἔνδοθι σίμβλων
σμήνεσι μυριότρητα κατ' ἤθεα κηροδομοῦσα.
Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμνος ἄληαι.
δός τι φύσει καὐτός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
Μὴ προαγωγείσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων·
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
μητρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος·
μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
μηδ' ἐπὶ παλλακίσιν πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
μηδὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός,
μηδὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἕλωρα.
μηδ' ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληαι.

V. 167. οἱ δ', Mut. Vat. Vind. 2. οὐδ', fortasse praestat οἱ δ' αὖτ' ἤ. — V. 168. δὲ, Vind. 2. δ' ὅ. — V. 169. συνάγοντες Vind. 1., ἐξάγοντες Bar., ἐπάγοντες vulgo. — V. 170. ἄτρυτοι Brunckius, ἄτρυτον Vat. ut vulgo, ἄτρητον Vind. 2. — V. 171—174. affert Schol. Nicand. Alex. 446. ἠροφοῖτις, Vat. Vind. 2. ἠρόφοιτος ut vulgo, Vind. 1. ἠριφοῖτις, Bar. ἱεροφοίτης. ibid. ἀριστοπόνος, Vat. ἀριστοφόνα. — V. 172. ἢ Vat., vulgo ἠέ. ibid. χηραμόν, Schol. Nic. ἢ κοίλης πέτρας κατὰ χοιράδος. — V. 173. σίμβλων, Vind. 2. σίμβλον. — V. 174. σμήνεσι, Bar. σμήνησι. ibid. μυριότρητα vulgo, Mut. et Bar. μυριότητα, Schol. Nic. μυριόμορφα. ibid. ἤθεα scripsi, codd. ἄνθεα, Ruhnkenius conj. ἄγγεα. — V. 175. μή πως, Vind. 1. ὅπως. ibid. νώνυμνος Bar., νώνυμος Vind. 1. 2. ut vulgo. — V. 176. τι, Vind. 1. 2. τῇ. — V. 177. ἄλοχον, Vind. ἄλογον. — V. 178. μοιχικά, Vind. 1. μοιχική. — V. 179. ψαῦε τὰ unus Brunckii cod., ψαύετε Mut. Vind. 1., ψαύε τὲ Vind. 2., ψαύεται Bar., ψεῦδε τε Vat., ψαῦέ γε vulgo. λέκτρα, Mut. τέκνα. — V. 180. in Mut. legitur μητέρα σεῦο τίμα, κρεῖσσον γὰρ ἀν' ἴχνια βάσσαν. — V. 182. in Vat. non male praemittitur versui 181. παλλακίσιν Bar., παλλακῆσι Vind. 1., παλλακοῖσι Vind. 2., vulgo παλλακίοισι. — V. 183. φθείρῃ, Vind. 2. φθείροι. — V. 184 ῥίψῃ, Bar. ῥίψῃς. — V. 185. subjunxi versui 184. ut est in Mut. Vat. Vind. 1., vulgo legitur. Μηδ' αὖ παιδογόνον — μηδὲ τεῇ ἀλόχῳ — μηδ' ἐπὶ σῇ Vind. 1., μηδέ τι σῇ Bar. Mut. et Vind. 2., μηδέ τις ἢ Vat., μηδὲ τεῇ Brunckius. ib. βάληαι

μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου·
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν·
μηδ' ὕβριζε γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς ἐπέεσσιν.
μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον.
οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτος.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀίδηλον ἁπάντων.
μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
στέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρις,
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος;
μηδέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
Μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
λατρεύσεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φρενῆς.

Mut. Vat. Bar. Vind. 1. 2., vulgo *βάλοιο*. — V. 186. *τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου* Vind. 1., vulgo *ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον*. In Vind. 2. deest. — V. 187. *ἐλθεῖν* Vind. 1. Mut. Vat. ut vulgo, Brunckius *ἔλθοις* ex uno cod. — V. 188. *γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς* correxi, Vind. 1. *γυναῖκα ἐπ' (?) αἰσχυντῆρ'*, Vind. 2. *γυναῖκα αἰσχυντικοῖς*, Mut. *γυναῖκα αἰσχυντοῖς*, Vat. *γυναῖκα ἀπαισχύντοις*, vulgo *γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς*. ibid. *ἐπέεσσιν* Vind. 2. Mut., *λεχέεσσι* Vind. 1. ut vulgo, *χειλέεσσι* Vat., qui ponit hunc versum post v. 191., *χείλεσσι* Brunckius. — V. 189. *ἐς κύπριν*, Vind. 2. *εἰς κοῖτον*. — V. 190. Hic versus post v. 185. collocatur in Vat. Mut. Vind. 1. 2., sed vulgatum ordinem servavi. *θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναὶ* Victorius ex Sambuci cod., an forte Vindob. CLIII. de quo vide supra; olim *θήρεσσ' ἄρσην συνέβαδεν ἐς εὐνήν*, Vind. 1. *συνεύαδ'*, Vat. *σύνευνα δέ*. — V. 191. *ἀνδρῶν*, Mut. *ἀνδρός*. *μιμήσαιντο*, Vind. 2. *μωμήσαιντο*. — V. 192. *ῥεύσῃς*, Vatic. *εὕσῃς*, Vind. 1. *ῥύσῃς*, Vind. 2. *νεύσῃς*. *ἀκάθεκτος* Vind. 2., vulgo *ἀκάθεκτον*. — V. 194. Vind. 2. omisit. *κασιγνήτων ἀλόχων*, Bar. *κασιγνήταις λόχον*, idem *φαίνειν*, sed supra *βαίνειν*, fortasse *κασιγνήτοις* scribendum. — V. 195. *τεήν*, Vat. *τέκνον*. — V. 196. *φρονέῃ*, Vind. 1. 2. Bar. *φρονέοι*, Mut. *φρονέει*. ibid. *φίλα*, Mut. *καλά*. ibid. *ἄχρις* Vind. 1., vulgo *ἄχρι*. — V. 197. et 198. desunt in Mut. et Bar., 198. etiam in Vind. 2. *ἄνδιχα*, Vind. 1. *ἄνδρα*. — V. 198. Vat. *ἀμνηστευτασίη κούραισι μιγῆναι*, posterum hoc fortasse probandum, quamquam v. 182. similiter *μηδὲ μιγείης* et v. 122. *μὴ — λυσσωθείης*. — V. 199. *πολυχρήματον οἴκαδ'* Brunckius ex uno cod. Paris., *σοῖσιν οἴκοισιν* Mut. Vat. Vind. 2., *σοῖσιν οἴκοισι δ'* Bar., *οἴκοισιν σοῖσιν* vulgo. — V. 200. *λατρεύσεις* Vind. 1., *λατρεύεις* Mut., *λατρεύει* Bar., Brunckius ex suis codd. *λατρεύειν*.

ἵππους εὐγενέας διζήμεθα, γειαρότας τε
ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον.
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πήματι πῆμα.
Μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
Παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος εἴης.
ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ σε, κολουέτω νίέα μήτηρ,
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμηίδα χαίτην·
μὴ κορυφὴν πλέξῃς μήθ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν.
Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἐρῶντες.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν·
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσῃς.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσιν.

V. 201. ἵππους, Mut. et Bar. κάπρους. Deinde δ' addunt Bar. et Vind. 2. διζήμεθα γειαρότας τε scripsi, Vind. 1. διζήμεθα γειαρόπας τε et supra κατ' οἶκον, vulgo δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον. — V. 202. ταύρους Bar., vulgo ταύρους δ', ibid. πανάριστον Vind. 1., παρὰ ἀγροὺς Vat., παναγρίους Vind. 2. ut vulgo, conjeci παναγρύπνους. — V. 203. ἀφρονέοντες deest in Vind. 1., ἀλλὰ φέρονται Vat., ἀλλαφέροντες Bar. An forte ἀλλοφρονεῦντες? — V. 204. ἀφνεόν, Vind. 1. ἀφνειόν. — V. 205. ἄγῃς ut videtur Bar., vulgo ἄγοις. — V. 206. in Vind. 2. legitur ante v. 205., deest in Mut. κτεάνων, Vind. 1. κτεάτων. συνομαίμοσιν, Vind. 1. συναίμοσι, Vind. 2. γε συναίμοσι, Vat. γε συνομαίμοσι (?). ibid. ἔλθῃς Vind. 1., vulgo ἔλθοις. — V. 207. παισὶν vel παισὶ Mut. Vat. Vind. 1. 2. Barocc., vulgo παισὶ δέ. ibid. εἴης Barocc. Mut., ἦσθα Vind. 1., vulgo ἴσθι. — V. 208. ἀλίτῃ σε correxi, Vind. 1. ἀλιτήσαιο, vulgo ἀλίτῃ. κολουέτω scripsi, vulgo κωλυέτω, Vind. 1. κρίνατο, Vind. 2. ἐκκρινέτω. — V. 210. πλοκαμηΐδα χαίτην scripsi, Vat. πλοκαμῆΐδα τέχνην, Vind. 2. πλοκαμίδα χαίτην, Vind. 1. πλοκάμους ἐπιχάρτους, Bar. πλοκάμους ἐπὶ χαίτης ut Brunckii codd., vulgo πλοκαμίδος χαίτην vel χαίτην πλοκαμῖδος. — V. 211. μήθ', Vind. 1. μηδ'. deinde pro ἅμματα exhibent Bar. Mut. Vat. θαύματα. — V. 212. κομᾶν Vind. 1., κόμαι Bar. Mut. Vat., vulgo κόμη. ibid. χλιδαὶ δέ, Vind. 1. χρὴ δὲ ταῖς. — V. 213. δ' om. Bar. ibid. ὥρην, Bar. ὥραν. — V. 214. λυσσῶσι, Vind. 1. λυσσόουσι. ibid. ἐρῶντες Mut., ἔρωτες Bar., vulgo ἔρωτος. — V. 215. παρθενικήν, Bar. παρθενίην. — V. 216. ὀφθῆμεν scripsi, Mut. ὤφθημεν, Bar. ὀφθήμεναι, vulgo ὀφθῆναι. — V. 217. ἔφυ,

στέργε φίλους ἄχρις θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.
Συγγενέσιν φιλότητα νέμειν ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν
ἕδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ἀφήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράπουσιν.
δούλῳ τάκτα νέμειν, ἵνα τοι καταλύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.
Ἁγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιοῦντες
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

Vind. 2. ἔφη. — V. 218. addidi ex Vind. 1. — V. 219. *νέμειν* Vat., vulgo *νέμοι*. — V. 220. *πολιοκροτάφους*, Vind. 2. *πολυοκροτάφους*. — V. 221. *ἀτάλαντον*, Vind. 1. 2. *ἀτάλαντος*. — V. 222. *ἀφήλικα* scripsi, vulgo *ὁμήλικα*. ibid. *πατρὸς* deest in Vind. 1. — V. 223. *παρέχειν* Bar., vulgo *παρέχου*, Vind. 1. *παράσχου*. — V. 224. *νέμειν* Vat., vulgo *νέμοις*. ibid. *τοι — εἴη*, Vind. 2. *οἱ — εἴης*. — V. 225. *θεράποντα*, Vind. 2. Vat. *θεράποντι*. — V. 226. *βλάψῃς*, Vind. 1. *γράψῃς*. *τι* om. Mut. Bar. ibid. *κακηγορέων*, Vat. *κακῇ ἀγορέων*, Mut. *κατηγορέων*. ibid. *παρ' ἄνακτι* Mut. Vat. Bar., *παρ' ἄνακτος* Vind. 1., *πρὸς ἄνακτα* vulgo. — V. 227. *παρά*, Vind. 1. *παρ'*, fortasse *παρά γ'* scribendum. — V. 228. *ἁγνείη* codd., ut videtur, omnes, vulgo *ἁγνεῖαι*. ibid. *τοῦ*, Bar. Vat. Vind. 2. *οὗ*, Mut. *σου*. ibid. *εἰσι καθαρμοί*, Mut. Vind. 1. ut vulgo, Brunckius ex duobus codd. *ἐστι καθαρμός*. — V. 229. *βιοῦντες* Mut., vulgo *βιεῦντες*. — V. 230. *οὐδοῦ*, Vat. Vind. 1. 2. *οὐδῷ* vel *οὐδῶ*, Bar. *ἀδοῦ*.

VIII.

XENOPHANES.

1.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρητὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
οἶνος δ' ἐστὶν ἕτοιμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησιν,
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντη πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν· ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι προαιρετέον,
οὐχ ὕβρεις· πίνειν δ' ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἶκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·

Xenophanes. Fr. 1. Athenaeus XII. 462. C.: *Ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλῆρες ὂν πάσης θυμηδίας· Νῦν γὰρ δὴ κτλ.* V. 1. *ζάπεδον* codd., Hermannus *δάπεδον*. — V. 2. *ἀμφιτιθεῖ* Dindorfius, libri *ἀμφιτιθείς*. — V. 3. *ἄλλος*, fortasse scribendum: *στεφάνους ἄλλος, ὃ δ'*. *παρατείνει* incommodum verbum, fortasse *παραγίνει* sive *παραγινεῖ* scribendum. — V. 5. *οἶνος δ'* Schneidewinus, tres codd. *ἄλλος δ' οἶνος ἐστιν ἕτοιμος*, sed *ἄλλος* delendum esse jam Hermannus vidit. *οὔποτε* Schneidewinus, libri *οὔπω*. *φησὶ προδώσειν* in tribus codd. omissum exhibent vett. edd., Hermannus substituit *πυθμένι γείτων*. — V. 8. *ἔστιν* Hermannus, libri *ἐστίν*. — V. 11. *ἀν τὸ μέσον* Karstenus, vulgo *αὐτὸ μέσον*, Hermannus conjecit *αὐτομάτοις*, Fr. Frankius *αὐτόμεσος*. — V. 13. *δὴ* scripsi, legebatur *δέ*. ibid. *ὑμνεῖν* Stephanus, vulgo *ὁμνὲν* et *ὑμῖν*. — V. 14. *λόγοις*, Eichstadius *νόοις*, Schneidewinus *νόμοις*. — V. 15. *σπείσαντας δὲ* scripsi, vulgo *σπείσαντάς τε*. Hermannus: *εὐξαμένους, τὰ δίκαια δ' ὄνασθαι πρήσσοντας· τὸ γὰρ οὖν κτλ.* — V. 16. *προαιρετέον* scripsi, quod Schneidewinus etiam conjecit, vulgo *προχειρότερον*. — V. 17. *ὕβρεις* unus cod., vulgo *ὕβρις*.

ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνῃ,
ᾧ θ' ἥ μνημοσύνη καὶ νόος ἀμφ' ἀρετῆς·
οὔτι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων,
οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
θεῶν δὲ προμηθείην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2.

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
παρ' Πίσαο ῥοῇς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,
καί κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ὢν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη, —
ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται· — οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,

V. 19. ἀναφαίνῃ Hermannus, vulgo ἀναφαίνει. — V. 20. ᾧ θ' ἥ scripsi, vulgo ὡς ἥ. ibid. νόος scripsi, vulgo τὸν ὅς, Hermannus conjecit λόγος. — V. 21. διέπειν, Epitome διέπει. — V. 22. οὐδὲ τὰ scripsi, vulgo οὐδέ τε, duo codd. οὐδέ. ib. πλάσματα τῶν Schweighaeuserus, codd. πλασμάτων. — V. 23. σφεδανάς Osannus, ita ego quoque dudum emendavi, libri φενδόνας. — V. 24. δέ adjecit Scaliger. ibid. ἀγαθὸν Fr. Frankius et Hermannus, vulgo ἀγαθήν.

Fr. 2. Athenaeus X. 413. F.: Ταῦτ' εἰληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος· Ἀλλ' εἰ μὲν κτλ. V. 3. παρ' Πίσαο ῥοῇς ἐν Stephanus, libri παρ πίσα ὀρόησεν. — V. 5. τὸ Wakefieldus, libri τι. — V. 6. ἀστοῖσίν κ', unus cod. αὐτοῖσί κ'. malim ἀστοῖς μὲν κ'. ibid. κυδρότερος Stephanus et Scaliger, vulgo κεδρότερος. προσορᾶν Jacobsius, libri προσερᾶν, πρὸς ἀέραν, πρὸς ἄκρα. — V. 8. κεν Casaubonus, libri κε. σῖτ' εἴη Turnebus, libri σιτείη. — V. 9. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως. — V. 10. ταῦτά κε πάντα scripsi, codd. ταῦτα κ' ειπαντα, ταῦτα κἄπαντα. — V. 11. οὐκ ὢν scripsi, codd. οὐκ ἐών. — V. 15. λαοῖσι μετείη Stephanus, vulgo λαοῖσιν ἔτ' εἴη.

οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
ῥώμης, ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας.
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλιος.

3.

Ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὅφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ἦπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν·
αὐχαλέοι χαίτῃσιν, ἄγαλμ' ὥς, εὐπρεπέεσσιν,
ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4.

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5.

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

V. 20. *γένοιτ'*, unus cod. *μένοιτ'*. — V. 22. *πόλιος* Schneidewinus, vulgo *πόλεως*. Carmen autem longius etiam fuisse, ostendit Athenaeus, addit enim: *Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος.*

Fr. 3. Athenaeus XII. 526. A.: *Κολοφώνιοι, ὥς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι προῆσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησίν· Ἀφροσύνας κτλ.* V. 1. *Ἀβροσύνας* Schneiderus Saxo, libri *ἀφροσύνας*. — V. 2. *ἦσαν ἄνευ στυγερῆς* G. Dindorfius, codd. *ἦσσα νευ στυγερῆς, ἦσσαν ευστυγερῆς, ἦσαν εὐστυγερῆς*. — V. 4. *ἦπερ* unus cod., optimi libri *ὥσπερ*. — V. 5. *ἄγαλμ' ὥς* scripsi, cf. Chaeremon. ap. Athen. XIII. p. 608. D., codd. *ἀγάλλομεν* vel *ἀγαλλόμεν*. — V. 6. *χρίμασι* Musurus codd. *χρήμασι* vel *χρίσμασι*.

Fr. 4. Athenaeus XI. 782. A.: *Ἔθος ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον· Ξενοφάνης· Οὐδέ κτλ.* V. 2. *ἐγχέας* Casaubonus, codd. *ἐγχεύας*.

Fr. 5. Athenaeus VIII. 368. E.. *Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος*

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικῶν.

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

* * *

Καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκίλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀϊων.

7.

Ἤδη δ' ἑπτά τ' ἔασι καὶ ἑξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βλιστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότ' ἦσαν ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί· Πέμψας κτλ. V. 4. Ἑλλαδικῶν epitome, vulgo Ἑλλαδικόν.

Fr. 6. Diogenes Laert. VIII. 36.: Περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενῆσθαι (Πυθαγόραν) Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή· Νῦν οὖν τ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον. ὃ δὲ περὶ αὐτοῦ φησίν, οὕτως ἔχει· Καὶ ποτέ μιν κτλ. Confer Anth. Pal. VII. 120. Suidas v. Ξενοφάνης. V. 1. νῦν αὖτ' scripsi, vulgo νῦν οὖν τ'.

Fr. 7. Diogenes Laert. IX. 19.: Ξενοφάνης μακροβιώτατος γέγονεν, ὥς που καὶ αὐτός φησιν· Ἤδη κτλ.

Fr. 8. Etymol. M. p. 231. 2.: ἡ μετοχὴ γηρεὶς — γηρέντος, ὥσπερ Ξενοφῶν· οἷον· Ἀνδρὸς κτλ. sed Ξενοφάνης scribendum esse apparet.

IX.

THEOGNIS.

Ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος.
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδεῖ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
εἴσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοῇς,
εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
„ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν."
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντος.
ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ „Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη

Theognis. V. 3. *πρῶτον σὲ* scripsi, legebatur *πρῶτόν τε*. — V. 4 *μοι* duo codd., reliqui *μεν*. — V. 6. *ῥαδινῆς* codd. fere omnes, vulgo *ῥαδινῆς*. — V. 11. *θηροφόνη*, unus cod. *θηροφόνοι*, Brunckius conjecit *θηροφόνε*. — V. 12. *εἴσαθ'* libri plerique, pauci *εἴσαθ'*. ibid. *θοῇς* vel potius *θοῆς* codd. opt., vulgo *θοαῖς*. — V. 14. *σμικρὸν* vulgo et ap. Aristotel. Ethic. Eudem. VII. 10., sed opt. codex *μικρόν*. — V. 20. *κλεπτόμενα* duo codd., vulgo *κλεπτομένη*. — V. 21. *ἀλλάξει*, unus cod. *ἐκλέξει*. — V. 22. *πᾶς τις ἐρεῖ* tres codd. opt., vulgo *πᾶς ἐρέει*.

τοῦ Μεγαρέος." πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖσίν γ' οὔπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.
οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεύς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.

Πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν
τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ παρὰ τοῖσιν
ἵζε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσιν
συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, καί ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἵδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δέ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

V. 23. *Μεγαρέως* codd., ut videtur, omnes, Schneidewinus *Μεγαρέος*. ibid. *ὀνομαστὸς* codd. tres optimi, unus *ὀνομαστούς*, vulgo *ὀνομαστοῦ*. — V. 24. *ἀστοῖσίν γ'* scripsi, et conjunxi cum praegressis, vulgo *ἀστοῖσιν δ'*. — V. 25. *Πολυπαΐδη* Elmslejus, vulgo *Πολυπαίδη*. — V. 26. *πάντεσσ'* unus cod., *πάντως* duo codd., *πάντας* vulgo. — V. 30. *ἀρετάς*, fortasse *ἀρχὰς* scribendum est. ibid. *ἕλκεο*, Hermannus conjecit *ἕλπεο*. — V. 33. *μετὰ* codd. omnes, Plato Men. p. 95. D. *παρά*, Musonius ap. Stob. LIV. *μετὰ τῶν γε σὺ πῖνε*. — V. 35. *ἀπ'*, plerique codd. *ἄπ'*. *μαθήσεαι*, Hermogenes apud Bekkerum *διδάξεαι*, et sic Plato Men. p. 95. D. Xenoph. Sympos. 2. 5. Memorab. I. 2. 20. at *μαθήσεαι* Clemens Alex. Strom. V. p. 677. — V. 36. *συμμισγῆς* unus cod., vulgo *συμμιχθῇς*, duo codd. *συμμιγῇς*, et sic Plato et Xenophon, Hermogenes *συμμίξῃς*. ibid. *ἐόντα* codd., at Aristotel. Eth. IX. 9.: *ἐνόντα*. — V. 40. *ἡμετέρης* duo codd., vulgo *ὑμετέρης*. — V. 41. *ἔθ' οἵδε*, in codd., qui repetunt hunc versum infra post v. 1082. *ἴασι* legitur.

Οὐδεμίαν πω Κύρν' ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμέεσθαι,
μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ,
εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
μούναρχος δὲ πόλει μή ποτε τῇδε ἄδῃ.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ᾔδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δοράς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
καὶ νῦν εἶσ' ἀγαθοί, Πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοί
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν
σπουδαῖον. γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὕτως ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,

V. 45. *φθείρωσι* et *διδῶσιν* vulgo, cod. unus *φθείρουσι* et *διδοῦσιν*. — V. 48. *πολλῇ κεῖται* scripsi, legebatur *κεῖται πολλῇ*. — V. 51. *στάσιές τε* cod. opt., vulgo *στάσις ἐστι*. — V. 52. *μούναρχος*, tres optimi codd. *μούναρχοι*. *ἄδῃ* scripsi, vulgo *ἄδοι*. — V. 55. *πλευρῇσι*, tres codd. *πλευραῖσι*. — V. 56. *ἔξω*, unus cod. in marg. *εἴσω*. *τῆσδε — πόλεος* cod. opt., vulgo *τὴν δ' — πόλιν*. — V. 57. Cf. infra v. 1109. sqq. — V. 62. *εἵνεκα*, cod. opt. *οὕνεκα*, multi *ἕνεκα*. — V. 65. *σπουδαῖον*, duo libri *σπουδαίων*. — V. 66. *ἔπ'*, multi libri *ἔστ'*. — V. 67. *δόλους τ'* tres codd., vulgo *δόλους*. — V. 68. *σωζόμενοι*. An forte *σωσόμενοι*?

ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευ καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοις, ὦ λῷστ', ἀνακοινέο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
μή ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵτινες ἂν τολμῷεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς νηῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἔπι κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλῃ,
εἰ μὲ φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπών
ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δειλός, Κύρν', ἐχθροῦ βέλτερος ἢ φίλος ὤν.

V. 71. *βούλευ καὶ* cod. opt., vulgo *βουλεύεο*, duo codd. *βούλευε*. — *μογῆσαι* duo codd., vulgo *μογήσας*. — V. 72. *ἐκτελέσαι* unus cod., vulgo *ἐκτελέσας*. — V. 73. *φίλοις, ὦ λῷστ'* scripsi, legebatur *φίλοισιν, ὅλως*, Jacobsius conjecit *ὅμως*, Brunckius *ὁμῶς*. ibid. *ἀνακοινέο* duo codd., plerique *ἀνακοίνεο*. — V. 74. *πολλῶν*, plerique codd. *πολλόν*. — V. 80. *γινομένους* opt. cod., ut ubique. et sic cod. Vind. CCCXXXI. Fol. 112. — V. 83. *τοὺς δ' οὐχ*, tres boni codd. *τούτους οὐχ*. ibid. *εὑρήσεις*, opt. liber *εὕροις*. — V. 84. *νηῦς* Schneidewinus, vulgo *ναῦς*. *ἄγοι* optimi libri, vulgo *ἄγει*. — V. 87. *ἄλλῃ*, cod. optimus, qui v. 87—90. iterat post v. 1082., ibi exhibet *ἄλλας* et deinde *ἀλλὰ φίλει — ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος*. — V. 92. *δειλός* Bekkerus, vulgo *δεινός*.

Ἤν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον, ὅσσον ὀρῴης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλῶσσαν ἰῇσι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷστα, φρονῇ δ' ἕτερα.
ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον,
γινώσκων ὀργήν, καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπίσω.

Μηδείς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἢν δ' ἐν ἁμάρτῃς,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μή ποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

V. 93. ἤν Welckerus, optimi libri ἄν, ceteri εἰ. ἐπαινήσῃ vel potius ἐπαινήσῃ duo codd., alii ἐπαινήσει, ἐπαινέσει, ἐπαινέσσει. ὀρῴης tres codd., vulgo ὀρῴη. — V. 94. ἄλλῃ, duo codd. ἄλλην. ἰῇσι Bekkerus, codd. ἴησι vel ἴησι. — V. 96. λῷστα, duo codd. λώϊα. φρονῇ duo codd., vulgo φρονεῖ. — V. 97—100. iterant plerique codd. post 1164. ita: τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος κτλ. — V. 98. γινώσκων cod. optimus hic et ubique. — V. 99. ταῦτ' optimi duo codd., altero loco τοῦτ'. — V. 101. μηδείς σ' ut Neander conjecit duo codd., vulgo μηδείς. — V. 102. δειλὸς optimus cod., vulgo κεῖνος. — V. 104. μεταδοῦν ἐθέλοι Buttmannus, cod. opt. μεταδοῦναι θέλοι, plerique μέγα δοῦν' ἐθέλει, alius μεγάλου δοῦναι θέλοι. — V. 105. εὖ cod. optimus, vulgo δ' εὖ. ἔρδοντι ut videtur codd. meliores, vulgo ἔρδοντι. — V. 113. μή ποτέ τόν, fortasse praestat μή ποτέ τοι.

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
εἰ δὲ φίλου νόον ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικός,
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὤνιον ἐλθών·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχος εἶναι
μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλεθ', ὅσοις ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδείς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.
οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν·

V. 115. Pseudophocylides v. 92. *Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.* — V. 116. iteratur infra v. 644. — V. 119—122. Clemens Alex. Strom. VI. p. 625. — V. 121. *λελήθῃ* Bekkerus, unus cod. *λελήθη*, duo *λελήθει*, vulgo *λέληθε*. — V. 122. *ψυδρὸς* meliores libri, alii *ψυδνός*, *ψεδνός*, *ψευδής*, *ψευδούς*. ibid. *ἔχῃ* optimus cod., vulgo *ἔχει*. — V. 125. et 126. citat Aristot. Eth. Eudem. VII. 2. *οὐ γὰρ ἄν*, optimi libri *οὐδὲ γάρ*, unus *οὐ γάρ*, alius *οὐ καί*. *οὔτε* codd., vulgo *οὐδέ*. — V. 126. *πειρηθείης* cod. optimus, vulgo *πειραθείης* vel *πειρασθείης*. — V. 127. *ἐς ὤνιον* Camerarius et Sylburgius, libri *ἐς ὦριον* vel *ἐσώριον*. — V. 132. *ὅσοις* Stobaeus LXXVII. et LXXIX., vulgo *ἔπλετο τοῖς*, sed codd. *οἷς*. deinde Stobaeus *ὁσίης — δίκης*. — V. 136. *γίνεται* et v. 139. *παραγίνεται* scripsi, vulgo *γίγνεται* et *παραγίγνεται*.

πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκεν,
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσσ' ἐθέλῃσιν·
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαίδη, ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί,
οὗ μέλλει γ' ὥρην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

Μή ποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·

V. 144. *θνητῶν* displicet hoc loco. *ἔλαθεν* cod. optimus, plerique *ἔλαθε*. — V. 145. *εὐσεβέων* codd. plerique, vulgo *εὐσεβέως*. *πασάμενος* Brunckius, codd. *πασσάμενος*. — V. 147. affert Aristot. Eth. V. 1. ubi Michael Ephes.: *ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἠθῶν λέγων· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἠθικῶν ὡς Φωκυλίδου αὐτῆς μέμνηται, καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην αὐτῇ καὶ Θέογνιν χρήσασθαι. ἀρετή 'στιν*, plerique codd. *ἀρετή ἐστι* vel *ἀρέτ' ἐστί*. — V. 150. *Κύρν' ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἕπεται* cod. optimus, vulgo *ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται*. — V. 152. *γ' ὥρην* scripsi, vulgo *χώρην*. *θέμεναι* vulgo, libri *θέμενος, θέμενον, θεμένῳ*. — V. 153. Vid. Solonis Eleg. fr. 7. — V. 154. *ἀνθρώπῳ*, duo codd. *ἀνθρώπων*. — V. 155—158. Stob. XCVI. *χολωθείς*, Stob. *χαλεφθείς*. — V. 156. *μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην*, Stob. *μ. ἀ. Κύρνε, κακήν*.

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μή ποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδείς
ἀνθρώπων ὅ τι νύξ χἠμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσί, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός,
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδείς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς εὔχου, θεοῖσιν γὰρ ἔπι κράτος. οὗτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥιπτεῖν καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

V. 157. ἄλλως Stobaeus, vulgo ἄλλῳ. — V. 158. *μηδὲν* cod. opt. et Stobaeus, vulgo δ' *οὐδέν*. — V. 160. *χἠμέρη* cod. opt., vulgo *χἡμέρα*. — V. 162. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 163. *δειλῷ* cod. opt , duo *κακῷ*, vulgo *φαύλῳ*. — V. 169. ὅ, duo libri ὅ, unus *τιμῶσ'* ὅν. — V. 170. *ἀνδρός*, Hermannus conjecit *ἀνδράσι*. *γίνεται* hic et v. 172. scripsi, vulgo *γίγνεται*. — V. 171. *Θεοῖσιν γὰρ ἐπὶ κράτος* Bekkerus, optimus cod. *Θευῖσιν ἔπι κράτος*, duo οἷς ἔστι *κράτος*, vulgo οἷς *ἐστὶ μέγα κράτος*. ibid. *οὗτοι* unus cod., vulgo *οὔτι*. — V. 175. *βαθυκήτεα* optimus liber, et sic Stobaeus XCIV. Clemens Strom. IV. p. 483. Plutarch. adv. Stoic. c. 22. Lucian. de merc. cond. c. 5. 10. sed vulgo *μεγακήτεα*, et sic Plutarch. de Stoic. c. 14. Schol. Thucyd. I. c. 43. Eustath. ad Il. p. 998. 25. Aphthon. Progymn. 8. — V. 176. *ῥιπτεῖν* codd., ut videtur, plerique, et Stobaeus, alii, vulgo *ῥίπτειν*. ib. *πετρέων* cod. opt. et Clemens, vulgo *πετρῶν*.

καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἕρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἢν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.

Χρήματα μὲν τιμῶσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.

V. 178. οὔθ' ἕρξαι duo codd., vulgo οὔτ' ἕρξαι. — V. 180. δίζησθαι optimus liber, vulgo δίζεσθαι. — V. 181. τεθνάμεναι cod. optimus, plerique τεθνάναι vel τεθνᾶναι. — V. 185. βήσεσθαι, aliquot codd. βήθεσθαι, alius βίνεσθαι. Xenophon apud Stobaeum LXXXVI. ἐξ ἀγαθοῦ κτήσασθαι. — V. 187. οὐδὲ γυνὴ duo codd., οὐδεμίη unus, vulgo οὐδεμία. — V. 188. βούλεται, tres codd. βούλετ'. — V. 190. πλοῦτος duo codd., ceteri πλούτου. — V. 191. γένος omittunt tres codd. — V. 193. τοι ταύτην, duo codd. τοιαύτην. — V. 195. εὔδοξος cod. opt., vulgo ἔνδοξος. — V. 196. ἐντύει Bruneckius, codd. ἐντύνει. — V. 197. χρῆμα δ' ὃ μὲν cod. opt., nisi quod ὅ exhibet, alius χρήμαθ' ᾧ, alius χρήματα ᾧ, vulgo χρήματα δ' ᾧ. — V. 198. παρμόνιμον, plerique codd. πὰρ μόνιμον, duo γὰρ μόνιμον.

εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
κτήσεται, εἶθ' ὅρκῳ πὰρ τὸ δίκαιον ἑλών,
αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τάδ' ἀθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας,
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος, οὐδὲ φίλοισιν
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κῆρα φέρων.

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότερον.

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν. ἢν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος χρόα γίνου·
κρεῖσσόν τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

V. 203. ἐπ' quatuor codd., vulgo ἔτ'. ibid. αὐτοῦ Jacobsius, codd. αὐτούς, praeter unum, qui αὐτῶν exhibet. — V. 204. τίνονται, unus cod. τίσονται, plures γίνονται. ib. πρήγματος, duo codd. πράγματος, unus πράκτορες. ib. ἀμπλακίας tres codd., vulgo ἀμπλακίης. — V. 205. αὐτός, plerique codd. αὐτούς. ib. ἔτισε cod. opt., τῖσε ceteri. ib. οὐδὲ codd. tres, vulgo ὃς δέ, quod fortasse verum, ut deinde scribendum sit αὐτὸν δ' οὐ κατέμαρψε δίκη. — V. 206. ἐπεκρέμασεν, duo codd. ὑπερκρέμασεν. — V. 209. 210. iterat cod. opt. post v. 332. ubi οὐκ ἔστιν φεύγοντι et τοῦτ' ἀνιηρότατον legitur. — V. 213. Κύρνε, cod. opt. θυμέ. — V. 215. ὀργήν, duo codd. ὁρμήν. — V. 216. προσομιλήσῃ unus cod., ceteri προσομιλήσει. — V. 217. γίνου, vulgo γίγνου. — V. 218. κρεῖσσον Bekkerus, unus cod. κρεῖττον, alius κρέσσων, vulgo κραιπνόν. ib. γίνεται, vulgo γίγνεται. ib. ἀτροπίης, tres codd. εὐτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν.
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίῃσιν ἕπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι νόον,
διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη.
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἦμιν ἄτ' ἀνδράσι σωσομένοισιν,
ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἁλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος

V. 219. *μηδὲν* duo codd., vulgo *μηδ'*. ibid. *πολιητέων* cod. opt., *πολιτάων* alii, vulgo *πολιητῶν*. — V. 220. *ἔρχευ* cod. opt., *ἔργου* duo, vulgo *ἔρχου*. — V. 221. *ἴδμεναι οὐδέν*, tres codd. *ἴδμεν καὶ οὐδέν*, unus *ἴδμεναι οὐδενός*. — V. 223. *κεῖνός γ' ἄφρων*, Hermannus *ἄφρων κεῖνός γ'*. ibid. *βεβλαμμένος*, plerique codd. *βεβλαμμένου*. — V. 225. *κακοκερδίῃσιν* quatuor codd , vulgo *κακοκερδείῃσιν*. — V. 226. *ἄδον*, unus cod. *ἀδεῖν*. — V. 227—232. Solonis sunt, vid. Eleg. 12. v. 71—76. — V. 230. *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*. — V. 232. *πέμψῃ* duo codd., vulgo *πέμψει*. ibid. *ἄλλοτε*, unus cod. *ἄλλοτ'*, alius *ἄλλοτέ τε*. — V. 235. *οὐδὲν ἐπιπρέπει ἦμιν*, cod. opt. *οὐδὲ ἐπιτρέπει ἡμῖν*, duo *οὐδέ τι πρέπει ὑμῖν*, plerique *οὐδ' ἔτι γε πρέπει ἡμῖν*. ibid. *σωσομένοισιν* scripsi, i. e. *σωθησομένοις*, vulgo *σωζομένοισιν*. — V. 236. *ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἁλωσομένῃ* ita cod. opt., nisi quod Hermannus *ἐν* addidit, ceteri *ἀλύειν Κύρν' ὡς πόλε' ἁλωσομένη*, duo *λύειν ὡς πόλεως τοίχοι* (vel *πόλεος τείχη*) *ἁλωσομένης*. — V. 237. Haec elegia Bernhardyo Hist. Graec. Litt. T. I. p. 112. suspecta est. — V. 238. *πωτήσῃ*,

ῥηϊδίως, θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ
ἐν πάσῃς, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν.
καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
ᾄσονται. καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀίδαο δόμους,
οὐδὲ τότ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ' ἀνὰ νήσους
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἔπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵπποιν νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
πᾶσι γάρ, οἷσι γὰρ μέμηλε καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή,
ᾄσῃ ὁμῶς, ὅφρ' ἂν ᾖ γῆ τε καὶ ἠέλιος.

Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
ἀλλ' ὥσπερ σμικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾷς.

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον, λῷστον δ' ὑγιαίνειν·
πρῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἔραιτο τυχεῖν.

Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον.
πολλάκι δ' ἡμέλλησα διαῤῥήξασα χαλινόν
φεύγειν, ὠσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

---

tres codd. πωτήσει. ib. καὶ scripsi, vulgo κατά. ib. ἀειρόμενος, duo codd. ἀειράμενος. — V. 239. θοίνῃς tres codd., vulgo θοίναις. — V. 240. πάσῃς, legebatur πάσαις. — V. 241. λιγυφθόγγοις, duo codd. λιγυφθόγγοισι. — V. 243. δνοφερῆς tres codd., vulgo δνοφεροῖς. ibid. κεύθεσι cod. opt., κευθμῶσι duo, vulgo κεύθμασι. — V. 245. οὐδὲ τότ' scripsi, vulgo οὐδέ ποτ'. ibid. ἀλλὰ μελήσεις cod. opt., vulgo οὐδέ γε λήσεις. — V. 247. στρωφώμενος, unus cod. στρωφώμενον. ibid. ἀνὰ νήσους, unus cod. ἂν ἀνήσῃ. — V. 249. νώτοισιν, unus cod. θνατοῖσιν. ib. ἀλλά σε, unus cod. ἀλλ' ἄγε. — V. 251. γάρ, cod. opt. Διός, duo omittunt, Lachmannus δ' ὅσοισι. ibid. ἀοιδή, cod. opt. ἀοιδῇ. — V. 252. ᾄσῃ scripsi, vulgo ἴσσῃ. ibid. ἂν ᾖ scripsi, vulgo ἄν, Hermannus ὅφρ' ἂν γῆν φλέγῃ. — V. 253. 254. male jungunt cum praecedentibus. οὐ omittunt duo libri. — V. 256. πρῆγμα vulgo, codd. πρᾶγμα. ibid. τοῦ duo codd., vulgo οἷ. ibid. ἔραιτο scripsi, cod. opt. ἐρᾶτο, plerique ἐρᾶ τό, alii ἐρᾶται. — V. 257. ἀεθλίη, unus cod. ἀληθής. — V. 258. ἀνιηρότατον, plures codd. ἀνιαρότατον. — V. 259. δ' ἡμέλλησα cod. opt., vulgo δὴ μέλλησα. — V. 260. ὠσαμένη,

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων.
ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καί με γοῶσα φέρει.
ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτή τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ᾖ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις,
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον,
παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
χρήματα δ' εἰ καταθῇς πόλλ' ἀνιηρὰ παθών,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν.
δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
πὰρ ποδός, ἡγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

---

tres codd. ἀπωσαμένη. — V. 262. κατέχει, Hermannus καταχεῖ, fortasse κρατέει. — V. 264. ὥσθ' ἅμα θ', plerique codd. ὥς θαμά θ', unus ἠδ' ἅμα θ'. ibid. φέρει, unus cod. φιλεῖ, Sauppius ἀφαρεῖ. — V. 265. περὶ cod. optimus, vulgo παρά. ibid. βαλὼν Hermannus, codd. λαβών. — V. 267. γνωτή, cod. optimus γνῶτ' εἰ. ibid. γε Bekkerus, cod. opt. τε, vulgo deest. — V. 269. ἐπίμυκτος cod. opt., vulgo ἐπίμικτος, alii codd. ἐπίμικτον. — V. 270. ἐχθρὴ cod. opt., vulgo ἐχθρά. ibid. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 275. ἐπεὶ θρέψαιο, cod. optimus ἐπιθρέψαιο. — V. 276. εἰ καταθῇς scripsi, vulgo ἐγκαταθῇς. ibid. ἀνιηρά, aliquot codd. ἀνιαρά. — V. 278. ἐσερχόμενον cod. opt., vulgo ἐπερχόμενον. — V. 279. εἰκὸς τόν, fortasse legendum εἰκός τοι. — V. 280. κατόπισθ' cod. opt., vulgo κατόπιν. — V. 281. βροτῷ, cod. optimus βροταί. — V. 282. θ', unus cod. δ'.

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε,
μήθ' ὅρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνῃ,
μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις.
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἱρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδαής, οἷσι παρῇ, πέλεται.
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνῃ·

V. 283. τόνδε, Hermannus τῶνδε. ibid. πρόβαινε, unus cod. προβαίνειν. — V. 284. φιλημοσύνῃ, nonnulli codd. φιλομοσύνῃ, alii συνημοσύνῃ. — V. 285. ἐθέλῃ cod. opt., vulgo ἐθέλει. — V. 287. κακοψόγῳ, unus cod. κακούργῳ. — V. 288. Ita codd., ut videtur omnes, praeter optimum, in quo ὣς δὲ τὸ σωσαιεὶ π. ἀ. legitur. Conjicio Δὶς τόσσως δ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι. cf. Auctor. Rhesi v. 159.: πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον Νῦν δὶς τόσως ἔθηκας εὐκλεέστερον. Praeterea unus liber ἀναιβότεροι. — V. 289. γίνεται, vulgo γίγνεται — V. 290. ἀνδρῶν· ἡγέονται cod. opt., nisi quod ἀνδρῶ legitur, vulgo ἀνδρῶν γίνονται. ibid. νόμοις cod. opt., alius νόμοι, vulgo νόμος. — V. 291. ἀναιδείη, unus cod. ἀναιδίη. — V. 292. ἔχει, unus cod. ἔλει. — V. 294. ἐόνθ' αἱρεῖ, cod. opt. ἐόντ' αἴρει. — V. 296. ἀδαής, Bruneckius ἀαδής. ibid. πέλεται Turnebus, codd. μέλεται. — V. 297. πάντες, cod. opt. πάντας. ibid. ἀναγκαίη, Piersonus ἀνιηρὴ conjecit, sed videtur potius ἐπίμυξις legendum. — V. 299. οὐδεὶς λῇ scripsi, idem Sauppius conjecit, cod. opt. οὐδεὶς δή, vulgo οὐδ' ἐθέλει. ib. κακός, unus cod. κακῷ. — V. 300. ᾧ κ' scripsi, cod. opt. ὠκ', vulgo ἤν. ibid. γεγόνῃ Turnebus, vulgo γεγόνει.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γειτοσί τ' ἀγχιθύροις.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Οἱ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
ἔργα τε δειλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ.
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

V. 301. ἁρπαλέος cod. opt., vulgo ἀργαλέος. — V. 302. λάτρισι, aliquot codd. λάτροισι vel λάτροις. — V. 303. κιγκλίζειν, unus cod. κιχλίζειν. — V. 305. οἱ, cod. opt. τοί. ib. πάντως, cod. opt. πάντες, alius παντός. — V. 307. τε, duo libri δέ, alius τοι. — V. 309. εἶναι cod. opt., vulgo ἴσθι. — V. 310. λήθειν, cod. opt. λήθην. ib. δοκοῖ Geelius, vulgo δόκει, Bekkerus δοκεῖ. — V. 311. φέροι cod. opt., ceteri φέρει vel φέρειν. ibid. τὰ plerique codd., τὸ opt. liber, ibid. θύρηφι, cod. opt. θύρηιφι. idem δὲ omisit. εἴη duo libri, vulgo εἴης. — V. 315—318. Solonis sunt, vid. Eleg. Fr. 16. πλουτεῦσι scripsi, vulgo πλουτοῦσι. — V. 318. ἄλλοτε, cod. opt. ἄλλοτέ τ'. — V. 319. ἔχει aliquot libri omittunt. — V. 320. ἔν τ' ἀγαθοῖς — ἔν τε κακοῖς pleriquê libri et Stob. XXXVII. 3., vulgo ἔν τε κακοῖς — ἔν τ' ἀγαθοῖς. — V. 321. ὀπάσσῃ cod. opt., vulgo ὀπάσσει.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι,
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλῇσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο,
οὔποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν. ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὖν ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὔβουλός θ' εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἥσυχος, ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἑτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

Μή ποτε φεύγοντ' ἀνέρ' ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν. πάντων μέσ' ἄριστα. καὶ οὕτως,
Κύρν', ἔξεις ἀρετήν, ἥντε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χοὕτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
εἴ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχήν,
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.

V. 323. *σμικρῇ* scripsi, vulgo *σμικρᾷ*. ibid. *ἀπολέσσαι* cod. opt., ceteri *ἀπολέσσῃς*. — V. 324. *διαιβολίῃ* scripsi, vulgo *διαβολίῃ*. — V. 325. *ἁμαρτωλῇσι*, duo codd. *ἁμαρτωλοῖσι*. — V. 327. *ἔπονται*, Ruhnkenius *πέλονται*. — V. 328. *δ' οὖν* scripsi, nisi malis *γοῦν*, vulgo *δ' οὐκ*. — V. 329. *εὔβουλός θ'* scripsi, vulgo *εὔβουλος*. ib. *εἷλεν*, unus cod. *ἕλεν*, ut fortasse legendum sit *καὶ βραδὺς ὢν εὔβουλος ἕλεν*. — V. 330. *ἰθείῃ* unus cod., ceteri *εὐθείῃ*. — V. 332. hic cod. opt. iterat v. 211. 212. — V. 333. *ἀνέρ'* Hermannus, vulgo *ἄνδρα*. — V. 334. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 337. *τε*, unus cod. *δέ*. ibid. *δοίη*, unus cod. *δώῃ*. — V. 338. *μεῖζον, Κύρνε*, duo codd. *Κύρνε, μεῖζον*. ib. *δυνησόμενον*, Hermannus *δυνησομένην*. — V. 339. *ἀνθρώπων*, Brunckius *ἀνθρώποις*. — V. 340. *εἴ μ'* cod. opt., *εἰ μὴ* duo, vulgo *ἤν*. ibid. *κίχοι* Hermannus, vulgo *κίχῃ*. — V. 341. *Ζεῦ*, plures codd. *Ζεύς*.

τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὑροίμην, δοίης δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.
αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες. ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
χειμάῤῥῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν, ἐπί τ' ἐσθλὸς ὄροιτο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δή μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει,
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἠσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Μηδὲ λίην ἐπίφαινε. κακὸν δέ τε, Κύρν', ἐπιφαίνων
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τῖσαί νιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

V. 343. *κακῶν*, duo codd. *κακόν*. ibid. *μεριμνέων* cod. opt., alius *μεριμνάων*, vulgo *μεριμνῶν*. — V. 344. *δοίης δ'* Turnebus, codd. *δοίην δ'*, *δοίην τ'*, *δοίη τ'*. — V. 349. *ὄροιτο* cod. opt., ceteri *ἄροιτο*, unus *ἄρηται*. — V. 350. *ὅς*, duo codd. *ὥς*. — V. 351. *ἄ*, plures codd. *ὦ*. — V. 352. *μὴ δή μ'* Bekkerus, codd. *μ'ἦν δήν*, *τί δή μ'*, *τί δὲ δή μ'*. *φίλει* Bekkerus, cod. opt. *φιλεῖ*, vulgo *φιλεῖς*. — V. 353. *ἡμέων* cod. opt., vulgo *ἡμῶν*. — V. 355. *κἠσθλοῖσιν* scripsi, tres codd. *κέσθλοῖσιν*, vulgo *κἀσθλοῖσιν*. — V. 356. *εὖτε*, cod. opt. *οὔτε*. — V. 357. *ὣς δέ περ*, Hermannus *ὥς περ δ'*. ibid. *αὖτις*, unus cod. *αὖθις*, alius *αὖ*. — V. 358. *θεοῖσιν*, cod. opt. *θεοῖς*. — V. 359. *λίην*, duo codd. *λίαν*, Gcelius *ἀνίην*. ibid. *δέ τε* cod. opt., *δέ τι* vulgo, alius *δ' ἔτι*. ibid. *ἐπιφαίνων* Brunckius, vulgo *ἐπιφαίνειν*. — V. 361. *τοι*, plures codd. *τι*. — V. 362. *ἀποτινυμένου* unus cod., plerique *ἀποτινυμένου*, alii *ἀποτινναμένου*. — V. 363. *δ'* omisit cod. opt. — V. 364. *τῖσαί νιν*, unus cod. *τίσαίνειν*. ib. *μηδεμίαν*, duo codd. *μηδεμίην*.

Ἴσχε νόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέστω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
ἐς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
πῶς δή σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτρούς
ἐν ταὐτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
ἢν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἢν τε πρὸς ὕβριν,
ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων;
οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἣν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα. τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμόν, ὅμως πενίην

V. 365. ἴσχε, cod. opt. ἴσχι, idem νόῳ, γλώσσης pro νόον, γλώσσῃ. ibid. ἐπέστω cod. opt., vulgo ἐπέσθω. — V. 366. καρδίη, plerique libri κραδίη. — V. 367. ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον duo codd. infra post v. 1182. et alius post 1186., hic vero omnes οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν. — V. 368. ἀνδάνω, cod. opt. ἀνδράνω. — V. 369. Vulgo hoc distichon sejungunt a praecedentibus. δέ με, unus cod. δ' ἐμέ, idemque οἱ δὲ pro ἠδέ. — V. 370. ἀσόφων, unus cod. σοφῶν. — V. 372. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 377. δή, duo codd. δέ. σευ, plerique codd. σεῦ, Bekkerus σοι. — V. 378. ταὐτῇ, tres codd. ταύτῃ. ibid. τε, cod. opt. δέ. — V. 379. τρεφθῇ Brunckius, vulgo τερφθῇ. — V. 380. ἔργμασι, duo codd. ἔργασι, duo ἔρμασι. — V. 381. 382. cum prioribus conjunxit Welckerus. ἐστι, cod. opt. ὅστις. — V. 382. ὁδὸν multi codd., vulgo ὁδός. ib. τις tres codd., vulgo τιν'. — V. 384. ἴσχονται, plures codd. ἴσχωνται, opt. liber ἴσχωντες. ib. ὅμως, multi libri ὁμῶς. ib. πενίην duo codd., vulgo πενίης.

μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
ἦτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνῃ εἴκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὁτὲ δειλὸς ἀνήρ, ὁτὲ πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ.
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτέ περ αἰεὶ
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν.
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους
ἐντρέπε' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ᾖ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ᾖ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἥμαρτες. ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

V. 385. ἀμηχανίης libri omnes, praeter unum, qui ἀμηχανίην ut vulgo exhibet. — V. 386. παράγει cod. opt., vulgo προάγει. — V. 393. ὁτὲ — ὁτὲ correxi, vulgo ὅ τε — ὅ τε. — V. 395. τὰ δίκαια φρονεῖ cod. opt., vulgo τ' ἄδικα φρονέει. ibid. οὔτέ περ αἰεὶ cod. opt., vulgo οὔτε περ αἰεί. — V. 397. αὖτ' opt. cod., vulgo αὖ. deinde malim οὔτ' ἀγαθοῖς ἔπεται νόος οὔτε κακοῖσιν, cf. v. 443. — V. 398. τά τε, duo codd. τὰ δέ. — V. 400. ἐντρέπε' Brunckius, vulgo ἔντρεπε δ', opt. cod. ἐντράπελ', Bekkerus εὐτράπελ'. ib. ἀλευάμενος, cod. opt. ἀλευάμενον. — V. 404. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 407. τοι, opt. cod. σοι. — V. 408. ἔτυχες, cod. opt. εἰαμείνω, quod ortum ex sequenti versu.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεις παισὶν ἀμείνω
αἰδοῦς, ἥτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἕπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ μέ γ' οἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

V. 409. *καταθήσεις παισὶν* correxi, vulgo *παισὶν καταθήσῃ*, tres codd. *καταθήσει*. Cf. v. 1157. — V. 411. *οὐδενὸς — δοκεῖ* cod. opt., vulgo *μηδενὸς — δόκει*. — V. 413. *οὕτως* codd. plerique, vulgo *οὕτω*. *θωρήξομαι*, plures codd. *θωρύξομαι*. ibid. *μέ γ' οἶνος* duo codd., unus *μέ τ' οἶνος*, vulgo *με οἶνος*. — V. 415—418. post v. 1164. iterant aliquot codd., ubi pro *οὐδέν'* legitur *οὔτιν'*. *ὁμοῖον* plures codd., vulgo *ὅμοιον*. — V. 417. *παρατρίβομαι ὥστε*, infra *παρατριβόμενός τε*. — V. 418. *δ'* infra deest. *λόγος* cod. opt., vulgo *νόος*. — V. 420. *γινώσκων*, legebatur *γιγνώσκων*. ibid. *ὑμετέρην* Hermannus, vulgo *ἡμετέρην*. — V. 421. *πολλοῖς*, si scribas *πολλοῖς δ'* possis cum prioribus jungere. *ἀνθρώπων* tres codd. et Stobaeus, vulgo *ἀνθρώποις*. — V. 422. *ἀμέλητα μέλει*, Stobaeus *ἀλάλητα πέλει*. — V. 424. *ἐξελθόν*, tres codd. *ἐξελθών*. — V. 425. *πάντων*, Stobaeus *ἀρχήν*. — V. 427. *Ἀΐδαο*, plures codd. *Ἀΐδα*. — V. 428. *γῆν ἐπαμησάμενον*, Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. III. 24. *γαῖαν ἐφισσάμενον*.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτὸν ἢ φρένας ἐσθλάς
ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα κἀκ κακοῦ ἐσθλόν.
εἰ δ' Ἀσληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν. ἀλλὰ διδάσκων
οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον μὲν ἐν φυλακῇσιν,
τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κούκ ἐπίδηλος ὅμως·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων δὲ δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'. ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον

V. 430. πω cod. opt. omittit. — V. 431. ᾧ τις scripsi, cod. opt. ὅ τις, vulgo ὅστις. ibid. κἀκ κακοῦ unus cod., alius κἀκοῦ, plures καὶ κακοῦ, vulgo καὶ κακόν. — V. 432. εἰ δ', Plutarchus Quaest. Plat. I. 4. all. et duo codd. οἰδ'. — V. 433. ἀτηράς, tres codd. ἀτειράς. — V. 435. seqq. vulgo separantur a praecedentibus. — V. 438. ποιήσεις, cod. opt. ποιήσει. — V. 440. τῶν duo codd., vulgo τόν. ibid. ἰδίων Jacobsius, vulgo ἴδιον, tres codd. κίδιον. et pro αὐτοῦ plures αὑτοῦ. Hermannus τῶν αὐτοῦ δ' ἰδίων. — V. 441. γὰρ cod. opt., vulgo τοι, duo omittunt, sed post 1162. ubi v. 441—446. iterantur, omnes γάρ. — V. 442. ἔχων duo codd., vulgo ἔχειν. ibid. ἐπίδηλος, duo codd. ἐπίδηλον infra. ὅμως, cod. opt. ὁμῶς. — V. 443. οὔτ' ἀ. ἐ. οὔτε κ. cod. opt. et infra omnes, hic vulgo οὔτε κ. ἐπ. οὔτ' ἀγαθοῖσιν. — V. 444. ὁμῶς μίσγειν codd. infra, hic ἔχων μίμνειν. ibid. δὲ, plures codd. et infra omnes τε. — V. 445. ἐπιτολμᾶν, unus cod. utroque loco ἐπιτιμᾶν. — V. 449. δέ μι, cod. opt. δ' ἐμέ.

χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰός
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ὤνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα
χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλόν,
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβου, καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅτ' αἰσχρὸν ἔῃ.

Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μήτε θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι·
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμῶν
ὡρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ,

V. 451. *ἰός*, unus cod. *ἰόν*. — V. 453. *ὤνθρωπ'* cod. opt., *ἄνθρωπ'* plerique libri. — V. 457. *σύμφορόν ἐστι* Athenaeus XIII. p. 560. A., unus cod. *σύμφερόν ἐστι*, ceteri *σύμφρον ἔνεστι*, *σύμφρονον ἔνεστι*, *σύμφρον ἐστι*, *σύμφρων ἔνεστι*. — V. 459. *ἄγκυραι*, duo codd. *ἄγκυραν*, alius *ἄγκυρας*. — V. 463. *οὔτε*, unus cod. *οὐδέ*. ib. *τι*, duo libri *τοι*. — V. 464. *ἔπι* cod. opt., vulgo *ἔχει*. — V. 465. *σοι*, cod. opt. *τοι*. — V. 466. *ἔῃ* cod. opt., duo *ἔθει*, vulgo *ἔοι*. — V. 467—474. separavi a sequentibus, quibuscum minime cohaerent: sunt autem Eueni, namque v. 472. Eueno tribuunt Aristot. Eth. Eudem. II. 7. Metaphys. IV. 5. (cf. Rhetor. I. 11.) et Plutarch. non posse suav. vivi sec. Epic. c. 21. — V. 469. *μήθ'* cod. opt., vulgo *μηδ'*. ibid. *ὄντιν' ἄν* duo codd., vulgo *ὄντινα*. — V. 470. *ὡρηχθέντ'*, plerique codd. *ὡρυχθέντ'* vel *ὡριχθέντ'*. ibid. *ἕλῃ*

μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν.

Αὐτάρ ἐγώ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἵκαδ' ἰών,
δείξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου,
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μή σε βιάσθω
γαστὴρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
κωτίλλεις αἰεί· τοὔνεκά τοι μεθύεις.
ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις.
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
ὃς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.

---

cod. opt., vulgo ἕλοι. — V. 471. *μήτε*, plerique codd. *μηδὲ* vel *μὴ δέ*. ibid. *ἀγρυπνέοντα*, duo codd. *ἀγρυπνεύοντα*. — V. 473. *οἰνοχοείτω*, unus cod. *οἰνοχόειτε*. — V. 474. *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*. — V. 476. *λυσικάκου*, conjeci olim *λησικάκου*, itaque unus cod. — V. 477. *δείξω* duo codd., vulgo *ἥξω*, Athenaeus X. p. 428. *ἥκω*. — V. 478. Athenaeus I. 1. *οὔτε τι νήφων εἶμ' οὔτε λίαν μεθύων*. — V. 481. *νήφοσι γίνεται* cod. opt., *νήφουσι γίνεται* duo libri, *νήφουσ' εἴδεται* ceteri. — V. 483. *τότε* cod. opt., *οὔτε* duo, *ὅτε* vulgo. — V. 484. *γινώσκων*, vulgo *γιγνώσκων*. — V. 485. *ὑπανίστασο*, Athenaeus *πρὶν μεθύειν δ' ἄρξῃ γ' ἀπανίστασο*. ibid. *μή σε βιάσθω γαστήρ*, Hermannus *μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ'*. et unus quidem cod. *μηδέ σε* habet. — V. 487. *δ' ἔγχεε* cod. opt., plerique *δὲ ἔχε*, *δ' ἔχε*, *ἀλλ' ἔχε*. — V. 488. *κωτίλλεις*, plures codd. *κωτίλλοις*, *κωτίλης*, *κωτύλλεις*, *κωτύλης*. — V. 489. *φιλοτήσιος*, plures codd. *φιλετήσιος*. — V. 490. *σπένδεις*, aliquot codd. *σπεύδεις*. — V. 491. *ἀρνεῖσθαι* vulgo, *αἰνεῖσθαι* cod. opt. *τοι οὗτος*, plures codd. *τοιοῦτος*.

Ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἔριδος δὴν ἀπερυκόμενοι,
ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες, ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν·
χοὕτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δή
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι. δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν. ἢν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθες δή, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἵ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

V. 494. ἔριδος cod. opt., vulgo ἔριδας. — V. 495. ἐς, plures codd. εἰς. ibid. συνάπασιν Bekkerus, vulgo σὺν ἅπασιν, cod. opt. συνάπατι. — V. 496. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 497. οἶνος plures libri omittunt. — V. 498. πίνῃ Bekkerus, duo codd. πίνη τ', alii πίνηθ', vulgo πίνεθ'. ibid. ὑπὲρ μέτρον Bekkerus, tres codd. ὑπέρμετρον, vulgo ὑπὲρ τὸ μέτρον. — V. 500. γινώσκουσ', legebatur γιγνώσκουσ'. — V. 501. Stobaeus XVIII. 16. πινυτοῦ, κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει ὦ. κ. καὶ τὸν ἐ. σ. — V. 503. οἰνοβαρέω duo codd., vulgo οἰνοβαρῶ. — V. 506. πειρηθῶ codd. plerique omnes, vulgo πειρήσω. ibid. ἔχει cod. opt., vulgo ἔχῃ. — V. 507. καί, Schaeferus ὡς conjecit. — V. 508. ἔρξω, plerique codd. ἔρξω. ibid. θωρηχθείς, plerique libri θωρυχθείς. — V. 509. πουλύς, unus cod. πολλοῖς, duo πολύς. — V. 514. Κλεάρισθ', unus cod. Κλειάριθ'.

τῶν δ' ὄντων τἄριστα παρέξομεν. ἢν δέ τις ἔλθῃ
σεῦ φίλος ὤν, κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις·
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
ἢν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀποειπεῖν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὔ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.
καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ὤ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Οὐδένα πω προΐδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὁππότ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα·

V. 515. τἄριστα vulgo, codd. τὰ ἄριστα. — V. 516. κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις ineptum est, unus cod. ἔχει. scribendum videtur κατακείσθω, ὡς φιλότητας ἔχῃ. Cf. 860.: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. synizesis in hac elegia nihil habet offensionis, nisi malis κατακείσθω· ὡς φιλότητος ἔχω, οὔτε κτλ, i. e. quantum mea valet amicitia, quae mea est amicitia. — V. 517. μεῖζον, cod. opt. μείζω. — V. 521. ἀποειπεῖν Epkema, libri ἀπολείπειν. — V. 522. πλεόνεσσ', plerique codd. πλέον' ἔστ' vel πλέον ἔστ'. — V. 523. βροτοί, Stobaeus XCI. 1. θεῶν, sed ibi codd. θεοί. — V. 525. Stobaeus XCI. 2. ubi hoc distichum per errorem, ut videtur, adjungitur v. 699—702. ibi pro ἔοικεν legitur ἔδωκεν et deinde σοφῷ σύμφορον. — V. 528. ἀπονισσομένης unus cod. et Stobaeus CXVI. 11., ἀπονισαμένης Anthol. Pal. IX. 115., vulgo ἀπανισταμένης. — V. 529. οὐδένα πω scripsi, cod. optimus οὐδένα, duo alii οὐδέ τι, vulgo οὐδέ τινα. — V. 530. οὐδ' ἐν duo codd., alius οὐδέν, vulgo οὔτ' ἐν. — V. 531. ἰαίνεται, unus cod. ἀγάλλεται.

Χαίρω δὴ πίνων καὶ ὅπ' αὐλητῆρος ἀκούων,
χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὔ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὐχένα λοξὸν ἔχει.
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Λειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαΐδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο. τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
δήων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

V. 533. 534. separavi a praecedentibus. *δὴ* scripsi, vulgo *δ' εὖ*, nisi malis *δ' ἐμπίνων*. ibid. *ὅπ'* scripsi, vulgo *ὑπ'*. — V. 535. *ἰθεῖα* cod. opt., vulgo *εὐθεῖα*. — V. 536. *σκολιή*, unus cod. *σκολιόν*. — V. 537. *οὐδ'* Bekkerus, codd. *οὔθ'*. — V. 538. *οὔτε* Bekkerus, codd. *οὐδέ*. — V. 539. *οὗτος* cod. opt., vulgo *οὗτις*. ib. *αὐτῷ*, plures codd. *αὐτῷ*. — V. 540. idem versus infra v. 554. — V. 542. *ὄλεσεν* tres codd., ceteri *ὀλέσῃ*. — V. 543. *γνώμονα* cod. opt., vulgo *γνώμην*. ibid. *δικάσσαι*, unus cod. *δικάσειν*. — V. 545. *μάντεσί τ'* cod. opt., vulgo *μάντεσιν*. — V. 547. *βιάζεο*, unus cod. *βιάζετο*. — V. 548. *εὐεργεσίης*, unus cod. *εὐεργεσίας*, alius *εὐγεργεσίης*. — V. 550. *τηλαυγέος*, unus cod. *τηλαυγοῦς*. — V. 551. *ταχυπτέρνοισι*, duo codd. *ταννπτερύγεσσι*. — V. 553. *οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ·*

Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

Φράζεο δή· κίνδυνος ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥστε σε μήτε λίην ἀφνειὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
ἄνδρα χρεών, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
τοῦ συνιεῖν, ὁπόταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῇς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃς.

Ἤβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε. τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίης ῥηϊδίη ἀγγελίη.

---

codd., ut videtur, omnes, vulgo οὐ πολλὴν τ. μ. δ. κέλευθον. — V. 555. Τολμᾶν χρὴ tres codd. infra post v. 1178., vulgo χρὴ τολμᾶν. ibid. opt. cod. ἦτορ ἔχοντα, duo ἦπαρ ἔχοντα pro κείμενον ἄνδρα. — V. 556. τε θεῶν, cod. opt. δὲ θεῶν, alius τε θεῶν δ', alius δὲ θεῶν δ'. — V. 557. φράζεο δή scripsi, cod. opt. φράζεο δ' ὅ, vulgo φράζεο. ib. κίνδυνος correxi, vulgo κίνδυνός τοι. — V. 561. αὐτόν, cod. opt. αὐτῶν. — V. 563. ἐς, plures codd. εἰς. παρέζεσθαι, cod. opt. παρέξεσθαι. — V. 565. διδαχθῇς, cod. opt. διδαχθῇ. — V. 567. παίζω, multi codd. παίζων. — V. 572. ἀπείρητοι cod. opt., vulgo ἀπείρητον. ibid. ἀγαθῶν, cod. opt. et hic et infra post 1104. ἀγαθοί. fortasse ἀγαθὴν scribendum. — V. 573. πάσχε, τί Bekkerus, cod. opt. πάσχ' ἔτι, vulgo πράττε, τί. ibid. ἰάλλοις cod. opt., ceteri ἰάλλεις. — V. 574. εὐεργεσίης, unus cod. εὐεργεσίας, alius εὐγεργεσίας. ibid. ῥηϊδίη ἀ. unus cod., ῥηιδιαγγ. cod. opt., vulgo ῥηδίη.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥᾷον δ' ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ 'κ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακὴ μελέτω.

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
πῇ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν,
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθέντ' ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

V. 576. εἰναλίας, unus cod. εἰναλίους. — V. 577. ῥᾷον δ' scripsi, vulgo ῥᾴδιον, unus cod. ῥάδιον, Lachmannus ῥᾴτερον. ibid. κακοῦ, cod opt. κακοί. — V. 580. σμικρῆς cod. opt., vulgo μικρῆς. — V. 582. ἀλλοτρίην, cod. opt. ἀλλοτρίαν. — V. 584. ἀργὰ Eldikius, vulgo ἔργα. ibid. τῶν φυλακὴ cod. opt., vulgo τῇ φυλακῇ. — V. 585—590. Solonis sunt, vid. Eleg. 12. v. 65—70. — V. 586. πῇ cod. opt., vulgo ποῖ. — V. 588. ἐς tres codd., vulgo εἰς. — V. 589. κακῶς scripsi, vulgo καλῶς. — V. 593. κακοῖσιν ἀσῶντα λίην cod. opt., alius κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ, alius κακοῖσι λυποῦ, ceteri κακοῖσι νοσῶν λυποῦ. — V. 594. τερφθέντ' Bekkerus, cod. opt. τερφθῇς δ', vulgo τερφθῆς. — V. 596. πλούτου tres codd., vulgo τούτου.

δὴν δὴ μὴ φίλοι ὦμεν. ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὔ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρίν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἠμετέρην φιλίην.
ἔῤῥε, θεοῖσίν τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρόν σ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφότερον,
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Οὕτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῷ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

V. 597. μὴ scripsi, vulgo καί. cf. v. 1240. ἀτάρ, duo codd. αὐτάρ. ibid. ὁμίλει cod. opt., vulgo ὁμιλεῖν. — V. 598. μᾶλλον, corrigendum puto ἧττον. — V. 601. τ' omittunt quatuor codd. — V. 602. σ' scripsi, legebatur ὅς, nisi forte malis ὅν. ibid. εἶχον scripsi, legebatur εἶχες. — V. 605. λιμοῦ, duo codd. λοιμοῦ. — V. 606. πλεῖον, opt. cod. πλέον. — V. 607. ἀρχῇ ἔπι, duo codd. ἀρχὴ ἐπί. ibid. μικρή, duo codd. μικρά. — V. 609. γίνεται, scribebatur γίγνεται. ibid. προσομαρτῇ Bekkerus, libri προσομαρτεῖ, προσαμαρτῇ, παροσομαρτεῖ. — V. 610. καὶ cod. opt., vulgo κἄν. — V. 611. αὐτόν, aliquot codd. αὖτόν. — V. 618. πολλῷ Stob. XCVIII. 55. et unus cod., vulgo πολλόν, tres codd. πολλῶν.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων πὰρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ὤι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλῃς κεῖται ἀμηχανίῃς.

Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γὰρ δὴ λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

V. 619. 620. repetuntur in plerisque codd. post v. 1114. ubi *πολλὰ δ' ἀμηχ.* legitur. — V. 620. *ἄκρην γὰρ πενίης* emendavi, compar. Eurip. Archel. Frag. IV.: *οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία, κακὸν αἴσχιστον, φεύγει δ' ὄλβος.* et Aeschyl. Eumenid. v. 560. recepitque Schneidewinus, codd. *ἄκρην γὰρ πενίην*, sed infra *ἀρχὴν γὰρ πενίης.* — V. 627. *νήφοσιν* cod. optimus, vulgo *νήφουσ'*. — V. 631. *ᾧ τινι* cod. opt., vulgo *ᾧπερ*, unus cod. *ὥςπερ*, alius *οἵπερ.* — V. 632. *Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλῃς κεῖται ἀμηχανίῃς* de conjectura scripsi, vulgo *Κύρν' ὅγε καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις* editum. *Κύρν'*, *ὅγε* Brunckianus codex, quod et ipsum ex librarii correctione ortum esse puto, quemadmodum quae alii codd. exhibent: *Κύρνε τι καί*, *Κύρνε τοι καί*, *Κύρνε ἰδ' αὖ*, opt. cod. *Κυρναῖ καί*, plerique *Κύρνε καί.* Depravatum puto verbum *ἀμπλακίαις*, quod translatum ex v. 630., itaque *ἀμηχανίῃς* scripsi, cf. v. 646.: *κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.* — V. 633. *ὅ τοί κ'*, aliquot codd. *ὅττι κ'* vel *ὅτι κ'*. ibid. *ἔλθῃ*, plures codd. *ἔλθοι.* — V. 634. *δὴ* scripsi, cod. opt. *ἀεί*, vulgo *τοι.*

'Ανδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

'Ελπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

Πολλάκι πὰρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλῆς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὔ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

"Ηδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

'Α δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

V. 636. οἳ Stobaeus XXXVII. 17., codd. οὐ. ibid. ἐν cod. opt. et Stob., vulgo μέν. ibid. ὀλίγοι Stob. et cod. opt., vulgo δ' ὀλίγοις. — V. 639. γίνεται, legebatur γίγνεται. εὖ ῥεῖν scripsi, vulgo εὑρεῖν, correxitque idem, ut mihi significavit Meinekius, Ahrensius. — V. 640. βουλῆς, scribebatur βουλαῖς. ibid. οὐκ, fortasse scribendum ὦκ. — V. 641. κ' εἰδείης cod. opt., vulgo κήδει ὁ εἷς. — V. 642. πρήγματος, cod. opt. πράγματος. ibid. ἀντιτύχοις, duo codd. ἀντιτύχῃς. — V. 643. γίνονται, scribebatur γίγνονται. — V. 644. πρήγματι, cod. opt. πράγματι. — V. 646. κείμενος, duo codd. κείμενον, ibid. θυμὸν tres codd., vulgo θυμοῦ. — V. 648. ἀναιδείη, unus cod. ἀναιδίη. — V. 649. ἃ, tres codd. ὦ. ibid. ἐμοῖς ἐπικειμένη Stob. et cod. opt., vulgo ἐμοῖσι καθημένη. — V. 651. κακὰ Stobaeus XCVI. 14., vulgo καί. — V. 652. μετ' Stobaeus et cod. opt,, vulgo παρ'. Apud Stobaeum subjunguntur v. 178. 179.

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὀμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος.

Καὶ πρῆξαι μέντοι τι καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται
ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.

Καὶ σώφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ οἶδα,
οὐκ ἂν ἀναινοίμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών.
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφωνος
χρημοσύνῃ, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἦ μάλα τις χαλεπῶς

V. 654. δ' omittunt duo codd. ibid. οὐδεμιῆς, duo codd. οὐδεμιᾶς. — V. 655. σοὶ vulgo, τοι cod. opt. — V. 656. τοι, Brunckius conjecit τό γ'. — V. 657. ἀσῶ, in quatuor codd. ἤγουν λυποῦ additum. — V. 659. τοῦθ', ὅτι Camerarius, vulgo τοῦτό τι, unus cod. τούτω, alius τοῦτο, Hermannus τοῦτο τό. — V. 660. γάρ τε duo codd., vulgo καὶ γάρ. — V. 663. καί, cod. opt. δέ. ibid. πέπαται Brunckius, vulgo πέπασται. — V. 664. ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν scripsi, vulgo ἐξαπίνης πάντ' οὖν, sed cod. opt. ἐξ. ἀποτοῦν. ib. μιῇ duo codd., vulgo μιᾷ. — V. 666. τιμῆς cod. opt., duo τιμή, vulgo τιμήν. — V. 667. οἶδα scripsi, vulgo ᾔδειν, cod. opt. ᾔδη. — V. 668. ἂν omittunt duo codd. ib. ἀναινοίμην scripsi, vulgo ἀνιώμην, cod. opt. ἀνοίμην, prius conjeceram οὐκ αἰνισσοίμην. — V. 669. γινώσκοντα, vulgo γιγνώσκοντα. — V. 670. περ duo codd., plerique ἄν, unus γνόντι.

σώζεται, οἳ' ἔρδουσι. κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν σοφὸς ᾖ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀίδριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ἅτε μὴ λώϊον ἢ τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πάντου,
καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἅρμενα πάντα.
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

V. 675. οἳ' Bekkerus, vulgo οἵ δ', ibid. ἔρδουσι tres codd., vulgo εὔδουσι. — V. 676. ὅ τις cod. opt., vulgo γ' ὅς, duo codd. δ' ὅς, unus γ' ὡς. — V. 678. ἴσος, plures codd. ἴσως. γίνεται, legebatur γίγνεται. ibid. ἐς, plures codd. εἰς. — V. 682. γινώσκοι, scribebatur γιγνώσκοι. ibid. κακὸς Brunckius, vulgo κακόν. ibid. ἢν Schneidewinus, vulgo ἄν. — V. 684. χαλεπῇ, cod. opt. χαλεποί. — V. 689. πημαίνειν, fere omnes codd., duo codd. ποιμαίνειν ut vulgo, unus ποιμένην. ibid. ὅτε plerique codd., vulgo ὅ τι. πημαντέον, tres codd. ποιμαντέον, ut vulgo. — V. 690. ὅτε plerique codd., vulgo ὅ τι. — V. 693. ἀφραίνοντας tres codd., vulgo ἀφρονέοντας. — V. 696. μοῦνος, plures codd. μόνος.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινόν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅστε καὶ ἐξ Ἀίδεω πολυϊδρίῃσιν ἀνῆλθεν,
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
ἤτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἵτε θανόντων
ψυχὰς εἴργουσιν καίπερ ἀναινομένας·
ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἠελίου σῇῃσι πολυφροσύνῃς· —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἁρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες,
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτεῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία

V. 697. *εὖ*, cod. opt. *οὐ*. — V. 698. *συγκύρσῃ* cod. opt., vulgo *ἐγκύρσῃ*. ibid. *νόον*, cod. opt. *νόος*. — V. 699. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — V. 702. *Σισύφου Αἰολίδεω* cod. opt., vulgo *Αἰολίδου Σισύφου*. — V. 703. *Ἀίδεω* cod. opt., ceteri *ἄϊδαο*. — V. 705. *νόοιο* tres codd., vulgo *νόημα*. — V. 706. *ἐπεφράσατο*, unus cod. *ἐφράσατο*, duo *ἐνεφράσατο*. — V. 707. *ἀμφικαλύψῃ* cod. opt., ceteri *ἀμφικαλύψοι*. — V. 708. *ἔλθῃ* tres codd., ceteri *ἔλθοι*. ibid. *σκιερὸν* plerique libri, alii *κριερόν*, vulgo *κρυερόν*. *ἀποφθιμένων*, cod. opt. *ἀποφθίμενος*. — V. 711. *καὶ κεῖθεν* Bekkerus, codd. *κἀκεῖθεν*. *πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἥρως* cod. opt., duo *πάλιν ἦλθε σίσυφός γ' ἥρως*, vulgo *σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἥρως*. — V. 712. *πολυφροσύνῃς*, legebatur *πολυφροσύναις*. — V. 713. *ποιοῖς* duo codd., vulgo *ποιεῖς*. — V. 715. *ταχεῶν* vulgo, codd. *ταχέων* aut *ταχειῶν*. — V. 716. *Βορέω* cod. opt., vulgo *Βορέου*. ib. *εἰσί*, unus cod. *εἶσι*. — V. 717. *ἀλλὰ* Stob. XCI. 10. et duo codd., plerique *ἀλλά γε*, duo *ἀλλ' ἄγε*. — V. 719—728. Cf. Solon.

ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ὅταν καὶ τῶν ἀφίκηται,
ὥρη, σὺν δ' ἥβῃ γίνεται ἁρμοδίον.
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀίδεω,
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἴγε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
ὕβριν ἀδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθηρῆς
ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν' ὀπιζόμενος,
αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τῖσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσσω
πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν·
παῖδας δ', οἵτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα. νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Eleg. 15. v. 1—10. πλουτεῦσιν, legebatur πλουτοῦσιν. — V. 721. τὰ δέοντα, Stobaeus XCVII. 7. τάδε πάντα. — V. 722. πλευρῇς, legebatur πλευραῖς. — V. 723. καὶ scripsi, vulgo δέ κε, et sic Stobaeus, duo codd. δέ καί. τῶν, Stobaeus τῶνδ'. — V. 724. ἥβῃ, γίνεται scripsi, vulgo ἥβη γίγνεται. ibid. ἁρμόδιον unus cod., vulgo ἁρμόδιος, Stobaeus ἁρμοδία, sed ibi codd. duo ἁρμονία. — V. 726. Ἀίδεω tres codd., vulgo Ἀίδην. — V. 729. 730. vulgo desunt, et desiderantur in pluribus codicibus. φροντίδες ἀνθρώπων cod. opt., ut videtur, ceteri φροντίδες δ' ἀνθρώπων vel φροντίδες ἀνθρώπων δ'. — V. 731. εἴγε Bambergerus, vulgo εἰθε. — V. 733. μετὰ φρεσὶν Bekkerus, vulgo μετὰ φρεσί δ', cod. opt. διατάφρεσι δ'. ibid. ἀθηρῆς correxi, conferas Bekk. Anecd. T. I. p. 353., cod. ἀθήνης, corrigunt ἀπηνής, quod ferri nequit. — V. 734. μηδέν' Hermannus, vulgo μηδέν. — V. 736. ἀτασθαλίαι — γένοιντο cod. opt., vulgo ἀτασθαλίη — γένοιτο. — V. 737. παῖδας correxi, legebatur παῖδες, videoque nunc sic unum exhibere codicem. δ', codd. optimi τ' vel θ'. — V. 738. ποιῶσιν cod. opt., vulgo ποιοῦσιν.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μήθ' ὅρκον ἀλιτρόν,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
τίς δή κεν βροτὸς ἄλλος, ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
ἅζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μαθών, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιεῦ,
σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίης,
αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος. ἐς δὲ τελευτὴν
αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπείροχοι, αἰθέρι ναίων,
αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·
ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
ὧδ' εἴη κεν ἄμεινον· ἐὺφρονα θυμὸν ἔχοντας
νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν

V. 743. *δίκαιον*, cod. opt. *δικαίων*. — V. 745. *μήθ'* codd., vulgo *μηδ'*. — V. 747. *κεν* cod. opt., vulgo *καί*. — V. 749. *ἀνδρῶν* duo codd., qui praeterea *τι* pro *τευ* exhibent, vulgo *ἀνδρός*. — V. 750. *τευ* cod. opt., vulgo *τι*. — V. 751. *ὑβρίζῃ* duo codd., vulgo *ὑβρίζει*. — V. 752. *τρύχονται*, Bekkerus *τρύχωνται* scripsit. — V. 753. *ποιεῦ*, legebatur *ποιοῦ*. — V. 760. *ὀρθώσαι* cod. opt., ceteri *ἀρθρώσαι*. — V. 761. seqq. male dirimunt a praegressis, cum quibus aptissime cohaerent. *φόρμιγξ δ' αὖ* Brunckius, vulgo *φόρμιγγ' αἴ*, cod. opt. *φόρμιγγ δ' αὖ*. ibid. *φθέγγοιθ'* plures codd., alii *φθέγγοι ἱερόν*. ibid. *αὐλὸς* Brunckius et cod. opt., vulgo *αὐλῷ*. — V. 762. *ἀρεσσάμενοι* vulgo, tres codd. opt. *ἀρεσσόμενοι*, Emperius *ἀρυσσάμενοι*. — V. 764. *τόν*, tres codd. *τῶν*. ibid. *πόλεμον*, cod. opt. *πολίμων*. — V. 765. *εἴη κεν* scripsi, vulgo *εἶναι καί*.

τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν.
τί σφιν χρησεῖται μοῦνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῇσδε πόλευς, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ θαλίῃς ἐρατῇς
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῇσι τε σὸν περὶ βωμόν.
ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελὴν ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δανακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ·
καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών

V. 769. *Μουσέων*, legebatur *Μουσῶν*. — V. 772. *χρηεῖται* Hermannus, vulgo *χρήσηται*, unus cod. *χρήσεται*. — V. 778. *θαλίης ἐρατῆς* scripsi, vulgo *ἐρατῇ θαλίῃ*. — V. 779. *ἰαχῇσι*, legebatur *ἰαχαῖσι*, opt. cod. *ἰαχοισί*. — V. 783. *ἐς* unus cod., vulgo *εἰς*. — V. 785. *τ'*, tres codd. *δ'*. — V. 786. *μ' ἐφίλευν*, cod. opt. *με φίλευν*. — V. 790. *σοφίης τ'* cod. opt., vulgo *σοφίης*. — V. 793. *ξείνων* opt. cod., vulgo *ξεῖνον*.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.
ἀνθρώπων δ' ἄριστος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς·
ἀλλ' ὡς λώϊστον μὴ πλεόνεσσι μέλειν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδὼν δύσεται εἰς Ἀίδεω.
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

Τύρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρεῖν
εὐθύτερον χρήμη, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧ τινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὁμῆν σημήνῃ πίονος ἐξ ἀδύτου.
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροις,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον.
οἵ με φίλοι προΐδωκαν. ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθείς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

V. 795. et 796. conferas Mimnerm. Eleg. 7. δέ, plures codd. τε. — V. 796. τίς σε unus cod., optimus liber τοι σε, ceteri τοῖσδε. — V. 798. γίνεται, legebatur γίγνεται — V. 799. et 800. sine causa separant a praecedentibus. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 800. ὡς, opt. cod. ὡςει, duo ᾧ, tres ὅς. ibid. λώϊστον scripsi, vulgo λώϊον, οὖ; sed οὖ omisit optimus liber, alius cod. λώϊος ὅς. ibid. μέλειν scripsi, vulgo μέλει, tres codd. μέλοι. — V. 802. Ἀίδεω cod. opt., vulgo ἀΐδου. — V. 805. θεωρεῖν scripsi, vulgo θεωρῶν, Vinetus θεωρόν. — V. 806. χρήμη scripsi, codd. χρὴ μὲν et χρῆμεν, Turnebus conjecit χρή μιν — φυλασσέμεναι. — V. 807. ᾧ τινί κεν, fortasse legendum ὅττι κέ οἱ, vel ὅττι κεν ἐν Πυθῶνι θεοῦ. χρήσασ' ἱέρεια Bekk., cod. opt. θεοῦ χρήσας ἱερεῖα, alius θεοῦ χρήσας ἱερείᾳ, vulgo θεὸς χρήσας ἱερεῖα. — V. 810. οὔτ', tres codd. οὐδ'. — V. 812. ἀνιηρότατον, aliquot libri ἀνιηρότερον. — V. 814. τῶν, duo codd. τόν, unus τοι. — V. 815. γλώσσῃ optimus cod., vulgo γλώσσης.

Κύρν', ἔμπης ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅ ττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἳ δ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αἶξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὅρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίνῃς φορέοντας
ξανθῇς ἀμφὶ κόμῃς πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐάνθη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ἀπώλεσ', ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ. οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

V. 817. ἔμπης scripsi, vulgo ἔμπης δ'. — V. 819. πολυάρητον unus liber, ceteri πολυάῤῥητον, πολὺ ἄῤῥητον, πολὺ ἀῤῥηκτον. — V. 821. οἳ δ', optimus cod. υἱ κ', alius οὐκ, fortasse οἵ κ' — ἀτιμάζωσι scribendum. — V. 822. τοι, unus liber δή. — V. 823. ἐλπίδι Bekkerus, codd. ἐλπίσι. ibid. κέρδεσιν εἴκων cod. opt., vulgo κέρδεος εἶναι. — V. 825. ὑμῖν unus liber, vulgo ἡμῖν. — V. 827. ἥτε, unus cod. καί τε, scribendum puto οὐδέ. εἰλαπίνῃς, scribebatur εἰλαπίναις. — V. 828. ξανθῇς ἀμφὶ Schneidewinus, vulgo ξανθῇσίν τε. ibid. κόμῃς scripsi, vulgo κόμαις. — V. 830. εὐάνθη scripsi, vulgo εὐώδη. — V. 831. ἀπώλεσ' Hermannus, unus cod. ὤλεσ', vulgo ὄλεσσα. — V. 832. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 833. φθόρῳ opt. cod., vulgo φθορᾷ. — V. 835. δειλὰ opt. liber, vulgo πολλά. — V. 836. ἐς, opt. liber εἰς.

Λισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή.
τούτων δ' ἀν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἀλλ' ὁπόταν τά γ' ὕπερθεν ἐόνθ' ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἤιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῴονα δὴ νῦν,
οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Πολλάκις ἡ πόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
ὅσπερ κεκλιμένη νηῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·

V. 841. ἀχάριστον opt. cod., vulgo ἀχάριστος. — V. 842. θωρήξας, plerique codd. θωρῖξας. ἄγῃ tres codd., vulgo ἄγει. — V. 843. τά γ' ὕπερθεν scripsi, vulgo καθύπερθεν. ibid. ἐόνθ' Hermannus, vulgo ἐών. — V. 852. Fortasse his versibus subjungendum est aliud distichon v. 1101. 1102. — V. 853. ἥδεα Commelinus, libri ἡδέα, hic et infra post v. 1038. ubi v. 853. et 854. repetuntur. λῴονα δὴ νῦν scripsi, nisi malis λῴονα νῦν δή, codd. λώονα ἦ νῦν, λωΐω ἦ νῦν, λωΐω δὴ νῦν. — V. 854. οὕνεκα vulgo, codd. τούνεκα. — V. 857. δειλὸν cod. opt., vulgo δεινόν.

ἦν δέ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔρχομαι,
ἦμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐών
οὔτε φίλοις. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακόν ἐσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιτο;
τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἠβώοις, φίλε θυμέ. τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ἄπο Τηϋγέτοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων

V. 859. παυράκι cod. opt., vulgo πολλάκι. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 862. ἀνδρῶν, Hermannus et Emperius ἄστρων conjiciunt. — V. 863. αὖτις plerique codd., vulgo αὖθις. — V. 866. οὔτ' αὐτῷ unus cod., vulgo οὔθ' αὑτῷ. — V. 868. σαοῖ duo libri, vulgo σάοι. — V. 870. χαμαιγενέων unus cod., vulgo παλαιγενέων. — V. 875. ἐσθλὸν καὶ κακόν, duo codd. ἐσθλός καὶ κακός. ibid. σέ γε, tres codd. σέ τε, duo σέ. — V. 876. ἐπαινήσαι unus cod., vulgo ἐπαινήσῃ, alii ἐπαινήσει, ἐπαινέσῃ. — V. 877. ἠβώοις vulgo, codd. ἠβώης, ἠβάοις, ἠβάνοι, ἠβάοι. Infra post v. 1070. iterantur v. 877. 888. ubi τέρπεό μοι legitur. ibid. αὖ cod. opt., vulgo ἄν. ibid. ἔσονται, plerique codd. ἔσοιντο. — V. 879. Τηϋγέτοιο, codd. aliquot ταϋγέτοιο, τηλυγέτοιο, τοῦ γέτοιο.

οὔρεος ἐν βήσσῃσι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας,
θωρηχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρῴας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἀλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.

Οἵ μοι ἀναλκίης! ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
Ληλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
ὡς δὴ Κυψελιδῶν Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐὼν αὐτῷ,
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ὀδυνηρότερον.

Κύρν', εἰ πάντ' ἄνδρεσσι θεὸς θνητοῖς χαλέπαινεν,
γινώσκει γὰρ νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

V. 884. θωρηχθείς, multi codd. θωρυχθείς. ibid. ἐλαφρότερος, cod. opt. ἐλαφροτέρως. — V. 887. ἀν' οὖς, cod. opt. ἀνιοῦσιν. — V. 891. Κήρινθος cod. opt., vulgo Κήρυνθος. — V. 894. δὴ Κυψελιδῶν Hermannus, duo codd. δὴ κυψελίζων, vulgo κυψελλίζον. — V. 895. δ' omisit unus cod. ibid. αὐτὸς ἐν αὐτῷ opt. liber, vulgo ἔν γε ἑαυτῷ. — V. 896. ὀδυνηρότερον optimus cod., vulgo ἀνιηρότερον. — V. 897. Κύρν', εἰ πάντ' cod. opt., vulgo Κύρνε μὴ πάντ'. ib. θεὸς θνητοῖς Hermannus, vulgo καταθνητοῖς vel κατὰ θνητοῖς. χαλέπαινεν Hermannus, vulgo χαλεπαίνειν. — V. 898. γινώσκει γὰρ scripsi, cod. opt. γινώσκειν ὡς, vulgo γιγνώσκων ὡς, Hermannus γιγνώσκων εὖ. — V. 899. ἐντὸς unus cod., vulgo αὐτός. ibid. τῶν τε δικαίων, τῶν τ' ἀδίκων Hermannus, vulgo τῷ τε (vel potius δὲ) δικαίῳ τῷ τ' ἀδίκῳ. — V. 900. ἐπῆν, plerique codd. ἐπῇ. — V. 901. ἔστιν ὁ, plures libri

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ, κατα χρήματα θηρῶν,
κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.
εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἀΐδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνου αἶσαν ἔμιμνεν,
φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
καὶ δάκνομαι ψυχήν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δύ' εἰσὶ τὸ πρόσθεν ὁδοί μοι·
φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο κοὔποτε γαστρὶ
σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχὼν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλῃ τις.
εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ᾗ γαστρὶ χαριζόμενος
χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας·“
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.

Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ καμάτου μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις·
οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
ἢν μὲν γὰρ πλουτῇς, πολλοὶ φίλοι, ἢν δὲ πένηαι,
παῦροι, κοὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

ἔστι τό. *χείρων* duo codd., vulgo *χεῖρον*. *ἀμείνων* opt. liber, duo *ἄμεινον*, vulgo *ἄμεινόν γ'*. *ἕκαστον* Bekkerus, vulgo *ἑκάστου*. — V. 903. *τηρεῖ, κατὰ* distinxi. Fortasse hoc distichon a ceteris separandum. — V. 906. *περᾶν*, unus cod. *περῶν*. — V. 907. *πλείω*, opt. cod. *πλεῖον*. ibid. *χρόνου* scripsi, vulgo *χρόνον*. — V. 908. *βίον*, fortasse *βίου* legendum. — V. 911. *δ'* deest in duobus codd. ibid. *τὸ πρόσθεν* cod. opt., vulgo *πρόσθεν*. — V. 919. *ᾧ κ' ἐθέλῃ* scripsi, duo optimi libri *ὥς κ' ἐθέλῃ*, vulgo *ὥς κ' ἐθέλοι*. — V. 920. *ὃς ᾗ* Turnebus, cod. unus *οσῃ*, vulgo *ὃς ἧν*. — V. 925. *καμάτου* unus cod., vulgo *κάματον*, quod non cadit in hunc locum. — V. 927. *ἵκοιο* tres codd., vulgo *ἵκοιτο*. — V. 929. *ἢν — πλουτῇς* duo codd., vulgo *εἰ — πλουτῇς*. — V. 930. *κοὐκέθ'*

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
εἴκουσιν χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλά μ' ἑταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καταστάς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθὼς
ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐπέβην·

---

duo codd., vulgo οὐκέθ'. — V. 934. ἀμφοτέρων, cod. opt. ἀμφότερον. — V. 935—938. in Tyrtaei Elegiis 9. v. 37. 39—42. leguntur. ib. νέοι opt. cod. et sic Tyrtaeus, vulgo ἴσοι. — V. 936. εἴκουσιν χώρης vulgo, optimus cod. χώρης εἴκουσιν, duo alii χώροις εἴκουσιν. οἵ τ' vulgo, Bekkerus τοί τε ex conjectura ut videtur. — V. 957. γηράσκων δ' scripsi, vulgo γηράσκων. Hoc distichon deest in plerisque codd. — V. 939. λίγ' ἀειδέμεν Schneidewinus, cod. opt. λίγ' ἀδέμεν, vulgo λιγύ' ἀδέμεν. — V. 940. προτέρην, multi codd. προτέραν. — V. 941. μ' ἑταῖρος, Emperius conjecit με γῆρυς. — V. 942. ἐπιδευόμενος, Emperius ἐπιδευόμενον. — V. 944. θεοῖσιν, tres codd. θεοῖς.

πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὔκ, ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεύσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρήζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἡδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν ἔμμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ὅτε δὴ τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται οὔδει,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς,
ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες.
κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐμφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρίν σου κατὰ πάντα δαῆναι
ἤθεα. νῦν δ' ἤδη νηῦς ἅτ' ἄκρης διέχω.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

V. 954. οὔκ, ἀνύσας Otto Schneiderus, vulgo οὐκ ἀνύσας. — V. 955. δειλοὺς cod. opt., vulgo δειλοὺς δ'. ibid. αὐτοῦ, tres codd. αὑτοῦ. — V. 956. χηρεύσει Brunckius, libri χηρώσει, Joh. Damasc. χήρωσις κτεάνων. — V. 959. ἔπινον, multi codd. ἔπιον. — V. 960. δόκεεν Hermannus, vulgo ἐδόκει. ibid. ἔμμεν Hermannus, vulgo εἶμεν, optimus cod. ἦμεν. — V. 961. ὅτε δὴ scripsi, vulgo ἤδη. ibid. οὔδει scripsi, vulgo ὕδει. quod fortasse defendi potest. — V. 962. δή, plures codd. δέ. — V. 963. ἐπαινήσῃς, plerique codd. ἐπαινέσῃς. — V. 965. κίβδηλον, Wassenberghius conjecit κίβδηλοι, duo codd. κίβδηλον καί. — V. 967. ἐμφαίνει, aliquot codd. ἐκφαίνει. πάντως unus cod., vulgo πάντων. χρόνος omittunt duo libri. — V. 969. ἔφθην optimus cod., vulgo ἔφθην δ'. — V. 970. νηῦς optimus cod., vulgo ναῦς. ἅτ' ἄκρης scripsi, vulgo ἄϑ' ἑκάς, nisi quod unus liber ατ' ἑκὰς habet.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
εἴς τ' Ἔρεβος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαειρόμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ·
χερσίν τε σπεύδοι ῥήμασί τ', ἀμφότερα·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ' ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·
οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἵτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, εὐρυχόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὁπόταν πίνωσιν. ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῷ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις. δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.

V. 973. *πρῶτ' ἐπὶ* optimus cod., duo *ποτ' ἐπί*, vulgo *ἐπεί ποτε*. ibid. *καλύψῃ* Turnebus, vulgo *καλύψει*. — V. 974. *δώματα* tres codd., vulgo *δῶμά τε*. — V. 976. *Διωνύσου*, plures libri *Διονύσου*. ibid. *ἐσαειρόμενος* Schaeferus, vulgo *ἐσαειράμενος*. — V. 977. *κραδίην* opt. cod., vulgo *κραδίῃ*. — V. 978. *ἀτρεμέως* tres libri, vulgo *ἀτρομέων*. — V. 980. *ῥήμασι* ego et Meinekius conjecerunt, vulgo *χρήμασι*. — V. 981. *κρητῆρι* Bekkerus, codd. plerique *κρητῆρσι*, unus *κλητῆρι*. ibid. *θέλγοι* Bekkerus, optimus liber *θέλγοις*, vulgo *τέρποι*. — V. 986. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — V. 987. *αἵτε ἄνακτα* cod. opt., alii *αἵτε γὰρ ἄνδρα, αἵτ' ἀναφέρ.*, vulgo *αἵτε περ ἄνδρα*. — V. 988. *εὐρυχόρῳ* Hermannus, vulgo *πυροφόρῳ*. — V. 989. *δέ τι* Bekkerus, cod. opt. *δ' ἔτι*, vulgo *τοι*. — V. 991. *δ'* cod. opt., vulgo *τ'*, duo libri *θ'*. — V. 992. *χαιρήσεις· δύναται* Bekkerus, cod. opt. *χαιρῆισι δύναται ἄλλοτε δ'*, vulgo *χαιρήσειν δύνασαι ἄλλοτέ τ'*, scripsi deinde *δ' ἄλλοτε*.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
εὐειδὴς ῥαδινῇς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὅφρα τις ἥβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν. οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δὶς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δέ σε γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἅπτεται ἀκροτάτης.

V. 993. Athen. VII. p. 310. B. ubi *εἴθ' εἴησα καλήν με* legitur. ibid. *ἐφίμερον*, duo codd. *ἐφήμερον*. — V. 995. *δηρισάντοιν*, plerique codd. *δηρησάντοιν*, duo opt. *δηρισάντων*, Athen. *δηριόωσι*. — V. 996. *χ' ὅσσον*, aliquot codd. *τ' ὅσσον* vel *θ' ὅσον*. — V. 997. Athen. VII. p. 310. A. *τῆμος* tres codd. et Athen., vulgo *ἦμος*. — V. 998. *παραγγέλλοι* vel *παραγγέλοι* plerique libri, duo *παραγέλλων*. — V. 999. *δὴ* duo codd., opt. liber *δέ*, alius *τοι*, vulgo *τε*. *ὅσου* Athen., vulgo *ὅπου*. — V. 1001. *φέροι* Athen., codd. *φέρει* vel *φέρι*. ibid. *δ' εἴσω* Athen. et unus Theognidis cod., vulgo *δή σοι*. — V. 1002. *ῥαδινῇς* Athen., *ῥαδιναῖς* Theogn. codd. — V. 1003—1006. Tyrtaei sunt Fr. 9. v. 13—16. — V. 1004. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. ibid. *σοφῷ*, Tyrtaeus *νέῳ*. — V. 1006. *μένῃ* vulgo, unus cod. *μένει*, ceteri *ἔνι*. — V. 1008. *ἔχῃ* unus cod., vulgo *ἔχων*. — V. 1009. *αὐτοῦ*, plures libri *αὑτοῦ*. — V. 1011. *δέ σε* scripsi, vulgo *δ' ἐπί*. i. e. tibi dedecori est, te deturpat, ut Hom. Od. φ. v. 424. *οὔ σε ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει*.

Ἀ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
ἄθλων εἰς Ἀΐδεω δῶμα μέλαν καταβῇ,
πρίν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκῃ,
ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐρορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπὶ πλέον ὤφελεν εἶναι.
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.

Ῥηϊδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη,
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
ἔχθεο, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
μηδ' ἐχθροὶς εὔφραινε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

V. 1013. ᾶ opt. cod., vulgo ὡς. — V. 1014. Ἀΐδεω Bekkerus, codd. ἀΐδου, Ἄιδου. — V. 1016. τε, opt. cod. δέ. — V. 1018. πτοιῶμαι optimus cod., vulgo πτοιοῦμαι. — V. 1019. ἐπὶ scripsi, posteaque id uno codice firmatum vidi, vulgo ἐπεί. — V. 1020—1023. Mimnermi sunt Fr. 5. v. 3—6. ὀλιγοχρόνιον, duo codd. ὀλιγοχρόνιος. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 1025. δειλοί — νόον cod. opt., ceteri δειλοῖς — γόοι. — V. 1030. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 1032. ἔχθεο scripsi, vulgo soloece ἔχθει. ἔχθεο idem fere quod sequens μηδὲ φίλους ἀνία, quemadmodum μηδ' ἄχθου — μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε similia sunt. ἄχθου, unus cod. ἔχθει, alius ἄχθει. Stobaeus, qui CXXIV. 9. v. 1029—1034. affert, αὔχει μηδ' αἴσχεα. — V. 1036. αὐτόν, Hermannus conjecit αὐτός.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν καλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι,

Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλης ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὖδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δέ τοι οἷά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ.

Μή ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς κακόν, ἀλλὰ βαθείῃ
σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ τε νόῳ ἀγαθῷ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλὴ δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὖλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφότεροι.

V. 1038. *ἐν ἐμοὶ γνώμη* cod. opt., vulgo *ἐν ἐμῇ γνώμῃ*. Post hunc versum codd. iterant v. 853. 854., qui quidem apte cum hoc disticho conjunguntur. — V. 1040. *πίνουσ'*, duo codd. *πίνωσ'*. ibid. *ἀρχομένου*, duo codd. *ἐρχομένου*. — V. 1041. *σὺν αὐλητῆρι·* vulgo interpunctio neglecta. — V. 1043. *πόλεος*, cod. opt. *πόλεως*. — V. 1044. *ἀστυφέλης* Turnebus, codd. *ἀστυφιλής*, *ἆ στυφελῆς*, *εὖ στυφελῆς*. — V. 1049. *τοι* Bekkerus, cod. opt. *τω*, aliquot codd. *κεν*, vulgo deest. ibid. *πατὴρ* cod. opt., vulgo *φίλῳ*. — V. 1051. *πρήξῃς*, duo codd. *πράξῃς*. — V. 1052. *σῷ τε νόῳ ἀγαθῷ* Hermannus, vulgo *σῷ ἀγαθῷ τε νόῳ*, unus cod. *σῷ τ' ἀγ. τ. ν.* — V. 1053. *μαινομένων πέτεται* cod. opt., vulgo *μαρναμένων μάχεται*. — V. 1056. *Μουσέων*, scribebatur *Μουσῶν*.

αὗται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.

Ἐν δ' ἤβῃ πάρα μὲν σὺν ὁμήλικι πάννυχον εὕδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν.
τούτων οὐδὲν ἄρ' ἦν ἄλλ' ἔπι τερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί. τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἥβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος πέλευ ὀργήν·
κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ συνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

V. 1058. καὶ μὴν Brunckius, nisi quod male deinde scripsit κ' ἀμφ., codd. μὲν δ', μὴν καί, νῦν, μήν. — V. 1059. Τιμαγόρα, πολλῶν Camerarius, codd. τιμαγοραπόλλων, τιμᾷ γὰρ ἀπόλλων. — V. 1060. γινώσκειν, legebatur γιγνώσκειν. — V. 1063. Mimnermi videtur carmen sicut etiam v. 1069—70. σὺν scripsi, cod. opt. πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι πάννυχον, vulgo παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον. — V. 1066. ἄρ' ἦν scripsi, codd. plerique τοι vel τι, quod in optimo deest. ἔπι περπνότερον duo codd., vulgo ἐπιτερπνότερον. — V. 1070. Post hunc versum iterant codd. vv. 877. 878. — V. 1071—74. Cf. v. 213—218. — V. 1074. κρεῖσσον, unus cod. κρείσσων.— V. 1077. ὄρφνη pauci codd., ὀρφνὴ plerique. Nescio an scribendum sit ὄρφνη γὰρ τέταται πρό γε τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, nam subabsurda vulgaris lectio. — V. 1078. συνετά, scribebatur ξυνετά. θνητοῖς, plerique codd. θνητῆς.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστῃ
τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δῖῃ
ναίετ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ,
εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἕρδειν, τῷ μὴ πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λινέης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγών,
βρόχον ἀποῤῥήξας. σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτὼν
ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

V. 1081. 2. omittunt duo codd. cf. v. 39. 40. *τέκῃ* unus cod., ceteri *τέκοι*. post v. 1082. plerique codd. iterant v. 41. 42. et 87—90., duo etiam 93. 94. (an 91. 92.?). — V. 1085. *Δημῶναξ* Welckerus, *σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ* ego scripsi, cod. opt. *δήμων ἀξιοῖ δὲ π. φέρειν βαρύ*, vulgo *δῆμων δ' ἀξιοῖ π. φέρειν βαρύς*. — V. 1088. *ναίετ'*, unus cod. *ναίετον*, plures omittunt *ἐπ'*. — V. 1093. *γινώσκων* scripsi, vulgo *γιγνώσκων*, cod. opt. *γινώσκω*. — V. 1095. *σκέπτεο*, infra post v. 1060. ubi haec repetuntur, codd. *ὦ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες* exhibent. — V. 1196. *τῷ μὴ* scripsi, vulgo *τῶν μοι*, unus cod. *τῶ μοι*, Hermannus conjecit *τῶν μου*. — V. 1098. *λινέης* scripsi, vulgo *λίμνης*, Hermannus *λόχμης*, Orellius *λύμης*. — V. 1099. *βρόχον*, plures libri *βρόγχον*.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καί σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἐλθών, παρατριβόμενός τε μολίβδῳ,
χρυσὸς ἄπεφθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.

Ὤ μοι ἐγὼ δειλός! καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δειλὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρίν
νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐρορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Χρήματ' ἔχων πενίην μοι ὀνείδισας. ἀλλὰ τὰ μέν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοίδης καὶ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
ἥβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

V. 1101. Cf. ad v. 852. — V. 1104. ἴμμ' ἀπολεῖ cod. opt., vulgo ἴμμας ὀλεῖ. post hunc versum plerique codd. iterant v. 571. 572. — V. 1107. ὤ μοι, tres codd. οἴ μοι. — V. 1108. φίλοισι, cod. opt. φίλοις δ. ibid. δειλά, Bekkerus δεινά scripsit. ibid. γενόμην, cod. opt. γενοίμην. — V. 1114. plerique codd. subjiciunt v. 819. 820. — V. 1115. μοι ὀνείδισας scripsi, vulgo μ' ὠνείδισας. τὰ μέν μοι, duo codd. τὰ μέντοι, unus τεμεμοι. — V. 1118. καὶ omisit unus cod. ibid. γίνεται, scribebatur γίγνεται, quod tres codd. exhibent, vulgo γίγνομαι. — V. 1120. Λητοίδης cod. opt., vulgo Λητοΐδης. — V. 1121. βίον, cod. opt. δίκῃ.

Μή με κακῶν μίμνησκε. πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἦλυθεν ἐξαναδύς,
ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλέϊ θυμῷ
Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
ἥ μιν δήθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
ὅφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχούς.

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς.

Ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρν', ἀποροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ' Οὔλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
ᾤχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον.
ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους.
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
ἀλλ' ὅφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεοὺς Ἐλπίδα προσμενέτω,

V. 1123. *μίμνησκε* cod. opt., vulgo *μέμνησθε*. — V. 1124. *Ἀΐδεω* cod. optimus, vulgo *ἄΐδου*. ibid. *ἦλυθεν*, unus cod. *ἐλήλυθεν*. — V. 1125. *ἀνείλετο*, cod. opt. *ἀνείλατο*. ibid. *θυμῷ* cod. opt., vulgo *χαλκῷ*. — V. 1126. *ἔμφρων*, cod. opt. *εὔφρων*. — V. 1127. *ἥ μιν* cod. optimus, vulgo *ἥ μέν*. ibid. *δήθ'*, plerique codd. *δῆθ'*. ibid. *παρὰ* cod. optimus, vulgo *πρός*. — V. 1128. *δειμαλέους*, cod. optimus *δειλαλέους*. ibid. *τε μυχούς*, plerique codd. *γε μυχούς*. — V. 1129. *ἐμπίομαι* cod. opt., alius *ἐλπίομαι*, vulgo *εἰ πίομαι*. ibid. *μελεδαίνων* duo codd., vulgo *μελεδαίνω*. — V. 1133. *Κύρν'*, *ἀποροῦσι* Sauppius, vulgo *Κίρνε*, *παροῦσι*. — V. 1135. *ἔνεστιν*, Sintenisius *ἔτ' ἐστίν*. — V. 1136. *Οὔλυμπόνδ'* vulgo, libri *Οὔλυμπον*. — V. 1138. *τ'*, unus cod. *δ'*. — V. 1141. *ἔφθιτο*, Schaeferus *ἔφθιται*. — V. 1143. *ὅφρα τις*, Hermannus *ὕφρα* ejecto *τίς*. ibid. *ζώει* cod. opt., *ζώοι* alius, ceteri *ζώῃ*. ibid. *φάος*, cod. opt. *φῶς*.

εὐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων,
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί,
οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδέν' ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·
οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·
ὡς δ' αὕτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

V. 1145. εὐχέσθω, conjicio εὐχόμενος. ibid. κατ' Schaeferus, vulgo καί. — V. 1146. τε, Geelius δέ. — V. 1148. οὐδέν' scripsi, cod. opt. οὐδέν, vulgo μηδέν. nisi forte hic et v. 734. hanc tanquam singularem structuram defendas. — V. 1153. πλουτεῦντι unus cod., alius πλουτεῖν, vulgo πλουτοῦντι. ibid. μεριμνέων cod. opt., vulgo μεριμνῶν. — V. 1154. κακόν, unus cod. κακῶν. — V. 1155. 1156. omittunt duo codd. — οὐκ, unus liber οὔτ'. ibid. οὐδ', unus cod. οὐκ, alius οὔτ'. — V. 1157—1158. ex solo Stobaeo adjecti sunt, vid. LXXXIX. 3. — V. 1160. omisit unus cod. — V. 1161. καταθήσειν παισίν, duo codd. παισὶν καταθήσειν. — V. 1162. plerique codd. hic iterant v. 441—446. — V. 1164. στηθέων cod. opt., vulgo στηθῶν. ἐν, unus cod. οὐ, Stobaeus III. εὐξύνετος, fortasse τοῖς legendum.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὁμάρτει,
εὖτ' ἂν ὁδοῦ τελέῃς τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίης κακὰ γίνεται. εὖ δὲ καὶ αὐτός
γνώσῃ, ἐπεὶ μέγα θεοὺς ἤλιτες ἀθανάτους.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ἆ μάκαρ, ὅστις δή μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρείσσων
ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι. κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἴ κεν ἔῃς ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μήθ' ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖναι
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

V. 1165. *σύμμισγε*, opt. cod. *σύμμιγε*. ibid. *ποθ' ὁμάρτει*, fortasse *ποθομάρτει* scribendum. — V. 1166. *ὁδοῦ*, cod. opt. *ὁδούς*. ibid. *τελέῃς*, unus *τελέοις*, alius *τελεῖ*. ibid. *τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην* Bekkerus, cod. opt. *τέρματ' ἐπεμπορίην*, ceteri *τέρματά τ' ἐμπορίης* vel *τέρματ' ἐμπορίης*. — V. 1168. *δειλά*, duo codd. *ἐσθλά*. — V. 1169. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται* — V. 1170. *μέγα θεοὺς* scripsi, codd. *μεγάλους*. — V. 1171. *ἄριστον* Bekkerus, vulgo *ἀρίστην*. — V. 1172. *ἀνθρώποις· γνώμη* scripsi, vulgo *ἀνθρώπων γνώμη* sed tres codd. *ἄνθρωπος*. — V. 1173. *ἆ* Naekius, vulgo *ὦ*. ibid. *δή μιν* duo codd., ceteri *δ' ἧμιν*, *δ' εἶμιν*, *δ' ἧμιν*. ibid. *φρεσίν*, aliquot codd. *φρέσ'*. *ἢ* Hermannus, tres codd. *ἦ*, plerique *ἐπεί*. *κρείσσων*, unus cod. *κρεῖσσον*, alius *κρείσσω*. — V. 1175. *ἔστι· κακόν*, Hermannus conjecit *ἀρχέκακον*. Fortasse *ἔστι κακὸν δ' ὕβρις τε κόρος θ'*, *ὧν* legendum. Geelio totum distichon suspectum est. — V. 1177. *εἴ κεν ἔῃς* scripsi, plerique codd. *εἰκ' εἴῃς*, unus *οὐκ εἴῃς*, vulgo *εἰθ' εἴῃς*. Post v. 1178. iterant tres codd. v. 555. 556. — V. 1180. *εἴργει*, unus cod. *εἴργειν*. — V. 1182. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τά τ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρῶμα θανόντι·
τῷ ξύλον οὐ σκληρὸν γίνεται, οὐ μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτὸν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη, ὀξὺ βοώσης
ἤκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἕλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλίης.

V. 1183. *ἀγαθός*, cod. opt. *ἀγαθόν*. *τάτ'*, tres codd. *ταῦτ'*. Legendum *γλῶσσ' ἀγαθὴ καὶ νοῦς ταῦτ' ἐν*, vel *νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσ' ἀγαθὴ παίροισι κτλ.* — V. 1185. 1186. plerique codd. omittunt, unus cod. post haec iterat v. 367. 368. et deinde ponit v. 1183. 1184. — V. 1187. *οὔτις*, Hermannus *οὐκ ἄν*. — V. 1188. *δυστυχίην* cod. opt., vulgo *δυστυχίαν*. — V. 1189. *πέμποι* scripsi, cod. opt. *πέμπῃ*, vulgo *πέμπει*. — V. 1190. *βουλόμενος*, Matthiae *οὐλομένας*, duo codd. *βούλομαι*. ibid. *προφύγοι* Matthiae, unus cod. *προφύγῃ*, ceteri *προφυγεῖν*. — V. 1193. *δέ* opt. cod., alius *γε*, plerique omittunt. — V. 1194. *τῷ* Hermannus, vulgo *τό*. ib. *οὐ* — *οὐ* Hermannus, vulgo *ἤ* — *ἤ*. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 1195. *μήτι* cod. opt., vulgo *μήτε*. ibid. *ἐπίορκον*, cod. opt. *ἐπίορκος*. — V. 1196. *κρύψαι*, unus cod. *κλύψαι* i. e. *κλέψαι*. — V. 1198. *ἀρότου* opt. cod., vulgo *ἀρότρου*. — V. 1201. *ἡμίονοι*, opt. cod. *ἡνίοχοι*, duo *ἡμίονος*. ibid. *κυφῶν' ἕλκουσιν ἀρότρου*, tres codd. *κυφὸν — ἄροτρον*, duo *ἕλκουσ'*. — V. 1202. *ἄλλης*, unus cod. *ἄλης*. ibid. *μνηστῆς*,

Οὐκ εἶμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὕτ' ἀνιῷτο
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῇς.

Ἀθηναῖος μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατρῴας γῆς ἀπερυκόμενος.

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυρι. σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μέν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις γε μέν ἐστι καὶ ἡμῖν
καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μή ποτε πὰρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.

---

unus cod. *μνησθῆς*. Fortasse *τῆς μάλα μισητῆς εἵνεκα ναυτιλίης* scribendum. — V. 1203. *κεκλήσεται* cod. opt., plerique codd. *κικλήσεται*, vulgo *κικλήσκεται*. — V. 1204. *ὑπὸ* cod. opt., vulgo *ἐπί*. — V. 1205. *τεθνηότος*, duo codd. *τεθνειότος*, alii *τεθνειῶτος* vel *τεθνηκότος*. — V. 1206. *οὔτε*, plures codd. *οὔτι*. ib. *δάκρυα θερμὰ βάλοι* Passowius, vulgo *θερμὰ β. δάκρυα*. — V. 1207. *ἀπερύκομεν — καλοῦμεν* cod. opt., vulgo *ἀπερύκομαι — καλοῦμαι*. — V. 1208. *ἁρπαλέος* scripsi, vulgo *ἀργαλέος*. ib. *παρεών* Camerarius, vulgo *γὰρ ἐών*. — V. 1209. *μέν*, unus cod. *γάρ*. ibid. *εὐτείχεα*, duo codd. *εὐτυχέα* vel *εὐτύχεα*. — V. 1211. *δένναζε*, aliquot codd. *δ' ἐνναζε, διέναζε, δ' εὔναζε*. — V. 1212. *Ἄργυρι*, unus cod. *ἄργυροι*. ibid. *σοί*, opt. cod. *σύ*. ib. *γὰρ* om. tres libri. — V. 1215. *οὐδ'* Bekkerus, codd. *οὔθ'*. ibid. *γε* cod. opt., vulgo *δέ*. — V. 1216. *Ληθαίῳ*, unus cod. *λιθαίω*. ibid. *κεκλιμένη*, unus cod. *κεκριμένη*, alius *κεκρυμμένη*. ibid. *πεδίῳ* conjicio *ποταμῷ*. — V. 1217. *κλαίοντα* cod. opt., *κλαίοντι* alius, ceteri *κλαίουσι*. — V. 1218. *αὐτῶν*, plures codd. *αὑτῶν*. — V. 1219. *δυσμενεῖ* scripsi, vulgo *δυσμενῆ*.

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
παίσματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

[Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.]

Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
τεθνηὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

Σχέτλι' Ἔρως, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι.
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας,
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῇσιν ἀτασθαλίῃς.

Ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ δαμάσας φρένας. οὔ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλῆθι νόῳ συνιεῖν ἔπος. οὔ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

V. 1221. 1222. non leguntur in codd. sed ex Stob. VIII. 9. addidit Vinetus. — V. 1223. 1224. leguntur apud solum Stob. XX. 1. — V. 1225. 1226. leguntur apud Stobaeum LXVII. 4. — V. 1227. 1228. uncis inclusi, nam sine causa Theognidi tribuunt Vinetus ceterique editores, cum apud Stobaeum XI. 1. Mimnermo tribuantur, cf. Mimn. 8. — V. 1229. 1230. leguntur apud solum Athenaeum VIII. p. 457. B. — V. 1230. *τεθνηὼς* scripsi, vulgo *τεθνηκώς*. — V. 1231. Haec et quae sequuntur in uno tantum eoque optimo codice leguntur, praemittiturque hic titulus: *ἐλεγείων βι. μανίαι*, Welckerus *Μανίαι*. — V. 1236. *καρδίῃ* Bekkerus, cod. *κραδίῃ*. — V. 1237. *συνιεῖν* Lachmannus, cod. *συνιδεῖν*. — V. 1238. idem versus legitur supra 1086. Post hunc codex iterat v. 1151. 1152., et probabile sane est haec sic jungenda esse in unum:

Μή ποτε τὸν παριόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια,
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ σύνιε.

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ σύνιε.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότητι,
τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ' ἔσῃ ταμίης.

Δὴν δὴ μὴ φίλοι ὦμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

Οὔποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ' ἐφ' ἁμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὔτως ἵππῳ, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
* * *
αὖθις ἐπὶ σταθμοὺς ἦλυθες ἡμετέρους,
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

Ὄλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὔποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

Ὦ παῖ, κίγκλοις εἶ σὺ πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φίλην·

---

quamquam nescio an praestet: *παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ* priore versu, *καὶ παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ* posteriore. — V. 1240. *σύνιε*, legebatur *ξύνιε*. — V. 1243. *μὴ* scripsi, legebatur *καί*. cf. v. 597. ibid. *ἐμίλει* cod., Bekkerus *ὁμιλεῖν*. — V. 1244. *πίστεος* Bekkerus, cod. *πίστεων*. — V. 1246. *ἐπ'*, Bekkerus conjecit *ἔτ'*. — V. 1249 *ἵππῳ* scripsi, ut Anacreon Fr. 19. v. 14. *γυναιξὶν αὔτως*, vulgo *ἵπποις*. Postea indicavi lacunam, namque pentameter et heroicus versus excidisse videntur, siquidem haec sententia fuit: ubi satiatus es, abrupisti vincula et aufugisti; post, ubi fames te cogit, redis ad pristinum dominum. — V. 1243. 1244. Solonis sunt, vid. Eleg. 13. — V. 1257. *κίγκλοις εἶ σὺ* scripsi, codd. *κινδύνοισιν*, Welckerus *ἰκτίνοισι*. — V. 1258. *φίλην* Hermannus, cod. *φιλεῖν*.

Ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον. οὔτε γὰρ ἵππος
ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθῇσι κορεσθείς·
ὡς δ' αὕτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Ὦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνη δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ Θυελλῶν
ἦκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

Ὡραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῆ
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.
τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ.
οὐ γὰρ ἁμαρτωλῇσιν ἐπὶ σμικρῇσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

Ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει· — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, — εὐφροσύνῃ τοῦτο συνεὶς ἀγαθῇ.

V. 1262. ἄλλων, Bekkerus δειλῶν, ut v. 1252. — V. 1269. κριθῇσι, legebatur κριθαῖσι. — V. 1271. μαργοσύνης ἀπὸ μὲν Bekkerus, cod. μαργοσύνης ἀπὸ μεν. — V. 1274. ἐπειγομένης Passowius, cod. ἐπειγόμενος. — V. 1278. hic repetit cod. v. 1101. 1102. — V. 1281. ἁμαρτωλῇσιν ἐπὶ σμικρῇσι, legebatur ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι. — V. 1282. οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων Boissonadius, liber ουτοςετουταδικων, Hermannus οὔτις ὁ τοῦτ' ἀδικῶν.

οὐ γάρ τοί με δόλῳ παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
ἀλλά σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά περ, ὥς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
ὡραίην περ ἐοῦσαν, ἀναιμομένην γάμον ἀνδρῶν
φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφιθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
ᾤχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὀρέων,
φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

Ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
οἴχηται προφέρουσα. θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

Ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὥς σε διώκων
δίζημ'· ἀλλά τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμόν
φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν. οὐκέτι δηρόν
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεὶς χάλασον
δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσεαι, ὄβριμε παίδων,
Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
μηδέ σε νικήσῃ παῖδ' ἀδαῆ, κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ. καὶ γάρ σε διῶσμαι.
τούτοις, οἵσπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος

V. 1287. περ Bekkerus, cod. με, Lachmannus conjecit μέν. — V. 1290. ζωσαμένη Bekkerus, cod. ζωσαμένην. — V. 1295. μή με κακοῖσιν, Hermannus conjecit μή μοι μᾶλλον. ibid. ὀρίνῃς Bekkerus, cod. ὀρίναις. — V. 1296. δώματα, Passowius conjecit δώματι. — V. 1301. σῆς ὀργῆς Hermannus, cod. σησοιγη. — V. 1302. φεύγεις Bekkerus, cod. φεύγες. — V. 1309. ὧδ' Bekkerus, cod. οἷ δ'. — V. 1310. παῖδ' ἀδαῆ scripsi, cod. παιδαΐδη, Passowius παιδοφίλη, Hermannus παιδὸς ἄσῃ. — V. 1311. διῶσμαι scripsi, cod. δίωμαι,

ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κεῖμαι· σὲ δὲ μήτις ἁπάντων
ἀνθρώπων ἐρορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

Ὦ παῖ, ἐπεί σοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῷ,
γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογόνη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, στρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὔφρονι θυμῷ
μέτρ' ἥβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοί τε διδοῦν καλόν ἐστιν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν. ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ καλέ, διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Χρῄζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι· ἀλλά σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Hermannus *διῶμμαι*. — V. 1315. *θήσεσθαι* Seidlerus, cod. *σήσεσθαι*. — V. 1316 *ἔχεισθα* Bekkerus, cod. *ἔχοισθα*. — V. 1317. *κεῖμαι* Bekkerus, cod. *κειμι*. — V. 1318. *παιδοφιλεῖν* Bekkerus, cod. *παῖδα φιλεῖν*. — V. 1319. *σοι* Passowius, cod. *τοι*. — V. 1322. *γίνεται* scripsi, vulgo *γίγνεται*. — V. 1323. *Κυπρογόνη* Passowius, cod. *Κυπρογένη*, Bekkerus *Κυπρογενές*. — V. 1325. *εὔφρονι* Bekkerus, cod. *εὐφροσυν*. — V. 1326. *τελέσαντ'*, Hermannus conjecit *τελέσαι τ'*. — V. 1327. *λείαν* Bekkerus, cod. *λίαν*. *σαίνων*, Orellius *σ' αἰνῶν* vel *σ' αἰτῶν* conjecit. — V. 1329. *διδοῦν καλόν ἐστιν* scripsi, cod. *διδόντ' ἔτι καλόν*, Hermannus *διδοῦν' ἔτι καλόν*. — V. 1331. *καλέ* addidi, Passowius *ἐμοὶ δὲ δίδου* scripsit.

"Ολβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἰκαδε δ' ἐλθών
εὕδει σὺν καλῷ παιδὶ πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοὐκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδὶ δαμεὶς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεί ποτε καὶ Γανυμήδους
ἥρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἁρπάξας δ' ἐς "Ολυμπον ἀνήγαγε, καί μιν ἔθηκεν
δαίμονα παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὕνεκα κἀγώ
ἐξεφάνην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

Ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο φωτί·
οὔ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκύς ἐστι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὅφρα τέλειος ἔῃ, Κύρνε, νέοισιν ἔρως.
ἢν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἢν δὲ διώκων
μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται,
δύσμορον ἀργαλέης μνῆμα φιλοξενίης.

V. 1335. δ' ἐλθών Bekkerus, cod. ἐλθών. — V. 1336. εὕδει Bekkerus, cod. εὕδειν. — V. 1341. αἰαῖ scripsi, legebatur αἳ αἳ. — V. 1343. ἀεκούσια Welckerus et Boissonadius, cod. ἀέκουσι. — V. 1350. ἐξεφάνην scripsi, idque conjecit etiam Baiterus, cod. ἐξεδάμην. — V. 1351. φωτὶ Hermannus, vulgo ἀνδρί. — V. 1355. γίνεται scripsi, legebatur γίγνεται. Fortasse autem scribendum est: νῇ μὲν γὰρ τελέσῃς, et deinde: ἢν δὲ διώκων μὴ τελέσῃς pro vulgata τελέσῃ. — V. 1358. δύσμορον ἀργαλέης scripsi, legebatur δύσμορον, ἀργαλέον. noli autem praeterea ἁρπαλέης conjicere.

Χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμά σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μή σε φιλεῖν.

Ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καί μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδός τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὑρέσθαι ῥῄτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἔν τοι αὐάτῃ καί τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμά πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

Ὄλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὠνήμην ἔρδων οἷά τ' ἐλεύθερος ὤν.

Ἄνθρωποί σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς.

V. 1363. *οὐδαμά σ' οὐδ'* Boissonadius, Bekkerus *οὐδαμά σοῦ δ'* ex cod. ut videtur, Hermannus *οὐδαμὰ δ' οὐδ' ἀπεών σεο λήσομαι.* — V. 1372. *αὐάτῃ* scripsi, legebatur *ταύτῃ.* — V. 1382. 83. *Κυπρογενοῦς* bis scripsit et versus separavit Bekkerus, cod. *ἐλθεῖν κυπρο-*

Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἢν μὴ Κυπρογενὴς δῷ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσόν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν.
δαμνᾷς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

X.

PHRYNICHUS.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὁλοή.

XI.

AESCHYLUS.

I. *ΕΛΕΓΕΙΑ.*

1.

Τυῤῥηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

2.

Βριθὺς ὁπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

γινοῦς δῶρον ἰοστ. — V. 1384. *γίνεται* scripsi, vulgo *γίγνεται.* — V. 1385. *ἢν* Schneidewinus, vulgo *ἂν.* — V. 1386. *Κυθέρεια* Bekkerus, cod. *κυθειρα.*

Phrynichus. Plut. Quaest. Sympos. VIII. 9. 3.: *καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὑτοῦ φησιν, ὅτι σχήματα κτλ.*

Aeschylus. Fr. 1. Theophrast. Histor. Plant. IX. 15.: *καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυῤῥηνίαν, Τυῤῥηνὸν γεν. κτλ.* scripsi *Τυῤῥηνῶν.* Cf. Plinius Hist. Nat. XXV. 5.

Fr. 2. Plutarch. de fort. Alexand. c. 1. Sympos. Quaest. II. 5. Compar. Cic. et Demosth. c. 3.

II. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

3.

Κυανέη καὶ τούρδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολυῤῥήνον πατρίδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσείαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

XII.

SOPHOCLES.

1.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βοῤῥᾶς ὡμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

Fr. 3. Anthol. Pal. VII. 255.: *Αἰσχύλου εἰς ἑτέρους προμαχθεσσαλῶν*, ita codex. V. 3. *ζωόν*, supra scriptum *ζωοί*.

Fr. 4. Athenaeus XIV. p. 627. C.: *ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον κτλ.* Integrum exstat epigramma ap. auct. vit. Aeschyl. et v. 1. 2. ap. Plutarch. de exilio c. 13.: *ἀκήκοας δι' ἐπῶν καὶ τουτὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· Αἰσχύλον κτλ.* Respicit Pausan. I. 14.: *ὁ δὲ τότε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας.* V. 4. *καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος* vita Aeschyli; Athenaei codd. *καὶ βαθυχαίταε κεν* (vel *βαθυχαῖται*) *Μῆδοι ἐπιστάμενοι.*

Sophocles. Fr. 1. Athenaeus XIII. p. 604. F.: *Καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν (Εὐριπίδην) τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἡλίου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος· Ἥλιος κτλ.* V. 2. unus cod. *φιλοῦντι ἑτέραν*, alius *φιλοῦντι ἑταίραν.*

2.

Ὠιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.....

XIII.

I O N.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

.. Θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπορέξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοί
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές·
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.

Fr. 2. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3.: *τουτὶ δὲ ὁμολογουμένως Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· Ὠιδὴν κτλ.* Sed numerus corruptus est, nam de sene Sophocle sermo sit, necesse est, fortasse scribendum *πέντε ἐπὶ π'* h. e. *πέντ' ἐπὶ ὀγδώκοντα*, h. e. Olymp. 92. 2.

Ionis. Fr. 1. Athenaeus X. p. 447. D.: *Τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ* (libri *χρόνῳ*) *οἶνος φίλος ὢν Θυρσοφόροις* (*Θυρσοφόρος*), *μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, αὕτη γὰρ κτλ.* V. 1. *Θυρσοφόροις* Casaubonus scripsit, libri *Θυρσοφόρος*, sed idem male confecit hunc versum: *Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος.* nam Jon junxit *Θυρσοφόροις πρεσβεύων*, ut Sophocles in Inacho Fr. 1.: *Ἴναχε — μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.* — V. 5. *ἐπορέξατο* Lobeckius, codd. *ἐπτήξατο* vel *ἐπήξατο*, Casaubonus *ἐπτύξατο*. — V. 9. *μόνον*, Jacobsius *πότον* conjecit. — V. 12. *τῶν*, Hermannus conjecit *ἔνθ'*.

τοῦ σύ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε,
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρυσός
οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλέϊ τ' Ἀλκμήνῃ τε
Προκλέϊ Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
ὀρχείσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης·
ὄντινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἐνδεκάχορδε λύρη, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
τὰς συμφωνούσας ἁρμονίης τριόδους·

V. 15. ἐπιήρανε, Schneidewinus conjecit ἐπιήρανον, at conferas Empedocl. v. 421.: Ἦν δέ τις ἐν κείνοισιν ἀνήρ — παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων. et Append. Anthol. T. II. p. 772.: Πότνι' Ἀθηνάων ἐπιήρανε Τριτογένεια.

Fr. 2. Athenaeus X. p. 463. B.: Ἴων δ' ὁ Χῖός φησι· Χαιρέτω κτλ. V. 2. et dimid. 3. affert Athenaeus XI. p. 486. C.: Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν ἐλεγείοις· ἡμῖν — ἐν ἀργυρέοις. V. 3. Χρυσός scripsi, Cf. Aristoph. Vesp. 1252., vulgo χρυσός. — V. 4. χειροῖν Bentlejus, alii correxerunt, vulgo χειρῶν. — V. 5. Ἡρακλέϊ scripsi, vulgo Ἡρακλεῖ. — V. 10. κυδρότερον, unus cod. ἀνδρότερον, unde Dindorfius ἀδρότερον male. ibid. πίεται, Meinekius πιέτω conjecit.

Fr. 3. Euclides Introd. Harmon. p. 19. ed. Meibom.: Ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ φθόγγου χρῶνται τῷ ὀνόματι (τόνος) οἱ λέγοντες ἑπτάτονον τὴν φόρμιγγα, καθάπερ Τέρπανδρος καὶ Ἴων· ὁ μὲν γάρ φησιν· — ὁ δέ· Ἐν δεκαχόρδῳ λύρᾳ τὴν δεκαβάμονα κτλ. V. 1. ἐνδεκάχορδε λύρα scripsi, nam totidem chordas Ionis aetate habebat lyra, quae tribus constabat tetrachordis, ita ut essent decem intervalla, δεκαβάμων τάξις. Hermannus ἐν δεκαχόρδῳ δ' αὖ scripsit, sed recte deinde articulum τὴν delevit. ibid. ἔχουσα vulgo recte legitur, libri ἔχεις ἀεί, ἔχεις ἄν, ἔχειν ἀεί. — V. 2. τριόδους videtur ipsa illa tria tetrachorda dicere, nisi praestat διόδους.

πρὶν μέν σ' ἑπτάτονον ψάλλον δὶς τέσσαρα πάντες
Ἕλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον,
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

5.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χερὶ κευθει.

6.

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

7.

Athenaeus X. p. 436. F.: αὐτὸς δὲ (Ἴων) ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρός.

8.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισιν
Πιερίας τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

V. 3. μέν σ' Bryennius, codd. πρὶν μὲν οὖν vel πρὸς μὲν ἄρ'. δὶς τέσσαρα scripsi, vulgo διὰ τέσσαρα. Dicit duobus olim tetrachordis sive heptachordo Graecos usos esse. — V. 4. σπανίαν, Schneidewinus scripsit σπανίην.

Fr. 4. Diogenes Laert. I. 120.: Ἴων δ' ὁ Χῖος περὶ αὐτοῦ (Φερεκύδου) φησίν· Ὡς ὁ μὲν κτλ.

Fr. 5. Athenaeus II. p. 86. B.: Ἴων· αὐτὰρ ὅγ' κτλ.

Fr. 6. Plutarch. vit. Thes. 20.: ἔνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Ἀριάδνην Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ Ἴων ὁ Χῖός ἐστι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος λέγων· τήν ποτε κτλ.

Fr. 8. Epigramma in Euripidem mortuum non potuit ab Ione scribi, legitur in Anthol. Pal. VII. 43.: Ἴωνος. V. 2. ἀεί, cod. Pal. αἰεί.

II. *MEAH.*

9.

⏑ ⏑ ⏓ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
x ⏒ – ⏓ ⏑ ⏑ – . . . .

Ἄδαμον παῖδα, ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολόν
τε βαρυγδούπων ἐρώτων,
οἶνον ἀερσίνοον,
ἀνθρώπων πρύτανιν.

10.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Οὐδ' ὅγε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς κόρας τ' ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὅγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

11.

– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
Ἀώϊον ἀεροφοίταν
ἀστέρα μείναμεν ἀελίου λευκοπτέρυγᾶ πρόδρομον.

12.

Pausanias V. 14. 9.: *Ἴωνι δὲ οἶδα τῷ Χίῳ καὶ ὕμνον πεποιημένον Καιροῦ· γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτατον παίδων Διὸς Καιρὸν εἶναι.*

Fr. 9. Athenaeus II. p. 35. E.: *Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν· Ἄδαμον κτλ.* **V. 1.** *πρόπολόν τε* **scripsi, vulgo** *πρόπολον.* **— V. 2.** *ἀερσίνοον* **Casaubonus, codd.** *ἀερσίπνοον* **vel** *ἀερσίπνουν.*

Fr. 10. Philo Judaeus II. 466. 31. Mangey.: *Τοῦ περὶ τοὺς ὄρνιθας ἐναγωνίου μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων διὰ τούτων· Οὐδ' ὅγε κτλ.* **V. 1.** *κόρας τ'* **scripsi, legebatur** *τε κόρας.*

Fr. 11. Schol. Aristoph. Pac. 830. (ap. Suid. v. *διθυραμβοδιδάσκαλοι***)** *Ἴων ὁ Χῖος — ἐποίσεν δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή· Ἀοῖον κτλ. φαίνεται δὲ τετελευτηκὼς ἐκ τούτων. Παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι.* **V. 1.** *ἀώϊον* **scripsi, vulgo** *ἀοῖον.* **— V. 2.** *μείναμεν,* **cod.** *μείνομεν,* **sed Suidas** *μῆνα μέν.* **ib.** *λευκοπτέρυγα* **Suidas,** *λευκῇ* **vel** *λεπτῇ πτέρυγι* **Schol.**

13.

Schol. Apoll. Rhod. I. 1165.: *Καὶ Ἴων δὲ ἐν τῷ διθυράμβῳ ἐκ τοῦ πελάγους φησὶ μεταβληθέντα τὸν Αἰγαίωνα ἀναχθῆναι εἰς τὸν Ὄλυμπον, φυλάξοντα τὸν Δία· εἶναι δὲ αὐτὸν Θαλάσσης υἱόν.* **Cf. Eudocia p. 29. et 91.**

14.

Argument. Soph. Antig.: *Στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωΐδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτὴν Ἰσμήνην, ἃς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπροισθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους.*

XIV.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς.

2.

Plutarch. vit. Cimon. c. 4.: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅλως φαίνεται τοῖς περὶ τὰς γυναῖκας ἐρωτικοῖς ὁ Κίμων ἔνοχος γενέσθαι· καὶ γὰρ Ἀστερίας τῷ γένει Σαλαμινίας καὶ πάλιν Μνήστρας τινὸς ὁ ποιητὴς Μελάνθιος μνημονεύει πρὸς τὸν Κίμωνα παίζων δι' ἐλεγείας σπουδαζομένων ὑπ' αὐτοῦ.*

Melanthius. Fr. 1. Plutarch. vit. Cim. IV.: *Ὁ Πολύγνωτος οὐκ ἦν τῶν βαναύσων οὐδ' ἀπ' ἐργολαβίας ἔγραφε τὴν στοάν, ἀλλὰ προῖκα φιλοτιμούμενος πρὸς τὴν πόλιν, ὡς οἵ τε συγγραφεῖς ἱστοροῦσι καὶ Μελάνθιος ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τρόπον τοῦτον· Αὐτοῦ κτλ.* **V. 2.** *κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς* **Reiskius, vulgo** *κόσμησε καὶ ἡμιθέων ἀρεταῖσι.*

XV.

HIPPO.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XVI.

EMPEDOCLES.

1.

Ἄκρον ἰητρὸν Ἄκρων', Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἡμετέρης.

2.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον Ἀγχίτου υἱόν,
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης θαλάμων.

Hippo. Epigramma legitur ap. Clement. Alex. ad Gent. p. 36.: *οὐ νέμεσις τοίνυν οὐδὲ Ἵππωνι ἀπαθανατίζοντι τὸν θάνατον τὸν ἑαυτοῦ· ὁ Ἵππων γὰρ ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τῷ μνήματι τῷ ἑαυτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον· Ἵππωνος κτλ.* Idem Alexander in Aristotel. Metaphys. I. 3.

Empedocles. Ep. 1. Diog. Laert. VIII. 65.: *Ἄκρωνος ἰατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὴν κατασκευὴν πατρῴου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότητα, παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τά τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καί τοι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· τί δὲ ἐπιγράψομεν ἐλεγεῖον ἢ τοῦτο· Ἄκρον κτλ. τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρονται· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.* Empedocli tribuit Suidas v. *Ἄκρων*, et respicere videtur Plinius Hist. Nat. XXIX. 4. Non addito auctoris nomine profert Eustath. ad Od. p. 1634. 10. Adde Walzii Rhet. III. p. 641. et Hesych. Miles. p. 16.

Ep. 2. Diog. Laert. VIII. 65.: *Ἐμπεδοκλῆς καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Παυσανίαν) ἐποίησεν· Παυσανίαν κτλ.* Adde Anthol. Pal. VII. 508. ubi *Σιμωνίδου εἰς Παυσανίαν τὸν ἰατρὸν* legitur. V. 1. *Παυσανίην ἰητρὸν* Diog., *Παυσανίαν ἰατρὸν* Anthol. ibid. *Ἀγχίτου* Diog., *Ἀγχίτεω* Anthol. — V. 2. *φῶτ'* Diog., *τὸν δ'* Anthol. ibid. *ἔθρεψε Γέλα* Diog., *ἔθαψε πέλας* Pal. cod., *ἔθαψε κόνις* Plan. Si *ἔθαψε* verum, abjudicandum epigramma Empedocli. — V. 3. *πολλούς*, Anth. *πλείστους*. ibid. *μογεροῖσι — καμάτοισιν* Diog., *κρυεραῖσι — ὑπὸ νούσοις* Anthol.

XVII.

DIONYSIUS.

1.

Ὦ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποίησιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
σοὶ πρώτῳ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι
καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

Κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἑστάναι οἱ δυσέρωτες
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,

Dionysius Fr. 1. Athen. XV. p. 669. D.: *Καὶ ὁ Δημόκριτος, Ἀλλ' ἵνα κἀγώ, φησί, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου, λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε, τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα, δέχου κτλ.* Pentametro exorsus est Dionysius elegias, qui multa novavit, vid. Athen. XIII. p. 602. C.: *προτιάξας (Ἀπόλλων) τοῦ ἑξαμέτρου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις.* V. 3. *πρώτῳ*, Osannus conjecit *προτέρῳ*. — V. 4. *τόδε* Spanhemius, vulgo *τότε*.

Fr. 2. Athen. XV. p. 669. B.: *Καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν (Διονυσίου) μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλπιανὸς βρενθύηται ὡς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὁμηρίδαις μόνος ἀνασπάσας τὰ κοττάβια, ἀγγελίας κτλ.* V. 1. *πευσόμενοι* Casaub., libri *πεσσόμενοι*. — V. 2. *διαλύσατε*, unus cod. *διαλύετε*.

Fr. 3. Athen. XV. p. 668. E. *Μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβον κτλ.* V. 1. *ἑστάναι* codd., vulgo *ἱστάναι*, Bernhardius conj. *κότταβος ἐν. σοι τρίτος ἑ. ὃν δυσέρ.* — V. 4. *ἰδεῖν*, Dalecampius *ἰεῖν*.

ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέαται.

4.

Ὕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν,
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπόν τε φίλον
εἱρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης δὲ λόγου
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5.

Καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
* * περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

6.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

Κραυγὴν Καλλιόπης.

V. 5. *βηματίσαισθε* duo codd., *βηματίσασθε* alius. ibid. *κατὰ κλίνην* unus cod., *κατακλείνην* duo libri, vulgo *κατακλινῆ*. — V. 6. *ἐκτέαται* Hermannus, vulgo *ἐκτέταται*, unus cod. *ἐκτέτανται*.

Fr. 4. Athen. XV. p. 668. F.: *Ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ᾄτει πιεῖν μεγάλῃ κύλικι ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε· Ὕμνους κτλ.* V. 2. *τηλεδαπόν τε* Casaub., libri *τηλέπαδόν τε*. — V. 4. *ἐπὶ συμποσίου*, fortasse *ἀπὸ συμπ.* legendum. ibid. *δὲ* scripsi, legebatur *τε*. — V. 5. *πέμπει*, fortasse praestat *πέμψει*. De Phaeace vid. Comment. de Com. Att. Ant. p. 338. sq.

Fr. 5. Athen. X. p. 443. C.: *Ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίγνεσθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη· Καί τινες κτλ.* V. 1. *καί τινες* codd., vulgo *κἄν τινες*, Dindf. conj. *καὶ πίον*. — V. 3. conjecit Hermannus *μάρναντται περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φ. οὐκ' ἀπόλωλε.*

Fr. 6. Athen. XV. p. 702. C.: *Κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον· Τί κτλ.* Vide Pindari Prosod. Fr. 59.

Fr. 7. Aristotel. Rhetor. III. 2.: *Διονύσιος προσαγορεύει ὁ Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις κραυγὴν Κ. τὴν ποίησιν.*

XVIII.

EURIPIDES.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ.

Οἵδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

2.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμμασι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε συναίμους
ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

II. ΜΕΛΗ.

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗι.

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ – –
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑
X – ⏓ ⏑ ⏑ – –
– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
καλὸν ἀ νίκα· τὸ κάλλιστον δ' ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων λάχεν,

Euripides. **Fr. 1.** Plut. vit. Nic. c. 17.: ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετὰ τὴν ἧτταν αὐτῶν καὶ τὸν ὄλεθρον γράφων ἐπικήδειον ἐποίησεν· οἵδε Συρακοσίους κτλ.

Fr. 2. Athenaeus II. p. 61. B.: Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, — ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα· Ὦ τὸν κτλ. V. 1. ἀγήραντον Casaub., vulgo ἀγήρατον. — V. 4. μοιριδίῳ Casaub., vulgo μοιραδίῳ.

Fr 3. Plutarch. vit. Alc. c. 11 : αἱ δ' ἱπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων· ἑπτὰ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπίασιν ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεύς· μόνως δ' ἐκεῖνος· τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον ὡς Θουκυδίδης φησίν, ὁ δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν·

ἅρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα βῆναί τ' ἀπονητί,
τρὶς στεφθέντα τ' ἐλαίᾳ
κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

4.

Plutarch. vit. Demosth. c. 1.: ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῇ Ὀλυμπίασι ἱπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον, εἴτ' Εὐριπίδης, ὡς ὁ πολὺς κρατεῖ λόγος, εἴθ' ἕτερός τις ἦν, Σόσσιε, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι τὴν πόλιν εὐδόκιμον.

XIX.

THUCYDIDES.

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών, ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσας
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ἄσματι ταῦτα· Σὲ δ' κτλ. Respicit carmen Athen. I. p. 3. E.: Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον κτλ. V. 2. τὸ κάλλιστον scripsi, vulgo κάλλιστον. ib. λάχεν addidi, quod vulgo deest. — V. 4. στεφθέντα τ' scripsi, vulgo στεφθέντ'.

Thucydides. Anthol. VII. p. 45.: εἰς τὸν αὐτὸν (Εὐριπίδην) Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ. Thomas Mag. vit. Eurip. κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ Ἀθήνῃσι γέγονεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς τάδε· Μνῆμα κτλ. V. 1. μνῆμα Thomas, μνᾶμα Anthol. — V. 2. ᾗ Planudes, ἣ cod. Pal. — V. 3. Μούσας, Μούσαις cod. Pal.

XX.

EUENUS.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
Καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
„Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε."
Τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Ἡγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γιγνώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

3.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

4.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
κρυπτόμενον, μανίης πουλὺ χερειότερον.

Euenus. Fr. 1. Athen. IX. p. 367. E.: *Σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, Ἀλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη σιωπήσας· Πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μέν, κατὰ τὸν Πάριον Εὐηνόν, ἔθος κτλ.* et v. 1—4. Stobaeus LXXXII 3. affert. V. 1. *μὲν* om. Athenaeus. — V. 2. *ἐν ἔθει* Stobaeus, *ἐθέλει* Athenaeus. — V. 3. *τούτους* Stobaeus, *τούτοις* Athenaeus. ibid. *εἷς ὁ παλαιὸς* Athen., *ὡς ὁ παλαιὸς* Stobaeus. — V. 4. *ταῦτα* Stobaeus et Athen. X. p. 429. F. ubi hic versus affertur: at priore loco *τοιαῦτα* legitur. *δοκοῦντ' ἔστω* Athenaeus priore loco, nisi quod nonnulli codd. *δοκοῦντες τω* vel *τως* exhibent, altero loco *δοκοῦντ' ἔστ'*, Stobaeus *δοκοῦντ' ἐστίν.* — V. 6. *εἰσὶ* Casaubonus, codd. *εἰς.* Cf. Herodian. post Lobeckii Phrynich. p. 469.

Fr. 2. Stobaei Appendix T. IV. p. 10. ed. Gaisf.: *Ζήνου· ἡγοῦμαι κτλ. Εὐηνοῦ* Bachius correxit.

Fr. 3. Stobaeus LI. 17.: *Εὐηνοῦ.* V. 1. *σοφίᾳ*, unus cod. *σοφίαν.*

Fr. 4. Stobaeus XX. 2.: *Εὐηνοῦ.* V. 2. *πουλὺ χερειότερον* tres codd., vulgo *πολὺ χειρότερον.*

5.

Ἦ δέος ἡ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

6.

ἥτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.

7.

[Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μήτε θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅντιν' ἂν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴκῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ,
μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν.]
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.
[τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω,
οὐ πάσας νύκτας γίγνεται ἁβρὰ παθεῖν.]

II. *Ε Π Η.*

8.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δή
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

Fr. 5. Plut. de amore prol. c. 4: *Ἐπαινεῖται καὶ μνημονεύεται τοῦ Εὐηνοῦ τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν· ἄδε, ὅση λύπη κτλ.* Artemidorus Oneirocr. I. p. 15. omisso nomine: *ἡ δέος ἡ λύπη κτλ.* ita codex, vulgo *ὡς υἱοὺς ἡ λύπη.* Adde Hermiam in Plat. Phaedrum p. 267.: *Θαυμαστὸς δὲ ἐγένετο Εὔηνος· καὶ ἀλλαχοῦ αὐτὸν ἐπαινεῖ, ὅς καὶ τὸν ἴαμβον τοῦτον εἶπε· φόβος ἡ λύπη παῖς πατρὶ πάντα βίον.*

Fr. 6. Stobaei T. I. p. 18.: *Ἀριστοτέλης περὶ ἀρετῆς. Ἀδικίας δέ ἐστιν εἴδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. — ὕβρις δέ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέρους. ὅθεν καὶ Εὐηνός περὶ αὐτῆς λέγει· Ἥτις κτλ.*

Fr. 7. Aristotel. Metaphys. IV. 5.: *τὸ γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ Εὐηνός φησι· Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον κτλ.* Eidem Eueno tribuit Eth. Eudem. II. 7. et Plutarch. non posse suav. viv. sec. Epic. c. 21. Omisso poetae nomine Aristotel. Rhetor. I. 11. Idem versus legitur in Theognideis v 474., itaque videtur universum illud carmen Eueni esse.

Fr. 8. Aristotel. Eth. Nicom. VII. 11.: *Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπόν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ Εὔηνος λέγει· Φημὶ κτλ.* Adde Eth. Eudem. VI. 10.

XXI.

CRITIAS.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [1.]*)

ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος
* * * * *
Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα.
εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος.
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη,
καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ.
Φοίνικες δ' εὗρον γράμματ' ἀλεξίλογα.
Θήβη δ' ἁρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·
φορτηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἁλὸς ταμίαι.
τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

Critias. **Fr. 1. Athen. I. p. 28. B.:** *Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα καταλέγει)· Κότταβος κτλ.* **V. 1. 2. affert etiam Athen. XV. p. 666. B.:** *μάθε παρ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων παιδιὰ Σικελική ἐστιν εὕρεσις, ταύτην πρῶτον εὑρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβος κτλ.* — **V. 1.** *ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὲς* **Athenaeus altero loco (cf. Schol. Arist. Pac. 1243.),** *χθονὸς ἐκπρεπὲς εἰς* **priore loco.** — **V. 3.** *κάλλει δαπάνῃ τε* **Casaubonus, vulgo** *καλλιδαπάνῃ τε.* **ibid.** *κράτιστος* **unus cod., alius** *κράτιστε,* **vulgo** *κρατίστη.* **Post hunc versum fortasse plures omissi sunt.** — **V. 5.** *ἔξοχα* **edd., in codd. deest.** — **V. 7.** *Τυρσηνὴ* **codd., vulgo** *Τυρσηνήν.* — **V. 9.** *ἀλεξίλογα* **codd. et Eustath. Od. p. 1771. adde Grammat. in Bekk. Anecd. T. I. p. 382. 19.** *ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος.* **Schweighaeserus conjecit** *λεξίλογα.* — **V. 11. Eustath. p. 1771. affert.** — **V. 12.** *τροχοῦ* **Casaub., vulgo** *τροχόν.* **ibid.** *γαίης,* **codd.** *γαίας.* — **V. 14.** *Μαραθῶνι* **edd., codd.** *Μαραθῶνος.*

---

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν θιάσου·
* * * * * * *
ἄγγεα Λυδὴ χειρ εὖρ' Ἀσιατογενής,
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει·
λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην παπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη.
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμῃ τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,
πρός θ' ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα,
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,
καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
* * *
Αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

Fr. 2. Athen. X. p. 432. D.: *Προπόσεις τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις· Καὶ τόδ' κτλ.* **V. 4.** *κυκλοῦν* **Casaubonus, codd.** *κύκλου* **vel** *κύκλῳ.* **ibid.** *θιάσου,* **Casaubonus** *θίασον,* **Porsonus** *Θασίου.* **Excidit deinde hexameter. — V. 6.** *Λυδὴ χειρ εὖρ' Ἀσιατογενὴς* **scripsi, Porsonus** *Λυδὴ χειρ Ἀσιατογενής,* **codd.** *λυδῆ χειρευνασίατο γενης.* **— V. 8.** *προπιεῖν* **duo codd., alii** *προπολεῖν* **vel** *προποτεῖν.* **— V. 9.** *τε λύουσι* **unus cod.,** *τελέουσιν* **ceteri. — V. 11.** *τεύχουσιν,* **Bachius** *τρύχουσιν* **ibid.** *ὄμματ'* **Hermannus et Meinekius, vulgo** *ὄμμ'.* **— V. 12.** *λῆστις* **epit. Hoeschelii, libri** *λῆσις.* **— V. 16.** *πάντ' ἀπάγειν,* **videtur** *πάντας ἄγειν* **legendum. — V. 17.** *γλῶσσαν* **unus cod.,** *γλῶτταν* **vulgo. — V. 21.** *Ὑγίειαν* **unus cod.,** *Ὑγείαν* **ceteri. — V. 23. Plura deese apparet, dicit enim Athenaeus:** *ἐξῆς τε πάλιν φησίν· Αἱ γὰρ κτλ.* **— V. 24.** *ἅπαντα,*

ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοὔνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3].

Γνώμη δ' ἥ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοὔργον ἔδρασα τόδε.
Σφραγὶς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

Schneidewinus ἔπειτα conjecit. — V. 26. ἔσθειν, duo codd. ἐσθίειν. ibid. φρονεῖν Bachius, vulgo φανέν. — V. 27. ἀπότακτος, unus cod. ἀπότακτον.

Fr. 3. Hephaestio p. 22. Gaisf.: *Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείᾳ οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὄνομα· φησὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ οὕτως· Καὶ νῦν κτλ.* V. 1. Ἀθηναῖον, plures libri Ἀθηναίου.

Fr. 4. Plutarch. Alcib. c. 33.: *Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλαίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις· Γνώμη κτλ.* V. 1. γνώμη, Valckenarius conjecit γνώμην. — V. 2. ἔδρασα plerique codd., olim ἔγραψα. — V. 3. γλώσσης Schaeferus, vulgo γλώττης. ibid. τοῖσδεσι, duo codd. τοῖσδε σοι. Critiae fortasse ex elegia versus est, quod etiam Schleiermacherus existimavit, qui legitur ap. Platon. Rep. II. p. 367. E.: *Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἀεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν τοῦ τε Γλαύκωνος καὶ τοῦ Ἀδειμάντου ἠγάμην, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἥσθην καὶ εἶπον· οὐ κακῶς εἰς ὑμάς, ὦ παῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής, εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην, εἰπών·*

Παῖδες Ἀρίστωνος, κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.

Cf. Aristides T. II. p. 98. et Schol. T. III. p. 420. ed. Dindf. — Ex Elegia fortasse petitum est, quod Schol. Eurip. Hippolyt. v. 263. dicit: *Μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοί εἴ που ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐστιν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος· οἱ δὲ Σωδάμῳ.*

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος, νίκας δ' Ἀγεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

6. [5.]

Ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

II. *Ε Π Η.*

7.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντα πότ' ὠδάς
ἡδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδύν, ἄλυπον.
οὗ ποτε τοῦ φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας Θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ Θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

Fr. 5. Plutarch. Cimon. c. 10.: *Γοργίας ὁ Λεοντῖνός φησι τὸν Κίμωνα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μέν, ὡς χρῷτο, χρῆσθαι δέ, ὡς τιμῷτο. Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν ταῖς ἐλεγείαις εὔχεται· Πλοῦτον κτλ.*

Fr. 6. Stobaeus Floril. XXIX. p. 10.: *Κριτίου.*

Fr. 7. Athen. XIII. p. 600. E.: *ὃν (Ἔρωτα) ὁ σοφὸς ὑμνῶν ἀεί ποτε Ἀνακρέων πᾶσίν ἐστι διὰ στόματος· λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε· Τὸν κτλ.* V. 5. τοῦ Hermannus, vulgo σου. — V. 7. διαπομπεύῃ plerique codd., unus διαπομπεύσῃ, Osannus conjecit διαποιπνύῃ. ibid. προπόσεις unus cod., ceteri πρόποσις, προπόσιν, προπόσις. ibid. ἐπιδέξια νωμῶν duo codd., alii ἐπὶ δεξιὰν ὦμον vel ἐπὶ δεξιὸν ὦμον. — V. 9. Θ' unus cod, alius τε, alius δ'. ἄκραισι plerique libri, ἄκροισι unus. ibid. καθίζῃ unus cod., ceteri καθίζει, καθίζοι, καθίξει. — V. 10. ψακάδεσσιν plerique codd., ψεκάδεσσιν duo.

XXII.

SOCRATES.

1.

Δήλι' Ἄπολλον χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεεινώ.

2.

Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστυ νέμουσιν
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.

3.

Οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

XXIII.

PLATO.

I. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

1.

Τὴν ψυχήν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

Socrates. **Fr. 1.** Diog. Laert. II. 42.: *Ἀλλὰ καὶ παιᾶνα κατά τινας ἐποίησεν (Σωκράτης) οὗ ἡ ἀρχή· Δήλι' Ἄπ. κτλ. Διονυσόδωρος δέ φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιᾶνα.*

Fr. 2. Diog. Laert. ibid.: *ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσώπειον οὐ πάνυ ἐπιτετευγμένως, οὗ ἡ ἀρχή· Αἴσωπος κτλ.* Cf. Plato Phaedone 60. et Plutarch. de audiend. poet. c. 2.

Fr. 3. Athenaeus XIV. p. 628. F.: *Καὶ Σωκράτην ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρίστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια, λέγων οὕτως· Οἱ δὲ κτλ.*

Plato. **Ep. 1.** Anthol. V. 78.: *Πλάτωνος εἰς Ἀγάθωνα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ.* Adde Gell. N. A. XIX. 11. et Diog. Laert. III. 32., qui v. 1. εἶχον exhibet.

2.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐραστῶν
ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαΐς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὔχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ὑδάτων.

Ep. 2. Ib. V. 79.: *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταίραν τινὰ δυσπιθῆ.* et Diog. Laert. III. 42. V. 3. *νοεῖς*, cod. Pal. *μισεῖς*. ibid. *τοῦτ'*, cod. Pal. *ταῦτ'*.

Ep. 3. Ibid. V. 80.: *τοῦ αὐτοῦ.* et Diog. Laert. III. 32.

Ep. 4. Anthol. VI. 1.: *Πλάτωνος ἐπὶ κατόπτρῳ ἀνατεθέντι παρὰ Λαΐδος.* V. 1. *τὸν ἐραστῶν* Pal., *τῶν ἐρώτων* vulgo. — V. 3. et 4. vertit Ausonius Ep. 55.

Ep. 5. Anthol. VI. 43.: *εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου Πλάτωνος.* V. 2. *λιβάσιν* cod. Pal., *σταγόσιν* ed. Asc. — V. 3. *μορφώσας*, cod. Pal. *τυπώσας* et supra *γρ. μορφώσας*, Plan. *στηλώσας*. — V. 4. *ἀκεσσάμενος* cod. Pal., *ἀκεσσάμενον* Plan. — V. 7. *ἀπολείπων*, cod. Pal. *ἀπὸ λειπών*. — V. 8. *γλυκερῶν*, cod. Pal. supra *γρήν*. ibid. *ἐπόθει* Jacobsius, cod. *ἐπόθη*. ibid. *ὑδάτων* scripsi, cod. *ναμάτων*. apud Planud. versus deest.

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δήποτε γεινομέναις.
σοὶ δέ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός
ὤπται καὶ πάντη πᾶσι περιβλέπεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν.

9.

Οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ep. 6. Anthol. VII. 35.: *εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου*, sed infra p. 289. ubi repetitur in codice, *Πλάτωνος* legitur. Affert Plutarch. de anim. procr. c. 33.: *ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον· ἄρμενος ἦν* κτλ. *εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος.* V. 1. *ἄρμενος* Plut. et cod. Pal. altero loco, sed priore *ἤπιος*.

Ep. 7. Anthol. VII. 99.: *εἰς Δίωνα τὸν Συρακούσιον· Πλάτωνος φιλοσόφου.* Diog. Laert. III. 30. V. 1. *μέν*, Jacobsius *μήν* conjecit. — V. 2. *δήποτε* Diog., *δὴ τότε* cod. Pal. et Suidas v. *γεινομέναις*, sic enim ille pro *γεινομένοις*.

Ep. 8. Anthol. VII. 100.: *εἰς Ἄλεξιν καὶ Φαῖδρον Πλάτωνος.* Diog. Laert. III. 31. et Apulejus Apol. p. 417. V. 2. *πᾶσι περιβλέπεται*, Diog. *πᾶς τις ἐπιστρέφεται.* — V. 3. *ἀνιήσει* Brunckius, vulgo *ἀνιήσεις*.

Ep. 9. Anthol. VII. 256.: *Πλάτωνος εἰς τοὺς Ἐρετριεῖς τοὺς ἐν Ἐκβατάνοις κειμένους.* at omisso poetae nomine Pilostr. vit. Apoll. I. 24. V. 2. *κείμεθ' ἐνὶ* Philostr., *κείμεθα ἐν* Pal. cod.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.
ὡς ἀλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν οἰκτείρασα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνό μὲν ἐνδύσαιτο καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς Ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

Ep. 10. Anthol. VII. 259.: *Πλάτωνος εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς ἐν Σούσοις τελευτήσαντας.* Diog. Laert. III. 33.: *φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριέας τοὺς σαγηνευθέντας αὐτοῦ εἶναι· Εὐβοίης κτλ.* et Suidas T. II. p. 142. V. 1. *Εὐβοίης*, Suidas *Εὐβοέων*. ib. *ἐσμέν*, Diog. *ἦμεν*. — V. 2. *ὅσσον*, Diog. *τόσσον*.

Ep. 11. Anthol. VII. 265.: *Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν.* V. 2. *ὕπεστ'*, cod. Pal. *ὑπ' ἐστ'*.

Ep. 12. Anthol. VII. 268.: *Εἰς ναυηγόν, ὃν εὑρών τις ἐξέδυσεν τῶν ἱματίων, Πλάτωνος.* V. 1. *οἰκτείρασα* cod. Pal., *ἡκτείνασα* Brunckius. — V. 5. *μὲν* Planud., *κεν* cod. Pal. — V. 6. *ῥάκος*, cod. Pal. supra *γρ. φάρος* et sic Planud.

Ep. 13. Anthol. VII. 269.: *τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν.* V. 2. *παρερχόμενοι*, cod. Pal. *παρ' ἐρχόμενοι*.

Ep. 14. Anthol. VII. 669.: *εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου* [*τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος*]. Adde Apulej. Apol. p. 416. et Diog. Laert. III. 29 : *Ἀρίστιππος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μειρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν συγασκουμένου ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Δίωνος τοῦ προειρημένου. ἔνιοι καὶ Φαίδρου φασί·*

15.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἑῷος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

[Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.]

17. a. b.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.
Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρών
ῥῖψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

18.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

19.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτούς· Ἀστέρας κτλ.

Ep. 15. Anthol. VII. 670.: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Ἀστέρα τὸν μαθητήν. et Apulej. et Diog. l. l.

Ep. 16. Anthol. IX. 3.: Ἀντιπάτρου, οἱ δὲ Πλάτωνος εἰς καρύην πεφυτευμένην ἐν ὁδῷ. Prioris potius epigramma videtur esse. V. 3. ἀκρέμονας, cod. Pal. ἀκρεμόνας. — V. 5. ἦ γὰρ Planud., εἰ γὰρ cod. — V. 6. ἐς ἐμὴν cod., ἐπ' ἐμὴν vulgo.

Ep. 17 a. Diog. Laert. III. 33. Platoni tribuit, at in Anthol. IX. 44. idem hoc epigramma legitur inscriptum Στατυλλίου Φλάκκου et ib. 45. (17. b.): Πλάτωνος τοῦ μεγάλου.

Ep. 18. Anthol. IX. 51.: Πλάτωνος.

Ep. 19. Anthol. IX. 506.: Πλάτωνος εἰς τὰς Μούσας.

20.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα μὲν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

21.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πάν,
ὑγρὸν ἰεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

22.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶνον ὑπὸ Ζεφύροις,
καί σοι καχλάζουσαν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομέναν ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

23.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντῃ δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσεν, οἷά γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

Ep. 20. Anthol. IX. 747.: *Πλάτωνος ἐπὶ ε̄ βοῶν ἄλλως.* Cf. ibid. 746. Polemonis epigramma. V. 3. *ἀπέφευγε* Planud., *ἀπέφυγε* cod. Pal.

Ep. 21. Anthol. IX. 823.: *Πλάτωνος εἰς Πᾶνα.* V. 2. *βληχὴ* cod., *βληχὰ* Plan. — V. 3. *ἐπεὶ* Plan., *ἐπὶ* cod. Pal. — V. 4. *ὑγρόν*, Ruhnkenius conj. *γυρόν.*

Ep. 22. Anthol. Planud. 13.: *Πλάτωνος.* V. 2. *πυκινοῖς* Brunckius, vulgo *πυκνοῖς.* ibid. *κῶνον* Scaliger, vulgo *κῶμον.* — V. 4. *θελγομένων* Brunckius, vulgo *θελγομένῳ.*

Ep. 23. Anthol. Planud. 160.: *Πλάτωνος.* V. 6. *οἷά γ'* Jacobsius, vulgo *οἵαν.*

24.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρινομένη.

25.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν,
ἦν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

26.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

27.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς ἔρως.
ἆ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

28.

Ἃ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν Ἔρωτ' ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.

Ep. 24. Anthol. Planud. 161.: *τοῦ αὐτοῦ.*

Ep. 25. Anthol. Planud. 248.: *Πλάτωνος.*

Ep. 26. Thomas Mag. vit. Aristotel. p. XIV. Olympiod. vit. Platonis, denique vita Platonis edita in Bibl. Litter. et Artt. V. p. 11. ubi legitur: *ὅπερ ἤθελον εὑρεῖν, Διζόμεναι ψυχὴν κτλ.*

Ep. 27. Athenaeus XIII. p. 589. C.: *ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα, ὡς καὶ ᾄδειν εἰς αὐτὴν τάδε· Ἀρχεάνασσαν κτλ.* Idem legitur apud Diog. Laert. III. 31. At in Anthol. VII. 217. Asclepiadi tribuitur. V. 1. *Ἀρχεάνασσαν* Anthol., ceteri *Ἀρχαιάνασσαν.* — V. 2. *καὶ ἐπὶ ῥυτίδων*, Athenaei codd. *κἀπὶ ῥυτίδων, καὶ ἀπὸ ῥυτίδων.* ib. *ἕζετο δριμὺς* Diog., *πικρὸς ἔπεστιν* Athen., *ὁ γλυκὺς ἕζετ'* Anthol. — V. 3. Anthol. *ἆς νέον ἦβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταί.* sed cod. id quod exhibui praebet. — V. 4. *πρωτοπλόου* Diog. et cod. Anthol., ubi vulgo *πρωτοβόλου*, Athen. *πρωτοπόρου.* ib. *ἤλθετε*, unus Athenaei cod. *ἤκετε.*

Ep. 28. Diog. Laert. III. 33. Platoni tribuit. At in Anthol. IX. 39. *Μουσικίου*, sed Planudes *Μουσικίου ἢ Πλάτωνος.* Stobaeus LXI. sine poetae nomine affert. V. 2. *Ἔρωτ'*, Anthol. *ἔρων*, Plan. *ἔρον.* ibid. *ὔμμιν*, cod. Pal. *ὑμμιν*, Plan. *ὔμμι.*

χαὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

II. ΕΠΗ.

29.

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο.
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχυτοῦσ' ἐντός, λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

XXIV.

ANTIMACHUS.

I. ΛΥΔΗ.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

2.

Γένναν θῆκε Καβάρνου ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

V. 3. χαΐ, Diogenes αἱ. — V. 4. ἡμῖν δ', Diogenes omisit δ'. Fr. 29. Anthol. Planud. 210.: Πλάτωνος. — V. 7. κηροχυτοῦσ' Jacobsius, vulgo κηροχύτοις.

Antimachus. Fr. 1. Stephanus Byz. v. Δώτιον — καὶ Δωτιὰς ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς — καὶ Ἀντίμαχος ἐν δευτέρῳ Λύδης· φεύγοντας κτλ.

Fr. 2. Photius p. 344.: Ὀργεῶνες — ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γενεαῖ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργίωνας. eadem Suidas T. III. p. 708.: ἐν τῇ Λύδῃ γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας. Respicit Harpocratio p. 139. 3.: οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔτattον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχός τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς. Quae correxi, Valesius γένναν Καβάρνου θῆκεν scripsit.

Fr. 3. Schol. Eurip. Phoeniss. v. 44.: ὅτι δὲ Πολύβῳ ἔδωκε (Οἰδίπους) τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχός φησιν ἐν Λύδῃ· εἶπε κτλ. V. 1. τάσδε scripsi, vulgo τάδε, Barnesius ταῦτα.

4.

..... *Τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ*
Ἠέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

5.

Τῶν μεγάλων ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν.

6.

Ἤϋτε τις καύηξ δύπτησιν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ.

7.

Schol. Apoll. Rhod. I. 211.: *Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε. τούτους ἐκ διαφόρων τύπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ ἐκ Δαυλίδος, Δοῦρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων· καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος.*

8.

Schol. Apoll. Rhod. I. v. 1290.: *Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὼ ὑπὸ τοῦ ἥρωος.*

9.

Schol. Apoll. Rhod. III. 409.: *Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ Ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφήνατο.* **Adde Schol. Pind. Pyth. IV. 398.:** *τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ ἡφαιστοτεύκτους λέγει.*

Fr. 4. Athenaeus XI. p. 469. F.: *ὅτι δὲ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διέκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν — καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτωσὶ λέγει· τότε δὴ κτλ.* **V. 1.** *χρυσίῳ* **scripsi, vulgo** *εὔχρεῳ.* **— V. 2.** *πόμπευεν* **Schweighaeuserus, codd.** *πόμπει, πομπεῖ, πέμπει.*

Fr. 5. Etymol. M. p. 375. 40.: *ἔρκτωρ, ὁ πρακτικός, Ἀντίμαχος· τῶν κτλ.* **unus cod.** *οἱ τῶν,* **unde Valckenarius** *ὅσσοι* **scripsit.**

Fr. 6. Schol. Apoll. Rhod. I. 1008.: *Δύπτειν δέ ἐστι τὸ δύνειν — πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· ἤϋτε κτλ. τις* **in uno cod. deest.** *δύπτησιν* **Rutgersius, codd.** *δύπτει* **vel** *δύνῃ. ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ,* **codd.** *εἰς ἁλμυρὸν ὕδωρ* **vel** *ἐς ἁλμυρὸν πέλαγος.* **Ex Lyde autem petitus videtur versus, quoniam Apollonii scholiasta hoc solum carmen videtur in manibus habuisse.**

10.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 156.: *Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἑφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπῳδαίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμίσαι τὸν δράκοντα ἐπᾴδουσαν καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι. καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν κοιμωμένου τοῦ θηρίου, συμφώνως τῷ Ἀντιμάχῳ.*

11.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1153.: *Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λύδῃ ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ (Μηδείᾳ) φησὶ τὸν Ἰάσονα.*

12.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 259.: *Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φησιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.*

13.

Schol. Apoll. Rhod. II. v. 296.: *Στροφάδας φησὶ κεκλῆσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοὐπίσω, λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται· οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες ἠύξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἁρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.* **Cf. etiam ib. ad v. 297.:** *Αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες, μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ.*

14.

Schol. Apoll. Rhod. II. 178.: *Ἀγηνορίδης· Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστι (Φινεὺς) ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσίοδός φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησίν.*

15.

Schol. Il. Z. 200.: *Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνεῖλε (Βελλεροφόντης) θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς, διὰ τοῦτο μισηθῆναι αὐτόν φησιν ὑπὸ τῶν θεῶν.*

II. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.*

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μάταν;
ὄντεα σοὶ γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνάν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

XXV.

ASTYDAMAS.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην ἦ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται.

XXVI.

SOPHOCLES MINOR.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

I.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

Epigramma. Anthol. IX. 321.: *Ἀντιμάχου εἰς Ἀφροδίτην ὁπλοφορουῦσαν.* — V. 2. *μάταν* Planud., *μάτην* cod. Pal. — V. 3. *ἅ τε — τέρψις* cod. Pal., *αἵτε — τέρψεις* Planud. — V. 4. *μέθες* Planud., *κάθες* cod. — V. 5. *εὐχαίταν* vulgo, cod. Pal. *εὔχεται ἄν.*

Astydamas. Photius p. 502. 23.: *τὸν δὲ (Ἀστυδάμαντα) εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ κτλ.* Add. Suidas T. III. p. 291. V. 1. *γενόμην*, Photius *γενοίμην*. — V. 3. *ἐπ' ἀληθείης*, Photius *ἐπ' ἀληθείας*. ibid. *ἐκρίθην*, Photius *ἐκρίθη*. — V. 4. *προέχουσ'*, *ᾧ* Bentlejus, *παρέχουσ'*, *οἷς* Suidas, *προσεχούσαις*, *οἷς* Photius.

Sophocles minor. Fr. 1. Hephaestio p. 8.: *τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ἤνεγκεν ἐγχωρῖον οὔτε εἰς ἔπος οὔτε*

2.

Harpocratio p. 36. 15.: *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, Δημοσθένης προοιμίοις δημηγορικοῖς, Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα.*

3.

Erotianus p. 390.: *Χάριτες, αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ.*

XXVII.

PHILISCUS.

Νῦν ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις.
τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὕμνον,
δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξαι φιλέταιρον ἅπασιν,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

εἰς ἐλεγείαν· φησὶ γοῦν· Ἀρχέλεως κτλ. videtur etiam *ἐγχωρεῖν οὔτ' εἰς ἔπος οὔτ' ἐλεγεῖον* poetae esse. Fortasse huc respicit Eustath. Il. p. 264.: *τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχέλεως ἐν Τραχινίαις.*

Philiscus. Plutarchus vit. dec. oratt. 3.: *ἐποίησε δὲ καὶ ἐς αὐτὸν (Λυσίαν) ἐπίγραμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου — ἔχει δὲ οὕτως· ὦ Καλλίπης κτλ.* V. 1. *Νῦν ὦ* Jacobsius, *Καλλιόπης* Wyttenbachius, vulgo *ὦ Καλλίπης.* ib. *Φρόντι* Wyttenbachius, vulgo *Φροντίδι.* — V. 3. *τὸν — μεθαρμοσθέντα* Salmasius, vulgo *τῷ — μεθαρμοσθέντι.* — V. 5. *Λυσίᾳ ὕμνον* Salmasius, vulgo *Λυσιδάϊμνον.* — V. 6. *δύντα* Wyttenbachius, vulgo *δύντι. κατὰ φθιμένων* Markland., vulgo *καταφθίμενον.* ibid. *στέφος* Wyttenbachius, vulgo *σοφῷ.* — V. 7. *τό τ'* Wyttenbachius, vulgo *ποτ'.*

XXVIII.

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηνί, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

XXIX.

ARISTOTELES.

I. ΕΠΗ.

1.

Ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε.

II. ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ.

Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

Aphareus. Plutarch. vit. dec. oratt. 4.: *ἔπειτα Πλαθάνην, τὴν Ἵππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα, ἠγάγετο, τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα ὡς προείρηται ἐποίησατο (Ἰσοκράτης), ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ, ὡς ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπέγραψεν· Ἰσοκράτους κτλ.*

Aristoteles. Fr. 1. Diog. Laert. V. 27.: *ἔπη, ὧν ἀρχή· ἁγνὲ κιλ. πρέσβισθ'* Casaubonus, edd. *πρέσβυσθ', πρέσβευθ', πρέσβας θ'.*

Fr. 2. Diog. Laert. V. 27.: *ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχή· Καλλιτέκνου κτλ. καλλιτέκνου* unus cod., vulgo *καλλιτέχνου.*

Fr. 3. Olympiodorus in Platon. Gorgiam ap. Menag. ad Diog. Laert. V. 27. et Letronn. Journal des Savans 1832. p. 745.: *οὐ μόνον δὲ ἐγκώμιον ποιήσας* (Aristoteles) *αὐτοῦ* (*Πλάτωνος*) *ἐπαινεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐλεγείοις τοῖς πρὸς Εὔδημον αὐτὸν ἐπαινῶν Πλάτωνα ἐγκω-*

ὃς μόνος ἦ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

III. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνὴν
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

5.

Ἐκ τοῦ Ἀριστοτελικοῦ πέπλου εἰς τοὺς Ὁμηρικοὺς ἥρωας ἐπιτάφια.

1. *Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.*

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

2. *Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.*

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

3. *Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.*

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

μιάζει, γράφων οὕτως· ἐλθὼν δ' ἐς κτλ. Hinc detorta sunt, quae extant apud Ammonium vit. Aristotel. p. 46.: ὅτι πολλὴν εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης δῆλον ἐκ τοῦ βωμὸν ἀνιερῶσαι τῷ Πλάτωνι, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω· Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἐνιδρύσατο τόν γε Πλάτωνος, ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

Fr. 4. Diog. Laert. V. 5.: Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου ἢ Δημοφίλου, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδήπερ τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιοῦτο· τόνδε κτλ. V. 4. ἀνδρὸς — δολίου, ed. Froben. ἀνδρῶν — δολίων.

Fr. 5. Peplus editus ex codd. a Cantero Basileae 1566. Cf. Jacobs. Appendix Anthol. T. II. p. 749. seqq. V. 1. *Κηφισῷ* Jacobsius, vulgo *Κηφισσῷ*. — V. 5. τὸν Stephanus, τῶν Canterus.

4. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

5. Ἐπὶ Μενεσθέως, κειμένου ἐν Ἀθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

[6. Ἐπὶ Αἴαντος Τελαμωνίου, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἄδ' ἐγὼ ἀ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὕνεκ' Ἀχαιοῖς
ἀ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμοῦ κέκριται.]

7. Ἐπὶ Τεύκρου, κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην, Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

8. Ἐπὶ Διομήδους, κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

9. Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου, κειμένων ἐν Ἄργει.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

10. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένου ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κουλομένης ἀλόχου.

11. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

12. Ἐπὶ Μενελάου.

Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως,
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

13. Ἐπὶ Νέστορος, κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

V. 7. Tzetza Schol. Homer. v. 3. affert. — V. 11—14. Asclepiadis est epigramma, vid. Anthol. Pal. VII. 145. — V. 17. Διομήδη Brunckius, vulgo Διομήδην. Tzetz. Schol. ad Homer. v. 113. τὸν πάντεσσι κράτιστον scribit.

14. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

15. Ἐπὶ Ἀντιλόχου, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ, ῥυσάμενος πατέρα.

16. Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἀρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

17. Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.

Ἀρχός τ' Ἀμφιμάχος, Κτεάτου πάϊς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

18. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου, κειμένων ἐν Ἤλιδι.

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀΐδαο ἔβαν.

19. Ἐπὶ κενοταφίου Μέγητος, ἐν Δουλιχίῳ.

Μνῆμα Μέγητι θοῷ μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

20. Ἐπὶ Ὀδυσσέως, κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

21. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

22. Ἐπὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

23. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου, κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

V. 29. τόν, aliae edd. τῶν. — V. 30. ἡμιθέων, Eustath. ad Il. p. 224. 21. ἡμερίων. — V. 34. Ταφίων, Vindingius Παφίων conjecit. — V. 35. πάϊς Stephanus, παῖς Canterus. — V. 39. Φυλίος Stephanus, Φυλέως Canterus. — V. 41. Ἀνέρα τόν, Slothowerus Λαρτιάδην conjecit. — V. 45. Ἀνδραίμονος Brunckius, ἀνδραίμονος Canterus, εὐαίμονος Stephanus.

24. Ἐπὶ Τληπολέμου, κειμένου ἐν Ῥόδῳ.

Ἄδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

25. Ἐπὶ Δηϊπύλου.

Δηϊπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὔκλεινον· γείνατο Τληπόλεμος.

26. Ἐπὶ Νιρέως, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

27. Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.

Φείδιππον Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἥδ' Ἐφύρα κατέχει.

28. Ἐπὶ Ἀχιλλέως, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληϊάδην Ἀχιλῆα,
ἥδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

29. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

30. Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένου μετὰ Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

31. Ἐπὶ Ποδάρκους, κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην, Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

32. Ἐπὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

33. Ἐπὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο, Φερητιάδης Εὔμηλος,
γέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

34. Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ.

Οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

V. 49. ἄδ', scribendum videtur ἥδ'. — V. 58. *Προποντὶς*, Friedemannus προβλὴς conjecit. — V. 63. Ἄκτορος υἱόν, Slothowerus ὄζον Ἄρηος conjecit.

35. Ἐπὶ Εὐρυπύλου, κειμένου ἐν Ὀρχομενῷ.

Πάτρῃ ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

36. Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

37. Ἐπὶ Γοννέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γοννῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

38. Ἐπὶ κενοταφίου Προθόου.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόνος υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

39. Ἐπὶ Ταλθυβίου, κειμένου ἐν Μυκήνῃ.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

40. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ἐὺν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ.

41. Ἐπὶ Ἕκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

42. Ἐπὶ Πυραίχμου, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

Εἰς ἄλλους ἥρωας ἐπιτάφια.

43. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

44. Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

45. Ἐπὶ Ζήθου, κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἑπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

V. 71. Ὀρχομενῷ, Slothowerus conjecit Ὀρμενίῳ.

46. Ἐπὶ Ὀρφέως, κειμένου ἐν Κικονίᾳ.

Θρηΐκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

47. Ἐπὶ Πυλάδου, κειμένου ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

48. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα, πέλας στείχων, ἀτρεκές ἐστι τόδε.

49. Ἐπὶ Πρωτεσιλάου, ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθέντι.

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλᾳ φθιμένῳ.

50. Ἐπὶ Πανδάρου.

Τηλεβόλον ῥυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

51. Ἐπὶ Δόλωνος.

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων', Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

52. Ἐπὶ Ῥήσου.

Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

53. Ἐπὶ Σαρπηδόνος.

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

54. Ἐπὶ Γλαύκου.

Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

55. Ἐπὶ Μέμνονος.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου πὰρ ποταμοῦ προχοαῖς.

V. 98. στειχων, fortasse legendum τειχεων. — V. 99. 100. Hoc distichon, sicut ea, quae sequuntur, in Peplo deest, legitur ap. Tzetz. Schol. in Antehom. v. 247. — V. 101. 102. Idem Schol. in Hom. v. 69. Τηλεβόλον scripsi, vulgo τηλεβόλου. — V. 103. 104. Idem ibid. v. 190. πᾶσιν, Jacobsius conjecit πᾶσι δ'. — V. 105. 106. Idem ad v. 190. — V. 107. 108. Idem ib. v. 220. — V. 109. 110. Idem ad v. 220. — V. 111. 112. Idem ad Posthomer. v. 345. τε καὶ Ἠοῦς Jacobsius, cod. τέκος. V. 112. πὰρ ποταμοῦ προχοαῖς Jacobsius, cod. περὶ π. προχοαῖσιν.

IV. ΜΕΛΗ.

6.

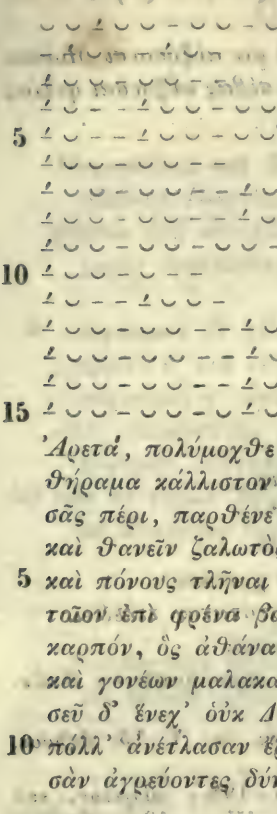

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλερούς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν, ὃς ἀθάνατος χρυσοῦ τε κρείσσων
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου·
σεῦ δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.

Fr. 6. Athenaeus XV, p. 695. A.: Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος, εἰς αἰδῶ τε παρασκευασθεὶς ὑπ' Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις δσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα· ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἔν τι καὶ αὐτὸ εἶδός ἐστιν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω· Ἀρετὰ κτλ. Idem legitur ap. Diog. Laert. V. 7. V. 4. ζαλωτὸς scripsi, vulgo ζηλωτός. — V. 5. ἀκαμάτας Diog., ἀκάμαντους Athenaeus. — V. 7. καρπόν, ὃς ἀθάνατος scripsi, Athen. καρπόν τ' ἀθάνατον, Diog. καρπὸν εἰς ἀθάνατον. ibid. κρείσσων scripsi, Diog. κρεῖσσον, Athen. κρείσσω vel κρέσσω. — V. 8. μαλακαυγήτοιο utroque loco legitur, nisi quod aliquot codd. μάλα καὐγήτοιο exhibent. — V. 9. Ἡρακλέης scripsi, vulgo Ἡρακλῆς. — V. 11. ἀγρεύοντες, Diog. ἀναγορεύοντες.

σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον·
σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος ἀελίου
χήρωσεν αὐγάς·
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας
τε γέρας βεβαίου.

7.

⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ –
– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –
x̄ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ –
⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
x̄ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τύχα, μερόπων ἀρχά,
καὶ τέρμα· τὺ καὶ σοφίας ἄκρον ἔχεις,
καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,
ἅ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν·
καὶ τὸ τεᾷ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.
τὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εὗρες ἐν ἄλγεσιν,
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ προφερεστάτα θεῶν.

V. 12. Ἀχιλεὺς scripsi, vulgo Ἀχιλλεύς. — V. 15. βεβαίου, Athen. βεβαίας.

Fr. 7. Stobaeus Ecl. Phys. T. I. p. 198.: Αἰσχύλου, sed Aeschyli non sunt illi versus, et codd. T. IV. p. 12.: Αἰσχύλου Ἀριστοτελ. exhibent. V. 2. τύ, plerique codd. τι. ibid. ἄκρον ἔχεις scripsi, vulgo ἄκος ὁρᾷς. — V. 4. καὶ τὸ καλὸν κτλ. plerique codd. haec iterant. — V. 7. εὗρες scripsi, vulgo εἶδες. — V. 8. προφερεστάτα, unus cod. προφανεστάτα, vulgo προφερκεστάτα.

XXX.
CRATES

1.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἤτε μοι αἰεί
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.
* * *
ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετέ.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἀγνάς
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

ΦΑΚΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

.... Μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' ἄὔξων
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

Crates. Fr. 1. **Julianus Or. VI. p. 199.:** *ἵνα δὲ μήτις ὑπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέγειν, ἐκ τῶν παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοι παραγράψω· Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς κτλ.* **Eadem leguntur ibid. VII. p. 213. V. 1. Cf. Solon. Eleg. 12. v. 1. sqq. — V. 3.** *ἤτε μοι αἰεὶ χωρὶς δουλοσύνης*, **altero loco:** *καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης, ἢ δή.* **— V. 6.** *ὄλβον*, **priore loco** *οἶτον.* **— V. 8.** *ἐγινεῖν*, **altero loco** *ἀσινῆ.*

Fr. 2. Athenaeus IV. p. 158. B.: *Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγε· μὴ πρὸ κτλ.* **Eadem Plutarch. de sanit. tuend. c. 7.:** *ὁ μὲν Κράτης διὰ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥκιστα τὰς στάσεις καὶ τυραννίδας ἐμφύεσθαι ταῖς πόλεσι, μετὰ παιδιᾶς παρῄνει, μὴ π. φ. λ. αὔξων ἀεὶ ἐς στ. ἄ. β.* **Huc pertinet quod Demetrius Phaler. de eloc. 170. affert:** *χρήσονται δέ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοίοις πρός τε τοὺς καιρούς, οἷον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς — ἡ Κράτητος ποιητική· καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνῴη τις ἐν τοῖς ἀσώτοις· τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλέον καὶ ὁ κυνικὸς τρόπος.*

3.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

4.

Ποίην τις βιότοιο τάμῃ τρίβον; εἰν ἀγορῇ μέν
νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες, ἐν δὲ δόμοις
φροντίδες, ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἅλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ
τάρβος, ἐπὶ ξείνης δ' ἦν μὲν ἔχῃς τι, δέος,
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιαρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ζήσῃ ἐρημότερος.
τέκνα πόνοι, πήρωσις ἅπαις βίος; αἱ νεότητες
ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λῴϊον ἠὲ γενέσθαι
μηδέποτ' ἠὲ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Fr. 3. Julianus VI. p. 199.: *καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκε ὕμνον εἰς τὴν Εὐτέλειαν· Χαῖρε — Σωφροσύνης.* Una cum v. 3. legitur etiam in Anthol. X. 104.: *Κράτητος φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν.* V. 1. Anthol. *ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα.* — V. 2. *Εὐτελίη* Anthol., *εὐτέλεια* Julian. — V. 3. *τιμῶσιν* Planudes, *τιμώωσι* cod. Pal.

Fr. 4. Stobaeus XCVIII. 57.: *Κράτητος*, sed dubium hoc, nam cod. unus et Trincav.: *Ποσειδίππου.* et in Anthol. IX. 359. ubi idem carmen exstat, *Ποσειδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ, παραίνεσις εἰς τὸν βίον χρήσιμ. ἀποτρεπτική.* Crateti tribuit etiam Planudes. Cf. cum hoc carmine epigramma Metrodori Anthol. IX. 360. Respexit Ausonius Id. XV. V. 1. *τάμῃ* Stobaeus, *τάμοι* Anthol. — V. 4. *ἔχῃς*, Stobaeus, *ἔχεις* Anthol. — V. 5. *ἀνιαρὸν* Stob., *ἀνιηρὸν* Anthol. — V. 6. *ζήσῃ* Stob., *ζῇς ἔτ'* Anthol. ibid. *ἐρημότερος*, unus Stobaei cod. et Planud. *ἐρημότερον.* — V. 9. *τῶν πάντων τόδε λῴϊον* Stob., *τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις* Anthol., itaque Brunckius *τοῖνδε δυοῖν.* ibid. *ἠὲ* Stob., *ἢ τὸ* Anthol. — V. 10. *μηδέποτ'* Planudes, vulgo *μήποτε.* ibid. *ἠὲ* Stob. vulgo, sed codd. *ἢ* vel *ἢ τό*, in Anthol. cod. Pal. *ἢ τὸ θανέειν*, Plan. *ἢ τὸ θανεῖν.*

Iamborum Reliquiae.

Lamborum Reliquiæ.

I.

ARCHILOCHUS.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.] *)

Ἀμφότερον, Θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. [56.]

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. [50.]

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ

Archilochus. Fr. 1. Athen. XIV. 627. C.: Ἀρχίλοχος ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκαυχήσατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, δεύτερον δ' ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων· Εἰμὶ δ' ἐγὼ Θεράπων κτλ. Sed paulo rectius Plut. vit. Phoc. c. 7. et Themist. Or. XV. p. 185. ἀμφότερον, Θερ. ib. ἄνακτος Athenaeus, θεοῖο Plut. Themist. V. 2. Μουσέων Plut., Themist. Μουσάων. ibid. ἐρατόν, Plut. ἐρατᾶν.

Fr. 2. Athen. I. 30. F.: Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ νίκταρι παραβάλλει, ὅς καί πού φησιν· Ἐν κτλ. Adde Synes. Epist. CXXIX. Suidas v. ὑπνομαχέω et ex parte v. Ἰσμαρικὸς οἶνος, denique Eustath. ad Odyss. p. 1633. 48.

Fr. 3. Plutarchus vit. Thes. c. 5.: Οἱ Ἄβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθεν μόνον, ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχέμαχοι καὶ μάλιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας ὠθεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρτυρεῖ

---

*) Numeri adjecti sunt editionis Liebelianae.

ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. [49].

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηός
φοίτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

5. [51.]

Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπὶς ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. [58.]

Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

καὶ Ἀρχίλοχος ἐν τούτοις· Οὔ τοι κτλ. V. 4. δαίμονες aliquot codd., vulgo δαήμονες. — V. 5. Εὐβοίης Schneidewinus, vulgo Εὐβοίας.

Fr. 4. Athen. XI. p. 483. D.: Μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος) καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς ποιηρίου, οὕτως· Ἀλλ' ἄγε κτλ. V. 1. Ἀλλ' ἄγε Casaubonus, codd. Ἀλλά τε. — V. 4. ἐν Casaubonus, codd. μέν. ibid. φυλακῇ τῇδε unus cod., alius φυλακῆς τῆσδε.

Fr. 5. Plutarch. Moral. Laconic. instit. 33.: Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαίμονι γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποιηκότα, ὡς κρεῖττόν ἐστιν ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, ἢ ἀποθανεῖν· Ἀσπίδι — ἐθέλων· ἀσπὶς ἐκείνη — κακίω. Et v. 1. 2. affert Strabo X. p. 457. XII. p. 549. Adde vit. Arati T. II. p. 430. ed. Buhle. et Aristophanis Pac. v. 1298. ubi dicit: Οὗτος ὁ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαΐους μάχῃ (ἔστι δὲ ἔθνος Θρᾴκης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε, ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα· αὐτόν οὖν διαβάλλων λέγει. Hemistichii, quod v. 3. deest, sententiam significat Aristophanes: Ἀσπίδι — ἐθέλων. ΤΡ. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις; ΠΑΙ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. ΤΡ. κατηῴχυνάς γε τοκήων. ipsum autem versum redintegrat Sext. Empir. Hypotyp. III. 216.: Ἀρχίλοχος δέ, ὥσπερ σεμνυνόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῷ τὴν ἀσπίδα ῥίψας φεύγειν, ἐν τοῖς ποιήμασιν περὶ αὐτοῦ φησιν· Ἀσπίδι — ἐθέλων. αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. Respiciunt Philostr. vit. Apoll. p. 55. Aelian. V. H. X. 13. Eustath. ad Dionys. v. 533. V. 1. παρὰ θάμνῳ, Plut. περὶ θάμνῳ, Strabo alt. loco περὶ θάμνον. — V. 2. ἔντος Brunckius, vulgo ἐντός. — V. 4. ἐξαῦτις Schaeferus, vulgo ἐξαῦθις.

Fr. 6. Schol. Soph. El. 95.: Ξένια Ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι·

7.

Αἰσιμίδη, δηλήμον' ἐπίῤῥησιν μελεδαίνων,
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

8. [48.]

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΑ.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μελπόμενος θαλίῃς τέρψεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἴσχομεν ἀμφ' ὀδύνῃ
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν,
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

9. [85.]

Κρύπτωμεν δ' ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος
δῶρα.

Καὶ Ἀρχίλοχος· Ξείνια κτλ. Cf. Suidas v. ξένια et ἐξένισεν — *Ξείνια δυσμενέσιν* Brunckius, vulgo *ξένια δυσμενέεσσιν.* ibid. *χαριζόμενοι,* Suidas *χαριζόμενος.*

Fr. 7. Orio p. 55. 22.: *Ἐπίῤῥησις ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἔνθεν λοιπὸν καὶ ἐπίῤῥητος. Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις· Αἰσιμίδη, δηλοῦμεν κτλ.* V. 1. *δηλήμον'* Ruhnkenius, *δήμου μὲν* Elmslejus.

Fr. 8. Stobaeus Flor. CXXIV. 30.: *Ἀρχιλόχου.* V. 1. *ἀστῶν,* Grotius conjecit *αὐτῶν.* — V. 2. *μελπόμενος* scripsi, vulgo *μεμφόμενος.* ibid. *οὐδὲ πόλις,* Scaliger conj. *οὔτε πότοις.* — V. 4. *ἔκλυσεν, οἰδαλέους* unus cod., vulgo *ἔκλασεν ὐδαλέους* vel *ἔκλαυσεν οἰδαλέους,* Gaisf. *ἔκλυσε, μυδαλέους.* ibid. *ἴσχομεν ἀμφ' ὀδύνῃ* unus cod., Arsen. Voss. *ἀμφ' ὀδύνη ἴσχομεν,* Trincav. *ἀ. ὀδύνης ἴσχομεν,* Gaisf. *ἀμφ' ὀδύνης ἔχομεν.* — V. 6. *ἐπὶ κρατερήν,* Ars. *ἄμφι κρατέην.* — V. 7. *δ',* Trinc. *τ'.* — V. 9. *ἑτέρους* unus cod., vulgo *ἑτάρους,* Ars. *ἑταίρους.* Respicit Philostr. vit. Apoll. p. 306.: *ἐνθυμηθέντας τὸν τοῦ Ἀρχιλόχου τοῦ Παρίου λόγον, ὃς τὴν ἐπὶ τοῖς λυπηροῖς καρτερίαν τλημοσύνην καλῶν, θεῶν αὐτήν φησιν εὕρημα κτλ.* Deinde poeta videtur ipsum naufragium descripsisse, vid. Longin. c. 10. 6.

Fr. 9. Schol. Aeschyl. Prometh. v. 616.: *τὸ δωρεὰν ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· Κρύπτομεν* (vel *Κρυπτῶμεν*) *ἀνιαρὰ Ποσειδῶνος* (vel *ἀναδρα* sive *ἀνίδρα Ποσειδῶν*) *ἄ. δ.* Emendavit Schneidewinus.

10. [45.]

Πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον .....

11. [44.]

Εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

12. [53.]

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

---

13. [81.]

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτείη.

14.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

II. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

15.

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφώντα τε Νάξου
κίονας, ὦ μεγάλη γαῖ, ὑπένερθεν ἔχεις.

Fr. 10. Schol. Ap. Rh. I. p. 824.: *Θεσσάμενοι, ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες· θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰ δ' κτλ.* εὐπλοκάμου, Thierschius εὐπλοΐμοις conj.

Fr. 11. Plutarchus de audiend. poet. c. 6.: *ὅταν δὲ (Ἀρχίλοχος) τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς λέγῃ θρηνῶν μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν· Εἰ κείνου κτλ., τὸ πῦρ οὕτως, οὐ τὸν θεὸν προσηγόρευσεν.*

Fr. 12. Plutarchus de audiend. poet. c. 12: *Πάλιν ὁ Ἀρχίλοχος οὐκ ἐπαινεῖται λυπούμενος μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς διεφθαρμένῳ κατὰ θάλασσαν, οἴνῳ δὲ καὶ παιδιᾷ πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι διανοούμενος· αἰτίαν μέντοι λόγον ἔχουσαν εἴρηκεν· Οὔτε κτλ.*

Fr. 13. Maxim. Planud. Walz. T. V. p. 441.: *καὶ ὁ ἐν Μιλήτῳ θεός — καὶ πάλιν· Πάντα κτλ. θνητοῖς* unus codd., reliqui *βροτοῖς*, ed. Ald. *δὲ βροτοῖς*. Archilochi esse ostendit Joh. Sicel. ibid. T. VI. p. 96.: *Πάντα γὰρ πόνος τεύχει θνητοῖς κατ' Ἀρχίλοχον μελέτη τ' ἀρίστη.* Fortasse autem scribendum est: *μελέτη δέ τ' ἄριστον.*

Fr. 14. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 194. sine poetae nomine, sed Archilocho recte vindicavit Liebel.

Fr. 15. Anthol. Pal. VII. 441.: *Ἀρχιλόχου· Εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφῶντα Ναξίους.* V. 2. *γαῖ'* Jacobsius, vulgo *γᾶ.*

16. [72.]

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρῃ, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

---

17. [57.]

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

III. *ΙΑΜΒΟΙ.*

18. [9. 3.]

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἔστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής.
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

19. [86.]

Κλαίειν Θάσον μέν, οὖ τὰ Μαννήτων κακά.

Fr. 16. Anthol. Pal. VI. 133.: *Ἀρχιλόχου.*

Fr. 17. Athenaeus XIII. p. 594. C.: *ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μενεκράτης ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Παμφίλαν ἐκάλουν τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκῆ* κτλ. si modo Archilochi sunt illi versus.

Fr. 18. Conjunxi duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plutarch. de exil. c. 12.: *Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών· Ἥδε* κτλ. *ἀγρίης* scripsi, vulgo *ἀγρίας*. V. 3. et 4. affert Athen. XII. p. 523. D.: *Ἀρχίλοχος ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἥσσονος φησίν· Οὐ γάρ* κτλ. *ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς Ἀρχίλοχος φησίν, ἀπὸ ποταμοῦ.* V. 3. *ἐπίμερος* Schneidewinus, vulgo *ἐφίμερος*. — V. 4. alios legisse *ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς* apparet ex Hesychii glossa: *Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἄκιρις· ποταμός.* cf. Plinius VIII. 15.: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata.“

Fr. 19. Strabo XIV. p. 647.: *Καλλῖνος μὲν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαννήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζειν τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, Κλαίειν Θάσον, οὖ* κτλ. Heraclides Pont. Pol. XXII.: *Οἱ Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· Κλαίειν θαλασσῶν οὐ τὰ Μ. κ.* Scripsi *Κλαίειν Θάσον μέν*, corrigunt male *Κλαίω δὲ Θάσον*. Respiciunt huc Clemens Strom. I. p. 397. Athenaeus X. p. 525. C. Harpocrat. p. 171. 5.

20. [15.]

Καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

21. [2.]

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
Θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

22. [89.]

Οὐδ' 'Ασίης γε καρτερὸς μηλοτρόφου.

23. [4.]

Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πήμαινε καὶ σφέας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

24. [17.]

Οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην.

Fr. 20. Schol. Plat. p. 322. ed. Bekker.: *Καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐν καρὸς αἴσῃ* (Il. *I.* 378.) *ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων· Καὶ δὴ* κτλ. Respicit Schol. Il. *ι.* 378.: *τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. ἀπὸ τῶν Καρῶν, οὓς ἀεὶ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρός, οἱονεὶ δούλου — Ἀρχίλοχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸς ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου μοίρᾳ.*

Fr. 21. Aristoteles Rhet. III. 17: *καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει, ποιεῖ γὰρ — λέγοντα Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὔ μοι τὰ Γύγεω.* Sed quatuor versus servavit Plutarch. de tranquill. an. c. 10. sine poetae nomine. **V. 1.** Affert corrupte Ruffinus p. 2713. respicit Herod. I. 12.: *τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη.* — **V. 3.** *μεγάλης* κτλ. ex Archilocho citat Schol. Aesch. Prometh. 224. Cf. Argum. Soph. Oed. Tyr.

Fr. 22 Schol. Eur. Med. p. 713.: *Καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος· Ἡ δ' Ἀσίη τε κ.* κτλ. Adde Schol. Od. *o.* 534., ubi *ὁ Ἀσίης κρατερὸς μηλ.* scriptum, et Eustath. p. 1790. 17.: *Ἀσίης καρτ. μ. ὃ ἐστιν ἄρχων.* Scripsi *Οὐδ' Ἀσίης γε.*

Fr. 23. Macrobius Saturn. I. 17.: *Alii cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπόλλυντα τὰ ζῶα; exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit; ut Archilochus:* *Ἄναξ* κτλ. **V. 2.** *σφέας* Schneidewinus, vulgo *σφᾶς.*

Fr. 24. Schol. Hom. Il. *λ.* p. 786.: *Ἡ διπλῆ, ὅτι Ἀρχίλοχος ὑπερτέραν τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· Οἴην* κτλ. *ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν.* *Λυκάμβεω* Elmslejus, vulgo *Λυκάμβεος.*

25. [7. 13.]

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἡ δέ οἱ κόμη
ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26. [12.]

Ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

27. [11.]

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

28. [5.]

Ὥσπερ παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῃΐξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

29. [26.]

Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενὴς βάβαξ.

Fr. 25. Conjunxi duo Fragm. in unum, quae de Neobule aperte dicta sunt; prius affert Ammonius p. 125. ed. Valck.: *Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδῆ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φύτον. Ἀρχίλοχος· ἔχουσα — ἄνθος.* Cf. Philemon p. 63. et Moschopul. ubi *ἀφείπετο* pro *ἐτέρπετο* legitur. V. 1. affert etiam Etym. M. p. 441. 49. V. 2. initium *ῥοδῆς τε κ. ἀ.* Athenaeus II. p. 52. F. et Eustath. ad Od. p. 1963. 49. (ubi *τε* omissum). Posterius Synesius Laud. Calv. p. 75. B.: *Ἀρχίλοχος ἐπαινέσας αὐτὴν (τὴν κόμην), ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν* (fortasse *ὡς ἂν*) *ἐν ἑταίρας σώματι. λέγει δὲ οὕτως· Ἡ δέ κτλ.* V. 3. *κατεσκίαζε* Bentlejus, vulgo *κατασκιάζει.*

Fr. 26. Athen. XV. p. 688. C.: *καὶ ἀλλαχοῦ δ'* (*Ἀρχίλοχος*) *ἔφη· Ἐσμ. κτλ.* V. 1. *ἐσμυρισμένας*, Wakefieldius *ἐσμυρισμένη.*

Fr. 27. Athen. XV. p. 688. C.: *Τῷ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων· Οὐκ ἂν κτλ.* Cf. Eustath. ad Il. p. 1300. 39. Adde Plut. vit. Pericl. c. 28.: *ταῦτα τῆς Ἐλπινίκης λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· οὐκ ἂν μ. γρ. ἐοῦσ' ἠλείφεο. γραῦς*, Schneidewinus *γρηῦς.*

Fr. 28. Athen. X. p. 447. B.: *Τὸν κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν. Ἀρχίλοχος· Ὥσπερ κτλ.* V. 1. *παρ' αὐλῷ* Dindorfius et Hermannus, vulgo *αὐλῷ.* ibid. *Θρῃΐξ* Toupius, vulgo *Θρᾴξ.* — V. 2. *κύβδα δ' ἦν* codd. opt., alii *κύβδ' ἔην.* ib. *πονευμένη*, Toupius conjecit *πωλευμένη.*

Fr. 29. Orio Theban. p. 37. 4.: *Βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχίλοχος· Κατ' κτλ.* Et. M. p. 183. 50. sed eundem versum Aristo-

30. [19.]

Πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ.

31. [79.]

Ὥστ᾽ ὄνου Πριηνέος
κήλωνος ἐπλήμυρον ὀτρυγηφάγου.

32.

Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέβλυσαν.

33. [25.]

Ἀλλ᾽ ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

34. [22.]

Χαίτην ἀπ᾽ ὤμων ἐγκυτὶς κεκαρμένος.

35. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων.

---

phani tribuit, atque pro δυσμενής exhibet μισητός, idque etiam tuetur Etymol. Vindob. Cod. CXXXI., qui poetae nomine omisso affert.

Fr. 30. Harpocratio p. 143. 7.: *Παλίνσκιον — Ἀρχίλοχος τριμέτροις· Πρὸς κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ.* Eadem Suidas, *ἐκλίνθησαν* Toupius, vulgo *ἐκινήθησαν.*

Fr 31. Etym. M. p. 167. 24.: *Τρύγη ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὥσπερ Ὄνου κήλωνος ὀτρ. παρὰ Ἀρχιλόχῳ, ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου.* Auctius Eustath. Odyss. θ. p. 1597. 28.: *Κήλων μὲν πεποίηται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων. Ἀρχίλοχος· Ὥστ᾽ ὄνου Πριηνέως κήλωνος ἐπλήμυρον.* V. 1. *Πριηνέος* Elmslejus scripsit, sed ὥστ᾽ quoque corruptum est, fortasse legendum *τρόπον τ᾽ ὄνου.* — V. 2. *ὀτρυγηφάγου*, alios *ἀτρυγηφάγου* legisse apparet ex Hesychio: *Ἀτρυγηφάγου, πολυφάγου· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.*

Fr. 32. Photius p. 193. 22.: *Κύψαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες κτλ. ἀπέβλυσαν* scripsi, vulgo *ἀπέφλυσαν*, Schneidewinus male *ἀπέφλυσαν.*

Fr. 33. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 20. ed. Potter.: *Ἀρχίλοχος εἴρηκεν· Ἀλλ᾽ κτλ. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·* (Odyss. ξ. 228.) *Ἄλλος γάρ τ᾽ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.* Idem affert Sext. Emp. XI. p. 699.

Fr. 34. Etym. M. p. 311. 40.: *Ἐγκυτὶ ἐπίῤῥημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῷ. Ἀρχίλοχος· Χαίτην κτλ. τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι.* Scripsi *ἐγκυτίς*, vulgo *ἐγκυτί*, cf. Johann. Alexandr. p. 38. 20. ed. Dindf.: *ἐγκυτὶς χωρὶς τοῦ σ Καλλίμαχος εἶπεν· σὺ δ᾽ ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω.*

Fr. 35. Etym. M. p. 32. 26.: *Αἰηνές· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχίλοχος· Προὔθηκε κτλ.*

36. [8.]

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

37. [16.]

Τοῖον γὰρ αὐλὴν ἕρκος ἀμφιδέδρομεν.

38.

Ἀμισθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διδάξομεν.

39. [18.]

Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
ἴησιν.

40. [21.]

Ἵστη κατ' ἠκὴν κύματός τε καὶ νέμου.

41. [24.]

Μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

42. [27.]

Τρίαιναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτης σοφός.

Fr. 36. Etym. M. p. 530. 27.: *Κορωνός· ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. Ἀρχίλοχος· Βοῦς* κτλ.

Fr. 37. Schol. Hom. Il. ι. v. 90.: *Τὸ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ* (sc. *περιέχειν πανταχόθεν τὸ κατὰ μέσον ᾠκοδομημένον*)· *οἷον καὶ Ἀρχίλοχος δηλοῖ, ποιήσας· Τοῖον* κτλ.

Fr. 38. Apollon. Dyscol. de Adv. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 571. 12.: *Τὸ Ἀρχιλόχειον συνεστάλη· Ἀμισθὶ* κτλ. *διδάξομεν* Elmslejus, vulgo *διάξομεν*.

Fr. 39. Schol. Theocr. II. 48.: *ἴσως φυτὸν αὐτὸ* (*ἱππομανές*) *ἔφη Θεόκριτος οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος· Ἐσθλὴν* κτλ. *εἴκασιν.* At recte Toupius *ἴασιν* vel *ἴησιν* scripsit.

Fr. 40. Etymol. M. p. 424. 18.: *ἠκή· ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος· ἵστη* κτλ. Etym. Vindob. Cod. CLVIII.: *Ἀρχίλοχος· ἑστήκει κατήκη* κτλ.

Fr. 41. Schol. Pind. Olymp. XII. 10.: *Φιλόχορος τὰς ἐκ φήμης μαντείας — σύμβολά φησι λέγεσθαι, ὡς Ἀρχίλοχος· μετ. σε σύμβ. ποιουμένη· χρήσασθαι δὲ αὐτοῖς πρώτην Δήμητρα.* ubi codd. duo *ποιούμενος* et Schol. Il. φ. 199.: *ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνέμους, ὡς Ἀρχίλοχος· μετέρχομαι ἐς σύμβουλον ποιεύμενος.*

Fr. 42. Ammon. Herm. in V. voc. Porphyr. p. 9.: *ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι σοφὸν ὠνόμαζον τὸν ἥντινα οὖν μετιόντα τέχνην, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Ἀρχίλοχος λέγων· Τρίαιναν* κτλ.

43. [73.]

Φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλευμένῳ.

44.

Ἀσπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστί μοι, λίγδον δ' ἔχω.

IV. *TETRAMETROI.*

45. [83.]

Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ συνίετε ῥήματ'.

46. [10.]

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

Fr. 43. Eustath. ad Od. p. 1889. 2.: *Φιλητοῦ δὲ τοῦ εἰρημένου χρῆσις μὲν παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῷ Φιλήτᾳ ν. π. π. π. ἤγουν κλέπτῃ νυκτιλόχῳ.* Scripsi *Φηλήτα*, vel potius *Φηλῆτα*, ut Antimachus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1187.: *Πατρὶ τε κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποιθώς.*

Fr. 44. Marius Plotius p. 272. ed. Gaisf.: „trimetrum iambicum purum acatalectum Archilochium, de quo paulo ante tractavi. *Ἄσκρες μὲν οὐκ ἔσεστι μοι λύχνος βαθύς.*" sed codex *ACKICMEN OTKECECTINOIAIXNOX*, quae emendavi, conferas Sophoclem apud Polluc. X. 190.: *Ἀσπὶς μὲν ἡμῖν λίγδος ὡς πυκνομματεῖ.* Nisi forte de clypeo abjecto fuit sermo, cf. supra Eleg. Fr. 4. Alia quoque apud Plotium videntur Archilochi esse, sed corruptissima sunt, ut p. 268. „De puro iambico trimetro Archilochio exempla Graeca haec sunt: — *EΠON KI AEI KyEMy CIAITENΠPOAI.*" An forte *Πίθηκος ἦει θηρίων ὀποκριθείς*? Et p. 271.: „Fiet Archilochium, de quo paulo ante tractavi: *ANTONI NOTIMOTCA ΠPOΣ AAMIΣATOΣ.*" Denique Dimeter latet p. 277.: „Dimetrum acatelectum Archilochium, de quo supra docui: *ΦABOTAOCEC ΘCΘI. AOIC.*"

Fr. 45. Aristoph. Pac. v. 582.: *Ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα.* ubi Scholia: *Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν· Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε. ἐστὶ δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου Λιπερνῆτες κτλ.* Adde Etym. M. p. 566. 53.: *Λιπερνήτας φησὶν Ἀριστόξενος* (*Ἀρχίλοχος* Meinekius scripsit) *τοὺς ἁλιεῖς καὶ θαλασσίους ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἁλὸς διαπιπράσκειν καὶ ζῆν. συνίετε* scripsi, legebatur *ξυνίετε.*

Fr. 46. Athen. III. p. 76. B.: *Τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ (σύκων) — Ἀρχίλοχος μνημονεύει, λέγων οὕτως· Ἔα κτλ.* Nisi forte hic versus est tetrameter iamb.

47. [87.]

Ὡς Πανελλήνων οἱξὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

48. [45.]

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

49. [35.]

Γλαῦχ', ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

50. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

51. [32.]

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,

Fr. 47. Strabo VIII. p. 370.: *Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι (φησὶν Ἀπολλόδωρος) καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα, ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλ. κτλ.*

Fr. 48. Schol. Pind. Ol. *A.* p. 97.: *Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ἐποίησε δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· Μηδ' κτλ.* Plutarch. praecepta ger. reip. c. 6. Respicit Pausan. X. 31. 2. *ὑπὲρ* Plut., *ὑπὸ* Schol. Pind.

Fr. 49. Heraclides Pont. Allegor. Hom. IV. 12. ed. Schow.: *Ἀρχίλοχος ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς ἀπειλημμένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι, λέγων ὧδέ πως· Γλαῦκε κτλ.* Plut. de superstit. c. 8. eadem usque ad *χειμῶνος* v. 3. affert, omisso auctoris nomine. V. 1. Scholiasta Hermog. T. V. p. 526. V. 1. et 2. Theophrastus de Sign. Tempest. III. p. 798. 11. ed. Schneider.: *Ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στῇ, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος· Γλαῦχ' ὅρα.* V. 1. *Γλαῦκ'* scripsi, vulgo *Γλαῦχ'* vel *Γλαῦκε*. — V. 2. *Γυρέων* Xylander et Lobeckius, Heraclides *γυρεών*, Plutarch. *γυρεύων, γυρῶν, γυρεῦον*, Theophr. *ἄκρας ὀρθόν.*

Fr. 50. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 12. ed. Potter.: *Ἀρχίλοχος ἐκεῖνο μεταφράζων Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα κεῖται, διὰ τοῦδε τοῦ ἰάμβου δῆλός ἐστι· Καὶ κτλ. Θάρσυνε* Elmslejus, vulgo *Θαῤῥῦναι.*

Fr. 51. Stob. Flor. CV. 24.: *Ἀρχιλόχου.* V. 1. *τιθεῖν ἅπαντα* Jacobsius, vulgo *τίθει πάντα*, unus cod. *τ' εἰ θεῖα πάντα.* Cf. Aeschyl. Pers. v. 234.: *ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι πάντα θήσομεν θεοῖσι*, Schneidewinus conjecit *τοι θεῖα πάντα.*

πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ' · ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά,
καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

52. [33.]

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκώς, κἀπινώμασιν δασύς.

53. [39.]

Ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χίλιοι φονῆες ἐσμέν.

54. [98.]

. . . Ἀμυδρῶν χοιράδων
ἐξαλεύμενος.

V. 4. κλίνουσ' Valckenarius, vulgo κινοῦσ'. ibid. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 5. χρήμη Abreschius, vulgo χρὴ μή, Schoemannus conjecit καὶ βίου χρήμη, πλάναι τε καὶ νόος παρήορος.

Fr. 52. Dio Chrysost. T. II. p. 8. Reisk. affert v. 1. 2. et ex parte v. 3. 4.: Ὁ δ' Ἀρχίλοχος περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησίν· Οὐ — ἀλλά μοι, φησίν, εἴη ῥαιβὸς ἀσ. β. καὶ ἐπινοήμασιν δασύς. Eadem ex parte exhibet Galenus T. V. p. 618. et p. 630. ubi v. 1. et 3. 4. leguntur. V. 1. διαπεπλιγμένον Hemsterhusius, Dio διαπεπληγμένον, Galen. διαπεπηγμένον. — V. 3. ἀλλά μοι μικρός τις εἴη Jacobsius, Galenus priore loco ἀλλὰ μικρός τις εἴη, altero ἀλλ' ὅς μοι μακρὸς εἴη. Schol. Theocr. IV. 49.: ῥοικόν· τὸ καμπύλον· Ἀρχίλοχος· ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. — V. 4. ῥοικὸς Galenus diserte commemorat, et ita Schol. Theocr., ῥαιβὸς Dio, atque ita Pollux II. 193.: ῥαιβοὺς καλοῦσιν οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαισοὺς δὲ οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπίστραπται· καὶ τὸ μὲν Ἀρχίλοχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν λέγει. Respicit haec Herodes Attic. ap. Philostr. vitt. Soph. p. 552.: καὶ κνήμην μικρὸν εἰς τὰ ἔξω κυρτουμένην καὶ παρέχουσαν τῇ βάσει τὸ εὖ βεβηκέναι. ibid. ἀσφαλέως Galenus, ἀσφαλῶς Dio. ibid. κἀπινώμασιν δασὺς scripsi, Dio καὶ ἐπινοήμασιν δ. Galenus contra ποσσί, καρδίας πλέως, quae recte improbavit Schneidewinus.

Fr. 53. Plutarch. vit. Galb. c. 27.: Ὥσπερ δέ φησιν Ἀρχίλοχος· Ἑπτὰ κτλ., οὕτω τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφαψάμενοι, χεῖρας δὲ καὶ ξίφη καθαιμάσσοντες ἐπεδείκνυντο.

Fr. 54. Schol. Nicand. Ther. 34.: τὸ ἀμυδρὸν ἀντὶ τοῦ χαλεπόν· καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ εὕρηται εἰπόντι· ἀμυδρῶν χοιράδων ἐξαλεύμενος. Ita codd., vulgo ἀμυδρὰν χοιράδ' ἐξαλευάμενος.

55. [42.]

Ἕλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὀξὺς ἐλλάμπων.

56. [74.]

Ἐρξίων, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

57. [34.]

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν, καίπερ ἰφθιμος, θανών
γίνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
οἱ ζοοί· κάκιστα γὰρ τῷ κατθανόντι γίνεται.

58. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

59. [75.]

Ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

60. [31.]

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἀναδέκευ, μένων δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον

Fr. 55. Plut. Sympos. III. 10. 2.: *Τὸν δὲ ἥλιον ἀναπάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτερὸν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυσικῶς· Ἕλπομαι κτλ.* Respicit Hesychius *Σείριος· ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. σειρίου κυνὸς δίκην Σοφοκλῆς τὸν ἀστρῷον κύνα, ὃ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον.*

Fr. 56. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739.: *καθάπερ ἀμέλει κἀκεῖνο τὸ ἔπος* (Il. σ. 309.) *Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα, μεταποιῶν αὐτὸς* (ὁ *Ἀρχίλοχος*) *ὧδέ πως ἐξηνέγκατο· Ἐρξω· ἐτήτυμον κτλ.* Scripsi *Ἐρξίων*, Meinekius *Ἐρξ' ἰών* conjecit.

Fr. 57. Stob. Flor. CXXVI. 4.: *Ἀρχιλόχου.* V. 1. *καίπερ ἰφθιμος* Porsonus, vulgo *καὶ περίφημος.* — V. 2. et 3. *γίνεται*, Gesnerus *γίγνεται.* ibid. *ζοοῦ* Porsonus, vulgo *ζωοῦ.* — V. 3. *οἱ ζοοὶ* Porsonus, vulgo *ζωοί.* ibid. *γὰρ* scripsi, vulgo *δέ.* ibid. *κατθανόντι* Schneidewinus, vulgo *θανόντι.*

Fr. 58. Stob. Flor. CXXV. 5.: *Ἀρχιλόχου.* Adde Clem. Alex. Strom. VI. p. 738. et Schol. Odyss. X. 412., ubi *κερτομέειν* legitur.

Fr. 59. Theophil. ad Autolyc. II. p. 194.: *ὁμοίως καὶ Ἀρχίλοχος· ἓν δ' ἐπίσταμαι κτλ.* Fortasse respicit huc Pollux VI. 147.

Fr. 60. Stob. Flor. XX. 28.: *Ἀρχιλόχου.* V. 2. *ἀναδίκευ, μένων δ'* scripsi, codd. *ἀνὰ δὲ εὖ* (Gesn. *ἐνάδευ*) *δυσμενῶν δ'*, nisi forte malis *δυσνῶν δ' ἀλέξευ.*

στέρνον, ἐν δόκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθείς
ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο.
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

61. [100.]

. . . . Σὺ γὰρ, δὴ παρὰ φίλων ἀπήγχεο.

62. [14.]

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

63. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντ' ἀνεῖται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

64. [1.]

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
οὔτε τῖμον εἰσένεγκας . . . . . .

V. 3. *ἐν δόκοισιν* margo Gesneri, *ἐν δοκοῖσιν* unus cod., Valckenarius *ἐνδόκοισιν*, fortasse recte. — V. 5. *οἴκῳ*, Ilgenius conjecit *οἴκτῳ*. — V. 6. *ἀσχάλα* unus cod., vulgo *ἄσχαλλε*. — V. 7. *γίνωσκε*, legebatur *γίγνωσκε*. ibid. *ῥυσμός*, aliquot codd. *ῥυθμός*.

Fr. 61. Aristotel. Polit. VII. 7.: *πρὸς γὰρ τοὺς συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἴρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνῶτας ὀλιγωρεῖσθαι νομίσας· διὸ καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν. οὐ γὰρ δὴ π. φ. ἀπάγχεο.* Prius Meinekius, posterius ego correxi. Apparet hoc pertinere ad idem carmen, ex quo petitum Fr. 60.

Fr. 62. Athen. X. p. 433. E.: *Τῆς δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Μάχης κτλ.*

Fr. 63. Herodianus *περὶ σχημ.* p. 57. 2.: *Ἔστι τὸ τοιοῦτον σχῆμα (πολύπτωτον) καὶ παρά τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Νῦν δὲ κτλ.* V. 1. *Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν* cod. opt., vulgo *νῦν μὲν Λεώφιλος*. ibid. *Λεώφιλος*, unus cod. *Λεωφίλου*. — V. 2. *πάντ' ἀνεῖται* scripsi, vulgo *πάντα κεῖται*, nisi malis *πάντ' ἀνῷκται*. *Λεωφίλου δ' ἀκούεται* Porsonus, libri *Λεώφιλε δὲ ἄκουε* vel *Λεώφιλος δὲ ἄκουε*.

Fr. 64. Athen. I. p. 7. F.: *ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. Δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι — πολλὸν κτλ. — Ἀρχίλοχος.* V. 1. *μέθυ* Casaubonus, vulgo *μεθύων*. — V. 2. *οὔτε* codd., vulgo *οὔτ' ἔτι* vel *οὔτε τι*. Cf. Eustath. p. 1148.: *μή*

οὐδὲ μὴν κληθεὶς [ἐς ἡμᾶς] ἦλθες, οἷα δὴ φίλος,
ἀλλά σ' ἡ γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
εἰς ἀναιδίην.

65. [37. 46.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάϊ,
γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

66.

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

67. [43. 96.]

Εἰ γὰρ ὧν ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν
καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κἠπὶ γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

τινα τῖμον εἰσενεγκών, εἰπεῖν κατὰ Ἀρχίλοχον. ibid. εἰσένεγκας scripsi, vulgo εἰσήνεγκας. Porsonus ἐσθίων θ' ὧν οὔτε τῖμον οὔτιν' εἰσενήνοχας. — V. 3. οὔτε Casaubonus, vulgo οὐδέ. κληθείς, Porsonus adjecit ἐς ἡμᾶς. — V. 4. σ' ἡ Porsonus, vulgo σε. ibid. νόον codd., olim νῶν. — V. 5. ἀναιδίην Dindorfius, libri ἀναιδείαν.

Fr. 65. V. 1. et 2. Theo Progymnasm. T. I. p. 153. ed. Walz.: Ὅμηρον μεταφράζων, ὅταν φησί· Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε (Odyss. σ. v. 135.) Ἀρχίλοχος· Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς (aliquot libri γὰρ θυμὸς) κτλ. Eadem Schol. in Hermogen. T. VII. p. 934. Diog. Laert. IX. 71. Suidas v. Πυῤῥώνειοι. Stobaeus Ecl. Phys. T. I. p. 38. ed. Heeren. Plutarch. de vita Homeri c. 155. et de nobilitate c. 22. Adde Sext. Empir. VII. p. 398. — V. 1. θυμός, νόος γὰρ vel νόος Schol. Hermog., νοῦς Diog. et Suidas. ibid. πάϊ Küsterus, vulgo παῖ. — V. 2. γίνεται, legebatur γίγνεται. ibid. ὁκοίην vel ὁποίην plerique, ὁκοῖον Theo et Stob ibid. ἐπ' ἡμέρην Diogenes, ceteri ἐφ' ἡμέραν. ibid. ἄγῃ Stobaeus, vulgo ἄγει. — V. 3. addidit Jacobsius ex Platonis Eryxia p. 397. E.: ὁποῖοι γὰρ ἄν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι· καὶ φρονεῦσι κτλ. Cf. Stobaeus Flor. XCII. 21. ubi ὁκοίοις, apud Platonem olim legebatur ὁκοῖοι.

Fr. 66. Schol. Hom. Il. ω. 81.: Οἱ νεώτεροι κέρας τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν κέρατι· Τὸν κτλ. Ἀρχίλοχος. Adde Plut. de sollert. anim. c. 24.: Τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν.

Fr. 67. Schol. Eurip. Med. 662.: ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὸν γαστέρα τόπον Ἀρχίλοχος· καὶ πεσεῖ δρ. ἐπ' ἀ. κἀπὶ γ. γ. προς-

68. [41.]

Ἥμβλακον, καί πού τιν᾽ ἄλλον ἦδ᾽ ἄλη κιχήσατο.

69. [30.]

Χρημάτων δ᾽ ἄελπτον οὐδὲν ἐστιν οὐδ᾽ ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίης ἔθηκε νύκτ᾽ ἀποκρύψας φάος
ἠλίου λάμποντος· ὑγρὸν δ᾽ ἦλθ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους δεος.
ἐκ δὲ τοῦ κἄπιστα πιστὰ κἀπίελπτα γίνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ᾽ ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ᾽ ἵν᾽ ἂν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομόν
ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ᾽ ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ᾽ ἠλύγιον ὄρος.

70. [36.]

Κλῦθ᾽ ἄναξ Ἥφαιστε καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
ἵλαος γενεῦ, χαρίζευ δ᾽ οἷάπερ χαρίζεαι.

βάλλειν μ. τε μηροῖς. πεσεῖν ed. Ven., cetera emendavit Elmslejus, qui adjunxit v. 1., quem servavit Plutarch. de *EI* ap. Delph. c. 5.: *εἰ γὰρ ὄφελον, φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων, καὶ Ἀρχίλοχος· εἰ γὰρ ὡς κτλ.* sed *ὧν* pro *ὡς* restituit Meinekius.

Fr. 68. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 2. ed. Potter.: *Ὁ Ἀρχίλοχος τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο μεταφέρων* (Il. ι. 116.) *Ἀσάμην οὐδ᾽ αὐτός ἀναίνομαι, ὧδέ πως γράφει· Ἥμβλακον κτλ. ἄλη* Hermannus, vulgo *ἄτη*.

Fr. 69. Stob. Floril. CX. 10.: *Ἀρχιλόχου.* Aristoteles Rhet. III. 17.: *Ὁ Ἀρχίλοχος ποιεῖ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ· Χρημάτων δ᾽ ἄελπτον οὐ. ἐ. οὐδ᾽ ἀπ.* V. 1. *δ᾽* addidi ex Aristotele. — V. 2. *ἐπειδὴ* Brunckius, vulgo *ἐπειδάν*. — V. 3. *μεσημβρίης* Schneidewinus, vulgo *μεσημβρίας*. — V. 4. *ὑγρὸν* Valckenarius, vulgo *λυγρόν*. Ego conjeci *ἠλίου λάμπον· στενυγρόν*. — V. 5. *κἄπιστα πιστὰ* correxi olim, itaque Thierschius et Müllerus. Fortasse legendum *κἄπιστ᾽ ἀπαντᾷ*, libri *οὐκ ἄπιστα πάντα*. — V. 7. *ἵν᾽ ἄν* Thierschius et Hermannus, vulgo *ἵνα*. — V. 8. *ἐνάλιον* Hermannus, vulgo *εἰνάλιον*. ibid. *ἠχέεντα* Meinekius, vulgo *ἠχήεντα*. — V. 9. *ἠλύγιον* scripsi, vulgo *ἠδὺ ἦν*. Hesychius *ἠλύγων ὀρέων· ἐν σκότῳ κατεχομένων* et *ὠλυγίων· σκοτεινῶν*.

Fr. 70. Plut. de aud. poet. c. 6.: *οἷον Ἀρχίλοχος μὲν ὅταν εὐχόμενος λέγῃ· Κλῦθ᾽ κτλ., αὐτὸν τὸν θεὸν ἐπικαλούμενος δῆλος ἐστίν.* V. 2. *ἵλαος*, Seidlerus conjecit *ἵλεως*. ibid. *γενεῦ* Schneidewinus, vulgo *γενοῦ*.

71. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

72. [38.]

Ὡς Διωνύσου ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

73. 74. 75. 76. [47. 110.]

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.

*

Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων.

Fr. 71. Athen. IV. p. 180. E.: *Τὸ δὲ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον· διόπερ ὁ μὲν Ἡσίοδός φησιν — Ἀρχίλοχος· Αὐτὸς κτλ.*

Fr. 72. Athen. XIV. p. 628. A.: *Φιλόχορος δέ φησιν, ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ ἀεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. Ἀρχίλοχος γοῦν φησίν· Ὡς Διωνύσοι' ἄν.* V. 1. *Διωνύσου* Hermannus, vulgo *Διωνύσοι'* vel *Διονύσοιο*. Respicit, ut Meinekio videtur, Callimachus Fr. 223.: *τοῦ τε μεθυπλήγος φροίμιον Ἀντιλόχου*, ubi *Ἀρχιλόχου* fuerit corrigendum. Archilocho Meinekius aliique tribuunt tetrametrum apud Plutarch. de cohib. ira c. 9.: *Βαῖνε λὰξ ἐπὶ τραχήλου, βαῖνε καὶ πίλα χθονί*, et Gaisfordius ap. Zenobium I. 52.: *ὅλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει λέγων· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο* conjecit *Ἀρχίλοχος*.

Fr. 73. 74. 75. 76. Hephaestio p. 47.: *πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τὸ μεγέθει τούτῳ ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ· Τὸ γὰρ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε· — Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων — ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· καὶ πάλιν· φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα.* Et auctius idem p. 83.: *Πρῶτος δὲ καὶ τούτοις Ἀρχίλοχος κέχρηται — Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμα τοι γελοῖον — Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.* et p. 86.: *ὥσπερ Ἀρχίλοχος ἐν τῷ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε* et p. 87.: *ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν.* et ibid.: *Ὑπονοήσειε δ' ἄν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν ἀναπαίστῳ δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι, Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων. Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.* Et hoc quidem apparet versus *Ἐρασμονίδη κτλ.* et *ἐρέω κτλ.* conjungendos esse, sed fortasse statim addendus est tertius

V. ΕΠΩΔΟΙ.

77. [68.]

Λύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ὀδύνῃσιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

78. [77.]

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

79. [6.]

Ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

80. [69.]

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καὶ ἐτὸς ξυνωνίην
ἔμιξαν.

(Fr. 74.) *Φιλέειν κτλ.* **Fr. 75.** ἦσαν **scripsit Meinekius, vulgo** ἦσαν. **Respicit Athenaeus X. p. 415. D.:** *Ἀρχίλοχος δ' ἐν τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμῳδοποιοὶ τὸν Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον.* **Cf. Eustath. ad Od. p. 1630. 8. Aelian. Var. Hist. I. 27.**

Fr. 77. Stob. Flor. LXIV. p. 12.: *Ἀρχιλόχου.*

Fr. 78. Hephaest. p. 98. 5.: *Τρίτον δὲ ἐστὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου. Ἀλλὰ κτλ.*

Fr. 79. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 122.: *Αἰσχύλου· Ὦ Ζεῦ κτλ.* **At Archilocho vindicant Euseb. Praep. Ev. XIII. 12.:** *Ὦ Ζεῦ, σὺ μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώποις ῥᾳῖς λεωργά τε καὶ ἀθέμιστα.* **et Clemens Alex. Strom. V. p. 725. 10.:** *τοιαῦτα γὰρ ὁ Πάριος Ἀρχίλοχος λέγει· σὺ δ' ἔργα ἐπ' οὐρανοὺς ὁρᾷς λεωργὰ καὶ ἃ θέμις.* **V. 2.** *ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς* **scripsi cum Schneidewino, Stob.** *ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων ὁρᾷς.* — **V. 3.** *καὶ θεμιστά* **scripsi, itaque Liebel., Stob.** *κἀθέμιτας, οἱ δὲ θ.*

Fr. 80. Ammonius p. 6. ed. Valckenar.: *Αἶνος καὶ παροιμία· ὁ μὲν γὰρ αἶνός ἐστι φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος Ταῤῥαῖος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ ἀλόγων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Αἶνός τις κτλ.* **Eadem leguntur apud Walz. Rhetor. II. p. 11. Eustath. Il. p. 885. et Od. p. 1768. 61. Schol. Odyss. ξ. 509. Diogenian. Praefat. Paroem. p. 178. et Apostol. Praef. p. 2.**

81. [82.]

Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἅλας τε καὶ τράπεζαν . . . .

---

82. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
ἀχνυμένη σκυτάλῃ·
πίθηκος ἦλθε θηρίων ἀποκριθείς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

83. [66.]

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Respicit huc Schol. Aristoph. Av. 602. Adde Philostrat. Imagg. p. 766. — V. 1. ὅδε omittit Schol. Hom. et Eustath. priore loco, sed altero ὅδ' ὡς. — V. 2. affert Apollonius in Bekk. Anecd. T. II. p. 490. 14. — V. 3. ἔμιξαν Rhet. Walz. Diogen., Schol. Homer., ἔθεντο Ammon., Eustathius utrumque commemorat.

Fr. 81. Origines c. Cels. II. 74.: *Τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ κοινωνήσαντες ἁλῶν καὶ τραπέζης ἐπεβούλευσαν τοῖς συνεστίοις; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιούτων παραδειγμάτων. Καὶ ὀνειδίζων γε ὁ Πάριος Ἰαμβοποιὸς τὸν Λυκάμβην μετὰ ἅλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀθετήσαντα φησὶ πρὸς αὐτόν· Ὅρκον κτλ.* Respicit Dio Chrysost. T. II. p. 400. ed. Reisk.: *Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὤνησαν αἱ ἅλες καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὧν φησιν αὐτός.* Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. prius petitum.

Fr. 82. Ammonius p. 6.: *καὶ πάλιν λέγει (Ἀρχίλοχος) ἐρέω — σκυτάλη. εἶτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ἦλθε κτλ.* Videtur autem nihil inter v. 2. et 3. omissum esse. Eadem Apostolius Praef. 2. et v. 3—6. Eustath. p. 1768. — V. 2. affert Schol. Pind. Ol. VI. 154. Demetr. de elocut. 5. Cf. Athen. III. p. 85. E.: *μνημονεύων αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγγράμματι.* Cf. ibid. p. 451. C. Adde Walz. Rhet. IX. p. 5. Plutarch. Sept. Sap. Conviv. c. 18. — V. 3. Respicit Aristides T. II. p. 398. ed. Dindf. — V. 5. Respicit Plato Republ. II. p. 365. C. Dio Chrysost. T. II. p. 399. Aelian. V. H. VI. 64. Basilius de leg. poet. p. 107. Priscianus T. II. p. 423.

Fr. 83. Zenobius V. 68.: *Πόλλ' — μέγα. Μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν Ἐπῳδῇ. — Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων.* Videtur enim hic ipsius Archilochi versus esse. Cf. Plut. de sollert. animal. c. 16.

84. [60.]

Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

85. [64.]

Εὖτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροίζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

86. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

87. [62.]

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, τἠτέρῃ δὲ πῦρ.

88. [63.]

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρῆειρε φρένας;

Fr. 84. Schol. Arist. Ach. 120.: *Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων·*] *Καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῳδῶν· Τοιήνδε κτλ.*

Fr. 85. Hephaestio p. 129.: *εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀῤῥενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῳδοί — οἷον· Πάτερ Λυκάμβα — καὶ ἔτι· εὖτε πρὸς κτλ.* Itaque hoc quoque Archilocho est vindicandum. V. 1. *εὖτε* Bentlejus, codd. *εὖ τοι* vel *εὖ τι*. — V. 2. affert etiam Marius Plot. p. 261.: „Archilochium dipenthemimericum pentametrum — *ἐν δὲ Βατουσιάδης, ἐν δὲ Βατουσιάδης.*" et 267.: „Archilochium penthemimericum simplex hypercatalectum: — *ἐν δὲ B.*"

Fr. 86. Etymol. M. p. 689. 3.: *Προΐκτης· τινὲς παρὰ τὸ ἵζεσθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος· ἐμεῦ κτλ.* Cf. Etymol. Gud. p. 305. 3., Schol. Arist. Eqq. 433. et Suidas v. *καταπροΐξεται*, ubi *εὖ* pro *ἐμεῦ* legitur, denique Etymol. Vindob. Cod. XXXII. ubi *σ' οὐ καταπροΐζεται* legitur. Ad Epodos retuli, quoniam Etymol. Gudian. p. 305. addit: *οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι ἐπῳδῶν Ἀρχιλόχου.*

Fr. 87. Plutarch. vit. Demetr. c. 35.: *Ἡ τύχη καθάπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνὴ Τῇ μὲν ὕδωρ κτλ.* Eadem de primo frig. c. 17. et adv. Stoicos c. 23. ubi *ἐφόρει* et *ἑτέρῃ* deest. — V. 2. *τἠτέρῃ* Schneidewinus, vulgo *θἠτέρῃ* vel *τῇ ἑτέρᾳ*.

Fr. 88 V. 1. et 2. affert Hephaestio p. 129.: *εἰσὶ δὲ ἐν ποιήμασι καὶ οἱ ἀῤῥενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῳδοί, — οἷον Πάτερ Λυκάμβα κτλ.*, Archilochi esse fragmentum apparet. Eadem Marius Victor. p. 235. ed. Gaisf. et v. 1. Mar. Plot. p. 268. et 270. Cf. Schol. Hephaest. p. 167. seqq. v. 2. Joh. Sicel. ap. Walz. T. VI. p. 128., ubi cod. *παριηγε* et supra *ρε.* et deinde addit *ἃς πρὶν γ' ἔσχες.* Idem versus leg. ibid. IX. p. 5. At integrum fragmentum extat apud Schol.

ἂς τὸ πρὶν ἠρήρεισθα· νῦν δὲ δὴ πολύς
ἀστοῖσι φαίνεαι γέλως.

89. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἰκαδ' ἄγεσθαι.

90. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

91. [76. 94.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη,
ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

92. [95].

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

93. [97.]

Ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

Hermog. in Walzii Rhett. T. VII. p. 820.: *ἐστὶ δὲ ἀεὶ τὸ ἐπῳδὸν βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέτταρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἦγουν στροφὴ ἤτοι κῶλον, οἷον Πάτερ κτλ. εἶτα τὸ ἐπῳδόν· τίς* (unus cod. *τί*) *τὰς σὰς παρήειρε φρένας. εἶτα ἀντίστροφος ἤτοι κῶλον· Ἂς τὸ πρὶν* (ἂς Walzius, cod. ἧς) *κτλ. εἶτα πάλιν ἐπῳδόν· Ἀστοῖσι κτλ.*

Fr. 89. Hephaest. p. 38.: *καὶ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ᾧ πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδοῖς· Φαινόμενον κτλ.*

Fr. 90. Hephaest. p. 34.: *Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν τροχαϊκόν, οἷόν ἐστι τὸ Ἀρχιλόχου, ὅ τινες ἀκέφαλον ἰαμβικὸν καλοῦσι· Ζεῦ κτλ.* ubi plures codd. *ἐδασάμην.*

Fr. 91. Hephaest. p. 35.: *Τῷ καλουμένῳ ἰθυφαλλικῷ πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται, συζεύξας αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον, οὕτως· Οὐκέθ' κτλ.* ἤδη, et iterum p. 88. — V. 2. quem recte adjunxit Schneidewinus, affert Hephaest. p. 32. 8.: *Τρίμετρα* (καταληκτικὰ ἰαμβικά) *οἷον τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου· Ὄγμος κτλ.* V. 1. Respicit Attil. Fort. p. 356.: „Quarta quoque dicolos ad exemplum Archilochii *δοκετομος αλλοις απολλων.*“ et ibid.: „fient solidi hexametri — *ουκ εθομε αλλοις απολλων χερσα φοιβος απολλων.*“ v. 2. ibid. p. 357.: „Archilochium *ολμον κακον.*“

Fr. 92. Athenaeus VII. 299. A.: *Ὁμήρου εἰπόντος·* (Il. φ. 353.) *Τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰς κτλ.* Haud dubie ex eodem carmine petitus est versus.

Fr. 93. Schol. Arati v. 1009.: *Διακωφοῦσι γὰρ τὰς πτέρυγας οὗτοι*

94. [61.]

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἀταλὰς φρένας.

95. [102.]

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

96. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

97.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

98. [104.]

Ὡς δ' ἄν σε θωϊὴ λάβοι.

99. [105.]

Μή τευ μελαμπύγου τύχῃς.

100. [103.]

Ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ φίλου.

ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος ἐκμάδα διατινάσσοντες· καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ· ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κ. Scripsi *σαλευμένη.*

Fr. 94. Stobaeus Floril. LXIV. 11.: *Ἀρχιλόχου· Τοῖος κτλ.* V. 1. *ἐλυσθείς*, Hermannus conjecit *ἐλιχθείς.* — V. 3. *ἀταλὰς* Meinekius, vulgo *ἁπαλάς.* Est, ut videtur, ex eodem carmine, quo Fr. 91. 92. 93.

Fr. 95. Athen. IX. 188. F.: *Τοῦ δὲ ὀνόματος (πέρδιξ) αὐτῶν ἔνιοι συστέλουσι τὴν μέσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος· Πτώσσουσαν κτλ.*

Fr. 96. Athen. XIV. 653. D.: *Γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· Πάρελθε κτλ.*

Fr. 97. Plotius 270. ed. Gaisf.: *Acatalectum Archilochium dimetrum iambicum fit syllaba addita Anacreontio dimetro catalectico, ut est: Τί κτλ.* Versus haud dubie Archilochi est.

Fr. 98. Etym. M. p. 26. 23.: *Εὕρηται θωϊή, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ὡς δ' κτλ.*

Fr. 99. Schol. Hom. Il. ω. 315.: *εἴωθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος μελάμπυγον τοῦτον (τὸν ἀετὸν) καλεῖν· Μή τευ κτλ.* Cf. Hesychius et Suidas v. *μή τευ μελαμπύγου τύχοις.*

Fr. 100. Apollon. Sophista v. *Ἔμπλην· ἐμπελάδην, σύνεγγυς, ἢ ὡς ἐνιαχοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ χωρὶς· ἔμπλην κτλ.* Eadem Schol. Nicand. Ther. 322. ubi *ἐφόλου* legitur.

101.

Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

102.

Ὡς φαίδρ' ἄγει Ταργήλια.

103. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἥπιος Ποσειδῶν.

104.

Καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἤβης.

105. [67.]

Stephanus Byz.: *Πάρος· νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος καλεῖ ἐν ἐπῳδοῖς.*

VI. ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ.

106. [69.]

Ὦ καλλίνικε, χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχματὰ δύο,
τήνελλα καλλίνικε.

Fr. 101. Photius p. 218. 2.: *Λεωκόρητος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· Λείως κτλ.*

Fr. 102. Hesychius: *Θαργήλια, Ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλως ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ — καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· ὦ φαιεν ἄγει τὰ Θαργήλια,* quae correxi.

Fr. 103. Plutarch. de sollert. anim. c. 36.: *Κοίρανος Πάριος ὢν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον ἐνσχεθέντων σαγήνῃ καὶ κινδυνευόντων κατακοπῆναι πριάμενος μεθῆκε πάντας. Ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἔπλει πεντηκόντορον ἔχων, ὥς φασι, λῃστῶν ἄνδρας ἄγουσαν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεὼς ἀνατραπείσης καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, ἐκεῖνον λέγουσι δελφῖνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακουφίζοντος ἐξενεχθῆναι τῆς Σικύνθου (Σικίνου* Reiskius) *κατὰ σπήλαιον, ὃ δείκνυται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχίλοχον· Πεντήκοντ' κτλ.*

Fr. 104. Hephaestio p. 89.: *Ἓν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων, ἄλλο δέ — οἷόν ἐστιν οὗτος· Καὶ βήσσας κτλ. ἐπ' ἤβης* unus cod., vulgo *ἐφ' ἥβης.*

Fr. 106. Schol. Pind. Ol. IX. 1.: *Συντάξας οὖν τοῦτο τὸ τήνελλα οὕτω καὶ τὰ ἑξῆς ἀνεβάλλετο· καὶ αὐτὸς μὲν (Ἀρχίλοχος) τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ὑποκρινόμενος ἔλεγεν ἐν μέσῳ τὸ Τήνελλα καὶ τὰ λοιπά, οἷον· Καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεες· καὶ εἴ τι ἕτερον, οἷον· αὐτὸς καὶ ὁ Ἰόλαος αἰχματὰ δύο· Τήνελλα. — Ἐρατοσθένης δὲ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ*

VII. ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

107. [70.]

Δήμητρος ἁγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

108. [71.]

Stephan. Byz. v. *Βέχειρ.* — *Χρυσοέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοέθειρος.* **Cf. Theognost. in Crameri Anecd. T. II. p. 41. 26. ubi** *χρυσέθειρ* **scriptum.**

---

109. [99.]

Πῶς ἀπέπρησε σκύτην;

110. [106.]

Ἄιδων ὑπ' αὐλητῆρος.

111. [107.]

Πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν.

Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα, τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρὶς ἐφυμνιάζεσθαι τὸ Καλλίνικε. περὶ δὲ τοῦ Τήνελλα Ἐρατοσθένης φησίν, ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητὴς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ Καλλίνικε, καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες. Fragmentum affert etiam Schol. Aristoph. Av. 1760.: *ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου, ὃ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον Αὐγέου — Δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος ἐν Πάρῳ νικήσας τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτο ἐπιπεφωνηκέναι.* Cf. praeterea Schol. Arist. Acharn. v. 1228. et Suidas v. *Τήνελλα*, ubi legitur: *Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ — δύω.*

Fr. 107. Hephaest. p. 94. 4.: *Ἄλλο ἀσυνάρτητον κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμερους, τοῦ καλουμένου Εὐριπιδείου. οἷον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχίλοχον Ἰοβάκχοις· Δήμητρος κτλ.*

Fr. 109. Erotianus p. 336. ed. Franz.: *Σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων καὶ τοῦ τραχήλου — καὶ Ἀρχίλοχος· πῶς ἀπ. τὰν σκύταν.* delevi articulum.

Fr. 110. Schol. Aristoph. Av. v. 1426.: *Ἀρχίλοχος· ᾄδων κτλ.*

Fr. 111. Athen. III. p. 122. B.: *Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει, ὅτι εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τό· Πάντ' κτλ.*

112. [109.]

Ὀξύη ποτᾶτο.

113. [111.]

Πυρὸς δ' ἦν αὐτῷ φεψάλυξ.

114. [112.]

Θυρέων ἀπεστύπαζον.

115. [28.]

Παῖδ' Ἄρεω μιηφόνου.

116. [88.]

Θάσον δὲ τὴν τριγοιζυρὴν πόλιν.

117. [91.]

Προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι.

118. [92.]

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

119. [93.]

Πόδες δὴ κεῖθι τιμιώτατοι.

Fr. 112. Porphyr. Quaest. Hom. XI.: *καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα ἐξ ὀξύης τοῦ δένδρου, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ὀξ. π.* Cf. Schol. Il. ζ. 201.

Fr. 113. Schol. Aristoph. Acharn. v. 270.: *φέψαλοι γάρ εἰσιν οἱ σπινθῆρες — καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται· πυρὸς δὲ κτλ.* Cf. Suidas v. *φεψάλῳ.*

Fr. 114. Etymol. M p. 731. 46.: *Στύπος· Λυκόφρων — ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχος· Ὀρέων ἀπεστύπαζον.* Idem legitur p. 633. 29. ubi *οὐρέων ἀπετύπαζον* exstat, sed cod. Dorvill. *θυρέων.*

Fr. 115. Eustath. Il. p. 518.: *Ἄρης, Ἄρου, ὅθεν κατ' Ἰάδα διάλεκτον ἐπιτεινὰς Ἀρχίλοχος ἔφη· παῖδα Ἄρεω μ.*

Fr. 116. Eustath. ad Od. p. 1542. 49.: *καὶ Θάσον — παρ' Ἀρχιλόχῳ.*

Fr. 117. Schol. Aristoph. Eqq. 433.: *καταπροΐζει — Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί· καὶ Ἀρχίλοχος· Προτείνω κτλ.* Eadem Suidas v. *καταπροΐζεται*, et Etym. M. p. 689. 5. et Etym. Vindob. Cod. XXXII. voc. *προΐκτης.*

Fr. 118. Athenaeus III. p. 107. F.: *Δασυντέον λέγοντας τὸ ἧπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος· φησὶ γάρ· Χολὴν κτλ.*

Fr. 119. Plutarch. de garrul. c. 2.: *Πρόσκειται γὰρ (ὁ λάλος) ἅπανταχοῦ τῶν ἱματίων ἀντιλαμβανόμενος τοῦ γενείου, τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρί· Πόδες δὴ κ. τ. κατὰ Ἀρχίλοχον.*

120.

Νόμος δὲ Κρητικὸς διδάσκεται.

121. [124.]

Ἄνδρας ὡς ἀμφίτριβας.

122. [114.]

Ἅ δέκα ταύρους.

123.

Φῦμα μηρίων μεταξύ.

124.

Τέο χολουμένος;

125.

Φθειρσὶ μοχθίζοντα.

126.

Ἀλλ' ἀπερρώγασι μύκεω τένοντες.

127.

Ἴνας δὲ μεδέων ἀπέθρισεν.

Fr. 120. Heraclides de Polit. in Gronovii Thesaur. T. VI. p. 2824.: *ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ Κρητικὴ ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, — καὶ Ἀρχίλοχος δὲ ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινά φησιν· νόμος δὲ Κρ. δ.*

Fr. 121. Herodian. ap. Hermannum de emend. rat. Gramm. p. 435.: *θέλουσι δὲ τὸ παιδοτρίβης* (unus cod. *παιδότριψ*, lego *πεδότριψ*) *ἐκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἄνδρας εἰς ἀμφιτρίβας.* sed cod. apud Bekk. Anecd. III. p. 1438. *ὡς.* Cf. Crameri Anecd. T. III. 286. 12.

Fr. 122. Suidas v. *ἀ·* *σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἅ δ. τ.*

Fr. 123. Crameri Anecd. T. I. p. 164.: *ἀφ' οὗ τὸ φῦμα μ. μ. Ἀρχίλοχος.*

Fr. 124. Crameri Anecd. T. I. p. 100. 5.: *τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχίλοχος τε χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ τίνος.* Correxi.

Fr. 125. Crameri Anecd. T. I. p. 441. 21.: *ἡ φθειρσὶ δοτικὴ συνέστη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· φθειρσὶ μ.*

Fr. 126. Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1399. Cf. Crameri Anecd. T. III. p. 231.: *μύκης· σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, ὅπερ καὶ ἰσοσυλλάβως ἔκλινεν ὁ Ἀρχίλοχος εἰπών· ἀλλ' ἀπερρώσι μύκεω.*

Fr. 127. Grammat. Bekk. Anecd. T. III. p. 1438.: *Μέζεα τὰ*

128.

Πολὺς γὰρ ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.

129.

Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον.

130. [149.]

Aelianus Hist. Animal. XII. 9.: *Κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερὰ (κίγκλος) ὥςπερ οὖν ὁ παρὰ Ἀρχιλόχῳ κηρύλος.*

131. [116.]

Aelianus Var. Hist. IV. 14.: *Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα, κατὰ Ἀρχίλοχον, εἰς πόρνης γυναικὸς ἕντερον καταίρουσιν· ὥςπερ γὰρ ἐχῖνον λαβεῖν μὲν ῥᾴδιον, συνέχειν δὲ χαλεπόν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα.* **Eodem respicit Niceta p. 116.:** *τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου ἀντικρὺς ἐπεραίνετο, ὅ φησιν, εἰς ἕντερον πόρνης πολλάκις μεταῤῥυίσκεσθαι τὰ χρόνῳ καὶ πόνῳ συλλεχθέντα μακρῷ.* **unde apparet** *καταῤῥέουσιν* **apud Aelianum scribendum esse.**

132. [118.]

Lucian. Pseudolog. 1.: *τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἤδη σοί λέγω, ὅτι τέττιγα πτεροῦ εἵληφας· εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. Ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἰληφέναι πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, καὶ ὁπόταν δὲ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ γεγωνότερον βοῶντι· Καὶ σὺ δέ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σαυτόν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;*

αἰδοῖα — ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ' εἰς ζ μέδεα (καὶ μέζεα) ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ἶνας δὲ μ. ἀπ. **Cf. Etym. Gud. p. 390. 49. ubi** *μέλεων* **legitur**

Fr. 128. Schol. Aristoph. Lysistr. 1258.: *πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἥνσει*] *πρὸς τοὺς (τὸ) παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ* (hoc omitt. cod. Rav.) *στόμα.* **Scripsi** *γάρ.*

Fr. 129. Schol. Aristoph. Pac. 1147.: *Πάρδακον δὲ δίνγρον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης — Ἀρχιλόχου· Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον.* **Fortasse** *παρδοκὸν διὰ πεδίον* **scribendum est.**

133. [125.]

Aristides T. II. p. 37.: *Καὶ ὁ μέν γε κατ' ἰσχὺν προφέρων, εἰ καὶ ἑνός εἴη κρείττων, ὑπὸ δυοῖν γ' ἂν αὐτὸν κατείργεσθαί φησι καὶ Ἀρχίλοχος καὶ ἡ παροιμία.*

134. [126.]

Athenaeus IV. p. 167. D.: *Τοιοῦτος (τὴν ἀσωτίαν) ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος, οὗ μνημονεύει Ἀρχίλοχος, ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗτος μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἔμελλε κτίζειν Συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιττούτης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον, ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν ἕξειν.*

135. [127.]

Harpocrat. p. 171. 4. ed. Bekk.: *Μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ τῆς Στρύμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε' Ἀρχίλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα.*

136. [128.]

Schol. Apoll. Rhod. I. v. 1212.: *Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι ἐν συμποσίῳ κύαθον ᾔτει τὸν οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πλήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδάνιπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος ἀνεῖλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ.*

137. [129.]

Schol. Il. φ. v. 237.: *Ἀρχίλοχος μὲν οὐκ ἐτόλμησεν Ἀχελῷον ὡς ποταμὸν Ἡρακλεῖ συμβαλεῖν, ἀλλ' ὡς ταῦρον.*

138. [130.]

Plut. vit. Marii c. 21.: *Μασσαλιώτας μὲν λέγουσι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, τὴν δὲ γῆν, τῶν νεκρῶν καταναλωθέντων ἐν αὐτῇ, καὶ διὰ χειμῶνος ὄμβρων ἐπιπεσόντων, οὕτως ἐκλιπανθῆναι καὶ γενέσθαι διὰ βάθους περίπλεω τῆς σαπηδόνος ἐνδύσης, ὥστε καρπῶν ὑπερβάλλον εἰς ὥραν πλῆθος ἐξενεγκεῖν καὶ μαρτυρῆσαι τῷ Ἀρχιλόχῳ λέγοντι, πιαίνεσθαι πρὸς τοῦ τοιούτου ἀρούρας.*

139. [131.]

Malalas Chronic. IV. init.: *Ὅστις Λυγκεὺς πολεμήσας τῷ Λαναῷ βασιλεῖ τοῦτον ἐφόνευσε καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καθὼς ὁ Ἀρχίλοχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.*

140.

Pausanias VII. 10.: *Περσεῖ γὰρ τῷ Φιλίππου πρὸς Ῥωμαίους ἀγωνιεῖ εἰρήνην κατὰ συνθήκας, ἃς ὁ πατὴρ οἱ Φίλιππος ἐποιήσατο, ἐπῆλθεν ὑπερβῆναι τοὺς ὅρκους, καὶ ἐπί τε Σαπέων τὸν βασιλέα καὶ Ἄβρου πόλεως στράτευμα ἀγαγών, ἐποίησεν ἀναστάτους, Ῥωμαίων συμμάχους ὄντας. Σαπέων δὲ τούτων καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἰάμβῳ μνήμην ἔσχε.* **Nisi forte intellexit Saios, vid. Eleg. Fr. 5.**

141. [115.]

Hesychius: *Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. Καρπάθιος δὲ λάγων, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο. Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοὶ καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα.* **Aliter Zenob. IV. 48.**

142.

Schol. ad Aristotel. Eth. Nicom. VI. 7.: *παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν τοῦ εἶναι τὸν ὅλως σοφὸν ἕτερον παρὰ τὸν τινὰ σοφὸν καὶ τινὰ μή, ποίησιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὁμήρου· μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιημάτων, ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Κρατῖνος καὶ Καλλίμαχος κτλ.*

143. [135.]

Eustath. Il. p. 314.: *Ἀλκαῖος δὲ φασὶ καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.*

144. [134.]

Hesychius: *Ἀγόμενος· δοῦλος· παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

145. [123.]

Hesychius: *Ἀηδόνος νεοσσός· καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

146. [135.]

Hesychius: *Ἄζυγία· ἄζευκτον· Ἀρχίλοχος.* **corrigunt** *Ἄζυγα.*

147. [136.]

Hesychius: *Ἄκομψον· ἀπάνουργον, ἁπλοῦν, Ἀρχίλοχος· οὐκ εὖ διακείμενον.*

148.

Etymol. M. p. 72. 20.: *παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ ἀλφαίνειν.* **ita ex cod. emendavit Valcken. ad Eurip. Phoeniss. Schol. v. 1163.**

149. [137.]

Pollux VI. 147.: *ἐπὶ δὲ τούτοις λέγοιτ' ἂν καὶ τὸ ἀμείβεσθαι· ἀμφίβολος γὰρ ἡ ἀμοιβή· ἔστι μὲν γὰρ παρ' Ἀρχιλόχῳ.* **Incertum utrum** *ἀμείβεσθαι* **aut** *ἀμοιβὴν* **Archilochus dixerit, nisi forte pertinet ad** *ἀνταμείβεσθαι* **Fr. 95.**

150.

Schol. Nicandri Ther. 213.: *Ἀργιλιπὲς δὲ ἤγουν ἔκλευκον ὡς Ἀρχίλοχος ἀργιλιπὴς δὲ φάσις.* **Ita cod., vulgo** *Ἀρχίλοχος δὲ ἀργιλιπὴς φησιν.*

151. [139.]

Hesychius: *Γυμνόν· ἀνυπόδητον ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀρχίλοχος.*

152. [141.]

Pollux II. 27.: *βεβοστρυχωμένος, ἀφ' οὗ καὶ διαβεβοστρυχωμένον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

153. [142.]

Hesychius: *Λὶς τόσῃ· τῇ ἡλικίᾳ· Ἀρχίλοχος.* **ita Elmslejus, vulgo** *διστόσῃ.*

154. 155. [144.]

Etymol. M. p. 324. 14.: *ἐκ Ῥώμης· ἡ ἐξ πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἷον ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Διὲξ σωλῆνος καὶ πάλιν· Διὲξ τὸ μύρτον ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην.* **Prius fragmentum redintegrari licet ope Schol. Homer. Il. ι. 7.:** *Μετὰ τῆς διὰ οὖσα ἡ ἐξ οὐ τρέπει τὸ ξ· διὲξ σωλῆνος εἰς ἄγγος.*

156. [143.]

Pollux II. 34.: *ἐκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος.* **cod. Falk.** *καὶ διεκτενισμένοι.*

157. [146.]

Hesychius: *Ἔτρεψεν· ἐπέτρεψεν, ἠπάτησεν, παρέτρεψεν· Ἀρχίλοχος.*

158. [147.]

Hesychius: *Ἥμισυ τρίτον· δύο ἥμισυ· Ἀρχίλοχος.*

159. [108.]

Pollux X. 35.: *Καὶ ἶπος τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γναφείῳ, ὡς Ἀρχίλοχος κέαται δ' ἐν ἴπῳ.* **adde VII. 41.:** *καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη· κέαται ἐν ἴπῳ.*

160.

Crameri Anecd. T. I. p. 249. 27.: *παρὰ τὸ ἐκεῖθι, κεῖθι καὶ κεῖ παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

161. [120.]

Eustath. ad Il. p. 851.: *καὶ ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τὴν γλῶσσαν Ἀρχίλοχος ἀπαλὸν κέρας τὸ αἰδοῖον εἰπών, ἐντεῦθεν τὴν λέξιν πορίσασθαι.*

162. [150.]

Pollux I. 232.: *Χρῆται δὲ καὶ Ἀρχίλοχος τῷ τῶν κοκκυμήλων ὀνόματι.*

163. [151.]

Etymol. M. p. 529. 12.: *Κοπάεν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ τοῦ κοπάγειν ζήτει.* **Scribendum** *κωπῆεν ξίφος.* **Meinekius conjecit** *παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

164. [152.]

Stephanus Byz. v. *Κρήτη· ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρεήτην ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν.* **Cf. Eustath. ad Dionys. 498. ubi male** *Ἀρχίας.*

165.

Schol. Hom. Il. ζ. 507.: *οἱ νεώτεροι ἐπιθυμεῖν τὸ κροαίνειν, ὡς Ἀρχίλοχος.*

166. [154.]

Schol. Aristoph. Plut. v. 476.: *Κύφων — Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.* **Cf. Suid. v.** *Κύφωνες.*

167. [153.]

Pollux X. 160.: *Ἀλλὰ μὴν καὶ κύρτη σιδηρᾶ ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθειος, παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ.*

168. [117.]

Etymol. M. p. 152. 52.: *Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν, καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν· ἔνθεν Ἀρχίλοχος· λέγαι γυναῖκες ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι.*

169.

Pollux VI. 80.: *Μέσπιλα, ἃ καὶ ὅα καλεῖται· καὶ τοῦτο τοὔνομά ἐστι παρὰ Πλάτωνι, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο.*

170. [157.]

Hesychius: *Μουνοκέρα· τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκήν· ὡς Ἀρχίλοχος.*

171. [155.]

Suidas: *Μυδαλέας, διαβρόχους, μυδαλέα δάκρυσι, καὶ μυδάλεον, δίνγρον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ.* **Meinekius conjecit** *Αἰσχύλῳ* **compar. Aeschyl. Pers. v. 536.**

172. [156.]

Tzetz. ad Lycophyr. v. 771.: *Μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς κατωφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.* **Cf. Etymol. M. p. 594. 21.**

173. [158.]

Suidas: *Μυσάχνη· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐργάτις καὶ δῆμος* **(Küsterus** *δήμιος***)** *καὶ παχεῖα.* **Cf. Eustath. p. 1329.:** *Ἀρχίλοχος δὲ παχεῖαν καὶ δῆμον ἤγουν κοινὴν τῷ δήμῳ, καὶ ἐργάτιν, ἔτι δὲ μυσάχνην παρ' ἀναλογίαν τοῦ ἁλὸς ἅχνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον.* **Cf. Schol. Aristoph. Av. 1619. itaque etiam** *ἐργάτις, δήμιος* **et** *παχεῖα* **Archilochi sunt. Cf Hesychius:** *ἐργάτις, τὴν Νεοβουλείαν λέγει ὡς παχεῖαν.* **Cum Aristophanis Scholiasta eo quem dixi loco hunc versum proferat:** *περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή,* **auctoris nomine non addito, fortasse hic Archilochi est, qui dixerit:** *Ἐργάτις | Περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή, Δῆμος, μυσαχνή.*

174. [159.]

Hesychius: *Μύσχης· εὖρος* (Sopingius *εὐρώς*) *ὡς Ἀρχίλοχος·* (ita Alberti, vulgo *Ἀμφίλοχος.*).

175. [161.]

Pollux X. 27.: *Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι.*

176. [165.]

Eustath. ad Il. p. 711. 40.: *Λέγει δ' αὐτὸς καὶ τὰς πρόκας παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἐλάφου τεθεῖσθαι, παρ' ᾧ καί τις διὰ δειλίαν προσωνομάσθη πρόξ.*

177.

Ttetz. ad Lycophr. v. 91.: *Πύγαργον, δειλὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ ἅρπαγα, εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον.* **Cf. Fr. 99. ut videatur ex eodem carmine petitum.**

178. [121.]

Hesychius: *Πυῤῥιχίζειν — οἱ δὲ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως· ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαι φησὶν Ἀρχίλοχος· ὅθεν καὶ ὁ Πυῤῥίχιος ποῦς ὠνομάσθη.*

179.

Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1200.: *εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥώξ, ῥωγὸς παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

180. [167.]

Etymol. M. p. 715. 44.: *Σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων — Ἀρχίλοχος δὲ ῥόπτρον ἔφη, οἷον· Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.* **Cf. etiam Schol. Arist. Acharn. 657. et Suidas v.** *σκανδάληθρα.*

181. [168.]

Hesychius: *Σάλπιγξ — καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα· παρ' Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον.*

182. [169.]

Hesychius: *Σκελήπερον· νήπιον· Ἀρχίλοχος.*

183. [170.]

Eustath. ad Od. p. 1828. 11.: *καὶ συκοτραγίδης παρὰ Ἱππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦ βρώματος.*

184. [171.]

Erotianus p. 360.: *Τράμιν, τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν — μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος.*

185. [172.]

Pollux II. 23.: *Καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ, Ἀρχίλοχος καὶ ἀναστρέψας τρίχουλον εἴρηκεν.*

186.

Pollux X. 141.: *Καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησί, τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὅπερ Ἀρχιλόχειον.*

187. [174.]

Eustath. ad Od. p. 1746. 8.: *Ὁμοίως τῷ θῶ, θύος, καὶ φλῶ, φλύος παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ φλυαρίας.*

188. [175.]

Athenaeus III. p. 86. B.: *Καὶ Ἀρχίλοχος τῆς χήραβος μέμνηται.*

II.

SIMONIDES.

IAMBOI.

1. [1.]*)

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅπη θέλει.
νόος δ' οὐκ ἔπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
ὅκως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
ἐλπὶς δὲ πάντας κἀπιπειθὴ τρέφει

Simonides. Fr. 1. **Stobaeus XCVIII. 16.:** *Σιμωνίδου.* **V. 3.** *νόος*, **Grotius** *νοῦς.* — **V. 4.** *ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν* **Grotius, libri** *ἄδη βοτὰ* **(vel** *βρωτοί***)** *ζώομεν* **(hoc deest in uno cod.).** — **V. 5.** *ὅκως* **scripsi, vulgo** *ὅπως*, **unus cod.** *ὅμως*, **sed supra** *ὅπως.* **ibid.** *ἐκτελευτήσει* **codd.,** *ἐκτελευτήσῃ* **Gesn.** — **V. 6.** *κἀπιπειθὴ* **Welckerus, codd.** *κἀπιπειθείη*, **Gesn.** *καπειθείη.*

---

*) **Numeri adjecti sunt editionis Welckerianae.**

ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας. οἱ μὲν ἠμέρην
μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς.
ἐς νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
πλούτῳ τε καὶ θεοῖσιν ἴξεσθαι φίλος·
φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ, λαίλαπι κλονεύμενοι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρέης ἁλός
θνήσκουσιν· οἱ δ', ἢν μὴ δυνήσωνται ζόειν,
ἐπ' ἀγχόνην ἥψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
καὐτάγρετοι λείπουσιν ἠλίου φάος.
οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι
βροτοῖσι κῆρες, κἀνεπίφραστοι δύαι
καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐν ἄλγεσι
κακοῖς ἔδοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιᾶς.

3. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

4. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει.

V. 9. ἐς νέωτα Meinekius, vulgo νέωτοι. — V. 10. καὶ θεοῖσιν Meinekius, vulgo κἀγαθοῖσιν. — V. 17. οἱ δ', ἢν scripsi, vulgo εὖτ' ἄν. ibid. ζόειν Porsonus, vulgo ζώειν. — V. 18. ἐπ' ἀγχόνην scripsi, vulgo οἱ δ'. — V. 19. καὐτάγρετοι, unus cod. ἢ αὐτάγρετοι. — V. 21. δύαι, unus cod. δύο. — V. 23. ἐρῷμεν Stephanus, vulgo ἐρῶμεν. — V. 24. ἔδοντες Meinekius, vulgo ἔχοντες, conjeci ἄν ἄλγεσι κακῶς ἔχοντες. ibid. αἰκιζοίμεθα Stephanus, vulgo αἰκιζόμεθα.

Fr. 2. Stob. Floril. CXXIV. 5.: Σιμωνίδου. V. 2. ἠμέρης Welckerus, vulgo ἡμέρας.

Fr. 3. Stob. Floril. CV. 7.: Σιμωνίδου.

Fr. 4. Plutarch. de prof. in virt. c. 14.: Οἷός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ἄθηλος κτλ. τῷ ἀγαθῷ μονονουχὶ συμφῦναι γλιχόμενος. Adde de virt. mor. c. 7. et de tuend. sanit. c. 22. et apud Stobaeum CXV. 18.

5. [7.]

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ λῇζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

6.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη παίνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὖτ' ὦν εἶπε πολλάκις κακόν,
τότ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτωργόν, αὐτομήτορα,
ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ' ἐμπεδῶς ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχει.

Fr. 5. Clemens Alex. Strom. VI. p. 744.: *Ἡσιόδου εἰπόντος* (Opp. 700.)· *Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῇζετ' ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο, Σιμωνίδης εἶπεν· Γυναικὸς κτλ.* Cf. Euseb. Praep. Ev. X. 2. ubi *Σιμωνίδης ἐν ἑνδεκάτῳ.* Welckerus conjecit *ἐν πρώτῳ.*

Fr. 6. Stobaeus Flor. LXXIII. 61.: *Σιμωνίδου.* V. 1. *γυναικός*, fortasse *γυναικῶν* legendum. — V. 5. *ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν* Brunckius, codd. *ἄπλυτος ἐν ἱμάσιν* vel *ἄπλυτός τ' ἐν εἵμασιν.* — V. 6. *ἡμένη*, unus cod. *εἱμένει*, Arsenius *εἱμένη.* — V. 10. *αὖτ' ὦν* scripsi, codd. *αὐτῶν, αὐτό γ'.* *εἶπε*, Trincav. *εἶναι*, Arsenius *εὖ*, Gesn. *ἐστι.* — V. 11. *τότ'* scripsi, vulgo *τὸ δ'.* — V. 12. *λιτωργὸν* scripsi, ut *λεωργός*, alia dicuntur, codd. *λιτοργόν.* — V. 19. *ἡμένη* unus cod., Arsen., Voss. *εἱμένη.* ibid. *τύχοι* Arsenius, vulgo *τύχῃ.*

Τὴν δὲ πλάσαντες γῆϊνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργον δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
κωὐδ' ἢν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγῶσα δίφρον ἄσσον ἕλκεται πυρός.
Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην,
ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·
„Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωίων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων."
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἔν' ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπληστον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμίη
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίνεται.
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμής
ἔστηκ' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέγα,
θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή.
ὀργήν· φυὴν δὲ πάντοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ σποδείης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
ἣ σύν δ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μάγις
ἔστερξεν ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·

V. 22. *πηρὸν* unus cod., Arsen., Voss., vulgo *πόνηρόν*. — V. 24. *ἔργον*, Voss. *ἔργων*. — V. 25. *κωὔτ' ἄν* scripsi; unus cod. *κοὔτ' ἄν*, Trincav. al. *χὥταν*. — V. 27. *ἣ δύ'* scripsi, correxerunt postea etiam Schneidewinus, alii; codd. *ἠδὺ ἐν*, Gesn. *ἤδη ἐν*. — V. 29. *μιν* Valckenarius, libri *μέν*. — V. 32. *ἔν'* scripsi, legebatur *ἐν*. — V. 34. *ἄπληστον*, nescio an *ἄπλητος* i. e. inaccessus, scribendum sit. — V. 36. *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — V. 42. *φυὴν* cod. unus et Trincav., vulgo *φυγήν*. *πάντοτ'* scripsi, vulgo *πόντος*, quod ferri nequit. O. Schneiderus conjecit *δ' ὡς πόντος αἰόλην*. — V. 43. *σποδείης* scripsi, libri *τε σποδεῆς*, Meinekius *τε πολιῆς*. — V. 45. *ἔστερξεν* duo codd., vulgo *ἔερξεν*. *ὧν* Brunckius, Trincav. *ὥν*, Gesn. *οὖν*.

ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὁντινῶν ἐδέξατο.
Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
κείνη γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον·
εὐνῆς δ' ἀδηνής ἐστιν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·
κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.
Τὴν δ' ἵππος ἁβρὴ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
ἥ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει·
κωὔτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἰπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
ἵζοιτ', ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἅπο ῥύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνὴ
ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,

V. 48. ὁμῶς Gesnerus, ὅμως Brunckius. — V. 49. ὁντινῶν, legebatur ὁντινοῦν. — V. 51. οὔ τι, Arsenius οὔτε. ibid. ἐπίμερον codd., ἐφίμερον Gesn. — V. 53. ἀδηνής, Gesn. ἄληνής. — V. 54. παρόντα, Brunckius conjecit συνόντα. ib. διδοῖ, unus cod. δίδει. — V. 55. ἔρδει, legebatur ἔρδει. — V. 56. ἄθυστα, Athenaeus V. p. 179. D.: ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· ἄθυτα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεσθίει. et ἱερὰ etiam unus cod. ap. Stob. — V. 57—70. affert Aelian. Hist. Anim. XVI. 24. eodem respicit XI. 36. ἁβρὴ χαιτέεσσ' Meinekius, libri ἁβρὴ χαιτήεις vel χαιτήεσσ', Aelianus ἁβρὰ χαιτήεσσ' vel χαιτάεσσ'. — V. 58. δύην, Aelianus ἄτην, unus cod. αὖτη, alius αὐτήν. ib. περιτρέπει, Schneidewinus conjecit περιτρέμει, Koelerus παρατρέπει vel παρεκτρέπει. — V. 59. κωὔτ' scripsi, vulgo κοὔτ'. ibid. κόσκινον, apud Ael. plerique codd. κοσκίνου. — V. 60. ἄρειεν, aliquot Aeliani codd. ὄναρ εἶδεν vel ὄναρ εἶεν, vel denique ὄναρις. — V. 61. οὔτε, Jacobsius conjecit οὔτ' ἄν. — V. 63. ἡμέρης, Aelianus ἡμέρας. ibid. ἅπο Jacobsius, vulgo ἀπό. ibid. ῥύπον, plures codd., Stob. et Aelian. ῥύπων. — V. 65. αἰεὶ Koelerus, vulgo ἀεί. — V. 67. ὦν Brunckius, vulgo οὖν. ibid. θέημα Aelian., θέαμα Stob. — V. 68. γίνεται Aelian., γίγνεται ap. Stob.

ἦν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ἰῇ,
ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
αἴσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,
ἄπυγος, αὐόκωλος. ἆ τάλας ἀνήρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει.
οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὁρᾷ,
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
ὅκως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνῃ γὰρ οἴῃ μῶμος οὐ προιζάνει·
θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κἀπαέξεται βίος·
φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
τεκοῦσα καλὸν κωὐνομάκλυτον γένος·
κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίνεται
πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη,
ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
Τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διός
ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναῖκας· ἤν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντι γῶν μάλιστα γίνεται κακόν.
οὐ γάρ κοτ' εὔφρων ἡμέρην διέρχεται

V. 70. τοιούτοις, Aeliani codd. τοιοῦτον. — V. 74. ἄστεος, Arsen. ἀστοῖσι. — V. 76. αὐόκωλος scripsi, vulgo αὐτόκωλος. — V. 80. ἔρξειεν, vulgo ἔρξειεν. — V. 82 ὅκως, unus cod. ὅππως, Arsen. ὅλως. ibid. τιν' ὡς Meinekius, vulgo τι χώς. ibid. ἔρξειεν, vulgo ἔρξειεν. — V. 87. κωὐνομάκλυτον, vulgo κοὐνομάκλυτον. — V. 88. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 91. ὅκου, unus cod. οἵκου, Arsen. ὅπου. — V. 93. τάς, Arsen. τάς τ'. — V. 98. γῶν scripsi, legebatur τῷ, τῳ, τοι. ibid. γίνεται, scribebatur γίγνεται.

ἅπασαν, ὁστιςῶν γυναικὶ πίλναται
οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὑροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντ' ἂν προφρόνως δεχοίατο.
ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
κεχηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς ἁμαρτάνει.
τὴν ἢν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοὐτέρου μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄῤῥηκτον πέδῃ,
ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Ἅιδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

7. 8. [9.]

* Ὥςπερ ἔγχελυς κατὰ γλοιοῦ *

*

Ἐρωδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
τρίορχον εὑρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

9. [15.]

Τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;

V. 100. ὁστιςῶν scripsi, vulgo ὅστις σύν. ibid. πίλναται scripsi, vulgo πέλεται. — V. 101. οἰκίης, unus cod. ἐκ δόμων. — V. 102 θεῶν, Grotius, alii θεόν. — V. 106. ὅκου, unus cod. οἴκου. — V. 107. μολόντ' ἂν Meinekius, vulgo μολόντα. — V. 108. δέ τοι, Hermannus conjecit δέ τῳ. — V. 109. μέγιστα, unus cod. μεγίστη. — V. 113. τοὐτέρου Voss., codd. et vett. edd. τοῦ ἑτέρου, τοῦ· τέου, τουτέου, θατέρου. — V. 114. γινώσκομεν, legebatur γιγνώσκομεν. — V. 116. πέδῃ, Roclerus conjecit πέδης. — V. 117. οὗ τε, Gaisfordius conjecit οὗ γε.

Fr. 7. 8. Athen. VII. 299. C.: Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις· Ὥσπερ ἔγχελυς κατὰ γλοιοῦ· καὶ τὴν αἰτιατικήν· Ἐρωδιὸς κτλ.

Fr. 9. Schol. Eurip. Phoen. p. 215.: κατενάσθην ἀντὶ τοῦ κατανασθήσομαι· καὶ Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις· Τί κτλ. ἀντὶ τοῦ

10. [16.]

Οἷόν τε χηνὸς ὤεον Μαιανδρίου.

11. [17.]

Σπλάγχν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην.

12. [18.]

* *Τόδ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο,*
τὸ ζωΐων κάκιστον ἔκτηται βίον.

13. [19.]

Οὐκ ἄν τις οὕτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

14. [20.]

Κηλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρει· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.

ἀναδραμεῖν μέλλω. διὰ codd., vulgo τῶν. Welckerus huc refert Aristotel. Metaph. XII. 11.: *πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα καὶ μάχεται αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις· καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· γίνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος, ὥςπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μηθὲν ὑγιὲς λέγωσιν.*

Fr. 10. Athen. II. 57. D.: *Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων· Οἷόν τε κτλ.* Cf. Eustath. Od. p. 1686. 51.

Fr. 11. Chocroboscus apud Sturz. in Etym. M. 902.: *Ἴκτινος ἡ εὐθεῖα· τούτου ἡ γενικὴ ἰκτίνου, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· Σπλαγχν' κτλ.* Videtur ἀμφέποντες scribendum esse.

Fr. 12. Etym. M. p. 413. et Zonaras p. 967. s. v. *ζῳδίον: γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ, οἷον· Τόδ' ἡμῖν* (Zonar. *φησὶ γάρ· τὸ δ' ἡμ.*) *ἑ. π. ζωΐων κάκιστον.* Schol. Hom. Il. σ. 407.: *Σιμωνίδης φησί· τὸ ζῷον κάκιστον κέκτηται βίον, περὶ τοῦ κανθάρου.* V. 2. ζωΐων Bekkerus scripsit. Fortasse v. 1. οἷον Simonidis est.

Fr. 13. Galenus XVII. p. 897. ed. Kühn.: *Ὑπὸ τῶν Ἰώνων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι στενυγρόν· ἀλλ'[τούτου γε μαρτύριόν ἐστιν αὖταρκες τὸ παρὰ Σιμωνίδῃ γεγραμμένον ἐν τοῖςδε τοῖς ἔπεσιν· Οὐκ ἄν τις κτλ. ταὐτὸν σημαίνει τῷ στενῇ.* Idem XVIII. p. 411. repetit hos versus, ubi v. 1. οὔπω τις οὕτω, v. 2. *λέγονται δὶς ἐν*, v. 3. *στενυγρῷ* legitur.

Fr. 14. Clemens Alex. Paedag. II. p. 209. ed. Potter.: *Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· Κηλειφόμην κτλ.* Adde Athen. XV. p. 690. C.: *Καὶ Σιμωνίδης· κηλειφόμην* (unus cod. *ἐκλειφόμην*) *μ. κ. θ. καὶ βακκάρει.* V. 1. *θυώμασι* Athen., *θυμιάμασι* Clem. — V. 2. *βακκάρει*, Athen. Epit. *βακκάρι*, fortasse recte.

15. [21.]

Καὶ τῆς ὄπισθεν ὀρσοθύρης διηλσάμην.

16. [22.]

Καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίδης.

17. [23.]

Ἢ τυφλὸς ἤ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

18. [24.]

Θύουσι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ·
οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν τημελοῦσι ποιμένων.

19. [25.]

Σὺν πορδάκοισιν ἐκπέσοντες εἵμασιν
σεσαγμένοι.

20. 21. [26.]

Πολλόν με δεῖ προεκπονεῖν, Τηλέμβροτε.
* * * *
Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης
Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

Fr. 15. Etymol. M. p. 634. 6.: *Ὀρσοθύρη — λέγει δὲ Σιμωνίδης κακοσχόλως· καὶ τ. ὀ. ὀ. ἠλσάμην.* scripsi *διηλσάμην.* Sylburgius *ὀρσοθυρίδος.* Cf. Sotades ap. Athen. XIV. p. 621. B.: *ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὄπισθε λαύρης κτλ.*

Fr. 16. Etymol. M. p. 270. 45.: *Διασαυλούμενος παρὰ τὸν Σαῦλον· τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις· Καὶ κτλ.* Adde Zonar. p. 339. *κορωνίδης* Welckerus, vulgo *κορωνίτης.*

Fr. 17. Pollux II. 65.: *Σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα. Καὶ Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιός· Ἢ κτλ.*

Fr. 18. Schol. Odyss. ξ. 435.: *Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτούς (τοὺς ποιμένας) φησι νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ.* Adde Eustath. p. 1766. 1. — V. 1. *θύουσι* Barnesius restituit, idem *τῷ τε*, vulgo *καί.* — V. 2. *τημελοῦσι* scripsi, vulgo *αἶμ' ἔχουσι.* Eustathius dicit: *οὗτοι φυλάττουσι τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ οἷον ζωοῦσιν αὐτούς.*

Fr. 19. Strabo XIII. p. 619.: *καὶ τὸ Σιμωνίδου· σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἵμασιν ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις.* Auctius Schol. Arist. Pac. 1147.: *καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τὸ Ἀμοργίῳ· συμπαρδακῆσιν ἱμᾶσιν σεσαγμένοις.* correxit Welckerus.

Fr. 20. 21. Athen. XIV. 658 B.: *Καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἔνδοξός ἐστι· περὶ οὗ φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκοῦ*

22. [27.]

* *Χὼς ἄφευσα χὼς ἐμίστυλα κρέα*
εἰδώς τι· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

23. [28.]

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

24. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

25. [30.]

Αὕτη δὲ φοξίχειλος Ἀργείη κύλιξ.

26. [31.]

Ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

διακόσμου οὕτως· Τῆς Ἀχαΐας πόλις Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγειος ἥδιστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομιλικός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῇ Τηλέμβροτε, γράφων· Ἐνταῦθα κτλ. V. 1. Coraës emendavit, codd. *πρεκπονητὴ τηλέμβροτε.* — V. 3. *τρομίλιος* unus cod., *στομίλιος* duo.

Fr. 22. Athen. XIV. p. 659. D.: *Οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτεροι μάγειροι· προΐσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν· — καὶ παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ φησὶν ἕτερος· Χὼς κτλ.* V. 1. *χὼς ἄφευσα χὼς* Bourdelotius, codd. *χωσαρεὺς σαχῶς* vel *χωσαφεὺς σαχῶς.* — V. 2. *εἰδώς τι· καὶ* distinxi, vulgo *εἰδώς· τί καί.* ib. *κακῶς* codd., Casaub. *καλῶς.*

Fr. 23. Athen. X. p. 424. C.: *Καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες (ἀρυσάναι) καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης· Ἔδωκεν κτλ.*

Fr. 24. Athen. XI. p. 460. B.: *Ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως· Ἀπὸ κτλ. ἀπὸ τράπεζαν* duo codd., vulgo *ἀποτράπεζαν.* ib. *καὶ* scripsi, vulgo *νιν.*

Fr. 25. Schol. Hom. Il. *β.* 219.: *Φοξός· εἴρηται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· Αὕτη δὲ κτλ.* Eadem Etym. M. p. 798. 20. Zonaras p. 1817. Apoll. Soph. v. *φοξός.* Athen. XI. p. 480. D.: *αἱ δὲ Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικάς· φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· Αὕτη δὲ φοξίχειλος,* sic unus cod., vulgo *αὐτή.* Cf. Eustath. p. 207. 12. Pro *φοξίχειλος* Zonaras *φοξόχειλος.*

Fr. 26. Schol. Arist. Ach. 740.: *Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὁπλὰς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· Ὁπλὰς κτλ.* Eadem Suidas v. *ὁπλή.*

27.

Πώλυπον διζήμενος.

28.

Μηρίων δεδαυμένων.

29.

Τοῦτο γὰρ μάλιστα φὴρ ἔστυγε πύϊρ.

30.

Hesychius: *Κάρκαρα, οὖλα ὀδόντων καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει· καὶ πίτυρα παρὰ Σιμωνίδῃ.* **Haec et sequentia videor probabilius ad Simonidem jambographum, quam ad lyricum referre.**

31. [10.]

Antiatt. Bekk. Anecd. I. p. 105.: *Κορδύλη· τὸ ἔπαρμα· Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ.*

32. [12.]

Harpocrat. p. 130. ed. Bekk.: *Μυσῶν λείαν — κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις.*

33.

Etymol. M. p. 367. 36.: *ἔπληντ' ἀλλήλοις· ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω ὁ παρακείμενος πέπληκα λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικὸς πέπλημαι, πέπληται, καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ πεπλήαται.*

34.

Gramm. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1402.: *Νήστης· οὕτως εἴρηκεν Σιμωνίδης παρὰ τὸ ἔδω, καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὗ παθητικὸν ψεύδομαι, ψευστής, οὕτω παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω,*

Fr. 27. Athen. VII. p. 318. F.: *Δωριεῖς διὰ τοῦ ω̄ καλοῦσι πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος· καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (i. e. Ἴων) πώλυπον διζ.*

Fr. 28. Etymol. M. p. 250. 18.: *Δαύω· τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ· Μηρίων δεδ.* **Eadem Crameri Anecd. T. I. p. 106. 1. sine poetae nomine.**

Fr. 29. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* **p. 12. 19.:** *πῦρ, οὐδὲν εἰς υρ λῆγον οὐδέτερον μονοσύλλαβον, ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ, ὃ Σιμωνίδης καὶ ἕνεκα μέτρου δισυλλάβως ἀπεφήνατο· τοῦτο γὰρ μ. φηρὲς ἐς τύγε πύϊρ.* **quae correxi.**

οὗ τὸ μέλλων ἔσω, ἔστης καὶ μετὰ στερητικοῦ νε νείστης, οὗ παρώνυμον νήστης· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. Cf. Orion. p. 187. 29. et Etym. Gud.

35.

Etymol. M. p. 764. 25.: *Ταρσιά· παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω τερσιά, καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τρασιά.* Cf. Hesychius: *ταρσιήν· τὴν τρασιάν.*

36.

Etymol. M. p. 813. 53.: *Ψηνὸς ὁ φαλακρὸς παρὰ Σιμωνίδῃ.* Adde Orion. p. 168. 9.

III.

HIPPONAX.

I. ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

1. [1. 18.] *)

Ἐβῶσε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἑρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαύλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

Hipponax. Fr. 1. Conjunxit haec Schneidewinus in unum. V. 1. legitur ap. Tzetzam Lycophr. 219.: *Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν — καὶ ὁ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβῳ· Ἐβόησε* κτλ. *ἐβῶσε* Schneidewinus scripsit. — V. 2. Tzetz. Exeg. Il. p. 153.: *τὸν δὲ Ἄργον κύνα φασὶ κατὰ παντὸς σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα — ὅτι δὲ κύων ὁ Ἄργος καὶ Ἰ(ππών)αξ φησί· Ἑρμῆ κυνάγχα, μὴ . . . αν δοῦλα.* Emendatius una cum v. 3. affert haec Tzetzes in Chil. ap. Cramer. Anecd. T. III. p. 351. 7.: *Τὸ δὲ Κανδαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὥσπερ Ἱππῶναξ δείκνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ· Ἑρμῆ* κτλ. V. 2. respicit Hesychius *Κυνάγχη· — οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα.* idem *Κανδαύλας· Ἑρμῆς ἢ Ἡρακλῆς.* — V. 3. *δεῦρό μοι* scripsi, cod. *δεῦρό τι μοι*, Duebnerus male *δηῦτέ μοι*. Supra *σκαπαρδεῦσαι* recte legitur glossa *συμμαχῆσαι*, male Hesychius *σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι.*

---

*) Numeri adjecti sunt editionis Welckerianae.

2. [5.]

Κίκων δ' ὁ πανδάφνωτος, ἄμμορος καύης.

3. [44.]

Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος.

4. [44].

Βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδῃσι καὶ σκίλλῃσιν, ὥσπερ φαρμακόν.

5.

Grammaticus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 82. 13.: *Ἀνδριάντα τὸν λίθινον ἔφη Ἱππῶναξ Βούπαλον ἀγαλματοποιόν.*

6. [4.]

Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

7.

Τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνῴκησας;

Fr. 2. Tzetzes Exeg. in Iliad. p. 76. 8.: *ἦν (Δάφνην) οἱ ἱερεῖς τοῦ ἡλίου ἤτοι μάντεις καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρύσης, στεφανούμενοι ἐπορεύοντο· καθὼς δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ· Κίκων κτλ.* **ubi glossae** *Κίκων· ὄνομα μάντεως* **et** *καύης, λάρος. πανδάφνωτος* **scripsi, nisi malis** *πανδάφνητος*, **Tzetzes** *πανδάλητος*, **sed codd. nonnulli** *πανδαύληκτος, πανδάληκτος.* **Fortasse hic versus praemittendus Fr. 1.** *Κίκων δ' ὁ πανδάφνωτος, ἄμμορος καύης, Ἐβῶσε.*

Fr. 3. Tzetzes Chil. X. 378.: *Περὶ ἐρίων Κοραξῶν ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἱππῶναξ οὕτως εἴρηκε μέτρῳ χωλῶν ἰάμβων· Κορ. κτλ.*

Fr. 4. Tzetzes Chil. V. 744.: *Καὶ ἀλλαχοῦ δέ (Ἱππῶναξ) πού φησι πρώτῳ ἰάμβῳ γράφων· Βάλλοντες κτλ.* **Photius p. 640. 8.:** *Φαρμακός· τὸ κάθαρμα, βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον, τὰ μέτρα, τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ.*

Fr. 6. Tzetzes Lycophr. 436.: *Ὅτι δὲ ἀγής, ὁ μυσαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἅγιος, ὁ μυσαρός, Ἱππῶναξ φησίν· Ὡς κτλ.* **Adde Chil. XIII. 322. et Plotium de Metr. p. 272. ed. Gaisf. Fortasse praestat** *ἀγεῖ*, **quod nonnulli libri exhibent. Ceterum in Plotii loco codex Gaisfordii** *ΚΑΑΖΟΜΕΝΙΟΥΒΟΥΝΑΛΟΣΚΑΘΗΙΝΕ* **exhibet, hoc est Fr. 8., ita ut Putschius ibi de conjectura Fr. 6. restituisse videatur.**

Fr. 7. Choeroboscus Bekker. Anecd. T. III. p. 1421.: *Ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαντος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἱππῶναξ εἰπών· Τί κτλ.*

8. [6.]

Ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις.

9.

Πᾶσαν δ' ἑταιρ', ὅδευε τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀλυάττεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ μετ' Ἄρδυος στήλην
καὶ μνήματ' Ἄτυος Μυρσίλου τε πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

Fr. 8. Rufinus de Metr. Com. p. 386. ed. Gaisf. poetae nomine non addito tanquam exemplum choliambi affert: Ὦ Κλαζομένιο B. κατέκτεινεν. apud Putschium ὦ Κλαζομένιοι B. κατέκτειθεν legitur. idem versus legitur in codice Plotii p. 272.: ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΝ ΒΟΥΝΑΛΟC ΚΑΘΗΙΝΕ (vid. Fr. 6.), unde apparet legendum esse Βούπαλός (τε) κάθηνις. Suidas v. Ἱππῶναξ· — γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηνιν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. Eadem Eudocia p. 248. Plinius H. N. XXXVI. 5.: „Ac deinde nepos Antheimus Chius, cujus filii Bupalus et Anthermus (leg. Athenis) clarissimi in ea scientia fuere, Hipponactis poetae aetate" et quae seq. ita Plinium emendandum esse docet etiam Schol. Arist. Av. 575.: Ἄνθερμον γάρ φησι, τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα. Iam cum hic versus et apud Rufinum et apud Plotium conjungatur cum Fr. 38., existimo illum quoque versum huc referendum esse; dubium autem est, utrum eo ordine jungendi sint versus, quo apud Rufinum leguntur:

Ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις,
ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

ut nominativi sint pro vocativis, et artifices illi Clazomenii vocentur; an sic, quemadmodum Plotius exhibet:

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος, οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,
ὦ Κλαζομένιοι· Βούπαλός τε κἄθηνις —

ut poeta videatur civibus Clazomeniis illud facinus narraturus esse.

Fr. 9. Tzetzes in Crameri Anecd. T. III. p. 316.: Στίχοι Ἱππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσαν κτλ. V. 1. δ' ἑταιρ', ὅδευε Schneidewinus, codd. τε ἀριδνέι vel τέαρι δεύειε. — V. 2. Ἀλυάττεω Schneidewinus, codd. Ἀττάλεω. — V. 3 Respicit Schol. Nicandr. Ther. 633.: Γύγου σῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος, ὡς φησιν Ἱππῶναξ ἐν τῷ πρώτῳ Λυδίας ἰάμβων. ibid. μετ' Ἄρδυος scripsi, codd. μεγάσιρυ. — V. 4. μνήματ' scripsi, codd. μνῆμά τ'. ibid. Ἄτυος Schneidewinus, idem Μυρσίλου, codd. ὅτος et Μυτάλιδι.

10. 11. 12. 13. [9. 10.]

Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνειε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

*

Διὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

*

Διὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβάλισκα κἀσκέρισκα καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

*

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,

Frr. 10. 11. 12. 13. Tzetz. Lycophr. 855.: *οὗτος ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει — ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὁρτάρια λέγονται καὶ χλαῖναν τὸ σφικτούριον καὶ κυπασσίσκον τὸ ἐπιλώρικον. — ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππῶναξ· Ἐμοὶ γὰρ κτλ.* (Fr. 13.). *ἔγνως ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ὁρτάρια φησιν, εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας ἄκουσον· Ἑρμῆ — Κυλλήνιε* (Fr. 10.) *καὶ μετά τινά φησιν· Διὸς χλαῖναν — τοίχου* (Fr. 12.) *ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρισκα τὰ ὁρτάρια λέγονται· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.* Apparet haec fragmenta ex uno eodemque carmine petita esse. Fr. 10. autem videtur initium esse carminis, nam aliter vix intelligitur, cur Tzetzes attulerit. Ad idem hoc carmen pertinet etiam Fr. 11. quod exhibet Plutarchus de absurd. Stoic. opin. c. 6.: *ὁ δὲ ἐκ Στοᾶς βοῶν μέγα καὶ κεκραγώς· ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεύς, ἐγὼ μόνος εἰμὶ πλούσιος, ὁρᾶται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων· Διὸς — βαμβακύζω.* et versum priorem rursus affert sine poetae nomine adv. Stoic. c. 20.: *οὕτως* (scr. *οὗτος* i. e. Anacreon) *οὐκ εἶχε χρείαν ὑποδοχῆς, οὐδὲ χλαίνης ἐκεῖνος· Διὸς χλ. κτλ.* Fieri autem potest ut Tzetzes non satis accurate Hipponactis versus attulerit, utque Fr. 12. cum Fr. 13. hoc modo conjungendum sit:

Διὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω· δὸς δὲ καὶ κυπασσίσκον κτλ.

V. 1. *φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ* Priscianus de metr. comic. T. II. p. 416. ed. Krehl., qui hunc versum una cum sequenti attulit, Tzetz. *ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος.* ibid. *Κυλλήνειε* Welckerus, vulgo *Κυλλήνιε.* — V. 4. *βαμβακύζω*, cf. Hesychius v. *Βαμβαλύζει.* — V. 6. *σαμβάλισκα* unus cod., al. *σαμάλισκα*, edd. vett. *συμβάλικα.* ibid. *χρυσοῦ*, nonnulli codd. *μοι* vel *σοι* addunt. — V. 7. *τοὐτέρου*, glossa *ἰωνικῶς*, unus cod. *τοῦ ἑτέρου.* ib. *τοίχου*, gl. *μέρους.* — V. 8. *κω χλαῖναν* scripsi, edd. vett. *κώλαιναν*, codd. *τὰν χλαῖναν.*

οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασείησιν
ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται.

14. 15. [14. 15.]

Ἐρέω γάρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ,
Τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη πάλαι ῥεῖπε.

16. [63.]

Erotianus p. 330. ed. Franz.: Σαπρά· ὀσηπότα, ὡς καὶ Ἵππωναξ ἐν α' Ἰάμβων φησί· Μαδῶντα δὴ καὶ σαπρόν. **Hemsterhusius** μυδῶντα **conjecit.**

17. [102.]

Poliux IV. 169.: Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον εὕροις ἂν παρὰ Ἀλκαίῳ — καὶ ἡμίκυπρον παρ' Ἱππώνακτι ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβων.

18. [103.]

Pollux X. 99.: Τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα ἔστι μὲν καὶ λάσανα κεκλημένον εὑρεῖν — ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἱππώνακτος Ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον.

---

19. [109.]

Grammaticus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 85.: Βίκος· Ἵππωναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ. **De libro II. confer infra Fr. 70.**

V. 10. δασείησιν, **unus cod.** φησίν. — V. 11. ῥήγνυται **codd., ut videtur, plerique, unus** γίνεται, **vett. edd.** γίγνηται.

Fr. 14. 15. Ex eodem carmine, quo prius, petita esse arbitror. Priscian. de metr. com. T. II. p. 413. ed. Krehl.: „Heliodorus metricus ait: Ἵππῶναξ πολλὰ παρίβη τῶν ὡρισμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις. — **Hipponax enim in primo·** ἐρέω κτλ. **iste enim versus cum sit choliambus, in quarto loco et in quinto habuit dactylos, cum in utroque debuerit a brevi incipiens pes poni. In eodem** τοὺς ἄνδρας κτλ.“ **Sed cod. priore versu** CPCΩIAPOTAANNIC, **itaque videtur legendum:** ἐρέω γάρ, ὦ Κυλλήνι', ὦ Μαιάδος Ἑρμῆ. **in altero versu cod. τ. ἀ.** TOTTOTCODTHHTIIAAAIPCIIIAC. **Hermannus** τοὺς ἀνέρας τούτους δύη πάλαι λεῖπε **vel** τοὺς ἄνδρας ὀδύνῃ τούσδε γύαλα ῥιγηλά.

20. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

21. [12.]

Λύ' ἡμέραι γυναικὸς εἰσὶν ἥδισται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

22. [2. 3.]

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου, πάλμυ;

23. [16.]

Ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κώπόλλων.

24. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἑρμῆν.

25. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

26. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῆ τε καὶ ῥύβδην
θύνναν τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας

Fr. 20. Stob. Floril. XXIX. 42.: Ἱππώνακτος. Hermannus μηδ' ἕεις conjecit.

Fr. 21. Stob. Floril. LXVIII. 8.: Ἱππώνακτος. V. 1. εἰσὶν unus cod. Trinc. Grotius, vulgo ἐστιν.

Fr. 22 Tzetzes ad Lycophr. v. 690.: ἡ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων ἐστὶν καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων· Ὦ Ζεῦ κτλ. Cf. Hesychius v. Πάλμυος. V. 2. Lobeckius conjecit χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

Fr. 23. Tzetzes in Crameri Anecd. III. p. 310. 17.: Στίχοι Ἱππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· Ἀπό σ' κτλ. Adde eund. Exeges. Il. p. 83. 25. σὲ δέ κώπόλλων scripsi, vulgo σὲ δὲ κ' ὠπόλλων.

Fr. 24. Tzetzes in Iliad. p. 83. 28.: Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἱππῶναξ)· Παρ' ᾧ κτλ. V. 2. κυνήσειν, Welckerus conjecit κυνήσει.

Fr. 25. Athen. III. p. 78. B.: Καὶ ταύτας Ἁμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι· Συκῆν κτλ, Cf. Eustath. ad Od. p. 1964. 14.

Fr. 26. Athen. VII. p. 304. B.: Ἱππῶναξ δέ, ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν· Ὁ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ῥύβδην scripsi, vulgo ῥύδην.

δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας τ' ὀρείας, σῦκα μέτριά τε τρώγειν,
καὶ κρίθινον κύλλικα, δούλιον χόρτον.

27. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

28. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρῃ
Ταργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

29. 30. [23. 24.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

*

. . . . . Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

V. 4. κλῆρον Dalecampius, vulgo σκληρόν. — V. 5. μέτρια τε τρώγειν Schneidewinus, vulgo μέτρια τρώγων.

Fr. 27. Athen. XIV. p. 645. C.: Τοῦ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· Οὐκ κτλ. V. 1. οὐκ ἀτταγᾶς τε, codd. οὐ κάττας τε. Sed supra IX. p. 388. B.: Μνημονεύει αὐτῶν Ἱππῶναξ οὕτως· οὐδ' ἀτταγάς τε καὶ σιλαγὼς (ita codd.) διατρώγων. — V. 2. τηγανίτας Casaub., vulgo τηγανίας.

Fr. 28. Athen. IX. p. 370. A.: Μή ποτε ὁ Νίκανδρος μάτην κέκληκε τὴν κράμβην, ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἱππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐστί τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ. V. 2. ᾗ optimi codd., unus ἧ, vulgo ἣ. — V. 3. Ταργηλίοισιν Schneidewinus, codd. ταργιλίοισιν, Θαργηλίοισιν, Θαργέλιοισιν. ibid. ἔγχυτον optimi libri, alii ἔγχυλον. Videtur autem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq. ita ut haec ex uno carmine sint petita.

Fr. 29. 30. Athen. XI. p. 495. C.: Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλιαν) Ἱππῶναξ λέγει πελλίδα· Ἐκ κτλ. δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ. V. 1. αὐτῇ codd., αὐτοῖς Epitome et Eustath. Od. p. 1521. 57.

31. [22.]

Σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

32. [25].

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τἆλλα.

33. [27.]

Βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

34. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

35. [29.]

Μηδέ τ' ἄν μοι μῦ
λαλεῖν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωδοῦ.

Fr. 31. Athen. IX. p. 375. C.: *Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἵππῶναξ· Ἐν σπονδῇ κτλ.* *ἐν* delevit Dindorfius, sed fuit fortasse *ἐν ἁ* i. e. *ἐν πρώτῳ*. Deinde *ἀγρίης* scripsi, vulgo *ἀγρίας*.

Fr. 32. Heraclides Ponticus Athen. XIV. 625. C.: *Φασὶ Πύθερμον τὸν Τήϊον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκολιὰ μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάκριος ἢ Ἵππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν κτλ. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.*

Fr. 33. Athen. XV. p. 690. A.: *Ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἵππῶναξ διὰ τούτων· Βακκάρει κτλ.* V. 1. *βακκάρει*, Epit. *βακκάρι* supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro *βακκάριδι*, ut Magnes dixit in Lydis ibid. *Λούσαντα χρὴ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.* — V. 2. *οἷά περ* scripsi, vulgo *οἵη περ*.

Fr. 34. Diog. Laert. I. 107.: *Μέμνηται δὲ τοῦ Μύσωνος καὶ Ἵππῶναξ εἰπών· Καὶ Μύσων κτλ.* V. 1. *ὠπόλλων*, vulgo *ὠπολλων*, vid. Fr. 19. Cf. Apollon. Dysc. Synt. p. 335. ed. Bekker.: *ἀπειράκις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται, καὶ τοξότας Ἡρακλέης — καὶ μίγ' ἐπαινήσασα νέα — ἄρχοιμεν γὰρ κὠθρασίων.*

Fr. 35. Sextus Empir. adv. Gramm. I. p. 13. 275.: *Λεβεδίων διαφερομένων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωδοῦ, ὁ γραμματικὸς τὸ Ἱππωνάκτειον παραθέμενος ἐνίκα· Μηδέ τ' ἄν μοι μῦ κτλ.* V. 1. fortasse *μηδ' ἔτ'* legendum. — V. 2. *λαλεῖν Λεβεδίην* Salmasius, vulgo *Λεβεδίην λαλεῖν*.

36. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσαντας.

37. [31.]

Ὤικει δ' ὄπισθε τῆς πόληος ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

38. [33.]

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

39. [34.]

Εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

40. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ

Fr. 36. Herodianus de Babarismo et Soloecismo Villois. Anecd. II. 177.: *Σολοίκους ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους·* — *Ἱππῶναξ· Καὶ κτλ.* Cf. Ammonium Valckenarii p. 193. V. 1. affert etiam Eustath. ad Il. p. 368. 1., ubi *ἵν' ἐθέλουσι* scriptum. *περνᾶσιν* duo codd. Eustath., *περνῶσιν* alius. — V. 2. *ἐς*, legebatur *εἰς*. *ἀλφιτεύσοντας* unus cod., alii *ἀλφητεύσαντας* vel *ἀλφητεύοντας*.

Fr. 37. Strabo XIV. 633.: *Τόπος τις τῆς Ἐφέσου, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ· Ὤικει κτλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριών, ὁ ὑπειρκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. — ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.*

Fr. 38. Hephaest. p. 31.: *Τὸ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπὲς ἐστιν, ὡς το Ἀκούσαθ' κτλ.* Adde Schol. ibid. p. 169. Eundem versum afferunt Plot. p. 272. et Rufinus p. 386. ed. Gaisf. quamvis autem nullo loco Hipponactis nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus est.

Fr. 39. Hephaest. p. 31. et Schol. p. 169. cum subjungatur Fr. 38., item Hipponactis videtur esse.

Fr. 40. Tzetzes ad Lycophr. v. 424.: *Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἱππωνακτείων στίχων· Μιμνῆ κτλ.* V. 1. *Μιμνῆ*, alii libri *Μνημῆ*. et in Tzetze item *Μνημῆ* legitur, vel etiam *Μιμνητοῦ ζωγράφου*, quod Welckerus probat, qui *Μιμνητὲ* scripsit. ibid. *κακομήχανε*, aliquot libri *κατωμήχανε*, videtur *ᾰ* produci, ut in *φαρμακός*, *στέ-*

ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ, αὕτη συμφορή τε καὶ κληδὼν
Νικύρτα καὶ Σάβαννι τῷ κυβερνήτῃ,
ἣν αὐτὸν ὄφις τωντικνήμιον δάκνῃ.

41. [35.]

Ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

42. [8.]

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

43. [36.]

Καί μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;

44. [38.]

Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες.

φανος apud Hipponactem, sed vel sic versus corruptus. — V. 5. Νικύρτα καὶ Σάβαννι duo codd., alii νικαύτη καὶ δίδωνι, νικαύτα καὶ σίγωνι, νικαύτι καὶ σίγωνι. fortasse alterum patris nomen est, sin duo nomina probanda, prior ναύκληρος esse videtur. — V. 6. affertur etiam ad Lycophr. v. 234. et in Crameri Anecd. III. p. 358. δάκνῃ Hermannus, codd. δήκῃ vel δάκη, Anecd. δάκοι.

Fr. 41. Harpocrat. p. 123. 13.: Μάλθη· ὁ μεμαλαγμένος κηρός· — Ἱππῶναξ· Ἔπειτα κτλ. duo codd. τρόπην, unus χρίσας.

Fr. 42. Tzetzes Lycophr. 579.: Χάλις καὶ ἔρπις ὁ οἶνος — ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν· Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. Eosdem versus addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. μάρτυρσιν scribendum, vulgo μάρτυσιν, vid. Eustath. Il. p. 114. 20.: πληθυντικὸν μάρτυρες παρά τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἱππώνακτι. — V. 2. σκότος duo codd., altero loco σκόπος. — V. 3. εὗρε, plures codd. utroque loco εὗρον vel εὑρών.

Fr. 43. Schol. Plat. 352. ed. Bekker.: Χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφιλῶνται οἱ καμόντες· Καί μιν κτλ. ὡς φησιν Ἱππῶναξ. Eundem versum affert Suidas v. χαραδριός, ubi legitur καὶ μὴν et περνᾷς, fortasse καλύπτεις et πέρνης legendum.

Fr. 44. Etym. M. p. 334. 1.: Ἐμβιβάξαντες· παρ' Ἱππώνακτι· Ἀλλ' κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες. Eadem Zonaras p. 706.

45. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

46. [40.]

Ὤμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

47. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τέτρηνας.

48. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπηΐον σάκκος.

49. [43.]

Κἄλειφα ῥοδινὸν ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

50. [44.]

Πόλιν καθαίρειν καὶ κράδῃσι βάλλεσθαι.

51. 52. 53. 54. [44.]

Λεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐποιήσασθαι.

* * *

Κἄφη παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν

Fr. 45. Etym. M. p. 539. 1. et Gud. p. 347. 28.: *Καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγή, ὡς παρ' Ἱππώνακτι, οἷον· Κριγὴ κτλ.* Adde Zonaram p. 1258. Respicit Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 268. 12.

Fr. 46. Etym. M. p. 624. 3. s. v. *ὀμιχεῖν: Ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα, οἷον ὀμίχω, ὁ μέλλων ὀμίξω, ὡς παρὰ Ἱππώνακτι, οἷον· Ὤμιξεν κτλ.* Adde Crameri Anecd. IV. p. 191. 6. et 416. 7., utroque loco *ἐτίλησεν*, priore *ὤμηξεν* legitur. Cf. etiam Zonar. p. 1451.

Fr. 47. Pollux VI. 19.: *Καὶ σίφωνα μέν, ὅτῳ ἐγεύοντο, Ἱππῶναξ εἴρηκεν· Σίφωνι κτλ. τοὐπίθημα* Welckerus, vulgo *τὸ ἐπίθεμα*. Fortasse praestat *τετρήνας*.

Fr. 48. Pollux X. 75.: *Καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγοίπου εἰρημένος καὶ ὁ ὑλιστήρ· Ἱππῶναξ δέ φησιν· Στάζουσιν κτλ.* Locus corruptus.

Fr. 49. Pollux X. 87.: *Λέκος· Ἱππώνακτος εἰπόντος· Κἄλειφα κτλ.*

Fr. 50. Tzetze Chil. V. 743.: *Ὁ δὲ Ἱππῶναξ ἄριστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει· Πόλιν κτλ.*

Fr. 51. 52. 53. 54. Haec quatuor fragmenta ex uno eodemque carmine videntur petita esse, leguntur apud Tzetz. ibid. 748.: *Καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος· Λεῖ δ' αὐτὸν κτλ.* (51.) — *Κἄφη κτλ.* (52.) — *Πάλαι γὰρ κτλ.* (53.) — *Καὶ ἀλλαχοῦ δέ πού φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ· Λιμῷ κτλ.* (54.) — V. 1. *ἐς*, fortasse *ὡς*. — V. 2. *κἄφη* Welckeru', vulgo *καφῇ*.

καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

* * *

Πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες,
κράδας ἔχοντες, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

* * *

Λιμῷ γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεὶς ἑπτάκις ῥαπισθείη.

55. [47.]

Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

56. [61.]

*Πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας * θερμαίνων*
οὐ παύεται φῴδων.

57.

Τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

58.

Ἄνδρα δ' ἐσπέρης καθεύδοντα
ἀπ' ὧν ἔδυσε . . . . χλούνης.

V. 5. ἔχοντες, vulgo ἔχοντας. Deinde fortasse scribendum αἷς ἑλῶσι φαρμακούς. — V. 6. ξηρὸς unus cod., vulgo ξηρόν. ibid. θυμῷ i. q. ὀξυθυμίοις. — V. 7. φαρμακὸς Blomfield., vulgo ὁ φαρμακός.

Fr. 55. Athen. II. p. 49. E.: *Κοκκύμηλα οὖν ἐστι ταῦτα, ὧν ἄλλοι τε μέμνηται καὶ Ἵππῶναξ· Στέφανον κτλ.* Gaisfordius καὶ στέφανον.

Fr. 56. Erotianus p. 388. ed. Franz.: *Φῴδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Δωρική· καλοῦσι δὲ φῴδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γενόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στρογγύλα ἐπιφλογίσματα. καὶ Ἵππῶναξ δέ φησιν· Πρὸς τὴν — παύεται.* V. 1. πόδας Stephanus, vulgo παῖδας. deinde syllaba deest. — V. 2. φῴδων, quod necessario requiritur, adjeci.

Fr. 57. Tzetze Crameri Anecd. III. p. 308. 20.: *Τὸ μέτρον τὸ Δωρικὸν παρέλειψα λήθῃ· δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν μέτρων κατὰ τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ς' σπονδεῖον, σπανιάκις καὶ δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδείῳ· Δωρικὸν Ἱππώνακτος· Καὶ τὴν ῥῖνα κτλ.* καὶ abjecit Schneidewinus.

Fr. 58. Schol. Il. ι. 539.: *Χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κοκοῖργον. Καὶ γάρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι· Ἀνὴρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην.* Emendavit Hermannus et probabiliter Hipponacti vindicavit.

59.

* Ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρὰ ῥητήρ
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ συνηυλίσθην.

60.

Τάλας Ἄθηνι, μῶλυς ὦ νεάνισκε,
ἐλέαιρε καί με δεσπότεω ἀβερβήλου
λαχόντα, λίσσομαί σε, μὴ ῥαπίζεσθαι.

---

61. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

62. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

63. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

Fr. 59. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 18. 10.: Σημειωτέον ῥωδιὸς ὀξυνόμενον, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ω̄ καὶ τὸ ῑ γραφόμενον. λέγεται δὲ ξυθ' ὅτε καὶ τρισυλλάβως, ὥσπερ καὶ τὸ παρ' Ἱππώνακτι· Ἐγὼ δὲ κτλ. V. 1. ῥητήρ, fortasse ῥείθρῳ corrigendum. — V. 2. affert etiam Etymol M. p. 380. 40., ubi recte κνεφαῖος legitur, Herod. κναιφέως. Respicit Gramm. in Crameri Anecd. T. I. p. 440. 2.: καὶ ῥόδην συνηυλίσθην· Ἱππῶναξ. Ceteri κατηυλίσθην.

Fr. 60. Tzetzes in Crameri Anecd. T. III. p. 310. 17.: Στίχοι Ἱππώνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσα ἀθηνᾶ μαλὶς κονὶς κελαῖρε (ubi alius cod. μωλὶς . . . κο . . νιακε χαιρε) καὶ μεδιπάτε ἀβερβρου (alius καί με δεσπότεα βέβρου et supra μα . . οῦ) λαχόντα κτλ. quae emendavi. Cf. Hesychius: Ἀβέρβηλον, πολύ, ἐπαχθές, μέγα, βαρύ, ἀχάριστον, μάταιον.

Fr. 61. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321.: Καὶ Ἱππῶναξ μνημονεύει (τῶν Σίνδων) Πρὸς κτλ.

Fr. 62. Athenaeus VII. p. 324. A.: Ἱππώνακτος δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ ὑπότριμμα.

Fr. 63. Photius p. 401. 9.: Πασπάλη τὸ τυχόν, οἱ δὲ κίγχρον· οἱ δὲ τὰ κίγχρινα ἄλευρα. Ἱππῶναξ· πασπαληφάγον γρ. ita Porsonus, cod. πασπάλιν φαγών, nisi malis πασπάλην φαγεῖν γρ. Eustath. ad Od. p. 1752. 12.: Ἱππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὕλην δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ.

64. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

65. [51.]

Ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ.

66. [50.]

Πῶς παρὰ Καλυψοῦν ἦλθε;

67. [72.]

Πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.

68.

Ληὸν ἀθρήσας.

II. *TRIMETROI.*

69. [52.]

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
αὕτη γὰρ ἡ προῖξ οἰκίην σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών
* * * *
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

Fr. 64. Etym. M. p. 204. 28.: *Βόλιτον — βόλβιτον δὲ Ἴωνες οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἱππῶναξ, οἷον· Βολ. κ.* Cf. Antiatt. in Bekk. Anecd. T. I. p. 86.: *Βόλβιτον· Ἱππῶναξ.*

Fr. 65. Athen. IX. p. 375. A.: *Καὶ Ἱππῶναξ δὲ ἔφη· ὡς Ἐφ. δ.* Fortasse *Ἐφεσῆῖ* scribendum.

Fr. 66. Aldus Hort. Adon. p. 268. B.: *οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν εἰς ὄνν ἐποίουν, Σαπφοῦν καὶ Λητοῦν — ὁμοίως καὶ παρ' Ἱππώνακτι· πῶς παρὰ Κυφοῦν ἦθε.* Vir doctus ap. Creuzerum Praef. ad Plotin. de pulcr. p. LXXXII. *Καλυψοῦν* scripsit.

Fr. 67. Erotianus v. *μαρίληνοι — μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται, — καὶ Ἱππῶναξ φησί.*

Fr. 68. Grammaticus in Crameri Anecd. I. p. 265. 6.: *Τὸ λαὸς ἄτρεπτον ἔμεινε παρ' Ὁμήρῳ καίτοι τῇ μεταγενεστέρᾳ Ἰάδι τροπὲν· Ληὸν ἀθρήσας· Ἱππῶναξ.* Scribendum videtur *Ληὸν δ' ἀθρόησας* et *ἀθρόησας* etiam Schneidewinus, nisi malis *Ληὸν ἀμιθρήσας.* Cf. Phoenix ap. Athen. XII. p. 530. E.: *Οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι.*

Fr. 69. Stob. Flor. LXXII. 5.: *Ἱππώνακτος.* Sed aegre crediderim Hipponactis hos versus esse: fortasse diversorum poetarum sunt fragmenta; illud apparet post v. 4. quaedam excidisse, vid. Meinek. Comic. Frag. T. IV. p. 714. — V. 5. *τρυφῶσαν* Welckerus et Meinekius, vulgo *τρυφῶς* vel *τρυφερῶς.*

70. [54.]

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

71. [53.]

Ἄπολλον, ὅς κου Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἵκου καθ' ἱέρ', ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

72. [55.]

Ὀλίγα φρονεῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

73.

Οὔ μοι δικαίως μοιχὸς ἁλῶναι δοκέει.

74. [80.]

. . . . . *Ἀφέω*
τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον.

75. [65.]

. . . . . *Λαιμώσσει δέ σου*
τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιοῦ.

Fr 70. Pollux X. 18.: *Τοὔνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, ὠνομασμένον οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἐστι παραρτήσασθαι — εὑρήσεις ἔν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἱππώνακτος ἰάμβων· Ἀκήρ. κτλ. ἀπαρτίην* scripsi, legebatur *ἀπαρτίαν.*

Fr. 71. Aristoph. Ran. 659.: *ΔΙ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις — ΞΑΝ. Ἤκουσεν, οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. Οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.* ubi Schol.: *ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει· ἐπεὶ οὐχ Ἱππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου.* V. 1. *κου* Meinekius, vulgo *που.* — V. 2. *θείην* Meinekius, vulgo *θείαν.*

Fr. 72. Tzetzes Lycophr. v. 579. et ad Hesiod. Op. v. 336.: *Ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἱππῶναξ· Ὀλίγα κτλ. φρονεῦσιν* Schneidewinus, vulgo *φρονοῦσιν.*

Fr. 73. Tzetze Crameri Anecd. III. p. 308. 25.: *Λέγονται καὶ τρισυλλάβους εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημὶ καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππῶναξ· Οὔ μοι κτλ.*

Fr. 74. Eustath. Odyss. p. 1542. 50.: *Ἱππώναξ δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο φησίν· Ἀφέω κτλ.* Cf. ad Il. p. 725. 35.

Fr. 75. Schol. Nicandr. Ther. 470.: *Μαιμώσσων — γράφεται καὶ λαιμώσσων ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς Ἱππῶναξ· Λαιμώσσει κτλ.* V. 2. *ἐρωδιοῦ* duo codd., vulgo *Ἠρώδου* vel *Ἠρώδεω.*

76. [67.]

. . . . . *Κρέας ἐκ μολοβρίτου συός.*

III. *TETRAMETROI.*

77. [32.]

Καὶ δικάσσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων.

78. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κἀμαθουσίων πυρῶν.

79. [58. 59.]

Λάβετέ μου θαὶμάτια, κύψω Βυπάλου τὸν ὀφθαλμόν· ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων.

80.

Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.

Fr. 76. Eustath. ad Odyss. p. 1817. 20.: *Ἐπάγει (Ἀριστοφάνης) ὡς καὶ Ἱππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν μολοβρίτην που λέγει ἐν τῷ· Κρέας κτλ.* Respicit Aelian. Hist. Animal. VII. 47.: *ἀκούσαις δ' ἂν τοῦ Ἱππώνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ὗν μολοβρίτην που λέγοντος.*

Fr. 77. Strabo XIV. p. 636.: *Ἐκ Πριήνης ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππῶναξ· Καὶ κτλ. δικάσσασθαι* Schneidewinus, vulgo *δικάσασθαι.* Suidas v. *Βίαντος Πριηνέως δίκη* et Diog. Laert. I. p 5. 3. *δικάζεσθαι.* ibid. *κρέσσων,* aliquot codd. Strabonis *κρέσσον,* Suidas *κρείσσων,* Diogen. *κρεῖσσον.* ibid. *Πριηνέος,* vulgo *Πριηνέως.*

Fr. 78. Strabo VIII. p. 340.: *Χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἱππῶναξ· Κυπρίων κτλ. Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι.* Cf. Eustath. Il. p. 305. 33. *πυρῶν* vett. edd. et Eustath., vulgo *πυρόν.*

Fr. 79. Conjunxi duo Fragmenta in unum, et prius quidem affert Suidas *Βούπαλος· ὄνομα. Ἀριστοφάνης — παρὰ τῷ Ἱππώνακτι· Λάβετε κτλ. θαὶμάτια* scripsi, vulgo *θοἰμάτιον,* Welckerus *θοἰμάτιόν μου λάβετε* conjecit. Alterum fragmentum legitur apud Erotianum v. *Ἀμφιδέξιος· Βακχεῖος φησὶν ἀμφοτεροδέξιος· — ὁμοίως καὶ ὁ Ἱππῶναξ φησίν· Ἀμφιδέξιος κτλ.* Omisso verbo *κόπτων* eadem afferunt Galenus Hippocr. Aphorism. T. V. p. 322. et Galeni Glossar. p. 430. ed. Franz.

Fr. 80. Crameri Anecd. I. p. 288. 1.: *Καὶ παρ' Ἱππώνακτι* (de forma *κεκινέαται* disseritur)· *οἱ δέ μεν ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κεκινέαται,* quae correxi. Cf. Etymol. M. p. 578. 41. et Zonaras p. 1351. ubi quidem Hipponactis versus excidit.

81. [60.]

. . Ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμην ὑπουργήσας.

82. [64.]

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεινα.

IV. ΠΑΡΩΙΔΙΑΙ.

83. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν παντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ' ὅπως ψηφῖδι κακῇ κακὸν οἶτον ὄλῃται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

84. [82.]

Τί με σκιράφοις ἀτιτάλλεις;

85. [70.]

Diog. Laert. IV. 58.: Δέκατος (Βίων) ἀγαλματοποιός, Κλαζομένιος ἢ Χῖος, οὗ μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ.

86. [69.]

Plutarch. de Musica c. 8.: Καὶ ἄλλος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος νόμος, καλούμενος Καρδίας, ὃν φησιν Ἱππῶναξ Μίμνερμον αὐλῆσαι· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεῖα μεμελοποιημένα οἱ αὐλῳδοὶ ᾖδον.

Fr. 81. Erotianus p. 360. ed. Franz.: Τράμιν τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν, ὡς καὶ Ἱππῶναξ φησίν· ἐκτίλλοι (aliquot codd. ἐξτίλλοι) τ. αὐ. τὴν τράμιν ὑπουργάσας, quae correxi.

Fr. 82. Hephaest. p. 30.: Τετράμετρα δὲ (ἰαμβικὰ καταληκτικά) ὡς τὸ τοῦ Ἱππώνακτος· Εἴ μοι κτλ. Cf. Schol Hephaest. p. 168. et Etym. M. p. 26. 55.

Fr. 83. Athen. XV. p. 698. B.: Πολέμων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρῳδίας γεγραφότων ἱστοριῶν τάδε γράφει. — εὑρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἱππώνακτα φατέον τὸν ἰαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἑξαμέτροις· Μοῦσά μοι κτλ. V. 1. Εὐρυμεδοντιάδεα Dobraeus, codd. εὐρυμεδοντι α δεα, εὐρυμεδοντία δία vel εὐρυμέδοντι ἀδεᾶ. ibid. παντοχάρυβδιν scripsi, vulgo ποντοχάρυβδιν quod ferri nequit; at apud Eustath. ad Od. p. 1837. 39.: ὥςπερ ἀπλήστου σκῶμμα ὁ γάστρις, οὕτω καὶ — ὁ παντοφάρυγξ, scribendum ποντοφάρυγξ, vid. Bekk. Anecd. T. I. p. 51. 22. — V. 2. Cf. Hesychius: ἐγγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν. — V. 3. κακῇ duo codd. omittunt.

Fr. 84. Eustath. ad Od. p. 1397. 26.: ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥᾳδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο· Ἱππῶναξ· τί με σκιρ. ἀτ.

87. [77.]

Athenaeus XIV. p. 624. B.: *Διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν — παρὰ δὲ Ἱππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων, Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ.* **Fortasse hoc ipsum Hipponactis est.**

88. [89.]

Hesychius: *Ἄβδης· μάστιξ παρ' Ἱππώνακτι.*

89. [90.]

Hesychius: *Ἀγχαλέη· τόπου ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι.*

90. [83.]

Eustath. Od. p. 1721. 61.: *Ὅτι δὲ τὸ ἀδῶ ἀδήσω καὶ αὐτοχρῆμα τὸ ᾄδεσθαι δηλοῖ ποτέ, δῆλον ἀπὸ χρήσεως Ἱππώνακτος, ἣν Ἡρακλείδης προφέρει, εἰπόντος Ἄδηκε βουλή, ἤγουν ἤρεσκε τὸ βούλευμα.*

91.

Joh. Alex. p. 38. 14. ed. Dindf.: *Τὸ δὲ ἁλίας παρ' Ἱππώνακτι παροξύνεται, ἀπὸ τοῦ ἅλις πλεόνασαν τὸ ᾱ.*

92. [97].

Etymol. M. p. 99. 20.: *Ἀναῤῥιχᾶσθαι — εὑρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αν συλλαβῆς παρ' Ἱππώνακτι ἀῤῥιχῶμαι.*

93. [110.]

Phrynichus Bekk. Anecd. I. p. 17. 22.: *Ἄσβολος θηλυκῶς λέγουσιν, Ἱππῶναξ δ' ἀρσενικῶς.*

94. [98.]

Etymol. M. p. 188. 9.: *Βάραγχος· Ἱππῶναξ μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος· καὶ βαραγχιᾶν ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολλάκις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.*

95. [91.]

Hesychius: *Βασανίκορος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων· παρὰ Ἱππώνακτι.* **cod.** *βασαγίκορος,* **fortasse legendum** *βασανόκορος.* **i. q.** *ἀψίκορος.*

96. [107.]

Antiatt. Bekk. Anecd. T. I. p. 85.: *Βατταρίζειν· Ἱππῶναξ.*

97. [92.]

Hesychius: *Βεβρενθυωμένον παρὰ Ἱππώνακτι ὀργιζόμενον.* **vulgo** *βεβρενθυόμενον*, **nisi malis** *βεβρενθυμένον.*

98. 99. [73.]

Suidas v. *Μυσάχνη· — Ἱππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην (πόρνην) φησὶν ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ ἀνασυρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι.* **Toupius** *βορβορῶπιν* **et** *ἀνασυρτόπεπλον* **corrigit. Sed legendum** *βορβορόπην*, **vid. Eustathius ad Il. p. 1329. 29.:** *ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεὶς ὁ βαρύγλωσσος Ἱππῶναξ βορβορόπην ὕβρισε γυναῖκα τινά, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον. ὃς καὶ ἀνασεισίφαλλον ἄλλην τινὰ διέσυρεν ὡς ἀνασείουσάν φασιν τὸν φάλητα.* **Et rursus affert p. 862. 45.** *βορβορόπη.* **Pro altero autem vocabulo leg.** *ἀνασυρτόλιν*, **nam p. 1921. 58. ubi de meretricum nominibus agit, affert** *ἀνασεισίφαλλος — καὶ ἀνασυρτόλις.* **Sed num illud quoque** *ἀνασεισίφαλλος* **Hipponactis sit, dubium, nam p. 1413. 27. ex comoedia affert.**

100. [93.]

Hesychius: *Ἐμβάφιον· ὀξύβαφον· παρὰ Ἱππώνακτι.*

101. [94.]

Hesychius: *Ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν· Ἅιδης· Ἔμπεδον ἔλεγον τὸν Ἅιδην, ὡς Ἱππῶναξ ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος.* **Versiculus ille Aeschyli potius, quam Hipponactis videtur, neque ultima, quae non expedio, iambographi, sed grammatici esse arbitror.**

102. [87.]

Photius p. 49. 10. ed. Pors.: *Ἐψιοῦσα, τροφὰς διδοῦσα χόνδρου· καὶ τὰ ἐψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς. βιότην εὔξιμον ἐψιοῦσα· Ἱππῶναξ.* **Versus ille Aeschyli videtur esse, an forte** *ἑψοῦσα* **scribendum?**

103. [72.]

Suidas v. *Ἄρρεν — Ἱππῶναξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἷον ἡμιγύναικα.*

104. [104.]

Pollux X. 183.: *Κάνναι δὲ πλεγμάτιόν τί ἐστιν — τὸν μέντοι ταύτας πλέκοντα καννηγοποιὸν Ἱππῶναξ κέκληκεν.* **Scribendum aut** *καννηποιὸν* **aut** *καννητοποιόν.*

105. [81.]

Eustath. ad Il. p. 745. 29.: *Ἀντιφάνης δέ φασι κασωρίτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἱππῶναξ.*

106. [86.]

Priscian. T. I. p. 294. ed. Krehl.: „**Hipponax** *εὔηθες κριτή* **pro** *κριτά.*“ **Krehl.** *εὔηθες*, **vulgo** *εὐνηες* **vel** *εὐντης.*

107. [95.]

Hesychius: *Κυλλήβην· Κολοβύντα, οἱ δὲ κέρατα κολόβια· παρὰ Ἱππώνακτι.* **cod.** *κολλήβδην.*

108. [106.]

Schol. Nicand. Alexiph. 465.: *Τοῦ θαλασσίου λαγωοῦ, ὅς ἐστιν εἶδος ἰχθύος, καὶ Ἱππῶναξ μνημονεύει.*

109. [99.]

Etymol. M. p. 572. 19.: *Λύχνου· ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδέτερον ὡς παρὰ Ἱππώνακτι.*

110. [96.]

Hesychius: *Μαυλιστήριον παρ' Ἱππώνακτι Λύδιον λέμισμα* (*νόμισμα* **corrigunt**) *λεπτόν τι.*

111. [85.]

Eustath. ad Od. p. 1837. 42.: *Κατὰ δὲ Ἱππώνακτα καὶ ὁ μεσσηγυδοροχέστης ἤγουν ὃς μεσοῦντος δείπνου πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπίμπλασθαι.*

112. [101.]

Pollux IV. 79.: *Τὸ δὲ νηνίατον ἔστι μὲν Φρύγιον, Ἱππῶναξ δ' αὐτοῦ μνημονεύει.*

113. 114. [78. 105.]

Joh. Tzetz. ad Il. p. 79. 20.: *Κνήμη δὲ εἴρηται οἷον κινήμη τις οὖσα — ὅθεν καὶ Ἱππῶναξ παρεκνημοῦντο φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.* — **Tzetz. ad Lycophr. v. 1162.:** *τὸ δὲ παπταλωμέναι ἀδείᾳ Λυκοφρονείᾳ ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ*

ἐστιν ἡ λέξις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει. **Adde Schol. Apoll. Rhod. II. 127.:** παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

115. [88.]

Photius p. 493. 17. ed. Pors.: Ῥυφεῖν τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες. οὕτως Ἱππῶναξ.

116. [68.]

Schol. Aristoph. Pac. 480.: Ἕλκουσιν δ' ὅμως γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες·] καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἱππωνάκτειον οὕτως ἔχον· Σαρκοκύων λιμόν· οὐ γάρ ἐστι τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινὲς κτλ. **Fortasse scribendum** Σαρκοκύων λαιμῶν **vel** λιμὸν ἔχων.

117. [84.]

Eustath. Od. p. 1828. 11.: Συκοτραγίδης παρὰ Ἱππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελές φασι τοῦ βρώματος.

118. [75.]

Athenaeus II. p. 69. D.: Ἱππώνακτα δὲ τετρακίνην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις φησίν.

119. [76.]

Athenaeus VII. p. 327. B.: Ἕρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς περὶ Ἱππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα, εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον.

120. [74.]

Suidas: Χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἱππώνακτι τὸ φίλτρον, τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

121. [100.]

Pollux IV. 152.: Ἱππῶναξ δὲ χειρόχωλον τὸν τὴν χεῖρα πεπηρωμένον.

FRAGMENTA DUBIA.

122. [111.]

Καὶ κνίσῃ τινὰ θυμιήσας.

123. [112.]

Μὴ προτίμα δηὖτ' · ἐμὲ χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

124. [113.]

Ἀναβιῶσα ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

125. [113.]

Ὀκιαῤῥώνα ἰδιοισιν ἐν χοροῖς βακχῶν.

126. [114.]

Ἑρμῆ μακάρταθ', ὃς καθ' ὕπνον οἶδας ἐκριῆσσειν.

127. [115.]

Οἱ θεοί τ' ἄποινα Ταντάλῳ δόντες.

128. [116.]

Πισσεντασάντης.

Fr. 122. Hephaestio p. 55.: *τὸ καλούμενον Σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον ἢ Ἱππωνάκτειον.*

Fr. 123. Hephaest. p. 34.: *τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλόν — οἷόν ἐστι καὶ τό· Μὴ προτίμα κτλ.* Eadem Schol. p. 175. Turnebus *Μητροτίμῳ* et aliquot codd. *μετροτιμῳ* vel *μὴ προτίμῳ*. ib. *δηὖτ'* scripsi, vulgo *δῆτ'*, codd. *δ' ηὖτε, δεῦτε, δ' αὖ, δ' ἦν τε.*

Fr. 124. Plotius de Metris p. 273. ed. Gaisf.: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatuor syllabae sunt longae, ut est exemplum hoc: *Ἀναβιῶσα κτλ.*

Fr. 125. Plotius ib.: „In prima claudum est, cum in secundo loco — spondeus dactylus ponatur." Codex: *ΟΚΙΟΑΡΡΟΝ ΑΙΔΙΟΙΟCΙΝΕCΧΟΡΟΙCΒΑΧΧΩΝ.* Fortasse *Ὁ Κιθαιρὼν Ἀνδίοισιν ἐν χοροῖς Βακχῶν.*

Fr. 126. Plotius p. 275.: „Tetrametrum clodum brachycatalectum."

Fr. 127. Plotius p. 280.: „Trimetrum catalecticum clodum." *τ' ἄποινα* Putschius, ut videtur, pro *τὰ λοιπὰ* scripsit.

Fr. 128. Plotius p. 29. 3.: „Ionicum majus dimetrum brachycatalectum clodum Hipponactium." Cod. *ΠΙCΠΑCΑΝΤΗC.*

IV.

ANANIUS.

1.

Εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσον τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

2.

Ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλον.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἥδιστον.
καὶ κυνῶν αὖτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων.
ὄϊος αὖθ', ὅταν θέρος τ' ᾖ κἠχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης ἰθύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
κἠμέρης.

3.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

Ananius. Fr. 1. Athen. III. p. 78. F.: *καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ ἰαμβοποιὸς ἔφη· Εἴ τις κτλ.* Hipponacti tribuit Stob. Flor. XCVII. 12. V. 1. *καθείρξαι* Athenaei codd., vulgo *καθεῖρξε*, Stob. *καθείρξει*. ibid. *πολλὸν* Casaub., libri *πολύν*. — V. 3. *γνοίη χ' ὅσῳ τά*, Stob. *γνώη σχάσονιας*.

Fr. 2. Athen. VII. p. 282. B.: *Ἀνθίας, κάλλιχθυς. τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ· Καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν τῷ ἦρι καττὸν Ἀνάνιον Ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι. Λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως· Ἔαρι κτλ.* V. 2. *ὄψων* Casaubonus addidit, ex codd., ut videtur. — V. 3. *χιμαίρης* Heringa, codd. *χιμερῆς, χιμερίς, χειμερίς*. *κρεῖας* Hermannus, vulgo *κρέας*. — V. 4. *τραπέωσιν* duo codd., vulgo *τραπῶσιν*. ib. *ἥδιστον* scripsi, nisi malis *ἥδιον*, vulgo *ἐσθίειν*. — V. 5. *κἀλωπήκων* Hermannus, vulgo *κἀλωπέκων*. — V. 6. *ὄϊος* Schweighaeuserus, vulgo *οἰός* vel *οἶος*. ibid. *αὖθ'* Heringa, libri *αὐτὸ ἔτ'* vel *ἔθ'*. ib. *κἠχέται* Dindorfius, libri *καὶ ἠχέται*. — V. 8. *ἐμπρεπὴς* unus cod., *ἐμπρεπεῖς* alii. — V. 9. *δοκέω μὲν* Heringa, libri *δοκέωμεν* vel *δοκέω*. — V. 10. *κἠμέρης* unus cod., *χἠμέρης* alii.

Fr. 3. Athen. IX. p. 370. B.: *καὶ Ἀνάνιος δὲ φησί· Καὶ σὲ κτλ.* V. 1. *καὶ* codd., vulgo deest. *πολλὸν* unus cod., vulgo *πολλῶν*.

V.

CRITIAS.

Καὶ πᾶσιν
κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχήν,
ἣν μὴ 'ποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηροῖσιν.

Critias. Tzetzes in Crameri Anecd. III. p. 308.: *Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ* (alius cod. *ἐν τῷ κατῶξ.*)· *καὶ πᾶσι κτλ.* V. 4. *ἀλφίτων* scripsi, vulgo *ἄλφιτον*. — V. 5. *πονηροῖσιν* Schneidewinus, cod. *πονηρίοις*.

Carminum melicorum

et

choricorum reliquiae.

Carminum melicorum choricorum reliquiae

I.

TERPANDER.

1.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν ἀποστέρξαντες ἀοιδάν
ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

2.

Ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτ' ἑκαταβόλον ᾀδέτω ἁ φρήν.

3.

Ἔνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ Μοῦσα λίγεια
καὶ δίκα εὐρυάγυια.

Terpander. **Fr. 1.** Strabo XIII. p. 618.: *Ἀρίων μὲν οὖν κιθαρῳδός· καὶ Τέρψανδρον δὲ τῆς αὐτῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶν καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται· Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν ἀποστρέψαντες κτλ.* Eadem Euclides Introd. Harm. p. 19. ed. Meibom. — V. 1. *σοὶ δ' ἡμεῖς*, Euclid. *ἡμεῖς τοι.* ibid. *ἀποστέρξαντες* Euclides, *ἀποστρέψαντες* Strabo. ibid. *ἀοιδάν* Euclides, *ἀοιδήν* Strabo. — V. 2. affert Clemens Alex. Strom. VI. p. 814. omisso poetae nomine.

Fr. 2. Schol. Arist. Nub. 591.: *Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ· μιμεῖται τῶν διθυραμβοποιῶν τὰ προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτῃ τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιάνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν· ἔστι δὲ Τερπάνδρου· Ἀμφ' ἐμοὶ ἄνακτα ἑκατηβόλον.* Suidas v. *Ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον, οὗ τὸ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· Ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω φρήν.* et ibid.: *Τέρπανδρος· ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα.* Emendavit Hermannus, nisi quod *αὖτε* scripsit.

Fr. 3. Plutarch. Lycurg. c. 21.: *Ὁ Τέρπανδρος οὕτως πεποίηκε περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· Ἔνθ' κτλ.* V. 2. *εὐρυάγυια*, fortasse scribendum est: *εὐρυάνασσα.*

4.

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων
ἀγήτωρ, Ζεῦ, σοὶ πέμπω
ταύταν τὰν ὕμνων ἀρχάν.

5.

Johannes Lydus de mensibus p. 72. ed. Bekk.: *Τέρπανδρός γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τετιθηνηκέναι τὸν Διόνυσον, τὸν ὑπό τινων Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον, εἶτα ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαραχθέντα.*

II.

ALCMAN.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

1. [1.]

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια
πολυμελὲς ἀοιδᾶς μέλος
νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδειν.

Fr. 4. Clemens Alex. Strom. VI. p. 784. ed. Potter.: *Ἡ τοίνυν ἁρμονία τοῦ βαρβάρου ψαλτηρίου τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ μέλους ἀρχαιοτάτη τυγχάνουσα ὑπόδειγμα Τερπάνδρῳ μάλιστα γίνεται πρὸς ἁρμονίαν τὴν Δώριον ὑμνοῦντι τὸν Δία ὧδέ πως· Ζεῦ κτλ.* **V. 3.** *τὰν* **adjecit Ritschelius.**

Fr. 5. Nescio cujus aetatis sit Eurytus lyricus poeta, quem idem Lydus p. 117. affert: *ὁμοίως δὲ καὶ Τύχῃ ἐφόρῳ, Σωφροσύνῃ τε καὶ Ἔρωτι, ὃν οἱ μυθικοὶ Ζεφύρου τοῦ γίγαντος εἶναι παῖδα ἀξιοῦσιν, ὥς φησιν Εὔρυτος Λακεδαιμόνιος, ὁ μελοποιός· ἄρχεται δὲ οὕτως· Ἀγαλμοειδὲς Ἔρως.*

Alcman. Fr. 1. Maximus Planudes T. V. p. 510. ed. Walz.: *ἐξ ἀνομοίων δὲ (στροφὴ συγκειμένη) ὡς τόδε· Μῶσ' κτλ.* **Modo praecessit aliud Alcmanis fragmentum, et v. 3. Priscianus p. 1328. ex Alcmane affert: „Alcman in primo catalectum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo iambum, modo spondeum sic:** *Νεομόν ἀρχε παρθενοις ἀεῖδεν.*" **V. 1. affert Etym. M. p. 598. 46. sine poetae nomine:** *Μῶσά γε Μοῦσα λίγεια.* **— V. 2.** *ἀοιδᾶς* **Hermannus, vulgo** *ἀεὶ δέ,* **unus cod.** *ἀεὶν ἄειδε.* **Fortasse** *ἀείδειν* **legendum. — V. 3.** *νεοχμόν,*

2.

Pausanias I. 41. 5.: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἄφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ἄσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι.* **Cf. Schol. Hom. Il. III. 242.**

3.

Pausanias III. 26. 2.: *Θαλαμῶν ἀπέχει σταδίους εἴκοσιν ὀνομαζομένη Πέφνος ἐπὶ θαλάσσῃ, πρόκειται δὲ νησὶς πέτρας τῶν μεγάλων οὐ μείζων, Πέφνος καὶ ταύτῃ τὸ ὄνομα· τεχθῆναι δὲ ἐνταῦθα τοὺς Διοσκούρους φασὶν οἱ Θαλαμᾶται· τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκμᾶνα ἐν ἄσματι οἶδα εἰπόντα· τραφῆναι δὲ οὐκέτι ἐν τῇ Πέφνῳ φασὶν αὐτούς, ἀλλ' Ἑρμῆν τὸν ἐς Πελλάναν κομίσαντα εἶναι.*

4. [2.]

– ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – ⏓ ⏑ ◡ –
⏑ ◡ ◡ – – ⏑ ◡ . . .

Κάστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφώ,
καὶ Πολυδεύκης κυδρός.

5.

⏔ ⏑ ◡ ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – –

Καὶ ναὸς ἁγνὸς εὐπύργω Σεράπνας.

Erotianus p. 262.: *Νεωχμόν· νεώτατον, ὡς καὶ Ἀλκμὰν ἐν ἀ μελῶν.* **et** *νεωχμὸν* **unus quoque cod. Planudis. ibid.** *παρσένοις* **Schneidewinus, vulgo** *παρθένοις*, **sed codd.** *πάρ σ' ἔνοις* **vel** *ἐπ' ἀρσένοις.* **ibid.** *ἀείδειν* **Welckerus, codd.** *καὶ ἄειδε.*

Fr. 4. Herodianus *περὶ σχημ.* **p. 61. 5. ed. Dindorf.:** *Ἀλκμανικὸν σχῆμα τὸ μεσάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνομάτων ἢ ῥημάτων θέσιν πληθυντικοῖς ἢ δυϊκοῖς ὀνόμασιν ἢ ῥήμασι. τέσσαρα δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοιαῦτα· ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. πλεονάζει δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ, ὅθεν καὶ Ἀλκμανικὸν ὠνόμασται. εὐθὺς γοῦν ἐν τῇ δευτέρᾳ ᾠδῇ παρείληπται· Κάστωρ κτλ.* **Eadem Schol. Homer. Od. κ. 513. Schol. Pindar. Pyth. IV. 318. Eustath. p. 1767. 34. V. 1.** *ὠκέων*, **Schol. Pind.** *ταχέων.* **ibid.** *δματῆρες* **Schneidewinus, codd.** *δμητῆρες, ἐλατῆρες, ἐλατῆρε, δμαντῆρες.* **ibid.** *ἱππόται σοφὼ* **duo codd. Herod.,** *ἱπποταὶ σοφοὶ* **Schol. Pind., omisit Eustath.**

Fr. 5. Priscianus Metr. Com. p. 1328. ed. Putsch.: ***Alcman in primo catalectum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo***

6.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτνεῖ.

7.

. . – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

Εὐτείχη τ' ἄνακτ' Ἀρήϊον.

8.

Schol. Clement. Alexandr. Protrept. T. IV. p. 107. ed. Klotz.: *Ἱπποκόων τις ἐγένετο Λακεδαιμόνιος, οὗ υἱοὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς λεγόμενοι Ἱπποκοωντίδαι ἐφόνευσαν τὸν Λικυμνίου υἱόν, Οἰωνὸν ὀνόματι, συνόντα τῷ Ἡρακλεῖ, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῷ πεφονεῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ κύνα αὐτῶν· καὶ δὴ ἀγανακτήσας ἐπὶ τούτοις ὁ Ἡρακλῆς πόλεμον συγκροτεῖ κατ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ, ὅτε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα ἐπλήγη, μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν ά.*

---

iambum, modo spondeum sic: Νεοχμὸν κτλ. Καὶ ναὸς ἁγνᾶς εὐπύργω Θεραπαίνας. Ἁγνὸς Hermannus, *Θεράπνας* Welckerus, vid. Harpocrat. p. 95. 20.: *Θεράπναι· τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμὰν ἐν ά.* Eadem Photius p. 85. 7. Schneidewinus recte *Σεράπνας*. Apparet hoc ex eodem carmine esse, ex quo fuit Fr. 1., cum cujus tertio verso congruit plane hic ipse versus pariter atque Fr. 6. Therapnae autem commemoratio docet petita esse haec fragmenta ex hymno in Dioscuros, quibus in illa urbe fuit sanctissimum templum, vid. Pausan. III. 20. 1. Schol. Pindari Isthm. I. 31.

Fr. 6. Priscianus p. 1328.: *In quarto loco spondeum habet: similiter Χερσόνδε κτλ., quarto loco spondeum posuit* (nam φυ producitur) *teste Heliodoro.* Apparet hunc quoque versum et Alcmanis et ejusdem carminis esse.

Fr. 7. Crameri Anecd. I. p. 158. 31.: *οὐ γὰρ πάντως τὰ μὲν ἀεὶ βαρύνεται, τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ἀλλὰ εἴ που βαρύνεται τὸ κύριον, τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· εἰ οὖν ἐστὶν Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρ' Ἀλκμᾶνι· Εὐτείχη τ' ἄνακτ' Ἀρήϊον, καὶ ὤφειλεν εἶναι τούτῳ τῷ λόγῳ Εὐτείχεα.* Respicit Schol. Il. II. 57. Euteiches filius Hippocoontis, vid. Apollod. III. 10. 5., qui fuit cum fratribus aemulus Dioscuris; itaque recte huc retulit Schneidewinus.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

9. [31.]

⏑ ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏔

Ἐγὼ δ' ἀείσομαι ἐκ Διὸς ἀρχόμενος.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΑΝ.

10. [33.]

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιῤῥύταν.

ΠΑΙΑΝ.

11. [37. 14.]

– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

x ⏓ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – –

– ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏔

Φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.
ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρίσδεν.

Fr. 9. Vita Arati T. II. p. 437. ed. Buhle.: *Ἔδει γάρ, φασίν, εἰπεῖν ἀπὸ Διός· ἀγνοῦσι δέ, ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔπει τούτῳ, λέγων ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται Διὸς ἐκ προοιμίου, καὶ Ἀλκμᾶν· Ἐγὼ δὲ ἀεί σοι με ἐκ Δ. ἀρχόμενα.* Correxit Valckenarius. Respicit huc Himerius Orat. V. 3.: *Ἀλκμαίων δὲ τὴν Δώριον λύραν Λυδίοις κεράσας ᾄσμασιν ἐτύγχανε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Λυκείου κομίζων ᾄσματα· οὐ μὴν παρῆλθε τὴν Σπάρτην, πρὶν καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ Διοσκούρους ἀσπάσασθαι.* Fortasse *ἄρχμενος* scribendum, vid. Etym. M. p. 151. 39.

Fr. 10. Strabo VIII. p. 341.: *Καὶ Ἀλκμάν· Κύπρον κτλ.* Respicit huc Menander in Walzii Rhet. T. IX. p. 135.: *Μέτρον μέντοι τῶ ν κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει ἐπιμηκέστερον· ἅμα μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων ἔξεστιν τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ὡς παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὑρίσκομεν· τὴν μὲν γὰρ Ἄρτεμιν ἐκ μυρίων ὀρίων, μυρίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνακαλεῖ· τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, Συρίας, πολλαχόθεν ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ κτλ.* Fortasse etiam hymnus in Dianam, quem dicit, Alcmanis fuit.

Fr. 11. Conjunxi duo fragmenta in unum. Prius est apud Strab. X. p. 482.: *Τὴν συσσιτίαν ἀνδρεῖα παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν ἔτι καὶ νῦν καλεῖσθαι (λέγει Ἔφορος), παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι καλούμενα ὁμοίως, ὡς πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι· Φοίναις κτλ. — κατάρχειν.* ubi *πρέπει* Ursinus, vulgo *πρέπε*. Alterum adjeci ex Plutarchi vit. Lycurgi c. 21.: *Μουσικωτάτους γὰρ ἅμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαίνουσιν αὐτοὺς (Λακεδαιμονίους)· Ἔρπει κτλ. ὡς ὁ Λακωνικὸς ποιητὴς εἴρηκε.* Eadem de fort. Alexandri II. c. 2. Welckerus scripsit *τῷ σιδάρω* et *κιθαρίσδεν*, posterius recepi.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

12. [11.]

– ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – ∪

⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ –

– ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – –

⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – – ...

Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδέ
σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

13. [12.]

Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,

Fr. 12. Steph. Byz. v. *Ἐρυσίχη· Πόλις Ἀκαρνανίας· — τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι σεσημείωται τὸ Ἐρυσιχαιός· προπερισπώμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς· μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἔγκειται, ὅ ἐστιν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸ ἐρύσω μέλλων. διχῶς οὖν ἔσεται. ὡς ἐστὶ δῆλον παρ' Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν Παρθενείων ᾀσμάτων· φησὶ γάρ· Οὐκ κτλ. — Ἐρυσιχαῖος. εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἐθνικόν ἐστι καὶ προπερισπάσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς Καθόλου προσῳδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη· εἰ δὲ τὸ οὐδὲ ποιμὴν συνάψειέ τις, λέγων· οὐδ' ἐρυσίχαιος οὐδὲ ποιμήν, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμὴν ἁρμόδιον ἐπαχθήσεται.* Initium affert Chrysippus *περὶ ἀποφατικῶν* c. 21.: *Εἰ Ἀλκμὰν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἀγροῖκος οὐδὲ σκαιός.* unde ἦς correxi et *ἄγροικος*, vulgo εἶσ' vel εἶ σ' et *ἄγριος*. — V. 2. *παρὰ σοφοῖσιν*, conjeci *παρὰ συφοῖσιν*. — V. 3. et 4. redintegrandi sunt ex Strabone X. p. 460., ubi haec leguntur: *Τῆς μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινὰς φησὶν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται· Οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμήν, ἀλλὰ Σ. ἀπ' ἄκρας*, quae male etiam in Stephanum sunt illata: delevi autem v. 3. *Καλυδώνιος*, quae est interpretatio vocis *Ἐριυσυχαῖος*, namque Stephanus satis luculenter docet, versum fuisse *οὐδ' Ἐρισυχαῖος οὐδὲ ποιμήν*. — V. 4. *ἀκρᾶν* Schneidewinus, codd. *ἄκραν*, vulgo *ἄκρας*. Respicit vocem *ἐρυσίχαιος* Schol. Apoll. Rhod. IV. v. 972. Etym. M. p. 180. 27. et Grammaticus in Crameri Anecd. T. I. 10. 28.: *Τὰ διὰ τοῦ αιος εἶ ἔχει πρὸ τῆς αι διφθόγγου τὸ χ, προπερισπῶνται, οἷον ἀρχαῖος, τροχαῖος· σεσημείωται τὸ Ἀχαιὸς καὶ Ἐρυσιχαιὸς ἔθνος.*

Fr. 13. Antig. Caryst. Hist. Mir. c. 27.: *Τῶν ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι καὶ*

γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηλεγὲς ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

14. [13.]

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

15.

Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

16. [21.]

Αὖσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι· καί ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτῳ συνφκειωμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει· Οὔ μ' ἔτι κτλ. V. 1. ἱμερόφωνοι scripsi, idemque Schneidewinus edidit, vulgo ἱερόφωνοι. — V. 2. Apollonius de Conj. p. 522. 15.: Τὸ ἄβαλε ἐντελές ἐστι· καὶ σαφὲς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ α· καὶ ἀφαιρεθὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· Βάλε δή, βάλε κ. ε. Idem legitur in Bekkeri Anecd. T. II. p. 946. et in Crameri Anecd. T. I. p. 265. — V. 3. Respicit Aristoph. Av. v. 251.: ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. Cf. ibi Schol. Cf. Zonaras s. v.: Ἀλκμάν· ὄρνεον θρηνητικόν. ubi Goettlingius: Ἀλκυών· ὀ. θ. Ἀλκμὰν recte videtur corrigere. — V. 4. νηλεγὲς scripsi, Antig. νηλεὲς, ἀδεὲς Photius v. Ὄρνις· παρ' Ἀλκμᾶνι ἅπαξ ὄρνις· Ἀδεὲς κτλ., Boissonadius νηδεὲς conjecit. Ultima verba ἁλ. εἴ. ὀ. affert Athen. IX. p. 473. D. Cf. Hesychius: ἁλίβαπτον, πορφυρᾶν ὄρνιν· Ἀχαιοὶ καὶ Ἀλκμάν. quamquam fortasse hoc alium locum spectat.

Fr. 14. Aristides II. p. 40. ed. Dindorf.: Τί δὲ ὃ τῶν παρθένων ἐπαινέτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής; Πολλὰ λέγων κτλ. πολλά, φησίν, ὁ ἀνὴρ λεγέτω, γυνὴ δὲ οἷς ἂν ἀκούσῃ χαιρέτω. ubi Scholiasta: ὁ Ἀλκμάν. πολλαλέγων Hermannus, vulgo πολλὰ λέγων. Πασιχάρηα Hermannus, libri πᾶσι χαρήα, πάσῃ χαρήα, πάσῃ χάρηα, πάσῃ χαρηά.

Fr. 15. Schol. Homeri Odyss. ζ. 244.: Αἰ γὰρ ἐμοὶ — ἐνθάδε ναιετάων: ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέβαλε, παρθένους λεγούσας εἰσάγων· Ζεῦ κτλ.

Fr. 16. Athen. IX. p. 373. E.: Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις λέγουσιν, πρόκειται —· ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν που φησί· Λῦσαν κτλ. αὖσαν scripsi, et a me monitus edidit Schneidewinus, nisi malis ἄϋσαν ἄπρακτα.

17. [23.]

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
ϝῷ κ' ἔνι . . . . λε' ἀγείρῃς·
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔντεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν
ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς·
οὔτι γὰρ ἠῦ τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

18. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσιν ἄδῃ πολύφοινος ἑορτά,
χρύσεον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντειον γάλα θεῦσα
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον
ἀργύφεόν τε.

19. [29.]

Καί τιν εὔχομαι φέροισα
τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
κηρατῶ κυπαίρω.

Fr. 17. Athen. X. p. 416. C.: *Καὶ Ἀλκμὰν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων· Καὶ ποκά τοι κτλ.* V. 2. ϝῷ κ' ἔνι . . . . λε' ἀγείρῃς Dindorfius, libri ϝῷ κ' ενιλεα γειρης, ϝῷ κενιλεα γ̄ εἴρης, ϝῷ καὶ νιλέα τριήρης. — V. 6. ἠῦ censor Ienensis Athenaei, vulgo οὐ. ib. τετυγμένον Casaubonus, libri τετυμμένον. — V. 5. ἠράσθη χλιερόν, fortasse legendum est: χλιερὸν ἠράσθη.

Fr. 18. Athen. XI. p. 498. F.: *Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησίν, ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ· — καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· Πολλάκι κτλ.* V. 2. θεοῖσιν ἄδῃ Hermannus, vulgo θεοῖς ἄδῃ. ibid. πολύφοινος scripsi, vulgo πολύφανος. — V. 5. χερσὶ λεόντειον γάλα Fiorillo, θεῦσα ego, codd. χερσὶ λεοντέον (χερσίλεον τέον) ἐπαλαθεῖσα. Conferas Aristidem I. p. 49.: *Καὶ δύναιτ' ἂν καὶ ὄνους πτεροῦν ὁ Διόνυσος, οὐχ ἵππους μόνον· ὥσπερ καὶ λεόντων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέ τις αὐτῷ Λακωνικὸς ποιητής.*

Fr. 19. Athen. XV. p. 681. A.: *Μνημονεύει (τοῦ ἐλιχρύσου) Ἀλκμὰν ἐν τούτοις· Καί τιν κτλ.* V. 1. τιν Casaubonus, vulgo τιν'. ibid. φέροισα unus cod., vulgo φέροισαν. — V. 2. πυλεῶνα κηρατῶ Boissonadius, vulgo πυλεῶν' ἀκηράτω vel ἀκηράτων. — V. 3. κυπαίρω

20. [26.]

Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος ἔκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

21. [27.]

– ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ⏓
– ⏑ ◡ – ◡ ⏑ ◡ –
⏓ – ⏑ ◡ ◡ – ◡ –
Τοῦθ' ἁδεᾶν Μωσᾶν ἔδειξεν
δῶρον μάκαιρα παρσένων
ἀ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

22. [34.]

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔντι, μάργος δ' Ἔρως οἷα παῖς παίσδει ἄκρᾳ ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγῃς, τῶ κυπαιρίσκω.

23. [30.]

⏑ ◡ – ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡ – –
Χρύσεον ὅρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν.

Welckerus, vulgo *κυπέρω*. Videtur Hymnus in Iunonem esse, vid. Athen. XV. p. 678. A.: *Πυλεών· οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος, ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασιν οἱ Λάκωνες, ὥς φησι Πάμφιλος.*

Fr. 20. Athen. XIII. p. 600. F.: *Ἀρχύτας ὁ ἁρμονικός, ὥς φησι Χαμαιλέων, Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα, καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ λέγειν ἔν τινι τῶν μελῶν· Ἔρος κτλ.* V. 1. *δαῦτε* scripsi, vulgo *δ' αὖτε*, Buttmannus *δεῦτε*.

Fr. 21. Athenaeus XIII. p. 600. F.: *Λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως ἐρασθείς, ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ' οὕτως περὶ αὐτῆς· Τοῦθ' ἁδεῖαν μοῦσαν κτλ.* V. 1. *ἁδεᾶν* scripsi, vulgo *ἁδεῖαν*, Stephanus *ἁδειᾶν*. ib. *Μωσᾶν* Schneidewinus, vulgo *Μοῦσαν*, Stephanus *Μουσᾶν*. — V. 2. *μάκαιρα*, fortasse *μακαιρᾶν* legendum. Deinde *παρσένων* scripsi, vulgo *παρθένων*; sed Fr. 13. 1. *παρθενικα.* servandum duxi.

Fr. 22. Hephaest. p. 76.: *Δύναται δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν τὸ μέτρον διὰ τὸ τριακοντάσημον μὴ ὑπερβάλλειν· καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικὸν τὸ καλούμενον τοῦ Ἀλκμᾶνος ἐκ μόνων ἀμφιμάκρων· Ἀφρ. κτλ.* V. 1. *ἔντι*, legebatur *ἔστι*. ib. *παῖς παίσδει* Bentlejus, vulgo *παίσδει* vel *παίσδα*. — V. 2. *καβαίνων* Pauwius, vulgo *καββαίνων*. ib. *τῶ κυπαιρίσκω* Welckerus, vulgo *τῷ κυπαιρίσκῳ*.

Fr. 23. Athen. XV. p. 682. A.: *Τῶν καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις· Χρύσεον κτλ. χρύσεον* Ursinus, vulgo *χρύσειον*, unus cod. *χρύσιον*. *ῥαδινᾶν — καλχᾶν* Dalecampius, vulgo *ῥαδινὰν — καλχάν*.

24. [50.]

Δύσπαρις, Αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ.

25. [51.]

Καί ποτ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὥαθ' ἑταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα.

26. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾷ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

27. [124.]

Καὶ ποικίλον ἶκα, τὸν ὀφθαλμῶν ὀλετῆρα . . . .

28. [116.]

Τῷ δὲ καὶ ἄνθεα καλὰ κάραν ἁβρῶς ἐπίαζεν.

29. [4.]

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνον καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Fr. 24. Schol. Hom. Il. γ. 39.: *Δύσπαρι· ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε Πάρι, κακὲ Πάρι. Καὶ Ἀλκμὰν φησί· Δύσπαρις* κτλ. Eadem Eustath. p. 379. 33. ubi *καὶ αἰνόπαρις* legitur.

Fr. 25. Schol. Hom. Il. π. 236.: *Καὶ Ἀλκμὰν γάρ φησί· Καί ποτ'* κτλ. *οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ὑπέθετο Ὀδυσσεῖ.* V. 1. ὥαθ' scripsi, vulgo ὥτά θ'. — V. 2. *ἐπαλείψασα*, Heynius conjecit *ἐπήλειψε.*

Fr. 26. Apollonius de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 566. 11.: *Ἐξῆς ῥητέον καὶ περὶ τοῦ Ῥᾳ. Ἀλκμάν· Τίς ἄν, τίς ποκα ῥᾷ* κτλ. *τίς δ'* Schneidewinus, vulgo *τίς.* ibid. *ἄλλω* Bekkerus, cod. *ἀλλά.*

Fr. 27. Ammonius v. *ἶπες· — ἶκες τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Καὶ ποικίλον* κτλ. *ὀφθαλμῶν* Schneidewinus, vulgo *ὀφθαλμῶν ἀμπέλων.*

Fr. 28. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 44. 10.: *Παρὰ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾰ (πιάζω) τῷ δὲ σκομύνθεα κατ' ἂν κάρῃαν μάβως ἐπίαζε.* Quae emendavi. Alcmanis fortasse versus est, qui legitur apud Priscianum T. I. p. 22.: „*I*' digamma Acoles est quando pro nihilo in metris accipiebant, ut:

Ἄμμεσι δ' Ϝειράναν τό τ' Ϝέαρ θέτο Μῶσα λίγεια.

Ita lego, codd. *Ἄμμες — τό δὲ τ' ἄρ — λίγαια.*

Fr. 29. Hephaestio p. 40.: *Ἀλκμὰν καὶ ὅλας στροφὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμέτρησε· Μῶσ' ἄγε* κτλ. Eadem Maximus Planudes V. p. 510. ed. Walz. Cf. Arsenius Viol. p. 360. — V. 2. *ἵμερον*, Maximus *ἱερόν.* — V. 3. *ὕμνον* Maximus et Ursinus, *ὕμνῳ* Hephaestio et Arsenius.

30. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα.

31. [7].

Εἰπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

32. [47.]

Οἷα Διὸς θυγάτηρ Ἔρσα τρέφει
καὶ Σελάνας δίας.

33. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἄν ὁ δῆμος ἄπας.

34. [60.]

Μέγα γείτονι γείτων.

35. [65.]

Οὐ γὰρ ἔγωνγα, ἄνασσα, Διὸς θύγατερ.

36. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

Fr. 30. Schol. Odyss. γ. 171.: *Ψυρία νησίδιον Χίου φασὶν ἀπέχον σταδίους ὀγδοήκοντα, λιμένα ἔχον νεῶν εἴκοσι· λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Ψύρα, ὡς Ἀλκμάν· Παρά τε ἱερὸν σκοπελὸν παρά τε Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.* Eadem Eustath. p. 1462. 46. Schneidewinus a me monitus vidit Alcmanis versum cum Cratini fragmento (vid. Meineke T. II. 1. p. 208.) temere coaluisse, scripsitque *πάρ θ'*.

Fr. 31. Aristid. II. p. 509. ed. Dindf.: *Ἀλλαχοῦ δὲ (ὁ Ἀλκμὰν) οὕτω σφόδρα ἔνθεος γίγνεται ὥστε φαίης ἂν ὅτι οὐδ' οἵτωσὶ κατὰ τὸ ῥῆμα ἔνθεός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο ὥσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει· Εἴπατε κτλ.*

Fr. 32. Plut. Sympos. III. 10. 3.: *Δροσοβολεῖ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος (ὁ ἀήρ), ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ Σελήνης· Οἷα, φησί, Διὸς κτλ.* Idem versus legitur de facie in orbe lunae c. 25. et Quaest. nat. c. 24. *δίας* primo loco deest. Cf. Macrob. Saturn. VII. 16.

Fr. 33. Hephaest. p. 40.: *Τῷ δὲ ἐφθημιμερεῖ (δακτυλικῷ κέχρηται) Ἀλκμάν· Ταῦτα μὲν κτλ.*

Fr. 34. Schol. Hom. Il. χ. 305.: *Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. Λείπει τὸ ἀγαθόν, ὡς Ἀλκμάν· Μέγα κτλ.*

Fr. 35. Apollon. de Pron. p. 324. B.: *Οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς ΕΓΩΝΓΑ καὶ ΕΓΩ'ΝΗ· Οὐ γὰρ κτλ. Ἀλκμάν.*

Fr. 36. Apollon. de Pron. p. 366. C.: *Η ΣΕ' ὁμοίως πρὸς*

37. 38. [78. 79.]

Ὑμέ τε καὶ σφετέρως ἵππως.
Σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

39.

Ἔχει μ' ἄχος, ὦ ὀλὲ δαῖμον.

40. [80.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – –
Τῷ δὲ γύνα ταμία σφεᾶς ἔειξε χώρας.

41. [81.]

x̄ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
Καίτοι σφοῖσιν ἀδελφιδέοισι κᾶρα καὶ φόνον.

πάντων κοινή· Δωριεῖς διὰ τοῦ τ· — Πρὸς κτλ. Ἀλκμάν. Etiam ea quae sequuntur, videntur Alcmanis esse: *Καὶ ἔτι μετὰ τοῦ τ·*

Τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

Καὶ ἔτι κοινῶς·

Σὲ γὰρ ἄζομαι.

Prius fragmentum satis corrupte legitur: *Τεῖ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ δαμάσαι.* Fortasse Alcmanis sunt, quae ex Dorico poeta affert Apollon. de Pronom. p. 328. B.:

Καὶ τὺ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες.

et de Syntaxi p. 120. ed. Bekker.:

Ὥς τυ φιλάσω.

et ibid. p. 131. et 132., cf. de pronom. p. 328. B.:

Καί τὺ φίλιππον ἔθηκεν.

et p. 159.:

Τεῦν τάδε μυθήσασθαι.

Fr. 37. 38. Apollon. de Pron. p. 399. B.: *Πλεῖστα γοῦν ἔστι παρ' ἑτέροις εὑρεῖν, σφέτερον πατέρα, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. — Ἀλκμάν· Ὑμέ κτλ. Σφεὰ δὲ κτλ.*

Fr. 39. Etym. M. p. 622. 47.: *Οὐκ ἔστι συγκοπή· οἷον Ἔχει μ' ἄχος ὦ ὀλὲ δ.* Alcmanis esse docet Grammat. Anecd. Crameri II. p. 461. 32. et Schol. Il. κ. 134.: *Οὐδὲ τὸ Ἀλκμανικὸν ἔχοι μάχης ὦ λε δαῖμον· τοῦ γὰρ ὅλωλε συγκοπή ἐστιν.* Cf. Anecd. Crameri T. I. p. 442. 11.

Fr. 40. Cyrillus apud Albert. ad Hesychium v. *σφέας. εἴκω, τὸ ὑποχωρῶ, ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος, εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν, ὡς Ἀλκμάν· τὸ δὲ γύναι ταμίας σφέας εἶξε χώρας.* Quae correxi. Cf. Apollon. de Pronom. p. 402.: *τὸ σφεᾶς ἔειξε χώρας παρ' Ἀλκμᾶνι πλεονάζει.*

Fr. 41. Apollon. de Pronom. p. 403.. *Πάλιν δὴ ὁ Ἀλκμὰν τὸ σφέας ἀντὶ ἑνικοῦ ἔταξε· Καὶ τὸ σφοῖς ἀδελφιδέοις κάραν καὶ φόνον.* quae emendavi.

42. [123.]

– ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – –
– ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ . . . .

Ῥιπάς, ὄρος ἀνθέον ὕλᾳ,
Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

43. [5.]

⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ ⏓

⏑ ◡ ◡ – ⏔ ◡ – ◡ –

Μῶσα, Διὸς θύγατερ,
ὠρανίαφι λίγ' ἀείσομαι.

---

44. [10.]

x – ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡ – ◡ – ⏓
⏑ ◡ – ◡ ⏑ ◡ – –
⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡ – ◡ – ◡
⏑ ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – ◡ ⏑ ◡ – –
⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – ⏓ ⏑ ◡ ⏓
x – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ –

Εὕδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φύλλα τε ἑρπετά θ' ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,

Fr. 42. Schol. Soph. O. C. 1248.: *Νυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν· — λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν λέγων οὕτως· Ῥιπὰς ὄρος ἔνθεον ὕλας κτλ.* Emendavit Lobeckius, qui praeterea *Ῥιπᾶν* scripsit.

Fr. 43. Schol. Hom. Il. *ν*. 588.: *Τῇ φι παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς — ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς οὕτως· Μῶσα κτλ. ἔστι γὰρ οὐρανία.* Respiciunt Apollonius de Adv. p. 575. 29.: *Ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανία οὐρανίαφιν.* Crameri Anecd. T. I. 293.: *ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ οὐρανίαφι· οὐρανίαφί γ' ἀείσομαι.* Etymol. M. p. 800. 10. et Etymol. Gud. p. 411. 16. ubi *Οὐρανίαφι φίλη γα' εἴσομαι* scriptum.

Fr. 44. Apollon. Lex. Hom. p. 101. 18. ed. Bekker.: *Ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἑρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως· Εὕδουσιν κτλ.* V. 1. *φάραγγες* Villoisonus, cod. *φάλαγγες*. — V. 2. *πρώονές τε* Villoisonus, cod. *πρωτονέυτε*. — V. 3. *φύλλα* scripsi, vulgo *φῦλα*. ibid. *ὅυσα* scripsi, cod. *ὅσα*.

θῆρες ὀρεσκῷοί τε καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέης ἁλός·
εὕδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων.

45.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἥρα τὸ φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

46. [45.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – . . .

Ὦ Τύχα, Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφά
καὶ Προμαθείας θύγατερ.

47. [59.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

48. [121.]

Ἔντι παρέντων μνᾶστιν ἐπιθέσθαι.

49. [72.]

Ὡς ἁμὲς τὸ καλὸν μελίσκιον.

V. 4. *ὀρεσκῷοί τε* scripsi, cod. *τ' ὀρεσκῷοι.* ibid. *μελισσαν*, legebatur *μελισσῶν.* — V. 5. *βένθεσσι πορφυρέης* Schneidewinus, cod. *βένθεσι πορφυρῆς.*

Fr. 45. Apollon. Dysc. in Bekk. Anecd. T. II. p. 490. 11.: *Παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἥρα τὸν Φοῖβον κτλ.* quod correxi.

Fr. 46. Plutarch. de fort. Roman. c. 4.: *Ἡ Τύχη οὐκ ἀπειθὴς κατὰ τὸν Ἴνδαρον οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας κτλ. ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν.* V. 1. scripsi *ὦ Τύχα* et deinde *τε καί*, vulgo *καί.* ibid. *ἀδελφά* Schneidewinus, vulgo *ἀδελφή.* — V. 2. *Προμαθείας* Schneidewinus, vulgo *Προμηθείας.* ibid. *θύγατερ* scripsi, vulgo *θυγάτηρ.*

Fr. 47. Schol. Pind. Isthm. I. 56.: *Ὁ παθὼν καὶ τῷ νῷ προμαθὴς γίνεται· Ἀλκμάν· Πεῖρά τοι κτλ.*

Fr. 48. Eustath. ad Od. p. 1787. 43.: *Λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς ἐκ τοῦ φιλῶ μεταχὴν φίλεις καὶ τοῦ φρονῶ φρόνεις — ἧς κλίσιν παρὰ τοῖς ποιηταῖς φυλάττεσθαι εἰπὼν παράγει χρῆσιν ἐξ Ἀλκμᾶνος τό· Ἔστι κτλ.* Fortasse *ἐπιτίθεσθαι* scribendum est, initio scripsi *ἔντι.*

Fr. 49. Apollon. de pronom. p. 378.: *Ἁμὲς Δώριον· Ἀλκμὰν ὡς ἁμὲς κτλ.* scripsi *μελίσκιον*, legebatur *μέλισκον.*

50. [73.]

. . . Ὅσαι δὲ παῖδες ἀμέων.
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

51. [67.]

Ἐμὲ Λατοΐδα τέο δ' ὀσχοφόρον.

52. [6.]

Ἁ Μῶσα κέκλην', ἀ λίγεια Σειρήν.

53. [22.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ἐπᾶδε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν
εὗρέ τε γλωσσάμενον κακκαβίδων
ὄρνυμα συνθέμενος.

54.

Οἶδα δ' ὀρνίχων νόμως
πάντων.

Fr. 50. Apollon. de pronom. p. 381.: Ἡ ἁμῶν παρὰ Δωριεῦσι καὶ σύναρθρον γενικὴν σημαίνει ἀκόλουθον τῇ ἁμός· τῇ μέντοι διαιρέσει ἡ πρωτότυπος διαλλάσσει τῆς κτητικῆς, οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης· Ἀλκμάν· Ὅσαι δὲ κτλ.

Fr. 51. Apollon. de pronom. p. 356.: Ἡ σέο μεταβάλλει τὸ σ εἰς τὸ τ παρὰ Δωριεῦσιν, Ἀλκμάν· Ἐμὲ Λατοΐδα τέυ δ' ἄχος χορον. quod correxi.

Fr. 52. Aristides II. p. 508. ed. Dindorf.: Ἀκούεις δὲ καὶ τοῦ Λάκωνος λέγοντος εἰς αὐτόν τε καὶ τὸν χορόν· Ἡ Μῶσα κεκλήγει ἡ λ. Σ. — Προστίθει δὲ κἀκεῖνο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μούσης δεηθεὶς κατ' ἀρχὰς ὁ ποιητής, ἵν' ἐνεργὸς ὑπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα ὥσπερ ἐξέστη καὶ φησὶν ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο χορὸς αὐτὸς ἀντὶ τῆς Μούσης γεγένηται κτλ. Emendavit Schneidewinus.

Fr. 53. Athen. IX. p. 390. A.: Καλοῦνται οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως· Ἐπᾶγε κτλ. σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ᾄδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη τὴν εὕρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ᾀδόντων ὀρνίθων, ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικήν. V. 1. ἐπᾶδε scripsi, vulgo ἐπᾶγε. — V. 2. γλωσσάμενον, conjicio κλωσσαμενᾶν. — V. 3. ὄρνυμα scripsi, vulgo ὄνομα.

Fr. 54. Athen. IX. p. 374. D.: Οἱ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει καὶ τὴν γενικὴν Οἶδα δι' ὀρνίχων ὅμως πάντων. ubi unus cod. νόμως. Correxit Hermannus.

55. [52.]

Λουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας αἱματᾷ τε Μέμνων.

56. [48.]

Ὅς Fέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

57. [19.]

Κήπὶ τᾷ μύλᾳ ῥυφῆται κήπὶ ταῖς συναικλίαις.

58. [26.]

Αἴκλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο.

59.

Ἦσκέ τις σκάφευς ἀνάσσων.

60. [36.]

Πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκήω.

Fr. 55. Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1182.: *Καὶ τὸ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾱ· ἐκεῖνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπών· Λουρὶ δὲ ξ. μ. Αἴας αἷμα τά τε μέμνων· ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ | δὲ ξυσ | τῷ μέ | μηνεν | αἴας | αἷμα | τά τε | μέμνων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρᾳ κεῖται, ἐν ᾗ οὐ τίθεται σπονδεῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ.* Cf. Crameri Anecd. III. p. 283. 14.: *τό· Λουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος.* et Draco Stratonic. p. 12. ed. Hermann. *Αἴας* et *Μέμνων* scripsi; *αἱματᾷ* emendavit Hermannus.

Fr. 56. Schol. Il. α. 222.: *Οὕτως δαίμονας καλεῖ θεοὺς ἤτοι ὅτι δαήμοντες — ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὥς Ἀλκμὰν ὁ λυρικός φησιν· Ὅς ἔθεν κτλ. τοὺς μερισμούς, τὰς διαιρέσεις αὐτῶν.* Grammaticus in Crameri Anecd. T. IV. p. 409. 16.: *Οἱ ἔθεν πάλλοις ἔπαλλε δαίμονας, ἐδάσατο τοὺς μερισμούς, τὰς διαιτήσας αὐτῶν.* Scripsi *Fέθεν*, vulgo *ἔθεν*. ibid. *πάλοις*, Blomfieldius *πάλους* scripsit.

Fr. 57. Athen. IV. p. 140. C.: *Ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἄϊκλον προαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἁπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί· Κήπὶ κτλ. οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν.* ῥυφῆται scripsi, i. e. ῥοφεῖται, vulgo δρυφῆται.

Fr. 58. Athen. IV. p. 140. C.: *Καὶ πάλιν· Ἄϊκλον κτλ.* scripsi αἴκλον.

Fr. 59. Crameri Anecd. T. I. p. 159.: *Καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἀρχουσαν συστέλλει ἐν τῷ ἔσκεν, ὁ δὲ Ἀλκμὰν φυλάττει· Ἦσκε κτλ. Τινὲς δύο μὲν φασί, ἧς ἀντὶ τοῦ ἦν Δωρικῶς, καὶ κε σύνδεσμος· οἱ Δωριεῖς ἢ μετὰ τοῦ ν̄ λέγουσιν ἢ τροπῇ τοῦ ε̄ εἰς κα.* Scripsi *σκάφευς*, legebatur *σκαφεύς*.

Fr. 60. Apollon. in Bekk. Anecd. T. II. p. 563.: *Πρόσθε, πρόσθα, καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι οὕτω δεκτέον τὴν συναλοιφήν· Πρόσθ' κτλ.*

61. [17.]

Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνῳ τε σασάμῳ τε, κὴν πελίχναις
παίδεσσι χρυσόκολλα.

62. [18.]

. . . . *Θριδακίσκας*
καὶ κριβανωτώς.

63. [28.]

Ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

64. [24.]

Ὥρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κωπώραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα

Fr. 61. Athen. III. p. 110. F.: *Μακωνίδων ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷ πέμπτῳ οὕτως· Κλῖναι κτλ. ἐστὶ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.* V. 2. *ἐπιστέφοισαι* codd. duo, alius *ἐπιστέφοι σε*, vulgo *ἐπιστεφεῖς σιλίνῳ.* — V. 3. *λίνῳ τε σασάμῳ τε* Schneidewinus, vulgo *λίνῳ τε σασάμῳ τε.* — V. 4. *παίδεσσι* Schweighaeus., codd. *πέδεσσι.*

Fr. 62. Athen. III. p. 114. F.: *Αἱ παρ' Ἀλκμᾶνι Θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς Θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν· Θριδ. κτλ. Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κρίβανα φησὶ λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς.* Adde XIV. p. 646. A.: *Κριβάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι· ὁμοίως καὶ Σωσίβιος — χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις, περιφέρειν τε αὐτοὺς (τοὺς κριβάνας) ὅταν μέλλωσιν ἄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι.* V. 1. *Θριδακίσκας* unus cod., ceteri *Θριδακίσκα* vel *Θριδακίσκαι.* Deinde legebatur *τε καί*, delevi *τε.* — V. 2. *κριβανωτὼς* unus cod., vulgo *κριβανωτός.*

Fr. 63. Athen. XIV. p. 648. B.: *Πόλτου μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως· Ἤδη κτλ. ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν γλυκεῖ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἐφθοὶ πυροί· κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι.* Cf. Eustath. Od. p. 1563. 1.

Fr. 64. Athen. X. p. 416. D.: *Κἀν τῷ πέμπτῳ δὲ (Ἀλκμὰν) ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων οὕτως· Ὥρας κτλ.* V. 2. *χεῖμα κωπάραν* Schweighaeuserus, libri *χειμάχῳ παρ αν, χειμάχω παραν χιμάῳ πάραν*, scripsi *κωπώραν.* — V. 3. *ἦρ ὅκα* Schweighaeuserus, libri *ἤροκας, τὸ κρόκας.*

σάλλει μέν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
οὐκ ἔντι.

65. 66. [74. 75.]

. . . . . Αἰ γὰρ ἄμιν
τούτων μέλοι . . .
ἀμὶν δ' ὑπαυλήσει μέλος.

67. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάFιον.

68.

Οἶκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

69.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκα.

70. [66.]

Καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἥμενος μάκαρς ἀνήρ.

V. 4. *σάλλει μὲν* Porsonus, libri *ἀλλ' εἰ μέν. ἐσθίεν δ' ἄδαν* Porsonus, libri *ἔσθει ἐν δάδαν.* — V. 5. *ἔντι* Welckerus, vulgo *ἔστι.*

Fr. 65. 66. Apollon. de pron. p. 383.: *Ἡ ΑΜΙΝ Δωρικὴ ἐγκλινομένη συστέλλει τὸ ῑ, ἐν οἷς προπερισπᾶται· Αἰ γὰρ ἄμιν τούτων μέλοι· ὀξύνομέν τε· Ἀμὶν κτλ. Ἀλκμάν.*

Fr 67. Priscianus I. p. 21.: „Inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut Alcman: *Καὶ χ. κτλ.* est enim dimetrum iambicum et sic est proferendum *F*, ut faciat brevem syllabam.“ Cf. ibid. p. 22.

Fr. 68. Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 287. 4.: *Καὶ εἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοιῶ, οἶκας κτλ. παρὰ Ἀλκμᾶνι.* At ibid. IV. p. 368. 19.: *εἶκα μὲν* legitur, et p. 415 30.: *Εἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι,* itaque Bekkeri Anecd. T. III. p. 1294. 5., sed ibid. p. 1404.: *Οἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος εἰ.*

Fr. 69. Crameri Anecd. I. 60. 20.: *Ἐὰν ὦσιν ἐκ τοῦ ε οὐκ ἔτι (γίνεται τροπὴ εἰς α μακρόν), ἔλατος ἱππήλατος. Ἀλκμάν· Λεπτὰ δ' ἄτ. ἀνηλὴς δ' ἀνάγκη, ἐκ γὰρ τοῦ ἐλεινή.* quae correxi.

Fr. 70. Hephaestio p. 3.: *Λήγει εἰς δύο σύμφωνα, οἷον· Καὶ κεῖνος ἐν σάλεσιν ἥμενος μάκαρς ἀνήρ,* ubi *σάλεσσιν* Pauwius scripsit. sed redintegrandus est versus ex Apollon. pron. 335. B.: *Αἰολεῖς κῆνος, — Δωριεῖς τῆνος —, σπανίως διὰ τοῦ κ· Καὶ κεῖνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἥμενος, Ἀλκμάν.* Idem 334. A.: *Καὶ Ἀλκμὰν πρώτῳ· Μάκαρς ἐκεῖνος φησί.* Nisi hoc ex alio potius

71. [63.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –

Φρύγιον ηὔλησε μέλος τὸ Κερβήσιον.

72. 73. [35.]

Περισσόν· αἰ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκηος.
Ἰνὼ σαλασσομέδοισ', ἂν ἀπὸ μάσδων.

74. [7.]

Ἕκατον μὲν Διὸς υἱόν
τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

75. [60.]

Ἄδοι Διὸς δόμῳ ὁ χορὸς ἁμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

---

carmine petitum est. Ceterum Alcmanis fortasse versus sunt, qui leguntur apud Hephaestionem p. 25.:

Ἄγ' αὖτ' ἐς οἶκον τὸν Κλεησίππω.

et ibidem:

Εἶμ' ὥστ' ἀπ' ὑσσάκω λυθεῖσα.

Fr. 71. Strabo XII. 580.: *Λέγεταί τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα· ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει· Φρύγιον κτλ. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους, ἀποφοράς.* Libri *Κερβήσιον, Κειρβήσειον, Κειρβήσιον, Κειρβείσιον, Κερβείσιον.*

Fr. 72. et 73. Hephaestio p. 81.: *Ἀπ' ἐλάσσονός τε ἐπιώνικον τρίμετρόν ἐστι παρ' Ἀλκμᾶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον· τὰς δὲ ἑξῆς δύο ἑξασήμους ἰωνικὰς καθαράς, οἷον· Περισσὸν κτλ.* Duo diversa fragmenta esse apparet. At valde dubium mihi videtur prius, nam mirificum plane illud *περισσόν*, quae mihi quidem videtur nota esse veteris alicujus metrici, qui illud *αἰ* redundare censuit, cum versum dimetrum ionicum esse censeret, quod non percepit Hephaestio. Fr. 72. *Λύκηος* Welckerus, vulgo *Λυκείος*. — Fr. 73. *σαλασσομέδοισ', ἂν* scripsi, vulgo *σαλασσομέδοισαν*, quod metro adversatur.

Fr. 74. Hephaest. p. 66.: *Ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἕκατον κτλ.* V. 1. *Ἕκατον* Ursinus, vulgo *ἑκατόν*. Welckerus tetrametrum constituit, fortasse recte.

Fr. 75. Apollon. de pron. p. 365. A.: *Ὀρθοτονεῖται (τοὶ) καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, συνήθως Δωριεῦσιν· Ἄδοι κτλ. Φάναξ* Mattairius, cod. *γ' ἄναξ*.

76. [53.]

Ὅπως ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρός
ἦστ' ἐπὶ θάκοισι κάτω πέτρας,
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ.

77.

Ὁπότε ὑπὸ τοῦ Ἱπολόχου, κλέος δ' ἔβαλλον
οὐ νῦν ὑπεστάντων.

78.

Οὐ γὰρ πορφύρας τόσος κόρος, ὥστ' ἀμύνασθαι.

79. [83.]

Νικῷ δ' ὁ κάρρων.

80. [85.]

Μῆον ἢ κοδύμαλον.

Fr. 76. Schol. Pind. Ol. I. 97.: Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος —, ὁ δὲ Ἀλκμάν· Ὅπως κτλ. V. 1. ὅπως, unus cod. ὅπη, versus corruptus. — V. 2. ἐπὶ θάκοισι scripsi, vulgo ἐπιθάκας, Heynius ἐπὶ θάκοις. ib. κάτω Hermannus, vulgo κατά. — V. 3. affert Eustathius Od. p. 1701.: ὅτι δὲ φαντασία ἦν καὶ τὰ ἐπὶ Σισύφῳ ῥηθησόμενα πλάσματα, δηλοῖ καὶ καὶ ὁ Ἀλκμὰν ἐν τῷ ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δέ. Itaque scribendum puto: ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δ' ἐοικώς.

Fr. 77. Crameri Anecd. I. p. 418. 3.: Λέγεται (ὕπαιθα) καὶ ἄνευ τῆς θα παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ σημαίνει τὸ πρότερον· Ὁποτε κτλ. ἀντὶ τοῦ πρότερον.

Fr. 78. Schol. Hom. Il. ε. 266.: Φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι — τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι, φέρει γὰρ χρῆσιν ἔκ τε Ἀλκμᾶνος τό· οὐ γὰρ κτλ. Eadem Eustath. p. 546. 27.

Fr. 79. Apollon. Dyscol. de synt. p. 212. ed. Bekk.: Ἡ εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι· νικῷ κτλ. Alcmanis fragmenta videntur, quae leguntur ibid. p. 335.: ἀπειράκις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται·

Κῶ τοξότας Ἡρακλέης.
Κάλλιστ' ὕπαυλέν.
Κἀ μέγ' ἐπαινήσασα νέα.
Μελάμποδά τ' Ἀρπάλυκόν τε.
Ἄρχοιμεν γὰρ κὠθρασίων.

quae correxi, legebatur Fr. 2. ὕπαυλεν, Fr. 3. ἀπενήσασα ναὶ ά, Fr. 4. Ἀρπόλυκον, Fr. 5. non expedio.

Fr. 80. Athen. III p. 81. D.: Ἀλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον ὅταν λέγῃ· μεῖον ἢ κ. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ Κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. Scripsi μῆον.

81. [87.]

Μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.

82. [100.]

Ταυσία παλλακίω.

83. [105.]

Καὶ Κέκυρος ἡγεῖται.

84. [106.]

Ὄκκα δὴ γυνὴ εἴην.

85. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

86. [113.]

Ἐπαμμέναι πέρι δέρματα θηρῶν.

87. [114.]

Ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

88. [118.]

Λᾶδος εἱμένα καλόν.

Fr. 81. Athen. XIV. p. 636. F.: *Καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· Μάγαδιν* κτλ.

Fr. 82. Etymol. M. p. 171. 7.: *Αὔσιον, καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει — ὁ δὲ Ἀλκμάν· ταυσία παλλακίω.*

Fr. 83. Etymol. M. p. 506. 20.: *Κέρκυρ — Ἀλκμάν φησι· Καὶ Κ. ἡγ. ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ, ἀλλ' οὐκ εἴρηται.*

Fr. 84. Etym. M. p. 620. 36.: *Ὄκκα δὲ τύνη εἴην· παρὰ Ἀλκμᾶνι, τὸ ὅτε ὅκα λέγει ἡ διάλεκτος, εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα· Περὶ παθῶν.* At in Bekkeri Anecdotis T. II. p. 606.: *ὅκα καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ κ. ὄκκα δὴ γυνή.*

Fr. 85. Schol. Il. XII. 66.: *οὕτως καὶ τὸ κλεῖτος, οὐδέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται παρ' Ἀλκμᾶνι τό· ἐν Θ. κλ.* Cf. Hesychius: *Κλείτει — ἀγαθῇ δόξῃ.*

Fr. 86. Schol. Il. XXI. 445.: *ἐναίρειν, φονεύειν ἢ σκυλεύειν, περιάπτεται γὰρ νεβρίδας. Ἀλκμάν· ἐπάμεναι παρὰ δ. Θ.* Prius Welckerus, alterum ego correxi.

Fr. 87. Eustath. ad Il. p. 110. 37.: *Μονῆρες δὲ ἐν θηλυκοῖς ἡ χείρ, ἡ κλίνεται διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ε̄, ὅθεν καὶ τὰ χέρνιβα, ποτὲ δὲ διὰ τῆς εῑ διφθόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς η̄, ᾧ μαρτυρεῖ φησιν Ἀλκμὰν ἐν τῷ· ἐπ' ἀρ.* κτλ.

Fr. 88. Eustath. ad Il. p. 1147. 1.: *Λῆδος — ὃ Δωριεῖς λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκμὰν Λ. εἵ. κ. ὅ ἐστιν λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές.*

89. [120.]

Τὰν Μῶσαν καταύσεις.

90. [103.]

Καλλὰ μελισδομέναι.

91. [76.]

Τὰ Fεὰ κάδεα.

92. [16.]

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι.

93.

Ἀρτέμιτος θεράποντα.

94. [38.]

Plutarch. de musica c. 14.: *Οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὑρετὴς ὁ θέος — ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεόν φασιν αὐλῆσαι, καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητὴς Ἀλκμάν.*

95. [39.]

Schol. Theocrit. V. 83.: *Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνόμασθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι (τὰ Κάρνεια), Ἀλκμὰν δὲ ἀπὸ Καρνείου τινὸς Τρωικοῦ.*

Fr. 89. Eustath. ad Od. V. p. 1547. 59.: *Λέγει δὲ καὶ Ἀλκμάν· τὰν Μ. κ. ἀντὶ τοῦ ἀφανίσεις.*

Fr. 90. Etymol. M. p. 486. 39.: *καλά· τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι ἐστίν, οἷον· καλὰ μελ.* **Scripsi** *καλλά*, **vid. Apoll. de adv. p. 565. 13.**

Fr. 91. Apollon. de pronom. p. 396.: *Αἰολεὶς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· — καὶ Ἀλκμὰν δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησὶ τὰ ἑὰ κάδεα.* **Correxit Welckerus.**

Fr. 92. Athen. II. p. 39. A.: *Οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν — καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· τὸ νέκταρ ἔδμεναι αὐτούς.* **Cf. Eustath. p. 1633. 1.**

Fr. 93. Eustath. ad Od. p. 1618. 29.: *κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρωδιανῷ Ἀλκμανικὴν χρῆσιν καὶ Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος, οἷον· Ἀρτέμιτος θερ.* **Ceterum scribendum videtur** *Ἀρτάμιτος*, **vid. Eustath. II. p. 969. 7.:** *Λωριεῖς γὰρ ὥς φασιν οἱ τεχνικοί, τρέπειν εἰώθασιν οὕτως, τὸ τρέχω τράχω καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἄρταμιν καὶ τὸ κύπειρον κύπαιρον.*

96. [41.]

Schol. Aristoph. Pac. v. 456.: *Πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐννάλιον, κατὰ τὸ ἐπίθετον, τινὲς δὲ Ἄρεος καὶ Ἐννοῦς τὸν Ἐννάλιον, οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσι ὁτὲ μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὁτὲ δὲ διαιρεῖν.*

97. [43.]

Pausanias III. 18. 4.: *Ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιοῦσιν ἐκ Σπάρτης ποταμός ἐστι Τίασα. θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν· καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν Φαέννας καὶ Κλητᾶς, καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμὰν ἐποίησεν.*

98. [46.]

Plutarch. de Herodot. malign. c. 14.: *Καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐκ Ἀρχίλοχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ἡμῖν καὶ Ἀργεῖον.*

99. [49.]

Tzetz. in Iliad. p. 65. ed. Hermann.: *Θαλῆς, Πυθαγόρας, Πλάτων τε καὶ οἱ Στωικοὶ διαφορὰν ἴσασι δαιμόνων τε καὶ ἡρώων· δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι οὐσίας· ἥρωας δὲ ψυχὰς σωμάτων διαζυγείσας. Ὀρφεὺς δὲ καὶ Ὅμηρος, Ἡσίοδός τε καὶ Ἀλκμὰν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ ἀλληνάλλως ταῦτα ἐκδέχονται.* **Cf. Fr. 56.**

100. [54.]

Aelianus Var. Hist. XII. 36.: *Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Ἀλκμὰν δέκα φησίν.*

101. [55.]

Aelianus Hist. Anim. XII. 3.: *Ὁμήρῳ μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἵππῳ δόντι συγγνώμην νέμειν ἄξια· ποιητὴς γάρ· καὶ Ἀλκμὰν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὅμηρον οὐκ ἂν φέροιτο αἰτίαν· ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ τὴν πρωτίστην τόλμαν.*

102. [119.]

Eustath. ad Il. p. 1154. 25.: *Καὶ ὅτι ἀκμονίδαι οἱ οὐρανίδαι δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, ὡς δὲ Ἄκμονος ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμάν φασιν ἱστορεῖ.*

103. [84.]

Athenaeus III. p. 81. D.: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει καὶ Ἀλκμάν.*

104. [86.]

Athenaeus XIV. p. 624. B.: *Ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτον εὗρον καὶ μετεχειρίσαντο, διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος.*

105. [57.]

Schol. Hom. Il. III. 250.: *Μήτηρ δὲ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλελειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιόν, Ζευξίππη, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Τρυμώ.*

106. [58.]

Plutarchus de musica c. 5.: *Τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.*

107. [61.]

Schol. Aristid. T. III. p. 490.: *Ὁ Κρὴς δὲ τὸν πόντον — λέγεται δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως· ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν. Σύρας γὰρ φασί τις Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναναγήσας, εἶτα ἐκπεσών, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὡς γαληνιῶσαν εἶδε τὴν θάλατταν, οἶδά φησιν ἃ βούλει, βούλει γὰρ καὶ αὐτόν με λαβοῦσα καταποντίσαι· ἐγω δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σὰ σοφίσματα. Ἀλκμὰν δὲ ὁ λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας.* **Cf. Apostolius XIV. 87.**

108.

Bekkeri Anecd. T. II. p. 855.: *Ὁ ὑποκορισμὸς ὄνομά ἐστι μικρότητος ἐμφαντικὸν καὶ κόραις ἐοικός· λαμβάνεται δὲ ἕνεκεν τοῦ πρέποντος, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι * * * κόραι γὰρ αἱ λέγουσαι.* **Eadem leguntur in Crameri Anecd. T. IV. p. 273.:** *ἢ διὰ τὸ πρέπον, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι ἔχοντι τὰς παρθένους ὑποκοριστικαῖς χρωμένας λέξεσι· πρέπει γὰρ τοῦτο παρθένοις.* **Eadem p. 329., nisi quod scriptum:** *παραλκὰν εὕρομεν τὰς παρθένους.*

109. [62.]

Aristides T. II. p. 272.: *ἔστω τὸ γειτόνημα ἁλμυρόν, ὥς φησιν (Πλάτων),* **ubi Scholiasta T. III. p. 635.:** *Γειτόνημα ἁλμυρόν· Ἀλκμὰν ὁ λυρικὸς τοῦτο εἶπεν· ἀντὶ τοῦ τί κακόν ἐστιν γείτονα ἔχειν τὴν θάλασσαν.* **Similia Apostolius II. 54.**

110. [15.]

Athenaeus I. p. 31. C.: *Ἀλκμάν που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὄσδοντά φησι τὸν ἐκ πέντε λόφων, ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτά, καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὅς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα, τὰ καὶ πλησίον Πιτάνης, φησὶ γοῦν· Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὀνογλιν ἢ Σταθμίταν, ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἑψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἑφθοῖς οἴνοις.* **quae male in versus formam redigunt.** *Καρύστιον οἶνον* **ex Alcmane affert Strabo X. p. 446. et Eustath. Il. p. 281. Stephanus Byz. v.** *Κάρυστος*, **illud autem** *ἄνθεος ὄσδοντα* **affert Eustath. p. 1449. 12. et 1633. 51.**

111.

Aristides T. II. p. 509.: *Ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος παρ' ὅσοις εὐδοκιμεῖ (Ἀλκμάν), τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἔθνη καταλέγει, ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλίους γραμματιστὰς ζητεῖν, οὗ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακράν, ὡς ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήνυτα πραγματεύεσθαι.* **Alcman vocaverat** *Στεγανόποδας*, **vid. Strabo I. p. 43.:** *Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους, οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος κτλ.* **Similia ibid. VII. p. 299.:** *Ἀλκμᾶνα δὲ στεγανόποδας (λέγειν).* **Adde Crameri Anecd. T. III. p. 370. Fortasse huc pertinet Fr. 129.**

112. [9.]

Diodorus Sicul. IV. 7.: *Περὶ δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις· ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα οἱ δεδοκιμασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης, ὀλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμάν, θυγατέρας ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.*

113. [96.]

Hesychius: *Ἄανθα· εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ Ἀριστοφάνει.*

114.

Crameri Anecd. T. I. p. 55.: *Ἀγάζω — τὸ θαυμάζω, ὅπερ παρὰ ἀγῶ, ἔστιν δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι· Αὐτὸν ἀγᾷ.*

115. [115.]

Eustath. ad Il. p. 314. 41.: *Ἀγέρωχοι δὲ οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες — δηλοῖ δὲ φασιν οὕτως ἡ λέξις τοὺς σεμνούς, ὡς Ἀλκμὰν βούλεται.*

116. [99.]

Etymol. M. p. 22. 32.: *Ἄζω — ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἀγίσδεο ἀντὶ τοῦ ἄζεο.*

117. [88.]

Stephanus Byz. v. *Αἰγιαλός — τὸ θηλυκὸν Αἰγιαλεία καὶ Αἰγιαλὶς παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

118.

Argument. Theocrit. XII.: *Καὶ Ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους κόρας ἀΐτας λέγει.* **Corrigendum est** *ἀϊτίας κορδάς*, **confer Etymol. Gud. p. 23. 3.:** *Ἀϊτίας· σημαίνει τὰς ἐρωτικάς, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὁ δεσπότης ἀρσενικοῦ γίνεται τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι ἡ δεσποτίς, οὕτω καὶ ἀΐτης διὰ τοῦ ι ἀϊτίδος καὶ ἐκεῖθεν ἀϊτίας.* **et ibid. 12.:** *ἀϊτία καὶ ἡ χορδή.*

119. [89.]

Stephanus Byz.: *Ἀννίχωρον· μέμνηται Ἀλκμάν· οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.*

120.

Stephanus Byz. v. *Ἄραξα. — Ἀράξαι ἢ Ἀραξοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.*

121. [90.]

Stephanus Byz.: *Ἄρυββα· τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας· οὕτω γὰρ Ἀλκμάν.*

122. [91.]

Stephanus Byz. v. *Ἄσσος — Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἄσσον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος.*

123. [92.]

Stephanus Byz. v. *Γάργαρα.* — *Ἀλκμὰν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρόν φησιν, ἐν ᾗ κατῴκουν Λέλεγες.*

124.

Etym. M. p. 228. 34..: *Γεργύρα· ὁ ὑπονόμος, δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια, γεώργυρά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν γεργύρα· ζήτει εἰς τὰ Γοργύρα· ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τοῦ ε γεργύρα φησί.* **Cf. Bekk. Anecd. T. I. p. 233. 27.**

125. [125.]

Schol. Lucian. Anach. c. 22.: *Γέῤῥον — Ἀλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν.*

126. [93.]

Stephanus Byz. v. *Γραικός.* — *Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες.*

127.

Bekkeri Anecd. T. II. p. 949.: *Τὸ δοὰν παρ' Ἀλκμᾶνι Δωρικῶς ὀξύνεται, γεγονὸς οὕτω· δήν, δάν, δοάν.* **Cf. Joh. Alexandr. p. 42. ed. Dindorf.**

128. [122.]

Eustath. p. 1892. 44.: *Ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ἐπὶ τρίτου ἑνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκμὰν ἧς λέγει, μετειλημμένου τοῦ ν̄ εἰς σ̄ Δωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν.*

129. [94.]

Stephanus Byz.: *Ἰσσηδόνες· ἔθνος Σκυθικόν. — Ἀλκμὰν δὲ μόνους Ἀσσεδόνας αὐτούς φησιν· εὑρίσκεται καὶ ἡ δευτέρα γραφὴ παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε̄.* **ubi codex** *Ἐσσεδόνας.*

130.

Crameri Anecd. T. I. p. 190.: *Ἤτι δὲ λέγει Ἀλκμὰν ἀντὶ τοῦ ἠσίν.*

131. [102.]

Etymol. M. p. 420. 47.: *Ἥδυμος — τὸ δὲ ὑπερθετικὸν ἡδυμέστατον Ἀλκμὰν ἔφη.*

132.

Crameri Anecd. T. I. p. 55.: *Σεσημείωται τὸ κάρχαρος — καὶ τὸ θηλυκὸν παρ' Ἀλκμᾶνι· καρχάραισι φωναῖς.* **Legebatur** *καρχάρεσσι.*

133. [117.]

Eustath. ad Il. p. 756. 30.: *Ἀντιθέσει τοῦ ν εἰς λ, ᾧ ἀντιστοιχοῦσι Δωριεῖς ἐν τῷ φίλτατος, φίντατος — ἔλετο, ἔντο, καὶ Δωρικῶς γέντο, κέλετο, κέντο παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

134. [104.]

Zonaras: *Κερκολύρα, οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κρεκολύρα, ἠχητικὴ λύρα· τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε ἦχός ἐστι τῆς κιθάρας.* **Corrupte Etymol. M. p. 306. 17.:** *Κέρκος· θηλυκῶς σκεῦός τι, ὥσπερ καὶ τρίπους, ἡ θύρα χαλκῆ, οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο.*

135.

Stephanus Byz. v. *Ἡρακλεία. — Καρίας, ἡ λεγομένη Ἀλκμᾶνι Λάτμος.*

136.

Schol. Hom. Odyss. *ψ.* **76.:** *Ὁ δὲ Ἀλκμὰν καὶ τὰς γιάθους μάστακάς φησι παρὰ τὸ μασᾶσθαι.*

137. [112.]

Schol. Hom. Il. XVII. 40.: *Τὰ γὰρ εἰς τῖς λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ō ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι ὀξύνεσθαι θέλει, κοιτίς, οὐτὶς τὸ ζῶον παρ' Ἀλκμᾶνι.*

138.

Steph. Byz.: *Πιτνοῦσσαι· νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκμάν.* **Cf. Eustath. ad Il. p. 355. 45.**

139.

Etymol. Gudian. p. 395. 52.: *Μνήμη, μενήμη· Ἀλκμὰν δὲ παλίδορκον αὐτὴν καλεῖ· βλέπομεν γὰρ τῇ διανοίᾳ τὰ ἀρχαῖα.* **Ita Emperius, vulgo** *φασὶ δόρκον.*

140.

Crameri Anecd. T. I. p. 343.: *Καὶ πλῆτρον τὸ πηδάλιον καὶ ὑποκοριστικῶς εἶπεν Ἀλκμάν· πλήθριον.*

141. [107.]

Etym. M. p. 663. 53.: *Περίηρος, ἐκ τοῦ Περιήρης, ἆρον τὸ ῆ Περίηρος· ταύτῃ ἐάν σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι κλῖνον αὐτὸ μὴ κλίνῃς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις, εἰ γένοιτο Περιήρους, πρὸς τὴν Περιήρης εὐθεῖαν. Περὶ παθῶν.*

142. [98.]

Hesychius: *Νηρεύς· θαλάττιος δαίμων· Ἀλκμὰν καὶ Πόρκον ὀνομάζει.*

143. [44.]

Suidas v. *χθονία· — καὶ παρ' Ἀλκμᾶνί τε, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς Ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.*

144. [108.]

Suidas v. *ψιλεύς· ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ Φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.*

145. [110.]

Schol. Hom. Il. XII. 137.: *ἴσως δὲ βεβαρυτόνηται, ἐπεὶ καὶ τὸ ναῦος ἐβαρύνετο, καὶ τὸ Τραύος κύριον καὶ τὸ ψαῦος παρ' Ἀλκμᾶνι.*

III.

ARION.

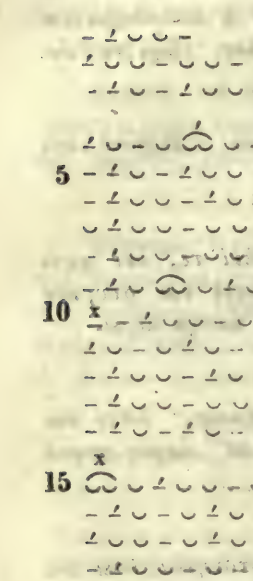

Ὕψιστε θεῶν,
πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
γαιάοχ' ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν.
βραγχίοις περὶ δὲ σὲ πλωτοί
θῆρες χορεύουσι κύκλῳ,

Arion. Aelianus Hist. An. XII. 45.: *Τὸ τῶν δελφίνων φῖλον ὡς εἰσι φιλῳδοί τε καὶ φίλαυλοι, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταινάρῳ, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντος ἐπιγράμματος· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα·*

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα, Κύκλονος υἱόν,
Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

Τμνον δὲ χαριστήριον τῷ Ποσειδῶνι καὶ μάρτυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας, οἱονεὶ καὶ τούτοις ζωάγρια ἐκτίνων, ὁ Ἀρίων ἔγραψε· καὶ ἔστιν ὁ ὕμνος οὗτος· Ὕψιστε κτλ. V. 1—7. *ἀναπαλλόμενοι* affert Tzetz. in Crameri Anecd. T. III. p. 352. — V. 3. *γαιάοχ' ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν* Hermannus, vulgo *γαιήοχ' ἐγκνμονάλμαν*, unus cod. *κνμονάρχα*, Tzetz. *ἐγκύμου ἅλμας*. — V. 4. *βραγχίοις* scripsi, Aelian. *βράγχιοι*, Tzetz. *βράγχια*. — V. 5. *χορεύουσι* Tzetz. et duo codd. Aeliani, vulgo *χορεύουσ' ἐν*.

κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
φριξαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
κουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν
ἀκτὰν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κυρτοῖσι νώτοις ὀχεῦντες,
ἄλοκα Νηρείας πλακός
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου γλαφυρᾶς νεώς
εἰς οἶδμ' ἁλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

IV.

B I A S.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι δὴ βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

V. 6. ῥίμμασιν, Tzetz. ῥιπάσμασι vel ῥιπίσμασιν. — V. 7. σιμοὶ duo codd., vulgo σεισμοί. — V. 10. Νηρεΐδων duo codd., vulgo Νηρηΐδων. — V 14. ὀχεῦντες scripsi, ὀχέοντες Brunckius, vulgo χορεύοντες. — V. 16. δόλιοι duo codd., vulgo δ' ἕλιοι. — V. 17. μ' ἀφ' Hermannus, vulgo με ἀπό. — V. 18. ἁλιπόρφυρον, Reiskius ἁλιπορφύρου. ibid ἔριψαν Hermannus, vulgo ῥίψαν.

Bias. Diog. Laert. I. 85.: Ἐποίησε περὶ Ἰωνίας, τίνα μάλιστα ἂν τρόπον εὐδαιμονοίη, εἰς ἔπη διχίλια. τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· Ἀστοῖσιν κτλ. V. 3. δὴ adjeci.

V.

PITTACUS.

⏑ ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ἐπὶ φῶτα κακόν·
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίη νόημα.

VI.

CHILO.

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ἐν μὲν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

VII.

PYTHERMUS.

x ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.

Pittacus. Diog. Laert. I. 78.: *Ἐποίησε καὶ ἐλεγεῖα ἔπη ἑξακόσια· τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε· Ἔχοντα κτλ.* V. 1. *τόξον τε καὶ* scripsi, vulgo *τόξον καί.* — V. 4. *καρδίη* Ilgenius, vulgo *κραδίη.*

Chilo. Diog. Laert. I. 71.: *Τῶν ᾀδομένων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησεν ἐκεῖνο· Ἐν λιθ.* κτλ. V. 1. *ἐν μὲν* scripsi, vulgo *ἐν.*

Pythermus. Athen. XIV. p. 625. C.: *Οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς ἰαμβοις οὕτως· χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τἄλλα. Λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν* κτλ. **Diogenian.** VI. 94.: *Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πάντα πλὴν ὁ χρυσός· αὕτη ἀρχή ἐστι σκολιοῦ· ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι (Πυθέρμῳ).* **Suidas** *οὐδὲν ἦν παρά τ' ἄλλα* κτλ. scribit.

VIII.

ALCAEUS.

I. ΥΜΝΟΙ.

1. [20.]*)

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ὦ ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Διός,

2. [17. 19. 18.]

Himerius Or. XIV. 10.: Ἐθέλω δὲ ὑμῖν καὶ Ἀλκαίου τινὰ λόγον εἰπεῖν, ὃν ἐκεῖνος ᾖσεν ἐν μέλεσι παιᾶνα γράφων Ἀπόλλωνι. Ἐρῶ δὲ ὑμῖν οὐ κατὰ τὰ μέλη τὰ Λέσβια, ἐπεὶ μηδὲ ποιητής τις ἐγώ, ἀλλὰ τὸ μέτρον αὐτὸ λύσας εἰς λόγον τῆς λύρας. Ὅτε Ἀπόλλων ἐγένετο, κοσμήσας αὐτὸν ὁ Ζεὺς μίτρᾳ τε χρυσῇ καὶ λύρᾳ, δούς τε ἐπὶ τούτοις ἅρμα ἐλαύνειν, κύκνοι δὲ ἦσαν τὸ ἅρμα, εἰς Δελφοὺς πέμπει καὶ Κασταλίας νάματα, ἐκεῖθεν προφητεύοντα δίκην καὶ θέμιν τοῖς Ἕλλησιν· ὁ δὲ ἐπιβὰς ἐπὶ τῶν ἁρμάτων ἐφῆκε τοὺς κύκνους εἰς Ὑπερβορέους πέτεσθαι. Δελφοὶ μὲν οὖν, ὡς ᾔσθοντο, παιᾶνα συνθέντες καὶ μέλος καὶ χορούς ἠΐθεων, περὶ τὸν τρίποδα στήσαντες ἐκάλουν τὸν θεὸν ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν· ὁ δὲ ἔτος ὅλον παρὰ τοῖς ἐκεῖ θεμιστεύσας, ἐπειδὴ καιρὸν ἐνομοθέτει ** καὶ τοὺς Δελφικοὺς ἠχῆσαι τρίποδας, αὖθις κελεύει τοῖς κύκνοις ἐξ Ὑπερβορέων ἀφίπτασθαι. Ἦν μὲν οὖν θέρος καὶ τοῦ θέρους τὸ μέσον αὐτό, ὅτε ἐξ Ὑπερβορέων Ἀλκαῖος ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα, ὅθεν δὴ θέρους ἐκλάμποντος καὶ ἐπιδημοῦντος Ἀπόλλωνος θερινόν τι καὶ ἡ λύρα περὶ τὸν θεὸν ἀβρύνεται· ᾄδουσι μὲν ἀηδόνες αὐτῷ, ὁποῖον εἰκὸς ᾄσαι παρ' Ἀλκαίῳ τὰς ὄρνιθας· ᾄδουσι δὲ καὶ χελιδόνες καὶ τέττιγες,

---

Alcaeus. Fr. 1. Hephaestio p. 79.: τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἑνδεκασύλλαβον — οἷον· ὦ ναξ Ἄπολλον κτλ. **Alcaei hoc esse et quidem ex primo carmine ostendit Schol. Hephaest. p. 121., ubi Hephaestio dicit:** Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μέν ἐστι συστηματικά, ὥσπερ εἴτις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ πρώτῳ Ἀλκαίου, καὶ τὴν δευτέραν συνάψειε, συστηματικῆς οὔσης αὐτῶν ἑκατέρας. **ubi Schol.:** Καὶ ἔστι τῆς μὲν πρώτης ᾠδῆς ἀρχή· Ὦναξ Ἄ. π. μ. Δ. ἐπιωνική, τῆς δὲ δευτέρας· χαῖρε Κυλλάνας κτλ. ἐπιχοριαμβική. **Cf. etiam Attil. Fortunat. p. 355.**

---

*) **Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianae.**

οὐ τὴν ἑαυτῶν τύχην τὴν ἐν ἀνθρώποις ἀγγέλλουσαι, ἀλλὰ πάντα τὰ μέλη κατὰ θεοῦ φθεγγόμεναι· ῥεῖ καὶ ἀργυροῖς ἡ Κασταλία κατὰ ποίησιν νάμασι καὶ Κηφισσὸς μέγας αἴρεται πορφύρων τοῖς κύμασι, τὸν Ἐνιπέα τοῦ Ὁμήρου μιμούμενος. βιάζεται μὲν γὰρ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ καὶ ὕδωρ θεῶν ἐπιδημίαν αἰσθέσθαι δυνάμενον. **Idem hoc carmen respicit Plutarchus de musica c. 14.:** *οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὑρετὴς ὁ θεός. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν χορῶν καὶ τῶν θυσιῶν, ἃς προσῆγον μετὰ αὐλῶν τῷ θεῷ, καθάπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκαῖος ἔν τινι τῶν Ὕμνων ἱστορεῖ.* **Porro Pausan. X. 8. 5.:** *ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· τὸ ὕδωρ τῇ Κασταλίᾳ ποταμοῦ δῶρον εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοιμίῳ τῷ εἰς Ἀπόλλωνα.*

---

3. [22.]

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι.

4. [21.]

Pausanias VII. 20. 2.: *βουσὶ γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλωσεν ἐν Ὑμνῳ τῷ εἰς Ἑρμῆν, γράψας, ὡς ὁ Ἑρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος.* **Huc respicit Porphyrio, qui ad Horat. Od. I. 10. 9.: „fabula haec ab Alcaeo facta", et supra ad v. 1.: „Hymnus in Mercurium ab Alcaeo lyrico poeta."**

5. [23.]

Athenaeus X. p. 425. C.: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἰνοχόον.*

Fr. 3. Hephaest. p. 79.: *ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ καὶ ἄδηλον ὁποτέρου ἐστὶν εὕρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἷον· χαῖρε.* **Est autem hoc secundum carmen, vid. Schol. Hephaest. p. 121.** *μέδεις* **libri,** *μέδων* **Turnebus. Apoll. Synt. p. 92. ed. Bekker.:** *Καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ οἱ περὶ Ἀπίωνα τὸν μόχθον τὸ Κυλλάνας ὁ μεδεὶς ἐν ῥήματος συντάξει ἤκουον, οὐ παραδεχόμενοι μετοχὴν τοιαύτην ἐκ βαρυτόνου ῥήματος, εἴγε τῆς τοιαύτης λήξεως οὐκ ἔχονται [αἱ] κατὰ τὸ κοινὸν ἐκ βαρυτόνων οὖσαι ῥημάτων. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐδείκνυτο, ὡς καὶ περισπώμενον εἴη ῥῆμα τὸ μεδῶ, ἔνθεν καὶ τὸ Δωδώνης μεδέων, ἀφ' οὗ τὸ μέδημι, ὡς οἴκημι, καὶ ἔτι ἡ μεδέουσα συνοῦσα μετοχὴ κατὰ τὸ ἀκόλουθον. κἀκ τῆς γραφῆς συνηλέγχοντο, οὐκ οὔσης ποτὲ διὰ τοῦ ε κατὰ πᾶν δεύτερον πρόσωπον παρ' Αἰολεῦσιν.*

6.

Menander de Encom. T. IX. p. 149. ed. Walz.: *ἀλλ' ἐπεὶ εὕρηται καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διονύσου γονὰς ὕμνησαν καὶ Ἀπόλλωνος γονὰς ἕτεροι καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου καὶ πάλιν Ἑρμοῦ.*

---

7. [54.]

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Ὤνασσ' Ἀθανάα πολεμάδοκος,
ἃ ποι Κορωνήας ἐπὶ λαΐω
ναύω πάροιθεν ἀμφιβαίνεις
Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

8. [55.]

Strabo IX. p. 412.: *Οὐκ εὖ δὲ Ἀλκαῖος, ὥσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα, ὡς μικρὸν ἀνωτέρω εἴρηται, παρέτρεψε τοῖ Κουαρίου, οὕτω καὶ τοῦ Ὀγχηστοῦ κατέψευσται, πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ Ἑλικῶνος αὐτὸν τιθείς· ὁ δ' ἐστιν ἄπωθεν* **ikanῶς toútou toῦ ὄrous. quod videtur ex eodem hymno petitum.**

---

9. [24.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Λεινότατον θέων
ἐγέννατ' εὐπέδιλλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα.

Fr. 7. Strabo IX. p. 411.: *Κατελάβοντο δὲ τὴν Κορώνειαν ἐπανιόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς Ἄρνης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκά, ὅτε περ καὶ τὸν Ὀρχομενὸν ἔσχον· κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνείας ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρύσαντο ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ, καὶ τὸν παραῤῥέοντα ποταμὸν Κουράλιον προσηγόρευσαν ὁμοφώνως τῷ ἐκεῖ· Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωράλιον, λέγων· Ὤνασσ' Ἀθάνα ἀπολε . . . . . ἀπὸ Κοιρωνίας ἐπιδεων ανω πάροιθεν ἀμφι . . Κωραλίω ποταμῶ παρ' ὄχθαις.* Sic cod. Paris. V. 1. *Ὤνασσ'* Ahrens., *ὤνασσ'* Müllerus, alii. *Ἀθανάα πολεμάδοκος* Welckerus. — V. 2. *ἃ ποι* Ahrens., *ἃ που* Welckerus. *Κορωνήας* scripsi. *ἐπὶ λαΐω* Welckerus, vulgo *ἐπὶ δεῦ*, codd. omnes *ἐπιδέων* vel *ἐπί δέων*. — V. 3. *ναύω* et *ἀμφιβαίνεις* Welckerus. Cf. Callim. in Lav. Pall. v. 63.: *Ἤ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθνωμένον ἄλσος καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κουραλιῷ.*

Fr. 9. Plutarchus Amator. c. 20.: *Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες ἐοίκασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ᾄδειν ἐπικωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμόν, εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἁψαμένοις· ὧν ἓν ἐστι καὶ τὸ περὶ*

10. [71.]

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

. . Ὥστε θέων μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ Fέθεν.

11.

Menander de Encom. T. IX. p. 149. ed. Walz.: *Καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου καὶ πάλιν Ἑρμοῦ (γονὰς ὕμνησεν).*

---

12. [25.]

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον . .

13. [124.]

Κόλπῳ σ' ἐδέξανθ' ἅγναι Χάριτες χρόνῳ.

14. [81.]

Τὸ δ' ἔργον ἀγήσαιτο τέα κόρα.

τῆς γενέσεως· Δεινότατον κτλ. εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί, λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀνθηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκασίαν. **Etym. Gud. p. 278. 19.:** *Τὰ ἄνθη λέγουσιν ἵμερα, ἐπεὶ ἐν τῷ ἔαρι φύονται, ὅτε καὶ τὰ ἐρωτικὰ θερμότερα ἐστί. τούτου χάριν καὶ ὁ Ἀλκαῖος Ζεφύρου καὶ Ἴριδος τὸν Ἔρωτα φησίν.* **Respicit auctor Argum. Theocr. Id. XIII. Cf. etiam Eustath. ad Il. p. 391. et 555. V. 2.** *ἐγέννατ'* **Schneidewinus, libri** *ἐγείνατ'.* — **V. 3.** *μίγεισα* **Porsonus, libri** *μιχθεῖσα.*

Fr. 10. Apollon. Dysc. de Pron. p. 358. B.: *Σαφὲς ὅτι καὶ τὸ Αἰολικὸν δίγαμμα ταῖς κατὰ τὸ τρίτον πρόςωπον προςνέμεται, καθὸ καὶ αἱ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμεναι δασύνονται. Ἀλκαῖος· Ὥστε κτλ.* **Codex** *λυσεατερ γεθεν.* **correxit Bekkerus. Metrum autem tale fuisse existimo:**

[x̲ –] –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Fr. 12. Apollon. Dyscol. de Pron. p. 384. B.: *Τὰ παρ' Αἰολεῦσιν ἕνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν̄ δι' εὐφωνίαν· ἄεισον κτλ. Ἀλκαῖος.* **Metrum videtur hoc fuisse:**

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Hoc et duo fragmenta, quae sequuntur, ex hymnis videntur petita esse.

Fr. 13. Hephaestio p. 59.: *Τὸ δὲ μέσην μὲν ἔχον τὴν ἀντισπαστικήν, τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα, ἑκατέρωθεν δὲ τὰς ἰαμβικάς, ὧν ἡ πρώτη καὶ ἀπὸ σπονδείου ἄρχεται, Ἀλκμαϊκὸν καλεῖται δωδεκασύλλαβον, οἷον· Κόλπῳ σ' κτλ.* **recte aliquot codd.** *Ἀλκαϊκόν. χρόνῳ* **scripsi, vulgo** *Κρόνῳ.*

Fr. 14. Apollon. de Pron. p. 395. A.: *Ἡ τεὸς Δωρικὴ τῇ σὸς ὁμωνυμεῖ — καὶ παρ' Αἰολεῦσιν Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ· Τὸ δ' ἔργον κτλ. ἀγήσαιτο* **Bastius alii, cod.** *ἀγήσατο.*

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· παῖσα δ' Ἄρῃ κεκύσμηται στέγα
λάμπραισιν κυνίαισι, καττᾶν λεῦκοι καθίπερθεν ἵππιοι λόφοι
νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλματα, χάλκιαι δὲ πασσάλοις
κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύρω βέλευς,
Θώρακές τε νέω λίνω κώϊλαί τε κατ' ἄσπιδες βεβλήμεναι·
πὰρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, πὰρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ κυπάσσιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρώτιστ' ὑπὰ Φέργον ἔσταμεν τόδε.

16. [46.]

. . . . . Βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι.

17. [52.]

. . . . . Γαίας καὶ νιφόεντος ὠράνω μέσοι.

Fr. 15. Athen. XIV. p. 627. A.: Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος· διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις σεμνυνόμενος φησίν· Μαρμαίρει κτλ. καίτοι μᾶλλον ἴσως ἥρμοττε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων. V. 1. παῖσα Ahrensius, vulgo πᾶσα. ibid. Ἄρῃ codd., vulgo Ἄρει. ibid. στέγα Blomfieldius, vulgo στέγη. — V. 2. κυνίαισι codd., vulgo κυνέαισι. ibid. καθίπερθεν Ahrensius, vulgo καθύπερθεν. — V. 3. νεύοισιν Schneidewinus, alii, vulgo νεύουσιν. ibid. χάλκιαι unus cod., vulgo χάλκεαι. — V. 4. κρύπτοισιν Welckerus, vulgo κρυπτοῖσιν. — V. 5. νέω λίνω Casaubonus, vulgo νέῳ λίνῳ. ibid. κώϊλαι Ahrensius, vulgo κοΐλαι, Seidlerus κόϊλαι. — V. 5. ζώματα, Ahrensius ζώμματα. ib. κυπάσσιδες Ahrensius, vulgo κυπάττιδες. — V. 7. πρώτιστ' Schneidewinus, vulgo πρώτισθ'. ibid. ὑπὰ Ahrensius, vulgo ὑπό. ibid. Φέργον Blomfieldius, vulgo ἔργον.

Fr. 16. Schol. Il. Θ. 178.: Τὸ βληχρὸν σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον τὸ ἀσθενές. Ἀλκαῖος· Βληχρῶν κτλ. Idem legitur in Eustath. p. 705. 61. et Crameri Anecd. T. I. p. 95. Videtur autem hoc Fragmentum sicut sequens ex allegorico carmine petitum.

Fr. 17. Apollon. de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 613. 30.: Τῇδε ἔχει καὶ τὸ ἐπίῤῥημα παρ' Αἰολεῦσι τὸ μέσοι· Γαίας κτλ. Cf. idem p. 588. 27.: Τὸ παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἀλκαῖον μέσσοι

18. [2.]

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ὀν τὸ μέσσον
ναῒ φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
χειμῶνι μόχθεντες μεγάλῳ μάλα·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὖτο,
χόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηῦτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω

δῆλον ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον ἀνὰ λόγον βαρυνθείη ἄν· οὐ γάρ ἐστιν ἐλλιπὴς τῇ ἐν προθέσει, συστελλομένου τοῦ ῶ εἰς τὸ ο, ὥς τινες ὑπενόησαν, ἐν μέσσῳ, ἀλλ' ὃν τρόπον παρὰ τὸ οἶκος τὸ οἶκοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν οἴκῳ, παρά τε τὸ Πυθὼ τὸ Πυθοῖ, καὶ παρὰ τὸ Μέγαρα τὸ Μεγαροῖ, σημαῖνον τὸ ἐν Μεγάροις, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ παρὰ τὸ μέσος τὸ μέσσοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν μέσῳ. ὅπερ ἔφην κατὰ τὸ Αἰολικὸν ἔθος βαρύνεσθαι.

Fr. 18. Heraclid. Alleg. Homer. p. 13. ed. Schow.: Ἐν ἱκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὑρήσομεν ἀλληγοροῦντα. τὰς γὰρ τυραννικὰς ἐξουσίας χειμερίῳ προσεικάζει καταστήματι θαλάσσης, ἀσυνέτην καὶ τῶν ἀνέμων στάσιν· τὸ μὲν γὰρ κτλ. Τίς οὐκ ἂν εὐθὺς ἐκ τῆς προτρεχούσης περὶ τὸν πόντον εἰκασίας ἀνδρῶν πλωϊζομένων θαλάττιον εἶναι νομίσειε φόβον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Μυρσίλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων ἐγειρομένη σύστασις. Cocondrius περὶ τρόπων in Boissonad. Anecd. Gr. III. 294. (cf. Walz. Rhet. T. VIII. p. 787.): Παρὰ Ἀλκαίῳ· Συνίημι τῶν ἀνέμων τὴν στάσιν· τὸ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ἀσυνέτημι Ahrensius, vid. Theodos. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1045.: τινὲς ἐνόμισαν τὰ ἐν μῖ πάντα τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γάρ ἐστιν παρ' αὐτοῖς ἡ εἰς μῖ κατάληξις· γέλαιμι γάρ φασι καὶ ἀσυνέτημι. Nisi malis ἀσυννέτημι. — V. 3. ὀν Ahrensius, vulgo ἀν. Respicit huc Apollon. de pron. p. 379. B. — V. 5. μόχθεντες Ahrensius, μοχθεῦντες Heraclides, μογέοντες Cocondrius. ibid. μάλα Cocondrius, καλὰν Heraclides. — V. 6. περ Hermannus, vulgo παρ.

Fr. 19. Heraclides p. 15. ed. Schow.: Ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτου αἰνιττόμενος ἑτέρωθί που λέγει· Τὸ δὲ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νεομωστίχει, παρέξει δὲ ἄμμι πόνων πολλὴν ἄντλην, ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαίνει. Κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλασσεύει καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγίοις χειμῶσιν εἰκάζει. V. 1. δηῦτε Seidlerus, τῶν προτέρων Seidlerus,

στίχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλυν
ἄντλην, ἐπεί κα νᾶος ἔμβᾳ.

20. [4.]

Νῦν χρὴ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν
πίνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

21. [7.]

Μέλαγχρος αἴδως ἄξιος εἰς πόλιν.

22. [10.]

Λόφον τε σείων Κάρικον.

22. [11. 12.]

Οὐ λίθοι
τειχέων εὖ δεδομάμενοι,
ἀλλ' ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρήϊοι.

ὄνω ego correxi, Seidlerus ὅμω conjecit. — V. 2. *πόνον πόλυν* Elmslejus. — V. 3. *κα* scripsi, vulgo *κε*. ibid. ἔμβᾳ Seidlerus. Huc fortasse respicit Schol. Pind. Isthm. I. 52.: *Καὶ Ἀλκαῖος τὴν δυστυχίαν χειμῶνα καὶ τρικυμίαν λέγει.*

Fr. 20. Athen. X. p. 430. A.: *Κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὑρίσκεται. — ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις· Νῦν κτλ.* V. 1. *μεθύσθην* Buttmannus, vulgo *μεθύσκειν*. — V. 2. *πίνην* Casaubonus, vulgo *πονεῖν*, Ahrensius *πώνην*.

Fr. 21. Hephaest. p. 80.: *τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἑνδεκασύλλαβον — Μέλαγχρος κτλ. αἰδῶς ἄξιος* hinc affert Crameri Gramm. I. p. 208. 13. Cf. Schol. II. X. 332.

Fr. 22 Strabo XIV. p. 661.: *Τοῦ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται (Κᾶρες) τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους. Ἀνακρέων μέν γε φησίν —, ὁ δ' Ἀλκαῖος· Λόφ. κτλ.*

Fr. 23. Aristides T. I. p. 821. ed. Dindorf.: *Χρὴ τὸ συμβεβηκὸς ἐνεγκεῖν ὡς πρᾳότατα καὶ τῶν δευτέρων ἐρρωμένως ἀντέχεσθαι καὶ τὸν λόγον βεβαιῶσαι, ὅτι οὐκ οἰκίαι καλῶς ἐστεγασμέναι οὐδὲ λίθοι τειχῶν εὖ δεδομημέναι οὐδὲ στενωποί τε καὶ νεώρια ἡ πόλις, ἀλλ' ἄνδρες χρῆσθαι τοῖς ἀεὶ παροῦσι δυνάμενοι.* Alcaei hanc esse sententiam indicat idem T. II. p. 273.: *Τὸν λόγον, ὃν πάλαι μὲν Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς εἶπεν, ὕστερον δὲ οἱ πολλοὶ παραλαβόντες ἐχρήσαντο, ὡς οὐ λίθοι οὐδὲ ξύλα οὐδὲ τέχνη τεκτόνων αἱ πόλεις εἰσίν, ἀλλ' ὅπου ποτ' ἂν ὦσιν ἄνδρες αὐτοὺς σώζειν εἰδότες, ἐνταῦθα τείχη καὶ πόλεις.* Cf. etiam I. p. 791.: *Νομίσητε πλείονος ἀξίους ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πιστεύσητε ἀληθὲς εἶναι τὸ πάλαι τοῦτο, ὡς ἄρα οὐ τείχη οὐδὲ ᾠδεῖα οὐδὲ*

24. [13.]

Schol. Aeschyl. Sept. 200.: *Οὐδ' ἑλκοποια γίνεται τὰ σήματα· ταῦτα παρ' Ἀλκαίου· οὐ τιτρώσκει τἀπίσημ' ὅπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ φέρων αὐτὰ γενναῖος ᾖ.*

25. [14.]

Ὤνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κρέτος
ὀντρέψει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥόπας.

26.

Οὐδέ πω Ποσείδαν
ἅλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

27.

Ἔπταζον ὥστ' ὄρνιθες ὠκὺν
αἰετὸν ἐξαπίνας φάεντα.

στοαὶ οὐδὲ ὁ τῶν ἀψύχων κόσμος αἱ πόλεις εἶεν, ἀλλ' ἄνδρες αὐτοῖς εἰδότες θαῤῥεῖν. Adde huc Nicolaum Progymn. I. p. 276. ed. Walz.: *Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς οὐ ξύλα καὶ λίθους, ἀλλ' ἄνδρας ἐφιλοσόφησε πόλεως σύστασιν.* Ex his v. 1. et 2. constitui, tertium autem addidi ex Schol. Aeschyl. Pers. 347.: *ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές· Ἀλκαῖος· Ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος Ἀρήιος.* Sed paulo rectius Schol. Soph. Oed. R. 56.: *Καὶ Ἀλκαῖος φησίν· Ἄνδρες πόλεως πύργοι Ἀρήιοι.* Cf. Libanius T. II. p. 288. Suidas v. *ἀρήιος. πόλιος* Schneidewinus, vulgo *πόλεως.*

Fr. 25. Schol. Arist. Vesp. 1227.: *Ὤνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς· παρὰ τὰ Ἀλκαίου· Ὤνησεν οὗτος καὶ μαινόμενος* (cod. Venetus *ὤνησαι οὗτος ὁ μαινόμενος* et *τρέψεις τάχα.*) *τὸ μ. κράτος τάχα τρέψεις τὴν π.· ἃ δ' ἔ. ῥ., ἀντὶ τοῦ μέγα κράτος. οὕτως Αἰολεῖς.* Rectius paulo Schol. in Thesmoph. 162.: *Ἐν Σφηξὶν παρῴδηται τό· Ὤνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μ. κράτος.* Respicit huc Schol. ad Av. 1228.: *ἐκ τῶν Ἀλκαίου δὲ παρῳδεῖ εἰς Κλέωνα ὡς μαινόμενον.* V. 1. *κρέτος* Seidlerus. — V. 2. *ὀντρέψει* Ahrensius, *ἀντρέψει* Seidlerus.

Fr. 26. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 10. 25.: *Εἴρηται ὁ δαίμων παρ' Ἀλκαίῳ διὰ τοῦ ᾱ μένοντος τοῦ ν̄ Ποσειδᾶν· Οὐδέπω κτλ.*

Fr. 27. Herod. *περὶ μον. λέξ.* p. 23. 9.: *Πτάζω, ἔπταζον ὡς τό· Ὄρνιθες ὠκὺν αἰετὸν ἐξαπτήνας φαέντα.* Poetae nomen quamvis sit omissum, probabiliter Alcaeo tribuas. Correxi autem Herodiani scripturam.

28.

Ἄρευ δαΐφοβος δαΐκτηρ.

29.

Ἄρευος στρατιωτέροις.

30.

Τὸ γάρ
Ἄρευϊ κατθάνην κάλον.

31.

Μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Ἄρευα.

32. [9.]

ΠΡΟΣ ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΝ.

Κᾶρυξ, ἄγγειλον μὲν ἔμοις ἑτάροισιν ἐν οἴκῳ·
σῶς Ἀλκαῖος Ἄρῃ,

Fr. 28. Grammaticus in Crameri Anecd. T. III. p. 237. 1.: *Ζητοῦμεν καὶ τὴν τοῦ Ἄρης, Ἄρεος γενικὴν πῶς εὕρηται διὰ διφθόγγου· λέγομεν Ἄρευος, Ἄρευϊ· — ἡ κλητική· Ἄρευ δι' ὁ φόβος διακτήρ·* Scripsi *δαΐφοβος*, Cramerus *δαΐκτηρ*. Alcaei haud dubie versus est.

Fr. 29. 30. 31. Tria haec fragmenta Alcaeo tribuit Seidlerus, leguntur autem apud Choeroboscum in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1340 : *Τὰ εἰς ευς ἀποβάλλουσι τὸ υ κατὰ τὴν γενικὴν χωρὶς τοῦ Ἄρευς, Ἄρευος· τοῦτο γὰρ ἐφύλαξε τὸ υ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἷον· Ἄρευος στρατιωτέροις κτλ.* — Fr. 30. *κατθάνην* Ahrensius, vulgo *καταθανεῖν*. — Fr. 31. *μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις* Schneidewinus, vulgo *μίξαντες ἀλλήλοισιν*. sed Grammaticus in Crameri Anecd. T. III. p. 237.: *μῖξαν δὲ ἀλλήλοις*.

Fr. 32. Carminis argumentum illustrat Herodotus V. 95.: *Πολεμεόντων δὲ σφεων παντοῖα καὶ ἄλλα ἐγίνετο ἐν τῇσι μάχῃσι, ἐν δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς συμβολῆς γενομένης καὶ νικώντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἴσχουσι Ἀθηναῖοι καί σφέα ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ· ταῦτα δὲ Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην, ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος Μελανίππῳ ἀνδρὶ ἑτάρῳ.* Ipsum carminis initium servavit Strabo XIII. p. 600.: *Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν (τῶν Ἀθηναίων) διεπολέμει τέως διατιθεὶς καὶ πάσχων κακῶς· ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιητὴς ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον ἑαυτὸν τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρός τινα κήρυκα, κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ· Ἀλκαῖος σῶος ἄροι* (duo codd. *ἄρει*) *ἔνθα δ'* (*ἐνθάδε*, *ἐνθάδ'*) *οὐκ αὐτὸν τὸν* (codd. *οὐχυτον*, *οὔχι τον*, *οὐ κεῖται τὸν*) *ἀληκτορὶν* (*ἀλυκτορήν*, *ἀλυκτορὶν*) *ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν* (plerique codd. *ὃν* inserunt) *ἐκρέμασαν* (*ἀνεκρέμασαν* Ursinus) *Ἀττικοί*. V. 1. de conjectura restitui ex Strabonis verbis. — V. 2. *σῶς Ἀλκαῖος* scripsi, *Ἄρῃ* Seidlerus.

ἔντεα δ' οὐκ ἀνένεικον, ἃ δὴ κτέρας ἐς Γλαυκώπω
ἷρον ὀνεκρέμασαν
Ἀττικοι.

33. [8. 67.]

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
λάβαν τᾶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
ἐπειδὴ μέγαν ἆθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,
κτέννας ἄνδρα μαχαίταν βασιλήϊον
παλαίσταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὺ πέμπων.

III. ΣΚΟΛΙΑ.

34. [27.]

Ὗει μὲν ὁ Ζεῦς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χείμων, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥόαι.
— — — — —
— — — —

V. 3. ἔντεα δ' Wesselingius, reliqua de conjectura sed dubitanter scripsi, possis etiam ἀνένεικεν corrigere. — V. 4. ὀνεκρέμασαν Seidlerus.

Fr. 33. V. 1. et 2. affert Hephaestio p. 58.: Τὸ δὲ ἀκατάληκτον, τὸ μόνον τὴν τελευταίαν ἔχον ἰαμβικὴν καλεῖται Ἀσκληπιάδειον, οἷον τὸ Ἀλκαίου· ἦλθες κτλ. ubi γᾶς Blomfieldius scripsit, vulgo γῆς. Respicit carminis initium Libanius I. p. 406. ed. Reisk.: Ἆρ' οὖν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον Ἀλκαῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς οὐκ ἐλεφαντίνη χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος λαβῇ, καθάπερ ἐκεῖνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσῇ ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην. Carminis argumentum illustrat egregie Strabo XIII. p. 617.: Τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδαν φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τελέσαι μέγαν ἆθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι κτείναντα ἄνδρα μαχαίταν, ὥς φησι, βασιλήων παλαιστὰν (unus cod. παλαστάν) ἀπολιπόντα μόνον ἀνίαν τ' ἀχέων (unus cod. παχέον) ἀποπέμπων. Unde v. 3. et 4. restitui, cetera emendavit Müllerus, nisi forte v. 5. βασιλήϊων — παχέων legendum est.

Fr. 34. Athen. X. p. 430. A.: Κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν πίνων ὁ Ἀλκαῖος εὑρίσκεται. χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις· Ὗει κτλ. V. 1. ἐκ δ' ὀράνω codd., Casaubonus ἐν δ' οὐρανῷ. Cf. Herodianus περὶ μον. λεξ. p. 7. 27.: Ἀλκαῖος δὲ εἰς ῶ ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα καὶ ὠρανὸς λέγων κατὰ τροπὴν τὴν ον διφθόγγου εἰς τὴν ω καὶ ἄνευ τοῦ υ ὀρανός.

κάββαλλε τὸν χείμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μάλθακον ἀμφιτίθη γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

36. [33. 32.]

Ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖσι δέρραις
περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
καδ δὲ χευάτω μύρον ἆδυ κατ τῶ
στήθεος ἄμμι.

37. [5.]

Τὸν κακοπάτριδα
Πίττακον πόλιος τᾶς ζαχόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαίνεντες ἀόλλεες.

V. 4. *Κάββαλλε* Casaubonus, *κάμβαλλε* codd. — V. 6. *ἀμφιτίθη* Gaisfordius, alii, vulgo *ἀμφί*. ibid. *γνόφαλλον* codd., vulgo *γνάφαλλον*.

Fr. 35. Athen. X. p. 430.: *Ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (Ἀλκαῖος)· Οὐ χρὴ κτλ.* V. 1. *θῦμον* Stephanus, vulgo *μῦθον*. ibid. *ἐπιτρέπην* Ahrensius, vulgo *ἐπιτρέπειν*. — V. 3. *Βύκχι* Schweighaeuserus, cf. Etymol. M. p. 216. 47., codd. *βυκχὶ* vel *βυγχί*, vulgo *βακχί*.

Fr. 36. Conjunxi duo fragmenta in unum; v. 1. et 2. leguntur ap. Athenaeum XV. p. 674. C.: *Ἐκάλουν οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις· Ἀλλ' ἀνήτω κτλ.* V. 1. *ἀνήτω μὲν* Casaubonus, vulgo *ἀνήτωμεν*. *ταῖσι δέρραις* scripsi, cf. Etym. M. p. 262. 52., vulgo *ταῖς δέραις*. — V. 2. *πλέκταις ὑποθύμιδας* Blomfieldius, libri *πλεκτὰς ὑποθυμιάδας*. — V. 3. et 4. leguntur apud Athen. XV. p. 687. D.: *Ἀλκαῖος ἔφη· Καὶ δ' ἐχεύσατο* vel *ἐχεύατο μύρον κτλ.* quae emendavi. Praeterea respicit v. 1. Pollux VI. 107. v. 2. Athenaeus XV. p. 678. D.

Fr. 37. Aristoteles Polit. III. 10.: *Εἵλοντό ποτε Μιτυληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προειστήκεσαν Ἀντιμενίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. Δηλοῖ δ' Ἀλκαῖος, ὅτι τύραννον εἵλοντο τὸν Πιττακὸν ἐν τινὶ τῶν σκολιῶν μελῶν· ἐπιτιμᾷ γὰρ ὅτι· Τὸν κτλ.* V. 2. *πόλιος* Schneidewinus, vulgo *πόλεως*. ibid. *ζαχόλω* scripsi, Ursinus *ἀχόλω*, vulgo *ἀσχόλω*. — V. 3. *ἐπαίνεντες* Ahrensius, vulgo *ἐπαινέοντες*. Respicit huc Plutarch. Erot. c. 18.: *Κοινῇ τὸν Ἔρωτα συνεγ-*

38. [6.]

Diog. Laert. I. 81.: *Τοῦτον (Πίττακον) Ἀλκαῖος σαράποδα μὲν καὶ* (lego ἢ) *σάραπον ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπισύρειν τῷ πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶν ῥαγάδας, ἃς χειρίδας ἐκάλουν, γαύρικα* (**Menagius** *γαύρηκα*, **vid. Hesychius** *γαύρηξ, ὁ γαυριῶν*) *δὲ ὡς εἰκῇ γαυριῶντα, φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, ὅτι παχὺς ἦν, ἀλλὰ μὲν καὶ ζοφοδορπίδαν, ὡς ἄλυχνον, ἀγάσυρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.* **quae haud dubie omnia ex eodem carmine, quo Fr. 37. petita sunt. Cf. Suidas v.** *σαράπους.* **Pollux II. 175. ex hoc loco** *γάστρων* **affert, Plutarchus p. 426. B.** *ζοφοδορπίδας.*

39. [28.]

Τέγγε πνεύμονα Foίνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἀ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὰ καύματος.
ἄχει δ' ἐκ πετάλων Fάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπα

γρύφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν καὶ φιλοσόφων ἀθρόαι φωναὶ μέγα ἐπαινέοντες, ὥσπερ ἔφη τὸν Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος αἱρεῖσθαι τοὺς Μιτυληναίους τύραννον. **ubi cum Reiskius male** *ἀθρόᾳ φωνῇ* **conjecisset, illud Schneidewinus Alcaeo tribuit.**

Fr. 39. Carmen hoc ex variis fragmentis composui, v. 1. et 2. leguntur ap. Athenaeum X. p. 430. B.: *θέρους δὲ (Ἀλκαῖος)· Τέγγε κτλ.* **iidem versus leguntur I. p. 22. E. et v. 1. respicit Gellius XVII. 11. Macrobius Saturn. VII. 15. Plutarch. Sympos. VII. 1. 1. Cf. idem de Stoicor. repugn c. 29. Eustath. ad Od. p. 1612. 14. et ad Il. p. 896. 47. — V. 1.** *πνεύμονα Foίνῳ* **Schweighaeuserus, vulgo** *πλεύμονας οἴνῳ* **ap. Athen. I. X., οἴνῳ πνεύμονα** *τέγγε* **altero loco et sic Macrobius cum Proclo ad Hesiod. Op. 584.,** *πνεύμονας οἴνῳ* **Eustathius. — V. 2.** *δίψαισ'* **Seidlerus, libri** *δίψαις* **vel** *διψᾷ.* **— V. 3. 6. 7. 8. adjecti sunt ex Proclo ad Hesiod. Op. v. 584., qui una cum initio carminis attulit:** *Τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ᾄδειν. οἴνῳ πνεύμονα τέγγε· τὸ γ. ἄ. περιτ. ἀ δ' ὥ. χ. ἀχεῖ δ' ἐκ πετάλων τάδε ἂν τέττιξ, ἀνθεῖ δὲ καὶ σκόλυμος, νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα Σ. ἄζει.* **— V. 3. redintegravi et v. 4. 5. addidi ex Demetrio de elocut. 42., ubi omisso auctoris nomine leguntur atque sine idoneo argumento Sapphoni tribuebantur:** *Γίγνονται καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες, ἤγουν ἀπὸ μεταφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· Πτερύγων δ' ὑποκαχλάει λιγυρὰν ἀοιδάν, ὅ τι ποτ' ἂν φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.* **— V. 3.** *Fάδεα* **Seidlerus,** *ἄδεα* **Graevius, vulgo** *τάδε ἄν* **apud Proclum. ibid. δ' ὕπα** *καχλάει* **scripsi, Demetrius δ' ὑποκαχλάει.**

κακχέει λιγύραν πύκνον ἀοίδαν * * ὄπποτα
φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.
ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρῶνται,
λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
ἄζει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
καδ δ' ἄερρε κυλίχναις μεγάλαις, ὦ πάϊ, ποικίλαις.
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διος υἷος λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρναις ἕνα καὶ δύο
πλείαις κακ κεφάλας, ἁ δ' ἐτέρα τὰν ἐτέραν κύλιξ
ὤθητω.

V. 4. *πύκνον* adjeci, vid. Hesiod. Op. 584. ibid. *ὄπποτα* Ahrensius, vulgo *ὅτι ποτ' ἄν*. — V. 5. *καθέταν*, unus cod. *καθέτως*. ibid. *καταυδείη*, Ahrensius, alii conjic. *καταυλέῃ*. — V. 6. *δὲ* Seidlerus, vulgo *δὲ καί*. idem *γυναῖκες μιαρώνται*, vulgo *μιαρώνται γυναῖκες*. — V. 7. *δ'* Seidlerus, vulgo *δέ τοι*. ibid. *ἐπεὶ καὶ* scripsi, vulgo *ἐπεί*. ibid. *γόνα* scripsi, vulgo *γόνατα*. Respicit huc Plinius Hist. Nat. XXII. 43., ubi de scolymo dicit: „*Venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeo testibus: qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adjumento tunc valentissimo.*“

Fr. 40. Athen. I. p. 22. F.: *Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ.*

Fr. 41. Athen. X. p. 430. C.: *Πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἕνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γὰρ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ. ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κιρνάναι κελεύων.* V. 1—4. rursus leguntur XI. p. 481. A. — V. 1. *τὰ λύχν' ὀμμένομεν* Ahrensius, priore loco Athen. *τὸν λύχνον σβέννυμεν*, altero *τὸν λύχνον ἀμμένομεν*. — V. 2. *ἄερρε* Ahrensius, *ἄειρε* Casaubonus, libri *ἀνάειρε*, et altero loco *καδδα εἶρε* vel *καδδαρει*. ibid. *ὦ πάϊ* scripsi, libri *αἰ τὰ* vel *αι τα*. ibid. *ποικίλαις* Schweighaeuserus, codd. *ποικίλα, ποικίλλες, ποικιλλες*. — V. 3. *οἶνον*, Athenaeus priore loco *οἶνος*· ibid. *υἱός*, omissum est altero loco. ibid. *λαθικάδεα* priore, *λαθικήδεα* altero loco. — V. 4. *δύο*, altero loco omissum. — V. 5. *πλείαις* Schweighaeuserus, libri *πλέαις* vel *πλείονς*. ib. *κακ κεφάλας* Porsonus, libri *κἀκ κεφαλᾶς* vel *κακ κεφαλαῖς*. *ἁ δ' ἐτέρα* Porsonus, libri *δ' ἀτέρα* vel *δ' ἄτερα*. — V. 6. *ὠθήτω* unus cod., vulgo *ὠθείτω*.

42.

Κατ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦσον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῶ πολίω στήθεος.

43. [35.]

Λάταγες ποτέονται
κυλιχνᾶν ἀπὺ Τηϊᾶν.

44. [30.]

Μηθὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.
* * * * * * *
ἐν δὲ κίρνατε τῶ μελιάδεος ὄττι τάχιστα
κράτηρα.

46.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι,
αἰ χρὴ συμποσίας ἐπόνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὀξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι.

Fr. 42. Plutarchus Sympos. III. 1. 3.: *Μάλιστα τοὺς ἀνηθινοὺς ἐκ τῶν τραχήλων καθάπτοντες ὑποθυμίδας ἑκάλουν καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη. μαρτυρεῖ δὲ Ἀλκαῖος κελεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ στήθεος.* quae in ordinem redegi.

Fr. 43. Athen. XI. p. 481. A.: *Ἀλκαῖος ἐν τῷ δεκάτῳ· Λάταγες κτλ. ὡς διαφόρων γιγνομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων.* Cf. Athen. XV. p. 666. B.: *Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λατάγην φησὶν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα.* Fortasse v. 1. scribendum *δὲ πότηνται.*

Fr. 44. Athen. X. p. 430. C.: *Καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησίν· (Ἀλκαῖος)· Μηθὲν κτλ. μηθὲν* codd., vulgo *μηδὲν.* ibid. *δένδριον* Ahrensius, codd. *δένδρον.*

Fr. 45. Athen. X. p. 430. B.: *Τοῦ δ' ἔαρος (πίνων εὑρίσκεται Ἀλκαῖος)· Ἦρος κτλ. καὶ προελθών· ἐν δὲ κίρνατε κτλ.* — V. 2. *κίρνατε* Matthiae, codd. *κιρνᾶτε* vel *κιρνᾶται.*

Fr. 46. Hephaestio p. 41.: *Τὸ μὲν οὖν Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι· Κέλομαί κτλ.* Alcaei haud dubie est pertinetque ad idem carmen, ex quo est Fr. 45. V. 2. *ἐπόνασιν* aliquot codd., vulgo *ἔπ' ὄνασιν.*

Fr. 47. Athen. II. p. 38. E.: *Ἀλκαῖος· Ἄλλοτε κτλ.* V. 1. *ἄλλοτα* Blomfieldius, vulgo *ἄλλοτε.* — V. 2. *ὀξυτέρω* Blomfieldius, vulgo *ὀξυτέρου.* ibid. *ἀρυτήμενοι* scripsi, vulgo *ἀρητυμένοι.*

48. [26.]

Κρονίδα βασίληος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχίλλεα.

49. [49.]

Ἀχίλλευ, ὁ τᾶς Σκυθίκας μέδεις.

50. [50.]

Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν Σπάρτᾳ λόγον
εἶπην· χρήματ' ἄνηρ, πένιχρος δ' οὐδεὶς πέλετ' ἔσλος οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσας τέκνον . . . .
. . . ἐκ δ' ἐπᾴδον χαύνοις φρένας, ἀ θαλασσία λέπας.

Fr. 48. Hephaestio p. 61.: *Ὁ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο· Κρονίδα βασιλῆος κτλ.* Respicit fortasse Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1104.: *Οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν Ἀχίλλης καὶ βασίλης.* Cf. Choeroboscus ib. p. 1183.: *Λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Αἴας τοῦ Αἴα καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ· Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν· καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· Αἴαν τὸν ἄριστον.* Deinde sic fere videtur Alcaeus scripsisse:

Φαῖσιν ἐς Τροΐαν τῶν Λαναῶν ἔλθεμεν.

Cf. Scolion ap. Athen. XV. p. 695. C.

Fr. 49. Eustathius ad Dionys. Per. 306.: *Ἄλλοι δέ φασιν — ἕτερον εἶναι τοῦτον Ἀχιλλέα παρὰ Σκύθαις βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τε τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων, ἐξ οὗ τόπος Ἀχιλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχ. ὃς τᾶς Σκ. μεδέεις.* alii codd. *Ἀχιλλεύς*, correxerunt Blomfieldius et Seidlerus.

Fr. 50. Schol. Pind. Isthm. II. 17.: *Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ· τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων, ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος, ὃς ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών, μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος· Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἄργος, ἀλλὰ Σπάρτην· Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπ. λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν κτλ.* Eadem Diog. Laert. I. 31., ubi *ὡς γ. δ. Ἀρ. ὃν φασιν οὐκ ἀπ. ἐν Σ. λόγον εἰπεῖν* et *οὐδὲ τίμιος* omisit. Cf. Suidas v. *χρήματα, χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός — καὶ Ἀλκαῖος ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστοδάμου φασὶν ἐν Σ. οὐκ ἀ. λ. εἰπεῖν χρήματα καὶ τὰ ἑξῆς.* correxi haec.

Fr. 51. Athen. III. p. 85. F.: *Καλλίας ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ*

52. [60.]

— — Ἐκ δὲ ποτηρίων πῶ, νέοις Διννομένη παρίσδων.

53. [36.]

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

IV. ΕΡΩΤΙΚΑ.

54. [41. 42.]

Ἰόπλοχ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπφοι,
θέλω τι Εἰπην, ἀλλά με κωλύει αἴδως.

55. [40.]

Δέξαι με κωμάσδοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

56. [37.]

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεα.

57.

Οὐκ ἔγω Λύκον ἐν Μοίσαις ἀλέγω . .

περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή· Πέτρας κτλ. ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι· Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρ. ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυς καὶ φησιν οὐκ εὖ Δικαίαρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια δὲ ἡνίκ' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν. Composui haec et v. 2. scripsi ἐκ δ' ἐπᾴδον pro ἐκ λεπάδων.

Fr. 52. Athen. XI. p. 460. D.: Ἀλκαῖος· Ἐκ δὲ ποτ. πώνης διννομένη παρίσδων. Scripsi πῶ, νέοις Διννομένη. Ahrensius conjecit πώνης i. e. πίνεις.

Fr. 53. Tzetzes Lycophr. v. 212.: Οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόῤῥητα ἐκφαίνουσιν· ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησίν· Οἶνος κτλ.

Fr. 54. V. 1. Hephaestio p. 80.: Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ τούτου περιττεῦον συλλαβῇ τῇ τελευταίᾳ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δωδεκασύλλαβον, οἷον· Ἰόπλοχ' κτλ. μελλιχόμειδε Hermannus, μειλιχόμειδε vulgo, μελιχόμειδε unus codex. — V. 2. adjunxi ex Aristotele Rhet. I. 9.: Τὰ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφὼ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου· Θέλω κτλ. Εἰπην Hermannus, vulgo τ' εἰπῆν.

Fr. 55. Hephaest. p. 30.: Τετράμετρα δέ, οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου· Δέξαι κτλ. Eadem Schol. Aristoph. Plut. 302.

Fr. 56. Schol. Plat. p. 377. ed. Bekker.: Οἶνος καὶ ἀλήθεια ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων· ἔστι δὲ ῥῆματος Ἀλκαίου ἀρχή· Οἶνος κτλ. καὶ Θεόκριτος. ἀλάθεα Matthiae, alii, vulgo ἀλήθεια.

Fr. 57. Schol. Pind. Ol. X. 15.: Ἀλέγων· ὑμνῶν. καὶ Ἀλκαῖος· Οὐκ ἔγω λύκον ἐν Μούσαις ἀλ. παρὰ τὸ ἀλίγειν καὶ

58. [69.]

Ἔμε δείλαν, ἔμε παισᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

59.

Ἄεπετον Κυπρογενήας παλάμαισιν.

60.

Τερένας ἄνθος ὀπώρας.

V. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

61.

Καὶ πλείστοις ἐάνασσε λάοις.

62. [46.]

Πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

φροντίδα ποιεῖν. Scripsi Δύκον et Μοΐσαις. conferas Horat. Carm. I. p. 32. 9.: „*Liberum et Musas Venerem que et illi Semper haerentem Puerum canebat, et Lycum nigris oculis nigroque Crine decorum.*“ et Ciceron. Nat. Deor. I. 28.: „*Naevus in articulo pueri (fortasse: in Lyco puero) delectat Alcaeum. At est corporis macula naevus: illi tamen hoc lumen videbatur.*“

Fr. 58. Hephaest. p. 67.: Καὶ ὅλα μὲν οὖν ᾄσματα γέγραπται ἰωνικά, — Ἀλκαίῳ δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τόδε· Ἔμε κτλ. Cf. ibidem p. 120.: ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἔμε κτλ. παισᾶν Ahrensius, vulgo πασᾶν. πεδέχοισαν Bentlejus, codd. πόδ' ἔχουσαν, πέδ' ἔχουσαν, παῖδ' ἔχουσαν.

Fr. 59. Crameri Anecd. I. p. 144. 6.: Τοῦ πέτω ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι ἔπετον· Ἀλκαῖος κέχρηται· Ἄεπετον Κυπρογν' παλαμαισιν. Cf. praeterea p. 179. 3. Etym. M. p. 666. 51.: Ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπετον, οἷον· Ἄεπετον Κυπρογενῆας. παλάμαισιν Schneidewinus.

Fr. 60. Crameri Anecd. T. I. p. 413. 23.: Ζητεῖται παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ θηλυκόν· Τερένας κτλ. πῶς ἡ τέρενα εἴρηκεν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τέρην ἡ γενικὴ τέρενος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν ὁ τέρενος· ἀπὸ τούτου θηλυκὸν τερένη καὶ Αἰολικῶς· τερένας ᾶ. ὀ.

Fr. 61. Etym. Gud. p. 162. 31.: Ἀλκαῖος· Καὶ κτλ. Eadem Crameri Anecd. I. p. 169. 3.

Fr. 62. Strabo XIV. p. 606.: Τὴν Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· Πρώτα κτλ. πρώτα Friedemannus, vulgo πρῶτα. μὲν codd., vulgo μὲν καί.

63. [82.]

Ἦ ποι συνᾶγ' ἄνδρων πεπυκάδμενον
στρότον νόμισμ' ἐπιπνέοισα.

64.

* *Τῶν χαλίνων ἄρκος ἔσῃ.*

65. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἐκFέλετο φρέντς,

66. [122.]

Καί τις ἐπ' ἐσχατίαισιν οἴκεις.

67.

Καὶ Θέον ἀμερίοις βρότοισιν.

Fr. 63. Hesychius: *Ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων, Αἰολικῶς. καὶ Ἀλκαῖος· ἦπου συναγανδρωνδασμένον στρατὸν νομισμένοι πνέοισα.* ἦ ποι Ahrensius, συνᾶγ' ἄνδρων Neuius, στρότον Schneidewinus, πεπυκάδμενον et νόμισμ' ἐπιπνέοισα ego correxi.

Fr. 64. Crameri Anecd. Paris. IV. p. 61. 13.: *Ἄρκος οὐδέτερον, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· τὸν χαλινὸν ἄρκος ἔσῃ.* quae correxi.

Fr. 65. Photius v. *Τετύφωμαι· ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταῤῥαγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· Πάμπαν* κτλ. Eadem Harpocrat. p. 175. ed. Bekker. et Suidas v. τετ. Ita Blomfieldius, codex *ἐκ δε λέγετο*, Porsonus *π. δ' ἐτύφωσ' ἐκ δ' ἔλετο φρ.*

Fr. 66. Hephaestio sine poetae nomine, p. 43.: *Καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δεκασύλλαβον· Καί τις — οἰκεῖς.* sed οἴκεις Grammaticus in Crameri Anecd. I. p. 327. 3.: *Ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχή· Καί τις* κτλ. Fortasse καΐ τις scribendum.

Fr. 67. Tricha de Metr. p. 19.: *ἃ καὶ Ἀλκαϊκὰ καλεῖται, ὡς τοῦ Ἀλκαίου κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένου, οἷόν ἐστι τό· Καὶ* κτλ. Alcaei haud dubie est, quod legitur ap. Apollon. de adverb. T. II. p. 513. ed. Bekk. et Herodianum *περὶ μ. λέξ.* p. 26. 9.:

Ὄψι γὰρ ἄρξατο.

et duo fragmenta ap. Apollon. de pronom. p. 381. C. ubi Alcaei versus praecessit:

Πατέρων ἄμμων.
Ἀμμετέρων ἀχέων.

et apud Etym. M. p. 698. 52.:

Χαῖρε καὶ πῶ.

68. [73.]

Ἐμ' αὔτῳ παλαμάσομαι.

69. [52.]

Ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως.

70. [81.]

Οἴκω τε περ σῶ καὶ περ' ἀτιμίας.

71. [99.]

Εἷς τῶν δυοκαιδέκων.

72. [89.]

Καί κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

73. [15.]

Αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεῦς τελέσῃ νόημα.

74. [74.]

. . Νόον δὲ Ϝαύτω
πάμπαν ἀέρρει.

Fr. 68. Apollon. de pronom. p. 363. A.: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἔμ' κτλ.* Alcaei haud dubie est.

Fr. 69. Apollon. de pronom. p. 388. B.: *Ἄσφε Αἰολεῖς· ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένους σάως· Ἀλκαῖος δευτέρῳ.* Ahrens. *ἀπολλομένοις* emendavit.

Fr. 70. Apollon. de pronom. p. 395. A.: *ἡ τεὸς Δωρικῇ τῇ σὸς ὁμωνυμεῖ — καὶ παρ' Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ — καὶ οἴκῳ — ὁ αὐτὸς κοινῷ ἔθει. οἴκω — σῶ* Bastius, vulgo *οἴκῳ — σῷ*. ibid. *καὶ περ' ἀτιμίας* scripsi, vulgo *καίπερ ἀτιμίαις.*

Fr. 71. Etymol. M. p. 290. 45.: *Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ εἰς τὸν δυοκαίδεκον. ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεκα.* Emendavit Müllerus.

Fr. 72. Etymol. M. p. 639. 31.: *αὐτοῦ τοῦ οὐδεὶς τὸ οὐδέτερον δὲν χωρὶς τῆς οὐ παραθέσεως ἔχομεν παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ· κ' οὐδέν κτλ.* sed Etymol. Dorv. *καί κ' οὐδέν.* Cf. Bekk. Anecd. T. III. p. 1362.

Fr. 73. Apollon. de pronom. p. 384. B.: *Τὰ παρ' Αἰολεῦσιν ἕνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν δι' εὐφωνίαν· Αἰ δὲ κτλ. Ἀλκαῖος.*

Fr. 74. Apollon. de pronom. p. 363. A.: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη — ἀλλ' ἐμάχετο τὸ νόω δ' ἑαύτω π. ἅ. ὅπερ ἀσύνηθες ἐν ἁπλότητι μὴ οὐχὶ τὸ ε προσλαμβάνειν, καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ κτλ.* Itaque hoc quoque Alcaei est. *νόον* Bastius, *δὲ Ϝαύτω* Ahrensius.

75.

Καὐπιπλεύην νάεσι.

76. [15.]

Ἄμμιν ἀθάνατοι θέοι
νίκαν.

77. [47.]

Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' ἴρας πύκινον λίθον.

78. [51.]

Κεῖσθαι περ κεφάλας μέγας
ὠὰς σιμίδα λίθος.

79. [85.]

Αἴκ' εἴπῃς, τὰ θέλεις, ἦ κεν ἀκούσαις, τά κεν οὐ θέλοις.

80. [79.]

Τοὶ γὰρ θεῶν ἰότητ' ὔμμ' ἔλαχον, τῶν γέρας ἄφθιτον
ἀνθήσει.

Fr. 75. Crameri Anecd. T. I. p. 298. 17.: *Αἰολεῖς νάασαι· Καπιπλεύσειν νάεσσιν.* Cf. Etym. M. p. 605. 23. Haud dubie Alcaei est. Prius Schneidewinus, alterum ego correxi.

Fr. 76. Apoll. de Pronom. p. 384. B.: *Μένει τε ἐπὶ τοῦ ὔμμιν· ὔμμιν κτλ. Ἀλκαῖος πρώτῳ.* Recte Ahrensius *ἄμμιν* scripsit.

Fr. 77. Eustath. Il. p. 633. 60.: *Ἀλκαῖος ἐκ πλήρους ἔφη τὸ κινήσας τὸν πήρας πυκινὸν λίθον, κωμικευσάμενος ἐκεῖνος καὶ ἀντὶ τοῦ ἱερᾶς, ὡς ἐν παρῴδῳ (παρῳδῇ) γράψας τὸ πήρας.* Idem auctius Odyss. p. 1397. 30.: *Ἀλκαῖος ἐκ πλήρους· Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέκει κ. τὸν πείρας π. λ.* quae emendavi; fortasse praeterea V. 1. scribendum *Νῦν γάρ*, ut integer sit versus.

Fr. 78. Schol. Pind. Olymp. I. 97.: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος κεῖσθαι κτλ.* V. 1. *κεῖσθαι*, Gerhardus *κεῖται*. *περ* Ahrensius, vulgo *παρ*. — V. 2. Fortasse *τῷ Ἀσσαονίδᾳ* legendum, ut Assaon pater Tantali fuerit, cf. Parthen. c. 33.

Fr. 79. Proclus Hesiod. Opp. v. 721.: *Ἀλκαῖος· Εἴ κ' εἴποις τὰ θέλεις, ἀκούσαις τά κ' οὐ θέλεις.* Emendavit Meinekius.

Fr. 80. Apollon. de Pronom. p. 387. B.: *Υ̓́μμε Αἰολεῖς· Τὸ γὰρ θεῶν ἰοτητι ὔμμε λάχον αφυτον θησει γερας. Ἀλκαῖος πρώτῳ.* Emendavit Ahrensius.

81. [53.]

Ὄρνιθες τίνες οἵδ'; ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ περράτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδερροι τανυσίπτεροι.

82. [68.]

Νύμφαις, ταὶς Δίος ἐξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις.

83. [94.]

Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ, ὁ δὲ φῆ κήνοθεν ἔμμεναι.

84. [75.]

. . . σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ.

85. [72.]

Μηδ' ὀνίαις τοῖς πέλας ἀμμέων παρέχην.

86. [48.]

Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλοι τὸ νόημα.

Fr. 81. Schol. Arist. Av. 1410.: *Τινὲς δὲ παρὰ τὰ Ἀλκαίου· Ὄρνιθες κτλ.* Schol. Themosph. 162.: *Ἐν τοῖς Ὄρνισι παρῴδηται τό· Ὄ. τινες δὲ ὠκεανῷ τὰ σὰ πτερὰ * θ'.* V. 1. *γᾶς* Blomfieldius, vulgo *γάρ.* ibid. *ἀπὺ* Ahrensius, vulgo *ἀπό.* ibid. *περράτων* Seidlerus, vulgo *περάτων.* — V. 2. *ποικιλόδερροι* Schneidewinus, vulgo *ποικιλόδειροι.*

Fr. 82. Hephaestio p. 60.: *Τὸ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑνκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται, πολλὰ δὲ καὶ Ἀλκαίου ᾄσματα· Νύμφαις κτλ.* Eadem Attilius Fortun. p. 360. ed. Gaisf. *φαῖσι* Blomfieldius, vulgo *φασί.* ibid. *τετυγμέναις*, alii codd. *τετυσμέναις* et *τετικμέναις.*

Fr. 83. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 27. 7.: *Ὁ Ἀλκαῖος κήνοθεν ἐστὶν ὅπου ἀπεφήνατο τὸ αὐτό (ἐκεῖθεν)· Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ δὲ φοικήνοθεν ἔ.* Correxit Seidlerus. *Κήνοθεν* ex hoc loco affert Grammat. Cram. Anecd. Paris. IV. 56. 5.

Fr. 84. Apoll. de Pronom. p. 363. B.: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαισεση.* Emendavit Bastius. Alcaei fortasse est quod legitur ap. Apollon. de adverb. in Bekk. Anecd. T. II. p. 563. et 604.:

Ὁ δ' ἐξύπισθα καστάθεις.

et aliud ap. Apollon. de Pronom. p. 383. B.:

Ἀλλά τις ἄμμι δαίμων.

Fr. 85. Apoll. de Pronom. p. 381. C.: *Αἰολεῖς (ἀμμέων)· Ἀλκαῖος· Μηδ' ὀν. τοι σπλεας υμεων παρέχειν. πέλας* Hasius, *ἀμμέων* Giesius, *παρέχην* Ahrensius correxit.

Fr. 86. Schol. Hom. Odyss. φ. 71.: *Καὶ Ἀλκαῖος· Οὐδέ τι μ. ἀλλὰ τὸ ν., ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ*

87.

Ἐῤῥαφιώτας γὰρ ἄναξ.

88.

Ἀλλ' ὦ πάντ' ἐφόρεις Ἄλιε.

89. [91.]

Ἄρκαδες ἔσσαν βαλανήφαγοι.

90. [65.]

Ἀργάλεον πενία, κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμναις
λᾶον ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφίᾳ.

91. [76.]

Ἦρ' ἔτι Λιννομένη τῷ τ' Ὑῤῥαδήῳ
τἄρμενα λάμπρα κρέμαντ' ἐν Μυρσιλήῳ;

92. [66].

Ἔκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

νόημα. Eadem Eustath. ad Od. p. 1901. 51., ubi ἄλλο, recte Seidlerus ἄλλοι. Respicit Etymol. M. p. 594. 54. Fortasse scribendum τὸ νόημα Ταύτῳ.

Fr. 87. Crameri Anecd. Parisin. III. p. 121. 5.: *Μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νεμεστητοὺς ἀποφήνειεν, ὡς εἰκῇ τὸ εἰραφιώτης ἐνταῦθα γράψαντας· Οὐ γάρ ἐστι τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' Ἀλκαίου· ἐῤῥαφεώτου γὰρ ἄναξ.* Scripsi *Ἐῤῥαφιώτας*, Schneidewinus conjecit: *Ἐῤῥαφιῶτα χαῖρ' ἄναξ.*

Fr. 88. Crameri Anecd. T. I. p. 327. 3.: *Τὸ ὁρῶ θευτέρας μὲν ὡς πρόδηλον, ἀλλὰ καὶ πρώτης, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Αἰολίδος διαλέκτου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχή, οὕτω ἀπὸ τοῦ ὁρῶ· Ἀλλ'* κτλ.

Fr. 89. Artemidor. Oneirocr. II. 25.: *Ταύτης τὸν καρπὸν ἤσθιον οἱ Ἀρκάδες. καὶ ὁ Ἀρχαῖος φησί· Ἀ.* κτλ. Recte Meinekius *Ἀλκαῖος.*

Fr. 90. Stobaeus Floril. XCVI. 17. V. 1. *μέγα* unus cod., vulgo *μέγαν.* ibid. *δάμναις* srcipsi, vulgo *δάμνησι*, Ahrensius *δάμναι.* — V. 2. *ἀδελφίᾳ* Ahrensius, vulgo *ἀδελφεᾷ.*

Fr. 91. Hephaestio p. 90.: *Τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἦρ'* κτλ. V. 1. *Λιννομένη* aliquot codd., vulgo *Λινομένει.* ibid. *τῷ τ'* Neuius, *Τῥῥαδήῳ* Seidlerus, vulgo *τῷ Fυῥῥαήῳ* vel *τῷ τυῥῥάκκῳ.* — V. 2. *κρέμαντ'* scripsi, vulgo *κέατ'*, Seidlerus *κέοντ'.* ibid. *Μυρσιλήῳ* Seidlerus, vulgo *μυρσινήῳ*, codd. *μυρσίνῳ* vel *μυρσίννω*, Ahrens. conjecit *μυρσίνωνι.*

Fr. 92. Hephaestio p. 16.: *Κἂν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ᾖ τὸ ἄφωνον, τῆς δὲ δευτέρας ἀρχικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκέτι γίνεται κοινὴ συλλαβή, ἀλλ' ἀντικρὺς μακρά, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔκ με λάσας ἀλγέων.* Scripsi *μ' ἔλασας.*

93. [77.]

Ὄττινες ἔσλοι
ὐμμέων τε καὶ ἀμμέων.

94. [44.]

Ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φυίει φόβερος.

95. [94.]

Ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἵκνηται.

96. [92.]

Πάλιν ἃ ὗς παρορίνει.

97. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

98. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω πεδέχων ἄβας πρὸς πόσιν.

99. [86.]

Ἔβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 93. Apollon. de Pronom. p. 382. B.: *Αἰολεῖς ὐμμέων. Ἀλκαῖος· Οἵττινες κτλ.* V. 1. *ὅττινες* Ahrensius, vulgo *οἵ τινες.* ibid. *ἔσλοι* Schneidewinus, vulgo *ἐσθλοί.*

Fr. 94. Schol. Sophocl. Oed. Reg. 156.: *Φοβερὰν φρένα· τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλάφῳ κτλ. βρόμος,* Blomfieldius conjecit *τρόμος.* ibid. *φυίει* Ahrensius, vulgo *φύει.*

Fr. 95. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 35. 32.: *Τὰ εἰς ρος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾶ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὀνειαρὸν ἵκνεῖται, Ἀλκαῖος φησί.* Emendavit Seidlerus.

Fr. 96. Apostol. XV. 83.: *Πάλιν ἃ ὗς π. ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία.* Cf. Diogen. VIII. 64. Simplicius ad Aristotel. de Coel. F. 35. B.

Fr. 97. Apollon. de Pronom. p. 383. C.: *Τό τε ἐν τετάρτῳ Ἀλκαίου ἀμμέσιν πεδάορον* (ita Valckenarius, cod. *παιδα ορον*) *οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.*

Fr. 98. Apollon. de Pronom. p. 363. B.: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαύτω τ. ἕ.* (Fr. 84.) *ἀλλὰ σαύτω, μετέχων αβας προς ποσιν.* Correxit Ahrensius, sed videtur aliud quid latere.

Fr. 99. Schol. Theocrit. VII. 112.: *Ἀλκαῖος· Εὖρος κ. π.* sed recte unus cod. *Ἔβρος.*

100. [87.]

Ἔγω μέν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτύρεντας.

101. [90.]

Καὶ Σκυθίκαις ὑπαδησάμενος.

102.

Ἀπ πατέρων μάθος.

103. [16.]

Strabo I. p. 63.: *Τὸ δὲ πλείοσι στόμασιν ἐκδιδόναι (Νεῖλον) κοινὸν καὶ πλειόνων· ὥστε οὐκ ἄξιον μνήμης ὑπέλαβε (Ὅμηρος) καὶ ταῦτα πρὸς εἰδότας, καθάπερ οὐδ' Ἀλκαῖος, καίτοι φήσας ἀφῖχθαι καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον.*

104. [61.]

Athen. VII. p. 311. A.: *Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρον φησὶν αὐτὸν (τὸν λάβρακα) νήχεσθαι.* **Fortasse in allegoria quadam hoc dixit Alcaeus, pertinetque huc Fr. 97.**

105. [62.]

Plutarchus de divitiar. amore p. 525. A.: *Χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος διαφυγεῖν μήτε γυναῖκα.*

106. [113.]

Zenobius II. 18.: *Αἶξ Σκυρία· Χρύσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἶξ. Ἄλλοι δὲ φασιν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.*

Fr. 100. **Etymol. M. p. 264. 14.:** *Πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· ἐγὼ κτλ. — μαρτυρεῦντας. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω κατ' ἔκτασιν δήω.* **Cf. Etymol. p. 263. 47.** *ἔγω* **et** *μαρτύρεντας* **Ahrensius scripsit,** *κ'* **delendum videtur.**

Fr. 101. **Harpocratio p. 168.:** *Σκυθικαί — εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν αἱ Σκυθικαί· καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἡ· καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.* **Emendavit Ahrensius. codd. aliquot** *καὶ* **omittunt, eadem Suidas et Photius v.** *Σκυθικαί.*

Fr. 102. **Herodianus** *περὶ μον. λέξ.* **p. 35. 15.:** *Μάθος. Ἀλκαῖος· ἀπ. μ.*

107. [114.]

Zenobius V. 30.: *Ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν· ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων, ἐπεὶ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο. Μέμνηται ταύτης Ἀλκαῖος.*

108. [63.]

Aristides T. II. p. 155.: *Εἰ δέ τινες καὶ ἄλλοι παραβοῶντες ῥητορικὴν ψέγουσι, μᾶλλον δὲ τονθορύζοντες· ἐκ τοῦ ψέφους* (ita **Lobeckius**, vulgo *ψόφου*, unus cod. *σκότου*) *τοξεύοντες κατὰ Ἀλκαῖον — τοσοῦτό μοι πρὸς τούτους ἀποκεκρίσθω, ὅτι ῥητορικῇ παρὰ πόδας διδόασι τὴν δίκην.*

109. [64.]

Plutarchus de defect. orac. c. 3.: *Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Δημητρίου καὶ γέλοιον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηρᾶν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λίχνῳ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ τὰ σύμπαντα μεθιστάντας — ὁ Κλεόμβροτος ἔφη.*

110. [105.]

Zenobius V. 61.: *Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίαις· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.* **Cf. Photius p. 431. 7. et Suidas v.** *Πιτάνη εἰμί.*

111. [57.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 957.: *Ἀρτακία κρήνη περὶ Κυζικόν, ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.*

112. [58.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 992.: *Ἀλκαῖος κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.*

113. [45.]

Schol. Soph. Oed. Col. 954.: *Οἷον οὐκ ἔστι, φησί, θυμοῖ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῖ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήσασθαι· τοῦτο δὲ καὶ*

παροιμιακῶς λέγει, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει· λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, οἳ ὅσῳ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐῤῥωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται. **Similia Schol. Il. ε. 792. et Suidas v.** *Θυμὸς ἑπταβόειος.*

114. [93.]

Schol. Hesiod. Theog. 313.: *Τὴν Ὕδραν δὲ Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, — Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.*

115. [94.]

Schol. Nicandri Theriac. 613.: *Ἀλκαῖός φησι τοῖς περὶ Ἀρχαιανακτίδην κατὰ τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον φανῆναι Ἀπόλλωνα καθ' ὕπνους ἔχοντα μυρίνης κλῶνα.*

116. [106.]

Eustath. Il. p. 314. 43.: *Ἀλκαῖος δέ, φασί, καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.*

117. [103.]

Photius p. 7. 15.: *Ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.*

118. [95.]

Hesychius: *Ἄμ' ἡμέρᾳ· Ἀλκαίῳ· ἅμ' ἠοῖ.* **corrigunt** *Ἄμ' ἠοῖ· παρ' Ἀλκαίῳ· ἅμ' ἡμέρᾳ.* **Sed videtur comici poetae esse.**

119. [97.]

Etymol. M. p. 76. 51.: *Ἀμάνδαλον τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμάνδαλον.* **Cf. Crameri Anecd. Paris. IV. p. 8. 16.**

120. [107.]

Crameri Anecd. T. IV. p. 336.: *Ἄρεως ἀπὸ Ἄρευς· εὑρέθη δὲ παρὰ Ἀλκαίῳ.* **Cf. Eustath. p. 518. 35.:** *ἔστιν δὴ καὶ Ἄρευς εὐθεῖα, ἥτις παρὰ Ὁμήρῳ μὲν οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ Ἀλκαίῳ εὑρέθη.*

121. [98.]

Etymol. M. p. 181. 44.: *Ἀχνάσδημι κάκως· παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔστιν ἄχω, παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.*

122.

Hesychius: *Βλῆρ· δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα· παρὰ Ἀλκμαίωνι (Ἀλκαίῳ) ἡ λέξις.* **Cf. Etymol. M. p. 200. 28.:** *Βλήρ, αἰολικῶς τὸ δέλεαρ· οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσιν κτλ.*

123.

Crameri Anecd. T. I. p. 253.: *Ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖς δεσσι πῶς εἴρηται· καὶ ἄμεινον λέγειν ἐπέκτασιν· τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησί· τῶνδεων, ὅπερ τινὲς ἀγνοίᾳ τἀκριβοῦς ἀνέγνωσαν τῶν δεῶν, ἵν' ᾖ τῶν δεῖν* **(leg.** *δεῖνα).*

124. [112.]

Eustath. ad Od. p. 1759. 25.: *Λέγει δὲ (Ἡρακλείδης) καὶ χρῆσιν εἶναι τοῦ ἔον παρὰ Ἀλκαίῳ.*

125. [101.]

Etymol. M. p. 377. 19.: *Ἐῤῥεντὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἀπὸ τοῦ ἔῤῥω ἢ ἐῤῥῶ περισπωμένου, ἡ μετοχὴ ἐῤῥεὶς ἐῤῥέντος, καὶ ὡς παρὰ τοῦ ἐθέλοντος ἐθελοντί, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐῤῥέντος ἐῤῥεντί.*

126.

Etymol. M. p. 385. 9.: *Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκε πλεονασμῷ.*

127.

Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1183.: *Ὦ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαίῳ.* **Constant. Lascar. de nom. et verb. 116. B.:** *ὦ Πολυδάμαν* **affert ex Alcaeo.**

128. [100.]

Etymol. M. p. 319. 30.: *Ἔθηκε σημαίνει δύο, τὸ προκατέθηκεν ἢ ἐποίησεν — ἀφ' οὗ καὶ θέσις ἡ ποίησις παρὰ Ἀλκαίῳ.*

129. [102.]

Eustath. Od. p. 1687. 50.: *Τὸν ἐφιάλτην ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν παρασημείωσιν ὁ Ἀλκαῖος λέγει.* **At ad Il. p. 434. 12.:** *ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἠπίαλον αὐτὸν ἔφη.*

130.

Crameri Anecd. Paris. III. p. 278. 9.: *Οἷόν ἐστι παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ τὸ κάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον.* **Cf. Schol. Wassenbergh. ad Il. II. 129.**

131. [108.]

Eustathius ad Il. p. 603. 35.: *Τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.*

132.

Bekkeri Anecd. T. III. p. 1389.: *Κίνδυν, κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ.* **legendum** *κίνδυνι.*

133.

Pollux IV. 169.: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὕροις ἂν καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν.* **Eadem leguntur X. 113.**

134.

Crameri Anecd. Paris. IV. p. 36. 1.: *Ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ.* **at ibid. 35. 16. legitur:** *Κῖκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκις γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχὺν καὶ τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ῑ.* **et ibid. Cyrillus p. 185. 3.:** *Κίκις ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.* **In Etymol. M. p. 513. 25. legitur:** *Κίθαρος — σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου· Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς κτλ.*

135.

Schol. Hom. Od. XI. 521.: *Ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν.*

136. [111.]

Eustath. Od. p. 1648. 5.: *Λέγει Ἡρακλείδης καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φθείρω γίνεται κατὰ Δωριεῖς φθαίρω, ἀφ' οὗ τὸ ἔφθαρκα, καὶ ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρ' Ἀλκαίῳ.*

137. [104.]

Photius p. 264. 13.: *Μετρῆσαι ἀντὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.* **nisi forte est comici poetae.**

138. [38.]

Athen. XI. p. 478. B.: *Τὰ μονωτὰ ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει.*

139. [39.]

Eustath. p. 1295. 20.: *Ὡς μυρίσασθαι μὲν Ἀλκαῖος λέγει, τὸ δὲ ὄνομα μύρωμα καὶ οὐ μύρισμα*

140. [120.]

Priscianus T. I. p. 294. ed. Krehl.: „In femininis etiam **Alcaeus** *Νέπη* **pro** *Νέπης* **posuit.**“

141.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* **p. 24. 6.:** *Οἱ γὰρ περὶ Ἀλκαῖον ὄϊδα λέγουσι τρισυλλάβως.*

142.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* **p. 44. 10.:** *Πιέζω — προσέθηκα δὲ καὶ τὰς διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳ διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾱ.* **Itaque Alcaeus et** *πιέζω* **et** *πιάζω* **dixit.**

143. [99.]

Trypho in Museo Crit. Cant. I. p. 34.: *Προστιθέασι δὲ τὸ δίγαμμα παρά τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἄναξ Fάναξ, Ἑλένα Fέλενα· προστιθέασι καὶ τοῖς ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένοις, ἅπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις Fρῆξις εἴρηται.*

144. [118.]

Athenaeus III. p. 73. E.: *Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς, στάχυος.*

145. [110.]

Crameri Anecd. T. I. p. 366.: *Ἡ ἀπὸ τοῦ πέφυγα ἡ μετοχὴ πεφυγώς· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος μετατιθεὶς τὸ σῖγμα εἰς τὸ ν̄ κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου γ φησί πεφύγγων·* **Eustath. ad Od. p. 1596. 5. ex Alcaeo profert** *πεφύγγω. Σικελοὶ κατ' Ἡρακλείδην τὸ ᾱ τῶν περισπωμένων εἰς ῶ μετατιθέασιν, οἷον πεποίηκα, πεποιήκω· οὕτω δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω καὶ κατὰ Ἀλκαῖον πεφύγγω.* **At** *πεφύγγων* **etiam Crameri Grammat. I. p. 325. 30. tuetur.**

146.

Crameri Anecd. T. I. p. 342.: *Ἀπὸ τῶν εἰς ος τὴν τεμένηος παρὰ Ἀλκαίῳ ἅπαξ χρησαμένῳ.*

147. [83.]

Hesychius: *Τετραβαρήων· πλίνθων κατάγματα· Ἀλκαῖος.*

148. [116.]

Hesychius: *Τετράδων· ὄρνεόν τι· Ἀλκαῖος.*

149. [109.]

Eustath. Il. p. 1155. 40.: *Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἴρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γάρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἄρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησίν, ἐκ τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βροντῆς ἐμβρόντητοι· ἐφανέρωσε δέ, φησί, τὸ ε̄ Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων δίχα τοῦ ῑ.* **Cf. Crameri Anecd. Paris. IV. p. 192. 10., ubi** *τειρεων* **affertur.**

IX.

SAPPHO.

1. [1.]

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον.
ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴ ποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἔμας αὔδως ἀΐοισα πήλυι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἦλθες

Fr. 1. Dionysius de Comp. Verb. p. 23. Reisk. *Ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔγωγε μάλιστα νομίζω τοντονὶ τὸν χαρακτῆρα (τὸν γλαφυρόν) ἐπεξεργάσασθαι Ἡσίοδον· μελοποιῶν δὲ Σαπφὼ καὶ μετὰ ταύτην Ἀνακρέοντά τε καὶ Σιμωνίδην. — ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῆς μελοποιοῦ· Ποικιλόθρον' κτλ. Ταύτης τῆς λέξεως ἡ εὐέπεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συνεπείᾳ καὶ λειότητι γέγονε τῶν ἁρμονιῶν.* **V. 1:** *ποικιλόθρον'* **vulgo et sic bis exhibet Hephaest. p. 78. aliquot codd.** *ποικιλόφρων* **vel** *ποικιλόφρον.* **V. 2.** *ἄσαισι* **Schol. Hephaest. p. 64., apud Dion. vulgo** *ἄτασι.* **ib.** *ὀνίαισι* **Blomfieldius, vulgo** *ἀνίαισι.* **— V. 4. Hephaest. p. 78. affert. — V. 5.** *τυῖδ'* **Hephaestio p. 78., et Priscian. T. I. p. 55. ed. Krehl. Dionysii codd.** *τύδ', τὺ δ', τὺ δελφὲ — αἴ ποτα κἀτέρωτα* **ls. Vossius, cf. Hesych.** *κατέρωτα, καὶ ἄλλοτε.* **Hephaest.** *αἴ ποτε κατ' ἔρωτα,* **sed unus cod.** *αἴ ποτα,* **alii** *αἴ ποκα.* **Dionysii libri** *ποκα καὶ ἔρωτα* **vel** *πόκα τ' ἔρωτα.* **Corruptius etiam Priscianus. — V. 6.** *αὔδως* **unus liber, ceteri** *αἰδῶς* **vel** *αὐδάς.* **ib.** *ἄΐοισα πήλυι* **scripsi, vulgo** *ἀΐοισα πολύ,* **codd.** *ἀΐοις ἀπόλυ, ἀνΐοις ἀπόλυ, ἀΐοις ἀπόλ.* **— V. 7.** *λίποισα* **Aldus, vulgo** *λιποῦσα.* **— V. 8.** *χρύσιον* **Schneidewinus, codd.** *χρύσεον* **vel** *χρύσειον.**

ἅρμ' ὑπαζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἆγον
ὤκεες στροῦθοι πτέρυγας μελαίνας
πύκνα δινεύντες ἀπ' ὠράνω αἴθε-
ρος διὰ μέσσω.
αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
ἤρε', ὄττι δηὖτε πέπονθα κὤττι
δηὖτε κάλημι,
κὤττι ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλᾳ θύμῳ· τίνα δηὖτ' ἀπείθην
μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἄλλα δώσει,
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωὐκ ἐθέλοισα.

V. 9. ὑπαζεύξαισα Ahrensius, vulgo ὑποζεύξασα, ib. κάλοι — στροῦθοι affert Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 42. 17. Cf. Hesychius v. ὠκέες στρουθοί. Respicit Athen. IX. p. 391. E. — V. 10. πτέρυγας μελαίνας Ursinus, codd. πτέριγας, περίγας, περὶ γᾶς, περὶ γῆς μελαίνας vel μελένας. — V. 11. δινεύντες scripsi, codd. δινεῦντες, δινῆντες, δινῦντες πτέρ', quod posterius delevi, quippe quod ortum sit ex praegresso versu. ib. ἀπ' ὠράνω αἴθερος, unus cod. ἀπ' οὐρανῶ αἰθέρος, plerique ἀπωρανώθερος vel ἀπ' ὠρανῶ θέρος. — V. 12. διὰ μέσσω, plerique libri διὰ μέσω vel δ' ἄμες πω, δ' ἄμευς πω. — V. 13. αἶψα δ' plerique codd., αἶψα ἄρ' vel αἶψ' ἀλλ' edd. — V. 14. μειδιάσαισ' Neuius, vulgo μειδιάσασ'. — V. 15. δηὖτε Hermannus, libri δ' ἦν τό. ib. κὤττι Schneidewinus, libri κὤτι, κὄττι. — V. 16. δηὖτε Hermannus, libri δήν τε, δι' ἦν τε, δεῦρο. ib. κάλημι pauci libri, plerique καλοῖμι, καλλήμην, κάλημμι. — V. 17. κὤττι Schneidewinus, libri κ' ὅττι vel κώτι γ'. — V. 18. δηὖτ' ἀπείθην μαῖς ἄγην ἐς σὰν scripsi, nisi malis μᾶς, Seidlerus δηὖτε Πειθὼ λαῖς ἄγην ἐς σάν. libri δ' εὖτε πείθωμαι (πύθωμαι) σαγήνεσσαν, vel δ' ηὖτε πειθῶ καὶ σαγήνεσσαν, vel ἦὖτε πειθὼ καὶ σαγήνεσσαν. — V. 19. τίς σ', σ' in uno cod. omissum. — V. 20. Ψάπφ' ἀδικήει Gaisfordius, codd. Σαπφὼ δίκη, vel ψοπφαδίκη. Cf. Etym. M. p. 483., 41.: Οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ῆ προφέρουσιν, ἀδικέω ἀδικήω, ὦ ψάπ' ἀδικήη. Eadem Etym. Gud. p. 294. 39. ubi ὄψαθ' ἀδικίη scriptum. — V. 22. δέκετ' Is. Voss., codd. δὲ κέτ', δὲ καίτ', δέ τ'. ib. ἄλλα pauci libri, vulgo ἀλλά. — V. 24. κωὐκ ἐθέλοισα correxi, nam de *puellae* amore agitur, Blomfieldius male κωὐκ ἐθέλοισαν, libri ἠὠῦ καὶ ἐθέλοις, κώκεταις καὶ θέλεις, κωὔκ' ἐθέλοις.

ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἱμέρρει, τέλεσον· σὺ δηὖτε
σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θέοισιν
ἔμμεν' ὤνηρ, ὄττις ἐνάντιός τοι,
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἆδυ φωνεί-
σας ὑπακούει
καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μάν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
ὥς σε γὰρ Fίδω, βροχέως με φώνας

V. 26. ὅσσα, libri ὅσα. ib. τελέσσαι, libri τελέσαι. — V. 27. δηὖτε scripsi, codd. δ' αὐτά. — V. 28. ἔσσο, unus liber ἔσο.

Fr. 2. Longinus de Sublimi c. 10.: Ἡ Σαπφὼ τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μανίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἑκάστοτε λαμβάνει. Ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτε τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὴ καὶ ἐκλέξαι καὶ εἰς ἄλληλα συνδῆσαι. Φαίνεται κτλ. Οὐ θαυμάζεις ὡς ὑπ' αὐτὸ τὴν ψυχήν, τὸ σῶμα, τὰς ἀκοάς, τὴν γλῶσσαν, τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, πάνθ' ὡς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ καὶ καθ' ὑπεναντιώσεις ἅμα ψύχεται, καίεται, ἀλογιστεῖ, φρονεῖ; ἢ γὰρ φοβεῖται ἢ παρ' ὀλίγον τέθνηκεν, ἵνα μὴ ἓν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνηται, παθῶν δὲ σύνοδος. Idem carmen respicit Plut. Erot. c. 18.: Αὕτη δὲ (ἡ Σαπφὼ) ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα, Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα, κατὰ Φιλόξενον. — ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει, τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τήν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον. Λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Δαφναίου τῶν μελῶν ἐκείνων ὡς . . . . . .

V. 1. κῆνος Apollonius de Pronom. p. 335, A. Αἰολεῖς κῆνος· φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θ. ἔ. ὤ. vulgo enim κεῖνος, sed non recte voluerunt ex eodem p. 366, A. Αἰολεῖς σὺν τῷ F· φαίνεταί Foι κῆνος, Foι restituere, alius enim ille vel Sapphus vel Alcaei est versus, cf. Catull. qui carm. LI. haec vertit: *Ille mi par esse Deo videtur.* — V. 2. ἔμμεν', plerique codd. ἔμμιν. ib. ὄττις Blomfieldius, vulgo ὅστις. ib. ἐνάντιος codd. plerique, Stephanus alii ἐνάντιον. ib. τοι codd., Blomfieldius σοι. — V. 3. ἰσδάνει Blomfield. vulgo ἰζάνει. ib. πλάσιον Ahrens., libri πλησίον. ib. ἆδυ φωνείσας Neuius, libri ἀδὺ φώνου σαῖς vel ἆδυφωνούσας. — V. 5. γελαίσας Neuius, libri γελαΐς, Stephanus γελώσας. ib. μάν Schneidewinus, alii, vulgo ἐμάν, Stephanus τάν. — V. 7. ὥς σε γὰρ Fίδω, βροχέως Blomfieldius, Ahrensius, codd. ὡς γὰρ σ' ἴδω βρόχεως. Hermannus: ὡς ἴδω γάρ σε βρόχε', ὥς.

οὐδὲν ἔτ' ἴκει·
ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα Fέαγε, λέπτον δ'
αὔτικα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιβρό-
μεισι δ' ἄκουαι.
ἀ δέ μ' ἴδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύην
φαίνομαι ἄλλα.

3. [3.]

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν

V. 8. ἔτ' ἴκει Toupius, codd. plerique ἔτ' εἴκει, alius ἔτ' ἥκει, vulgo ἔθ' ἥκει. — V. 9. καμ, codd. plerique κἄν. ib. Fέαγε, codd. ἔαγε. — V. 10. χρῶ, Ahrensius χρῶν. ib. ὑπαδεδρόμακεν duo codd., alii ὑπεδεδρόμακεν, vulgo ὑποδεδρόμακεν. — V. 11. ὀππάτεσσι codd., Stephan. ὀμμάτεσσι. ib. ἐπιβρόμεισι scripsi, codd. ἐπιρομβεῖσι, vulgo ἐπιῤῥομβεῦσι, Robortellus κἀπιβομβεῦσι. — V. 13. ἃ δέ μ' ἴδρως κακχέεται scripsi, nisi malis ἃ δὲ Fίδρως κ., vulgo Κἀδ δ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, sed libri εκ δε μ ἰδρῶς, ἔκαδε μ' ἰδρώς, ἐκαδε μ' ἰδρῶς: et plerique codd. κα, κχέεται κ, ακχέεται. Conferas Crameri Anecd. I, 208, 13. Ἴδρωσ· τοῦτο παρ' Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται. ἀναδέχεται κλίσιν ἀκόλουθον θηλυκῷ γένει· Ἄδεμ' ἱδρὼς κακὸς χέεται, ὅμοιον τῷ ἠώς· εἶτα ἡ γενικὴ ἰδρῶς. Adde Schol. Homer. Il. X. 2. Et ψυχρὸς iam Spengelius delevit. Respicit haec Plutarchus vita Demetr. c. 38.: Τῆς Στρατονίκης καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ τοῦ Σελεύκου φοιτώσης πολλάκις ἐγίνετο τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκεῖνα περὶ Ἀντίοχον πάντα· φωνῆς ἐπίσχεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑποδείξεις, ἱδρῶτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἡττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις. Cf. de profect. in virtut. c. 10.: τὰ Σαπφικὰ ταυτὶ παρέπεται, κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαγ' ἂν δὲ λ. αὐ. χρῶ πῦρ ὑποδέδρομε (l. ὑποδεδρόμηκε) καὶ ἀθόρυβον δὲ ὄψιν καὶ πρᾷον ὄμμα, φθεγγομένου δ' ἀοῦσαι ποθήσειας. — V. 15. 'πιδεύην scripsi, libri πιδεύειν, πιδεύκην, πιδεύσην. Hermannus conjecit ἐπιδεύης. — V. 16. ἄλλα scripsi, ut hoc verbo carmen integrum absolvatur, vulgo legitur: φαίνομαι * * ἀλλὰ πᾶν τολματόν, ἐπεὶ καὶ πένητα, quae Longini sunt verba: πᾶν τὸ ἀσμάτιον ἐπεῖπον, εἶτα. —

Fr. 3. Eustath. Il. p. 729, 20. Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην οὐ τὴν πλησιφαῆ νοητέον καὶ πληροσέληνον· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀμαυρά εἰσι τὰ ἄστρα ὡς ὑπεραυγαζόμενα, καθὰ καὶ ἡ Σαπφώ που φησίν· Ἄστερες κτλ. — γᾶν. Eadem leg. in Crameri An. Paris. T. III. p. 233. 31. V. 1. σελάνναν, vulgo σελάναν.

ἂψ ἀποκρύπτοισι φάεννον εἶδος,
ὅπποτ' ἂν πλήθοισα μάλιστα λάμπῃ
γᾶν [ἔπι παῖσαν]
ἀργυρέα.

4. [9.]

Ἀμφὶ δ' ὕδωρ
ἴερον ψῦχρον κελάδει δι' ὕσδων
μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταῤῥεῖ.

5. [31.]

Ἀμφὶ δ' ἄβροις εὖ λασίοις πύκασσεν.

V. 2. ἀποκρύπτοισι Blomfieldius, vulgo ἀποκρύπτουσι. ib. φάεννον Blomfieldius, vulgo φαεινόν. ib. εἶδος, An. ἦθος. — V. 3. ὅπποτ' ἂν Blomfieldius, Eustath. ὁπότ' ἄν, An. ὁπότα. Ahrensius ὅπποτα. ib. πλήθοισα, An. πλήθησι. — V. 4. ἐπὶ παῖσαν. Addidit Neuius. — V. 5. ἀργυρέα adjecit Blomfieldius ex Julian. Epp. XIX. Σαπφὼ ἡ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησὶ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν.

Fr. 4. Hermogenes Walz. T. III, p. 315. Τὰς μὲν οὐκ αἰσχρὰς ἡδονὰς ἔστιν ἁπλῶς ἐκφράζειν, οἷον κάλλυς χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους καὶ ῥευμάτων ποικιλίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ τῇ ὄψει προσβάλλει ἡδονὴν ὁρώμενα καὶ τῇ ἀκοῇ ὅτε ἐξαγγέλλοι τις. Ὥςπερ ἡ Σαπφώ· Ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κ. δι' ὄσδων μ. καὶ αἰθ. κτλ. καὶ ὅσα πρὸ τούτων γε καὶ μετὰ ταῦτα εἴρηται. In Schol. ib. VII, 883. Ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψ. κ. δι' ὄσδων μαλίνων. Etymol. Vindob. Cod. CCV. f. 109.: ὕσδος ὁ ὄζος παρ' Αἰολεῦσιν· οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ ō εἰς ῡ καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ καὶ δ. ὡς παρὰ Σαπφοῖ· ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μαλίνων. V. 2. ἴερον adjeci. Neuius deleto verbo ὕδωρ scripsit: ἀμφὶ δὲ ψυχρὸν κελαδεῖ κτλ. Videtur autem Nympharum hortus describi, cf. Demetr. Eloc. CXXXII. Εἰσὶν αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι χάριτες, οἷον Νυμφαῖοι κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωτες, ὅλη ἡ Σαπφοῦς ποίησις. Hom. Od. XVII, 209.: Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ Ὑφόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο Νυμφάων. Theocr. VII, 135. Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο Αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδε. — V. 3. αἰθυσσομένων Neuius, alii; Hermog. καὶ αἰθυσομένων. — V. 4. κῶμα καταῤῥεῖ, Ahrensius κῶμα καῤῥέει.

Fr. 5. Pollux VII, 73.: Ἐν τῷ πεμπτῷ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἐστιν εὑρεῖν ἀμφὶ λάβροις λασίοις εὖ ἐπύκασσεν. ἀμφὶ δ' ἄβροις Seidlerus, reliqua ego correxi.

6. [5.]

. . . . Ἔλθε Κύπρι
χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβροις
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχόεισα.

7. [6.]

Ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

8. 9. [7.]

Σοῖ δ' ἔγω λεύκας ἐπὶ βῶμον αἴγοις
* * *
κἀπιλείψω τοι.

10.

Αἴθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχύην.

11. [90.]

Αἴ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι.

Fr. 6. Athen. XI, 463 E. *Καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ· Ἔλθ' ἐ κτλ.* — V. 2. *χρυσίαισι* Schneidewinus, vulgo *χρυσέαισιν*, libri *χρυσείαισιν*. ib. *ἄβροις*, Blomfieldius *ἄβραις*. — V. 4. *οἰνοχόεισα* Neuius, vulgo *οἰνοχοοῦσα*. Quod deinde vulgo adjicitur: *τούτοισι τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς* non Sapphonis, sed Athenaei est.

Fr. 7. Strabo I. p. 40. *Καὶ Σαπφώ· Ἦ σε κτλ.*

Fr. 8. et 9. Apoll. de Pron. p. 364, C. *ΣΟΙ'. Ἀττικῶς. Ἴωνες, Αἰολεῖς ὁμοίως· Σοὶ δ' εγω λεύκας ἐπιδωμον αἶγος. Σαπφώ.* καὶ τὸ κατὰ ἀπόλυτον διὰ τοῦ τ· *Κἀπιλείψω τοι.* Posterius hoc ex eodem, ut videtur, carmine petitum est. *ἔγων* et *ἐπὶ βῶμον* Bekkerus scripsit, deinde *αἴγοις* correxi, i. e. *αἶγας*. Welckerus conjecit *Αἶγος* coll. Strab. XIII. p. 615.

Fr. 10. Apollon. de Syntax. p. 247. *Εἰσὶ τῆς εὐχῆς ἐπιῤῥήματα παραστατικά· Αἴθ' ἐγὼ γενόμαν* (alii libri *γενάμαν*, *γενοίμην*) *χρυσὸς αἴθ' ἀφροδίτα, τ. τ. π. λαχοίην* vel *λαχοίη*, at *χρυσοστέφαν'* optimus liber. — V. 2. *λαχόην* correxi, cf. Etymol. M. p. 558. 28. et Crameri Anecd. T. IV. p. 204. 5.

Fr. 11. Apollon. de Pronom. p. 404. A.: *Αἰολεῖς ἀμμέτερον καὶ ἄμμον καὶ ὔμμον καὶ σφόν. Σαπφώ· ἐμὲ τιμίαν ἐποίησαν ἔρτατα σφαδοῖσαι. Αἴ με* Seidlerus, *ἐπόησαν* Ahrensius, *ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι* Is. Vossius.

12. [47.]

. . . . . *Τάδε νῦν ἑταίραις*
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

13. [86.]

Πόλλα μοι τὰν Πολυανακτίδαο
παῖδα χαίρην.

14. [87.]

. . . . *Ὄττινας γάρ*
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται . . . .

15. [9.]

. . . . . *Ψαύην δ' ἔπε' οὐ δόκημι*
ὠράνω δυσάχεα.

16. [59].

. . . . . *Ἔγω δὲ κῆνο,*
τῶ τις ἐρᾶται.

17.

Ταῖς κάλαις ὔμμιν τὸ νόημα τὤμον
οὐ διάμειπτον.

Fr. 12. Athen. XIII. p. 571. D.: *Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφώ· τάδε κτλ.* — V. 2. ἔμαισι Seidlerus, vulgo *ἐμαῖς*.

Fr. 13. Maxim. Tyr. XXIV.: *Νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ Σαπφὼ Γοργοῖ καὶ Ἀνδρομέδᾳ, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εὐρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους, τὸν Ἴωνα χαίρειν φησὶν ὁ Σωκράτης. Πολλὰ — χαίρειν Σαπφὼ λέγει.* V. 1. *τὰν Πολυανακτίδαο* Hermannus, cod. *τὰν Πολυανακτίδα*, vulgo *τὰν Πολυάνακτος*. ib. *χαίρην* Ahrensius, vulgo *χαίρειν*.

Fr. 14. Etymol. M. p. 449. 34.: *ὥςπερ δαμῶ, δαμείω, οὕτω θῶ θέω· καὶ παρὰ Σαπφοῖ· ὅττινας κτλ.* V. 2. *κῆνοι* Blomfieldius, vulgo *κεῖνοι*. ib. *σίννονται* Ahrensius, vulgo *σίνονται*.

Fr. 15. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 7.: *Σημειῶδες ἄρα τὸ οὐρανός, ὅτι ἤρξατο ἀπὸ φύσει μακρᾶς· Ἀλκαῖος δὲ εἰς ω ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα — καὶ Σαπφώ· Ψαύειν δὲ οὐ δοκεῖ μοι ὠρανῶ δυσπαχέα. Ψαύην* Ahrensius, reliqua ego correxi.

Fr. 16. Apollon. de Syntaxi III. p. 288.: *τὸ ἐρᾶν ὁμολογεῖ τὸ προσδιατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου· διὸ καὶ δεόντως ἡ Σαπφὼ ἐπιτεταμένῳ μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο· ἐγὼ δὲ καὶ ἡ νοττῶτις ἐρᾶται.* sed cod. *κηνοττωτις*, quod correxi.

Fr. 17. Apollon. de pronom. p. 384. C.: *Υ̓́μμιν Αἰολεῖς· ταῖς κάλαις κτλ.*

18. [26.]

. . . . . *Κἄντα*
στᾶθι φίλος καί
τὰν ἐπ' ὄσσοις ὀμπέτασον χάριν.

19. [8.]

Ταῖσι δὲ ψῦχρος μὲν ἔγεντο θῦμος,
πὰρ δ' ἴεισι τὰ πτέρα . . .

20. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροιεν
καὶ μελέδωνα.

21. [12.]

Ἀρτίως μ' ἀ χρυσοπέδιλλος Αὔως.

22. [83.]

. . . . *Πόδας δέ*
ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον.

23. [89.]

. . . . *Παντοδάπαις μεμιγμέ-*
να χροΐαισιν.

Fr. 18. Athenaeus XIII. p. 564. D.: *Καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφὴν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι· Στᾶθι κἄντα φίλος κτλ.* Scripsi *κἄντα στᾶθι.*

Fr. 19. Schol. Pind. Pyth. I. 10. *Ἡ δὲ Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τῶν περιστερῶν· Ταῖσι ψυχρὸς κτλ.* V. 1. *δὲ* adjecit Neuius. ib. *ἔγεντο* Blomfieldius, vulgo *ἐγένετο.*

Fr. 20. Etymol. M. p. 335, 58. *Τὰ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω ἐπιπλάζω. Σαπφώ· Τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἄν. φέροιεν.* Auctius Herodianus *περὶ μον.* 23, 12. *τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ πλάζω. Τὸν δὲ ἐπιπλάζοντες ἂν ἐμοὶ φ. καὶ μελεδῶναι ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσοντες.* V. 2. *μελέδωνα* Seidlerus.

Fr. 21. Ammonius p. 23. *Ἁμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα· Ἀρτίως μὲν ἁ χ. Ἄ. ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος. μ' ἁ* Seidlerus scripsit.

Fr. 22. Schol. Aristoph. Pac. 1179.: *Διαφέρουσιν αἱ Λυδικαὶ βαφαί, καὶ Ὅμηρος — καὶ Σαπφώ· πόδα δὲ κτλ.* Cf. Pollux VII, 93.: *Τὰ μέντοι Τυῤῥηνικὰ εἴη ἂν ὁ Σαπφοῦς μάσθλης, Ποικίλος μάσθλης εἶπε Λύδιον καλὸν ἔργον.* — V. 1. *πόδας* Seidlerus. — V. 2. *μάσλης* Ahrensius, vulgo *μάσθλης.*

Fr. 23. Schol. Apoll. Rhod. I. 727.: *Ἐρευθήεσσα ἡ τοῦ Ἰάσονος δίπλαξ, ἀντὶ τοῦ πυῤῥά, ὑπέρυθρος, καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν· παν. μς. χροιαῖσιν. χροΐαισιν* Seidlerus.

24.

. . . Ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

25.

. . . . . Ἤ τιν' ἄλλον
μᾶλλον ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλεισθα.

26. [17.]

Ἄς θέλετ' ὔμμες.

27.

Καὶ ποθήω καὶ μάομαι.

28.

Καὶ κατ' ἰψήλων ὀρέων.

29.

Παῖς ὁ χῶρος.

30.

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς

Fr. 24. et 25. Apollon. de Pronom. p. 343. B.: Ἔμεθεν· πυκνῶς αἱ χρήσεις παρ' Αἰολεῦσιν· ἐμέθεν δ' ἔχεισθα λάθαν. ἢ τίν' ἄλλον ἂν. ἐμ. φιλῆθα. Haud dubie Sapphonis sunt fragmenta. — Fr. 25. V. 2. μᾶλλον adjeci. ib. φίλεισθα Ahrensius.

Fr. 26. Apollon. de Pronom. p. 379. B.: Ἴσμεν. Αἰολεῖς ὔμμες — ἄς θέλετ' ὔμμες ἐν δευτέρῳ Σαπφώ. ἄς Ahrensius.

Fr. 27. Etym. M. p. 485. 45.: Οἱ Αἰολεῖς — ποθέω, ποθήω, οἷον· καὶ π. κ. μάχομαι. Eadem Etym. Gud. p. 294. 23. ubi recte μάομαι scriptum. Videtur Sapphonis esse.

Fr. 28. Crameri Anecd. T. I. p. 63. 29.: Ἔνθεν οἱ Αἰολεῖς ἀναλογώτεροί εἰσιν, ἴψος λέγοντες καὶ κατ' ἰψ. ὀρ. Eadem p. 418. 32. ubi καιτ' ἰψ. legitur, itaque καὶ κατ' scripsi, et Sapphoni tribui.

Fr. 29. Crameri Anecd. T. III. p. 240. 1.: Οἱ γὰρ Αἰολεῖς λέγουσι πᾶς (παῖς) παῖς ὁ χῶρος. Sapphonis videtur esse.

Fr. 30. Athen. XIII. p. 599. C.: Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπ' Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρῃ δηὖτε κτλ. — καὶ τὴν Σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν· κεῖνον κτλ. — Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦς τοῦτο τὸ ᾆσμα παντί που δῆλον. V. 1. κεῖνον Ursinus, vulgo κείνων. ib. Μοῦσ' ἔνισπες Schweighaeuserus, alii, vulgo Μοῦσα εἴνασπες, unus cod. εἶνσπες.

Τήιος χώρας, ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγαυός.

---

31. [93.]

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

---

32. [61.]

Αἰ δ' ἦχες ἔσλων ἵμερον ἢ κάλων,
καὶ μή τι Fείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,
αἴδως κέ σ' οὐκ ἂν ἦχεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ Fῶ δικαίως.

33.

Αὔτα γὰρ ὡράα στεφανηπλόκουν.

---

34. [66.]

Χρύσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' ἀϊόνων ἐφύοντο.

V. 3. ὃν Ursinus, vulgo ὅσ'. — V. 4. ἀγανός, aliquot libri ἀγλαός.

Fr. 31. Plutarch. de coh. ira c. 7.: Ἐν ὀργῇ σεμνότερον οὐδὲν ἡσυχίας οὔσης, ὡς ἡ Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν. Hermannus μαψυλάκαν emendavit, restitui Adonios.

Fr. 32. Aristotel. Rhetor. I. 9.: Τὰ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφὼ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου — Αἰδ' κτλ. V. 1. ἦχες unus cod., alii ἶκες, ἧκες, ἵκες, ἵκες ἐς. ib. ἐσλῶν Schneidewinus, alii, vulgo ἐσθλῶν. ib. ἵμερον plerique libri, alii ἵμερος. — V. 2. τι Fείπην Blomfieldius, libri τι τ' εἰπῆν vel τ' εἰπῆν. — V. 3. κέ σ' οὐκ ἂν ἦχεν scripsi, unus cod. κέν σε οὐ κἄν χεν, vulgo κέν σε οὐκ εἶχεν, ib. ὄππατ' Blomfieldius, vulgo ὄμματ'. — V. 4. Fῶ δικαίως emendavi, vulgo περὶ τῶ δικαίω, alii libri περὶ ᾧ δικαίῳ.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Thesmoph. v. 400.: Πρὸς τὸ ἔθος ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαί· Σαπφώ· αὐτάορα αἰστεφανηπλόκουν. quae correxi.

Fr. 34. Athen. II. p. 54. F.: Σαπφώ· χρύσειοι ἐριβ. κτλ. Addidi δέ. Cf. Eustath. p. 948. 44.

35. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἔταιραι.

36. [16.]

Μνάσασθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

37. [14.]

Ἠράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

38. [27.]

Σμίκρα μοι πάϊς ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις.

39.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

40.

Οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

Fr. 35. Athen. XIII. p. 571. D.: *Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφὼ — καὶ ἔτι· Λατὼ κτλ.*

Fr. 36. Dio Chrysost. Or. XXXVII. T. II. p. 128. *Μνάσασθαί τινα φάμη καὶ ἕτερον ἀμμέων, πάνυ γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφώ.* φαμὶ Casaubonus, ὕστερον Volgerus restituit.

Fr. 37. Hephaestio p. 42.: *Τῶν Αἰολικῶν ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ὅλον γέγραπται· Ἠράμαν κτλ. Ἄτθι,* plerique cod. *ἅτε.* Eadem affert Plotius p. 260. ed. Gaisf. Cf. Mar. Victor. p. 2559.

Fr. 38. Plutarch. Erot. c. 5.: *Χάρις ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Κένταυρον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι, καὶ τὴν οὔπω γάμων ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσά φησιν, ὅτι Σμικρά μοι, παῖ, ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαρις.* Cf. Schol. Pind. Pyth. II. 73. *καὶ Σαπφώ· Μικρά μοι πάϊς ἔμμεναι λιθόχαρις,* ubi unus cod. *φῆλιεόχαρις* exhibet. Maxim. Tyr. XXIV. *Οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἡγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους, Σμικρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο καὶ χαρίεσσα, Σαπφὼ λέγει.* Quae emendavi; nam certum est, versum esse ex eodem carmine, quo superius fragmentum. Cf. Terentian. Maur. 2431.: „Cordi quando fuisse sibi canit Atthida, Parvam, florea virginitas sua cum foret.“ Ἄχαρις ex hoc loco affert Bekkeri Gramm. T. I. p. 473.

Fr. 39. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 26. 20.: *Ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τόδ'· ἄλλ' ἄν μοι μεγ. δακτυλίῳ πέρι.* quae emendavi. Sapphus haud dubie versus est.

Fr. 40. Chrysippus *περὶ ἀποφατικῶν* c. 23.: *Εἰ Σαπφὼ οὕτως ἀποφαινομένη· Οὐκ οἶδ' κτλ. ἀπέφασκεν κτλ.*

41. [75.]

Ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι.

42. [36.]

Ἔρος ἄγγελος ἰμερόφωνος ἀήδων.

43. [37.]

Ἔρος δηὖτέ μ' ὁ λυσιμέλης δίνει
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον·
Ἄτθι, σοῖ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ.

44. [74.]

Ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

45.

Ἀλλᾶν, μή τι κατ' ἀμμετέραν φρένα.

46.

Ἄβρα δηὖτε πάχῃ σπόλᾳ ἀλλόμαν.

Fr. 41. Etymol. M. p. 662. 32.: *Οἱ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτερύγωμαι πεπτερύγωμαι, οἷον· ὡς δὲ πάϊς παῖδα πεπ.* — *Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθους.* Similia Zonaras v. *πέπταμαι*, ubi *ἐπτέρυγμαι* legitur. Scripsi *παῖς*, Koenius *πεδὰ* restituit.

Fr. 42. Schol. Soph. Electr. v. 149.: *Διὸς ἄγγελος ἡ ἀηδών, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει — καὶ Σαπφώ· Ἔρος κτλ.* Eadem Suidas v. *ἀηδών.*

Fr. 43. Hephaestio p. 42.: *Τὸ Αἰολικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον· Ἔρος κτλ.* Sapphonis haec esse certum est. V. 1. *Ἔρος* plures codd., vulgo *Ἔρως*, *δηὖτε* Seidlerus vulgo *δ' αὖτε*. ib. *δίνει* unus cod., vulgo *δονεῖ*. — V. 3. *Ἄτθι*, alii codd. *Ἄτθις*. — V. 4. *φροντίσδην* Bentlejus, codd. *φροντὶς δ' ἦν*. ib. *πότῃ*, multi libri *ποτέ*. Ceterum de hoc carmine confer Maxim. Tyr. XXIV.

Fr. 44. Maxim. Tyr. XXIV.: *Ἐκβακχεύεται Σωκράτης ἐπὶ Φαίδρῳ ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος, τῇ δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἔρως ἐτίναξε τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κτλ.*

Fr. 45. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* p. 26. 20.: *Ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τόδ' — καὶ ἄλλαν μη καμεστέραν φρένα.* Sapphoni vindicavi, Ahrensius correxit.

Fr. 46. Herodianus ibid. *καὶ ἄβρα· δεῦτε πάγχης πάλαι ἀλλόμαν ἀντὶ τοῦ ἠλλόμην.* quae emendavi.

47. [39.]

Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις χύτ' ἄωρος.

48. [40.]

Ὅτα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

---

49. [20.]

Ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμεσιν λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνοίκην νέῳ εὖσα γεραιτέρα.

50. [25.]

Χερρόμακτρα δὲ καγ κόμων
πόρφυρα. . . .
ταῦτα μή μοι ἀτιμάσῃς,
ὅσσ' ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας
δῶρα τίμια καγ κόμων.

Fr. 47. Etym. M. p. 117. 15.: *Ὦρος καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὦρος γάρ ὁ ὕπνος· — καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς κτλ. ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μηδενὸς φροντίζοντα.* codex apud Tittmannum praef. Zonar. p. 124.: *καὶ Σαπφώ· νυκτὸς ἄωρον*, ut fortasse Sappho scripserit:

Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις χύτο νύκτος ἄωρος.

Μέλαις Ahrensius, vulgo *μέλας*.

Fr. 48. Apollon. de Pronom. p. 386. B.: *Τὸ οφὶ οὖν τῷ ᾱ λέγεται παρ' Αἰολεῦσι· ὅτα παν. κτλ. Σαπφώ.* Fortasse scribendum:

Ὄππατα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

Fr. 49. Stobaeus LXXI. 2.: *Σαπφοῦς·* V. 1. *ἄμμεσιν* scripsi, vulgo *ἄμμιν*. — ib. *ἄρνυσο* vulgo, codd. *ἄρνησον*. — V. 2. *ξυνοίκην* Blomfieldius, vulgo *ξυνοικεῖν*. ib. *νέῳ εὖσα* scripsi, codd. *νέ' οὖσα* vel *νέ' εὖσα*.

Fr. 50. Athenaeus IX. p. 410. D.: *Σαπφὼ δέ, ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην· χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾶ, καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις ἔπεμψα πυφωκείας δῶρα τίμια· καγγόνων κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα.* Apparet duo diversa fragmenta esse ejusdem carminis, disjuncta quidem particula *καί*. V. 1. *χερρόμακτρα* Ahrensius. ib. *καγ κόμων* Seidlerus. — V. 2. *πόρφυρα* Ahrensius, unus cod. *πορφυρά*, vulgo *πορφυρᾶ*. — V. 3. *ταῦτα μή μοι ἀτιμάσῃς* scripsi, Ahrensius *ταῦτα μή ποτ' ἀτιμάσῃς*, codd. *καταυτα* (vel *κατταῦτα*) *μὲν ἀτατιμήσεις*. — V. 4. *ὅσσ'* Ahrensius addidit. ib. *ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας* Neuius, codd. *ἔπεμψα πυφωκάας*. — V. 5. *καγ κόμων* Seidlerus.

51. [26.]

Κἀπάλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ.

52. [122.]

Γέλλως παιδοφιλωτέρα.

53. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργως.

54.

Ναρκίσσω τερενώτερον.

55. [94.]

Βρενθείω βασιληΐω.

56. [54.]

Ἔγω δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.

Fr. 51. Athen. XV. p. 674. C.: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας. — καὶ Σαπφώ· καὶ πολλαῖς κτλ.* V. 1. *κἀπάλαις* scripsi, *ὑποθύμιδας* correxi, vulgo *ὑποθυμιάδας*, codd *ὑποθυμιάδαις.* — V. 2. *ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ* Schweighaeuserus, codd. *ἄντια παλαιδέραι.* Ahrensius: *ἀντ' ἀπαλᾶν δεράν.*

Fr. 52. Zenobius III. 3.: *Γελλὼ παιδοφιλωτέρα· ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτησάντων, ἤτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μέν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά· Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος· καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέμνηται ταύτης Σαπφώ.* Rectius Suidas *Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα*, itaque Ahrensius *Γέλλως* scripsit.

Fr. 53. Choeroboscus ap. Ald. Cornu Cop. 268.: *Καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεις οὕτως ἔχουσαι· τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶς ἀμελγόμενος μέν τοι φέρω· καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφοῖ· Μάλα δὴ κεκορημένη στοργᾶς.* Ursinus *κεκορημένος στόργος.* Emendavi haec.

Fr. 54. Grammat. Crameri Anecd. T. I. p. 413.: *ἔνθεν σημειοῦται τό· ναρκίσσου τερενώτερον.* Sapphonis haud dubie est, scripsi autem *ναρκίσσω.*

Fr. 55. Athenaeus XV. p. 690. E.: *Σαπφὼ δὲ ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ βρενθείου, λέγουσα οὕτως· βρενθείω βασιληΐῳ,* ita codd., vulgo *βρενθίῳ βασιλείῳ.*

Fr. 56. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 39. 27., *Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον, παραθέμενοι τὸ τύλη, ὅπερ οὐκ ἦν παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ μέμνηται Σαπφὼ ἐν δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ — μέλεα· κἂν μέν τε τύλαγκας ἀσπόλεα· οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος.* Apparet haec postrema ex alio quo fragmento petita esse.

57. [79. 70.]

Καδ' δ' ἀμβροσίας μέν
κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὅλπιν
θεοῖς οἰνοχόησαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες
καρχάσι' ἔχον καί
ἔλειβον, ἄραντο
δὲ πάμπαν ἐπ' ἔσλα
τῷ γάμβρῳ.

58. [55.]

Λέδυκε μὲν ἀ σελάννα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δέ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὥρα,
ἔγω δὲ μόνα καθεύδω.

59. [56.]

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἀ σελάννα,
αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

Fr. 57. Conjunxi duo fragmenta in unum. Prius legitur apud Athen. X. p. 425. C.: *Ἀλκαῖος καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει τῶν θεῶν οἰνοχόον, ὡς καὶ Σαπφὼ λέγουσα· καδ δ' ἀμβρ. — οἰνοχοῆσαι.* et rursus cum varietate lectionis II. p. 39. A.: *καὶ Σαπφώ φησιν· ἀμβροσίας μ. κ. ἐκ. ἐρ. δ' ἐλὼν ἔρπιν θεοῖς οἰνοχοήσων.* (sed codd. *ὠνοχόης* vel *ὠνοχόησεν*). *ἔστι δὲ ἔρπις Αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν.* V. 1. codd. exhibent *κηδαμβροσίας*, fortasse legendum *κήν ἀμβροσίας μέν.* — V. 3. *ἔλεν* Seidlerus, libri *ἐλών.* — ib. *ὅλπιν* Athenaeus priore loco, altero *ἔρπιν.* — Respicit huc etiam V. p. 192. C. confer Eustath. p. 1633. — Alterum fragmentum extat apud Athen. XI. p. 475. A.: *Μνημονεύει τῶν καρχησίων καὶ Σαπφὼ ἐν τούτοις· κοινῇ δ' ἄρα πάντες κτλ.* Eadem Macrobius Sat. V. 21. — V. 5. *κῆνοι* aliquot Athenaei et Macrobii libri. — V. 6. *ἔχον*, Macrobius *εἶχον.* — V. 7. *ἄραντο* Ahrensius, vulgo *ἀράσαντο.* — V. 8. *ἐπ'* addidit Ahrensius. — ib. *ἔυλα* Macrobius, vulgo *ἐυθλά.*

Fr. 58. Hephaestio p. 65.: *Ἐνίοτε ἐναλλὰξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκαῖς παραλαμβάνουσιν, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτε τὰς δευτέρας παιωνικὰς παραλαμβάνοντες, ἀντὶ δὲ τῶν ἐξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτε τὰς ἑπτασήμους τροχαϊκάς, οἷον· Λέδυκε κτλ.* V. 1. *σελάννα* scripsi, vulgo *σελάνα.*

Fr. 59. Hephaestio v. 63.: *Καὶ ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος τρίμετρα βραχυκατάληκτα, τὰ καλούμενα Πραξίλλεια, ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰωνι-*

60. [46.]

Κρῆσσαί νύ ποθ' ὧδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὤρχηντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.

61. [28.]

Ἀλλ' οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισοπόλῳ οἰκίᾳ
θρῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.

62. [30.]

Φαῖσι δή ποτα Λήδαν ὑακίνθινον
πεπυκάδμενον εὕρην . . ὤϊον.

63. [58.]

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

64. [58.]

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφρόδιταν;

κήν, τὴν δὲ δευτέραν τροχαϊκήν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς· Πλήρης κτλ. V. 1. *σελάννα* scripsi, legebatur *σελάνα*.

Fr. 60. Conjunxit haec in unum Santenius; v. 1. et 2. leguntur apud Hephaest. p. 63.: *Τὰ ἀπὸ μείζους ἰωνικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊκῆς ἐποίησαν βάσεως, οἷον· Κρῆσσαι — βῶμον.* V. 3. ibidem legitur p. 65.: *Παρατηρεῖν δὲ χρή, ὅτι τὴν πρώτην τῶν τετραμέτρων συζυγίαν καὶ ἀπὸ βραχείας ἀρχομένην ποιοῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς τρεμέτροις· Πόας κτλ.* Sapphonis haud dubie sunt versus. — V. 2. *ὤρχηντ'* Ahrensius, vulgo *ὠρχεῦντ'*. — V. 3. *μάτεισαι* unus cod., ceteri *μάτοισαι* vel *μάτοισαν*.

Fr. 61. Maxim. Tyr. XXIV.: *Ἀνθάπτεται Σωκράτης τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένῃ, ὅτι ἀπέθνησκεν, ἡ δὲ Σαπφὼ τῇ θυγατρί· οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλων οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι, οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.* Restituit Neuius.

Fr. 62. Etymol. M. p. 822. 39.: *Ὠϊόν, δεῖν γινώσκειν, ὅτι τὸ ᾠὸν τὸ ῑ̄ ἔχει, ὅτι εὕρηται τὸ ε̄ κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῖ· Φασὶ — ὤϊον.* Cf. Zonar. p. 1879. ubi *δὴ ποταμὸν ὑακ. Λήδ.* legitur. Cf. Athen. II. p. 57. D: *Σαπφὼ τὸ ᾠὸν τρισυλλάβως καλεῖ· φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν.* Adde Eustath. p. 1686. 49. V. 1. *φαῖσι* Neuius, vulgo *φασι*. — V. 2. *εὕρην* Neuius, vulgo *εὑρεῖν*. Deinde verbum excidit.

Fr. 63. et 64. Hephaestio p. 82.: *Ἀνακλωμένου ὄντος τοῦ ἰωνικοῦ, προταχθεῖσα ἰαμβικὴ ἑξάσημος ἢ ἑπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῖ· ἔχει — Ψάπφοι, τί κτλ.* Diversorum carminum exordia videntur haec esse. Fr. 63. *Ἀνδρομέδα κάλαν*, unus cod. *Ἀνδρομέδαν καλά*, fortasse scribendum: *ἔχει μὲν Ἀνδρομέδαν κάλαν ἀμοίβα.* — Fr. 64. *Ψάπφοι* aliquot codd., vulgo *Σαπφοῖ*.

65. [50.]

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

66.

Πάρθενον ἀδύφωνον.

---

67. [128.]

Καθθνάσκει, Κυθέρη᾽, ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.

68. [21.]

Ἔλθοντ᾽ ἐξ ὀράνω πορφυρίαν περθέμενον χλάμυν.

69. [22.]

Βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

Fr. 65. Hephaest. p. 52.: *Τετράμετρα δὲ (χοριαμβικὰ), ἃ καὶ συνέχεστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφοῦς· Δεῦτε νῦν κτλ.* Scholiasta ad illum locum *δεῦτέ νυν*, quod verum videtur, quamquam Horatius illo loco ditrochaeum usurpavit. Eundem versum attulit Attilius Fortunat. p, 359.

Fr. 66. Attilius Fortunat. p. 359. Sappho: *παρθ. ἀδ.* quod videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 65.

Fr. 67. Hephaestio p. 59.: *Τῶν δὲ τετραμέτρων τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρόν ἐστι τὸ τοιοῦτον· κατθνάσκει κτλ.* Sapphonis esse probabiliter conjicias ex Pausania IX. 29. 3.: *Σαπφὼ ἡ Λεσβία τοῦ Οἰτολίνου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ Πύμφω μαθοῦσα, Ἄδωνιν ὁμοῦ καὶ Οἰτόλινον ᾄσε.* Ceterum conferas Fr. 108., quod fortasse huc pertinet, ita ut ephymnium fuerit. V. 1. *κατθνάσκει* Hotchkis, vulgo *καταθνάσκει.* — ib. *Κυθέρη᾽* unus cod., vulgo *Κυθέρει᾽*.

Fr. 68. Pollux X. 124.: *Πρώτην δὲ φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος εἰποῦσαν· ἐλθόντ᾽ ἐξ ὀρ. π. ἔχοντα προϊέμενον χλαμύν.* Respicit huc Ammonius p. 147. ed. Valken. — *πορφυρίαν* codd., vulgo *πορφυρέαν. ἔχοντα* delevit Bentlejus, *περθέμενον* conjecit Seidlerus.

Fr. 69. Argument. Theocrit. XXVIII.: *Γέγραπται Αἰολίδι διαλέκτῳ, παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον, τὸ ῥοδοπήχεες κτλ.* Respicit Philostr. Epist. 72.: *Ἡ Σαπφὼ ὁμοιοῖ τὸ ῥόδον καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὰν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας.* Cf. Eustath. Od. p. 1429. 58. *βροδοπάχεες* Schneidewinus scripsit.

70. [24.]

Ἄγε δῖα χελύνη, λέγε, φωνᾶσσα δὲ γίνεο.

71. [88.]

. . . ὁ δ' Ἄρευς φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βίᾳ.

72. [15.]

. . . . πόλλα δ' ἀνάριθμα ποτήρια
καλαίφις.

73. [19.]

Κατθάνοισα δὲ κείσῃ, οὐδ' ἔτι τις μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ' οὐδέποτ' εἰς ὕστερον· οἰ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κὴν Ἀΐδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

Fr. 70. Hermog. T. III. p. 317.: *Ὅταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἡ Σαπφὼ καὶ ὅταν αὕτη ἀποκρίνηται, οἷον· ἄγε χέλυ δῖά μοι* (unus cod. *ἄγε δὴ χέλυ*, omisso *μοι*) *λέγει φωνάεσσα δ. γ. καὶ τὰ ἑξῆς.* Eustath. p. 9. 41.: *Ὁμηρικῶς δέ πως καὶ ἡ λυρικὴ Σαπφὼ σχηματίζουσα τῇ κιθάρᾳ ἐγκελεύεται· ἄγε μοι δῖα χέλυ, φωνάεσσα γένοιο. Δῖα χελύνη* Blomfieldius scripsit, conf. Orion. p. 20.: *ὡς παρὰ Σαπφοῖ χελώνη χελύνη.* — *φωνᾶσσα* Blomfieldius restituit.

Fr. 71. Priscian. T. II. p 284. ed. Krehl.: „In quibusdam es productam terminantibus Graeci poetae eus pro es protulerunt. — *Δαρεὺς* pro *Δάρης* ut Sappho: *ὁ Δαρεὺς φησαι κεναφης τοναγηνεβια.* alii codd. *ὁ δαρηυς* et *φαισει* et *ἄγειν. ὁ δ' Ἄρευς* Neuius, *Ἄφαιστον* Hermannus, *φαῖσί κεν* et *ἄγην* ego emendavi.

Fr. 72. Aten. XI. p. 460. D.: *Καὶ Σαπφὼ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφη· Πολλὰ κτλ.* — V. 2. *καλαίφις* corruptum est.

Fr. 73. Stobaeus IV. 12.: *Σαπφοῦς πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα· Κατθανοῖσα κτλ.* Adde Plutarch. Praec. Conj. fin. *Ἡ Σαπφὼ διὰ τὴν ἐν τοῖς μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλικοῦτον, ὥστε γράψαι πρός τινα πλουσίαν· Κατθανοῦσα δὲ κείσεαι, οὐδέ τις μνημοσύνα σέθεν ἔσεται· οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης.* Sympos. III, 1. c. 2.: *Ὅτι γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται, μεμνῆσθαί μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρός τινα τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν· Κατθανοῖσα δὲ κ., οὐ γὰρ μ. ῥ. τῶν ἐκ Π.* Aristid. T. II, p. 508. Dind. *Οἶμαι δέ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοέναι πρός τινα τῶν εὐδαιμόνων δοκουσῶν εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης, καὶ λεγούσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη.* V. 1. *κείσῃ* scripsi, Plutarchus et Stobaei codd. *κείσεαι*, vulgo *κεῖσθαι*. ib. *οὐδ' ἔτι τις* Spengelius; Stob. *οὐδέποτε*, Plutarch. *οὐδέ τις.* — V. 2. *εἰς* addidit Grotius. — ib. *πεδέχεις* Plutarchi codd. altero loco, vulgo *μετέχεις*. ib. *βρόδων* Brunckius, vulgo *ῥόδων*. Cf. Orion. p. 140.

74.

Οὐδ' ἴαν δοκίμωμι προσίδοισαν φάος ἀλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

75. [23.]

Τίς ἀγροιῶτιν ἐπεμμένα
σπόλαν . . . θέλγει νόον . . .
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἕλκην ἐπὶ τῶν σιφύρων;

76.

Ἥρων ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων τὰν τανυσίδρομον.

77. [29.]

. . . . Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω . . . .

---

78. [42.]

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίννως,
ἀσαροτέρας οὐδάμα πω ῥάννα σέθεν τύχοισα.

Fr. 74. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 13.: εἰ Σαπφὼ οὕτως ἀπεφήνατο· *Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι* κτλ. ubi Ahrensius *δοκίμωμι* scripsit. Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 73.

Fr. 75. Athen. I. p. 21. C.: *Σαπφὼ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει· τίς δ' ἀγριῶτις* (sed codd. ἀγροιῶτις) *τοι θέλγει νόον οὐκ ἐπ.* κτλ. Cf. Eustath. p. 1916. 49. ubi ἀγροιῶτις legitur et *τοι* omissum est, Philemon p. 107. ubi ἀγριώτης scriptum. Respicit huc Maxim. Tyr. XXIV.: *Κωμῳδεῖ Σωκράτης σχῆμά που καὶ κατάκλισιν σοφιστοῦ, καὶ Σαπφώ· τίς δ' ἀγροιῶτιν ἐπεμμένα στόλην*, quae germana videntur. V. 1. δ' delevit Ahrensius. — V. 2. σπόλαν Hermannus. Indicavi lacunam. — V. 3. ἕλκην Schneidewinus, alii, vulgo ἕλκειν.

Fr. 76. Choeroboscus Ald. Cornu Cop. p. 268.: *Τὴν αἰτιατικὴν οἱ Αἰολεῖς καὶ μόνοι προσθέσει τοῦ ν ἐποίουν τὴν Λητών, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· ἥρων ἐξεδίδαξε γυάρων τὴν ἀνυοδρόμον· αἰτιατικῶς γάρ ἐστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡρώ.* Sapphonis haud dubie est: scripsi ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων. et deinde τὰν τανυσίδρομον.

Fr. 77. Etym. M. p. 2. 45.: *Ἀβακής· κέχρηται αὐτῷ Σαπφώ, οἷον· Ἀλλά τις οὐκ ἔμμιν παλιγκότων ὀργάνων* (Ursinus παλίγκοτος ὀργὰν) *ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρένα ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾷον.* Emendavit Neuius.

Fr. 78. Hephaestio p. 64.: *Καὶ τετράμετρα δὲ ἀπὸ μείζονος ἰωνικὰ ἀκατάληκτα διαφόρως συνέθεσαν· καὶ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαϊκὴν τὴν τελευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφὼ πολλῷ αὐτῷ ἐχρήσατο, οἷον· Εὐμ.* κτλ. V. 1. *Γυρίννως* Neuius, alii; libri

79. [44.]

Σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Λίκα, πέρθεσθ' ἐράταις φόβαισιν
ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρρεισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
εὔανθες ἅπαν γὰρ πέλεται κεὔχαρι ταῖς μακαίραις
μᾶλλον προτόρην· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

80. [43.]

Ἔγω δὲ φίλημ' ἀβροσύναν . . . καί μοι
τὸ λάμπρον ἔρως ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

81. [10.]

. . . Ἀποθναίσκην κάκον· οἱ θέοι γάρ
οὕτω κεκρίκαισιν . . . .

γυρίνω, γυρίννω, ἀργυρίννω, γηρίννως. Choeroboscus Aldi 268. B.: *Καὶ πάλιν· Ἀμορφότερον Μναΐδος, καὶ τῆς ἁπλῶς πυρινῶς. ἔστιν ἡ Μνηΐς αὕτη καὶ ἡ Πυρινὼ ὀνόματα κύρια.* Cf. Etym. M. 243. 51. *Γυρινώ· ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως παρὰ τὸ γυρῖνος, ὃ δηλοῖ τὸν βατράχον, Γυρινώ, ὡς ἔρατος Ἐρατώ, καὶ κλέος Κλεὼ καὶ Κλείω.* Maximus Tyr. XXIV. *Γύρινναν* vocat. — V. 2. *ἀσαροτέρας* Neuius. Vulgo *ἀσαροτέρα σοῦ δ' ἄμ' ἐπώραναν σέθεν τυχοῦσα·* codd. *ἀσ. σ. δ' ἄμ' ἐπ' ὤρανε σέθεν τυχοῖσα·* vel *ἀσαρωτέρα σουδαμὰ πωρανα σέθεν τυχοῖσαν.* ib. *πω ῾ρανα* Blomfieldius, Ahrensius conjecit *οὐδαμ' ἔτ' ὦ ῾ρανα.* ib. *τύχοισα,* Blomfieldius *τύχοις ἄν.* Dubito an hi versus recte conjungantur.

Fr. 79. Athen. XV. p. 674. E.: *Σαπφὼ ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμᾶς λέγουσα τάδε· σὺ δὲ στεφάνοις ὤδικα παρθέσθ' ἐρ. φ. ὅ. ἀνήτω συνερρᾳὶς ἀπαλλαγείσῃ* (unus cod. *ἀπαλλαγίση*) *χ. εὐάνθεα γὰρ π. καὶ χάριτες* (unus cod. *χάρις*) *μάκαιρα μ. προτέρηνα στεφάνω τοῖσι* (vel *στεφανώτοισι*) *δαπυστρέφονται, ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας.* — V. 1. *ὦ Λίκα* Welkerus, *πέρθεσθ'* Seidlerus. — V. 2. *ἀνήτοιο* Ahrensius, *συνέρρεισ'* scripsi, Ahrensius *συνόρρᾳισ',* Schneidewinus *συνείρρᾳισ'* conjecerunt, *ἀπάλαισι* Casaubonus. — V. 3. *εὔανθες ἅπαν* et *κεὔχαρι ταῖς μακαίραις* scripsi. — V. 4. *προτόρην* Seidlerus, *ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται* Casaubonus, nisi forte praestat: *ἀστεφανώτοις γὰρ ἀπυστρέφονται.*

Fr. 80. Athen. XV. 687. A.: *Σαπφώ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὖσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἡδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν λέγουσα ὧδε· Ἐγὼ δὲ φίλημ' κτλ. φανερὸν ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ. ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεῖα τῆς ἀρετῆς.* — V. 1. codd. *φιλημμι ἁβρ.* vel *φιλήμμια βροσύναν.* — V. 2. *ἔρως* Schneidewinus, vulgo *ἔρος.* Nisi forte legendum: *καὶ γὰρ ἔμοι τὸ λάμπρον Ἔρος γλυκέρω ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχεν.*

Fr. 81. Aristotel. Rhetor. II. 23.: *ὥςπερ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν.* Si-

82. [54.]

Καμ μὲν τὲ τύλαν κασπολέω.

83. [45.]

Ὁ πλοῦτος ἄνευ τᾶς ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος,
ἁ δ' ἀμφοτέρων κρᾶσις ἔχει εὐδαιμονίας τό γ' ἄκρον.

84. [72.]

Αὔτα δὲ σὺ Καλλιόπα.

85.

Λαύοις ἀπάλας ἐτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

86. [77.]

Λεῦρο δηῦτε Μοῖσαι, χρύσιον λίποισαι.

---

milia Gregor. in Hermogen. T. VII. p. 1153.: *οἷόν φησιν ἡ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ τοῦτο κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γάρ ἄν, εἴπερ ἦν καλὸν τὸ ἀποθνήσκειν.* At extrema haec non sunt Sapphonis. *ἀποθναίσκην* et *κεκρίκαισιν* Ahrensius.

Fr. 82. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 39.: *τὸ τύλη — μέμνηται Σαπφὼ ἐν δευτέρῳ — κἂν μέν τε τύλαγκας ἀσπόλεια. οὐ γὰρ ὅ τε σύνδεσμος.* quae emendavi et separavi a Fr. 56. conferas Hesychium: *Κασπολέω, ὑποστρέφω*, ubi Hermannus *ἐπιστορέσω* correxit.

Fr. 83. Schol. Pind. Olymp. II. 96.: *καὶ Σαπφὼ· πλοῦτος ἄνευ κτλ.* V. 1. affert idem ad Pyth. V. 1. et Olymp. II. 96.: *Καὶ Σαπφὼ· ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος.* — *τᾶς* addidit Neuius, *ἀρετᾶς* idem scripsit, vulgo *ἀρετῆς*. — V. 2. *ἃ δ'* scripsi, vulgo *ἡ δ' ἐξ.* ib. *ἔχει εὐδαιμονίας τό γ' ἄκρον* scripsi, vulgo *εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἀκρόν.*

Fr. 84. Hephaestio p. 85.: *Δύναται καὶ εἰς τρίτον ἀνάπαιστον διαιρεῖσθαι, εἰ ἀπὸ σπονδείων ἄρχοιτο, οἷον τὸ Σαπφοῦς· Αὐτὰ δὲ σὺ Κ. τοῦ προσοδιακοῦ ἓν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.*

Fr. 85. Etym. M. p. 250. 10.: *Λαύω, τὸ κοιμῶμαι· Σαπφώ· Λαύοις ἁπ. κτλ. λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφοῖ.* Sapphonis fortasse est, quod legitur ap. Hephaest. p. 63.: *οἷον·*

Ἥρην ποτέ φασιν Δία τὸν τερπικέραυνον.

Fr. 86. Hephaestio p. 102.: *Τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἡ Σαπφὼ πεποίηκε· Λεῦρο κτλ. δηῦτε*, legebatur *δηῦτε* vel *δεῦτε*. *χρύσιον* Ahrensius, vulgo *χρύσεον.*

87. [76.]

Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρυσίοισιν ἀνθέμοισιν.
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν, Κλᾶϊς ἁγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν παῖσαν οὐδ' ἐράνναν.

---

88. [53.]

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήᾳ.

89. [52.]

Τί με Πανδίονις, ὦ ῎ραννα, χελίδων.

90. [57.]

Τριβωλέτερ'· οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λώβα.

91. [32.]

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον,
πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφρόδιταν.

Fr. 87. Hephaestio p. 95.: *Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰαμβικοῦ ἑφθημιμεροῦς, ὅπερ ἐὰν παραλλάξῃ τὴν τομήν, γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν· ἔστι κτλ. Τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προείρηται, ἐκ τοῦ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἑφθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ.* Sapphonis haec esse apparet. V. 1. *χρυσίοισιν* Ahrensius, vulgo *χρυσέοισιν.* — V. 2. *ἐμφέρην* scripsi, vulgo *ἐμφερῆ.* ib. *ἔχοισα* Blomfieldius, vulgo *ἔχουσα.* ib. *Κλᾶϊς ἁγαπάτα* Neuius, vulgo *Κλεΐς ἀγαπατά.* Hephaestio videtur *ἁ Κλᾶϊς ἁγαπάτα* legisse. — V. 3. *οὐδέ,* aliquot codd. *οὐ.* ib. *παῖσαν* Ahrensius, vulgo *πᾶσαν.* ib. *ἐράνναν* videtur Sappho *Lesbum* vocavisse, conf. Mosch. III. 90.

Fr. 88. Hephaestio p. 69.: *Τῶν τριμέτρων ἰωνικῶν ἀνακλωμένων τὸ μὲν ἀκατάληκτον· Ζαελεξάμαν κτλ. παρὰ τῇ Σαπφοῖ. Ζαελεξάμαν* unus cod., vulgo *προςελεξάμην,* Schol. *προςελεξάμαν. Κυπρογενήᾳ* Bentlejus, unus cod. *Κυπρογέννᾳ,* vulgo *Κυπρογενείᾳ.*

Fr. 89. Hephaestio p. 66.: *Ὅλα ᾄσματα γέγραπται ἰωνικά, παρὰ Σαπφοῖ· τί με κτλ. ὦ῎ραννα* Is. Vossius, vulgo *ὠράνα.*

Fr. 90. Hephaestio p. 63.: *Τῶν ἰωνικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἔνια καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο τροχαϊκῶν, οἷον· Τριβ. κτλ.* Locus obscurus, *τριβόλετερ* ex hoc loco affert Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1239.

Fr. 91. Hephaestio p. 60.: *Ἔστι δὲ πυκνὸν ἐν τοῖς ἀντισπαστικοῖς τετραμέτροις καταληκτικοῖς τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν ἔχον, ᾧ μέτρῳ ἔγραψεν ᾄσματα καὶ Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου· Γλυκεῖα κτλ.* V. 1. affert etiam Etym. Gud. p. 316, 35., ubi *καὶ οὔτι* scriptum,

92. [60.]

Ἐγὼ δ' ἐμαύτᾳ τοῦτο σύνοιδα.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

93. 94. 95. [73. 69. 35.]

Ὕψοι δὴ τὸ μέλαθρον (Ὑμήναον) ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες,
(Ὑμήναον)
γάμβρος ἐσέρχεται ἶσος Ἄρῃ, μεγάλω πόλυ μείζων
πέρροχος, ὡς ὅτ' ἄοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποισιν.

* * *

Confer etiam Etym. M. p. 505. et Zonaras p. 1190. *κρέκην* unus cod., vulgo *κρέκειν*.

Fr. 92. Apollon. de Pronom. p. 324. B.: *ἐγὼν Αἰολεῖς βαρέως· ἔγων δ' ἔμ' αὔτᾳ τ. σ. Σαπφώ.* Fortasse scribendum *συνώϊδα*. Prorsus alio modo idem hoc fragm. affert p. 363. A: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη· ἔμ' αὔτᾳ τοῦτ' ἔγων σύνοιδα.*

Fr. 93. 94. 95. — Fr. 93. Conjunxi haec, quae divisim legebantur. Namque v. 1. et 2. afferunt Hephaest. p. 129.: *Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφήν, ἀλλὰ μετὰ στίχον κήται, παραλαμβανόμενον ἄλλῳ στίχῳ, μεσύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Σαπφοῖ· Ὕψοι — ἶσος Ἄρηϊ.* et Demetr. de Eloc. CLXVIII. *Ἔστι δέ τις ἰδίως χάρις Σαπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται καὶ ὥσπερ μετανοήσῃ· οἷον· Ὕψι δή, φησί, τὸ μ. ἀείρατε, τέκτονες· γαμβρὸς εἰσέρχεται ἶσος Ἄρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλου πολλῷ μείζων· ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη ἑαυτῆς, ὅτι ἀδυνάτῳ ἐχρήσατο ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἄρηϊ ἶσος ἐστί.* V. 1. *ἴψοι* scripsi, vulgo *ὕψοι, ὑψοῖ, ὕψι, νίψω.* ib. *Ὑμήναον* bis Welckerus, Hephaest. *Ὑμέναιον*, sed libri *Ὑμήναιον.* ib. *ἀέρρετε* Bentlejus, libri *ἀείρετε, ἀείρατε, ἄερα τε.* ib. *τέκτονες* Ahrensius, vulgo *τέκτονες.* — V. 2. *ἐσέρχεται* Seidlerus, *ἔρχεται* Heph., *εἰσέρχεται* Demetr. ib. *ἶσος*, Ahrensius *ἴσσος.* ib. *Ἄρῃ* scripsi, vulgo *Ἄρηϊ.* ib. *ἀνδρός*, quod additum est apud Demetrium, ejeci. ib. *μεγάλω πόλυ* Neuius, vulgo *μεγάλου πολλῷ.* — V. 3. adjeci ex Demetrio de Eloc. CXLVI. *Ἐκ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Σαπφώ φησιν· Πέρροχος κτλ. ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἡ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος· καίτοι ἐξῆν εἰπεῖν, πέρροχος ὥσπερ ἡ σελήνη τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα.* Confer Eustathium ad Il. p. 741, 23. *Αἴλιος Διονύσιος τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν ἢ Εὐαινετίδην ἢ Ἀριστοκλείδην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δέ φασι καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ Μετὰ Λ. ᾠδόν, τὸν*

Οἷον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὕσδῳ
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπηες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐφίκεσθαι.

* * *

Οἵαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὤρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος.

ἁπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον. — Fr. 94. Scholiasta Hermog. T. VIII. p. 883. ed. Walz. V. 1. γλυκύμαλον Schol. Theocr. XI. 39.: τὸ γλυκίμαλόν ἐστι καὶ μήλου γένος. Σαπφώ· γλυκύμαλον ἐρεύγεται ὡς ἄκρῳ ἐπ' ὄσδῳ. Schol. Herm. γλυκὺ μᾶλλον. ib. ἐρεύθεται unus cod., alii εὐρέθεται, εὑρίσκεται. ib. ὕσδῳ Blomfieldius, vulgo ὄσδῳ. — V. 2. μαλοδρόπηες, alii codd. μελαδροπῆες. Respexit huc Himerius I. 4.: Τὰ Ἀφροδίτης ὄργια οἱ ποιηταὶ παρῆκαν τῇ Λεσβίᾳ Σαπφοῖ, καὶ ᾄδειν πρὸς λύραν καὶ ποιεῖν τὸν θάλαμον, ᾗ καὶ εἰσῆλθε μετὰ τοὺς ἀγῶνας εἰς θάλαμον, πλέκει παστάδα, τὸ λέχος στρώννυσι, γράφει παρθένους, νυμφίον ἄγει καὶ Ἀφροδίτην ἐφ' ἅρμα Χαρίτων καὶ χορὸν Ἐρώτων συμπαίστορα. καὶ τῆς μὲν ὑακίνθῳ τὰς κόμας σφίγξασα, πλὴν ὅσαι μιτώποις μερίζονται, τὰς λοιπὰς ταῖς αὔραις ἀφῆκεν ὑποκυμαίνειν, εἰ πλήττοιεν. τῶν δὲ τὰ πτέρα καὶ τοὺς βοσιρύχους χρυσῷ κοσμήσασα, πρὸ τοῦ δίφρου σπεύδει πολιτεύοντας καὶ δᾷδα κινοῦντας μετάρσιον. Et maxime huc pertinet I. 16.: Σαπφοῦς ἦν ἅρα μήλῳ μὲν εἰκάσαι τὴν κόρην, τοσοῦτον χαρισαμένην τοῖς πρὸ ὥρας δρέψασθαι σπεύδουσιν, ὅσον ἄκρῳ τοῦ δακτύλου γεύσασθαι, τῷ καθ' ὥραν τρυγᾶν τὸ μῆλον μέλλοντι τηρῆσαι τὴν χάριν ἀκμάζουσαν, τὸν νυμφίον τε Ἀχιλλεῖ παρομοιῶσαι καὶ εἰς ταὐτὸν ἀγαγεῖν τῷ ἥρῳ τὸν νεανίσκον ταῖς πράξεσιν. Praeterea I, 19.: Φέρε οὖν εἴσω τοῦ θαλάμου παραγαγόντες τὸν λόγον ἐντυχεῖν τῷ κάλλει τῆς νύμφης πείσομεν. Ὦ καλή, ὦ χαρίεσσα, πρέπει γάρ σοι τὰ τῆς Λεσβίας ἐγκώμια. quod ipsum ex hoc Sapphus hymenaeo petitum videtur:

Ὦ κάλα, ὦ χαρίεσσα.

et fortasse Longus Pastoral. III, p. 105. Schaefer.: Καὶ ἦν μῆλον ἐπέπεπτο ἐν αὐτοῖ. ἄκροις ἀκρότατον, μέγα καὶ καλόν, καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐωδίαν ἑνίκα μόνον. Ἔδεισεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἠμέλησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφύλαττε τὸ καλὸν μῆλον ἐρωτικῷ ποιμένει. — Fr. 95. Sapphoni vindicavi, nam omisso poetae nomine leguntur ap Demetrium de Eloc. CVI.: Τὸ ἐπιφώνημα καλούμενον ὁρίζοιτο μὲν ἄν τις λέξιν ἐπικοσμοῦσαν· ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις· τῆς γὰρ λέξεως ἡ μὲν ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἐπικοσμεῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἡ τοιάδε· Οἵαν — καταστείβουσι. ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον τό· χαμαὶ δέ τε κτλ. ἐπενήνεγκται γὰρ τοῖτο τοῖς προενηνεγμένοις κόσμος σαφῶς καὶ κάλλος. V. 1. ὤρεσι Ahrensius, vulgo οὔρεσι. — V. 2. καταστείβοισι Schneidewinus, vulgo καταστείβουσι. Excidisse videtur deinde κάππεσεν vel simile quid.

96. [68.]

Ἕσπερε, πάντα φέρεις, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως·

97.

Ἄϊ πάρθενος ἔσσομαι.

98.

Λώσομεν, ἦσι πάτηρ.

99. [38. 110.]

Θυρώρῳ πόδες ἑπτορόγυιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

Fr. 96. Etymol. M. p. 174. 47.: *Σαπφώ· Ἕσπερε, πάντα φέρων κτλ.* eadem ib. p. 384. et Etym. Gud. p. 212. 43. et 445. 3. ubi recte *φέσπερε* legitur, denique Schol. Eurip. Orest. 1252. Crameri Anecd. II. 444. 17. Scripsi autem *φέρεις* (Ahrensius *φόρεις*) ex Demetrio, qui hunc locum respexit de Eloc. CXLI.: *Χαριεντίζεται δέ ποτε Σαπφὼ καὶ ἐξ ἀναφορᾶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἑσπέρου· Ἕσπερε πάντα φέρεις, φησί, φέρεις ὄϊν, φέρεις αἶγα, φέρεις μητέρι παῖδα. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης.* quae frustra restituere conantur. Respicit huc Himerius Or. XIII. 9. et fortasse III. 2. et 17.

Fr. 97. Crameri Anecd. I, 71. 19.: *Αἰολεῖς τριχῶς· Ἀεὶ π. ἔσομαι· καὶ αἰεὶ καὶ αἰέν.* Prius Schneidewinus, alterum Ahrensius correxit.

Fr. 98. Crameri Anecd. I. 190. 19. *Ἠσί, δώσομεν ἠ. π., φησὶν ἡ Σαπφώ, ἠτὶ δὲ λέγει Ἀλκμὰν ἀντὶ τοῦ ἠσίν.* Prius *ἦσὶ* Grammatici est.

Fr. 99. Hephaestio p. 41.: *Τὸ Αἰολικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· Θυρωρῷ κτλ.* Demetrius de Eloc. CLXVII.: *Σκώπτει Σαπφὼ τὸν ἀγροῖκον νυμφίον καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῆς μᾶλλόν ἐστι τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ᾄδειν, οὐδ' ἂν ἁρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μή τις εἴη χορὸς διαλεκτικός.* Ex hoc carmine videtur petitum, quod habet Synesius Epist. III. p. 160.: *Ὁ δὲ ἀδικούμενος Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφώ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέκροπι διετέλεσεν.* — V. 1. *ἑπτορόγυιοι* Hotchkisius, codd. *ἑπταρόγιοι, ἑπτόργυιοι, ἑπταόργυιοι.* — V. 2. *πεμπεβόηα* Schneidewinus, vulgo *πεντεβόεια*, libri *πεντεβόηα*, Turneb. *πενταβόεια.*

100. [63.]

Ὄλβιε γάμβρε, σοῖ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄρασο,
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ πάρθενον, ἂν ἄρασο.

101. [64.]

Μελλίχροος δ' ἐπ' ἰμέρτῳ κέχυται προσώπῳ.

102. [41.]

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσσον ἴδην, πέλεται ἄγαθος,
ὁ δὲ κἀγαθὸς αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται.

103. [71.]

Ἦρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

104. [78.]

Χαίροισθα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

105. [34.]

Τίῳ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐϊκάσδω;
ὄρπακι βραδίνῳ σε κάλιστ' ἐϊκάσδω.

Fr. 100. Hephaestio p. 120.: *Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθημιμερῶν τῶν εἰς τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα ἡ Σαπφώ· Ὄλβιε κτλ.* V. 1. 2. ἄρασο Ahrensius, libri ἀρῦϊ, ἄρας, ἀρᾶθ', ἄρας.

Fr. 101. Hephaestio p. 102.: *Καὶ ὁ πούς συνῆψε τὴν λέξιν· Μελίχροος δ' ἐφ' ἱμ. κτλ. μελλίχροος* Schneidewinus, codd. *μελίχρονος, μελίχρως, μελίχρους.* ib. *ἐπ'* codd., vulgo *ἐφ'*. Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 100.

Fr. 102. Galenus Protr. c. 8.: *Ἄμεινον οὖν ἐστιν, ἐγνωκότας τὴν μὲν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν, ὀλιγοχρόνιόν τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν καὶ τὴν Λεσβίαν λέγουσαν· Ὁ μὲν γὰρ κ. ὅσσον ἰδεῖν πέλεται, ὁ δὲ κἀγ. ἀ. καὶ κ. ἔσται* V. 1. ἄγαθος adjeci, Hermannus κάλος. — V. 2. ἔσσεται Hermannus, vulgo ἔσται.

Fr. 103. Apollonius de Conj. in Bekk. An. T. II. p. 490.: *Ἆρα· οὕτως κατὰ πᾶσαν διάλεκτον ὑπεσταλμένης τῆς κοινῆς καὶ Ἀττικῆς ἦρα λέγεται. Ἦρ' ἔτι παρθενίης ἐπ., Σαπφώ.* Schol. Dionys. Thrac. ib. p. 968. *Ὁ ἆρα ἐρωτηματικὸς ὢν μηκύνει τὸ ᾱ, συλλογιστικὸς δὲ βραχύνει· τρέπεται δὲ ἑκατέρου τὸ ᾱ εἰς η̄, τὸ μὲν μακρὸν παρ' Αἰολεῦσιν οὕτως· Ἦρ' ἔτι παρθενικὰς ἐπ. παρθενίας* scripsit Hermannus.

Fr. 104. Hephaestio p. 25.: *Καταληκτικὰ καλεῖται μέτρα, ὅσα μεμειωμένον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα· οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· Χαίροισα κτλ. χαίροισθα* Neuius correxit.

Fr. 105. Hephaestio p. 41.: *Αἰολικὰ πεντάμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον· Τίῳ κτλ.* V. 1. *τίῳ* Neuius, codd. *τίω*, Pauwius *τίνι*. V. 2. *κάλιστ'* scripsi, vulgo *μάλιστ'*.

106. [49.]

. . . . Χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, χαῖρε πόλλα.

107. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα πάϊς, ὦ γάμβρε, τοαύτα.

108. 109.

Ὕμεν' Ὑμήναον.
Ὦ τὸν Ἀδώνιον.

110. [51.]

A. *Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λιποῖσ' ἀποίχῃ;*
B. *Οὐκέτι σ' ἥξω, . . ὦ πάρθενέ σ' οὐκέθ' ἥξω.*

Fr. 106. Servius Virg. Georg. I. 31. *Generum pro marito positum multi accipiunt juxta* Sappho *quae in libro, qui inscribitur Ἐπιθαλάμια, ait χαῖρε κτλ. ἀντὶ τοῦ νυμφίε.* Pollux III. 3. 31.: *Σαπφὼ καὶ τὸν ἄνδρα αὐτὸν γαμβρὸν καλεῖ.* V. 2. *χαῖρε πόλλα* scripsi, vulgo *χαῖρε* omissum. Cf. Julian. Epist. LX.: *χαῖρε δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν πολλά, καθάπερ ἡ καλὴ Σαπφώ φησιν.*

Fr. 107. Dionys. Comp. Verb. c. XXV.: *Τοῦτο τὸ κῶλον ἐκ δυοῖν συνέστηκε μέτρων. Μήτε μικρὸν ὁρῶντά τι καὶ φαῦλον ἁμάρτημα, ἑτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ. Εἴ γέ τοι Σαπφικόν τις ἐπιθαλάμιον τουτί· Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν* (codd. aliquot *νῦν*) *παῖς, ὦ γ., τοιαύτα.* Ahrensius *τοαύτα*, reliqua correxit Blomfieldius.

Fr. 108 et 109. Plotius p. 266.: „Hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum monoschematistum est, semper enim duobus dactylis constat: . . . *μήνιον. τὸν Καλυδώνιον.* Sed codex *TECCEPy IAH NION ΩTON ΛΔONION.* Prius ego emendavi, alterum Schneidewinus. — Fr. 109. fortasse pertinet ad Fr. 67.

Fr. 110. Demetrius de Eloc. c. CXL.: *Αἱ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δῆλαί εἰσι καὶ πλεῖσται παρὰ Σαπφοῖ· οἷον ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως, ὅπου νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί· Παρθενία, π., ποῖ με λιποῦσα οἴχῃ; ἡ δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι· Οὐκ ἔτι ἥξω πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἥξω. πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ἢ εἴπερ ἅπαξ ἐλέχθη καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καίτοι ἡ ἀναδίπλωσις πρὸς δεινότητας μᾶλλον δοκεῖ εὑρῆσθαι, ἡ δὲ καὶ τοῖς δεινοτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος.* V. 1. *λιποῖσ' ἀποίχῃ* Blomfieldius. V. 2. ego emendavi.

111.

Φαίνεταί Fοι κῆνος.

112. [95.]

Ὤϊω πόλυ λευκότερον.

113. [98.]

Μήτ' ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα.

114. [85.]

Μὴ κίνη χέραδας.

115. [13.]

Ὄπταις ἄμμε.

116. [82.]

Ἡμιτύβιον σταλάσσων.

117. [89.]

Τὸν Fὸν παῖδα κάλει.

Fr. 111. Apollon. de pronom. p. 366. A. *Αἰολεῖς οὖν τῷ F· φαίνεταί Fοι κῆνος. Σαπφώ.* Male vulgo referunt ad Fr. 2.

Fr. 112. Athen. II. p. 57. D.: *Σαπφὼ τὸ ὠὸν τρισυλλάβως καλεῖ — καὶ ὤΐου π. λ. ὤΐω* Ahrensius.

Fr. 113. Moschopul. Opusc. p. 86. ed. Titz.: *ὡς παρὰ Σαπφοῖ· μήτ' ἐμοὶ κτλ.* Cf. Diogenian. VI. 56.

Fr. 114. Schol. Apoll. Rhod. I. 1123.: *χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων — μέμνηται καὶ Σαπφώ· Μὴ κενὴ χεράδος.* Rectius Etymol. M. p. 808. 35. *μὴ κίνει χεράδας. κίνη* Ahrensius restituit.

Fr. 115. Apollon. de pronom. p. 387. A.: *Ἡμᾶς, ἄμμε Αἰολεῖς· ὀπτᾶς ἄμμε, Σαπφὼ πρώτῳ, ὄπταις* Ahrensius.

Fr. 116. Schol. Aristoph. Plut. v. 729.: *Ἡμιτύβιον· ἀντὶ τοῦ σουδάριον, ῥάκος ἡμιτριβὲς λινοῦν τι, οἷον ἐκμαγεῖον· καὶ Σαπφώ· ἡμ. σταλ.*

Fr. 117. Apollon. de pronom. p. 396. B.: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· τὸν ἐὸν π. καλεῖ. Σαπφώ. Fόν* Volgerus scripsit.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

118. [137.]

Παῖδες, ἄφωνος ἐοῖσα τότ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
ἁ Ἑρμοκλείδα τῶ Σαϋλαϊάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλεΐσον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
δέξατο Περσεφόνας κνάνεος θάλαμος,
ἃς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοίας.

---

121. [90.]

Athenaeus XII. p. 554. B.: *Φυσικὸν δή τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν, ὅθεν αἵ τε περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται· καὶ Σαπφὼ φησιν ἰδεῖν ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλήν.* **fortasse** *παῖδ' ἀγανήν* **scribendum est.**

Fr. 118. Anthol. Pal. VI. 269.: *Ὡς Σαπφοῦς· εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὗ κεῖται τοῦ κυρου Μιχαηλῖ· πόθεν οὖν ἐγράφη οὐκ οἶδα.* **Neque in hoc neque in sequentibus epigrammatis Acolicam revocavi dialectum. V. 1.** *παῖδες*, **Jacobsius conjecit** *παιδνός*. **ib.** *τότ'* **Meinekius, nisi malis** *τόκ'*, **cod.** *τετ'*. **ibid.** *ἔρηται*, **cod.** *ἐρῆτα*. — **V. 3.** *Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ*, **cod.** *αἰθοπίαι με κόραι*. **ib.** *Ἀρίστα* **Meinekius,** *Ἀρίστᾳ* **Neuius, vulgo** *ἀρίστα*. — **V. 4.** *ἁ Ἑρμοκλείδα τῶ Σαϋλαϊάδα* **Meinekius, cod.** *ἑρμοκλείταο τὼς αὖν ἄϊάδα*. — **V. 6. affert Suidas v.** *εὐκλεΐσον*.

Fr. 119. Anthol. Pal. VII. 489.: *Σαπφοῦς εἰς τιμάδα ὁμοίως πρὸ γάμου τελευτήσασαν*. — **V. 1.** *θανοῦσαν*, **corrigunt** *θανοῖσαν*. — **V. 3.** *ἀποφθιμένας*, **cod.** *ἀπὸ φθιμένας*. **ib.** *νεοθᾶγι σιδάρῳ* **Jacobsius, cod.** *νεοθαγεῖσι δηρωι*. **Planudes** *νεοθηγεῖ χαλκῷ*.

Fr. 120. Anthol. Pal. VII. 505.: *Εἰς πελάγωνα Σαπφοῦς*. **V. 1.** *ἐπέθηκε*, **Planud.** *ἀνέθηκε*. **ib.** *Μενίσκος*, **videtur scribendum** *Μυνίσκος*, **cod.** *βερίσκος*. — **V. 2.** *κακοζοίας* **Scaliger, cod.** *κακοζώας*, **Plan.** *κακοζωΐας*.

122. 123. [96.]

Demetrius de elocut. 102.: *Τοῦ αὐτοῦ τῆς ὑπερβολῆς εἴδους καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρότερος εὐδίας, καὶ τὰ Σαπφικά· Πόλυ πάκτιδος ἁδυμελεστέρα, χρύσω χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦται χάριτες ἐκ τῶν ὑπερβολῶν εὑρηνται, καίτοι διαφέρουσιν.* et *χρύσω χρυσοτέρα* **supra jam attulit c. 129. Cf. Gregorius in Hermog. p. 914.:** *Αἰσχρῶς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφοῦς, οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἁπαλωτέρα, πηκτίδος ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἁβροτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα.*

124. [97.]

Maximus Tyr. XXIV.: *Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν Ἔρως εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο Σαπφὼ ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυκύπικρον καὶ ἀλγεσίδωρον· τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, Σαπφὼ μυθοπλόκον.*

125. [105.]

Julianus Epist. XVIII.: *Ἵνα σέ, τὸ μέλημα τοὐμόν, ὡς φησιν ἡ Σαπφώ, περιπτύξωμαι.* **Cf. Theodorus Hyrtacenus in Epist. XV. 40. Cod. Bibl. Reg. Paris. T. V.:** *Καὶ καταπαῦσαι πρὸς σέ, τὸ ἐμὸν μέλημα, Σαπφὼ φησιν ἡ σοφή.*

126.

Aristides T. I. p. 425. ed. Dind.: *Τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς πόλεως ἑστηκὸς γάνος, οὐ διαφθεῖρον τὰς ὄψεις, ὡς ἔφη Σαπφώ, ἀλλ' αὔξον καὶ τρέφον καὶ ἄρδον ἅμα εὐθυμίᾳ· ὑακινθίνῳ μὲν ἄνθει οὐδαμῶς ὅμοιον, ἀλλ' οἷον οὐδὲν πώποτε γῇ καὶ ἥλιος ἀνθρώποις ἔφηναν.*

127. [119.]

Pollux VI. 107.: *Ἀνακρέων καὶ ἀνήτῳ στεφανοῦσθαί φησιν, ὡς καὶ Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖος, οὗτοι δὲ ἄρα καὶ σελίνοις.*

128. [120.]

Philostratus Imagg. II. 1.: *Τοσοῦτον ἁμιλλῶνται αἱ παρθένοι, ῥοδοπήχεις καὶ ἑλικώπιδες καὶ καλλιπάρῃοι καὶ μελίφωνοι, Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα.*

Paulo aliter Aristaenetus I. 10.: *Πρὸ τῆς παστάδος τὸν ὑμέναιον ᾖδον αἱ μουσικώτεραι τῶν παρθένων καὶ μειλιχόφωνοι, τοῦτο δὴ Σαπφοῦς τὸ ἥδιστον φθέγμα.* **Sappho fortasse dixerat** *μελλιχόφωνοι.*

129. [123.]

Strabo XIII. p. 615.: *Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἀπ' Ἐλαίας πόλεως Αἰολικῆς ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῇ Λέκτῳ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστι. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἰγά τινες ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγάν, ὡς ἀκτὰν καὶ ἀρχάν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσιν — ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγὰ κέκληται, ὡς Σαπφώ φησι, τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.*

130. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26.: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ.* **at vero Argument. Theocr. XIII.:** *Σαπφὼ (Ἔρωτα) Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ.* **Cf. Pausanias IX. 27.:** *Σαπφὼ ἡ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς τὸν Ἔρωτα ἦσεν.*

131. [81.]

Maximus Tyrius XXIV.: *Τὸν Ἔρωτά φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει που καὶ Σαπφὼ τῇ Ἀφροδίτῃ* **(ita lego, vulgo** *Σαπφοῖ ἡ Ἀφροδίτη)* *ἐν ᾄσματι· Σοί τε κάλος θεράπων Ἔρως.* **(vulgo** *σύ τε.)*

132. [115.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57.: *Περὶ δὲ τὸν τῆς Σελήνης ἔρωτα ἱστορεῖ Σαπφὼ καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης· λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ἐν τῷ Λάτμῳ τῷ ὄρει.*

133. [126.]

Schol. Hesiod. Op. et D. v. 73.: *Σαπφώ φησι τὴν Πειθὼ Ἀφροδίτης θυγατέρα.*

134. [127.]

Pausanias I. 29. 2.: *Κατιοῦσιν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Σαπφοῦς, τῆς Ἀρτέμιδός εἰσιν ἐπικλήσεις αὗται. λεγόμενον δὲ καὶ ἄλλον ἐς αὐτὰς λόγον εἰδὼς ὑπερβήσομαι.*

135. [131.]

Pausanias VIII. 18. 2.: *Καίτοι γε καθαρεύειν γε τὸν χρυσὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ἥ τε ποιήτρια μάρτυς ἐστὶν ἡ Λεσβία, καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς ἐπιδείκνυσιν.* **Scholiasta Pindari Pyth. IV. 407.:** *ὁ χρυσὸς ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός, κεῖνον οὐ σῆς οὐδὲ κὶς δάπτει, βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν.* **At Pindari hoc est fragmentum.**

136. [129.]

Servius ad Virgil. Aen. VI. 21.: „Quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in Lyricis et Bacchylides in dithyrambis et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus."

137. [130.]

Servius ad Virgil. Ecl. VI. 42.: „Prometheus Japeti et Clymenes filius post factos a se homines dicitur auxilio Minervae coelum ascendisse, et adhibita facula ad rotam solis ignem furatus, quem hominibus indicavit. Ob quam causam irati dii duo mala immiserunt terris, febres et morbos, sicut et Sappho et Hesiodus memorant."

138. [132.]

Philostratus Epist. 73.: *Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ, καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκωμίῳ, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα.*

139. [134.]

Himerius Oratt. XIII. 7.: *Τὰ δὲ σά, ὦ Βασίλειε, νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ κόμῃ τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύκνοις ἔποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν, Μούσαις Χάρισί τε ὁμοῦ συγχορεύσαντα.*

140.

Eustath. Opusc. p. 345. 54. ed. Taf. *Φιλία τις δηλαδὴ πολυρέμβαστος καὶ καλὸν δοκοῦσα, εἴποι ἂν ἡ Σαπφώ, δημόσιον (δαμόσιον).*

141. [116.]

Suidas: *Ἀηδὼν καὶ ἀηδοῦς ὡς Σαπφὼ κατὰ Μιτυληναίους.* **Cf. Schol. Soph. Ajac. v. 623.**

142. [103.]

Grammat. in Bekk. Anecd. T. I. p. 370.: *Ἄκακος, ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοήθης. οὕτω Σαπφώ.*

143. [112].

Etymol. M. p. 77. 3.: *Ἀμαμαξύς, ἡ ἀναδενδράς — Σαπφὼ διὰ τοῦ δ λέγει ἀμαμάξυδες.* **Cf. Grammat. in Bekkeri Anecdot. T. III. p. 1317. Suidas v.** *Ἀμάμυξις* **et v.** *Ἀναδενδράδα.*

144. [118.]

Etymol. M. p. 77. 19.: *Ἀμάρα· παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ αἴρεσθαι, ἄμη δέ ἐστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.* **quo verbo Sappho videtur usa esse, siquidem ap. Orionem p. 3. 12. legitur:** *παρὰ τὸ τῇ ἄμεν αἴρεσθαι καὶ ὀρύττεσθαι· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Σαπφοῦς.*

145. [114.]

Apollonius de adv. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 596.: *Ὃν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ τὸ ἐρυσάρματες, τὸ λῖτα, παρὰ Σαπφοῖ τὸ αὔα.* **Cf. Etym. M. p. 174. 38. et Gudian. p. 95. 21.**

146. [109.]

Etymol. M. p. 174. 48.: *Αὔως ἡ ἠώς, τουτέστιν ἡ ἡμέρα· οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· Σαπφώ· πότνια αὔως.*

147. [101.]

Pollux VII. 48.: *βεῦθος, ὡς Σαπφώ.*

148. [102.]

Phrynichus in Bekkeri Anecdot. T. I. p. 33.: *Σαπφὼ δὲ γρύτην καλεῖ τὴν μύρων καὶ γυναικείων τινῶν θήκην.*

149. [107.]

Hesychius v. *Ἕκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ, Σαπφὼ δὲ τὸν Αἴα, Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον.*

150.

Crameri Anecd. T. IV. p. 325. 27.: *Καὶ ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἀντὶ τοῦ δ ζ παραλαμβάνεται, ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἡ Σαπφὼ ζάβατον λέγει.*

151. [117.]

Schol. Hom. Il. ξ. 241.: *Τῷ χαρακτῆρι γινόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρὰ Εὐπόλιδι εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης.*

152. [99.]

Eustath. Il. p. 459. ed. Bas.: *Ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις λέγει ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης καὶ ὅτι τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ, διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.*

153. [115.]

Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1389.: *Κίνδυν, κίνδυνος, οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον.*

154. [121.]

Johannes Alexandr. p. 4. ed. Dindorf.: *Ἡ ὀξεῖα ἢ ἐν τέλει τίθεται ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἢ πρὸ δύο, πρὸ τριῶν δ' οὐκέτι· τὸ γὰρ Μήδεια παρὰ Σαπφοῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν ει διφθογγον διεῖλεν.*

155. [18.]

Antiatt. Bekk. Anecd. T. I. p. 108.: *Μύῤῥαν τὴν σμύρναν, Σαπφὼ δευτέρῳ.*

156.

Crameri Anecd. T. I. p. 278. 17.: *Καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν Μωσάων παρὰ Λάκωσι, παρὰ δὲ Σαπφοῖ Μοισάων.*

157. [104.]

Phrynichus p. 305. ed. Lobeck.: *Νίτρον· τοῦτο Αἰολεὺς μὲν ἂν εἴποι, ὥςπερ οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τοῦ ν, Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον.*

158. [111.]

Schol. Hom. Il. III. v. 219.: *Ὥστε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ τὸ πολυΐδριδι, εἰ μὴ ἄρα ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλίθη.*

159. [108.]

Photius p. 81. 12.: *Θάψος· ξύλον, ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας, ὃ Σαπφὼ Σκυθικὸν ξύλον λέγει.* **Cf. Schol. Theocrit. II. 88.**

160. [113.]

Etymol. M. p. 759. 25.: *Οἱ Αἰολεῖς φασι· Τίοισιν ὀφθάλμοισιν, ὡς παρὰ Σαπφοῖ.* **Cf. Apollon. de Syntaxi p. 111.**

161. [100.]

Pollux VI. 98.: *Μεσόμφαλοι φιάλαι καὶ βαλανειόμφαλοι τὸ σχῆμα προσηγορίαν ἔχουσιν, χρυσόμφαλοι δὲ τὴν ὕλην, ὡς αἱ Σαπφοῦς χρυσαστράγαλοι.*

X.

ERINNA.

ΗΛΑΚΑΤΗ.

1.

Τούτω κἠς Ἄϊδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὄσσε κατέῤῥει.

2.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἑταίραν.

Erinna. Fr. 1. Stobaeus Floril. CXVIII, 4. *Εἰρήνης.* **Sic codd., recte Meinekius** *Ἠρίννης.* — **V. 1.** *τούτω κἠς* **scripsi, vulgo** *τοῦτό κεν εἰς.* — **V. 2.** *σιγᾷ* **Ursinus, vulgo** *σιγά.* **ib.** *κατέῤῥει,* **fortasse legendum** *καταγρεῖ.*

Fr. 2. Athen. VII. 283, D.: *Ἤρινά τε (μνημονεύει τοῦ πομπίλου), ἣ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτιον· Πομπίλε κτλ.* **Ἤρινα cod. opt., vulgo** *Κορίννα.* **V. 1.** *ἰχθύ* **Dindorfius, vulgo** *ἰχθῦς, codd. ἰχθῦν.* — **V. 2.** *πομπεύσαις* **Stephanus, vulgo** *πομπεύσας.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Λέξ' ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα, λῶστε Προμαθεῦ·
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν·
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

4.

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες.
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό·
χὤτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤρινν᾽ ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

5.

Νύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀΐδᾳ·
„Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα·" τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,

Fr. 3. Epigrammata. Anth. Pal. VI. 352. Ἠρίννης. — V. 1. δέξ' ἀταλᾶν Jacobsius, cod. δεξαταλαν, Plan. ἐξ ἁπαλῶν. — V. 2. Jacobsius transposuit τὶν σοφίαν ὁμαλοί. — V. 4. αὐδὰν Ursinus, vulgo αὐγάν. ib. ἦς κ' cod., ἧς Plan.

Fr. 4. Anth. Pal. VII. 710. Ἠρίννης Μιτυληναίης εἰς βρυκίδα (Βαυκίδα) τὴν Μιτυληναίαν, Ἠρίννης δὲ συνεταιρίδα. V. 1. στᾶλαι, Schneidewinus conjecit στάλα. — V. 3. ἐμὸν Salmasius, cod. ἐμοῖς. — V. 4. ἑτεροπτόλιες scripsi, cod. ἑτερωι πόλιος, Jacobsius scripsit ἑτέρας πόλιος. — V. 6. Βαυκίδα, cod. βρυκίδα. — V. 7. Τηλία Schneidewinus. ὡς εἰδῶντι Heringa, cod. τηωι δως ειδωντι.

Fr. 5. Anth. Pal. VII. 712. Εἰς Βαυκίδα τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν. Ἠρίννης. Leonidas vel Meleager Anth. Pal. VII. 13. 4. Ἦ ῥά τόδ' ἔμφρων Εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἔσσ', Ἄϊδα ex hoc carmine affert, verum non videtur epigramma ab Erinna profectum, sed serius ab alio ad similitudinem ep. 4. compositum. V. 3. τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' Jacobsius, cod. τά δέ τοι καλὰ τὰ μεθ'. — V. 4. ὠμοτάταν Salmasius, cod. ὄμματα τά. ib. τύχαν Brunckius, cod. τύχαι.

ὡς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἐφ' αἷς ἀείδετο πεύκαις,
ταῖσδ' ἐπὶ καδευτὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾷ·
καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
ἐς θρηνῶν γοερῶν φθέγμα μεθηρμόσαο.

XI.

STESICHORUS.

I. ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑι.

1. [1.]*)

. . . – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – – – – – ⏑ ⏑
. . . Ἑρμᾶς μὲν ἔδωκεν
τοῖσι Διοσκούροις Φλόγειόν τε καὶ
Ἄρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργας·
Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

V. 5. cod. Pal. novam inscriptionem addit *Εἰς τὴν αὐτὴν βαυκ.* ib. ὃς Brunckius, cod. ὅς. ib. *ἐφ' αἷς ἀείδετο* Schneidewinus, cod. *ἐφ' αἷς ᾐδετο*, Jacobsius *ἐφ' αἷς καλὸς ᾄδετο.* — V. 6. *ταῖς ἐπὶ καδευτὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾷ* Jacobsius, cod. *τὰν δ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφ. πυρκαϊάς.* — V. 7. *μολπαῖον* scripsi, vulgo *μολπαίαν.*

Stesichorus. Fr. 1. Etym. Gud. *Κύλλαρος· ἵππος Κάστορος, παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς· Στησίχορος ἐν τοῖς ἐπιπελίοις ἄθλοις* (*ἐπὶ Πελίᾳ* correxit Sturzius) *τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Διοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον. Ἥραν δ' ἑλιόμενος παρὰ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων κτλ.* Similia Etym. M. p. 544. 54. et Suidas v. *Κύλλαρος.* et Grammaticus in Crameri Anecd. T. II. p. 456. 4. nisi quod ultima paulo melius exhibent: *Ἥραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.* V. 1. et 2. de conjectura restitui. — V. 3. *Ποδάργας*, Etym. M. et Gud. *Ποδάργης.* — V. 4. Hemsterhusius emendavit, conferas Philargyrium in Virgil. Eclog. III, 89. *Xanthum dicit et Cyllarum equos, quos Neptunus Junoni dedit, illa Castori et Polluci, ut poetae Graeculi fabulantur.* Probum in Georg. I, 12. *Etiam poetae tradunt, a Neptuno donatum equum Adrasto Arionа, et Junoni Xanthum et Cyllaron, quos illa dederit Castori et Polluci.* Tertullian. de Spectacul. IX, 94, A.

*) Numeri adjecti sunt editionis Kleinianae.

2. [2.]

. . ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

. . *Φέρεσθε τὰ παρθενόδωρα,*
σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏓

Θρώσκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελέαγρος.

4.

Χειροβρῶτι δεσμῷ.

Fr. 2. Athen. IV. 172, D.: *Πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Πανύασιν Σέλευκος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνεις, προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν Ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος· Φέρεσθε κτλ.* Et rursus ex Stesichoro affert XIV, p. 645. E. v. 2. et 3. *χόνδρον — χλωρόν.* — V. 1. *τὰ παρθενόδωρα* Kleinius, vulgo *τῇ παρθένῳ δῶρα.* — V. 2. *σασαμίδας* Casaubonus, nisi quod *σησαμίδας* scripsit, codd. *δωρὰς* (*δορὰς*) *ἀσαμίδας.* Illud apparet, hoc carmen ab aliis Ibyco, ab aliis Stesichoro vindicatum esse.

Fr. 3. Athenaeus IV. p. 172. E.: *Ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστίν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· Ὅς δουρὶ πάντας νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ· οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς. Ὁ γὰρ Στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ᾄσματι τοῖς Ἄθλοις· Θρώσκων κτλ. μὲν ἄρ'* Kleinius, vulgo *μὲν γάρ.*

Fr. 4. Zenobius VI. 44. *Χειροβρῶτι δεσμῷ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῷ χεῖρε. ἐδεήθη γὰρ ἔν τινι πειρᾷῳ* (Hermannus conjecit *ἐδέθησαν γὰρ ἔν τινι σπείρᾳ*)· *Στησίχορος εὐναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελίαν ἄθλων,* ubi Schneidewinus emendavit: *ὡς Στησ. ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων.* Cf. Suidas et Hesychius v. *χειροβρῶτι δεσμῷ.*

II. ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.

5. [5.]

⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ –

Δὴ τότε γεννήθη σχεδὸν ἀντιπέραν κλεινᾶς Ἐρυθείας Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ πᾶγας ἀπείρονας, ἀργυροῤῥίζους, ἐν κευθμῶνι πέτρας.

6. [6.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 287.: *Ἔστιν ὁ Γηρυόνης Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος· Στησίχορος δὲ ἐξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἐξ πόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι.*

7. [7.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

8. [10.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –

Fr. 5. Strabo III. p. 148.: *Ἐοίκασιν οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν· διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνος βουκόλου, διότι γεννηθείη (γεννηθεὶς* aliquot codd.*) σχεδὸν ἀντιπέραν κτλ.* At *διότι* ferri nequit, nam ipsa Stesichori verba Strabonem afferre apparet, itaque scripsi v. 1. *δὴ τότε γεννήθη.* — V. 2. *πᾶγας* Schneidewinus, vulgo *πάγας.* — V. 3. *ἐν κευθμῶνι πέτρας* Hermannus, libri *ἐν κευθμώνων πέτραις* vel *πέτρας.*

Fr. 7. Athen. XI. p. 499, A. *Στησίχορος τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ ποτήριον σκίφειον δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους· Σκύφειον κτλ.* V. 1. *σκυφίον* unus cod., vulgo *σκύφειον.* Ceterum cf. Athenaeus ibid. p. 499, E.: *Τὸ ἐν Γηρυονηΐδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει.* — V. 2. *πῖεν* Casaubonus, codd. *πῖ'*. Fortasse Stesichori est fragmentum, quod legitur apud Athenaeum XI. p. 781, D.:

Ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
χρύσεον αἶψα ποτήριον . . .

Ἄελιος δ' Ὑπερionίδας δέπας ἐσκατέβαινεν
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδάς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον ποσὶν Διὸς παῖς.

9. [8.]

Pausanias VIII. 3. 1.: *Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ ὁ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος ἐν Γηρυονηΐδι ἐποιήσατο μνήμην.*

10. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 212.: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν καλεῖσθαί φησιν.*

III. *ΚΕΡΒΕΡΟΣ.*

11. [11].

Pollux X. 152.: *Ἀρυβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι καὶ ἐν τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ.* **Eadem Grammatic. in Bekk. Anecd. T. I. p. 444. Suidas v.** *Ἀρύβαλλος.*

IV. *ΚΥΚΝΟΣ.*

12. [12.]

Schol. Pindari Ol. X. 19.: *Ἐράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς, παρορμήσαντος Ἄρεος τὸν Κύκνον. Ἐμαχέσατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν Κύκνος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν ἀπεκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἄρει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι, καὶ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε. Συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης ἔφυγε δείσας Ἡρακλῆς,*

Fr. 8. **Athen. XI. p. 469, E.:** *Ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν· Ἄλιος κτλ.* **Ex Geryonide esse haec ostendit idem XI. 781, A.:** *Τὸν Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν Ὠκεανόν· ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ὁρμῶντα.* **Cf. Eustath. p. 1632. V. 1.** *Ἀέλιος* **Schweighaeuserus, vulgo** *Ἄλιος.* — **V. 3.** *ἀφίκοιθ'* **Blomfieldius, vulgo** *ἀφίκηθ'.* — **V. 5.** *ποσὶν Διὸς παῖς* **scripsi, vulgo** *ποσσὶ παῖς Διός.*

συμβαλλομένου Ἄρεος τῷ παιδὶ Κύκνῳ, ἀλλ' ὕστερον Ἡρακλῆς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε· Στησίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύκνῳ.

V. ΣΚΥΛΛΑ.

13. [14.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 828.: *Στησίχορος ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.* **Cf. Eustath. Od. p. 1714.**

VI. ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

14. [15.]

. . – ◡ ◡ – ◡ – ⏑
⏓ ◡ ◡ – ⏑
Κρύψε δὲ ῥύγχος ἄκρον
γᾶς ὑπένερθεν.

VII. ΕΥΡΩΠΕΙΑ.

15. [16.]

Scholiast. Eurip. Phoeniss. v. 674.: *Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ·] ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν Ἀθηνᾶν ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν.*

VIII. ΕΡΙΦΥΛΑ.

16. [18.]

Sextus Empir. adv. Math. I. 261.: *Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ εἰπών, ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾷ (ὁ Ἀσκληπιός).* **Paulo accuratius Apollodor. III. 10. 3.:** *Εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στησίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ.* **Eadem Schol. Eurip. Alcest. 2. et Pindari Pyth. III. 96.**

IX. ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

17. [74.]

. . . ⏓ ◡ ◡ – ◡ ◡ –
– ⏓ ◡ ◡ – ◡ ◡ – ⏑ ⏓ ◡ ◡ – ◡ ◡ – – ⏓ ◡ ⏑
– ⏓ ◡ – ⏑ ⏓ ◡ – ⏑ ⏓ ◡ ◡ – ◡ ◡ – – ⏑ ⏓ ◡ ◡ – ◡ – ⏑
⏓ ◡ ◡ – ◡ ◡ . . . .

Fr. 14. Athen. III. 95, D.: *Στησίχορός τέ φησιν ἐν Συοθήραις· Κρύψαι κτλ.* **ubi** *κρύψε* **Dindorfius emendavit.**

Fr. 17. Schol. Eurip. Orest. p. 243.: *Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα*

... *Οὕνεκα Τυνδάρεως*
ῥέζων ἅμα πᾶσι θεοῖς μιᾶς λάθετ' ἠπιοδώρου Κύπριδος·
κείνα δὲ Τυνδάρεω κόραις χολωσαμένα διγάμους τε καὶ
τριγάμους τίθησιν
καὶ λιπεσάνορας.

18.

. . ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
Ἑλένα ἑκοῦσ' ἀπῆρε.

19. [24.]

Ὤικτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασι-
λεῦσιν.

20.

Schol. Theocrit. XVIII. 1.: *Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἑλένης Ἐπιθαλάμιον καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης Ἐπιθαλαμίου.*

21. [28.]

Pausanias X. 27.: *Εἰς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησεν, ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.*

διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. Ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως· Οὕνεκα κτλ. Ad hoc carmen probabiliter retulit Welckerus. — V. 2. ἅμα πᾶσι Schœmannus, vulgo ἅπασι. ibid. *λάθετ'*, vulgo *λάθετο*. — V. 3. *κόραις* Schoemannus, vulgo *κούραις*. ib. *χολωσαμένα* Kleinius, vulgo *χολωσαμένη*.

Fr. 18. Ptolem. Hephaest. IV. p. 320. Gale.: *Ἀρχέλαος ὁ Κύπριος Στησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητοῦ Ἑλένην Ἰμεραίαν ἐρωμένην γενέσθαι, Μικύθου θυγατέρα· ἀποστᾶσαν δὲ Στησιχόρου καὶ πρὸς Βούπαλον πορευθεῖσαν ἀμυνόμενον τῆς ὑπεροψίας τὸν ποιητὴν γράψαι· Ἑλένη κτλ. Ψευδῆ δὲ τὸν περὶ τῆς πηρώσεως εἶναι λόγον.*

Fr. 19. Athenaeus X. p. 456. F.: *Ἀνακομίζοντος αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν· Ὤικτειρε κτλ.* Cf. Eustath. p. 1323. ubi *Διὸς κούροις* legitur. De Helena haud dubie intelligenda sunt.

Fr. 20. Puto Stesichorum et Ilii devastationi et Helenae inseruisse epithalamium; prius intellexit Schol. Theocriti et fortasse huc potius referendum est Fr. 30.

22. [30.]

Pausanias X. 26. 1.: *Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.*

23. [31.]

Pausanias X. 26. 2.: *Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸν ὑποστάτην ἐπὶ τοῖ ἐδάφους κάθηται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατράσι ἀριθμήσαι ἄν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἰμεραίου τὴν ᾠδήν.*

24. [33.]

Harpocratio p. 104.: *Καθελών, ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας· ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι.* **Eadem Photius p. 122. 1. et Suidas v. *καθελών*.**

25. [26.]

Athenaeus XIII. p. 610. C.: *Ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ τινας, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδου Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος, οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν.* **Cf. Eustath. p. 1698.:** *Φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας τινὲς μέν, ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι.*

26. [27.]

Schol. Eurip. Orest. 1287.: *Ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων· φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.*

27. [20.]

Schol. Hom. Il. II. 339.: *Τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλασσόμενος μή ποτε ἕνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὅρκον, ἢ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμύνειν. Διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἁρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Ἱστορεῖ Στησίχορος.*

28. [21.]

Pausanias II. 22. 7.: *Εἰλειθυίας ἐστὶν ἱερόν, ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίθῳ Θησέως ἀπελθόντος ἐς Θεσπρωτοὺς Ἀφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἑάλω καὶ ἤγετο ἐς Λακεδαίμονα Ἑλένη· ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρί, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἄργει καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἱδρυσαμένην τὸ ἱερόν, τὴν μὲν παῖδα, ἣν ἔτεκε, Κλυταιμνήστρᾳ δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι· αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάῳ γήμασθαι. Καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος κατὰ ταὐτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν.*

X. *ΕΛΕΝΑ.*

29. [44.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις
οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

Fr. 29. **Plat. Phaedr. 243, A.** *Ἔστι τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἔγνω, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν, οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς· Οὐκ κτλ. Ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν.* — **V. 1.** afferunt **Athenaeus XI. p. 505. B. Maximus Tyr. XI. p. 320. Philostr. vit. Apoll. VI. 6.** ubi *ἔστιν* et *ὁ λόγος* legitur, denique **Cic. ad Att. IX. 12.** ubi *οὗτος* omissum. — **V. 2.** *οὐδ'* codd., vulgo *οὐ γάρ.* ib. *νηυσὶν*, Naekius *ναυσὶν* scripsit. Dixerat autem, ut videtur, Stesichorus deinde apertius, Troes Helenae tantum imaginem secum abduxisse, vid. Aristid. T. II. p. 72. ed. Dindf.: *Ὥσπερ οἱ Στησιχόρου Τρῶες, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες ὡς αὐτήν*, unde versum Stesichoreum finxit Tzetzes ad Lycophr. 113.: *Λέγουσιν, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκε καὶ οὕτως ἔπλευσεν ἐς Τροίαν, ὥς φησι Στησίχορος· Τρῶες οἱ τότ' ἦσαν Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.* Cf. **Plato Rep. IX, 586, C.:** *Τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησιχόρου φησὶ γενέσθαι περιμάχητον ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς.* **Dio Chrys. T. I. 323. Rsk.:** *Τὸν μὲν Στησίχορον ἐν τῇ ὕστερον ᾠδῇ λέγειν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσειεν ἡ Ἑλένη οὐδαμόσε.* Multum

30. [46.]

⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρρινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

31. [47.]

Athenaeus X. p. 451. D.: *Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένῃ λιθαργύρεον ποδονιπτῆρα ἔφη.*

XI. *ΝΟΣΤΟΙ.*

32. [34.]

Pausanias X. 26. 1.: *Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐποίησεν ἐν Νόστοις (Στησίχορος) θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἱκετάονος.* **Cf. de** *Νόστοις* **Tzetz. Posthomer. 750. et Phalar. Epist. IX.**

XII. *ΟΡΕΣΤΕΙΑ.*

33. [38.]

Grammat. Bekkeri Anecd. T. II. p. 783.: *Στησίχορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀρεστείας τὸν Παλαμήδην λέγει εὑρηκέναι (τὰ στοιχεῖα).* **Cf. ibid. p. 786. et Crameri Anecd. T. IV. p. 318. 18.**

---

discrepat **Schol. Aristid. T. III. p. 151.:** *εἰς Στησίχορον αἰνίττεται· λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἐλθὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου τῆς Φάρου ἁρπρέθη παρὰ τοῦ Πρωτέως τὴν Ἑλένην καὶ αὐτῆς εἴδωλον ἐδέξατο κτλ.* **Aristides** autem nihil aliud dixerat **T. I. p. 212,** nisi: *ὥςπερ τῶν ποιητῶν φασί τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι.* **Cf. Eustath. ad Il. II, v. 158.** *Palinodiam* **Stesichori plurimi respiciunt, ut Isocrates Helen. Encom. 29. Horat. Epod XVII. 42. ibiq. Schol. et Schol. ad Od. I. 16. 28. Plato Epist. III. Lucian. Ver. Histor. II. 15. et pro imagg. c. 15. Aristides T. II. p. 364. Galen. T. IV. p. 8. ed. Bas. Suidas v.** *Στησίχορος.* **Etym. M. v.** *παλινῳδία.* **Irenaeus adv. Haeres. I. 23. Dio Chrysost. Or. II. p. 77. ed. Reisk. Himer. Or. XXII. 5. Liban. Epist. p. 841. Hieronym. adv. Rufin. I. p 359. et Epist. 69. p. 608. et 76. p. 641. Tertullian. de anim. c. 46. Eustath. Il. p. 849. 47. maximeque Hermias ad Platon. Phaedr. p. 243. A. Conon in Photii Bibl. p. 133. ed. Bekk. et Pausan. III. 19. 11.**

Fr. 30. Athen. III. 81, B.: *Κυδωνίων μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως· Πολλὰ μὲν κτλ.*

34. [39.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς
ἦρος ἐπερχομένου.

35. [75.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ὅταν ἦρος ὥρα κελαδῇ χελιδών.

36.

⏑ ⏑ – . . .
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . .
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων.

Fr. 34. Schol. Arist. v. 797.: *Ἔστι παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· Τοιάδε κτλ.* V. 2. *ἐξευρόντας ἁβρῶς* Kleinius, vulgo *ἐξευρόντα ἁβρῶς*. Ita autem, ut ego feci, versus componendos esse, ostendit Aristophanis parodia: *Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑμνεῖν ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν | ἐζομένη κελαδῇ.*

Fr. 35. Schol. Aristoph. Pac. v. 800.: *Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ.* Haud dubie est ex eodem Orestiae exordio; fortasse autem scribendum:

ὅταν ἦρος ὥρᾳ
εὖ κελαδῇ χελιδών.

quo numero usus est Aristoph. ibid. v. 806 seqq.

Fr. 36. Aristoph. Pac. v. 775.: *Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας | καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.* ubi Schol.: *τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἔλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον.* Quae in his Stesichori sint, quae Aristophanes mutaverit et de suo addiderit, facile reperias; cf. maxime Schol. ad v. 777. *Κλείουσα*] *ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ἄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους.* Est autem haud dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima stropha, cui plane respondet Fr. 34. adde etiam 35. quae duo Fragmenta videntur ex secunda carminis stropha petita.

37. [40.]

Schol. Eurip. Orest. 46.: *Φανερὸν ὅτι ἐν Ἄργει ὑποκεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος· Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος εἶναι· Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

38. [41.]

Schol. Eurip. Orest. 268.: *Στησιχόρῳ δὲ ἑπόμενος (Εὐριπίδης) τόξα φησὶν αὐτὸν (τὸν Ὀρέστην) εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος.*

39. [42.]

Schol. Aeschyl. Choeph. 728.: *Γείλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν.*

40. [43.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος ἄκρον· ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

XIII. *ΚΑΛΥΚΑ.*

41. [54.]

Athenaeus XIV. p. 619. D.: *Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ μουσικῆς, ᾖδον, φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδήν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, σωφρόνως εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ, ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν· ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. Σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχομένης, εἰ δύναιτο, γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία, ἤ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου.* **Cf. Eustath. p. 1236.**

Fr. 40. Plut. de sera numin. vind. c. 10.: *Πρὸς τὰ γενόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεται τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον ὁ Στησίχορος, οὕτωσί πως λέγων τάδε·* (*τᾷ δὲ* recte **Reiskius**)· *Δράκων κτλ.*

XIV. *PADINA.*

42. [55.]

x
⏑ ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ˘ ⏑ ⏑ – ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x
⏑ ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ˘ ⏑ ⏑ – ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἄγε Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

XV. *ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ*

43. [78.]

˘ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Λεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

44. [71.]

– ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον.

45. [84.]

– ˘ ⏑ – – ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις, Ποσειδῶν.

Fr. 42. Strabo VIII, 347. *Ἡ Ῥαδινή, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἧς ἀρχή· Ἄγε κτλ. ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν ἐς Κόρινθον τυράννῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος ζεφύρου, οὐ δήπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· τῷ δ' αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφούς, ὄντα ἀδελφὸν αὐτῆς, ἐλθεῖν· καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἅρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ' αὐτήν· ὅ τε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἅρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει.* At conferas Paus. VII, 5, 6.: *Σαμίοις κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνῆμά ἐστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνιωμένοις εὔχεσθαι καθέστηκεν ἰοῦσιν ἐπὶ τὸ μνῆμα.* V. 1. *Μοῦσα* Kleinius, vulgo *Μῶσα*. ib. *ὕμνους*, Heynius *νόμους*.

Fr. 43. Eustath. Il. p. 9.: *Οὐ μόνον Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται, — Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ· Λεῦρ' κτλ.*

Fr. 44. Athen. IV, p. 154, E.: *Ὁπότε παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· Αὐτόν κτλ. παρὰ Στησιχόρῳ.* Schol. Il. V, 31.: *Ἄρεος δὲ τοῖς τείχεσι προσπελάζειν, καί ἐστιν ἐπίθετον (τειχεσιπλῆτα) ἀνάλογον τῷ παρὰ Στησιχόρῳ πυλαμάχῳ,* ubi codd. aliquot *πολεμάχῳ*. Vitiosius ap. Athen. olim *πυγμάχε*, sed codd. *πυλαμάχε*.

Fr. 45. Schol. Il. ζ, 507.: *Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν.*

46. [72.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏓

Πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

47. [68.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . . *Μάλα τοι μάλιστα*
παιγμοσύνας φιλέει μολπάς τ' Ἀπόλλων·
κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀίδας ἔλαχεν.

48. [79.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓

– ⏑ . . . .

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

49. [80.]

. . . ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓

. . . . *Θανόντος ἀνδρός*
πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

50. [77.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

Fr. 46. Eustath. Il. p. 316, 16.: *Πίνδαρος οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονέας μητρὸς μάτρωας ἔφη· Στησίχορος δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ' αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τό· Πάτρωα κτλ. Μελάμπους γάρ, οὗ Ἀντιφάτης, οὗ Ὀϊκλῆς, οὗ Ἀμφιάραος, ὅθεν Ἀμφίλοχος.*

Fr. 47. Plut. de *EI* ap. Delph. c. 21.: *Καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος. Μάλα κτλ.* V. 2. *φιλέει* et V. 3. *κάδεα* Schneidewinus, vulgo *φιλεῖ* et *κήδεα*.

Fr. 48. Stob. Floril. CXXIV, 15. *Στησιχόρου.* V. 1. *ἀτελέστατα*, unus cod. *ἀτέλευτα.* ib. *ἀμάχανα* Schneidewinus, vulgo *ἀμήχανα.*

Fr. 49. Stob. Floril. CXXVI, 5. *Στησιχόρου· Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄλυτ' ἀνθρ. χ.* Gaisfordius *Θαν. ἀνδρ. πᾶσα πολιὰ ποτ' ἀ. χ.* Emendavit Kleinius.

Fr. 50. Schol. Ap. Rh. III, 108.: *Ῥαδινῆς, τρυφερῆς. — Στησίχορος δὲ ἐπὶ τοῦ εὐτόνου· Ῥαδινοὺς κτλ.* cod. Paris. *ἔπεμπον.*

51. [4.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 230.: *Ὁ Μινύας πολλὰς εἶχε θυγατέρας· καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκμήνης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρός, Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησίν.*

52.

Schol. Eurip. Rhes. 5.: *Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα.* **Ita corrigo, vulgo** *Στησίχορος* **et** *πάντα φύλ . . .* **legitur. Simonides in carmine aliquo Stesiochori sententiam retulit, cf. Fr. 3.**

53. [61.]

Aristotel. Hist. Animal. V. 9.: *Πάντων δὲ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυόνας ἐστί· σχεδὸν γὰρ περὶ πλειάδος δύσιν καὶ τροπὰς ὁρᾶται μόνον, καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις πρῶτον ὅσον περιιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς· διὸ καὶ Στησίχορος τοῦτον τὸν τρόπον ἐμνήσθη περὶ αὐτῆς.*

54. [62.]

Athenaeus XII. p. 512. F.: *Τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα) φησὶν (Μεγακλείδης) οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν λῃστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἰμεραῖον· καὶ Ξάνθος δὲ ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν. Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.* **Cf. Eustath. p. 1279.**

55. [63.]

Pausanias IX. 11. 1.: *Ἐπιδεικνύουσι δὲ (οἱ Θηβαῖοι) Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας μνῆμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος καὶ Πανύασις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν.*

56. [64.]

Plutarch. de Herodian. malign. c. 14.: *Καί τοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐκ Ἀρχίλοχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ'*

ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ἡμῖν καὶ Ἀργεῖον.

57. [69.]

Etymol. M. p. 772. 49.: *Τυφωεύς· Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ, Στησίχορος δέ, Ἥρας μόνης, κατὰ μνησικακίαν Διός, τεκούσης αὐτόν.*

58. [73.]

Apollodor. III. 10. 3.: *Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμεῖ Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρέα, Λεύκιππον.* **Cf. Tzetz. ad Lycophron. v. 511.**

59. [76.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1310.: *Πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν.*

60. [92.]

Ptolemaeus Hephaest. ap. Phot. Biblioth. p. 148.: *Περὶ τῶν παρὰ Στησιχόρῳ ζητουμένων ἀκεσταλίων ὀρνίθων.*

61.

Aristid. T. II. p. 572. ed. Dindf.: *Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον κατὰ Στησίχορον· σκιαμαχεῖν μὲν οὖν οἶδ' ὅτι δεῖ, πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα, οὐχ ἥκουσιν.*

62. [94.]

Strabo I. p. 42.: *Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησί· Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος. οὕτω δὲ καὶ Στησίχορος ἔφη.*

63. [57.]

Vibius Seq. de Flumin. p. 11. ed. Oberl.: „Himera oppido Thermitanorum dedit nomen Himera. Hoc flumen in duas findi partes ait Stesichorus, unam in Tyrrhenum mare, alteram in Lybicum decurrere."

64. [58.]

Aristotel. Rhetor. II. 20.: *Λόγος δέ, οἷος Στησιχόρου πρὸς Φάλαριν καὶ Αἰσώπου ὑπὲρ τοῦ δημαγωγοῦ· Στησίχορος μὲν γὰρ ἑλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φάλαριν καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος, τἆλλα*

διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λόγον· ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δὲ ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύναιτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια· συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ· οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ὁρᾶτε, μὴ τοὺς πολεμίους βουλόμενοι τιμωρήσασθαι ταὐτὸ πάθητε τῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἤδη ἔχετε, ἑλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῶτε καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύσετε ἤδη Φαλάριδι. **Similia refert Conon Narr. XLII., siquidem Stesichorus hanc fabulam carmine est persecutus.**

65. [59.]

Aelian. Hist. Anim. XVII. 37.: Ἅλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος δίψῃ πιεζόμενοι τὸν ἀριθμὸν ἑκκαίδεκα, ἕνα αὐτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσαι ὕδωρ. οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπό τινος ὄφεως ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀετός, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν ἔμελλεν οὐ μὰ Δί' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολέσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον μὲν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἱργμῶν καὶ δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει. Ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἦκε καὶ πρὸς τὸν οἶνον κερασάμενος ἔμιξε πᾶσιν, οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον, καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι. ἔτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ' ἐκεῖνό πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὤν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγε, ὁ σωθεὶς ἀετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκεῖνος

ὧν (καὶ γὰρ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτῆρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά. πῶς δ' ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθέσθαι θελήσει εἴς τινα, αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο καὶ ἐφεύγετο, ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβαλεῖν, ἐμημεκὼς εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Ὁ μὲν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν Στησίχορον ᾄδειν ἔν τινι ποιήματι οὐκ εἰσφοιτήσαντί που εἰς πολλούς, σεμνόν τι καὶ ἀρχαῖον, ὥς γε κρίνειν ἐμέ, τὸν μάρτυρα εἰσάγων.

66. [60.]

Aristotel. Rhetor. II. 21.: Ἁρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέγματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις λέγοι ὅπερ Στησίχορος ἐν Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ᾄδωσιν. **Eadem leguntur ib. III. 11. siquidem est ex carmine petitum.**

67. [13.]

Argument. Hesiod. Scut. Hercul.: Στησίχορος δέ φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα (**Scutum**).

68. [17.]

Pausanias IX. 2. 3.: Στησίχορος δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν ἐλάφου περιβαλεῖν δέρμα Ἀκταίωνι τὴν θεόν, παρασκευάζουσάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέλην λάβοι.

69. [29.]

Tzetzes ad Lycophr. p. 266.: Στησίχορος καὶ Εὐφορίων καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητής φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος εἶναι. **Eadem Schol. Il. XXIV. 259.**

70. [22.]

Plutarch. de Sollert. Anim. c. 36.: Ἡ δὲ Ὀδυσσέως ἀσπὶς ὅτι μὲν ἐπίσημον εἶχε δελφῖνα καὶ Στησίχορος ἱστόρηκεν. **Cf. Tzetz. ad Lycophr. p. 658.** Δελφινόσημον. Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τοῦτο συμφθέγγεται.

71. [25.]

Schol. Il. XXIII. 92.: *Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα· ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ. Ἱστορεῖ Στησίχορος.*

72. [53.]

Plinius Hist. Natur. II. 12.: „Misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente: quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis.“ adde Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 9.: *Οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους ἄστρον ὑπέρτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἅματι νύκτα γενομέναν καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.*

73.

Etymol. Vindob. cod. CLVIII.: *Ἄϊος· ὄνομα παρὰ Στησιχόρῳ.*

74.

Crameri Anecd. T. I. p. 205. 11.: *Ἀνίψαλον παῖδα ἔφη ὁ Στησίχορος ἀπὸ τοῦ ἵπτω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.* Cf. ibid. p. 369. 19. Rectius Etym. M. p. 110. 46. *Ἀνίψαλλον· τὸν ἀβλαβῆ κτλ.*

75. [83.]

Athenaeus V. p. 180. E.: *Καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον.* Cf. Eustath. p. 1480.

76.

Etym. Gud. p. 98. 31.: *Ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ.* Cf. Crameri Anecd. Paris. T. IV. p. 61.

77. [93.]

Hesychius: *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ἢ ὀρχησταὶ αἰσχροποιοί. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος.*

78. [87.]

Hesychius: *Ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκεῖα, ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν· ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.*

79.

Dionysius Thrax in Bekkeri Anecd. T. II. p. 945. 26.: *Οἷον ἔνδοθεν, ἔξοθεν παρὰ Στησιχόρῳ.*

80. [65.]

Etym. M. p. 100. 47.: *Σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν· Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἴσον τῷ ἐρισθενῆ.*

81. [67.]

Etym. M. p. 427. 48.: *Στησίχορος Τάρταρον ἠλίβατον τὸν βαθὺν λέγει.* **Eadem Hesychius v. ἠλίβατον, Photius p. 66. 15. Schol. Lucian. pro merc. conduct. 10. Schol. Victor. ad Arist. Av. 1739.**

82. [23.]

Eustath. p. 277.: *Τὸ δὲ Οἰλεὺς ψιλωτέον κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ὡς ἓν μέρος λόγου κατὰ τὸν Ὅμηρον· Ἡσίοδος δέ, φασί, καὶ Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Οἰλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως Ἰλεύς.* **Cf. idem p. 1018.**

83. [66.]

Schol. Hom. Il. XXI. 575.: *Ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· Ἀρίσταρχός φησί τινας γράφειν κυνυλαγμόν. οὕτω καὶ Ζηνοδότος· καὶ Στησίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι, φησὶ γοῦν ἀπειρεσίοιο κυνυλαγμοῖο.* **Eustath. p. 1251. fortasse rectius:** *ἀπειρεσίου κυνυλαγμοῦ.*

84. [91.]

Eustathius p. 524.: *Καὶ γὰρ λεύκιππος λέγεται παρὰ Στησιχόρῳ ἐπιθετικῶς.*

85. [85.]

Grammat. Bekk. Anecd. T. III. p. 1397.: *Μεσόνυξ· μεσόνυχος, εἷς τῶν ἑπτὰ πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὀνομάζεται· μέμνηται Στησίχορος.*

86. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973.: *Ὀρείχαλκος — μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.*

87. [88.]

Photius p. 412. 21.: *Πέποσχα, Λωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηνται, ὧν καὶ Στησίχορός ἐστιν.*

88. [70.]

Strabo VIII. p. 356.: *Στησίχορος δὲ καλεῖ πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην.*

89. [90.]

Schol. Aristoph. Av. 1302.: *Πηνέλοψ· νήσσῃ μὲν ὅμοιος, περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος.*

90.

Crameri Anecd. T. I. 192.: *Ὁ γοῦν Στησίχορος φησὶ ποταύδη, ὃ λέγει ὁ ποιητὴς πρςηύδα.*

91. [82.]

Eustath. p. 772.: *Ἡ παροιμία τοὺς φθονεροὺς καὶ ψογερούς τελχῖνας, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων, καλεῖ· Στησίχορος δέ, φασί, τὰς κῆρας καὶ τὰς σκοτώσεις τελχῖνας προσηγόρευσε.*

92. [89.]

Schol. Pindari Ol. IX. 128.: *Χάρμα, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.*

93. [81.]

Eustath. Od. p. 1441. 16.: *Στησίχορος δέ, ὑπερθυμέστατον ἀνδρῶν.*

XII.

IBYCUS.

1. [1.] *)

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι μαλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν — Στρ.
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων κῆπος ἀκήρατος,
αἵ τ' οἰνανθίδες αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν, ἐμοὶ δ' Ἔρος

οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἄθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων — Ἀντ.
Θρηΐκιος Βορέας, ἀΐσσων παρὰ Κύπριδος,
ἀζαλέαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβέσι καρτερῶς
παιδόθεν ἔφλασεν ἀμετέρας φρένας.

2. [2.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Fr. 1. Athen. XIII, 601, B.: *Καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν· Ἦρι κτλ.* Ita haec distribui, ut sint stropha et antistropha. — V. 1. *μαλίδες* Ursinus, codd. *μηλίδες* et *μολίδες*. ib. *ῥοᾶν* Schweighaeuserus, vulgo *ῥοάν*. — V. 4. *θαλέθοισιν* duo codd., vulgo *θαλέθουσιν*. — V. 5. *κατάκοιτος* vulgo, codd. *κατάκητος*. ib. *ἄθ'* Jacobsius, codd. *τε*. — V. 7. *ἀθαμβέσι καρτερῶς* scripsi, codd. *ἀθάμβησε* (*ἐθάμβησε*) *κραταιῶς* (*κραταιός*). — V. 8. *ἔφλασεν* scripsi, codd. *φυλάσσε* vel *φυλάξου*. ib. *ἀμετέρας* Schneidewinus, alii, *ἡμετέρας* codd.

Fr. 2. Plato Parmenid. p. 137, A.: *Καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπονθέναι, ᾧ ἐκεῖνος ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον ἑαυτὸν ἀπεικάζων, ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι.* ubi Scholl. p. 329. Bekker.: *Τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ῥητόν· Ἔρος κτλ.* Eadem Proclus T. V. p. 316. ed. Cous.

*) Numeri adjecti sunt editionis Schneidewinianae.

Ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι βάλλει·
ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραι
ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἅμιλλαν ἔβα.

3. [3.]

x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
Αἰεί μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

4. [4.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
* * * * * *
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – x
Εὐρύαλε, γλυκεῶν Χαρίτων θάλος
* * * * * *
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

5. [7.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

V. 1. Ἔρος Huschkius, plerique codd. Ἔρως. — V. 2. Κύπριδι Schoemannus scripsit, vulgo Κυπρίδος. — V. 3. τρομέω νιν Koenius, libri τρομέων ἴν vel ἴν'. — V. 4. ὥστε, Proclus ὥστις. ib. γήραι Huschkius, vulgo γήραϊ. — V. 5. ἀέκων, Proclus ἀσκῶν. ib. θοοῖς, Proclus θεοῖς. ib. ἐς, plerique libri εἰς.

Fr. 3. Athen. IX, 388, E.: Ἐν ἄλλοις δέ φησιν (Ἴβυκος, v. fr. 7.)· Αἰεί κτλ. αἰεί, Valckenarius conjecit αἴρεις μ'. ib. θυμέ Valckenarius emendavit, codd. οὔ μέ.

Fr. 4. Athen XIII, 564, F.: Ὁ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε· Ὦ καλλιπρόσωπε, χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, χαριτόφωνε κάλλος ἐρώτων. Τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἰβυκείῳ ἐκείνῳ· Εὐρύαλε κτλ. Cf. Eustath. p. 1558, 17. — V. 1. γλυκεῶν Jacobsius, nisi quod γλυκέων scripsit, vulgo γλαυκέων. ib. θάλος, unus cod. θάλλος, Eustath. θάλαμος. Post hunc versum alius excidit, quod vel metrum arguit.

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἐλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

6. [8.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Τᾶμος ἀΰπνους κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρησιν ἀηδόνας.

7. [13.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισιν
ξανθοὶ ποικιλοπανέλοπες
αἰολόδειροί θ' ἁλιπορφυρίδες καί
ἀλκύονες τανυσίπτεροι.

8. [15.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ –

Καὶ γὰρ γλαυκώπιδα Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμοιο
φᾶμις ἔχησι βροτῶν.

Fr. 5. Athen. XV, 681, A.: *Καὶ Ἴβυκος (μνημονεύει τοῦ ἐλιχρύσου)· Μύρτα τε καὶ ἴα κτλ.* **V. 2.** *τέρεινα* **Canterus, vulgo** *τέρινα.*

Fr. 6. Herodianus *περὶ σχημ.* **p. 60, 24. Dindorf.:** *Σχῆμα Ἰβύκειον καὶ λέξεως καὶ συντάξεώς ἐστιν, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σι συλλαβῆς. — καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο· δέδεικται γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ πρότερον· ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ. Καὶ γὰρ — καὶ δι' ἑτέρων· Τᾶμος κτλ., ἀντὶ τοῦ ἐγείρῃ. — ἀΰπνους* **Schneidewinus, vulgo** *ἄϋπνος.* **ib.** *κλυτὸς ὄρθρος* **respiciunt Plutarch. Sympos. Quaest. VIII, 3. Etym. M. p. 440, 53. Schol. Hom. IX, 364.**

Fr. 7. Athen. IX, 388, E.: *Ἴβυκός τινας λαθιπόρφυρας (ἁλιπορφυρίδας) ὀνομάζει διὰ τούτων· Τοῦ μὲν κτλ.* **— V. 2.** *ξανθοὶ* **scripsi, vulgo** *ξανθοῖσι,* **unus cod.** *ξανθίαι.* **ib.** *ποικιλοπανέλοπες* **correxi, vulgo** *ποικίλαι πανέλοπες.* **— V. 3.** *θ' ἁλιπορφυρίδες* **Schneidewinus, libri** *αλοιπορφυρίδες. πηνέλοψ* **ex hoc loco affert Schol. Aristoph. Avv. v. 1302.**

Fr. 8. Herodian. *περὶ σχημ.* **p. 60, 33.:** *Καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο, ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ· Καὶ γὰρ Γλαυκώπιδα κτλ.* **— V. 1.** *Κασσάνδραν* **Villoisonus, libri** *Κασσάνδρα.* **ib.** *κούραν* **Schneidewinus, libri** *κόραν* **vel** *κόρην.*

9. [22.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – –

Ὀνομακλυτὸν Ὄρφην.

10. [17.]

Diomedes I. p. 307. ed. Putsch.: „Est Ulyssi agnomen polytlas. Nam praenomen est, ut ait Ibycus, Ulysses, nomen Arcisiades, cognomen Odysseus. Et ordinatur sic: *Ulysses Arcisiades Odysseus polytlas.*“

11. [19.]

⏓ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ . . .

Οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέος.

12. [24.]

x – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑

Ἀλθαία Μελεαγρίς.

13.

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Παρελέξατο Καδμίδι κούρᾳ.

Fr. 9. Priscian. I, p. 283. Krehl. *In eus Graeca sunt et us in i mutantia faciunt genitivum, ut hic Tydeus, Tydei. In hujusmodi tamen terminatione quaedam inveniuntur mutatione eus diphthongi in es longum prolata, ut Ἀχιλλεὺς Achilles, Περσεὺς Perses, Οὐλιξεὺς Ulixes. In quo Dores sequimur, qui pro Ὀρφεὺς Ὄρφης et Ὄρφην dicunt, pro Τυδεὺς Τύδης. Sic Antimachus in primo Thebaidos Τύδης τ᾽ Οἰνείδης. Et vocativum in e productum Τὸν καὶ φωνήσας προσέφης Οἰνῆϊε Τύδη, teste Herodiano, qui hoc ponit in primo Catholicorum. Similiter Ibycus Ὀνομακλυτὸν Ὄρφην.* ubi plures codd. *Ὄρφη.*

Fr. 10. Videtur Ibycus scripsisse: — *Οὐλίξης | Ἀρκεισιάδης Ὀδυσεὺς ὁ πολύτλας.*

Fr. 11. Etymol. M. p. 171, 7.: *Αὔσιον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἷον· οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέος. Τυδέος* Schneidewinus correxit.

Fr. 12. Diomedes I, p. 310. ed. Putsch.: „Aut a filiis, ut Althea Meleagris, sicut Ibycus Graecus retulit.

Fr. 13. Crameri Anecd. I, 255, 7. *Καδμηΐδι γαίῃ. Ὥςπερ παρὰ τὸ Δάρδανος ἐκπίπτει πατρωνυμικὸν εἰς ις Δαρδανὶς καὶ παρὰ τὸ Πρίαμος Πριαμίς, οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμος Καδμίς· τῷ ἄρα Καδμηΐς ἐπλεόνασε τὸ η̄· ὅτε οὖν φησὶν ὁ Ἴβυκος· Παρελ. κτλ., τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκεν.*

14. [27.]

– ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τούς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἅλικας ἰσοπάλους, ἐνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ ἀργυρέῳ.

15. [43.]

⏑ ⏑ – – x – – ⏑ ⏑ –

Πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

16. [44.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Οὔτι κατὰ σφετερὰν ἐελδώ.

17. [45.]

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ἐσθλὸν ποτιδέγμενον ἔλδωρ.

18. [37.]

Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός.

Fr. 14. Athen. II, 57, F.: *Ἴβυκος ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησί· Τούς τε κτλ.* Cf. Eustath. p. 1321, 21. — V. 1. *κόρους* Dindorfius, vulgo *κούρους*. — V. 2. *κτάνον* codd., vulgo *κτανόντα* vel *κτανόνταν*. — V. 3. *ἰσοπάλους* Meinekius, legebatur *ἰσοκεφάλους*. ib. *ἐνιγυίους* Dindorfius, libri *ἐνιγύους*. — V. 4. *ὠέῳ* Eustath., vulgo *ὠεῷ*.

Fr. 15. Galenus VI, p. 454. ed. Basil.: *Ἐπὶ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι (πέμφιξ) — παρ' Ἰβύκῳ· Πυκ. κτλ. λέλεκται δ' οὗτος ὁ λόγος αὐτῷ κατά τινα παραβολὴν ἐπὶ χειμαζομένῳ εἰρημένην. διὸ καὶ τῶν προγνωστικῶν οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρῆσθαί φασι τὰς πέμφιγας.*

Fr. 16. Herodian. *περὶ μον.* p. 32, 25.: *Ἔλδωρ, οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε, ἀλλὰ διάστασις. Ὁ δὲ Ἴβυκος ἔσθ' ὅτε καὶ θηλυκῶς προφέρεται· Οὔτι κτλ.* ubi recte Schneidewinus *ἐελδώ* scripsit.

Fr. 17. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 32, 25.: *Καὶ ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐέλδωρ, (Ἴβυκος)* quae correxi. Schneidewinus hic quoque vult *ἐσθλὰν — ἐελδὼ* legere, at ipse Herodianus indicat Ibycum etiam altera forma usum esse.

Fr. 18. Etymol. M. p. 542, 51.: *Κυάρης· Ἴβυκος· οὐδὲ κτλ. — τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γέγονε κατὰ συγκοπήν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρὰ (Κῦρος) κατὰ πλεονασμόν.*

19. [52.]

.. ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Λαρὸν δαρῷ χρόνον ἦστο τάφει πεπαγώς.

20. [32.]

. ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑

x – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

. . Παρὰ χέρσον λίθινον
ἔκλεκτον παλάμαις βροτῶν·
πρόσθε δέ νιν πεδ' ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

21. [31.]

Schol. Theocrit. I. 117.: *Ἡ Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις τῇ ἐν Σικελίᾳ, ἣ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν, ὥς φησιν Ἴβυκος, παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης.* **Ex eodem ut videtur carmine petitum, ex quo est Fr. 20.**

22. [51.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Μή τι παρ θεοῖς ἀμβλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

Fr. 19. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* **35, 31.:** *Ἀλλ' ἴσως τοῦτο ἀμφίβολον· ὁ μέντοι Ἴβυκος διέστειλε τὸ γένος ἐν τῷ πρώτῳ, σχεδὸν τὸ Ὁμηρικὸν μεταβαλών· Λαρὸν δάραοι χρ. ἦ. τ. πεπηγώς.* **Scripsi** *δαρῷ*, **Schneidewinus** *πεπαγώς.*

Fr. 20. Schol. Pind. Nem. I, 1.: *Ἡ Ὀρτυγία πρότερον μὲν οὖσα νῆσος εἶτα προσχωσθεῖσα χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ· Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βρ. πρόσθε νιν πέδα νηριτᾶν ἰχθύες ὠμ. ν.* **Respicit Strabo I, p. 59.:** *Ἐπὶ τῆς πρὸς Συρακούσας νήσου νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἡ συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὥς φησιν Ἴβυκος, λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἔκλεκτον.* **Cf. Athen. III, 86, B.:** *Τοῦδ' ἀναρίτου (μέμνηται) Ἴβυκος.* — **V. 2.** *ἔκλεκτον* **pro** *τὸν* **Boeckhius ex Strabone restituit.** — **V. 3.** *πρόσθε δὲ* **scripsi, vulgo** *πρόσθε.* **ib.** *πεδ' ἀναριτᾶν* **Schneidewinus auctore Athenaeo scripsit.**

Fr. 22. Plat. Phaedr. p. 242, C.: *Ἐδυσωπούμην κατ' Ἴβυκον, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν κτλ.* **ubi** *ἀμβλακὼν* **plerique codd. Respiciunt Plutarch. Quaest. Symp. IX, 15. Synes. Epist. 105. Suidas v.** *ἀμπλακὼν* **et** *Ἰβύκειον ῥησείδιον* **et** *μή τοι.* **Marinus vit. Procli c. 1.**

23. [38.]

Aelian. Hist. Anim. VI. 51.: De dipsade et asino: *ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητής; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι, ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς — καὶ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος — ᾄδουσιν αὐτόν.*

24. [39.]

⏑ ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
˘ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
Ἔριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆριν ὄνῳ κορύσσοι.

25.

– ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὑρεῖν.

26. [41.]

. . ⏑ – x ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ –
. . *ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.*

27. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 158.: *Διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν, ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ· καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἠοῦς, ὡς ἥρπασε Τιθωνόν.*

28. [10.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26.: *Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει γενέσθαι τὸν Ἔρωτα.* **Cf. Eudocia p. 158.**

29. [11.]

Athen. XIII. p. 603. D.: *Ῥαδαμάνθυος τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐραστήν φησι γενέσθαι Τάλων.*

Fr. 24. Porphyr. in Ptolem. Harmon. in Vallis. Opp. T. III, p. 255.: *Ταχέως ἄν τις τῶν ἀπείρων μὲν μουσικῆς καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων, ἃ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων Ἔριδος π. μ. ἕ. στ., φησίν που Ἴβυκος, ἀντία δῆριν ἐνίοις κορύσσοι.* Codd. *νενοοινορύσσοι, ἐνιοικορύσσοι, νενόοι νορύσσοι.* Emendavit Schneidewinus; est autem ex illo carmine, ex quo petitum Fr. 23.

Fr. 25. Chrysippus *περὶ ἀποφατικῶν* c. 14.: *Εἰ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῷ Οὐκ ἔστιν κτλ. Ἴβυκος ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· οὐκ ἔστιν κτλ.* ubi cod. *ἔτι φθιμένοις*, sed supra *ἀπο* scriptum. Fortasse est ex eodem carmine, ex quo Fr. 23.

Fr. 26. Schol. Aristoph. Av. 192.: *Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυκος, ποτᾶται δὲ ἐν κτλ.* Eadem Suidas v. *χάους ἀρχαιότερος.*

30. [12.]

Athenaeus II. p. 39. B.: *Ἴβυκός φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.* **Cf. Eustath. p. 1633. 10.**

31. [14].

Schol. Homer. Il. III. 114.: *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησίν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων.*

32. [16.]

Schol. Arist. Vesp. 714.: *Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν· ὥσπερ ὁ Μενέλαος· τοῦτον γάρ φασιν ὁρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ.* **Similia Schol. Lysistr. v. 155.**

33. [18.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 815.: *Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.* **Cf. Eudoc. Viol. p. 85.**

34. [20.]

Schol. Pind. Nem. X. 7.: *Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν· Καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερά, ἐν ᾗ τιμᾶται ὡς θεός· καὶ Ἴβυκος οὕτω· τὴν Ἑρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκούροις· καὶ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς· καὶ Πολέμων ἱστορεῖ· ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἅγιον ἐστὶν αὐτοῦ ἱερόν, καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἱρεσθαι τιμῆς ὡς θεὸν καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρύσθαι ὡς θεοῦ.*

35. [21.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 287.: *Εἶχε καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἱπολύτην, ὥς φησιν Ἴβυκος.*

36. [23.]

Zenobius Prov. II. 45.: *Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία· ὁ Μίλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου.*

37. [25.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 146.: *Ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν (Λήδαν) φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν.*

38.

Crameri Anecd. T. III. p. 413.: *Ὁ δὲ αὐτὸς ἑωσφόρος καὶ ἕσπερος· καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος ἐδόκει εἶναι ὁ ἑωσφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἕσπερος· πρῶτος δὲ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας.*

39. [26.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57.: *Ἴβυκος δ' ἐν πρώτῳ Ἠλιδος τὸν Ἐνδυμίωνα βασιλεῦσαι φησί.* **Cf. Eudocia p. 148.**

40. [28.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 778.: *Πολλοὶ λόγοι περὶ τοῦ τῆς Ἱπολύτης ζωστῆρος εἰσίν· τινὲς μὲν γὰρ Ἱπολύτης, ἄλλοι δὲ Διϊλύκης, Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν Οἰολύκης τῆς Βριάρεω θυγατρός φησιν.* **Ibycus videtur dixisse:** *Οἰολύκα, Βριάρηο κόρα,* **vid. Etymol. M. p. 213. 23.**

41. [30.]

Schol. Arist. Nub. 1052.: *Ἴβυκός φησι τὸν Ἥφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι Ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμῶν ὑδάτων, ἐξ ὧν τὰ θερμὰ τινές φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι.*

42. [35.]

Strabo VI. p. 271.: *Ἀλφειὸν δὲ Ζωίλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίων ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἴβυκος δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἀσωπὸν ἐκ Φρυγίας ῥεῖν φησί.*

43. [36.]

Pausanias II. 6. 3.: *Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπωπέως, Μητίωνος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἄσιος, ἐπεὶ Ἡσίοδός τε καὶ Ἴβυκος ὁ μὲν ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυών, Ἴβυκος δὲ Πέλοπός φησιν αὐτόν.*

44.

Choeroboscus ap. Bekker. ad Etymol. M. p. 426. 33.: *Αὕτη ἡ αἰτιατικὴ (ἴκτινον) κατὰ μεταπλασμὸν γέγονε ἴκτινα, ὥσπερ ἁλίτροχον ἁλίτροχα παρ' Ἰβύκῳ.* **Cf. Crameri Anecd. T. I. p. 271. 2.**

45. [9.]

Etym. Gud. p. 98. 31.: *Ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος, παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ.* **Cf. Etym. M. p. 163. 8. Crameri Anecd. Paris. IV. 61. 22.**

46. [50.]

Hesychius: *Βρυαλλίκται* **(ita Müllerus, vulgo** *βρυαλίκται***)** *πολεμικοὶ ἢ ὀρχησταὶ αἰσχροποιοί. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος.* **Ita videtur corrigendum, cod.** *πολεμικοὶ ὤρχηται μὲν αἰδοίπου.*

47. [54.]

Etym. M. p. 273. 24.: *Διέφρασαι· παρὰ Ἰβύκῳ. ἔστιν ἔφθαρσαι καὶ κατὰ πάθος ἔφαρσαι καὶ κατ' ὑπέρθεσιν ἔφρασαι καὶ διέφρασαι.*

48. [29.]

Etym. M. p. 428. 28.: *Ἤλσατο βοῦς, Ἴβυκος παρὰ τὸ ἠλάσατο.*

49.

Crameri Anecd. T. I. p. 65. 15.: *Καὶ τῇ κλαγγῇ δοτικῇ εἶπεν ὁ Ἴβυκος κλαγγίι.* **Legendum** *κλαγγί.*

50.

Crameri Anecd. T. IV. p. 243. 19.: *Παρ' Αἰγυπτίοις κυνοκέφαλοι καὶ ὀνοκέφαλοι, καὶ ὁ παρὰ Ἴβυ (Ἰβύκῳ) κριοκέφαλος.*

51. [56.]

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* **p. 38. 13.:** *Λεβυαφιγενής· ἡ διὰ τοῦ φι ἐπέκτασις οὐδέποτε θέλει κατ' ἀρχὴν συντίθεσθαι, μόνῳ δὲ παρηκολούθησεν ἐν ἐπιῤῥήματι τῷ φι τοσοῦτον, Ἰφιγένεια, Ἰφικλῆς, Ἰφιάνασσα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι· πεπλάνηται οὖν Ἴβυκος εἰπὼν Λεβυαφιγενής.* **Blochius emendavit** *Λιβυαφιγενής.*

52. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106.: *Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις.*

53. [48.]

Etym. M. p. 703. 28.: *Ῥῆγος· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· — ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ — καὶ παρ' Ἰβύκῳ· Ποικίλα ῥέγματα.*

54. [47.]

Hesychius: *Σείριος, ὁ ἥλιος — Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα.* **Cf. Suidas v.** *Σείριος.*

55. [55.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1348.: *Στέρφεσιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν· ἔνθεν καὶ στερφῶσαι· Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα.*

56. [40.]

Etym. M. p. 763. 68.: *Τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ ῆ λεγόμενον Τραπεζητᾶν κυνᾶν ἔστιν ὡς πλείων πλήων.* **Cf. Crameri Anecd. II. p. 45. 22. Eustath. p. 1257. 23. Etym. Gud. p. 534. 43. Suidas v.** *τράπεζα.*

57. [49.]

Plutarch. Comp. Lycurg. et Num. 3.: *Ἔτι δὲ μᾶλλον ὑπὲρ τὰς παρθένους φυλακὴ κατέσταλται τῷ Νουμᾷ πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον· ἡ δὲ τοῦ Λυκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ ἄθηλυς οὖσα τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχηκε· φαινομηρίδας τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν, ὡς Ἴβυκος, καὶ ἀνδρομανεῖς ἱστοροῦσιν.* **Cf. Pollux II. 187. VII. 55.**

58. [53.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128.: *Χάρμαι, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά· Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.*

XIII.

ANACREON.

I. *ΜΕΛΗ.*

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1. [1.]*)

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
ἥ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνῃσι Θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἑκατορᾷς πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

Fr. 1. Scholiast. Hephaest. 125., ubi Hephaestio: *Κοινὸν δέ ἐστι κατὰ σχέσιν τὸ δύο συστήμασιν ὑποπιπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος ᾆσμα· Γουνοῦμαι — θηρῶν. καὶ τὰ ἑξῆς· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν ὀκτάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ᾆσμά ἐστι μονοστροφικόν. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι εἴς τε τριάδα καὶ πεντάδα ἡ στροφή· ὥστε Φερεκράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος, τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πέντε.* Scholiasta ad illum locum integros hos versus servavit, et v. 3. et 8. repetit. Adde praeterea Ioann. Sicel. ed. Walz. VI, p. 128.: *Ἡ μὲν στάσις ἐπῳδοὺς ᾄδει τελείους, ἡ δὲ περικύκλησις περίοδον, ἥτις ἐστὶ τοῦ τελειοτέρου μέλους ἀπηρτισμένη σύνοδος, ὡς ὁ Ἀνακρέων· Γουνοῦμαι — θρασυκαρδίων. τοῦτο στροφή· εἶτα ἡ ἀντιστροφὴ πρὸς τὸ εἴδωλον· Οὐ γὰρ ἐς ἀνημ. π. πολιήτας.* V. 1. affert Attil. Fortunat. p. 356. 357. 358. ed. Gaisf. — V. 3. legitur apud Schol. Eurip. Hippol. 58. Hom. Il. φ. 470. et Eustath. p. 1247. 9. — V. 4. *ἥ κου* scripsi, Schol. Heph. et Ioan. Sic. *ἵκου.* affert Hephaest. p. 8.: *ἐν δὲ ἀντισπαστικῷ Ἀνακρέοντος· ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου,* ubi codd. *ἦκου* vel *οἴκου.* — V. 5. *Θρασυκαρδίων* Ioan. Sicel., *Θρεοκαρδίων* Schol. Hephaest. — V. 6. *ἑκατορᾷς* scripsi, Schol. Heph. *ἐγκαθόρα*, quod ferri nequit. conferas Apollon. de Syntaxi p. 55. Bekker. *Τὰ ψιλὰ εἰς δασέα μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλά, ὡς ἐπὶ τοῦ τάφος τεθηπότες, ἐνταῦθα ἐνθαῦτα, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοιφῶν· Ἑκατορᾷς πόλιν.*

---

*) Numeri adjecti sunt editionis meae.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ἄναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι δ'
ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων,
γουνοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενὴς
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχωλῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ὦ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρῶ,
Κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4. [4.]

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κοεῖς
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

Fr. 2. Dio Chrys. Or. II, 94. Reisk.: *Μηδὲ οὖν τοὺς θεοὺς καλεῖν οὕτως εὐχόμενον, ὥσπερ ὁ Ἰώνων ποιητὴς Ἀνακρέων·* Ἄναξ κτλ. — V. 1. ᾧ, ed. Ven. male ὦ. — V. 3. respicit Aelian. Var. Hist. IV. 2. — V. 4. *συμπαίζουσιν* ed. Ven., vulgo *συμπαίζουσ'*. ib. *ἐπιστρέφεαι δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὄρεων* Barnesius, vulgo *ἐπιστρέφεται ὑψηλῶν ὀρέων κορυφάς*. — V. 9. *γενεῦ* scripsi, vulgo *γένου*. — V. 11. *ὦ Δεύνυσε* scripsi, Emperius *ὦ Διόνυσε*, legebatur *ὦδ' οὐ νῦν σε* vel *ὦδ' εὖ νῦν σε*.

Fr. 3. Herodianus *περὶ σχημ.* p. 57, 5. *περὶ πολυπτώτου — Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν· Κλευβούλου* κτλ. — *διοσκέω* scripsi, codd. *διὸς κνέων, διοσκνέω*, vel *διϊδεῖν ἐπιποθῶ*. Cf. Hesychius: *Διόσκειν* (*διοσκεῖν*)· *διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα.*

Fr. 4. Athen. XIII, 564, D.: *Ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησίν;* Ὦ παῖ κτλ. Ad Cleobulum videtur scriptum carmen, vid. Max. Tyr. VIII. 96.: *μεστὰ αὐτοῦ τὰ ᾄσματα τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν.* — V. 2. *οὐ κοεῖς* scripsi, codd. *οὐκ ἀΐεις*, Erfurdtius *οὐ κλύεις*.

5. [6.]

Ἀλλ' ὦ τρὶς κεκορημένε
Σμερδίη.

6. [7.]

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊών
ἔστηκεν, νεφέλη δ' ὕδωρ
* * *, *βαρὺ δ' ἄγριοι*
χειμῶνες παταγεῦσιν.

7. [131.]

Σὺ γὰρ ἦς ἔμοιγ'
ἀστεμφής.

8. [8.]

Ἔγωγ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὔτ' ἔτεα

Fr. 5. Eustath. Od. p. 1542. 47.: *Καὶ ἐν τῷ· Ἀλλ' ὦ κτλ. παρὰ Ἀνακρέοντι ἦγουν πολλάκις ἐκσεσαρωμένε.* Respicit p. 725. 35.

Fr. 6. Schol. Il. o, 192.: *Ἀμέλει καὶ πύλας οὐρανοῦ τὰ νέφη ὀνομάζει (Ὅμηρος)· Ἀνακρέων· Μεὶς κτλ.* Eadem Eustath. p. 1011, 63.: *Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερίους τροπὰς μῆνα Ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων· Μεὶς κτλ.* — V. 1. *Ποσιδηϊών* scripsi, legebatur *Ποσειδηϊών.* — V. 2. *νεφέλη δ' ὕδωρ* Schol., *νεφέλαι δ' ὕδατι* Eustath. — V. 3. excidit verbum, fortasse *καταῤῥεῖ.* ib. *βαρὺ δ' ἄγριοι* Schol., *βαρύνονται, ἄγριοι δὲ* Eustath. — V. 4. *παταγεῦσιν* Schneidewinus, *παταγοῦσι* Eustath., *κατάγουσι* Schol.

Fr. 7. Schol. Hom. Il. III, 219.: *ἢ διπλῆ πρὸς τὸ ἀστεμφές, ὅτι τὸ ἀκίνητον· ὁ γὰρ Ἀνακρέων· σὺ γὰρ κτλ.*

Fr. 8. Strabo III, p. 151.: *Ὑπολαμβάνοι ἄν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνας ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ἀνακρέοντα μὲν οὕτως εἰπεῖν· Ἐγώ τ' ἂν οὔτ' κτλ.* Respiciunt Plin. N. H. VII, 49. „*Anacreon poeta Arganthonio Tartessiorum regi CL. tribuit annos, Cinyrae Cypriorum X annis amplius, Aegimio CC.*" Cf. Lucian. Macrob. c. 4. Phlegon. Trall. Macrob. c. 4. Eustath. ad Dionys. Per. 332.: *Κατὰ δέ τινας Ἀβύλη, παρ' ἣν καὶ Ταρτησσός, ἣν καὶ ὁ Ἀνακρέων φησὶ πανευδαίμονα· αὕτη γὰρ βασιλεύει.* ubi videtur legendum *ταύτης γὰρ Ἀργανθώνιον βασιλεύειν.* Fortasse autem etiam in Elegiis Anacreon urbem commemoraverat, et hujus poetae fortasse est fragmentum ap. Steph. Byz. v. *Ταρτησσός·*

Ταρτήσσιον ὄλβιον ἄστυ.

V. 1. *ἔγωγ' οὔτ' ἄν* Mehlhornius, libri *ἐγώ τ' ἂν οὔτ'.* — V. 2. *οὔτ' ἔτεα* Casaubonus, libri *οὔτε τά.*

πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

9. [9.]

. . Τί μὴ πέτεαι
συρίγγων κοϊλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

10. [10.]

Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος.

11. [14.]

Πολλὰ δ' ἐρίβρομον
Δεύνυσον.

12. [11.]

Ἔρως παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

13. [15.]

Σφαίρῃ δηὖτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ

Fr. 9. Athenaeus XV, p. 687, E.: *Καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει που· Τί μὴν πέτεαι κτλ. τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσι.* — V. 1. *τί μὴ* Casaubonus, libri *τί μήν*. — V. 2. *κοϊλώτερα* scripsi, vulgo *κοιλότερα*.

Fr. 10. Etymol. M. p. 601, 20.: *Νένωται — καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἡ μετοχή· ὁ δ' ὑψ. ν.*

Fr. 11. Etym. M. p. 259, 28.: *Δεύνυσος· ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων· Πολλὰ δὲ ἐρ. Δ. τοῦ ῑ τραπέντος εἰς ε̄ γίνεται Δεόνυσος, οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσιν καὶ συναιρέσει Δεύνυσος, ὡς Θεόδοτος Θεύδοτος.*

Fr. 12. Plutarch. Erotic. c. 4.: *Οὕτως ἔρως ὁ γνήσιος ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ πόθῳ στίλβων, ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανωμένος, ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄψει καὶ ἄθρυπτον ἐν σχολαῖς φιλοσόφων.* Unde duos versiculos restitui.

Fr. 13. Athen. XIII, p. 599, C.: *Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρῃ κτλ.* Ipsius haud dubie Anacreontis carmen est, sed male ad Sapphonem poetam respexisse putaverunt. — V. 1. *δηὖτε* Seidlerus, vulgo *δεῦτε*. ib. *πορφυρέῃ βάλλων* Pauwius, codd. *πορφύρ' ἐνιβάλλων*. — V. 3. *νήνι ποικιλοσαμβάλῳ* Seidlerus, codd. *νηνι (νυνὶ) ποικίλος λαμβάνω*. Etym. Havn. ad Etym. M. p. 966.

συμπαίζειν προκαλεῖται·
ἡ δ', ἐστὶν γὰρ ἐπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλον τινα χάσκει.

14.

Οὐ δηῦτ' ἔμπεδός εἰμι,
οὐδ' ἀστοῖσι προσήνης.

15. [51.]

Μυθῖται δ' ἐνὶ νήσῳ

νήνι ποικίλους ἀμβάλω. — V. 5. *εὐκτίτου* Barnesius, vulgo *εὐκτικοῦ*. — V. 8. *ἄλλον* Pauwius, vulgo *ἄλλην*. Ceterum Anacreontis fortasse versus est ap. Etymol. M. p. 225, 7.:

Ἴελαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

item qui leguntur in Crameri Anecd. T. III, p. 237.; *Ζήν, Ζηνός ἐφύλαξαν οἱ παλαιοὶ Ἴωνες τὴν κλίσιν, οἷον·*

ἐπὶ δ' ἴαχε
Ζηνὸς ὑψερεφὴς δόμος.

legitur *ἐπεὶ δ' ἴσχε Ζ. ὑψηρέφης δόμοις ζαρῆς*. Sed quae ibidem leguntur, alius sunt ionici poetae: *καὶ ἔτι μεταγενέστεροι οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ᾱ Ζάν, ὁμοίως τῷ Λύκανι·*

Κλῦθί μοι Ζανός τε κούρη.
Ζανὶ τ' ἐλευθερίῳ.

Ita corrigo, legebatur: *Ζὰν τῷ Λύκανι — κουρη ξαντελευθεριω*. At Anacreontis fortasse versus sunt apud Hephaest. p. 33.:

Κύπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὥλισεν.

Fr. 14. Chrysippus *περὶ ἀποφατικῶν* c. 13.: *Εἰ οὕτως ἀποφαίνοιτ' ἄν τις· δεῦτ' ἔμπεδός εἰμι οὐδ' ἀστοῖσι προσήνης, Ἀνακρέων ἀπεφήνατο· οὐ δεῦτ' ἔμπεδος κτλ.* Scripsi *δηῦτ'*.

Fr. 15. Schol. Hom. Od. XXI. 71.: *Μύθου· νῦν τῆς στάσεως, ὅθεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας στασιαστάς φησιν· μυθηταὶ δ' ἀννήσῳ μεγίστῃ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ.* Eustath. p. 1901. 44. affert *μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ.* — V. 1. *μυθῖται* scripsi, cf. Apoll. Lex. Hom. p. 558.: *Μῦθος, λόγος, ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθήτας τοὺς στασιώτας εἶπεν.* et Etymol. M. p. 593. 20: *ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν μυθίας* (l. *μυθίτας*) *τοὺς στασιαστὰς ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει.* Cf. Apollon. in Bekk. Anecd. T. II. p. 524. 2. Adde Etym. Gud. p. 84. 1. ib. *ἐνὶ νήσῳ* scripsi.

μέγιστοι διέπουσιν
Νυμφέων ἱερὸν ἄστυ.

16. [16.]

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παϊδὶ ἁβρῇ.

17. [5.]

Ψάλλω δ' εἴκοσι Λυδόν
χορδῇσιν μαγάδην ἔχων, ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

18. [17.]

Ἀρθεὶς δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

19. [18.]

Τίς ἐρασμίην
τρέψᾳς θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

V. 2. *μέγιστοι* correxi, legebatur *μεγίστῃ*, quod ferri nequit. — V. 3. *Νυμφέων* addidi, vid. Hesychius: *Ἄστυ Νυμφέων· τὴν Σάμον, Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὐύδρος ἐγένετο.* Ceterum videtur ad idem carmen pertinere, ad quod Fr. 14.

Fr. 16. Hephaestio p. 59.: *Τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον καλεῖται Πριάπειον, οἷον· Ἠρίστησα μὲν κτλ. Πολυσχημάτιστον μὲν οὖν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἀλλὰ τόγε καθαρῶς ἐσχηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον.* Anacreontis esse versus docet Athenaeus XI. p. 472. E.: *Κάδος· Σιμμίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος· ἠρίστησα — κάδον.* Eadem repetit XIV. p. 646. D. Cf. Pollux X. 70.: *καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν· Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.* et Apollon. Lex. Homer. v. *χάσασθαι.* — V. 1. *λεπτοῦ μικρὸν* Hephaestio, *λεπτόν* Athenaeus. — V. 2. *ἐξέπιον*, Athenaeus altero loco *ἔπιον.* — V. 3. *παϊδὶ ἁβρῇ* Hermannus, Hephaestionis libri *παιδὶ ἁβρῇ*, *ποδὶ ἰ ἁβρη*, *ποδὶν ἁβρῶς.*

Fr. 17. Athen. XIV. p. 634 C.: *ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος Ἀνακρέων λέγει που· Ψάλλω κτλ.* — V. 1. *Λυδόν* adjeci, cf. Athen. XIV. p. 634. F.: *ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησί, Λυδῶν τε εὕρημα.* — V. 2. *μαγάδην* scripsi, vulgo *μάγαδιν.* vid. Pollux IV. 61.: *μαγάδην δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων.*

Fr. 18. Hephaestio p. 130.: *Ὅταν δ' ἔμπαλιν ἡ τάξις ᾖ, προῳδὸς καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι· Ἀρθεὶς κτλ.* V. 1. *δηῦτ'* scripsi, vulgo *δ' ηὖτ'*.

Fr. 19. Athen. IV, p. 177, A.: *Οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησιν Ἀνακρέων· Τίς ἐρ. τρέψας Θ. ἐς ἔβην τέρεν' ὡς ἡμίοπον ὑπ' αὐλῶν ὀρχ.* V. 2. *ἐς ἥβην* correxi, idemque Mehlhornius emendavit, *τερένων ἡμιόπων* Casaubonus cor-

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

20. [19.]

Ξανθῇ δέ γ' Εὐρυπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·
πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ καὶ ψιλὸν περί
πλευρῇσι δέῤῥιον βοός,
νήπλυτον εἵλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
κἠθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὑρίσκων βίον·
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα
πάϊς Κύκης καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορέει
γυναιξὶν αὕτως.

21. [20.]

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

---

rexit, cf. Athen. IV. p. 182, C.: *εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὖσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται, διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς (ἡμιόπους) κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.*

Fr. 20. Athen. III, 533, E.: *Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεὶς τό· Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μ. ὁ π. Ἀ., τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις· Πρὶν μὲν κτλ.* — V. 1. *Ξανθῇ δέ γ'* scripsi, vulgo *ξανθῇ δ'*, sed unus cod. *ξανθῇ δ' ἐν.* — V. 2. *περιφόρητος Ἀρτέμων* respiciunt Schol. Arist. Acharn. 815. Plutarch. vit. Pericl. c. 27. — V. 3. *καλύμματ'* Casaubonus, libri *κάλυμμά τ'*. — V. 5. *δέῤῥιον* de conjectura adjeci. — V. 6. *νήπλυτον* Schoemannus, codd. *νεόπλουτον*, epit. *νεόπλυτον*. ib. *εἵλυμα*, unus cod. *εἴλημα*. ib. *ἀρτοπώλισιν* unus cod., vulgo *ἀρτοπώλοισιν* vel *ἀρτοπώλησιν*. — V. 7. *κἠθελοπόρνοισιν* Elmslejus, vulgo *καὶ ἐθελοπόρνοισιν*, unus cod. *καὶ ἐθελοπόροισιν*. ib. *Ἀρτέμων* Casaubonus, codd. *ὁ Ἀρτέμων*. — V. 10. *δὲ νῶτον* scripsi, codd. *δὲ νώτῳ, δ' ἐν ὠτῷ, δ' ἐν νώτῳ*. ib. *σκυτίνῃ* Elmslejus, libri *σκυτίνῳ* vel *σκυθίνῳ*. — V. 12. *φορέων* Casaubonus, libri *φαρέων*. — V. 13. *πάϊς* Dindorfius, vulgo *παῖς*. ib. *φορέει* Dindorfius, vulgo *φορεῖ*. — V. 14. fortasse scribendum: *γυναιξὶν αὕτως Ἀρτέμων.*

Fr. 21. Hephaestio p. 101.: *Ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γενέσθαι, ὅμοιον τῷ Ἀνακρεοντείῳ τῷδε· Σίμαλον κτλ.*

22. [21.]

Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

23. [22.]

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κουφαῖς διὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

24. [23.]

Ὅς μ' ἐσιδὼν γένειον ὑποπόλιον χρυσοφαέννων πτερύγων ἀήταις παραπέταται.

25. [24.]

Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν.

26. [25.]

Ἥλιε καλλιλαμπέτη.

27. [26.]

Ἀσπίδα ῥῖψ' ἐς ποταμοῦ καλλιρόου προχοάς.

Fr. 22. Hephaestio p. 52.: *Πολὺ δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλεῖδι τὴν δευτέραν συζυγίαν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν Ἀνακρέοντι· Ἔκ κτλ.* Duo codd. *παρέρχομαι* exhibent.

Fr. 23. V. 1. affert Hephaestio p. 52.: *Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι' ὅλου ᾄσματος ἐκ τριβράχεος καὶ ἰάμβου ποιῆσαι, ὡς εἶναι κοινὴν λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἰαμβικῆς· Ἀναπ. κτλ.* Schol. Arist. Av. v. 1378. integrum affert: *ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος· Ἀναπέτομαι πρὸς Ὀ. π. κ. διὰ τὸν ἔρωτα· οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν. διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι δύο στίχοι.* Recte v. 2. Personus scripsit *παῖς ἐθέλει.* Respicit huc Julianus Epist. XVIII, p. 386, B.

Fr. 24. Lucian. Herc. Gall. c. 8.: *Ὁ ἔρως (Ἔρ.) ὁ σός, ὦ Τήϊε ποιητά, εἰσιδὼν με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαέννων, εἰ βούλεται, πτερύγων ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω.* quae emendavi, sunt autem ex eodem carmine, ex quo petitum est Fr. 23.

Fr. 25. Athenaeus XI, p. 229, B.: *Χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων· Χεῖρα κτλ.* Eadem Eustath. p. 1862. 11. Cf. ibid. 244. 46. et 710. 18.

Fr. 26. Priscianus T. I. p. 294. ed. Krehl.: „Nec mirum, quum Graecorum quoque poetae similiter inveniantur protulisse vocativos in supradicta terminatione. Anacreon *Ἥλιε καλλιλαμπέτη* posuit pro *καλλιλαμπέτα.*" Respicit Etym. M. p. 670. 18.

Fr. 27. Attil. Fortunat. p. 359. ed. Gaisf.: „Secundum colon Anacreon sic: *Ἀσπίδα κτλ. — καλλιρόου προχοάς.* Ita Ursinus, codex Gaisf. *ποταμὸν ιλλοροου τροχοας.* At metrum choriambicum requiritur; Schneidewinus conjecit: *καλλιρόοιο δίνας.*

28. [27.]

Τὸν μυροποιὸν ἡρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

29. [122.]

Ἐγὼ δ' ἀπ' αὖτις φύγον ὥστε κόκκυξ.

30. [28.]

Δακρυέσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

31. [29.]

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρόν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

32. [30.]

Οὐδ' ἀργυρέη κω τότ' ἔλαμπε Πειθώ.

33. [31.]

Εἶμι λαβὼν ἐς Ἥρης.

34. [32.]

Ἱπποθόρον δὲ Μυσοί
εὑρεῖν μῖξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

Fr. 28. Hephaestio p. 96.: *Ἀνακρέων οὐκ ἰαμβικῷ, ἀλλὰ χοριαμβικῷ ἐπιμίκτῳ πρὸς τὰς ἰαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν· Τὸν μυροποιὸν κτλ.* Emendavi auctore Poll. VII, 177. *μυροποιός· Ἀνακρέων.*

Fr. 29. Etym. Gud. p. 333. 22.: *Κόκκυξ· ὄρνιον ἐαρινὸν παραπλήσιον ἱέρακι ἢ ὄρνεον δειλότατον, ὡς Ἀνακρέων φησί· ἐγὼ δ' αὐτῆς φεύγω ὥστε κόκυξ.* Sed cod. unus: *ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς.* Scripsi *ἀπ' αὖτις*, Schneidewinus *φύγον*. Cf. Etym. M. p. 524. 59.

Fr. 30. Hephaestio p. 52.: *Τρίμετρα δέ, οἷον τὸ Ἀνακρέοντος· Δακρυέσσάν κτλ.*

Fr. 31. Athenaeus XI, p. 475, F.: *Ἀνακρέων· Ὠινοχόει κτλ.*

Fr. 32. Schol. Pind. Isthm. II. 5.: *Τοιοῦτον δέ τι καὶ Ἀνακρέων εἴρηκε, καὶ μήποτε ἡ ἀπόταυίς ἐστιν εἰς τὰ ὑπ' ἐκείνου εἰρημένα· φησὶ γάρ· οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμπε Πειθώ.* ed. Rom. *κ᾽ κότε ἔλ. πυθώ.* scripsi *κω τότ'*. Ceterum cf. Tzetz. Chil. VIII. 828.

Fr. 33. Attil. Fortunat. p. 359. ed. Gaisf.: „Apud Anacreontem: *εἰμὶ λαβὼν εἰςάρας.*“ Scripsi *εἶμι* et *ἐς Ἥρης*. Fortasse est ejusdem carminis, ex quo petitum Fr. 27.

Fr. 34. Schol. Hom. Il. XXIV. 278.: *Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος, ἢ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων· Ἀνακρέων· Ἱππόθορον — ἵππους, ἐξ ὧν ἡμίονοι.* Fortasse scribendum est v. 2. *εὗρον.*

35. [33.]

Αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι.

36. [34.]

Τίλλει τοὺς κνάμους ἀσπιδιώτης.

37. [35.]

Χήλινον ἄγγος
Ἔχον πυθμένας ἀγγειοσελίνων.

38. [36.]

Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῖμαι.

39. [37.]

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας
περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

40. [38.]

Σὲ γάρ φη
Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

Fr. 35. Schol. Hom. Od. M. 313.: *Αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι· παρ' Ἀνακρέοντι.* Comparatur hoc cum Homerico ζαῆν, itaque videtur Anacreon scripsisse: *Αἰνοπάθην ἵνα πατρίδ' ἐπόψομαι* vel simile quid, Aeolica forma usus. id quod plane firmat Schol. in Cram. Anecd. Paris. III. p. 480. 31.: *Ἔδει χωρὶς τοῦ ν̄ ζαῆ, ὡς τὸ ἀκραῆ Ζέφυρον, ἔστιν οὖν Αἰολικὸν τὸ μετὰ τοῦ ν̄ καὶ ἔδει αὐτὸ Αἰολικῶς βαρύνεσθαι, ὡς τὸ αἰνοπαθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι παρὰ Ἀνακρέοντι.*

Fr. 36. Etym. M. p. 713. 7.: *Σίλλοι ἐπίσκωμμα κατὰ τροπὴν τοῦ τ̄ εἰς σ̄ τίλλοι τινες. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων· τίλλει κτλ.* Cf. ibid. p. 463. 10. et Orion p. 148. 12.

Fr. 37. Pollux VII. 172.: *Χήλινον δὲ ἄγγος ἔχον πυθμένας ἑλειοσελίνων ὅταν εἴπῃ Ἀνακρέων τὸ τῶν σχοινίων πλέγμα δηλοῖ. ἑλειοσελίνων* Hemsterhusius, vulgo *ἀγγελοσελίνων*, cod. unus *ἀγγεοσελίνων*, itaque *ἀγγειοσελίνων* scripsit, de Pollucis est. Respicit huc Hesychius: *Κεχήλωμαι — καὶ χήλινον τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρέων.*

Fr. 38. Hesychius v. *Ἔρμα· ἔρεισμα ἢ ἔργμα, ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης. καὶ Ἀνακρέων· ἀσήμων κτλ.* Respiciunt hunc versum Harpocratio p. 86. ed. Bekk. Photius p. 15. 1. Suidas v. *ἑρμαῖον*, Zonaras p. 865.

Fr. 39. Athenaeus XV. p. 674, D.: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας — καὶ Ἀνακρέων· πλεκτὰς κτλ. ὑποθυμίδας* Dindorfius, vulgo *ὑποθυμιάδας*. Respicit huc Athen. XV. p. 678, C.

F. 40. Apollon. de Synt. p. 238. ed. Bekker.: *Καὶ δὴ παρείπετο τῷ χρῶ παραγωγὴ τοῦ χρῆμι, ὡς φημί, ἀφ' οὗ τρίτον πρόσωπον*

41. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεί τε στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

42. [40.]

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσθων.

43. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἥβη πάρα, γηράλεοι δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἀίδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτόν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἕτοιμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

χρῆσιν ὡς φησίν, ἐξ οὗ τὸ χρὴ ἐν ἀποκοπῇ ἀπετελεῖτο, ὁμοίως τῷ παρ' Ἀνακρέοντι· σὲ γάρ φη (unus cod. hoc addit) *ταργήλιος ἐμμελέως* (ita unus cod., vulgo *ἐμμελῶς*) *δισκεῖν.* Verba *σὲ γάρ φη ταργήλιος* etiam afferunt Apollon. de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 543, 7. Schol. Hom. Il. V. 256. et memorabilis inprimis locus in Crameri Anecd. T. IV. p. 411, 23.: *Ἀπὸ δὲ τοῦ φημὶ γίνεται φής, φησὶ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν φῆς... γὰρ φῆ Ταργήλιος ἀντὶ τοῦ φησί· τὸ δὲ Ταργήλιον ὄνομα δαίμονος ἐστί.* Fortasse autem glyconei fuerunt:

Σὲ γάρ
φῆ Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

Fr. 41. Athen. XV. 671, E.: *Διὰ τί παρὰ τῷ Ἀν. λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν· Μεγίσθης κτλ. Ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος κτλ.* et eosdem versus repetit ibid. p. 673, D. V. 1. *ὁ Μεγίστης* Gaisfordius, vulgo *Μεγίσθης*, sed *Μεγίστης* unus cod. ib. *ἐπεί τε* codd., vulgo *ἐπειδή*. — V. 2. *τε λύγῳ* unus cod., vulgo *τῇ λύγῳ*. Respicit huc Athenaeus XV. p. 674, A. et Pollux VI, 107.

Fr. 42. Athen. X. 430, D.: *Ὁ Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησὶ· Καθαρῇ κτλ. πέντε τε* Dindorfius: vulgo *πέντε*. ib. *ἀναχείσθων* scripsi, vulgo *ἀναχείσθω*.

Fr. 43. Stob. Floril. CXVIII, 13. *Ἀνακρέοντος.* V. 1. *ἡμὶν* Stephanus, vulgo *ἡμῖν*. ib. *κάρη* unus cod., vulgo *κάρα*. — V. 2. *οὐκέτ'* Schneidewinus, vulgo *οὐκέθ'*.

44. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἐμῶν εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

45. [43.]

Ἔραμαι δέ τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

46. [44.]

Ἀστραγάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΝ.

47. [45.]

Μεγάλῳ δηὖτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεὺς
πελέκει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

48. [46.]

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

49. [47.]

Θρῃκίην σίοντα χαίτην.

Fr. 44. Max. Tyr. VIII, p. 96. Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μετὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας· ἀλλὰ κἂν τούτοις τὴν σωφροσύνην ὅρα· Ἔραμαι κτλ. — ἤδη δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο· Ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα κτλ. καὶ αὖθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια φησί. V. 1. ἐμῶν adjeci. — V. 2. ἄδω Valckenarius, vulgo διδῷ.

Fr. 45. Max. Tyr. VIII, p. 96.: Ἀλλὰ κἂν τούτοις τὴν σωφροσύνην (Ἀνακρέοντος) ὅρα· ἔραμαι τοι συνηβᾶν· χάριεν γὰρ ἔχεις ἦθος, quae correxi. Cf. Herodianus περὶ μον. 14, 21. Ἀνακρέων καὶ ἀαριτόεις εἶπεν.

Fr. 46. Scholl. Il. ψ, 88.: Λί πλείους τῶν κατ' ἄνδρα ἀμφ' ἐστραγάλῃσιν ἐρύσσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον· Ἀστρ. κτλ. Ἀνακρέων. scripsi εἰσιν et κύδοιμοι, vulgo εἰσι et κυδοίμοιο.

Fr. 47. Hephaestio p. 68.: Καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἀν. ὅλα ἄσματα συνέθηκε· Μεγάλῳ κτλ. scripsi δηὖτε et Ἔρως, vulgo δ' ηὖτε et ἔρως. Respiciunt hoc carmen Athenaeus XII, p. 540, E. et Aelianus Var. Hist. IX, 4.

Fr. 48. Phavorinus ap. Stobae Floril. LXVI, 6.: Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μεμφόμενος, ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα· Ἀπ. κτλ.

Fr. 49. Etym. M. p. 714. 38.: Ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ι, ᾧ κέχρηται Ἀνακρέων, οἷον· Θρῃκίην κτλ. scripsi Θρῃκίην, vulgo Θρῃκίην.

50. [48.]

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ' · οὐ γὰρ ἄν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

51. [49.]

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα
γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κεροέσσης
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

52. [50.]

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωρῷ.

53. [52.]

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλῃ παίζων.

Fr. 50. Hephaest. p. 69.: Τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον — Παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται Ἀπό μοι κτλ.

Fr. 51. Athen. IX, p. 396, D.: Καὶ Ἀνακρέων· δέ φησιν· Οἷά τε ν. Eadem Aelianus VII, 39.: Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ θηλείας φησιν· οἷά τε νεβρὸν — ἐπτοήθη· Πρὸς δὲ τοὺς μοιχῶντας τὸ λεχθὲν καὶ μέντοι καὶ φάσκοντας δεῖν ἐροέσσης γράφειν, ἀντιλέγει κατὰ κράτος Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἐμέ γ' αἱρεῖ τῇ ἀντιλογίᾳ. id quod conjecit Zenodotus, vid. Schol. Pind. Ol. III, 52. Τέτακται δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι· Ἀγανῶς οἷά τε κτλ. Ζηνοδότος δὲ μετεποίησεν ἐροέσσης. — V. 1. ἀγανῶς solus Schol. Pindari, nisi forte scribendum:

Ἀγανωστί
ἅτε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης
κεροέσσης ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

— V. 2. ὕλης scripsi, Schol. ὕλαις, Athen. et Ael. ὕλῃ. — V. 3. ἀπολειφθεὶς Athen., ὑπολειφθεὶς Ael. et Schol. ib. ὑπὸ Schol., ἀπὸ ceteri. Respicit haec Eustath. Il. p. 711, 34. et Pollux V. 76.

Fr. 52. Etym. M. p. 713, 26.: Σινάμορ οι (σινάμωροι) π. θυρωροί· ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέοντος. μεμορημένοι, φησί, πρὸς τὸ σίνεσθαι. scripsi θυρωρῷ.

Fr. 53. Athen. X, p. 427, D.: Ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτβίζεταιν ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήϊος πεποίηκε· Σικελικὸν κόττα βον ἀγκύλῃ δαΐζων. Σικελὸν Grotefendius, παΐζων ego scripsi, ἰελίζων Emperius conjecit.

54. [53.]

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὀρτὴν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

55. [54.]

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

56. [55.]

Οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

57. [56.]

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

58. [57.]

*Ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν * *

59. [58.]

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

Fr. 54. Athen. XV, p. 674, C.: *Ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη· Ἐπὶ* κτλ. Eadem Eustath. p. 1908. et Schol. Pind. Olymp. III. 19.: *Ἀνακρέων· ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στέφανον θέμενοι.* — V. 1. *ἐπί*, Athenaei codd. *ἐπεί.* — V. 2. *ὀρτὴν* Hermannus, vulgo *ἑορτήν.*

Fr. 55. Hephaestio p. 69.: *Παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται — τὸ δὲ καταληκτικόν· Διονύσου* κτλ.

Fr. 56. Schol. Aeschyl. Prometh. v, 128.: *Ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρέοντος κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν· ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἐρῶν καὶ ἡράσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ. ἔστι δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ· Οὐδ' αὖ ἐάσεις με* κτλ. Correxit Hermannus. Anacreontis carmina in Critiam respexit Plato in Charmide p. 157, E.

Fr. 57. Athen. X, p. 433, F.: *Καὶ Ἀνακρέων· φίλη* κτλ. *εἶ ξένοις* Casaubonus, codd. *εἰς ξείνεις, εἰ ξείνεις, δὲ ξείνεις.*

Fr. 58. Apollon. Sophist. p. 418.: *Θέσθαι — καὶ γὰρ ὁ θησαυρὸς θεσμὸς λέγεται, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει ἀπὸ δ'* κτλ. vulgo *θυμὸν* legitur. Respicit Etym. M. p. 448, 15.

Fr. 59. Schol. Eurip. Hec. v. 914.: *Δωριάζειν τὸ γυμνὰς φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας· Ἀνακρέων· Ἐκδῦσα* κτλ. Cf. Eustath. II, p. 975, 35.: *Αἴλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν, φησί, τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι,* κτλ.

60. [59.]

Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

61. [60.]

Παρὰ δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

62. [61.]

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

63. [62.]

Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
5 *κυάθους, ὡς ἀνυβριστὶ*
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

* * *

Fr. 60. Ammonius p. 42. Valck. *Διαβόητος ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος· ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην· Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ· Καί μ' κτλ.* vulgo *ἐπιβόητον* et sic Etym. Gud. p. 142, 43. et 199, 3. sed Anacreontem dixisse *ἐπίβωτον* testatur Eustath. p. 1856, 11.

Fr. 61. Hephaestio p. 70.: *Τὸ δὲ (δίμετρον) ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνακλώμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντί ἐστι· Παρὰ κτλ.* V. 1. *δηῦτε* scripsi, vulgo *δ' ηὖτε*. — V. 2. *κατέδυν Ἔρωτα* scripsi, legebatur *κατέδυν' ἔρωτα*.

Fr. 62. Athen. XI, p. 782, A.: *Ἀνακρέων· Φέρ' ὕδωρ κτλ.* V. 1. affert Demetrius de elocut. c. 5. — V. 3. *ὡς δὴ* et v. 4. affert Eustath. Il. p. 1322, 53.: *Παράγωγον ῥῆμα τὸ πυκταλίζειν, οὗ χρῆσις παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς μὴ κτλ.* et Orion p. 62, 13.: *Ἀνακρέων· ὡς δὴ πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω.* ubi recte *δή* scriptum, Athenaeus quoque *μή*. Respicit etiam Etym. M. p. 345, 39.

Fr. 63. Athen. X. p. 427, A.: *Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἷς οἴνου πρὸς δύο ὕδατος· Ἄγε κτλ. — βασσαρήσω. Καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν· Ἄγε δεῦτε κτλ.* Est haud dubie ex eodem carmine, cujus exordium est Fr. 62. V. 1—5. *κυάθους* Athenaeus affert XI. p. 447, C. et Eustath. Odyss. p. 1476. 31. — V. 1. *ἡμὶν* Dind., vulgo *ἡμῖν*. — V. 2. *ὅκως*, Athenaeus altero loco *ὅπως*. — V. 3. *δέκ'* posteriore loco, priore *δ'* vel *δύ'*. — V. 5. *ἀνυβριστὶ* Baxterus, codd. *ἂν ὑβριστίως*. — V. 6. *ἀνὰ δηῦτε* scripsi,

Ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὕτω
πατάγῳ τε κἀλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

64. [63.]

Χθόνιον δ' ἐμαυτὸν ἡῆρον.

65. [64.]

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρόν
μέλομαι βρύοντα μίτραις
πολυανθέμοις ἀείδειν·
ὁ δὲ καὶ θεῶν δυνάστης,
ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.

66. [65.]

Ἀλλὰ πρόπινε
ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

---

67. [66.]

Ἀδυμελές, χαρίεσσα χελιδοΐ.

---

codd. ἀναδευτε vel ἀναδω. — V. 8—10. μελετῶμεν affert Commentator Cruq. Horat. Carmm. I, 27, 1.: „*Ad convivas sodales suos de hilaritate. Sensus autem sumptus ex Anacreonte libro tertio:* Ἄγε δῶτε κτλ.“ Cf. Porphyrio ibid.: „Ode προτρεπτικὴ est ad hilaritatem, cujus sensus sumtus est ex Anacreonte *in libro tertio*.“ — V. 8. δηῦτε scripsi, codd. δηυτε, δήντε, δήτε.

Fr. 64. Schol. Hesiod. Theog. 767.: Τὸ δὲ χθονίου ἡ τοῦ στιγεροῦ, ὡς Ἀνακρέων· χθ. δ' ἐμ. ἡρεν. unus cod. ἦγον. scripsi ἡρον.

Fr. 65. Clemens Alex. Strom. VI, p. 745. Potter.: Ἀνακρέοντος ποιήσαντος· Ἔρωτα κτλ. Εὐριπίδης γράφει· Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται κτλ. Cf. Arsenii Viol. p. 110. V. 1. τὸν Ἔρωτα, Baxterus alii, vulgo Ἔρωτα. — V. 2. μέλομαι Hermannus, vulgo μέλπομαι. — V. 3. ἀείδειν unus cod., vulgo ἀείδων. Ceterum dubium est, an carmen sit Anacreontis.

Fr. 66. Schol. Pind. Ol. VII, p. 5.: Προπίνειν ἐστὶ κυρίως τὸ ἅμα τῷ κράματι τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Ἀνακρέων· Ἀλλὰ κτλ. ἀντὶ τοῦ χαρίζου.

Fr. 67. Hephaestio p. 39.: Ὕστερον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ᾄσματα συνέθηκεν. Ἀδυμ. κτλ. Eadem Plotius p. 264. ed. Gaisf.

68. [67.]

Μνᾶται δηὖτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

69. [73.]

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

70. [74.]

Ὀρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναίχμαν.

71. [75.]

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

72. [76.]

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλιος στέφανος ὄλωλεν.

73. [77.]

Βούλεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμὶν εἶναι.

74. [78.]

. . . . . *Ἐγὼ δὲ μισέω*
πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυσμούς

Fr. 68. Hephaestio p. 39.: *Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ᾄσματα συνέθηκεν — καὶ Μνᾶται κτλ. δηὖτε* scripsi, vulgo *δηῦτε* vel *δεῦτε.*

Fr. 69. Athen. I, p. 21, A.: *Ἔταττον τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων· Καλλίκομοι κτλ.* Eadem Eustath. p. 1842, 4.

Fr. 70. Hephaestio p. 10.: *Κέχρηται δὲ (τῷ ἐγκωμιολογικῷ) καὶ Ἀνακρέων ἐν πλείοσιν ᾄσμασιν. Ὀρσόλοπος κτλ. Ὀρσόλοπος* unus cod., alii *ὀρσόλεπος, ὀρσολέπτος, ὄρσ' ὀλέπος.* ib. *μεναίχμαν,* Pauwius *μεναιχμήν,* codd. *μὲν αἰχμάν.*

Fr. 71. Etym. M. p. 429, 50.: *Ἡμετέρειος κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου· ἐχρῆτο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων οὔτε γὰρ κτλ.* Eadem Zonaras p. 990.

Fr. 72. Schol. Pindari Ol. XIII, 42.: *Στέφανοι γὰρ ὥσπερ τῶν πόλεων τὰ τείχη· καὶ Ἀνακρέων νῦν δ' κτλ. πόλιος* Schneidewinus, vulgo *πόλεως.*

Fr. 73. Etym. M. p. 393, 47.: *Ἀπεροπεὺς ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· — παρὰ Ἀνακρέοντι· Βούλεται ἀπεροπὸς ἡμῖν εἶναι.* quae correxi.

Fr. 74. Etym. M. p. 2, 45.: *Παρὰ τὸ ἀβακὴς γίνεται ἀβακῶ, ἐκ τούτου δὲ γίνεται ἀβακίζω· φησὶν Ἀνακρέων· Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν.* V. 2. *ὅσοι* scripsi, vulgo *οἵ,* et *ῥυσμούς,* vulgo *ῥυθμούς.*

καὶ χαλεπούς· μεμέθεικα δ', ὦ Μεγίστη,
τῶν ἀβακιζομένων.

---

75. [79.]

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

5 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἱπποσείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

Κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρε χρυσόπεπλε κούρα.

77. [81.]

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμεμίξονται τρίχες.

78. [82.]

Ἐν μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει.

V. 3. *μεμέθεικα δ' ὦ Μεγίστη* sive *Μεγίστα* scripsi, vulgo *μεμαθήκασιν, ὡς μεγίστη*. Eadem Crameri Anecd. Paris. IV, 84, 28.

Fr. 75. Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 16. Schow. *Καὶ μὴν ὁ Τήϊος Ἀνακρέων ἑταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρᾶς γυναικὸς ὑπερηφανίαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτῶντα νοῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν, οὕτω λέγων· Πῶλε κτλ.* V. 1. *Θρηκίη* Barnesius, vulgo *Θρηϊκίη*. — V. 2. *μ' οὐδὲν* Barnesius, vulgo *μηδέν*. — V. 4. *στρέφοιμί σ'* scripsi, vulgo *στρέφοιμ'*, nisi malis *στρέφοιμ' ἄν*. — V. 6. *ἱπποσείρην* scripsi, vulgo *ἱπποπείρην*.

Fr. 76. Hephaestio p. 36.: *Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον ἔνδοξόν ἐστιν, οἷον τουτὶ τοῦ Ἀνακρέοντος· Κλῦθί κτλ.* — *εὐέθειρε* restitui ex Schol. Hephaest. p. 175. qui bis hunc versum affert, vulgo *εὐέθειρα*.

Fr. 77. Julian. Misopog. p. 366, B.: *Εὖτέ μοι κτλ. ὁ Τήϊος ἔφη ποιητής.* — *μοι*, scribendum videtur *σοί*.

Fr. 78. Schol. Sophocl. Antig. 138.: *Ὅτι δὲ ταναλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων· μελαμφύλλῳ κτλ.* Addidi *ἐν*.

79. [83.]

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέρην ἔκοψε μέσσην, καὶδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἱ δέ μευ φρένες
ἐκκεκωφέαται.

---

82. [94.]

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

Fr. 79. Herodian. de barbar. p. 493. ed. Valcken. Ammonii: *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησί· Κοίμισον δὲ σόλοικον φθόγγον.* Sed codd. ap. Villois. Anecd. T. II. p. 77. *μισῶ Ζεῦ* vel *κόμισον Ζεῦ σόλ. φθ.* itaque emendavi. Respicit huc Eustath. Il. p. 368. 2.

Fr. 80. Schol. Il. P. 543.: *Κατὰ ταῦρον ἐδηδώς. ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον παρέστησε ταῦρον, οὐ μέιρον ἀπαιτοῦντος· παρῆν γὰρ φάναι ταῦρον κατεδηδώς· Καὶ Ἀνακρέων· Διὰ δέρην κόψε μέσην καὶδ κτλ.* quae correxi. Cf. Crameri Anecd. Paris. III. p. 287, 28. Ultima verba *καὶδ δὲ λ. ἐσχ.* affert Eustath. p. 1001, 39. ubi *λοπὸς* scriptum. Ceterum Anacreontis fortasse est versus apud Hephaest. p. 34.: *Ἐρξίη πη δηὖτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός.*

Fr. 81. Crameri Anecd. I, p. 288, 3.: *Ἀνακρέων. Αἱ δέ μευ κτλ.* Etym. M. p. 322, 20. omisso nomine poetae: *Αἱ δ' ἐμαὶ φρ. ἐκ.*, καὶ (ἤτοι) *παραβεβλαμμέναι εἰσίν.*

Fr. 82. Athen. XI. p. 498, C.: *Ἡσίοδος ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύπφον λέγει· — ὁμοίως εἴρηκε καὶ Ἀνακρέων. Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ προέπινον.* V. 1. fortasse scribendum *κἀγὼ δέ γ' ἔχων.* — V. 2. *τῷ Λευκολόφου* scripsi, vulgo *τῷ λευκολόφῳ.*

Fr. 83. Athen. XV. p. 671, E.: *Τίς ἐστιν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης στέφανος, ὦ Οὐλπιανέ; φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής· Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ κτλ.* V. 1. *στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ* unus cod., alii *στεφάνου· ὁ δ' ἀνήρ.* Num forte legendum: *ὁ δ' ἀνὴρ στεφάνους.* Respicit hunc locum Athenaeus ibid. p. 678, D. Cf. Pollux VI, 107.: *Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί φησι — καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ, σάμφυκος οὗτος ἦν.*

84. [85.]

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες,
στέγης τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

85. [86.]

Πάλαι ποκ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

Καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

87. [87.]

Κνίζη τις ἤδη καὶ πέπειρος ἐγενόμην
σὴν διὰ μαργοσύνην.

88. [88.]

Κού μοκλὸν ἐν θύρῃσι διξῇσιν βαλών
ἡσυχος καθεύδει.

Fr. 84. Plut. de commun. not. c. 20.: *Διψῶντες οὖν ὕδατος οὐκ ἔχουσι χρείαν οὐδὲ ἄρτου πεινῶντες· Ἔσται* ξ. κτλ. *οὗτος οὖν εἶχε χρείαν ὑποδοχῆς.* Anacreontis esse indicat Hephaest. p. 29.: *Μέτρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντεια ὅλα ᾄσματα γέγραπται, οἷον — τρίμετρα δέ, ὡς τό· ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες.* — V. 1. ἔστε Hephaestio vulgo, sed plerique codd. ἔσται, ut Plutarchus. — V. 2. τε adjecit Gaisfordius.

Fr. 85. Zenob. V, 80.: *Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ. Φασὶ τοὺς Κᾶρας πολεμουμένους ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου κατά τινα παλαιὰν μαντείαν εἰρημένην αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθέσθαι συμμάχους ἐλθεῖν εἰς Βραγχίδας καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλησίους πρόσθοιντο συμμάχους· οἱ δὲ ἀποκρίνασθαι· Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ. οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι.* Cf. Schol. Ar. Plut. 1002. *Ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μ., ὡς καὶ Ἀνακρέων.* Scripsi ποκ', siquidem ipse hic versus Anacreontis videtur esse.

Fr. 86. Ammon. Valck. p. 36.: *Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι· Καὶ* κτλ. Eadem Herodianus in Boisson. Anecd. T. III. p. 263. Etym. Gud. p. 125, 2. Eustath. p. 1678, 59. *θάλαμος* Herodian. et Etym., *θάλαμον* Eustath., *θαλάμους* Ammon. ib. τῷ scripsi, vulgo ᾧ. Etym. Gud. corruptissime *καὶ θάλλει κεῖνος μόνος οὐκ ἔγημεν ἀλλ' ἐγήμετο.*

Fr. 87. Etym. M. p. 523, 4.: *Τὸ κνύζα εἰ ἐπὶ τοῦ παρεφθαρμένου καὶ ἐρρυπωμένου, οὐ συγκοπή ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω· ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά· γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβῳ· Κνίζη τ. ἦ. κ. πέπειρα γενομένη σ. δ. μ.* Eustath. Od. 1746, 13.: *Ἡ κνίζα, ὡς σχίζω σχίζα, Ἀνακρέων· Κνίζη τ. ἦ. κ. π. γίνομαι σ. δ. μ.* Scripsi πέπειρος ἐγενόμην, nam πέπειρα γίνομαι ferri nequit.

Fr. 88. Zonaras p. 1512.· *Τὸν δὲ μοχλὸν ἐν τῷ χ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Δωριεῖς καὶ Ἴωνες, πλὴν Ἀνακρέοντος· οὗτος δὲ μόνος σχεδὸν τῷ*

89. [89.]

Ἔρῶ τε δηῦτε κοὐκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι.

90. [90.]

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηῦτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὤραννὲ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

κ, Ζηνόδοτος δὲ (μοχλόν)· Καὶ οὐ μοκλὸν ἐν οὔρησι δίζησι β. ἢ. κ. quae correxi.

Fr. 89. Hephaestio p. 29.: Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δίμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντεια ὅλα ᾄσματα γέγραπται, οἷον· ἐρῶ τε κτλ. — V. 1. scripsi δηῦτε, vulgo δῆτα, unus cod. δ' ηῦτε. — V. 1. affert Schol. Arist. Plut. 253.

Fr. 90. Athen. X, p. 446, F.: Ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος· φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός· Μηδ' κτλ. Τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φαμέν.

Fr. 91. Strabo XIV, p. 661.: Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους· Ἀνακρέων μέν γε φησίν· Διὰ δεῦτε Καρικὸν εὐεργέος ὀχάνου χεῖρα τιθέμεναι. V. 1. διὰ δηῦτε scripsi, deinde Καρικευργέος ὀχάνοιο, et Eustath. p. 367.: Καρικοεργέος ὀχάνου. p. 707.: Καριοεργέος ὀχάνοιο. Cf. Etym. Gud. p. 297, 41. Schol. Il. Θ, 193. Etym. M. p. 489, 39.

Fr. 92. Hephaestio p. 30.: Καταληκτικὰ δὲ δίμετρα μέν, ὡς τὸ καλούμενον Ἀνακρεόντειον, οἷον· ὁ μὲν θέλων κτλ. Eadem Plotius p. 270. ed. Gaisf. et Schol. Arist. Plut. 303. et v. 1. Schol. Hephaest. p. 167. Si quidem est Anacreontis carmen.

Fr. 93. Priscianus de metr. comic. p. 249. ed. Lind.: „Anacreon teste Heliodoro: ὄρων, ἀεὶ μὴν πολλοῖσι γὰρ μέλεις. Hic iambus merum spondeum habet.“ unus cod. λίην. Correxi haec.

II. ΕΛΕΓΕΙΑ.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μήσεται εὐφροσύνης.

95. [132.]

Τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων,
ὦ φίλε, Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει;

96. [68.]

Οὐδέ τι σοὶ πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

97. [71.]

Οὐκέτι Θρηϊκίης παιδὸς ἐπιστρέφομαι.

98. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

99.

* * Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Fr. 94. Athen. XI. p. 463, A.: *Καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησίν· Οὐ φ. κτλ.* — V. 1. *οὐ φιλέω ὃς* Epitom., codd. *οὐ φίλεος* vel *οὐ φίλος ὅς.* — V. 4. *μήσεται* scripsi, vulgo *μνήσκεται*, Fr. Frankius *μνήσεται.*

Fr. 95. Schol. Hom. Od. VIII. 293.: *Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν ὅπλων τεχνίτας (Σίντιας) μέμνηται· τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμεως καὶ Σκυθῶν μέλει.* Cf. Crameri Anecd. Paris. III. p. 455, 29.: *Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται, τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκιμέρων καὶ Σκυθῶν μέλλει.* Quae correxi.

Fr. 96. Hephaest. p. 11.: *Καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἐλεγείαις· οὐδέ κτλ. σοὶ* scripsi, vulgo *τοι*, ib. fortasse *ὅμως γε μένεις* scribendum.

Fr. 97. Longinus de Sublim. c. 31.: *Ποιητικώτατον καὶ γόνιμον τόδ' Ἀνακρέοντος· Οὐκέτι Θρηϊκίης ἐπιστρ.* Addidi *παιδός*, sive malis *πώλου.*

Fr. 98. Athen. XI. p. 460, D.: *Ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη· Οἰν. κτλ.* Respicit Pollux VI, 21.: *Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνή, ὡς Ἀνακρέων.* nam utrumque ex Anacreonte petitum arbitror.

Fr. 99. Macedonius in Anthol. Pal. X. 70.: *Τὴν γὰρ Ἀνακρεόντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω Παρφασίην ὅτι· Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.*

100. [145.]

Ἀγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

III. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

101. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἤδ' ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

102. [Ep. 24.]

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

103. [Ep. 2.]

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

104. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

105. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἑστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Fr. 100. Hygin. Astron. II, 6.: *Hac etiam de causa nonnulli Lyram, quae proxima ei signo* (Engonasin) *est collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omni genere artium lyram quoque didicisse videbatur. Idque et Anacreon dicit.* Ἀγχοῦ κτλ. δ' Αἰγείδεω scripsi, vulgo δαὶ τεῦ. Ceterum Meinekius hunc versum censet Anacreontis junioris esse.

Epigr. 101. Anth. Pal. VII. 226. — V. 1. et 2. Suidas v. Αἰνοβίαν, v. 3. et 4. v. Ἠνάρισεν affert.

Epigr. 102. Anth. Pal. VII. 160. — V. 1. σᾶμα, videtur σῆμα scribendum.

Epigr. 103. Anth. Pal. VI. 135.

Epigr. 104. Anth. Pal. VI. 142.

Epigr. 105. Anth. Pal. VI. 138. — V. 1. τόνδε Jacobsius, cod. τὸν δέ.

106. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

107. [Ep. 7.]

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
μνᾶμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

108. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

109. [Ep. 1.]

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιὰς αἵ τε παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη Γλαύκη τ' ἐς χορὸν ἐρχόμεναι
ἐξ ὄρεος χωροῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

110. [Ep. 3.]

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Λύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

111. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ἱποδεξάμενος.

112. [Ep. 10.]

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις
Ἑρμῇ τε κρειόντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

Epigr. 106. Anth. Pal. VI. 139.

Epigr. 107. Anth. Pal. VI. 140. — V. 1. *φιλοστεφάνῳ* Barnesius, vulgo *φιλοστεφάνου*.

Epigr. 108. Anth. Pal. VI. 141. — V. 1. Suidas v. *δυσηχὴς* exhibet *ῥυσαμένη* et *δυσηχέος*.

Epigr. 109. Anth. Pal. VI. 134. — V. 1. *αἵ τε* Jacobsius, cod. *ἥ τε*. — V. 2. *ἐρχόμεναι* Jacobsius, cod. *ἐρχομένη*.

Epigr. 110. Anth. Pal. VI, p. 136. Affert Suidas v. *εἶμα* ubi *Πραξιδίκη* legitur.

Epigr. 111. Anth. Pal. XI. 137.

Epigr. 112. Anth. Pal. VI. 143. — V. 3. *κρειόντι* Brunckius, cod. *κρειόεντι*.

113. [Ep. 13.]

Τελλίᾳ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

114. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

115. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὡριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουλητην.

116. [Ep. 12.]

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον Μοίσης εἶδε κλέος τραγικῆς.

117. [Ep. 17.]

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

118. [Ep. 18.]

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Epigr. 113. Anth. Pal. VI. 346. — V. 1. *Τελλίᾳ ἱμερόεντι* Reiskius, cod. *Τελειαι ἡμερόεντα.*

Epigr. 114. Anth. Pal. VII. 263. — V. 2. *θαρσήσαντα* Planudes, cod. *θαρσήσαντι.* — V. 3. *ἀνέγγυος* Planudes, cod. *ἀνέγκυος.*

Epigr. 115. Anth. Pal. XIII. 4. — V. 2. *δουλῆϊην* Jacobsius, alii, vulgo *δουλείην.* Videtur non tam epigramma, quam majoris alicujus carminis exordium esse.

Epigr. 116. Anth. Pal. VI. 146. — V. 2. *εἶδε*, cod. *εἶχε.* Non est Anacreontis epigramma.

Epigr. 117. Anth. Pal. IX. 715. Et hoc et subsequens epigramma Anacreonti abjudicandum.

Epigr. 118. Anth. Pal. IX. 716.

119. [130.]

Strabo XIV. p. 633.: *Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον (ἔκτισεν) διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων.* **Eadem Stephan. Byz. v.** *Τέως.*

120. [133.]

Plato Theag. p. 125, D.: *ΣΩ. Ταῦτ' ἔστιν, ἅπερ ἔφη Ἀνακρέων τὴν Καλλικρίτην ἐπίστασθαι· ἢ οὐκ οἶσθα τὸ ᾆσμα· ΘΕ. ἔγωγε. ΣΩ. Τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ ξυνουσίας ἐπιθυμεῖς ἀνδρός, ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὢν Καλλικρίτῃ τῇ Κυάνης, καὶ ἐπίσταται τυραννικά, ὥσπερ ἐκείνην ἔφη ὁ ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένῃ καὶ τῇ πόλει.*

121. [134.]

Schol. Apoll. Rhod. I. p. 789.: *Καλῆς δι' ἀναστάδος, ἣν ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν· εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτᾶσθαι ἡμᾶς οἱονεὶ πάσασθαι· καλῆς δέ, ἤτοι ὅτι βασίλεια τὰ οἰκήματα ἢ ὅτι ἐρωτικά· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρώντων· ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.* **Anacreontis locus excidit.**

122. [135.]

Maximus Tyr. VIII. p. 96.: *Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας — καὶ αὖθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαιά φησι.*

123. [136.]

Athen. I. p. 12, A.: *Παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν, κατὰ Ἀνακρέοντα.*

124. [137.]

Gregor. Comment. in Hermog. p. 914. *Αἰσχρῶς κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά· οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφοῦς· οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἁπαλωτέρα, πηκτίδος ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἁβροτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα.*

125. [138.]

Pollux VI, p. 107.: *Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί φησι καὶ κοριάννοις καὶ αὐτῷ* (legas *λύγῳ*) *καὶ*

Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ, σάμψυχος οὗτος ἦν, καὶ ἀνήττῳ, ὡς καὶ Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖος.

126. [139.]

Himerius Orat. III. p. 426. ed. Wernsdf.: *Χαῖρε φίλον φάος χαρίεντι μειδιόον προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι· ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ δὲ ἀγέρωχοί τε ὄντες καὶ ὑψαυχένες ἄφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναί μοί τι μέλος Τήϊον· ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν· ἐκ τῶν ἀποθέτων τῶν Ἀνακρέοντος τοῦτόν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι, καί τι καὶ αὐτὸς προσθεὶς τῷ ᾄσματι· Ὦ φάος Ἑλλήνων καὶ τῶν ὅσοι Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον Μουσάων τε ἄλση νεμόμεθα.*

127. [140.]

Himerius IV. p. 458. ed. Wernsdf.: *Φέρε οἶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς, ὦ παῖδες, ὥσπερ τις θεός, ὅδε ὁ ἀνὴρ φαίνει, οἵους ποιηταὶ πολλάκις εἰς ἀνθρώπων εἴδη μορφάς τε ποικίλας ἀμείβοντες πόλεις τε εἰς μέσας καὶ δήμους ἄγουσιν, ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ ἀνομίην ἐφέποντας, οἵαν Ὅμηρος μὲν Ἀθηνᾶν, Διόνυσον δὲ Ἀνακρέων Εὐριπίδης τε ἔδειξαν.*

128. [143.]

Photius p. 570, 13.: *Ταντάλου τάλαντα· πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται.* **Cf. Apostol. XVIII. 14, et Suidas v.** *Τὰ Ταντάλου τάλαντα.*

129. [144.]

Zenobius V. 20.: *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· Μέμνηται ταύτης Ἀνακρέων· καὶ Πίνδαρος ἐν Νεμεονικαῖς· φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ τῶν θεῶν δοθῆναι· ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.*

130. [12.]

Himerius XIV. p. 612.: *Νῦν ἔδει μοι Τηΐων μελῶν· νῦν ἔδει μοι τῆς Ἀνακρέοντος λύρας, ἣν ὅταν ὑπὸ παιδικῶν ἐκεῖνος ὑπεροφθῇ ποτε, καὶ κατ' αὐτῶν Ἐρώτων οἶδεν ἐργάσασθαι· εἶπον ἂν πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐκείνου ῥήματα· Ὑβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι καὶ οὐκ εἰδότες, ἐφ' οὓς τὰ βέλη κυκλώσεσθε· τάχα δ' ἂν καὶ ἠπείλησα τὴν ἀπειλήν, ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς Ἔρωσιν· ἐκεῖνος γάρ ποτε ἐρασθεὶς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἑώρα τὸν ἔφηβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λύραν ἁρμόσας ἠπείλει τοῖς Ἔρωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέλος εὔφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.*

131. [13.]

Schol. Hom. Il. XIX. 21.: *Ἐν ἑαυτῷ τι πρᾶγμα τὴν ὑποβολὴν ἔχον, ὑπεροχὴν οὐκ ἐπιδέχεται μείζονα· καὶ Ἀνακρέων· κωμάζει δέ, ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος, αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας.* **Scribendum videtur:**

. . . κωμάσει δ',
ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος.

132. [109.]

Orion p. 3.: *Ἀβρός, ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Ἀνακρέοντος εὗρον.*

133. [96.]

Hesychius *Αἰθιόπαιδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν·* **cod.** *Αἰθιοπεῖς παῖδα.* **Corrigas:** *Αἰθοπίης παῖδα.*

134. [125.]

Etym. M. p. 514, 28.: *Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἔκθλιψις τοῦ ἰῶτα, καὶ κράσει τοῦ ωα τὼ κινάκη, ὥσπερ ὦ Ἄπολλον Ὤπολλον.* **Fortasse quod ibidem legitur** *σὺν τῇδε τἠστραπῇ,* **item Anacreontis est.**

135. [110.]

Grammat. Bekk. Anecd. T. I. p. 373. 18.: *Ἀκταινῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι· πεποίηται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ἀκτή, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται· οὕτως Ἀνακρέων.*

136. [97.]

Etymol. M. p. 703. 28.: *Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. — ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ· Ἁλιπόρφυρον ῥέγος.* **Similia Etymol. Gud. p. 492. 52. (ubi** *ῥῆγος* **scribitur) et Zonaras p. 1608.**

137. [111.]

Hesychius: *Ἄμιθα· ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.*

138.

Eustathius p. 1538. 50.: *Ὅθεν ἀνήλατός φησι παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ἀπειθής.*

139. [112.]

Hesychius: *Αὐτάγητοι· ἀγάμενοι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν· Ἴων Ἀλκμήνῃ· ἔνιοι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.*

140. [113.]

Athenaeus IV. p. 182, F.: *Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι.* **Cf. ibid. p. 175, D.**

141. [114.]

Eustath. p. 932. 1.: *Καὶ ὅτι τοὺς οὕτως ἔζοντας ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας καὶ γονυκρότους τηνικαῦτα δριμέως ἐστὶ προσειπεῖν, καθὰ καὶ οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν, ἐν οἷς φασίν, ὅτι γονύκροτοι οἱ βλαισοί· Ἀνακρέων δὲ κέχρηται ἐπὶ δειλῶν.*

142. [115.]

Pollux III. 49.: *Ἀνακρέων δὲ διτόκον τὴν δὶς τεκοῦσαν.*

143. [116.]

Etymol. M. p. 385. 9.: *Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκεν πλεονασμῷ.*

144. [117.]

Schol. Arist. Acharn. 1098.: *Διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσιν τὸ μεθύειν καὶ θώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων· ἐστὶ δὲ Ἀττική.* **Cf. Suidas v.** *θωρήξασθαι* **et Zonaras p. 1068.**

145. [141.]

Pollux III. 98.: *Τὸ γὰρ ἥδιον Ἰωνικὸν καὶ τὸ ἧδε* (unus cod. *ἧσεν*) *σπάνιον μὲν παρ' ἡμῖν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἴρηκεν, Ἴων καὶ ποιητὴς ἀνήρ.*

146. [118.]

Apollonius Dysc. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 572, 14.: *Τούτοις δὲ ἐπιστήσας ὁ Τρύφων ἐξήτει περὶ τοῦ μεγαλωστί, ἰρωστὶ παρὰ Ἀνακρέοντι.* **Cf. Schol. Il. XVIII. 26.**

147. [119.]

Pollux V. 96.: *Σὺ δ' ἂν προσθείης — καὶ κάλυκας παρ' Ὁμήρου τε καὶ Ἀνακρέοντος.*

148.

Etymol. Gud. p. 339, 26.: *Κορώνη τὸ ὄρνεον παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν· Ἀνακρέων κόρωνα βαίνων φησί.*

149. [120.]

Pollux II, 103.: *Καὶ τὰ ῥήματα πτύειν καὶ ἀποπτύειν, καταπτύειν, κατάπτυστον, ἀπόπτυστον· Ἀνακρέων δὲ καὶ καταπτύστην εἴρηκε.*

150. [121.]

Eustath. p. 1654, 12.: *Ὥρπερ καὶ κλάς φησι παρὰ Ἀνακρέοντι.*

151. [99.]

Schol. Hesiod. Op. 371.: *Κωτίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα· καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι· κωτίλη χελιδών.* **Cf. Tzetz. ibid.**

152. [100.]

Schol. Aeschyl. Pers. 41.: *Ἀβροδίαιτοι δὲ οὗτοι (Λυδοὶ), ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι· Λυδοπαθεῖς τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς.* **Respicit Athenaeus XV. p. 690, C. Eustath. p. 1144, 14.**

153. 154. 155. 156. [142.]

Suidas v. *Μυσάχνη ἡ πορνὴ παρὰ Ἀρχιλόχῳ — Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον.* **Adde Eustath. p. 1329, 34.:** *Καὶ μὴν ὁ Ἀνακρέων τὴν τοιαύτην οὐ πάνυ σφοδρῶς, ἀλλὰ περιεσκεμμένως*

πανδοσίαν ὠνείδισε καὶ λεωφόρον καὶ πολύυμνον. Et idem p. 1088. 37. 10. 82. 46. et 862. 45. *πανδοσία* et *λεωφόρος* ex Anacreonte affert, et p. 1572, 43, et 1516, 22., denique p. 536. 22. *μανιόκηπος*, sed hoc comico poetae tribuit.

157. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. II, 127.: *Παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ ποιήσεως καὶ ἐνθουσασμοῦ ἐπιβλέπειν, κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.*

158. [101.]

Pollux VI. 23.: *Καὶ οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι.*

159. [102.]

Pollux VI. 21.: *Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνὴ ὡς Ἀνακρέων.*

160.

Servius Virg. Aen. I, 749.: „Bibebat amorem. Allusit ad convivium. Sic Anacreon: *Ἔρωτα πίνων.*“

161. [103.]

Hesychius: *Γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν· καὶ Ἀνακρέων· Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς.* Scribendum puto:

Πλέξαντες μηροῖς πέρι μηρούς * *

162. [104.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106.: *Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· Ῥαδινοὺς πώλους.*

163. [105.]

Grammat. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1287.: *Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται — καὶ τὸ ῥεραπισμένα νώ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.* Scribendum *ῥεραπισμένα νῶτα.* Cf. Schol. Hom. Od. ζ, 59.: *Ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νάτῳ.* et Crameri Anecd. T. IV. p. 415, 4.: *ῥεραπισμένω νῶτον.* Herodianus in Aldi Cornu cop. p. 194.: *ῥεραπισμένων ὤτων.* Adde Crameri Anecd. IV. p. 185, 17. et An. Paris. IV. p. 226, 17.

164. [126.]

Etymol. M. p. 707, 47.: *Καὶ σαλαΐζειν Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν.* **Cf. Orion p. 148, 5.**

165. [106.]

Clemens Alex. Paedag. III. p. 294.: *Τὸ γὰρ ἁβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν, ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά.*

166. [107.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 120.: *Μάργος Ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν — καὶ Ἀνακρέων Ταχερὸς δ' Ἔρως.*

167. [108.]

Servius Virgil. Aen. XI. 550.: „Anacreon *φορτίον ἔρωτος,* **id est onus amoris." Scribendum videtur** *φόρτον Ἔρωτος.*

168. [127.]

Schol. Hom. Il. *ν*, **227.:** *Ὕμνον γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν θρῆνόν φησιν.* **Cf. Eustath. p. 928, 63.**

169. [128.]

Herodianus *περὶ μον. λέξ.* **p. 11.:** *Φίλλος, παρὰ Ἀνακρέοντι τὸ ὄνομα.*

XIV.

ANACREONTEA.

1. [65.] *)

Ἀνακρέων ἰδών με,
ὁ Τήϊος μελῳδός,
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλός γε καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὤζεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσιν.
τὸ δ' ὤζ' Ἀνακρέοντος·
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ.
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

2. [48.]

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ.

Λότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς.

Anacreontea. Cod. Pal. secundum Levesquium: Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια secundum Spalettium: Ἀ. τ. σ. ἡ. καὶ ἀνακρέοντια καὶ τρίμετρα. atque ita index Anthol. Palat.

1. Brunckius Βασιλίου praemisit, quoniam 2 inscribitur τοῦ αὐτοῦ Βασιλίου. — V. 3. προσεῖπεν, cod. προεῖπεν. — V. 5. περιπλάκην, cod. περὶ πλάκην. — V. 7. γε cod., vulgo τε. — V. 15. ἐδησάμην, cod. ἐδήσαμεν.

2. τοῦ αὐτοῦ Βασιλίου Spaletti ex cod., Stephanus ἄλλο.

---

*) Numeri adjecti sunt editionum vulgarium.

φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
φέρε μοι νόμους κεράσσω,
μεθύων ὅπως χορεύσω,
ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης,
μετὰ βαρβίτων ἀείδων,
τὸ παροίνιον βοήσω.
δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φορμίγγος ἄνευθε χορδῆς.

---

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνῃ, βαθύνας,
ποίει δέ μοι κατ' αὐτό
μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι;
τί γὰρ καλοῦ Βοώτεω;
ποίησον ἀμπέλους μοι,
καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,

---

3. Legitur hoc carmen etiam in Anthol. Pal. XI. 48. et in Crameri Anecd. Paris. IV. p. 376. et apud Gellium N. A. XIX. 9. Exhibui cod. lectiones. — V. 1. τορεύων, ceteri τορεύσας. — V. 3. et 4. desunt in Anthol. et ap. Cramer. — V. 6. βαθύνας, ceteri βάθυνον. — V. 7. κατ' αὐτό Gellius et Cram., κατ' αὐτοῦ cod. et Anthol. — V. 8. ἄμαξαν, ceteri ἁμάξας. — V. 10. et 11. desunt in Anthol. et ap. Cram. Leguntur sic apud Gell.: Τί πλειάδεσσι κἀμοὶ (sed codd. plures: τί πλειάδων μέλει μοι) τί δ' ἄστρασι Βοώτεω (sed codd. aliquot: τί δ' ἄστεροι B.) — V. 12. et 13. plane aliter Anthol. et Cram. Ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας καὶ βότρυας γελῶντας, qui statim adjungunt v. 20.: σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ, omissis reliquis. — V. 13. κατ' αὐτῶν, Gellius κατ' αὐτό.

καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου
ληνοβάτας πατοῦντας,
τοὺς Σατύρους γελῶντας,
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
καὶ Κυθήρην γελῶσαν,
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα κἀφροδίτην.

---

4. [10.]

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Καλλιτέχνα τόρευσον
ἔαρος κύπελλον ἤδη·
τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά
ῥόδα φέρουσαν Ὥρην·
τὸν ἀργύρεον δ' ἁπλώσας
ποίει πότον μοι τερπνόν
μὴ τῶν, παραινῶ, τελετῶν,
μὴ ξένον μοι τορεύσῃς·
μὴ φευκτὸν ἱστόρημα
μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν·
μύστις νάματος ἡ Κύπρις
ὑμεναίοις κροτοῦσα·
χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
καὶ Χάριτας γελώσας
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
εὐβότρυον, κομῶσαν·

V. 14 — 17. Gellius omisit. — V. 18. Gellius sic exhibet καὶ χρυσέους πατοῦντας. — V. 19. omisit Gellius. — V. 21. κἀφροδίτην, Gellius καὶ Βάθυλλον.

4. Spaletti addit τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος. — V. 1. καλλιτέχνα cod. in margine, vulgo καλη τέχνα. — V. 5. cod. in marg. τὸν ἀργυρίω μοι δ' ἁπλώσας. Conjiciunt ἄργυρον. — V. 7. παραινῶ, cod. παρ' αἰνῶ. — V. 13. κροτοῦσα Brunckius, alii, cod. κροτῶσα.

σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·
ἅμα Φοῖβος ἀθύροι.

---

5. [59.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Στέφος πλέκων ποτ' εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχών
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

---

6. [11.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων γέρων εἶ·
λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μέν,
εἴτ' εἰσίν, εἴτ' ἀπῆλθον,
οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

V. 19. ἅμα Medenbachius, cod. ἀμμη. ib. ἀθύροι Mehlhornius, alii, cod. ἀθύρῃ.

5. εἰς Ἔρωτα, Spaletti τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα. Legitur in Anthol. Planud. (vid. Jacobs. T. II. p. 743.) ubi inscribitur Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου. — V. 5. ἔπιον, corrigunt ἔπινον.

6. εἰς ἑαυτόν, Spal. codd. ἄλλο. — V. 8. τοῦτο δ', cod. τὸ δέ.

---

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
ἐμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
ὡς οὖν ἔτ' εὐδὶ ἐστίν,
καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
μὴ νοῦσος, ἦν τις ἔλθῃ,
λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν.

---

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΜΕΜΕΘΥΣΜΕΝΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε
χὠ λευκόπους Ὀρέστης,
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον

---

7. εἰς ἑαυτόν, Spal. in marg. εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν. Legitur in Anthol. Pal. XI. 47. et in Crameri Anecd. Paris. IV. p. 376. — V. 1. τὰ Γύγεω homines docti, cod. τὰ γύγου et γύγεο. Anthol. γύγεω, Cramer Γύγω. — V. 3. Anthol. οὐδ' αἱρέει με χρυσός. — V. 4. Anthol. οὐκ αἰνέω τυράννους. — V. 9. et seqq. desunt in Anthol. et ap. Cram. — V. 15. λέγῃ Stephanus, cod. λέγει. ib. μὴ δεῖ cod., Stephanus μηδέ.

8. V. 8. δ' ἐρυθρόν, cod. in marg. δὲ λευκόν.

θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρίν
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον.
ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·
ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
θέλω θέλω μανῆναι.

---

9. [12.]
ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, λάλη χελιδόν;
τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεύς
ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
τί μευ καλῶν ὀνείρων
ὑποροθρίαισι φωναῖς
ἀφήρπασας Βάθυλλον;

---

10. [77.]
ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
πόσου θέλεις, ἔφην, σοί
τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;

V. 16. ἔχων homines docti, cod. ἔχω.

9. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. λάλη Stephanus, cod. λάλευ.

10. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 5. τυχθὲν cod. in marg., vulgo τευχθέν.

ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
λάβ' αὐτὸν ὁππόσου λῆς,
ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νιν·
οὐκ εἰμὶ καροτέχνας,
ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτῃ.
δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με,
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

---

11. [13.]

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
ἐν οὔρεσιν βοῶντα
λέγουσιν ἐκμανῆναι.
οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβου
λάλον πιόντες ὕδωρ
μεμηνότες βοῶσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦ Ἀναίου
καὶ τοῦ μύρου κορεσθείς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
θέλω θέλω μανῆναι.

---

12. [14.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω θέλω φιλῆσαι·
ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με·
ἐγὼ δ' ἔχων νόημα

V. 8. cod. supra ὅμως ἂν ἐκ. πᾶν.
11. Εἰς Ἄττιν cod., Spal. addit τοῦ αὐτοῦ, vulgo εἰς ἑαυτόν.
12. Εἰς Ἔρωτα, Spal. addit τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. φιλεῖν editores, cod. φιλεῖ.

ἄβουλον οὐκ ἐπείσθην.
ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὁϊστούς,
ἤσχαλλεν· εἶτ' ἑαυτόν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
μέσος δὲ καρδίης μευ
ἔδυνε, καί μ' ἔλυσεν.
μάτην δ' ἔχω βοείην·
τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

---

13. [32.]

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
σὲ τῶν ἐμῶν Ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θές
καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θὲς ὁρμαθοὺς Ἐρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,

V. 6. χρυσέην, cod. χρυσίην. — V. 16. καρδίης, cod. κραδίης. — V. 19. βάλωμεν vulgo, cod. βάλομεν, Steph. βαλώμεθ'.

13. Cod. sec. Spal. ἄλλο τοῦ αὐτοῦ et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτα. — V. 3. κύματ' οἶδας Davisius, cod. κυμαθῶδες. — V. 4. τὰ Davisius, cod. τὸ — ποῶ cod., vulgo ποιῶ.

ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίης Ῥόδου τε
δισχιλίους Ἔρωτας. —
τί φῄς; — ἐκηριώθης;
οὔπω Σύρους ἔλεξα,
οὔπω πόθους Κανώβου.
οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τοὺς Βακτρίων τε κινδῶν
ψυχῆς ἐμῆς Ἔρωτας.

14. [9.]

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν πόθεν πέτασσαι;
πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ' ἠέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις,
τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατοῦντα καὶ τύραννον.

V. 13. καλαὶ γυναῖκες. — V. 16. Καρίης Ῥόδου τε vulgo, cod. Καρίην Ῥόδον τε. — V. 18. ἐκηριώθης scripsi, cod. ἀεὶ κηρωθείς. Cf. Hesychius: κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι. ib. κηριωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. et ἐκηριώθη — ἐπτοήθη, ἐθανατώθη. ib. ἐκκεκηριωμένη· ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα· et ἐξεκηρίωσας, ἐξέστησας. — V. 24. ἀριθμῶ Brunckius, cod. ἀριθμεῖν.

14. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. πέτασσαι Brunckius, cod. πέτασα. — V. 4. θέουσα, cod. θεασα. — V. 5. πνέεις, cod. πνίεις. — V. 6. τίς εἶ; τί Brunckius, cod. τίς ἐστι.

πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω·
καί φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κἢν ὀφῇ με,
δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδρεσιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
καὶ δεσπότην γέροντα,
πτεροῖσι συγκαλύψω.
κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε·
λαλιστέραν μ' ἔθηκας
ἄνθρωπε καὶ κορώνης.

---

15. [28.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράψε ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κάρανε τέχνης,
ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,

V. 11. μ' ἡ Faber, cod. με. — V. 15. ὁρᾷς Stephanus, cod. οἷας. — V. 31. γέροντα scripsi, cod. Ἀνακρέοντα. — V. 32. συγκαλύψω, cod. supra συσκιάσω.

15. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 3. Ῥοδίης Stephanus, cod. ῥοδέης.

γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς,
ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις,
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
διάκοπτε, μήτε μίσγε·
ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τολεληθότως σύνοφρυν
βλεφάρων ἄτυν κελαινήν.
τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἅμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης,
ἅμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης.
γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φίλημα.
τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτήν
ὑποπορφύροισι πέπλοις·
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
ἀπέχει, βλέπω γὰρ αὐτήν·
τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

V. 22. ῥῖνα vulgo, cod. ῥῖνας. — V. 23. τῷ vulgo, cod. τό. — V. 28. πέτοιντο cod. in marg., in textu πετονται.

16. [29.]

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποίησον
τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθείς
ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.
ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφέτω μέτωπον ὀφρῦς
κυανωτέρη δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκερασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
ῥοδίνην δ' ὁποῖα μῆλον
χνοίην ποίει παρειήν·
ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.
τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις —
ἁπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός
ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω,
τὸν Ἀδώνιδος παρελθών

---

16. νεώτερον omisit Stephanus. — V. 4. 5. τὰ μὲν — τὰ δ' Stephanus, cod. τὰς μὲν — τὰς δέ. — V. 14. ἕλκον vulgo, cod. ἕλκων. — V. 16. φοβῆται vulgo, cod. φοβεῖται. — V. 17. τὸ δ' ἀπ', cod. τοῦ δ' ἄπ'. ib. κρεμᾶται, Spal. ex cod. κρέμαται. — V. 18. ῥοδίνην cod. supra ῥοδέην. — V. 23. ποιήσεις cod. supra ποιήσης. — V. 24. γέμον τε vulgo, cod. γέμον τό. — V. 27. μετὰ cod. in marg., μέγα vulgo. — V. 28. τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν Salmasius, cod. τὸ δ' Ἀ. παρῆλθον.

ἐλεφάντινος τράχηλος.
μεταμάζιον δὲ ποίει
διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν·
ἀπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἤδη.
φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λάβε μισθὸν ὅσσον εἴπῃς·
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
καθελὼν ποίει Βάθυλλον.
ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. [21.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Δότε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
προδοθεὶς ἀναστενάζω.
δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου,
στεφάνους δόθ', οἷς πυκάζω
τὰ μέτωπα μὴ 'πικαίειν.
τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
κραδίη, τίνι σκεπάζω;

V. 39. ὅτι μὴ vulgo, cod. ὅτι μοι. — V. 42. ὅσσον, Spal. ex cod. ὅσον. — V. 45. ποτ' ἔλθῃς, cod. supra εἰςέλθῃς.

17. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. Stephanus inscripsit εἰς ἑαυτόν. — V. 1. δότ' ὦ vulgo, cod. δότε. — V. 3. ἀπὸ cod., vulgo ὑπό. — V. 4. προδοθεὶς cod. supra, in textu πυρωθείς, Stephan. προποθείς. — V. 6. δόθ' οἷς scripsi, cod. δ' οἵους. — V. 7. μὴ 'πικαίειν scripsi, cod. μουπικαιει. — V. 9. σκεπάζω, cod. supra σκεπάσω.

18. [22.]

ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
ἁπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς·
τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
καταγώγιον τοιοῦτο;

---

19. [30.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι στεφάνοισιν
τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
ζητεῖ λύτρα φέρουσα
λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἂν λύσῃ δέ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
δουλεύειν δεδίδακται.

18. *Εἰς Βάθυλλον* Stephanus, Spal. *ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν.* Melhornius hoc carmen cum priore conjunxit. — V. 1. *Βαθύλλου*, Stephan. *Βάθυλλε.* — V. 2. *καθίσω* Salmasius, cod. *κάθισο*, Stephan. *κάθισον.* — V. 5. *αὐτῷ* Stephanus, cod. *αὐτόν.* — V. 7. *τίς ἂν οὖν* cod. in margine, in textu *τίς οὖν.*

19. Spaletti: *ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.* — V. 8. *μενεῖ*, Spal. ex cod. notavit *μένει.*

20. [66.]

ΑΔΑΟ.

Ἡδυμελὴς Ἀνακρέων,
ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν τόδε μοι μέλος
συγκεράσας τις ἐγχέοι.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ,
καὶ Διόνυσος εἰσελθών,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος,
καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν.

21. [19.]

ΑΔΑΟ.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὖ γῆν.
πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ' ἑταῖροι
καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

22. [20.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.

---

20. V. 3. τόδε, conjiciunt τί μοι. — V. 6. εἰσελθών, Hermannus conjecit ἐλθών. — V. 8. καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν Hermannus, cod. καὶ αὐτὸ ἔρως κἂν ἐπιειν.

21. Stephanus inscripsit εἰς τὸ δεῖν πίνειν. — V. 2. δὲ δένδρε' αὖ γῆν scripsi, cod. δένδρεα δ' αὐτήν. — V. 3. θάλασσα δ' αὔρας cod., conjiciunt θάλασσ' ἀναύρους.

22. Spal. addit ἄλλο.

ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με·
ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγώ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

---

23. [1.]

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΑΝ.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
ἀ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
ἥμεισα νεῦρα πρώην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν,
κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἥρωες· ἡ λύρη γάρ
μόνους Ἔρωτας ᾄδει.

V. 10. *σε* vulgo, cod. *σευ*. — V. 13. *μαστῶν*, Spal. *μασθῶν*. — V. 14. *μάργαρον* Pal. supra, in textu *μάργαρος*.

23. Spal. addit *τοῦ αὐτοῦ*. — V. 3. *ἀ* cod., corrigunt *ὁ*. — V. 12. *Ἔρωτας* vulgo, cod. *ἔρωτες*.

24. [2.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,
λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
τί οὖν δίδωσι; κάλλος
ἀντ' ἀσπίδων ἁπασᾶν,
ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων.
νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

---

25. [49.]

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ἄκουε Μούσης·
φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι

— — —

γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
ἱλαράς τε καὶ γελώσας
ἑτέρᾳ πνόους ἐναύλους·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

---

24. Ἐρωτικόν. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν, Steph. εἰς γυναῖκας. — V. 5. τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, cod. τοῖς ἰκθοῖσιν τὸ νικτόν, vel sec. Spal. τοῖς ἰχθοῖσι τὸ νικτόν.

25. Vulgo inscribitur ἄλλο, in codice cohaeret cum priore carmine. — V. 3. plura videntur excidisse. — V. 7. ἑτέρᾳ πνόους homines docti, cod. ἑτεροπνόους.

26. [33.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν φίλη χελιδόν
ἐτησίη μολοῦσα
θέρει πλέκεις καλιήν·
χειμῶνι δ' εἷς ἄφαντος
ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
ἐν καρδίῃ καλιήν.
πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.
βοὴ δὲ γίγνετ' αἰεί
κεχηνότων νεοσσῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
οἱ μείζονες τρέφουσιν.
οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
πάλιν κύουσιν ἄλλους.
τί μῆχος οὖν γένηται;
οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

27. [16.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϊτάς·
ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων.

---

26. Spal. τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα inscripsit. — V. 1. χελιδόν cod. supra, in textu χελιδών. — V. 7. καρδίῃ, cod. κραδιη. — V. 10. ἡμίλεπτος editores, cod. ἡμῖν ληπτός. — V. 11. αἰεὶ vulgo, cod. ἀεί. — V. 18. σθένω, conjiciunt στέγω, sed potius ἐκβοῆσαι corruptum est.

27. Spal. addit ἄλλο. — V. 7. με βάλλων, Stephanus βαλών με.

28. [55.]

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
ἐγνώρισεν τιάραις.
ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

---

29. [45.]

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνοις
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
ἐπόει λαβὼν σίδηρον.
ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος·
ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
βαρύ· πειράσας νοήσεις.
ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
ὑπεμειδίασε Κύπρις.
ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
βαρύ, φησίν· ἆρον αὐτό.
ὁ δ' Ἔρως ἔχ' αὐτό φησιν.

---

28. In codice hoc carmen cum priore conjunctum, vulgo inscribitur εἰς τοὺς ἐρῶντας ᾠδάριον.

29. Spal. scribit: ἄλλο τοῦ αὐτοῦ βέλους. — V. 4. ἐπόει cod., vulgo ἐποίει. — V. 12. Repetit codex hoc loco v. 17.

30. [46.]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
χαλεπώτερον δὲ πάντων
ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
διὰ τοῖτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·
πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

---

31. [44.]

O N A P.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.
τί θέλει τόδ' ὄναρ εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ἔρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
ἑνί τῳ δὲ συνδεθῆναι.

---

30. Cohaeret in codice cum praecedentibus, vulgo inscribitur εἰς Ἔρωτα. — V. 5. Videtur hic nova aliqua cantilena incipere.

31. Spal. τοῦ αὐτοῦ addit. — V. 6. τί θέλει τόδ' ὄναρ cod., τί θέλει ὄναρ τόδ' Stephanus, vulgo τί θέλει δ' ὄναρ τόδ'. — V. 9. διολισθάνειν Mehlhornius, cod. διολισθένειν, Steph. διολισθανεῖν. ib. ἄλλους vulgo, cod. et Steph. ἄλλοις. — V. 10. τῳ δὲ Pauwius, vulgo τῷδε.

32. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς·
κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
ἁπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι.

---

33. [4.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
μέθυ μοι διακονείτω.
τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
βίοτος τρέχει κυλισθείς·
ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
τί δὲ γῇ χέειν μάταια;

---

32. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν. — V. 2. χαλεπῶς Stephan. cod. χαλεπός. ib. ῥαπίζων Brunckius, cod. βαδίζων. — V. 3. ἐκέλευε, Stephanus ἐκέλευσε. — V. 6. τεῖρεν ἱδρὼς Salmasius, cod. πεῖρεν ἱδρός.

33. Spal. ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ et in margine ὠδάριον. — V. 1. τερείναις, cod. τερίναις. — V. 2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6. διακονείτω, cod. sec. Spal. διακονεῖτο. — V. 7. ἅρματος γὰρ vulgo, cod. γὰρ ἅρματος. — V. 12. χέειν vulgo, cod. καίειν.

ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν ἔρως ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νεοτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

---

34. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποτ' ὥραις,
στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα
κέαται κόπῳ δαμέντα,
τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει; κατά μευ σχίζεις ὀνείρους.
ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγέ, φησίν· βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι· βρέχομαι δὲ κἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας, ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μὲν ἐσορῶ φέροντα τόξον πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην. παρὰ δ' ἰστίην καθῖσα παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

V. 16. ἔρως ἐκεῖ μ' corruptum, conjiciunt ἔρως ἔχει μ', alia.

34. Spal. in marg. ἄλλο. — V. 2. στρέφεται, cod. στρεφέτην. — V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9. σχίζεις, vulgo et sic Spal. ex cod., Levesqu. σκίξεις, Steph. σχίσεις. — V. 11. φόβησαι, Spal. φοβῆσαι. — V. 17. ἐσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. — V. 19. καθῖσα Mehlhornius conjecit, cod. καθίξας et καθίσας. — V. 20. παλάμαις τε, cod. παλάμας τε et supra καί, vulgo παλάμαισι.

ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν,
φέρε, φησί, πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
τανύει δὲ καί με τύπτει
μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἶστρος·
ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
ξένε δ' εἶπε συγχάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστιν,
σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

---

35. [43.]

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις·
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
χὠπόσα φέρουσιν ὧραι.
σὶ δὲ φιλία γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
θέρεος γλυκὺς προφήτης·
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·

V. 24. πειράσωμεν cod. supra, in textu πειράσωμαι. — V. 25. εἴ τι Stephanus, cod. ἐστὶ vel ἔστι. — V. 31. ἐστιν vulgo, cod. ἐμοί. — V. 32. καρδίην, cod. καρδίαν.

35. Spal. ἄλλο εἰς τέττιγα ᾠδάριον. — V. 4. ἀείδεις cod. supra ἀείδης. — V. 5. κεῖνα vulgo, cod. καινά. — V. 7. χὠπόσα vulgo, cod. κοπόσα, Steph. χ' ὁπόσα. ib. ὧραι, cod. supra ὗλαι. — V. 8. φιλία cod., conjiciunt φίλιος εἶ, alia.

τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε,
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

---

36. [40.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον· παταχθείς
τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθείς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κἀποθνήσκω·
ὄφις μ' ἔτυψε μικρός
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.
ἁ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

---

37. [23.]

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,

V. 15. οὔ σε τείρει vulgo, cod. εὖ σε τηρεῖ. — V. 16. γηγενής, φίλυμνε vulgo, cod. γεγενῆ φίλυπνε. — V. 17. ἀπαθής, cod. ἀπαθές.

36. Spal. add. ἄλλο. — V. 5. ὠλόλυξεν, Spal. ex cod. ὀλόλυξαν. — V. 14. τᾶς, Spal. τάς.

37. Steph. inscripsit εἰς χρυσόν. — V. 2. θνητοῖς cod. supra, in textu βροτοῖς.

ἐκαρτέρουν φυλάττων,
ἵν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
εἰ δ' οὖν τὸ μὴ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
τί καὶ μάτην στενάζω;
τί καὶ γόους προπέμπω;
ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

---

38. [8.]

ΟΝΑΡ.

Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων
ἁλιπορφύροις τάπησιν,
γεγανυμένος Λυαίῳ,
ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν
μετὰ παρθένων ἀθύρων.
ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
ἁπαλώτεροι Λυαίου,
δακέθυμά μοι λέγοντες
διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

V. 4. ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ vulgo, cod. ἵν' ἀσθενεῖν ἐπέλῃ. — V. 6. οὖν τὸ μὴ scripsi, cod. οὖν μὴ τό, Brunckius conjecit οὔ τί που male. — V. 8. ὠφελεῖ, cod. ὀφελεῖ.

38. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ in margine. — V. 1. νυκτῶν cod., vulgo νυκτός. — V. 3. γεγανυμένος, Barnesius γεγανωμένος conjecit. — V. 11. ἐθέλοντα Stephanus, cod. ἐθέλοντι. ib. δὲ cod., vulgo δή. — V. 12. με Stephanus, cod. μοι.

39. [41].

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν ἀμπαύεται Λύπα,
δι' ὃν εὐνάζετ' Ἄνια.
τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθὲν
ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθέν
ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος·
μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παίζειν.
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

---

39. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. — V. 1. ἱλαροὶ πίωμεν vulgo, cod. λιαρὸν πίομεν. — V. 11. πόμα cod. supra, in textu πῶμα. — V. 14. ἀνεμοτρόφῳ cod. supra, in textu ἀνεμοτρόπῳ. — V. 15. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 16. τὰς δὲ φροντίδας cod., Hermannus τὸ δὲ φροντίδος. — V. 17. τὸ addidit Fabri filia, in cod. deest. — V. 18. ὀδυνωμένῳ Aemil. Portus, cod. ὀδυρώμενος. — V. 22. postea quaedam excidisse putant.

40. [47.]

ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·
ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,
τρίχας γέρων μέν ἐστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει.

---

41. [24.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην
βιότου τρίβον ὁδεύειν,
χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον·
ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
μέθετέ με φροντίδες·
μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
παίξω, γελάσω, χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

42.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Τι καλόν ἐστι βαδίζειν,
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,

---

40. Spal. εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἕτερον πρεσβυτῶν et in marg. ἄλλο. — V. 2. χορευτὰν cod. supra, in textu χορευτήν. — V. 3. ἂν δ' ὁ γέρων, Stephanus: γέρων δ' ὅταν.

41. Spal. add. ἄλλο. — V. 1. ἐτέχθην cod. supra, in textu ἐτύχθην. — V. 3. ἔγνων, cod. ἔγνον. — V. 6. ἔστω cod. supra, in textu ἔστο.

42. Cod. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔαρ ἤτοι κάλος. — V. 5. ἰδεῖν, cod. εἰδεῖν.

χὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
ἁπαλὴν παῖδα κατέχειν,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

---

43. [42.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά·
στυγέω μάχας παροίνους
πολυκώμους κατὰ δαῖτας,
νεοθηλέσ' ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

V. 7. κατέχειν Pauwius, cod. κατέχων.

43. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. ποθέω μέν, cod. ποθέομεν. — V. 9. homines docti ejiciunt. — V. 11. φιλολοιδόροιο, cod. φιλολοιδόροισι. — V. 12. φεύγω vulgo, cod. ἔφευγε. ib. κωφά Valckenarius, cod. κοῦφα. — V. 13. στυγέω, cod. Pal. supra στυγέων. — V. 15. νεοθηλέσ' Barnesius, cod. νεοθηλαῖσιν.

44. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
ῥοδίνους συναρμόσαντες
μεθύομεν ἁβρὰ γελῶντες.
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους
χλιδανόσφυρος χορεύει.
ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος
στομάτων ἀδὺ πνεόντων
κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
προχέων λίγειαν ὁμφάν.
ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

---

45. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
μίξωμεν Διονύσῳ·
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,

---

44. V. 3. *μεθύομεν*, corrigunt *μεθύωμεν*. — V. 5. *κατακίσσοισι*, cod. *κατὰ κισσοῖσι*. — V. 7. *χορεύει*, cod. supra *χορεύη*. — V. 8. *ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος* vulgo, cod. *ἁβροχαῖται δ' ἅμα κοῦροι*. — V. 10. *ἀθύρει* scripsi, cod. *ἀθύρειν*, vulgo *ἀθύρων*. — V. 11. *προχέων* cod. supra, in textu *προχέει*. — V. 14. *Κυθήρης*, cod. *Κυθηρείας*. — V. 16. *μέτεισι*, cod. *μεθῆσι*.

45. Cod. *ἄλλο ὁμοίως ᾠδάριον* et in marg. *εἰς ῥόδον*. — V. 1. *ῥόδον* cod. supra, in textu *ῥόδων*. — V. 2. *Διονύσῳ*, cod. *τῷ Διονύσῳ*, sed *τῷ* expunxit librarius.

ῥόδον ἔαρος μέλημα·
ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·
ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
στέφεται καλοὺς ἰούλους
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
στέψον οὖν με, καὶ λυρίζων
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
πεπυκασμένος χορεύσω.

---

46. [25.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
εὔδουσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;
θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὔδουσιν αἱ μέριμναι.

V. 7. ἔαρος cod., vulgo εἴαρος. — V. 9. ᾧ Hermannus, cod. ὁ. — V. 10. καλοὺς ἰούλους Lennepius, cod. καλοῖς ἰούλοις. — V. 13. στέψον οὖν με καὶ cod., corrigit Mehlhornius: στέψον με καί, alii aliter. ib. λυρίζων Lennepius, cod. λυρίζω, Steph. λυρίσω.

46. Spal. in marg. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. πίνω cod., πίω Barnesius. — V. 3. τί μοι γόων, τί μοι πόνων, cod. τι μοι πόνων, τι μοι γόων. — V. 6. τί δὲ cod., vulgo τί.

---

47. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες βρύουσι ῥόδα·
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
καρποῖς γαῖα προκύπτει.
καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
Βρομίου στέφεται νᾶμα.
κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
καθελὼν ἤνθησε καρπός.

---

48. [38.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
νέων πλέον δὲ πίνω·
κἂν δέηςῃ με χορεύειν,
. . . . . .
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν.
ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν·
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
παρέστω καὶ μαχέσθω.
ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,

---

47. V. 1. ἔαρος φανέντος cod., Herm. conjecit φανέντος ἦρος. — V. 2. βρύουσι ῥόδα cod., vulgo ῥόδα βρύουσιν. — V. 10. et 11. ex hibui, quem ad modum in cod. leguntur, alteruter ejiciendus. fortasse scribendum: καρποῖς ἐλαία προκύπτει. — V. 13. κλῶνα vulgo, cod. κλόνον. — V. 14. ἤνθησε cod., vulgo ἤνθισε.

48. V. 3. δεήςῃ με cod., Hermannus μέν δέῃ. Deinde indicavi lacunam, homines docti hic inserunt V. 14 et 15. — V. 5. ἔχων, cod., Stephanus ἔχω. — V. 6. ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν cod., Mehlhornius ὃ δ' οὐδέν ἐσθ' ὁ νάρθηξ. — V. 8. παρέστω καὶ cod., corrigunt πάρεστι γάρ.

μελίχρουν οἶνον ἡδύν
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μέν εἰμι
* * * * *
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
μιμούμενος χορεύσω.

---

49. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
εὔδουσιν αἱ μέριμναι·
δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
θέλω καλῶς ἀείδειν·
κισσοστεφής τε κεῖμαι,
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
* * * *
φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

---

50. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς
εἰσέλθῃ μεθυδότας,

V. 10. μελίχρουν cod., corrigunt μελιχρόν.

49. Spal. add. ἄλλο et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλοπότην. — V. 1. ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ cod., Hermannus: ὅταν Βάκχος ἐσέλθῃ. — V. 3. δοκῶν vulgo, cod. δοκῶ.

50. Spal. in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγουν εἰς οἶνον. — V. 2. ὁ Λυαῖος cod., vulgo articulum abjiciunt. — V. 3. ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς cod., Barnesius: ὅταν φρένας γ' ἐς ἁμάς. — V. 4. μεθυδότας cod., corrigunt μεθυδώτας.

διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς
τέρπει με Ἀφροδίτα,
καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

---

51. [39.]

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τότ' ἐμεῦ ἦτορ ἰανθέν
λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ἀπορίπτονται μέριμναι
πολυφρόντιδές τε βουλαί
ἐς ἀλικτύπους ἀήτας.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
δονέει μέθῃ γανώσας.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον
στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,
βιότου μέλπω γαλήνην.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
κατέχων Κύπριν ἀείδω.

V. 5. διδάσκει με cod., Mehlhornius διδάσκομαι. — V. 6. δέ τι καὶ cod., corrigunt δὲ καί τι. — V. 9. με κἀφροδίτα cod., corrigunt καί μ' Ἀφροδίτα. — V. 10. πάλιν cod., Barnesius πάλι.

51. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. τότ' ἐμεῦ Brunckius, cod. τότε μεν. — V. 3. λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας, codex, quod varie tentaverunt homines docti. — V. 5. ἀπορίπτονται vulgo, cod. ἀπορύπτεται. — V. 9. λυσιπαίγμων cod., Piersonus conjecit λυσιπήμων. ib. τότε vulgo, cod. ὅτε. vel sec. Spal. ὅτε μοι. — V. 10. μ' omittit codex.

ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας
θιάσῳ τέρπομαι κούρων.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τοῦτό μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

---

52. [34.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μή με φύγῃς ὁρῶσα
τὰν πολιὰν ἔθειραν·
μηδ', ὅτι σοὶ πάρεστιν
ἄνθος ἀκμαῖον, τἀμά
δῶρα φίλα διώξῃς.
ὅρα κἀν στεφάνοισιν
ὅπως πρέπει τὰ λευκά
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

---

53. [36.]

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνειν

V. 21. κυρτοῖσι Barnesius, cod. κυρτοῖς δέ. — V. 25. et 26. τοῦτο codex, vulgo τόδ' ἐμοὶ et τόδ' ἐγώ. — V. 27. γὰρ cod. in textu, sed supra δεῖ. ἐι

52. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. ἔθειραν, cod. αἴθηραν. — V. 4. τἀμὰ scripsi, cod. τὰς ἐμάς. — V. 5. δῶρα φίλα διώξῃς scripsi, cod. δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις, Stephanus τἀμὰ φίλτρα διώξῃς. — V. 6. κἀν vulgo, cod. κὰν ἐν. — V. 8. ῥόδοις vulgo, cod. ῥοΐδοις.

53. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ.

ἁπαλὸν πόμα Λυαίου·
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
πολιαὶ στέφουσι κάραν·
βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον, ὦ παῖ,
τὴν ψυχήν μου κάρωσον·
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

---

54. [54.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις ὁμιλῶν
ἐςορῶ, πάρεστιν ἥβα.
τότε δέ, τότ' ἐς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
περίμεινόν με Κυβήβα.
παράδος· θέλω στέφεσθαι·
πολιὸν δὲ γῆρας ἔκας·
νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρης,
ἵν' ἤδη γέροντος ἀλκήν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδαηκότος δὲ πίνειν,
χαριέντως δὲ μανῆναι.

V. 6. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 9. στέφουσι κάραν cod., vulgo κάραν στέφουσιν. — V. 10. βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον Bothius, cod. δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον.

54. Spal. ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. — V. 1. νέοις ὁμιλῶν scripsi, Stephanus νέοις ὁμίλουν, cod. σε νέοις ὁμίλουν, nisi forte σε deest etiam in cod. — V. 2. ἐςορῶ vulgo, cod. ἐςορῶν. — V. 3. δὲ cod., vulgo δή. — V. 5. περίμεινον, cod. supra παραμένω. — V. 7. δὲ γῆρας ἔκας cod., corrigunt ἔκας δὲ γῆρας. — V. 9. Διονυσίης vulgo, cod. Διονυσίοις. — V. 10. ῥοῦν Pauwius, cod. ῥοιάν, sed supra ῥόον.

55. [35.]

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναί μοι Ζεύς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδονίην γυναῖκα.
περᾷ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

---

56. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλομαι ῥόδον τέρεινον
σὺν ἑταίρῳ ὀξὺ μέλπειν·
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν

---

55. V. 4. *Σιδονίην* cod. supra, in textu *Σιδωνίαν*. — V. 5. *περᾷ δὲ* vulgo, cod. *παρὰ δέ*. — V. 7. *οὐκ ἂν* vulgo, cod. *οὐκ ἂν οὖν*. — V. 10. *μόνος*, Steph. *μόνος γ'*.

56. V. 1. *στεφανηφόρου* vulgo, cod. *στεφανηφόρον*. — V. 2. *μέλομαι* cod. in textu, supra *μέλπομαι*. ib. *τέρεινον* Salmasius, cod. *τερινόν*. — V. 3. *σὺν ἑταίρῳ* scripsi, cod. *σὺν ἑταιρεῖ*. ib. *ὀξὺ μέλπειν* Hermannus, cod. *αὖξει μελπν* vel *μελπς*. — V. 5. *τὸ* vulgo, in cod. omissum, fortasse scribendum *βροτῶν χάρισμα*.

μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
προσάγειν τ' Ἔρωτος ἄνθος.
τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνὸν
θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
Διονυσίαις τ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

---

57. [53.]
(ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ καφροδίτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
τόδε καὶ χρόνον βιᾶται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν·
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
δεδροσωμένην Κυθήρην
ἐλόχευε Πόντος ἀφρῷ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς,
φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ,
τότε καὶ ῥόδων ἀγητόν,
νέον ἔρνος ἤνθισε Χθών,

V. 15. προσάγειν τ' Mehlhornius, cod. προσάγων τ', vulgo προσάγοντ'. — V. 16. τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνὸν scripsi, cod. ἃ σοφῶ τόδ' αὐτῶ τερπνόν. — V. 19. δίχα Mehlhornius, cod. τί δὲ δίχα, Stephanus τί δ' ἄνευ ῥόδου.

57. Vulgo hoc carmen cum praegresso conjunctum est, sed in codice dirimitur. — V. 5. νοσοῦσιν cod. supra, in textu νόσοισιν. — V. 10. φύσιν cod. in textu, supra φυήν. — V. 15. ἐδείκνυε, cod. supra ἔδειξεν δ. — V. 16. θέαν, Mehlhornius θεὰν scripsit. — V. 17. ῥόδον ἀγητὸν cod., vulgo ῥόδων ἀγητῶν. — V. 18. ἤνθισε vulgo, cod. ἤνθησε.

πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαίῳ.

---

58. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΟΝ.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
τελέων θεὸς κατῆλθεν,
ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
πότον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
πεπεδημένον ὀπώραις
ἐπὶ κλημάτων φυλάττων,
ἵν', ὅταν τέμνωσι βότρυν,
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

---

59. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ἆρα τις τόρευσε πόντον;
ἆρα τις μανεῖσα τέχνα
ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ

V. 20. ὅμιλος, cod. ὁμοῖ. — V. 22. ἀνέθηλεν scripsi, cod. ἀνεθήλειν, vulgo ἀνέτειλεν. — V. 24. Λυαίῳ cod. in textu, supra Λυαίου.

58. Spal. in marg. ἄλλο. — V. 2. νέον, cod. sec. Spal. supra νέων. — V. 6. πότον Stephanus, cod. πόθον. — V. 10. τέμνωσι cod., vulgo τέμωσι. — V. 12. θεητόν vulgo, cod. θϊητόν. — V. 14. ἐς ἔτους, cod. ἐς ἑτους.

59. V. 1. πόντον vulgo, cod. πόντῳ.

ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
ἄρα τις ὕπερθε λευκὰν
ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν,
χῶσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένον δ' ἐπ' αὐτάν,
βρύον ὡς ὕπερθε λευκόν,
δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ἀπαλοχρόοις παλάμαις
ῥόδιον πάροιθεν ἔλκει.
ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν
ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
διαφαίνεται γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς,
δολερὸν νόον μερόπων,
Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων τε κύρτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα.

V. 7. ἀερθεὶς cod. supra, in textu ἀέρθη. — V. 10. χῶσα scripsi, cod. χῦσα, Brunckius ὅσα. ib. θέμις δ' cod., Steph. θέμις. — V. 11. κύμασιν καλύπτει cod., corrigunt κῦμα συγκαλύπτει. — V. 12. ἀλαλημένον Stephanus, cod. ἀλαλημένος. ib. ἐπ' αὐτὰν Mehlhornius, cod. ἐπαυτά. — V. 13. λευκὸν vulgo, cod. λευκάν. — V. 13 et 14. ita collocavit Pauwius, in codice leguntur inverso ordine. — V. 15. ἀπαλοχρόοις παλάμαις Mehlhornius, cod. ἀπαλοχρόους παλάμ et in marg. γαληνε. — V. 23. ὀχοῦνται vulgo, cod. ὀρχοῦνται. — V. 26. Ἔρος Barnesius, cod. Ἔρως.

60. [52.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,
μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλήν, λύοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
νέον ἐς ζέοντα Βάκχον,
ὃν ὅταν πίνῃ γεραιός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
ἐρατὸς νέος ἐλυσθείς
ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει,
προδότιν γάμων γενέσθαι·
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἄτακτα παίζει.

---

60. V. 1. *μελανόχρωτα* cod. supra, in textu *μελανόχροτα*. — V. 8. *ἐπιληνίοισιν*, cod. *ἐπιληνέοισιν*. — V. 11. *πίνῃ* cod., vulgo *πίῃ*. — V. 19. *ἄωρα* cod. sec. Spal. in marg., *ἄωρος* in textu. — V. 20. *προδότιν* vulgo, cod. *προδότην*. — V. 21. *πείθων*, cod. supra *πϊθων*.

61.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ δραπέτας ὁ Χρυσός,
ὅταν με φεύγει κραιπνῶς
διηνέμοις τε ταρσοῖς,
ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει,
οὔ μιν διώκω· τίς γάρ
μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἅφαρ λιασθείς
τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω
ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
πάλιν δ' ὅταν με θυμός
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
ἄφνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας,
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἑλών μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαρός.
ἄπιστ' ἄπιστε Χρυσέ,
μάτην δόλοις με θέλγεις·
πλέον τι Χρυσοῦ νεῦρα,
πόθους κέκλυθι ἀδεῖς.

---

61. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. — V. 1. ὁ Pauwius, cod. μ' ὁ. — V. 2. κραιπνῶς cod. supra, in textu κραιπνεῖς, vulgo κραιπνοῖς. — V. 5. οὔ μιν vulgo, cod. οὐ μήν. — V. 8. τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ Barnesius, cod. τῷ δραπέτᾳ τῷ Χρυσῷ. — V. 15. προσεῖφ' ὁ codex, vulgo προσεῖπεν. — V. 16. μοι Dacier, cod. δοι. — V. 17. μεθήμων, cod. supra μεθύμων, Steph. μεθ' ἡμῶν. — V. 18. λαρὸς vulgo, cod. λαρόν. — V. 20. μάτην Mehlhornius, cod. μετ' ἄν. ib. Θέλγεις, cod. supra Θέλγης. — V. 21. τι Χρυσοῦ Mehlhornius, cod. Χρυησου, vulgo Χρυσοῦ.

62.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
ἅτε τις κύκνος Καΰστρου
ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
ἀνέμῳ σύναυλος ἦχθη.
σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
κιθάρη δάφνη τρίπους τε.
λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν·
φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπηχεῖ.
ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
ἄγε θυμέ, πῇ μέμηνας
μανίην μανεὶς ἀρίστην;
τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς.

---

62. V. 3. ἔπεστι παντὶ Stephanus, cod. ἐπέστω πάντη. — V. 4. λαχόντ' Steph., cod. λαχών. ib. ἄωτον, cod. supra ἀώτων. — V. 9. ποικίλον cod., Steph. conjecit πολιοῖς. — V. 10. ἀνέμῳ, cod. ἀνέμου. ib. ἦχθη, cod. supra ηχη. — V. 14. λαλέω δ' vulgo, cod. λαλέων. — V. 15. ἀνεμώλιον, cod. ἀνεμόλιον. — V. 16. ἔστι κούρα Stephanus, cod. ἐστ' ἀκουσς et in marg. εὖτ' ἀκούσας. — V. 17. ἐκπέφευγε Stephanus, cod. ἐκπέφευγα. — V. 18. ἄμειψε Stephanus, cod. ἄμειψα. — V. 19. ἐπηχεῖ Stephanus; cod. ἐπ' ἠχεῖ. — V. 20. ἦε Aemil. Portus, cod. ἦέ.

τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἐραννήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
φλογερὸν φύγωμεν ἄστρον.

63.

ΩΔΑΡΙΟΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθήρης·
ἐνενήχετο προπαίζων
μετὰ Νηρήδων χορείης·
ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
ἐβόα, τί πυρπολεῖς με,
τί με, παιδίον, φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἄπελθε ῥείθρων.
πλοκάμους χρυσοχύτους θαῦμα ἰδέσθαι,
ὁ Ἔρως τῆς Παφίης εἶχε καρήνῳ.

Ὃν ἰδων ἐγὼ τότ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
θαλεροῖς νέοις τε δεῖξαι.
ὁ δὲ νόσφι τῶν ῥείθρων
ὑπέφευγε προσγελῶν μοι,
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἁλύσκων.
μικρὸς ἦν, ὑπόπτερός τε,

V. 29. ᾧ Aemil. Port., cod. ὡς. — V. 36. *φίγωμεν* homines docti, cod. *φυγόντες*.

63. Hoc carmen non legitur in codice Palatino, sed apud Cramerum in Anecdot. Paris. T. IV. p. 380., quod cum dignissimum esset istis Anacreonteis cantilenis, in ordinem recepi. — V. 5. *Νηρήδων* scripsi, cod. *Νηρῄδων*.

πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
παῖδα οἰστροβόλον Ἀφρογενείης,
εὐγενέων λογάδων, φεύγετε, κοῦροι.

Γυμνὸς ἦν ἀνάρβυλός τε,
πυρὶ δ' εἴκελος τὰ πάντα.
ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
ἐρατὰν φέρων φαρέτρην
πεπυρωμένων βελέμνων,
ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
κεχαλασμένον κατ' ὤμων.
μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ βάλλει,
ὃν δὲ βάλῃ, πυρόεις οἶστρος ἐλαύνει.

Γλυκερὴν ὅπα προῆκεν
διὰ τὸν πόθον λαλῶν μοι,
λιγυρὸν μέλος λυρίζων,
καθάπερ Πρόκνη κατ' ἄλσος·
παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
ἐπεμειδία κραδαίνων.
ἐπεδείκνυεν δὲ ταύτην,
προφανῶς τὸ πῦρ ἀφάσσων·
ἀναγαλλίδας παρῆλθεν,
ἵα καὶ κρόκους παρέπτη.
Ζεφύρου πνοὰς γὰρ εἶχεν
κατοπισθίους λιγείας.
τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε, κοῦροι.
ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.

Καθάπερ ταὼς τις ὄρνις
ὁ κατάστερος πτεροῖσιν,
ὑπερίπτατο πλαγῶν με,
λιβάδων ὕπερθε παίζων.
ἔκαμνον τρέχων, ἐλαύνων.
ἀπεπαυσάμην διώκων,

V. 25. ἀνάρβυλος, cod. ἀνάρβιλος. — V. 41. ἐπεδείκνυεν scripsi, cod ἐπεδείκνυ. — V. 43. ἀναγαλλίδας, cod. ἀναγγαλίδας.

ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλων,
ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.
πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδεῶνας,
ὀπίσω παιδαρίου πολλὰ διώκων;

. . . . . .

μανίης πέφυκε δεῖγμα,
νεότητός ἐστι πῆμα.
. . . πέφυκε πᾶσα
ἀκατάσχετός τε τόλμα,
ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·
καλύκων συνῆγεν ἄνθη,
παρέσχε μοι πονεῖν δέ·
πλατάνοισι γὰρ προβαίνων
στεφάνους πλέκειν μεθῆκεν.
δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἐδυνήθην.

Ὑποδὺς δ' ἔνερθε λόχμης
σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις
πύματον βέλος προπέμψας
βάλλεν ἡπάτων τὰ κοῖλα.
συνομηλίκων χορεία,
συναρήξατε προθύμως·
κατακαίομαι, κλονοῦμαι
ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
ἀνθοκόμους λιβάδας πεζοπονήσας
παῖδα πανοῦργον ἑλεῖν οὐκ ἐδυνήθην.

Λότε μοι λόγον, τί ῥέξω,
τί πάθω, τί δ' αὖ προχοίσω·
τί δὲ φάρμακον πόθ' εὕρω,
κραδίην ἐμὴν δροσίζον.
φάρμακον ἐξ Ἑλένης εἴ τις ἐφεύροι
ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμῖξαι.

V. 55. *με βάλλων* scripsi, cod. *ἐμβάλλων*. — V. 57. *ῥοδεῶνας* scripsi, cod. *ῥοδωνιῶνας*. — V. 59. aliquot versus excidisse videntur. — V. 69. *ἐδυνήθην* scripsi, cod. *ἠδυνήθη*. — V. 72. *πύματον* Cramerus, cod. *πήματον*. ib. *προπέμψας* scripsi, cod. *πέμψας*. — V. 76. *κλονοῦμαι* Cramerus, cod. *κλονουμένων*. — V. 78. *πεζοπονήσας*, fortasse scribendum *πεζοπορήσας*. — V. 79. *ἐδυνήθην*, cod. *ἠδυνήθην*. — V. 81. *προχοίσω* Cramerus, cod. *προχήσω*.

Ἄκος εἰς ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι.
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον,
ἕτερον τρόπον μετέρχου·
ἀΰπνους ἴαυε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως ἑταίρων·
σὺν ἀηδόσιν λιγείαις
μελιηδέα προχέων.
ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
ὁδὸν οὐδαμῶς ἐπέγνων,
δότε μοι συνομοδίτην
τὸν ἔρωτα συλλαλοῦντα.
τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

XV.

TELESILLA.

1.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
Ἁ δ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

2.

Athenaeus XI. p. 467. F.: *Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεία καὶ τὴν ἄλω καλεῖ δεῖνον.* **Cf. Eustath. 1207. 14.**

3.

Athenaeus XIV. p. 619. B.: *Ἡ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλίας, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.*

V. 95. ὁδὸν **scripsi, cod.** ὁδὸν δ'.

Telesilla. Fr. 1. Hephaestio p. 62.: *Ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἐφθημιμερῆ μέν, τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο· Ἁ δ' Ἄρτεμις ὦ κόραι κτλ.* **V. 1. etiam p. 26. legitur.**

4.

Pausanias II. 35.: *Τὸ μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως ὄνομα μεμαθήκασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρώτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά φησι τὸν Πυθαέα ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα.*

5.

Pausanias II. 28.: *Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους Κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποίησατο ἐν ᾄσματι μνήμην.*

6.

Apollodor. Bibl. III. 5.: *Κατὰ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν* (ex Niobae liberis) *Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.*

7.

Hesychius: *Βελτιώτας· τοὺς βελτίους Τελέσιλλα.*

8.

Pollux II. 23.: *Καὶ Φερεκράτης Οὐλοκέφαλος· οὐλοκίκιννα δὲ Τελέσιλλα εἴρηκε.* **ubi corrigendum** *οὐλοκίκιννος.*

9.

Schol. Hom. Od. ν. 289.: *Καλῇ τε μεγάλῃ τε. Ἐκ τῆς κατὰ τὴν ὄψιν κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς καὶ τοῦτο ὑπονοεῖν δίδωσι, καθὰ καὶ Ξενοφῶν καὶ Τελέσιλλα ἡ Ἀργεία διαγράφουσιν Ἀρετῆς καὶ Καλοκαγαθίας εἰκόνα.*

XVI.

SIMONIDES.

I. ΕΓΚΩΜΙΑ.

Ἡ ΕΝ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩι ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

1. 2. [2. 3.]

– ◡ – – ⏑ ◡ – ×

Ἐβόμβησεν θάλασσα,
Ἀποτρέποισα Κῆρας.

3. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 211.: *Τὴν Ὠρείθυιαν Σιμωνίδης ἀπὸ Βριλησσοῦ φησὶν ἁρπαγεῖσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης ἐνεχθῆναι — ἡ δὲ Ὠρείθυια Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἁρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν ἐς Θράκην κἀκεῖσε συνελθὼν ἔτεκε Ζῆθον καὶ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ Ναυμαχίᾳ.*

Ἡ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

4. [8.]

Plutarch. vit. Themistocl. c. 15.: *Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ προσπίπτοντας ἀλλήλοις ἐτρέψαντο μέχρι δείλης ἀντισχόντας, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὔθ' Ἕλλησιν οὐδὲ βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἴργασται λαμπρότερον, ἀνδρείᾳ μὲν καὶ προ-*

Simonides. Fr. 1. 2. Priscian. de metr. com. p. 1328.: „Simonides et Alcman teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum, sed etiam aliis in locis. Simonides in *τῇ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ* **in dimetro catalectico:** *ἐβ. θάλ.* **(unus cod.** *θαλάσσας***) in secundo loco spondeum posuit.** *ἀντιστρέφει δὲ αὐτῷ. ἀποτρέποισα* **(Putsch.** *ἀποτρέποις εἶ***, cod.** *ἀποτρέποι σ' εἶ***)** *κῆρας.*

Fr. 4. Fortasse Simonidis ex hoc carmine est, quod legitur ap. Plutarch. de glor. Athen. c. 7.: *Ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς ὥςπερ ἀδαμάντινοι στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.*

Θυμίᾳ τῶν ναυμαχησάντων, γνώμῃ δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙΣ ΘΑΝΟΝΤΑΣ.

5. [9.]

x – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
x ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
x ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος.
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον εὐρώς
οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.
ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σακὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλετο· μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
κόσμον ἀέναον τε κλεῖος.

---

1. **Fr. 5. Diod. Sic. XI. 11.**: *Οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς μόνοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας· ὧν γέγονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον, ἐν ᾧ λέγει· Τῶν* κτλ. — **V. 1.** *Θερμοπύλαις*, alii codd. *Θερμοπύλαισι*. — **V. 3.** *πρὸ γόων* Ilgenius, libri *προγόνων*. ib. *οἶκτος* Jacobsius et Hermannus, libri *οἶτος* vel *οὖτος*. — **V. 4.** *εὐρὼς* scripsi, vulgo *οὔτ' εὐρώς*. — **V. 6.** *ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε* scripsi, legebatur *ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὁ δέ*. ib. *σακὸς* Schneidewinus, vulgo *σηκός*. ib. *οἰκέταν* Schneidewinus, vulgo *οἰκετᾶν*, Hermannus *οἰκητάν*. — **V. 7.** *εἵλετο* Hermannus, vulgo *εἵλατο*. — **V. 9.** *κλεῖος* scripsi, vulgo *κλέος*.

6.

⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ – – x ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ πίσυνος Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον,
ἀενάοις ποταμοῖς
ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς
ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
καὶ θαλασσαίαισι δίναις ἀντιθέντα μένος στάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δέ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φωτὸς ἅδε βουλά.

II. *ΕΠΙΝΙΚΟΙ.*

7. [11.]

⏑ – – ⏑ ⏑ –

Πῖνε, πῖν' ἐν συμφοραῖς.

Fr. 6. Diog. Laert. I. 6, 2. *Τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδᾳ τοῦτόν (Κλεόβουλον) φασι ποιῆσαι· Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι· | Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ, | Ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ λαμπρά τε σελήνη, | Καὶ ποταμοί γε ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα, | Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ | Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται. Φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμωνίδου ᾆσμα, ὅπου φησί· Τίς κτλ.* — V. 1. *αἰνήσειε νόῳ* Hermannus, vulgo *αἰνήσειεν νῷ*. — V. 2. *ἀενάοις* Hermannus, vulgo *ἀεννάοις*. Fortasse legendum:

Ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς. —

V. 4. *χρυσέας* Hermannus, vulgo *χρυσᾶς*. — V. 5, *ἀντιθέντα μένος στάλας* Stephanus, libri *ἀντιθέντα μένος τάλας, ἀντιθετούμενος στήλας*. — V. 7. *βρότεοι* Hermannus, vulgo *βρότειοι*.

Fr. 7. Schol. Ar. Eqq. 404.: *Ἐπᾴσαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος· Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. Ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς ἐπ' ἰσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.* ταῖς Schneidewinus delevit.

ΣΚΟΠΑι ΤΩι ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩι ΤΕΘΡΙΠΠΩι.

8. [12].

Stropha.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Epodus.

⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπόν Στρ. ά.

Fr. 8. Plato Protag. 339, A. sqq.: *Καὶ δὴ καὶ νῦν ἔσται τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ αὐτοῦ μέν, περὶ οὗπερ ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν διαλεγόμεθα, περὶ ἀρετῆς, μετενηνεγμένον δὲ εἰς ποίησιν· τοσοῦτον μόνον διοίσει. Λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν, τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι Ἄνδρ' ἀγ. — τετυγμένον* (V. 1. 2.) — *Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅτι προϊόντος τοῦ ᾄσματος λέγει που, Οὐδέ μοι — ἔμμεναι* (V. 3. 4.) — p. 341. E.: *ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακόν, μέγα τεκμήριόν ἐστιν εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. λέγει γὰρ ὅτι· Θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας* (V. 5.) — p. 344, C.: *ἀλλὰ Θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας, ἄνδρα δὲ οὐκ — καθέλῃ* (V. 5. 6.) — *πράξας μὲν γὰρ εὖ πᾶς — κακῶς.* (V. 7.) — p. 345. C.: *ἐπιπλεῖστον δὲ καὶ ἄριστοί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσιν* (V. 8.). *Ταῦτά τε οὖν πάντα πρὸς τὸν Πιττακὸν εἴρηται, καὶ τὰ ἐπιόντα γε τοῦ ᾄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ· φησὶ γάρ· Τοὔνεκεν — ἀπαγγελέω* (V. 15—18.) *φησὶν· οὕτω σφόδρα καὶ δι' ὅλου τοῦ ᾄσματος ἐπεξέρχεται τῷ τοῦ Πιττακοῦ ῥήματι. πάντας δ' ἐπαίνημι — μάχονται* (V. 19. 20.). p. 346. E.: *Ταῦτα δὴ καὶ τῷ Πιττακῷ λέγει, ὅτι ἐγώ, ὦ Πιττακέ, οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος, ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ — γενέσθαι·* (V. 9—13.) *ὥστ' εἴ τις χαίρει ψέγων, ἐμπλησθείη ἂν ἐκείνου μεμφόμενος· πάντα — μέμικται* (V. 14.). **Carminis numeros restituit Boeckhius, quem fere sequor, nisi forte praestat strophas ita disponere:**

Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι
Χαλεπόν, χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον ἄνευ ψόγου τετυγμένον.

et sic deinceps. — V. 1. affert Diog. Laert. I. 4. Suidas v. *Πιττάκειον.*

χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον·

* * *

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται, Ἀντ. ά.
καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν φάτ' ἐσλὸν ἔμμεναι.
θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλῃ.
πράξαις γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός, κακὸς δ',
εἰ κακῶς, καὶ τοὐπιπλεῖστον ἄριστοι, τούς κε θεοὶ φιλῶσιν.

Ἔμοιγ' ἐξαρκεῖ Ἐπ. ά.
ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ
μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος εἰδὼς τ' ὀνασίπολιν δίκαν, ὑγιὴς ἀνήρ.
οὔ μιν ἐγὼ μωμάσομαι· οὐ γὰρ φιλόμωμος·
τῶν γὰρ ἀλιθίων ἀπείρων γενέθλα.
πάντα τοι καλά, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

Τοὔνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατόν Στρ. β'.
διζήμενος, κενεὰν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυέδους ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός·

V. 2. Respiciunt Aristotel. Eth. Nicom. I. 10. Rhetor. I. 11. Sopater ap. Stobae. XLIV. 17. Julian. Caes. p. 333. B. Eustath. p. 475. 41. Damascius ap. Suid. v. τετράγωνος. — V. 4. ἐσλὸν Boeckhius, vulgo ἐσθλόν. Resp. Polybius XXIX. c. 7. et Diog. Cyn. Epist. XXII. ap. Boisson. Not. et Extr. Bibl. Par. X. p. 278. — V. 6. ὃν scripsi, vulgo ὃν ἄν. ib. ἀμάχανος Boeckhius, vulgo ἀμήχανος. ib. καθέλῃ, aliquot codd. καθέλοι. — V. 7. πράξαις Boeckhius, vulgo πράξας. — V. 8. Restituit Hermannus. — V. 9. 10. Numeri displicent, aliud quid Simonides videtur scripsisse. — V. 11. εἰδώς τ' ὀνασίπολιν Hermannus, libri εἰδώς γε ὀνήσει πόλιν. — V. 12. μιν Schleiermacherus, vulgo μήν. ib. μωμάσομαι Schneidewinus, vulgo μωμήσομαι. ib. οὐ γὰρ Hermannus, libri οὐ γάρ εἰμι. — V. 13. ἀλιθίων Schneidewinus, vulgo ἠλιθίων. ib. ἀπείρων γενέθλα libri, vulgo ἄπειρα γενέθλα. — V. 16. ἐς, plures libri εἰς. — V. 17. εὐρυέδους κτλ. affert Plutarch. Sympos. IX. 14. 2. de tranquill. c. 10. de fraterno amore c. 14. adv. Stoic. c. 7. — V. 18. ἐπὶ δ' correxi, libri ἔπειθ'. ib. ὔμμιν Hermannus, vulgo ὑμῖν. —

ἐπὶ δ' ὕμμιν εὐρὼν ἀπαγγελέω.
πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω, ἑκὼν
ὅστις ἔρδῃ μηδὲν αἰσχρόν, ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

---

9. [15.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἱπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

10. [16.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏓

Μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

11.

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ .. –

Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἤρθη.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι.

12. [14.]

Schol. Pind. Isthm. II. Argum.: Οὗτος ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ Πύθια τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Πυθιάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει· καὶ Σιμωνίδης ἐπαινῶν ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς νίκας κατατάσσει.

V. 20. ἔρδῃ, alii libri ἔρδει vel ἔρδοι. ib. ἀνάγκᾳ κτλ. respiciunt Synes. Ep. 103. Schol. Eurip. Orest. v. 478. Zenob. I. 85. Phalar. Ep. 83. Diog. Laert. I. 4. Procl. in Plat. Cratyl p. 93. ed. Boissonade.

Fr. 9. Plut. de discrim. amic. et ad. c. 2.: Ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις. Constituit Schneidewinus.

Fr. 10. Plut. de virtut. moral. c. 6.: Ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τοῦ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπουδῆς ἀναγκαζόμενον ἀεί. Μὴ κτλ. κατὰ Σιμωνίδην.

Fr. 11. Schol. Arist. Pac. 117.: Τὸ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον· οἱ δέ φασιν ἰδίως μεταμώνιον τὸν ἑτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτω εἰπόντος· Κονία κτλ. Scripsi ἤρθη, vulgo ἠέρθη.

13. [17.]

ΛΕΩΦΡΟΝΙ ΡΗΓΙΝΩι ΑΠΗΝΗι.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

---

14. [18.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκῃ
Ζεὺς ἄματα τεσσαρακαίδεκα, λαθάνεμον δέ μιν ὥραν καλέοισιν ἐπιχθόνιοι
ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυόνος.

15. [19.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

Fr. 13. Aristot. Rhet. III, 2.: *Ὁ Σιμωνίδης ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας τοῖς ὀρεῦσιν, οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὡς δυσχεραίνων εἰς ἡμιόνους ποιεῖν. ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε· Χαίρετ' κτλ. Καίτοι καὶ τῶν ὄνων θυγατέρες ἦσαν.* Cf. Heraclid. Pont. Polit. c. 25.: *Ἀναξίλας νικήσας Ὀλύμπια ἡμιόνοις εἱστίασε τοὺς Ἕλληνας· καί τις αὐτὸν ἐπέσκωψεν εἰπών· Οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας ἵπποις. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον Σιμωνίδης· Χαίρετ' κτλ.* Respicit Athen. I. p. 3. E.

Fr. 14. Aristot. Hist. Anim. V, 9.: *Ἡ ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰς χειμερινάς· διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γίνωνται αἱ τροπαί, Ἀλκυονίδες ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς, καθὰ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν· Ὡς ὁπόταν κτλ.* Denique Bekker. Anecd. 377, 27.: *Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀλκυονίδων διαφέρονται, Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πενταθλοις ἕνδεκά (τεσσαρακαίδεκά) φησιν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων.* Cf. Suidas v. *Ἀλκυονίδες ἡμέραι*, Apostol. II. 51. Eudocia p. 35. Eustath. p. 776. 52. — V. 1. *χειμέριον κατὰ μῆνα*, aliquot libri *κατὰ μῆνα χειμ.* — V. 2. *ἄματα* Schneidewinus, vulgo *ἤματα*. ib. *τεσσαρακαίδεκα*, aliquot libri *τεσσαρεσκαίδεκα*. ib. *δὲ* Schneidewinus, vulgo *τε*. *καλέοισιν* idem correxit, vulgo *καλέουσιν*.

Fr. 15. Arist. Nub. 1355.: *Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα Αἴσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη.* ubi Schol.: *Τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπινικου. ἦν δὲ ὁ Κριὸς οὗτος παλαιστὴς Αἰγινήτης. Τῇ πρὸς τὸ ζῶον κοινωνίᾳ τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς λέξεις ὁ ποιητής, λέγων· Ἐπέξαθ' ὁ Κρ. οὐκ ἀεικέως ἐλθὼν εἰς δένδρον ἀγλαὸν Διὸς τέμενος.* alius Scholiasta ibid.

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνα Διὸς τέμενος.

16. [20.]

ΓΛΑΥΚΩι ΚΑΡΥΣΤΙΩι ΠΥΚΤΗι.

⏑ ∪ ⏑ – ⏑ ∪ –
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ⏑

Οὐδὲ Πολυδεύκεος βία
χεῖρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντίον αὐτῷ,
οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

17. [23.]

ΕΥΑΛΚΙΔΗι.

Herodot. V. 102.: *Πολλοὺς αὐτῶν οἱ Πέρσαι φονεύουσι ἄλλους τε ὀνομαστούς, ἐν δὲ δὴ καὶ Εὐαλκίδεα στρατηγέοντα Ἐρετριέων στεφανηφόρους τε ἀγῶνας ἀναιρηκότα καὶ ὑπὸ Σιμωνίδου τοῦ Κηΐου πολλὰ αἰνεθέντα.*

---

affert: *ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀκαίρως* vel *ἐπήξασθ' ὁ Κριὸς οὐκακαίρως.* — V. 2. *ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνα* scripsi, Hermannus *δενδρεῶν' ἐσελθὼν ἀγλαόν.*

Fr. 16. Lucian. pro Imag. c. 19.: *Πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς δόκιμος τὸν Γλαῦκον; Οὐδὲ Πολυδ. βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σ. Ἀ. τ. Ὁρᾷς, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε· καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς Ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἔπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι.* Simonidis versus esse docuit Meinekius ex Quintil. Inst. Or. XI. 2. 11.: „Artem autem memoriae primus ostendisse dicitur Simonides, cujus vulgata fabula est, cum pugili coronato carmen, quale componi victoribus solet, mercede pacta scripsisset, abnegatam ei pecuniae partem, quod more poetis frequentissimo digressus in laudes Castoris ac Pollucis exierat. — Est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio an Socrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen." — Versus restitui. — V. 3. *Ἀλκμήνης* Schneidewinus, vulgo *Ἀλκμάνας.*

18. [24.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ὦνθρωπε, κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

19. [25.]

. . . . – ⏑ ⏑ – ⏑

– ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ὅς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος
ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

20. [26.]

. . ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Ἰοστεφάνου στόματος γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

21. [27.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑

x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Λίδωτι δ' εὔχος Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάροιο παῖς· ἔτικτε δ' Ἄτλας

Fr. 18. Aristides II, p. 513. Dind.: Κἄτά σε ἀνήρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται· Ὦνθρωπε κτλ. γᾶς Schneidewinus, vulgo γῆς.

Fr. 19. Athen. IV. 172, E.: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενος φησίν· Ὅς κτλ. — V. 1. ὃς Casaubonus, vulgo ὡς. — V. 2. νίκασε νέους Casaub., codd. νικᾶς ἐνέους vel νικᾶν ἐνέους. — V. 3. Στασίχορος, duo codd. Στησίχορος.

Fr. 20. Athen. IX, 396, E.: Καὶ ἐν ἄλλοις (Σιμωνίδης) ἐπ' Ἀρχεμόρῳ εἴρηκεν· Ἰοστεφ. γλυκ. κτλ. — V. 1. ἰοστεφάνου, codd. ὀϊστεφάνου, ἰὼ στεφάνου. στόματος adjecit Schneidewinus.

Fr. 21. Athen. XI. p. 490, E.: Σιμωνίδης τὰς Πλειάδας Πελειάδας εἴρηκεν ἐν τούτοις· Λίδωτι δεῦτέ σ' Ἑρμᾶς ἐν., Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας κτλ. — V. 1. δ' εὔχος scripsi, Jacobsius διδοῖ τιν εὔχος, codd. δ' εὖτες, δεῦτε σ'. — V. 2. Schneidewinus emendavit ex Schol. Pind. Nem. II, 16.: Σιμωνίδης μίαν τῶν Πλειάδων Μαίαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου. Κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ Κυλλήνης ἐν

ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν τάνγ' ἔξοχον
εἶδος, αἳ καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.

22. [28.]

ΑΣΤΥΛΩι ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΗι ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩι.

⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Τίς δὲ δὴ τῶν νῦν τοσάσδε
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

23. [29.]

. . . – ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ –

. . . . *Φοινίκεον*
ἱστίον, πεφυρμένον ὑγρῷ πρινὸς ἄνθει
ἐριθάλλου.

ὄρεσσι θοὸν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν. Cf. etiam Tzetz. ad Lycophr. v. 219. — V. 3. *ἑπτά*, duo codd. *ἑπτά*. ib. *φιλᾶν θυγατρῶν* Schneidewinus, vulgo *φίλαν θυγατέρων*. ib. *τάνγ'* duo codd., vulgo *τάν*. — V. 4. *αἳ*, duo codd. *ἀγι*.

Fr. 22. Photius v. *Περιαγειρόμενοι· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν οὕτως· Τίς δὴ* κτλ. quae videntur ex hoc ipso Simonidis carmine petita esse. Similia Suidas v. *περιαγειρόμενοι* et Apostol. XV. 97. — V. 1. *τίς δὲ δὴ* scripsi, vulgo *τίς δή*. ib. *τοσάσδε* Porsonus, vulgo *τοσάδε*.

Fr. 23. Plut. vit. Thes. c. XVII.: *Ἔδωκεν ἱστίον λευκὸν τῷ κυβερνήτῃ (Αἰγεύς), κελεύσας ὑποστρέφοντα σωζομένου τοῦ Θησέως ἐπάρασθαι τὸ λευκόν· εἰ δὲ μή, τῷ μέλανι πλεῖν καὶ ἀποσημαίνειν τὸ πάθος· ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκόν φησιν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ἀλλὰ Φοινίκεον i. ὑγρῷ πεφ. πρινὸς ἄνθει ἐριθάλλου, καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημεῖον. Ἐκυβέρνα δὲ τὴν ναῦν Ἀμαρσυάδας Φέρεκλος, ὥς φησι Σιμωνίδης.* — V. 2. *πεφυρμένον ὑγρῷ* ex duobus codd. restitui. ib. *πρινὸς* Schneidewinus tuetur, alii corrigunt *πρίνου*. Recte autem videtur Schneidewinus huc revocavisse illud fragmentum.

24. [30.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – –

Βιότου κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών.

25.

Diogenianus Praefat. Paroem. p. V. Gaisf.: *Καρικὸς αἶνος λέγεται, ἓν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· Εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω· ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι καὶ Σιμωνίδης αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὄριλλαν ἐπινικίῳ.* **Cf. Walz. Rhet. II. p. 10.**

26. [32.]

⏓ ⏑ – ⏑ ⏔
⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏔ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏔
⏓ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏔ ⏓ ⏑ –
⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏔
– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏓ ⏑ – ⏔ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏓ –

Ἔστι τις λόγος,
τὰν Ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,
νῦν δέ μιν θοὰν χῶρον ἁγνὸν ἀμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδρώς
ἔνδοθεν μόλῃ, ἵκηταί τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

Fr. 24. Schol. Soph. Ajac. 727.: *Καὶ ἐν Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος· βιότῳ καί σε κτλ.* **Hermannus** *βιότου κέ σε* **correxit. Ceterum conferas Plut. Thes. c. XXII.:** *Τῇ Ἀττικῇ προσφερομένων ἐκλαθέσθαι μὲν αὐτόν, ἐκλαθέσθαι δὲ καὶ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ χαρᾶς ἐπάρασθαι τὸ ἱστίον, ᾧ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἔδει γνώριμον τῷ Αἰγεῖ γενέσθαι. τὸν δὲ ἀπογνόντα ῥῖψαι κατὰ τῆς πέτρας ἑαυτὸν καὶ διαφθαρῆναι. Καταπλεύσας δὲ ὁ Θησεὺς ἔθυε μὲν αὐτὸς ἃς ἐκπλέων θυσίας ἠύξατο τοῖς θεοῖς Φαληροῖ, κήρυκα δὲ ἀπέστειλε τῆς σωτηρίας ἄγγελον εἰς ἄστυ.*

Fr. 26. Clemens Al. Strom. IV, p. 585.: *Λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. Εἰκότως οὖν Σιμωνίδης γράφει. Ἔστι τις λόγος κτλ.* — **V. 3.** *νῦν δέ μιν θοὰν* **corruptum, Schneidewinus conjecit** *ἁγνὰν δέ μιν θεών.* — **V. 4.** *οὐδέ*, **Schneidewinus conjecit** *οὐδὲ μάν.* — **V. 6.** *ἵκηται τ'* **scripsi, vulgo** *ἵκητ'*, **Emperius** *ἵκῃ τ'* **conjecit.**

27. [33.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ – – ⏑ . . .

Οὔτις ἄνευθε θεῶν ἀρετὰν λάβεν, οἱ πόλις, οὐ βροτός.
Θεὸς δ' ὁ πάμμητις· ἀπήμαντον γὰρ οὐδέν
ἔστιν ἐν θνατοῖς.

III. *YMNOI.*

ΕΙΣ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

28. [34.]

Himer. Orat. V. 2.: *Ἠλεῖοί ποτε τῆς Σιμωνίδου λύρας λαβόμενοι, ὅτε ἐπὶ τὴν Πίσαν ἔσπευδεν, ὕμνῳ κοσμῆσαι τὸν Δία, δημοσίᾳ φωνῇ τὴν Διὸς πόλιν πρὸ Διὸς ᾄδειν ἐκέλευον.*

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

29. [35.]

Schol. Eurip. Med. v. 5.: *Πάγχρυσον νάκος τὸ δέρμα· τοῦτο οἱ μὲν ὁλόχρυσον εἶναί φασιν, οἱ δὲ πορφυροῦν. Καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὕμνῳ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει.* **Cf. Etymol. M. p. 597. 12.:** *Νάκη, τὸ αἰγεῖον δέρμα, κωδία καὶ κώδιον τὸ προβάτειον. Οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον. κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησίν.* **Ceterum addas Schol. Apoll. Rhod. IV. 177.:** *Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν, ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν.* **Cf. Eudocia p. 108.**

30. [36.]

Schol. Eurip. Med. 2.: *Τὰς Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης Συνορμάδας φησίν.*

Fr. 27. Theophilus ad Autol. II, 9, 108.: *Σιμωνίδης· Οὔτις ἄνευ θεῶν ἀρ. λ., οὐ π., οὐ βρ. θεὸς ὁ* (οὐ **Steph.**) *παμμῆτις, ἀπήμαντον δὲ* (τε **Steph.**) *οὐδέν ἐστιν ἐν αὐτοῖς.* **Ita codd., vulgo** *οὔτις ἄνευ τε θ. ἀρ. λ. οὐ π. οὔτις οὗ βροτός, οὐ θεὸς ὃς παμμῆτις δ' ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οὐδὲν ἀπήμαντον.* **Stob. Ecl. Phys. I. 39. affert.** *οὔτε ἄνευ θεῶν ἀρ. λ. οὐ πόλις οὔ τις οὔ.* — **V. 1.** *ἄνευθε* **scripsi.** — **V. 2.** *θεὸς δ'* **correxi, vulgo** *θεός.* **ib.** *γὰρ* **Schneidewinus, vulgo** *δὲ* **vel** *τε.* — **V. 3.** *θνατοῖς* **Schneidewinus, vulgo** *αὐτοῖς.*

ΚΑΤΕΤΧΑΙ.

31. [39.]

Schol. Hom. Od. ζ. 164.: *Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὶς δέ μοι ἕσπετο λαός*] *λέγοι δ' ἂν πολὺν λαὸν οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικόν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ ἐπὶ τὰς Ἀνίου θυγατέρας, αἳ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς κατευχαῖς.*

ΕΙΣ ΑΝΕΜΟΝ.

32. [38.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏔
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏔ ⏓ ⏑ ⏔

Ἄπαλὸς δ' ὑπὲρ κυμάτων χεόμενος
πορφύρεα σχίζει περὶ πρῳραν τὰ κύματα.

ΕΙΣ ΑΤΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ.

33. [47.]

Menander Enc. I. 2.: *Πεπλασμένοι δέ* (*ὕμνοι*), *ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γονὰς θεῶν ἢ δαιμόνων, ὥσπερ Σιμωνίδης τὴν Ἄτριον δαίμονα κέκληκεν καὶ ἕτεροι Ὄκνον καὶ ἕτεροι ἕτερόν τινα.*

IV. *ΠΑΙΑΝΕΣ.*

34. [40.]

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

⏓ ⏑ ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ ⏓ . . .
⏓ ⏑ ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏔

Fr. 32. Himerius Orat. III, 14.: *Ὁ ἄνεμος ἐπιγνοὺς οἶμαι, τὴν Κείαν ᾠδήν, ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῇσε μετὰ τὴν Θάλαττταν, ἀκολουθεῖ μὲν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης οὔριος ἐλαύνει τὴν ὁλκάδα τῷ πνεύματι.* **Ex quo hymno fragmentum servavit idem in Eclog. XIII, 32.:** *Νῦν γὰρ ποιητικῶς ἐθέλων καλέσαι τὸν ἄνεμον, εἶτα οὐκ ἔχων ποιητικὴν ἀφεῖναι φωνήν, ἐκ τῆς Κείας Μούσης προσειπεῖν ἐθέλω τὸν ἄνεμον· Ἄπαλὸς κτλ.* — **V. 1.** ἄπαλός, **fortasse** ἁλὸς **scribendum.** — **V. 2.** πορφυρέα **Schneidewinus, vulgo** πορφυρᾶ. **ib.** πρωΐραν **scripsi, vulgo** τὴν πρώραν, **Schneidewinus articulum delevit.**

Fr. 34. Julianus Ep. XXIV, p. 395.: *Σιμωνίδῃ τῷ μελικῷ πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος εἰφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν Ἕκατον προσειπόντι καὶ καθάπερ ἀντ' ἄλλου τινος ἱεροῦ γνωρίσματος αὐτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν κοσ-*

Λαλογενές, εἴτε Λυκίαν . . . . .
χρυσεοκόμας Ἑκατε, παῖ Διός.

V. ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

35. [41.]

ΜΕΜΝΩΝ.

Strabo XV. p. 728. B.: *Λέγεται (Σοῦσα) καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς — ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον· λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι, φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν, ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Ἅλτον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμόν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν.*

VI. ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

36. [43.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏔
⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏓ ⏑ ⏓ –
Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα
Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων.

μῆσαι, διότι τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα βέλεσιν ἑκατόν, ὡς φησιν, ἐχειρώσατο· καὶ μᾶλλον αὐτὸν Ἕκατον ἢ Πύθιον χαίρειν προσαγορευόμενον, οἷον κλήρου τινος ἐπωνυμίας συμβόλῳ προσφωνούμενον. Cf. Eustath. ad Il. p. 51. Tzetz. Exeg. in Il. p. 117. 17. Ex hoc paeane esse videtur, quod servavit Aristotel. Rhetor. III, 8.: *Ἔστι Παιᾶνος δύο εἴδη, ἀντικείμενα ἀλλήλοις· ὧν τὸ μὲν ἓν ἀρχῇ ἁρμόττει, ὥςπερ καὶ χρῶνται· οὗτος δ' ἐστίν, οὗ ἄρχει μὲν ἡ μακρά, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι· Δαλογενὲς κτλ Καὶ· Χρυσεοκόμα κτλ.* — V. 1. ἔχεις addendum puto, praeterea autem plures videntur versus adjuncti fuisse. — V. 2. *χρυσεοκόμας* scripsi, vulgo *χρυσεοκόμα*. — Quod deinde addit Aristoteles, etiam Simonidis videtur versus esse: *Ἕτερος δ' ἐξ ἐναντίας, οὗ βραχεῖαι ἄρχουσι τρεῖς· ἡ δὲ μακρὰ τελευταία·*

⏑̄ ⏑ – ⏑̄ ⏑ – ⏑̄ ⏑ – ⏑̄ ⏑ –
Μετὰ δὲ γᾶν ὕδατά τ' ὠκεανοῦ ἠφάνισε Νύξ.

Fr. 36. Plut. Symp. IX, 15, 2.: *Καὶ ὅλως μεταθετέον τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν, τὴν μὲν ὄρχησιν εἶναι ποίησιν σιωπῶσαν, τὴν δὲ ποίησιν πάλιν ὄρχησιν φθεγγομένην· ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἐστι γραφικὴν μετεῖναι ποιητικῆς, οὔτε ποιητικὴν γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παράπαν ἀλλήλαις· ὀρχη-*

37. [44.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏓ . . . .

Οἷος δ' ἀνὰ Λώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέταται θάνατον κεραέσσᾳ
εὑρέμεν ματεύων ἐλάφῳ·
κτάνε δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν σφέτερον κάρα
πάντ' ἐπ' οἶμον.

38. [45.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
x ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ὅταν δὲ γαρύωσι νέοι,
ἐλαφρὸν ὄρχημ' ἀοιδᾷ ποδῶν μίγνυμεν·
Κρῆταν μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

στικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ καὶ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος, ἓν ἔργον ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσιν.] Δόξειε δ' ἄν, ὥςπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται τὰ εἴδη, [μάλιστα ἐοικέναι, τὰ δὲ τῆς ὀρχήσεως τοῖς χρώμασιν.] Δηλοῖ δὲ ὅ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν Ὑπορχήμασιν καὶ γεγονέναι πιθανώτατος αὐτὸς ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας. Τὸ γάρ· Ἀπέλαστον κτλ.

Fr. 37. Plutarch. Sympos. Qu. IX. 15. 2. pergit post Fr. 36. ἢ τό· Οἷος — πάντ' ἐς οἶμον καὶ τὰ ἑξῆς. — V. 1. δ' inseruit Schneidewinus. ib. πεδίον Wyttenbachius, vulgo τε πεδίον. — V. 2. κεραέσσᾳ Schneidewinus, vulgo κεράσασα. — V. 3. ματεύων Schneidewinus, vulgo μανύων, Wyttenbachius conjecit κύων. — V. 4. κτάνε δ' scripsi, vulgo τὰν δ'. ib. στρέφοισαν σφέτερον Schneidewinus, vulgo στρέφοιαν ἕτερον. — V. 5. πάντ' ἐπ' οἶμον Schneidewinus, vulgo πάντα ἕτοιμον.

Fr. 38. Plut. Sympos. IX. 15. 2.: Αὐτὸς γοῦν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν ὄρχησιν οὐχ ἧττον ἢ τὴν ποίησιν ἐγκωμιάζων· Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν ἑλ. ὄρχημα οἶδα — τρόπον. — V. 1. γαρύωσι νέοι dubitanter scripsi. — V. 2. ὄρχημ' ἀοιδᾷ et μίγνυμεν scripsi, vulgo ὄρχημα οἶδα et μιγνύμεν legitur. — V. 3. Κρῆταν μιν Schneidewinus, Plut. Κρῆτα μὲν et μήν. Athenaeus qui v. 3. integrum exhibet, IV. p. 181, B.: ὅθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπόρχηματα, Κρῆτα μὲν κτλ. sed cod. unus Κρήταν et sic Eustath. p. 1166. 49. ib. καλέοισι Schneidewinus, vulgo καλέουσι.

VII. *ΘΡΗΝΟΙ.*

39. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . .

Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε εἴπῃς ὅ τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

40.

Schol. Theocrit. XVI. 36.: *Οἱ Σκοπάδαι Κρανώνιοι τὸ γένος· Κράνων δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος, Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατίδος υἱός. Καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις.*

ΕΙΣ ΑΝΤΙΟΧΟΝ.

41. [48.]

Aristid. T. I. p. 127. ed. Dind.: *Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει; τίς Πίνδαρος; ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρὼν Στησίχορος ἄξιον φθέγξεται τοιούτου πάθους· ποία δὲ Λύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπένθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται;* **quae ex Simonidis carmine petita esse docet Schol. Theocrit. XVI. 34.:** *Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα*] *ὁ Σιμωνίδης τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσιν ἐπινίκια ἔγραψε καὶ θρήνους — ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου καὶ Λυσήριδος υἱὸς ἦν, ὥς φησι Σιμωνίδης.*

42. [49.]

ΕΙΣ ΑΥΣΙΜΑΧΟΝ.

Harpocratio p. 174.: *Ταμύναι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριέων αἱ*

VII. Fr. 39. Favorinus Stob. Flor. CV, 62.: *Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε φῇς* (duo codd. *εἴπῃς*), *ὅτι γίνεται αὔριον, μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσον χρόνον ἔσσεται· ἀλλὰ μηδὲ οἶκον, ὥσπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν.* **Integrum carmen servavit idem Stobaeus CV. 9.:** *Σιμωνίδου· Θρήνων· Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε φήσῃς, ὅτι γίνεται μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὅσσον χρόνον ἔσσεται* (unus cod. *ἐσσεῖται*)· *ὠκεῖα γὰρ κτλ.* **unde Schneidewinus composuit.**

Ταμύναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς οἵ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐρετριέα Θρήνῳ. Cf. Photius p. 568. 14. et Suidas v. *Ταμύναι.*

43.

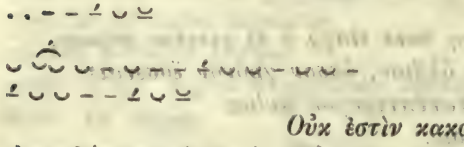

Οὐκ ἐστὶν κακόν
ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις· ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ
πάντα μεταῤῥίπτει θεός.

44. [50.]

Stropha.

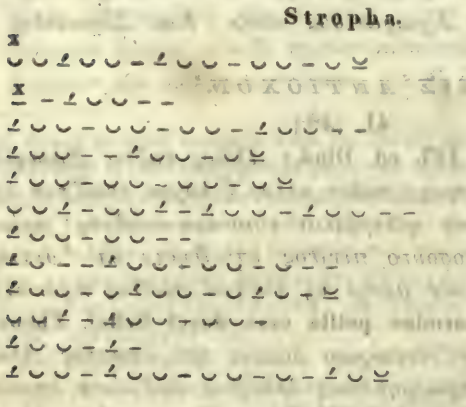

Epodus.

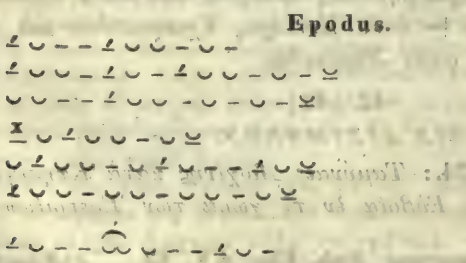

Fr. 43. Theophil. ad Autol. II, 54, p. 257.: *Σιμωνίδης· οὐκ ἔστι ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν, ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ πάντα μεταῤῥίπτει θεός.* sed codd.: *οὐκ ἔστι κακὸν ἀνεπιδόκητον ἀνθρ. κτλ.*

Fr. 44. Dion. Hal. de verbor. compos. c. 26.: *Ἐκ δὲ τῆς μελικῆς τὰ Σιμωνίδου ταῦτα· γέγραπται δὲ κατὰ διαστολάς, οὐχ ὧν Ἀρι-*

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλίᾳ ἄνεμός τέ μιν στρ.
κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐκ ἀδιάντοισι παρειαῖς
ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρα
εἶπέ τε· ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον·
σὺ δ' ἀωτεῖς γαλαθηνῷ τ' ἤθεϊ κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
δώματι χαλκεογόμφῳ,
νυκτιλαμπεῖ κυανέῳ τε δνόφῳ τανυσθείς.
αὐαλέαν δ' ὕπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων,
κείμενος ἐν πορφυρέᾳ χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

Εἰ δὲ τοὶ δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν, ἐπ.
καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὖας.
κέλομαι δ' εὖδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ,

στοφάνης ἢ ἄλλος τις κατεσκεύασε κώλων, ἀλλ' ὧν ὁ πεζὸς λόγος ἀπαιτεῖ· πρόσεχε δὴ τῷ μέλει καὶ ἀναγίνωσκε ταῦτα κατὰ διαστολάς, καὶ εὖ ἴσθ' ὅτι λήσεταί σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ᾠδῆς καὶ οὐχ ἕξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφὴν οὔτε ἀντίστροφον οὔτε ἐπῳδόν, ἀλλὰ φανήσεταί σοι λόγος οὑτωσὶ διειρόμενος· ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη, τὰς ἑαυτῆς ἀποδυρομένη τύχας· Ὅτε κτλ. — V. 1. *τέ μιν* Schneidewinus, libri *τε μήν*. — V. 2. *κινηθεῖσά τε* Brunckius, vulgo *κινηθεῖσα δέ*. — V. 3. *ἤριπεν* et *ἀδιάντοισι* Brunckius, codd. *ἔριπεν* et *ἀδιάνταισιν*. — V. 4. *βάλλε* unus cod., vulgo *βάλε*. — V. 5. *εἶπέ τε* unus cod., vulgo *εἶπέν τ'*. ib. *τέκος* unus cod., vulgo *τέκνον*. — V. 6. *ἀωτεῖς* et *τ' ἤθεϊ* scripsi, vulgo *οὐ δ' αὐταῖς ἐγαλαθηνωδεῖ θεικνώσσεις*. Aliquanto melius Athenaeus IX, 396, E. *Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· Ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' αὖτε εἰς γαλαθηνῷ δ' ἤτορι κνώσσεις.* ubi Casaubonus quoque *ἀωτεῖς* conjecit. Conferas Hesych.: *Ἀωτεῖς· κοιμᾷ*. — V. 7. *δώματι*, alii codd. *δούνατι* vel *δοίρατι*. ib. *χαλκεογόμφῳ* Schneidewinus, vulgo *χαλκεογόμφῳ δέ*. — V. 8. *τανυσθεὶς* scripsi, Schneidewinus *ταθείς*, codd. *τὰν δ' εἰς, τάδε εἰς, τάδ' εἰς*. — V. 11. *ἀνέμου φθόγγων*, unus cod. *ἄνεμον φθόγγον*. — V. 12. *πρόσωπον καλόν*, ed. Ald. et unus cod. *πρόσωπον καλὸν πρόσωπον*. — V. 14. *ῥημάτων*, fortasse *θρηνημάτων* scribendum. ib. *λεπτόν*, aliquot codd. *λεπτῶν*. — V. 15. *κέλομαι δ'* scripsi, vulgo *κέλομαι*. — V. 16. *δ'*, aliquot codd. omittunt. — V. 17. *μεταιβολία* scripsi, codd. *ματαιοβουλία* vel *ματαβουλία*. —

ἐκ σέο· ὅττι δὲ θαρσαλέον ἔπος
εὔχομαι, τεκνόφι δίκαν σύγγνωθί μοι.

45. [51.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἷες, ἀμίθεοι
ἄπονον οὔτ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

46. [52.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

47. [53.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

Πολλὸς γὰρ ἄμμιν εἰς τὸ τεθνᾶναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα κακῶς ἔτεα.

48. [54.]

– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – . . .

V. 18. ὅττι δὲ Mehlhornius, libri ὅτι δὴ vel ὅτι δέ. — V. 19. τεκνόφι δίκαν Mehlhornius, τεκνόφι δίκας Schaeferus, libri κνόφι δίκας, τεκνόφι δίκας, νόσφι δίκας.

Fr. 45. Stob. Floril. XCVIII, 15. Σιμωνίδου. — V. 2. ἐγένονθ' Schneidewinus, vulgo ἐγένοντο. ib. ἀμίθεοι scripsi, vulgo ἡμίθεοι. — V. 4. τελέσσαντες scripsi, vulgo τελέσαντες.

Fr. 46. Stob. Flor. CXVIII, 5. Σιμωνίδου. — V. 2. τ' ἀρεταί Schneidewinus, alii, codd. τἀρεταί, vulgo ἀρεταί.

Fr. 47. Stob. Flor. CXXI, 1. Σιμωνίδου. — V. 1. ἄμμιν Schneidewinus, vulgo ἡμῖν. ib. εἰς τὸ Valckenarius, vulgo εἰς.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρηκτοι δὲ μεληδόνες,
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἵ τ' ἀγαθοί
ὅστις τε κακός.

49.

⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
Τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἴσδυσις οὐδ' αἰθέρι.

VIII. *ΕΞ ΑΛΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.*

50. [18.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι ποτῶντ' ὄρνιχες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ
δ' ἰχθύες ὀρθοί
κυανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

Fr. 48. Plut. Consolat. ad Apoll. c. 11.: *Ὁ Ἰγοῦν Σιμωνίδης, ἀνθρώπων φησὶν ὀλίγον μὲν κτλ.* — V. 1. *ἄπρηκτοι* Schneidewinus, vulgo *ἄπρακτοι.* — V. 3. *ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς* vulgo, libri *ὁ δ' ἄφυκτ' ὠμός*, Mehlhornius *ὁ δ' ἄφυκτος.*

Fr. 49. Plut. de Consol. c. 26.: *Ἆρά γ' ἡμεῖς τοῦτο διὰ τοῦ λόγου μαθεῖν οὐ δυνάμεθα οὐδ' ἐπιλογίσασθαι, ὅτι — καί· τοιάδε κτλ.* — V. 1. *θνατοῖσι* et v. 2. *κενεὰ* Schneidewinus, vulgo *θνητοῖσι* et *κενεή.* Simonidi tribuit Welckerus. Aliud vero Fragmentum, quod Pflugkius et Schneidewinus Simonidi tribuerunt, apud Stob. XCVIII. 66. *Ἑρμολόχου*, huic certe poetae abjudicandum est, videtur autem ita corrigendum esse:

Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος,
οὐδὲν ἔχων πιστὸν πλανᾶται συντυχίαις·
ἐλπὶς δὲ φρένας παραθαρσύνει· τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς
οἶδεν οὐδεὶς θνατὸς ὅπα φέριται·
θεὸς δὲ πάντας ἔν γε κινδύνοις κυβερνᾷ,
ἀντιπνεῖ δὲ πολλάκις εὐτυχίαις δεινά τις αὔρα.

VIII. Fr. 50. Tzetz. Chil. I. 316.: *Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (Ὀρφέως) καὶ Σιμωνίδης οὕτως· Τοῦ καὶ κτλ.* — V. 1. *ποτῶντ'* Ursinus, vulgo *πωτῶντ'*. ib. *ὄρνιχες* Schneidewinus, vulgo *ὄρνιθες.* Schneidewinus hoc fragmentum conjunxit cum Fr. 14. et Fr. 51.

51. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα
τότ' ὦρτ' ἀνέμων, ἅ τις κατεκώλυε κιδναμέναν μελιαδέα
γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

52. [69.]

–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτοισιν ἀνθρώπων νόον.

53. [72.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρει δολομαχάνῳ τέκεν.

54. [73.]

. . – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἔνθα χερνίβεσσιν εἰρύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἁγνὸν ὕδωρ.

Fr. 51. Plutarch. Quaest. Sympos. VIII. 3. c. 4.: *Νηνεμία γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη καὶ τοὐναντίον ὡς Σιμωνίδης φησίν· οὐδὲ γὰρ κτλ.* — V. 1. *ἐννοσίφυλλος* Xylander, vulgo *ζηνοσίφυλλος* vel *ξυνοσίφυλλος*. ib. *ἀήτα τότε* Ursinus, vulgo *ἀήτατό τε.* — V. 2. *κιδναμέναν* Schneidewinus, *σκιδναμέναν* Reiskius, vulgo *σικιδναμένα.*

Fr. 52. Stob. Eclog. II, 1, 10. ed. Heer.: *Σιμωνίδου. κλέπτοισιν* Schneidewinus, vulgo *κλέπτουσιν.*

Fr 53 Schol. Ap. Rh. III, 26.: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος· Σχέτλιε κτλ.* Cf. Argum. Theocrit. Id. XIII. et Serv. Virg. Aen. I. 664. Mythogr. Vat. II. 35. — V. 2. *δολομαχάνῳ* Ursinus, vulgo *δολομηχάνῳ*, Schaeferus *δολομάχανος* conjecit.

Fr. 54. Plut. de Pyth. Orac. c. 17.: *Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νάματος, ὅθεν ἐχρῶντο πρὸς τὰς λοιβὰς τῷ ὕδατι τούτῳ, ὥς φησι Σιμωνίδης· Ἔνθα κτλ.* — V. 1. *εἰρύεται* Reiskius, vulgo *εἰρύεταί τε*, Turneb. *ἀρύεται* scripsit. — V. 2. *Μοισᾶν* Schneidewinus, vulgo *Μουσᾶν.*

55.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

Ἀγνὰ ἐπίσκοπε χερνίβων πολύλιστ' ἀρυόντεσσιν ζαχρυσό-
πεπλε
εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ.

56. [75. 77.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ἀ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ'
ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ', ἐπείπερ ἤρξατο.
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

57. [76.]

. . ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . .
. . . *Ὁμιλεῖ δ' ἄνθεσιν*
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

Fr. 55. Plut. de Pyth. Orac. c. 17.: *Μικρῷ δὲ περιεργότερον αὖθις ὁ Σιμωνίδης τὴν Κλειὼ προσειπὼν Ἁγνὰν ἐπίσκοπον χ. πολύλιστον ἁρπαλέον τί ἐστιν ἀχρυσόπεπλον κτλ.* Est haud dubie ex eodem carmine petitum, ex quo Fr. 54. — V. 1. Recte Schneidewinus vocativos restituit, et *ἀρυόντεσσιν* scripsit, deinde *ζαχρυσόπεπλε* conjeci. — V. 2. *ἐραννὸν* Schneidewinus, vulgo *ἐρανόν*.

Fr. 56. Aristides T. II. p. 531. ed. Dind.: *Φέρε δὴ καὶ ταῦτα (Σιμωνίδου) ἐξέτασον· Ἀ Μοῖσα — θεριζομένα κτλ. Ταῦτ' οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν, ὡς γόνιμον καὶ πόριμον εἰς τὰ μέλη; τί δ' ἐπειδὰν λέγῃ· μή μοι καταπαύετ' κτλ.* Conjunxi haec fragmenta in unum. — V. 1. *Μοῖσα* Schneidewinus, vulgo *Μοῦσα*. — V. 2. *θεριζομένα* duo codd., vulgo *θεριζομένη*. ib. *μή μοι* unus cod., vulgo *μή με*.

Fr. 57. Plut. de prof. in virt. c. 8.: *Ἄνθεσιν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μ. μηδομέναν.* Respicit huc de audiend. rect. rat. c. 8. et de amore prol. c. 2. Cf. Crameri Anecd. III, p. 173. *Καλῶ σε μέλιτταν Μούσης· οὐκ ἀπό τινων θύμων καὶ δριμυτάτων ἀνθέων ξανθὸν μέλι μηδομένην, ὥς φησιν ὁ Σιμωνίδης κτλ.* Constituit Schneidewinus.

58. [85.]

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –

– ⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑

Ὁ δ' ἵκετ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
ναῖεν, ἀλόχου δὲ Κολχίδος συνάορος
Θράνου Λεχαίου τ' ἄνασσε.

59. [91.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ . . .

Καὶ σὺ μέν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἔλλαθι.

60. [94.]

. . ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

Κορινθίοισι δ' οὐ μανίει τὸ Ἴλιον.

61. [7.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Ἴσχει δέ με πορφυρέας ἁλὸς ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

Fr. 58. Schol. Eur. Med. 20.: Ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσεν ἡ Μήδεια Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὔμηλος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως· Οὐδὲ κατ' εἰς Κόρ. κτλ. — V. 1. ὁ δ' Hermannus, ἵκετ' Elmslejus. — V. 2. συνάορος Schneidewinus, συνέστιος Elmslejus, libri συνάστεος.

Fr. 59. Schol. Il. κ, 252.: Ὁμήρου εἰπόντος· Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν, Σιμωνίδης δὲ φησίν· Καὶ κτλ. — εἴκοσι et ἔλλαθι Schneidewinus, cod. εἴκοθι et ἐλλαθι. Cf. Schol. Theocrit. XV. 139.

Fr. 60. Schol. Pind. Ol. XIII, p. 78.: Οἱ Κορίνθιοι ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη ἠρίστευσαν ἐν Ἰλίῳ· — τοῦτο δὲ καὶ Σιμωνίδης εἶπε· Κορινθίοισιν οὐ μανιεῖ οὐδὲ Δαναοῖς ἀμφοτέροις γὰρ σύμμαχοι ἐγένοντο. Ita codex, Boeckhius recte οὐδὲ Δαναοὶ scripsit et τὸ Ἴλιον adjecit, vid. Plutarch. vit. Dion. c. 1.: Ὁ Σιμωνίδης φησὶν τοῖς Κορινθίοις οὐ μηνίειν τὸ Ἴλιον ἐπιστρατεύσασι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι κἀκείνοις οἱ περὶ Γλαῦκον ἐξ ἀρχῆς Κορίνθιοι γεγονότες συνεμάχουν προθύμως. Cf. Aristotel. Rhet. I. 6.: Λελοιδορῆσθαι ὑπέλαβον Κορίνθιοι ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντος· Κορινθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον. Et fortasse rectius Κορινθίοις scribitur.

Fr. 61. Plut. de Exil. c, 8.: Οὐκ ἀθυμῶν οὐδὲ ὀδυρόμενος οὐδὲ λέγων τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ γυναικῶν, ἴσχει κτλ.

62. [11.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων.

63. [104.]

x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

64. [105.]

– – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Χρυσὸς ἐφθός, ἀκήρατος, οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

65. [106.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑

Ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.

66. [107.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑

Ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

Fr. 62. Athenaeus X. p. 447, A.: *Τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες· οἶνον ἀ. δυ.*

Fr. 63. Plut. an seni respub. sit ger. c. 1.: *Πολιτεία δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένου παρέχειν αὑτὸν οὐχ ἧττον ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἄρχοντα, καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθησι· τοῦτο γὰρ ἔσχατον κτλ. ὥς φησι Σιμωνίδης.*

Fr. 64. Plut. discrim. amic. et adulat. c. 24.: *Τὸν δὲ κρείττονα τρέμει καὶ δέδοικεν, οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἄρμα πεζὸς οἰχνεύων, ἀλλὰ παρὰ χρυσὸν ἐφθόν, ὥς φησι Σ., ἀκήρατον, οὐδὲ μόλιβδον ἔχοντα.*

Fr. 65. Stob. Flor. CXVIII, 6. *Σιμωνίδης.* — *κίχε καὶ* scripsi, codd. *ἔκιχέ τε*, vulgo *ἐφῖκε καί.*

Fr. 66. Aristides T. II. p. 192. ed. Dindf.: *Ὅρα μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασύμαχον συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμῳδεῖν Περικλέα, καὶ ταῦτα εἰς δειλίαν, ἔπειτ' αὐτοὶ δόξωμεν ἀνδρειότεροι τοῦ δέοντος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν καὶ φανῇ τι καὶ δειλίας εἰ δὲ βούλει σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὥς τις τῶν Κείων ἔφη ποιητής.* ubi Schol. T. III. p. 501. ed. Dindf. *Τὸ δὲ σιωπῆς ἀκ. γ. ἐκ Σιμωνίδου ἐστὶ τοῦ Κείου.* Stobaeus XXXIII, 5.: *Ἔστι καὶ τὸ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας,* ubi male Athenodoro tribuitur philosopho, rectius Plut. Apophth. Imper. c. 7. refert Augustum retinuisse apud se Athenodorum his verbis: *ἔτι σου παρόντος χρείαν ἔχω· καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὅλον ἐνιαυτόν, εἰπών, ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας,* quae

67. [109.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πόλις ἄνδρα διδάσκει.

68. [110.]

x – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Πάσαισιν κορυδαλλίσιν
χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Τὸ γὰρ γεγεναμένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

. . . . . ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

– ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας χάρις,
εἰ μή τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

---

germana est forma versiculi. Est autem ejusdem carminis, ex quo Fr. 65. Conferas Horat. III, 2, 14.: *Mors et fugacem consequitur virum.* et ib. 25.: *Est et fideli tuta silentio Merces.* Ceterum respiciunt huc Clemens Paed. II, p. 165. Strom. II. p. 168. Greg. Nazianz. IV. p. 317. Apostol. IX, 17. Arsen. p. 242. Julian. Or. I. p. 3. Liban. Decl. I. p. 445. Philo vit. Mos. p. 646. C.

Fr. 67. Plut. an seni resp. sit ger. c. 1.: *Τὸ γὰρ Πόλις ἄ. δ. κατὰ Σιμωνίδην, ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἐχόντων μεταδιδαχθῆναι.*

Fr. 68. Plut. de util. ex host. cap. c. 10.: *Πάσῃσι κορυδαλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην.* ubi unus cod. *κορυδαλλίσι* exhibet. Idem Praec. Polit. c. 14.: *Ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυδαλίσι κατὰ Σιμωνίδην χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι καὶ πᾶσα πολιτεία φέρει τινὰς ἐχθρὰς καὶ διαφοράς.* Affert etiam vit. Timol. c. 37. Cf. Apostol. XV. 68. Eunapius vit. Oribas. p. 240.

Fr. 69. Schol. Soph. Aj. v. 375.: *Κατὰ τὸ Σιμωνίδου· Τὸ γὰρ κτλ.* ubi *γεγενημένον* legitur, quod correxit Schneidewinus.

Fr. 70. Sextus Emp. adv. Math. XI, p. 700.: *Σιμωνίδης ὁ μελοποιός φησι, μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι χάριν, εἰ μή τις ἔχοι σεμνὴν ὑγείαν*, quae constituit Schneidewinus.

71. [117.]

⏑ – ⏓ ⏑ – – ⏑ – ⏓ ⏑ – – ⏑ – ⏓
⏑ – – – – ⏑ – –

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

72. [119.]

. . . – – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –
. . . . *Πορφυρέου*
ἀπὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθένος.

73. [120.]

⏑ – ⏓ ⏑ – – – – ⏑ – – – – –
Εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι, χλωραύχενες ἐλαριναί.

74. [121.]

x – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – –
⏑ – – – – –
Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου,
κυανέα χελιδοῖ.

75. [124.]

. . . ⏑ – ⏑ – – ⏓
⏑ – ⏓ – – – ⏑ –
– – ⏑ – – –

Fr. 71. Athen. XII, p. 512, C.: *Καὶ οἱ φρονιμώτατοι δὲ καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσιν· Σιμωνίδης μὲν οὕτως λέγων· Τίς γὰρ* κτλ. — V. 1. *θνατῶν* et v. 2. *ζαλωτὸς* Stephanus, vulgo *θνητῶν* et *ζηλωτός*.

Fr. 72. Athen. X, p. 604, B.: *Ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ Ἐρετριεῖ ὁ Σοφυκλῆς· Οὐδὲ τόδε σοὶ ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκέον τοῖς Ἕλλησιν εὖ εἰρῆσθαι. Πορφ.* κτλ. — V. 2. *ἰεῖσα* Schweighaeuserus, codd. *ἰεῖσα*, deinde duo codd. *παρθένιος*.

Fr. 73. Etym. M. 813, 8.: *Χλωρηΐς ἀηδών· ἀπὸ τοῦ χρώματος· — καὶ Σιμωνίδης· Εὖτ' ἀηδ.* Cf. Schol. Od. XIX. 518. et Eustath. p. 1875. 40. Schneidewinus *δεῦτ'* conjecit in versus initio.

Fr. 74. Schol. Ar. Av. 1410.: *Παρὰ τὰ Σιμωνίδου· Ἄγγελε* κτλ. — V. 1. *κλυτὰ ἔαρος* Ursinus, vulgo *κλητὰ ἔαρος* cal.

Ἐξελέγχει δ' ὁ νέος
οἶνος οὐ τὸ πέρυσι δῶρον ἀμπέλου·
ὁ δὲ μῦθος ὅδε κενεόφρων.

76. [125.]

. . . ⏑ ⏑ –
– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –

Τὸ δοκεῖν
καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

77.

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏔ ⏓ ⏑ –
Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

78. [128.]

. . . ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ –
Ἐς ἄλα στίζουσα πνοά.

79. [133.]

– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ –
Οὗτος δέ τοι ἄδυμον ὕπνον ἔχων.

Fr. 75. Schol. Pind. Ol. IX, p. 75.: *Αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων. Δοκεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Σιμωνίδειον εἰρῆσθαι· ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐξελέγχει κτλ., διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ ὁ Πίνδαρος παλαιὸν οἶνον.* — V. 1. δ' adjecit Boeckhius. — V. 2. οὐ τὸ Boeckhius, vulgo οὔπω.

Fr. 76. Schol. Eur. Or. p. 780.: *Εὔχου, φησί, πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. Καὶ Σιμωνίδης· Τὸ δ. κτλ.* Respicit Plat. Rep. II, 365, C.

Fr. 77. Theodor. Metoch. p. 90.: *Μόνος ἅγιος ἐν οὐρανοῖς, φησὶ Σιμωνίδης.* Emendavit Schneidewinus.

Fr. 78. Schol. Il. φ, 127.: *Ἔστιν ἡ φρὶξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή· Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος οὕτως ἔφη· Ἐς ἅλα στίζουσα πνοιά.* — στίζουσα Schneidewinus, πνοὰ Ursinus. Cf. etiam Porphyr. Quaest. Hom. p. 93. Barnes.

Fr. 79. Schol. Hom. Il. II. 2.: *Ὅτι δὲ τὸ νήδυμος μετὰ τοῦ ν̄ καὶ οὐχὶ ἥδυμος, ὡς ἔνιοι παρὰ τὸ ἡδώς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· Νήδυμος ἀμφιχυθείς, οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον καὶ χωρὶς τοῦ ν̄ λέγουσιν — καὶ Σιμωνίδης· οὗτος κτλ. ἄδυμον* Schneidewinus, *ἥδυμον* Buttmannus, vulgo *ἥδυμος*. Cf. Eustath. p. 163. 28.

80. [147. c.]

Ἐν δὲ οἱονεικει θεαὶ μέγαν εἰς δίφρον.

81. [123.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἀμερόφων' ἀλέκτωρ.

82.

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποι σφὰς παράϊξαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

IX. ΕΛΕΓΕΙΑ.

83.

ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΤΕΘΝΗΚΟΤΑΣ.

Εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος,
δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

Fr. 80. Crameri Anecd. Paris. IV. p. 186. 33.: *Νίκη· Ἀπολλώνιος ὁ Ἀρχιβίου ὁ ἑνεικει, τουτέστιν ἐν ᾗ ὑποχωρεῖ· γέγονε δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε̄, συγκοπῇ τῆς ει διφθόγγου· ὁ γοῦν Σιμωνίδης καρετομωλόγει· φησὶ γάρ· ἐν δὲ οἱονεικει θεαὶ μ. εἰς δ.* Cf. Cram. Anecd. Ox, I. p. 440. 2.: *Χειρὸς κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε̄ γέγονε, παρὰ τὸ ἔχειν, ὡς παρὰ τὸ ἑνὶ εἴκειν κατὰ Σιμωνίδην νίκη.* Scribendum est *ὃ ἑνὶ εἴκει τουτέστιν ἑνὶ ὑποχωρεῖ·* sed Simonidis versum emendare nequeo.

Fr. 81. Athen. IX. p. 374, D.: *Σιμωνίδης· ἰμερόφων' ἀλ.* sed unus cod. *ἡμερόφων'*, quod correxit Schneidewinus.

Fr. 82. Plut. reipubl. ger. praecept.: *Πολλοὶ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι ῥᾳδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτ' ἀποσπασθεῖσιν ἐς πέλαγος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες, Λευκᾶς κτλ.* Simonidi tribuit Schneidewinus. — V. 2. *παράϊξαν* scripsi, vulgo *παρήϊσαν*. — V. 3. *κλαΐδος* Hermannus, vulgo *κληΐδος*. ib. *χαραξιπόντου* Xylander, vulgo *χαράξει πόντου*.

Fr. 83. Schol. Aristid. Pac. 736.: (*Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος | Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται, | Ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.*) *Παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐλεγείων· Εἰ δ' ἄρα κτλ.* — V. 1. *θύγατερ* Schneidewinus, cod. *θυγατέρα*. — V. 2. *ἐξετέλεσσα* Schneidewinus, cod. *ἐξετέλεσα*. Respicit huc Auctor

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,
παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες
οἳ καὶ καλλίω μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμῆντος τὸν ἐν αἰθέρι· καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων·
ξεινοδόκων δ' ὥριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί·)
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·
παῦροι μὴν θνητῶν οὕασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.

---

vit. Aeschyl. p. XIV. ed. Dindf.: *Κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσυχθεὶς Σιμωνίδῃ (Αἰσχίλος)· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.*

Fr. 84. Plut. de Herodoti malign. c.: *Ἀλλὰ Κορινθίους γε καὶ τάξιν, ἣν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις καὶ τέλος ἡλίκον ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαταιᾶσιν ἀγῶνος, ἔξεστι Σιμωνίδου πυθέσθαι, γράφοντος ἐν τούτοις· Μέσσοι κτλ. πατέρων. Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθῳ διδάσκων, οὐδ' ἅσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὡς διὰ τὰς πράξεις ἐκείνας ἐλεγεῖα γράφων ἱστόρηκεν.* — V. 1. *Ἐφύρην*, vulgo *Ἐφύραν*. aliquot codd. *γεφύραν*. — V. 4. *οἳ καὶ καλλίω* scripsi, vulgo *οἵ κάλλιστον*, Schneidewinus conjecit *κύκλον καλλίστων*. — V. 5. *τιμῆντος τὸν* scripsi, vulgo *τιμήεντος*. — V. 7. adjeci ex Apollonio Lex. Hom. v. *Ξεινοδόκος*. *Ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ·* (σ, 63.) *Ξεινοδόκος μὲν ἐγώ, ἔδοξέ τισι λέγειν μάρτυρα· φησὶ γοῦν Σιμωνίδης· Ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρ. ἐν αἰθέρι λαμπρός. ὥριστος* Bruncknius, vulgo *ἄριστος*. Olim conjeci *γὰρ ἄριστος*. ib. *λάμπων* Etymol. M. p. 610 43. Et. Gud. p. 414. 35. et Zonaras p. 1415. qui eundem versum per errorem Pindaro tribuunt et *ὁ* omittunt.

Fr. 85. Stob. Flor. XCVIII, 29.: *Σιμωνίδου*. — V. 1. solus Ursinus habet, in Stobaeo desideratur. — V. 2. Respicit Plut. vit. Homeri: *Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον*. Cf. Crameri Anecd. Paris. III, p. 98, 13. Vit. Homer. Wassenbergh. p. 3. — V. 4. *μὴν* scripsi, atque ita Meinekius et Hermannus, vulgo *μὶν*.

Θνητῶν δ' ὅφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

---

86. [61. 62.]

ΕΙΣ ΤΙΜΑΡΧΟΝ.

Αἰ αἰ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχῇσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ πὰρ νεότητι μένειν;
ἦ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἡίθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

* * *

Φῆ τότε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
Ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην.

87. [63.]

ΕΙΣ ΓΟΡΓΩ.

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένη·

V. 11. *νήπιοι, οἷς* Stephanus, vulgo *νηπίοις*, codd. *νηπίοισι* vel *νηπυτίοις*. ib. *οὐδὲ* codd., vulgo *οὐδέ τ'*. — V. 12. *βιότου*, Stephanus *βιότοι'*, Hermannus *βιοτῆς*.

Fr. 86. Anth. Pal. VIII, 513.: *Σιμωνίδου εἰς Τίμαρχον νεώτερον ἐν νόσῳ τελευτήσαντα.* et 515.: *Τοῦ αὐτοῦ εἰς Τίμαρχον* (cod. *Πρόμαχον*) *υἱὸν Τιμάνορος.* Apparet elegiae reliquias, non epigramma esse. — V. 1. *ψυχῇσι*, legebatur *ψυχαῖσι*. — V. 2. *ἐραιῇ* Jacobsius, cod. *ἀρεταῖ*, Plan. *ἐρατᾷ*. — V. 5. *τότε* Franckius, vulgo *ποτε*. ib. *περί*, Hermannus conjecit *χερί*.

Fr. 87. Anth. Pal. VII, 647.: *Σιμωνίδου· οἱ δὲ Σιμμίου εἰς Γοργώ τινα κόρην τελευτήσασαν.* — V. 1. *δὴ* omittit cod. Pal. ib. *ποτί*, cod. *ποτέ*. — V. 2. *ἐφαπτομένη* Schneidewinus, vulgo *ἐφαπτομένα*.

Αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρῃ
ἄλλην, σῷ πολιῷ γήραϊ κηδεμόνα.

88. [64.]

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΟΝ.

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐς Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκεα νιφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

89. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

90. [66.]

Ὅτι Χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
πάντα καταψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

91. [67. 68.]

Ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

V. 3. *μοίρῃ* Schneidewinus, vulgo *μοίρᾳ*. — V. 4. *κηδεμόνα* Salmasius, cod. *καδομέναν*, et supra *κηδεμόναν*.

Fr. 88. Anth. Pal. VII, 496.: *Σιμωνίδου εἴς τινα ναυηγὸν ἐν Γερανείᾳ καὶ ταῖς Σκειρωνίοι πέτραις ναναγήσαντα.* — V. 1. *ὤφελες* Salmasius, cod. *ὤφελεν*. — V. 2. *ἐς* Heringa, vulgo *ἐκ*. — V. 4. *ἄγκεα* Salmasius, cod. *ἀγνέα*. ib. *νιφομένης* Jacobsius, cod. *νειφομένας*. ib. *Μολουριάδος* Hemsterhusius, cod. *μὲ θουριάδος*.

Fr. 89. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 28.: *Σιμωνίδης· Ζεὺς κτλ.*

Fr. 90. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 22.: *Σιμωνίδης· Ὅτι κτλ.* — V. 1. *ὅτι*, fortasse *ὅ τοι* scribendum. — V. 2. *πάντα καταψήχει* scripsi, vulgo *καὶ πάντα ψύχει*.

Fr 91. Athen. I, p. 32, B.: *Ἦ γὰρ κτλ. ὁ Κεῖός φησι ποιητής.* Fortasse tertius tantum versus Simonideus est, dubiumque an haec cohaereant. — V. 1. *ἦν ἄρ'* Porsonus, vulgo *ἦ γάρ*. — V. 2. *χλεύης* scripsi, vulgo *λεύχης*, Casaubonus *λέσχης*. — V. 3. *οὐ γὰρ* Schweighaeuserus, libri *οὐδὲ γάρ*.

X. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

A. *ΕΠΙΚΗΔΕΙΑ.*

92. [148].

Λίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται·
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

93. [149.]

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

94. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τᾷδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

95. [151.]

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τᾷδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Epigr. 92. Anth. Plan. 26.: *Σιμωνίδου.* — V. 4. *τρηχεῖαν* Schneidewinus, vulgo *τρηχείην.*

Epigr. 93. Lycurgus Leocr. 28.: *Ἐπὶ τοῖς ἡρίοις τοῦ βίου μαρτύρια ἔστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας, ἐκείνοις μέν, ὦ ξεῖν' ἄγγειλον — τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις· Ἑλλήνων προμαχοῦντες κτλ.* Simonidis esse epigramma ostendit Aristides T. II, p. 511. Dind. qui una cum aliis hujus poetae epigrammatis affert, ubi v. 2. sic scriptus est: *ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδας.* Adde Schol. ad h. l.

Epigr. 94. Anth. Pal. VII, 248.: *Σιμωνίδου.* Affert etiam Aristides T. II. p. 511. ed. Dind. Diodor. Sic. XI, 33. Herod. VII, 228.: *Θαφθεῖσι δὲ σφι αὐτοῦ ταύτῃ τῇπερ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε· Μυριάσιν κτλ.*

Epigr. 95. Herodotus VII, 228.: *Ταῦτα μὲν τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ· Ὦ ξεῖν' κτλ.* Simonidis esse testatur Cicero Tusc. I. 42. et Anthol. Pal. VII, 249. Afferunt praeterea Lycurg in Leocrat. 28. Diodor. XI. 33. Strabo IX. p. 656, C. Suidas v. *Λεωνίδης.* — V. 1. *ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν* Herod. et Suid., *ὦ ξένε ἄγγειλον* Diodorus, *ὦ ξεῖν' ἄγγειλον* Lycurgus et Anth., *ὦ ξεῖν' ἀπάγγειλον* Strabo. — V. 2. *ῥήμασι πειθόμενοι*, Lycurgus, Strabo, Diodor. exhibent *πειθόμενοι νομίμοις.*

96. [152.]

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

97. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

98. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀίδεω.

99. [155.]

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,

Epigr. 96. Herodotus VII, 228.: *Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο· τῷ δὲ μάντι τόδε· Μνῆμα κτλ. Ἐπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλῃσι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπίγραμμα, Ἀμφικτυόνες εἰσὶ σφεας οἱ ἐπικοσμήσαντες· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.* Adde Anthol. VII. 617.

Epigr. 97. Anthol. Pal. VII, 253.: *Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτούς.* Affert praeterea Schol. Aristid. T. III. p. 155. — V. 1. *ἀρετῆς*, Anthol. cod. Pal. *ἀρετᾶς*. — V. 2. *ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ'* in Schol., vulgo *ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν*. — V. 3. *σπεύδοντες*, unus Schol. cod. *σπεύσαντες*. ib. *ἐλευθερίην*, cod. Pal. *ἐλευθερίας*, et sic duo codd. Schol. — V. 4. *ἀγηράντῳ* Ursinus, vulgo *ἀκηράτῳ* vel *ἀγηράτῳ*.

Epigr. 98. Anth. Pal. VII, 251.: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ Λεωνίδου πεσόντας.* Ceterum fortasse Simonidis Epigramma est, quod legitur ap. Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 15. et vit. Pelopid. c. 1. quem ad modum Schneidewinus emendavit:

Οἵδ' ἔθανον, τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν οὔτε τὸ θνήσκειν
ἀλλὰ τὸ ταὐτα καλῶς ἀμφότερ' ἐκτελέσαι.

Epigr. 99. Anth. Pal. VII, 301.: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας.* — V. 1. *εὐκλέας αἶα* Planudes, *εὐκλεὰ γαῖα* cod. — V. 2. *Σπάρτης* cod., *Σπάρτας* Planud. ib. *βασιλεῦ* Planud., *βασιλεῦς* cod.

πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

100.

Τοίσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν ἥδε κέκευθ' Ὀπόεις.

101. [156.]

Οὐκ ἐστὶν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

102. [157.]

Ὦ ξένε, εὐϋδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

103. [158.]

Ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι·

V. 4. Planudes exhibet: *Μηδείων τ' ἀνδρῶν δ. πόλεμον.*

Epigr. 100. Strabo IX, p. 650.: *Ὁ Ὀποῦς ἐστι μητρόπολις Λοκρῶν, καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας, ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῷ πολυανδρίῳ· Τούσδε κτλ.* Simonidi tribuit Schneidewinus. — V. 2. *ἥδε κέκευθ' Ὀπόεις* scripsi, vulgo *κεύθει Ὀπουντία, εὐθυνόμων Ὀπίοις, κεύθει νόμων Ὀπόεις.*

Epigr. 101. Stob. Eclog. I, 9, 15.: *Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων* codex Ursini: Heerenii libri nihil nisi *Λακώνων.*

Epigr. 102. Dio Chrysost. Orat. XXXVII, 459.: *Ἐν Σαλαμῖνι ἠρίστευσαν οἱ Κορίνθιοι καὶ τῆς νίκης αἴτιοι κατέστησαν· Ἡροδότῳ γὰρ οὐ προσέχω, ἀλλὰ τῷ τάφῳ καὶ τῷ Σιμωνίδῃ, ὃς ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τῶν Κορινθίων τεθαμμένοις ἐν Σαλαμῖνι· Ὦ ξένε κτλ.* Legitur omisso poetae nomine ap. Plutarch. de Herod. malig. c. 39. — V. 1. *ὦ ξένε*, Brunckius scripsit *ὦ ξεῖν'*. ib. *εὐϋδρον*, Schneidewinus *εὐανδρον* conjecit. — V. 2. *νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος* Valckenarius, Dio *νῦν δὲ μετ' Αἴαντος*, Plutarch. *νῦν δὲ ἀνάματος.* — V. 3. *ῥεῖα δέ*, Plut. *ἐνθάδε.* — V. 4. *ῥυόμεθα*, Dio *ἱδρυσάμεθα.*

Epigr. 103. Plutarch. de Herod. malign. c. 39. affert v. 1. et 2.: *Τὸ δ' ἐν Ἰσθμῷ κενοτάφιον ἐπιγραφὴν ἔχει ταύτην· Ἀκμᾶς κτλ.* Eosdem versus exhibent Schol. Aristid. Panath. T. III. p. 136. et Anthol. Pal. VII. 250. *Σιμονίδου.* Integrum affert Aristid. T. II. p. 512. ed. Dindf. — V. 1. *Ἀκμᾶς ἑστακυῖαν*, Arist. *ἀκμῆς ἑστηκυῖαν.*

δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὁστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

104. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

105. [160.]

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, ὃν διὰ πᾶσα
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

106. [161.]

Ἀμφί τε Βυζάντιον ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
ῥυόμενοι χώραν ἄνδρες ἀρηϊθόοι.

107. [165.]

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι πεσεῖν.

V. 3. δουλοσύνας, unus cod. δουλοσύνης. — V. 4. ναυμαχίας, unus cod. ναυμαχίης. — V. 5. ἄμμιν Brunckius, vulgo ἡμῖν.

Epigr. 104. Schol. Aristid. T. III. p. 136. et 155. Anth. Pal. VII, 257.: Ἄδηλον εἰς τοὺς Ἀθηναίους προμάχους.

Epigr. 105. Plut. de Herodot. malign. c. 39.: Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀδείμαντος, ᾧ πλεῖστα λοιδορούμενος Ἡρόδοτος διατελεῖ καὶ λέγων, μοῦνον ἀπαίρειν τῶν στρατηγῶν ὡς φευξόμενον ἀπ' Ἀρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα, σκόπει τίνα δόξαν εἶχεν· Οὗτος κτλ. Simonidis esse epigramma docet Anth. Pal. VII, 347.: Εἰς Ἀδείμαντον τὸν ὑπατικὸν Σιμωνίδου τοῦ Κείου et Dio Chrysost. XXXVII. T. II. p. 109. — V. 1. κείνου deest ap. Plut. ib. ὃν διὰ πᾶσα, Dio οὗ διὰ βουλάς. — V. 2. ἐλευθερίης, cod. Pal. ἐλευθερίας.

Epigr. 106. Aristid. T. II. p 511. Dind. — V. 1. Βυζάντιον, Scaliger Βυζάντειον conjecit.

Epigr. 107. Anth. Pal. VII, 512.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς τὴν Τεγέαν ἐλευθεροποιήσαντας. — V. 2. Τεγέας Schneidewinus, vulgo Τεγέης.

108. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνασώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν
αἰχματαὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

109.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινεν
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει πολέμου.

110.

Οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ'. ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχματαί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

111.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλωχῖνας ὀϊστοὺς
λοῦσεν Φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἔμψυχ' ἀψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

Epigr. 108. Anth. Pal. VII, 442.: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν Τεγέᾳ πεσόντας ἀρίστους Ἀθηναίους.* — V. 1. *μνασώμεθα* Schneidewinus, vulgo *μνησώμεθα.* — V. 3. *αἰχματαὶ* Schneidewinus, vulgo *αἰχμηταί.*

Epigr. 109. Affert Aristid. T. II. p. 209. et rursus p. 512. ed. Dindf. et Schol. T. III. p. 209.: *Εἰς τὰς αὐθημερὸν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ὕμνησε, λέγω· ἐξ οὗ τ' κτλ.* Praeterea Diodor. XI. 62. et Anthol. Pal. VII. 296. — V. 1. *ἐξ οὗ τ'*, Anthol. et Diodor. *ἐξ οὗ γ'.* — V. 2. *ἐφέπει*, Diod. *ἐπέχει.* — V. 5. *γαίῃ Μήδων*, Diodor. *Κύπρῳ Μήδους.*

Epigr. 110. Anthol. Pal. VII. 258.: *Σιμωνίδου.* — V. 3. *αἰχματαὶ* scripsi, legebatur *αἰχμηταί.*

Epigr. 111. Anthol. Pal. VII. 443.: *Τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν Ἕλληνας.* — V. 4. *ἔμψυχ' ἀψύχων* scripsi, vulgo *ἄψυχ' ἐμψύχων.*

112. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοίας ἁλίῳ πάγῳ, ἔνθα καλεῖται
ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος,
[νηῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρην,]
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ὑπ' ἀνθρώπους ἱπποµάχους ἱέναι.
ἀστοὶ δ' ἄµµι τόδε κτέρας ὀµφαλῷ ἀµφὶ πόληος
Νισαίων ἔπορον λαοδόκῳ ἀγορᾷ.

113. [168.]

Τοὺς δ' ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, µία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

114. [169.]

Θηρῶν µὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐµβεβαώς.

Epigr. 112. Boeckh. Corp. Inscr. I. 556. No. 1051.: *Τὸ ἐπιγραµµα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέµῳ ἀποθανόντων καὶ κειµένων ἐνταῦθα ἡρώων· ἀπολόµενον δὲ τῷ χρόνῳ Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[εσκεύασε]. Σιµωνίδης.* Respicere videtur huc Schol. Theocrit. XII. 27. — V. 3. *Εὐβοίας ἁλίῳ* Schneidewinus, *πάγῳ* Emperius, lapis *ΕΥΡΟΙΑΚ *ΙΠΑΧΩ.* Boeckhius *Εὐβοίᾳ ναυσικλύτῳ.* — V. 6. adjecit Boeckhius. — V. 8. *ἱπποµάχους ἱέναι.* Conjicio *ἱέναι ἱπποµάχους.* — V. 9. *κτέρας* scripsi, cod. *γέρας.* — V. 10. emendavit Schneidewinus, lapis *ΝΕΙCΕ ΟΝΕCΤΟΡΟΝΑΜΟΔΟΚΩΝ ΓΑΟΡΩ.*

Epigr. 113. Anthol. Pal. VII. 270.: *Σιµωνίδου εἰς ναυηγούς τινας ἐν Τυρρηνίᾳ ναναγήσαντας.* et rursus aliter inscriptum: *Σιµωνίδου εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναναγήσαντας,* ubi v. 1. *Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας* et v. 2. *ἓν σκάφος* legitur.

Epigr. 114. Anth. Pal. VII, 344.: *Σιµωνίδου εἰς Λεοντά τινα, ὃν ἐφρούρει λέων µαρµάρινος.* Rectius Schneidewinus ad Leonidae tumulum retulit, cf. Herod. VII, 225.: *Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐξόδῳ, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἕστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ.* Vulgo adjiciuntur duo versus, qui apud Planudem rectius leguntur separati, tanquam epigramma ἄδηλον, et VII, 350. Callimacho tribuuntur:

Ἀλλ' εἰ µὴ θυµόν γε Λέων ἐµὸν οὔνοµά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύµβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

115. [170.]

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις·
ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

116. [171.]

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω·
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο·
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῄκα λέλοιπε πόθον·
μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

117. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

118. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

Epigr. 115. Thuc. VI, 59.: Ἱππόκλου τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Λιαντίδῃ τῷ παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην Ἀθηναῖος ὢν Λαμψακηνῷ ἔδωκεν (Ἱππίας) αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δύνασθαι· καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκῳ ἐστὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε· Ἀνδρὸς κτλ. Simonidis esse docet Aristotel. Rhetor. I, 9. qui v. 3. affert.

Epigr. 116. Anth. Pal. VII, 25.: Σιμωνίδου εἰς Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. — V. 1. Μουσέων Jacobsius, vulgo Μουσῶν. — V. 2. ὑμνοπόλον, cod. Pal. ὑμνοπόλων. — V. 9. λήθη vulgo, λήθει cod. Pal. et Plan. Suid. v. Μολπὴ exhibet λῆγεν. ib. ἐκεῖνο, cod. Pal. ἐκεῖνον. Schneidewinus τὸ κλεινόν conjecit.

Epigr. 117. Anth. Pal. XIII, 26. Σιμωνίδου. — V. 4. τέρμ', Salmasius ἔρμ' conjecit.

Epigr. 118. Anth. Pal. VII, 511.: Σιμωνίδου εἰς Μεγακλέα. Elegiae particulam esse censet Schneidewinus.

119. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

120. [175.]

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες οὐδὲ Χίον ἵκευ ἐς ἀμφιρύτην.

121. [176.]

Λίδὼς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεινόν
Διφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

122. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε ποθεῖ.

123. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

124. [179.]

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθε
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·

Epigr. 119. Anth. Pal. VII, 509.: *Σιμωνίδου εἰς Θέογνιν τὸν Σινωπέα.* — V. 1. *Σινωπέος* cod., vulgo *Σινωπέως.*

Epigr. 120. Anth. Pal. VII, 510.: *Σιμωνίδου εἰς Κλεισθένην ναυηγὸν Χῖον.* — V. 1. *σῶμα* Plan., *σῆμα* cod. Pal. — V. 2. *μοῖρ'*, Plan. *κήρ.* — V. 4. *οὐδὲ Χίον ἵκευ* scripsi, vulgo *οὐδ' ἵκει Χῖον.* ib. *ἐς* Plan., cod. Pal. *ἐπ'*.

Epigr. 121. Anth. Pal. VII, 514.: *Σιμωνίδου· εἰς Κλεόδημον ὑπὸ Θρᾳκῶν ἀναιρεθέντα καὶ Κλέεννον Διφίλου υἱόν.* — V. 3. *κλεινὸν* Reiskius, cod. *κλεεννόν.*

Epigr. 122. Anth. Pal. VII, 302.: *Σιμωνίδου εἰς Νικόδικον.* — V. 1. *αὐτοῦ* cod., *αὑτοῦ* Plan. — V. 2. *ποθεῖ* Schneidewinus, cod. Pal. *πολλὴ* et *πόλις.*

Epigr. 123. Anth. Pal. VII, 105. *Σιμωνίδου.*

Epigr. 124. Anth. Pal. VII, 300.: *Σιμωνίδου εἰς Πυθώνακτα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.* — V. 1. *κασίγνητόν τε* cod. Pal. in marg., *κασιγνήτην τε* cod. et Plan.

μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

125. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρός
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός·
οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

126. [181.]

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

127. [182.]

Κρὴς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

128. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

129. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.

V. 3. *Μεγάριστος* Grotius, cod. *μέγ' ἄριστος*, Plan. *μέγ' ἄριστον*. — V. 4. *χαριζόμενος* Pal. cod. supra, *χαριζόμενον* in textu.

Epigr. 125. Anth. Pal. VII, 507.: *Εἰς Γόργιππον ἐπιτύμβιον Σιμωνίδου.* Planudes Alexandro tribuit.

Epigr. 126. Anth. Pal. VII, 177.: *Σιμωνίδου.*

Epigr. 127. Cod. Pal. ap. Jacobs. Not. Crit. Anth. Pal. VII, 254.: *Εἰς Βρόταχον Σιμωνίδου.* — V. 2. *ἐμπορίαν* Schneidewinus, cod. *ἐμπορίην.*

Epigr. 128. Anth. Pal. VII, 77.: *Εἰς Σιμωνίδην· Σιμωνίδου.* Legitur etiam ap. Schol. Aristid. p. 201. Fr. et Tzetz. Chil. I. 24. Cf. Aristidis locus Panath.: *Καίτοι τοῦτό ἐστιν ἐγγυτέρω θρήνου τινὸς ἢ μέμψεως καὶ τιμοῦντος μᾶλλον ἢ κακίζοντος, ὥσπερ οὓς Σιμωνίδης εἰώθει τιμᾶν ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν* nihil fere illustrat. — V. 1. *Κείοιο* Anthol., ceteri *Κείου.* — V. 2. *ζῶντι παρέσχε*, cod. Pal. *ζῶντ' ἀπέδωκε.* Ceterum cf. Liban. IV. p. 1101. ed. Reisk.

Epigr. 129. Anth. Pal. VII, 77. et 516.

130. [185.]

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶστι Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πάλιον ἅ τ' ἀρίδαλος
Ὄσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

131. [186.]

Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπών
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

B. ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

132. [187.]

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Ἀριστογείτων Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.

133. [188.]

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου
δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

Epigr. 130. Pollux V, 47.: Ἐνδοξον Λυκάδα τὴν Θετταλὴν Σιμωνίδης ἐποίησε, γράψας τουτὶ τοὐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς κυνός· Ἦ σεῦ κτλ. — V. 1. ἦ σεῦ Stephanus, vulgo ἦς αὖ. ib. λεύκ' ὀστέα τῷδ' Stephanus, vulgo λευοστεάτῳ. — V. 2. ἀγρῶστι Schneiderus, libri ἄγρωσσα. — V. 3. Πάλιον Schneidewinus, vulgo Πήλιον.

Epigr. 131. Athen. X, p. 415, F.: Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἐνέφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Πολλὰ κτλ. Legitur etiam Anthol. Pal. VII, 348.

B. Ἀναθηματικά. **Epigr. 132.** Hephaestio p. 26.: Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων. Ἦ κτλ. Cf. Eustath. p. 975, 3.

Epigr. 133. Herod. V, 77.: Τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερῆς χερὸς ἔστηκε πρῶτον ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δὲ οἱ τάδε· Ἔθνεα κτλ. Simonidis esse docet Aristid. T. II. p. 512.: Ἔθνεα — Ἀθηναίων οἶμαι λέγει τὸ ἐπίγραμμα Σιμωνίδου καὶ πολλὰ ἕτερα νὴ Δί', ἀλλὰ ταῦτα Ἀττικὰ καὶ θερμότερα. Affert etiam Diodor. Excerpt. Vatic. I. 7. 16. et Anth. Pal. VI, 343. ubi inscribitur ἄδηλον. Ἡροδότου. Cf. Pausan. I. 28. 2. Himer. Or. II. 12. — V. 2. ἐν πολέμου, Diod. ἐν πολέμῳ, Anthol. et multi Herod. codd. ἐκ πολέμου. — V. 3. ἀχλυόεντι, Anth. cod. ἀχνυθέντι. ib. ἔσβεσαν, Anth. ἔσβεσεν. — V. 4. τῶν, Diod. ὧν. ib. ἀνέθεν Schneidewinus, vulgo ἔθεσαν, cod. opt. Herod. ἀνέθεσαν.

134. [189.]

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

135. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

136. [191.]

Μνᾶμά τ' Ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοὶ μὲ στᾶσαν Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων
καὶ χαλκοστέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

137. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίᾳ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὥλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

Epigr. 134. Anthol. Planud. 232: *Σιμωνίδου.*

Epigr. 135. Plut. de Herod. malign. c. 39.: *Διοδώρου τινὸς τῶν Κορινθίων τριηράρχων ἐν ἱερῷ Λητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτο ἐπιγέγραπται· Ταῦτ' κτλ.* Anthol. Pal. VI. 215.: *Σιμωνίδου· ἀνάθημα τῇ Λητοῖ παρὰ ναυτῶν.* — V. 2. *ἀνέθεν* Blomfieldius, vulgo *ἀνέθεντο.* ib. *ναυμαχίας*, Plut. *ναυμαχίης.*

Epigr. 136. Diod. Sic. XI, 114.: *Οἱ Δελφοὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας κτλ.* Cf. Arsen. Viol. p. 97. Simonidi tribuit Schneidewinus.

Epigr. 137. Plut. de Herodot. malign. c. 34.: *Εἶτα πιστεύειν ἄξιον τούτῳ γράφοντι περὶ ἀνδρὸς ἢ πόλεως μιᾶς, ὃς ἐνὶ ῥήματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρόπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἃς ἔθεντο παρὰ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Προσηώᾳ κόμπον ἀποφαίνει καὶ ἀλαζονείαν; ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἐπίγραμμα· Παντοδαπῶν κτλ.* Idem affert vit. Themistocl. c. 9. ubi v. 1. *Ἀσίης* et v. 3. *ναυμαχίῃ* legitur. Simonidi vindicavit Schneidewinus.

138. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε παρ' Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηΐων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρῶν
ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

139. [194.]

Αἴδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητᾶν
ἕστασαν εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

140. [195.]

Ἑλλάδος εἰρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

Epigr. 138. Plut. de Herod. malign. c. 36.: *Τὸ Δημοκρίτου κατόρθωμα καὶ τὴν ἀριστείαν, ἣν ἐπιγράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσε· Δημόκριτος κτλ.*

V. 3. *χειρῶν* Reiskius, vulgo *χεῖρα*, Turneb. *χειρόν*. — V. 4. *βαρβαρικῶν* Reiskius, vulgo *βαρβαρικόν*, Turneb. *βαρβαρικῆς*.

Epigr. 139. Athen. XIII, p. 573, C.: *Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. Καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών· διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν καὶ ὕστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Αἴδ' κτλ.* Afferunt etiam Plut. de Herod. malign. c. 39. et Schol. Pind. Ol. XIII, 32. — V. 1. *εὐθυμάχων* Athen., *ἰθυμάχων* Plut., *ἀγγεμάχων* Schol. — V. 2. *ἕστασαν εὐχόμεναι* Plut., *ἕσταθεν εὐξάμεναι* Schol., *ἕσταθεν εὔχεσθαι* Athen. ib. *δαιμονίᾳ*, Plut. *δαιμόνιαι*. — V. 3. *ἐμήσατο* Athen., *ἐμήδετο* Plut., *ἐβούλετο* Schol. ib. *δῖα*, Schol. *δῖα θεοῖσιν*. — V. 4. *Μήδοις*, Athen. *Πέρσαις*.

Epigr. 140. Diod. Sic. XI, 33.: *Οἱ Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε· Ἑλλάδος κτλ.* Simonidi tribuit Schneidewinus.

141. [196.]

Φαμὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζαλον, Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένευς, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
βάρβαρα νικάσαντας ἔθνη· πολλὰν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλασιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίαν.

142. [197.]

Plutarch. vit. Themistocl. c. 1.: *Ὅτι τοῦ Λυκομιδῶν γένους μετεῖχε δῆλός ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυκομιδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων αὐτὸν ἐπεσκεύασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησεν, ὡς Σιμωνίδης ἱστόρηκεν.*

143. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

Epigr. 141. Schol. Pind. Pyth. I. 155.: *Φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα τοὺς ἀδελφοὺς φιλοφρονούμενον ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χρυσοῦς τρίποδας, ἐπιγράψαντα ταῦτα· Φημὶ κτλ.* **Simonidis epigramma esse ostendit Anthol. Pal. VI, 214.:** *Ἀνάθημα Σιμωνίδου.* **ubi omissi sunt v. 3. et 4., quorum loco hi leguntur:**

Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαρετίου χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν.

Cf. Suidas v. *Δαρετίου.* **ubi legitur:** *τὸν τρίποδα δ' ἀνθέμεναι Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων Δαρετίου χρυσοῦ τὰς δεκάτας.* **quos versus recte rejecit Schneidewinus. Boeckhius vero conjecit** *Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν* **et** *Δαμαρετίου χρυσοῦ.* **— V. 1.** *φαμὶ* **et** *Πολύζαλον*, **v. 3.** *νικάσαντας* **et** *πολλάν*, **v. 4.** *ἐλευθερίαν* **Schneidewinus, vulgo** *φημί, Πολύζηλον, νικήσαντας, πολλήν, ἐλευθερίην.*

Fr. 142. Recte ad Epigrammata retulisse videtur Schneidewinus.

Epigr. 143. Thuc. I, 134.: *Ὁ Παυσανίας ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε· Ἑλλάνων κτλ.* **Simonidis esse epigramma ostendit Pausanias III, 8. 1.:** *Ὅτι γὰρ μὴ τῇ Κυνίσκᾳ τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δὴ καὶ ἔτι πρότερον Παυσανίᾳ τὸ ἐπὶ τῷ τρίποδι Σιμωνίδης τῷ ἀνατεθέντι ἐς Δελφούς, ἄλλο δή γε παρὰ ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην.* **Legitur etiam ap. Demosth. in Neaer. T. V. p. 571. ed. Bekk. Plutarch. de Herod. mal. c. 42. Anthol. Pal. VI, 197., ubi** *ὤλεσα* **et** *ἀνέθηκα* **est, Suid. v.** *Παυσανίας.* **Cf. etiam Nepot. vit. Paus. c. 1. Simonidi vindicat Schneidewinus etiam aliud epigramma ap. Athen. XII. p. 536, B.:**

144. [199.]

Τόνδε ποθ' Ἕλληνες νίκης κράτει, ἔργῳ Ἄρηος,
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

145. [200.]

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπορρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαὶ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

146. [201.]

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτά τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

147. [202.]

Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱός
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

Epigr. 144. Plut. de Herod. malign. c. 42.: *Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι τῷ βωμῷ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν· Τόνδε κτλ.* Idem legitur in vit. Aristid. c. 19. ubi omissus est v. 2. et in Anthol. Pal. VI. 50.: *Εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῷ Διΐ· Σιμωνίδου.* Cf. Pausan. IX, 2. 4. — V. 1. *νίκης*, aliquot Plut. libri *νίκῃ*. Anthol. *ῥώμῃ χερός, ἔργῳ Ἄρηος.* — V. 3. *ἐλευθέρᾳ — κοινόν*, Anthol. *ἐλεύθερον — κόσμον.*

Epigr. 145. Anthol. Pal. VI, 2.: *Σιμωνίδου· ἐπὶ τόξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ.* — V. 2. *Ἀθηναίης* cod. supra, vulgo *Ἀθηναίῳ*. ib. *ὑποῤῥόφια* cod. Pal., vulgo *ὑπωρόφια.*

Epigr. 146. Anthol. Pal. VI, 52.: *Ἀνάθημα τῷ Διΐ παρὰ στρατιώτου· Σιμωνίδου.* — V. 1. Affert Suidas v. *ἧσο*, v. *Μελίαι*, v. *Ταναή*. — V. 3. *αὐτὰ* Schneidewinus, vulgo *αὐτή*. Affert hunc versum Suidas v. *τετρύσθαι.*

Epigr. 147. Anthol. Pal. VI, 213.: *Ἀνάθημα Σιμωνίδου.* Respicit Tzetz. Chil. IV. 487. — V. 1. *Σιμωνίδη* Plan., *Σιμωνίδης* cod. Pal.

τοσσάκι δ' ἐμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἄγλαον ἅρμ' ἐπέβης.

148. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ·
ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

149. [204.]

Μνήμῃ δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

150. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τύνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θῆκαν· Κικυννεὺς δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας.

Epigr. 148. Max. Plan. Walz. V, 543.: Ὁ Σιμωνίδης πάσης ἐπιστήμων ποιητικῆς καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν, ὡς ἐκ νεότητος ἄχρι γήρως ἐν τοῖς ἀγῶσι νικᾷ· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Ἦρχεν κτλ. -et Tzetz. in Museo Rhenan. 1835. p. 22. V. 5. et 6. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3. affert. Respicit Val. Max. VIII. 7. — V. 1. Ἀδείμαντος μὲν Tzetz, μὲν Ἀδείμαντος Plan. — V. 3. Cf. Plut. vit. Alcib. c. 1. δὲ τόθ' scripsi, vulgo δέ τις. — V. 5. διδασκαλίᾳ, Plut. διδασκαλίῃ.

Epigr. 149. Aristid. II, p. 510. Dindf.: Ἐτόλμησε Σιμωνίδης εἰπεῖν· Μνήμην — ἰσοφαρίζειν· τουτὶ γὰρ οὐχ ἕτερος δήπου περὶ τοῦ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ νέος ὢν ἔτι καὶ ὡραϊζόμενος λέγειν, ταῦτα προστίθησιν· Ὀγδωκονταέτει κτλ. Elegiae fragmentum Schneidewinus esse censet. — V. 1. μνήμῃ codd., vulgo μνήμην.

Epigr. 150. Anthol. Pal. XIII, 28.: Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου. Simonidi tribuere videtur Steph. Byz. s. v. Ἀκαμάντων· ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης. nisi alium forte locum respexit. — V. 1. δὴ Brunckius, cod. δέ. — V. 2. ἀνωλόλυξαν Brunckius, cod. ἀνώλουξαν. — V. 6. θῆκαν· Κικυννεὺς scripsi, cod. ἔθηκαν· κείνους.

εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὅπα Δωρίοις Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος,
Στρούθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
ἔκατι Μοισᾶν θῆκαν, ἰοστεφάνων θεάων.

151. [206.]

Γνῶθι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

152. [207.]

Στροίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγηθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

153. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὰν πόλιν Ὦπις Ἀθάνας,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλούς
τοίσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

V. 7. *Δωρίοις*, fortasse *Δωριεὺς* legendum. — V. 11. et 12. pro subdititiis habet Schneidewinus.

Epigr. 151. Anthol. Plan. 2.: *Σιμωνίδου.* V. 1. *Θεόγνητον* Schneidew. ex Paus. VI, 9, 1.: *Θεογνήτῳ δὲ Αἰγινήτῃ πάλης μὲν στέφανον λαβεῖν ὑπῆρξεν ἐν παισίν· τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἐποίησεν Αἰγινήτης.* Cf. Pind. Pyth. VIII. 35. cod. *Θεόκριτον.*

Epigr. 152. Anthol. Pal. T. III, p. 156.: *Ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Δεωκράτους· Σιμωνίδου.* Sic recte cod.; idem epigramma legitur etiam VI, 144, ubi cum Anacreontis carmen praecessisset, inscribitur *τοῦ αὐτοῦ.* — V. 1. *Στροίβου* Schneidewinus, cod. *Στοίβου* et *Στρόμβου.* — V. 3. *Ἀκαδήμειαν* cod. Pal., *Ἀκαδημίαν* Suidas v. *ἀγοστῷ.* — V. 4. *εὐεργεσίην* cod. Pal. priore loco, altero *εὐεργεσίαν.*

Epigr. 153. Anthol. Pal. XIII, 20. *Σιμωνίδου.* — V. 1. *Ὦπις* scripsi, cod. *ωπις*, Schneidewinus *Ὄλπις.* ib. *ἱερὰν* — *Ἀθάνας* Schneidewinus, cod. *ἱερὴν* — *Ἀθανᾶς.*

154. [209.]

Ἀργεῖος Λάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας·
Ὀλυμπίᾳ δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἰσθμῷ, πεντεκαίδεκα Νεμέᾳ·
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

155. [210.]

Πατρὶς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱὸς καὶ νικῶ πὺξ δύ' Ὀλυμπιάδας.

156. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

157. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικᾷς;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

158. [213.]

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου·
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέᾳ τρὶς ἐπισχερὼ οἶδεν ἑλόντα
ἀκτὰ Ποντομέδοντος ἆθλα·

Epigr. 154. Anthol. Pal. XIII, 14. *Σιμωνίδου.* — V. 1. *Λάνδης*, cod. *Λάνδις.* — V. 3. *Ὀλυμπίᾳ* Schaeferus, cod. *Ὀλύμπια.* — V. 4. *Ἰσθμῷ* scripsi, cod. *Ἰσθμοί*, vulgo *Ἰσθμοῖ.* ib. *πεντεκαίδεκα Νεμέᾳ* Schaeferus, cod. *πεντεκαίδεκ' ἐκ νεμαία.*

Epigr. 155. Paus. VI, 9, 3.: *Παρὰ τοῦ Γέλωνος τὸ ἅρμα ἀνάκειται Φίλων, τέχνη τοῦ Αἰγινήτου Γλαυκίου· τούτῳ τῷ Φίλωνι Σιμωνίδης ὁ Λεωπρεποῦς ἐλεγεῖον δεξιώτατον ἐποίησε· Πατρὶς κτλ.* — V. 2. *νικῶ* Sylburgius, vulgo *νίκη.*

Epigr. 156. Anthol. Plan. 3. *Σιμωνίδου.*

Epigr. 157. Anthol. Plan. 23. *Σιμωνίδου.* — V. 1. *νικᾷς* Ursinus, vulgo *νίκης.* — V. 2. *Κασμύλος* Jacobsius, cod. *Κάσμυλος.*

Epigr. 158. Anthol. Pal. XIII, 19. *Σιμωνίδου.* — V. 4. *ἑξῆς* Salmasius, cod. *ἑξήκοντα.* — V. 5. *ζαθέᾳ* cod. Pal., vulgo *ζαθέῳ.* —

καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκασεν καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ καὶ ἐν Αἰγίνᾳ κρατερῷ τ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ Μεγάρων τε δάμῳ·
ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
ἤνθρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

159. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

160. [215.]

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα· διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθός
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος·
ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

161. [216.]

Κρὴς Ἄλκων Διδυμεῖ Φοίβῳ στέφος Ἴσθμι' ἑλὼν πύξ.

162. [217.]

Ἑρμῆν τόνδ' ἀνέθη Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
ἐν προθύροις.

163. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν.

V. 7. *ἐνίκασεν* Schneidewinus, vulgo *ἐνίκησεν*. — V. 9. *Τεγέᾳ* Brunckius, cod. *Νεμέᾳ*.

Epigr. 159. Anthol. Plan. 24. *Σιμωνίδου*. — V. 1. *ποτὶ* Schneidewinus, vulgo *ποτε*.

Epigr. 160. Diogen. Laert. IV, 6, 21.: *Γεγόνασι καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι, — ἕτερος ἀγαλματοποιός, εἰς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοντί· Ἀρτέμιδος κτλ.* — V. 2. *ἐπίσημα τράγος* Heynius, vulgo *ἐπίσημ' Ἄρατος*.

Epigr. 161. Codex Pal. apud Huschk. Anal. Crit. p. 198. *Σιμωνίδου. Διδυμεῖ* Schneidewinus, cod. *δι...*

Epigr. 162. Trypho in Boisson. Anecd. T. III. p. 274.: *Ἔνιοι καὶ ἐν συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὡς καὶ Σιμωνίδης ἐν ἐπιγράμμασι· Ἑρ. τ. ἀνέθηκε Δημ. ὄρθια δ' οὐκ ἐν προθύροις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὄρθια δέ.* Correxit Schneidewinus.

Epigr. 163. Pausan. X, 27.: *Κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλεγεῖόν ἐστι τοῦ Σιμωνίδου· Γράψε κτλ.* Idem exstat Anth.Pal. IX. 700. et Plut. de orac. def. c. 47. Schol. Plat. Gorg. p. 338. ed. Bekk. Respicit Phot. p. 80. 10. Arsen. Viol. 291. et Hesych. v. *Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος*. — V. 2. *περθομέναν* Plutarch., *περθομένην* reliqui.

164. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

165. [221.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

166. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

167. [224.]

Φοῖβος ἐσαγεῖται τοῖς Τυνδαρίδαισιν ἀοιδάς,
τᾶν ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῷ.

168. [225.]

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι δίχα σφίσιν.

Epigr. 164. Anthol. Pal. IX, 758.: *Εἰς θύρας· Σιμωνίδου.* — V. 1. *Κίμων*, fortasse scribendum *Μίκων*. Simonidi tribuit Brunckius epigramma ap. Planud. 84.:

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Epigr. 165. Anthol. Pal. IX, 757. Simonidi tribuit Planudes. Simonidi vindicat Brunckius aliud epigramma Anth. XIII. 17.:

Ἰφίων τόδ' ἔγραψεν ἐᾷ χερί, τὸν πόκα ὕδωρ
θρέψε Πειράνας ἄπο.

Epigr. 166. Aristot. Rhet. I, 7.: *Τὸ ἐπίγραμμα τῷ Ὀλυμπιονίκῃ· Πρόσθε κτλ.* Et v. 1. ibid. legitur I, 9. Simonidis esse epigramma ostendit Eustath. p. 1761. 24.: *Ὁ δὲ τὸν σάνναν τοῦτον παρασημηνάμενος Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ ἄλλας ἐκτίθεται καινοφώνους λέξεις, οἷον ἄσιλλαν, σκεῦός τι ἰχθυηρόν, οὗ χρῆσις παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν τῷ· Πρόσθε κτλ.*

Epigr. 167. Athen. XV, 680, D.: *Ἀπίων ἐν τῷ περὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου Ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλουμένου· Φοῖβος κτλ.* — V. 1. *ἐσαγεῖται*, Stephanus *ἐσάγηται*. ib. *τοῖς* addidi. ib. *Τυνδαρίδαισιν ἀοιδάς, τᾶν* Schneidewinus, vulgo *Τυνδαρίδησιν ἀοίδησαν*. — V. 2. *ἐπεστέψαντο* codd., *ἐμέμψαντο* Stephan.

Epigr. 168. Herod. *περὶ μον. λέξ.* p. 45. 2.: *Καὶ πληθυντικῶς Σιμωνίδης ἦν ἐπὶ πρώτου προσώπου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν· ἦν — σφίσιν, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἦμεν ἦν. δίχα σφισὶν* corruptum expedire nequeo.

169. [226.]

Schol. Pind. Nem. VII. 1.: *Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἀριστάρχου μαθητὴς βέλτιον οὕτω φησίν· ὀψέ ποτε τῷ Θεαρίωνι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν προήκοντι εὐξαμένῳ τῇ Θεῷ Σωγένη τεκνωθῆναι καὶ τὴν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ γέννησιν οἷον Εἰλειθυίας εἶναι χάριν. Διὰ τὴν ἰδιότητα γοῦν τῆς γενέσεως τοῦ ἀθλητοῦ πρὸς τὴν Θεὸν ταύτην ἐπήρεισε τὸν λόγον, ἐπιστοῦτο δὲ τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος Σιμωνίδου.*

170. [227.]

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὀξὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χείτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

171. [228.]

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

172. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

173. [230.]

Μιξονόμου τε πατὴρ ἰρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς

Epigr. 170. Athen. III, 35, C.: *Καλλίστρατος ἐν ἑβδόμῳ συμμίκτων φησίν, ὡς ἑστιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κραταιοῦ καύματος ὥρᾳ καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Τήν ῥά ποτ'* κτλ. — V. 1. τῇ Casaubonus, libri τήν. — V. 2. ὀξὺς Valckenarius, libri ὠκύς. — V. 3. ἐθάφθη Porsonus, vulgo ἐκάμφθη. — V. 5. ἔοικεν, duo libri ἔοικες.

Epigr. 171. Athen. XIV, 656, C.: *Περὶ λαγῶν Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, ὡς δειπνῶν παρὰ τῷ Ἱέρωνι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωοῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος, ἀπεσχεδίασεν· Οὐδὲ* κτλ. unde affert Eustath. Od. p. 1821. 36. Cf. II, o, 33.

Epigr. 172. Anthol. Pal. XIII, 30. *Σιμωνίδου.* — V. 1. et 2. καλλισφύρου vulgo, sed cod. Pal. καλλίσφυρον.

Epigr. 173. Athen. X, 456, C.: *Γριφώδη ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποιημένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Σιμω-*

πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι Θεράποντα.

174. [231.]

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

νίδου· Μιξ. κτλ. φασὶ δὲ οἱ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν Χαλκίδι τοῦτ᾽ ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ᾽ ἐν αὐτῷ τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. Οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τὸν Διονύσου Θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δέ φασιν, ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει· πλησίον δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν· ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν καρκίνον εἰκῇ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι· σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον· νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον· βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου Θεράποντα τὸν πέλεκυν.

Epigr. 174. Athen. X. p. 456.: Πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· Φημὶ κτλ. Λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χορούς· εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης· ὑδρεύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη· ἀνακομίζοντος δ᾽ αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησι· ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. Τοῦτο οὖν κἂν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ᾄδειν· Πανοπηϊάδην (Il. ψ, 665.) δὲ τὸν ὄνον· μέγα δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν. Cf. Eustath. p. 1323. 60. Affertur etiam in Walz. Rhet. T. VI. p. 200. (ubi v. 2. μετὰ δεῖπνον δώσειν ἐπ᾽ ἠὼ legitur) et VII. p. 949.

C. EPIGRAMMATA DUBIA.

175.

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει, Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Ἀδράστου,
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

176.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

177.

Δῆμος Ἀθηναίων σέ, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ' εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

178.

Εὔχεό τοι δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην, ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, σοῖς στεφάνοις.

179.

Ἠμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,
οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,

Epigr. 175. Anthol. Pal. VII, 431.
Epigr. 176. Anthol. Pal. VII, 254.
Epigr. 177. Appendix Anth. Pal. 77.
Epigr. 178. Anthol. Pal. VI, 212.
Epigr. 179. Anthol. Pal. VII, 24.

κὴν χθονὶ πεπτηώς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

180.

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε, μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους,
τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὔμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

181.

Βοίδιον ηὐλητρὶς καὶ Πυθιὰς αἵ ποτ' ἐρασταί
σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν,
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

182.

Εὐφρὼ καὶ Θαΐς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκάδες εἰκόσοροι,
Ἄπιν καὶ Κλεοφῶντα καὶ Ἀνταγόρην, ἓν' ἑκάστη,
γυμνούς, ναυηγῶν ἥσσονας ἐξέβαλον·
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγετε· Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

183.

Ἴσθμια δίς, Νεμέᾳ δίς, Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθην
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλᾳ.

184.

A. Τίς εἰκόνα τόνδ' ἀνέθηκε; **B.** Δωριεὺς ὁ Θούριος.
A. Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; **B.** Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾷ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

Epigr. 180. Anthol. Pal. IX, 147.
Epigr. 181. Anthol. Pal. V, 159.
Epigr. 182. Anthol. Pal. V, 161.
Epigr. 183. Hephaestio p. 113. et 119. Gaisf.
Epigr. 184. Anthol. Pal. XIII, 11.

185.

Σῶσος καὶ Σωσὼ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθείς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

186.

A. Τίς ἅδε; B. Βάκχα. A. Τίς δέ μιν ξέσε; B. Σκόπας.
A. Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; B. Σκόπας.

187.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

188.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ, φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

189.

Ἡ γρηῢς Νικὼ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσεν
παρθενικῆς· Ἄϊδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας.

190.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἑρεπτόμενος.

191.

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὃ πεπταμένῃ μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειρί,
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.

Epigr. 185. Anthol. Pal. VI, 216.
Epigr. 186. Anthol. Plan. 60.
Epigr. 187. Anthol. Plan. 82.
Epigr. 188. Anthol. Plan. 204. Athen. XIII, p. 591, A.
Epigr. 189. Anthol. Pal. VII, 187.
Epigr. 190. Anthol. Pal. VII, 20.
Epigr. 191. Anthol. Pal. VI, 217.

οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμιον ὑλονόμος θήρ
μεῖναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείᾳ
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

192.

Ὤφελον ὡς ἀφανὴς οὕτω φανερώτατος εἶναι
καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

193.

Πίσεα ποιήεντα παρὰ ῥόον Ἀργανθώνης.

194.

Ἀβρότονον Θρῄσσα γυνὴ γένος, ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησιν φημὶ Θεμιστοκλέα.

195. [113.]

Mich. Psellus περὶ ἐνεργ. δαιμ. **p. 5.:** Κατὰ Σιμωνίδην ὁ λόγος τῶν πραγμάτων εἰκών ἐστιν.

196. [114.]

Plato de Republ. I. p. 331. E.: Λέγε δή, εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φῂς τὸν Σιμωνίδην λέγοντα ὀρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης; Ὅτι, ἦ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἑκάστῳ ἀποδιδόναι δίκαιόν ἐστι, τοῦτο λέγων δοκεῖ ἔμοιγε καλῶς λέγειν. **Cf. ib. p. 332. A. et p. 335. D. Respicit huc Proclus ad Hesiod. p. 152.**

197. [118.]

Theon Progymnasm. p. 63.: Βλαβερῶς παραινεῖ Σιμωνίδης παίζειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἁπλῶς σπουδάζειν.

198. [126.]

Plutarch. Is. et Osir. c. 23.: Ὀκνῶ δέ, μὴ τοῦτο ᾖ τὰ ἀκίνητα κινεῖν καὶ πολεμεῖν οὐ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνί-

---

Epigr. 192. Stobaeus Ecl. Phys. p. 143 sine poetae nomine affert Ursinus Simonidi tribuit.

Epigr. 193. Etym. M. p. 135. 30. Ἀργανθών· Σιμωνίδης· ποταμόν φησιν, οἷον· Μυσιὰ πόντα κτλ. **Correxit Syllburgius. Schneidewinus *Simmiae* tribuit.**

Epigr. 194. Athen. XIII. p. 576, C. et Plut. vit. Themistocl. c. 1. sine poetae nomine afferunt, Simonidi tribuit Schneidewinus.

δην, μόνον, πολλοῖς δὲ ἀνθρώπων ἔθνεσιν. Cf. vit. Thes. c. 4.: *Οἱ Μεγαρόθεν συγγραφεῖς ὁμόσε τῇ φήμῃ βαδίζοντες καὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ κατὰ Σιμωνίδην πολεμοῦντες.*

199. [222.]

Athen. V. p. 210. B.: *Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης.*

200. [55.]

Schol. Stat. Theb. VIII. 739.: „Neque enim verum est, animum deserere corpus, cum potius corpus animum deserat. Hinc et Simonides poeta et Statius itidem: „Odi artus fragilemque hunc corporis usum Desertorem animi.“ Cf. Mythographi Vatic. III. 6. 27.

201. [56.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 17.: *Τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ μύρια κατὰ Σιμωνίδην ἔτη στιγμή τις ἐστὶν ἀόριστος, μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.*

202. [57.]

Strabo XV. p. 711.: *Περὶ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων (Ἰνδους) τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

203. [13.]

Strabo IX. p. 441.: *Διὰ τὸ ἀναμὶξ οἰκεῖν Σιμωνίδης Περραιβοὺς καὶ Λαπίθας καλεῖ τοὺς Πελασγιώτας ἅπαντας τοὺς τὰ ἐῶα κατέχοντας τὰ περὶ Γορτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ὄσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ Λάρισσαν, Κρανῶνα, Σκοτοῦσσαν, Μόψιον, Ἄτρακα καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσωνίδα λίμνην καὶ Βοιβηΐδα.*

204.

Tzetz. Chil. I. 430.:

Ἀτρέως ἐν τοῖς θρέμμασιν ἦν τι χρυσοῦν ἀρνίον,
Ὁ Σιμωνίδης πορφυροῦν εἶναι δὲ τοῦτο λέγει.

205. [37.]

Himerius Or. XVI. 7.: *Καὶ Σιμωνίδῃ πείθομαι, ὅπερ ἐκεῖνος ἐν μέλεσι περὶ Μουσῶν ἀνύμνησε· φησὶ γὰρ δήπου τοῦτο ἐκεῖνος· Ἀεὶ μὲν αἱ Μοῦσαι χορεύουσι καὶ φίλον ἐστὶ ταῖς θεαῖς ἐν ᾠδαῖς τε εἶναι καὶ κρούμασιν· ἐπειδὰν δὲ ἴδωσι*

τὸν Ἀπόλλωνα τῆς χορείας ἡγεῖσθαι ἀρχόμενον, τότε πλέον ἢ πρότερον τὸ μέλος ἐκτείνασαι ἦχόν τινα παναρμόνιον καθ' Ἑλικῶνος ἐκπέμπουσιν.

206. [71.]

Photius p. 500. 24.: *Σαρδόνιος γέλως· Σιμωνίδης τὸν Τάλων τὸν Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας.* **Similia Suidas v.** *Σαρδόνιος γέλως.* **Cf. Zenob. V. 85.:** *Σιμωνίδης φησὶ τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδὼ καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς τελευτῶντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλως.*

207. [80.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 313.: *Τὴν ὕδραν Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.* **Cf. Serv. Aen. VI. 576.**

208. [82.]

Argument. Eurip. Medeae: *Φερεκύδης καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε.* **Cf. Schol. Arist. Eq. 1318.**

209. [84.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 253.: *Καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἠγωνίσαντο οἱ Ἀργοναῦται.*

210. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1212.: *Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός· Εὔμηλος δὲ καὶ Σιμωνίδης φησὶν ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.*

211. [87.]

Schol. Eurip. Orest. 46.: *Ὅμηρος ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

212. [80.]

Eustath. Il. p. 944. 42.: *Ἕτεροι ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίᾳ φασίν, ὡς ἀληθῶς ἀεὶ ἐνεκότει τῇ*

Ἰδομενεῖ Λητφοβος ὡς ἀντεραστῇ· ἦρα γάρ φασι καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης. **Cf. Schol. Il. apud Heyn. T. V. p. 647.**

213. [90.]

Longin. de Sublim. c. 15.: *Ἄκρως ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίπου καὶ ἑαυτὸν μετὰ διοσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάνταται καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως, προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου· ἣν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὄψιν ἐναργέστερον εἰδωλοποίησε Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι.*

214. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 583.: *Νῆσος ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας· ἧς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.*

215. [92.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 814.: *Ὅτι Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.*

216. [93.]

Schol. Hom. Il. II, 867.: *Ἡ διπλῆ, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐστί· ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει· καὶ ὅτι οὐ λέγει, ὅπλα αὐτὸν ἔχειν χρυσᾶ, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσοῦν.*

217. [95.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 31.: *Καὶ ποιηταὶ διασημότατοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Αἴσων, οὗ μέμνηται Σιμωνίδης.*

218. [96.]

Schol. Il. IX. 556.: *Ἴδας ὁ Ἀφαρέως μὲν παῖς κατ' ἐπίκλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος ἐπιθυμήσας γάμου, παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι καὶ ἐντεῦθεν ἁρπάζει τὴν Εὐήνου θυγατέρα Μάρπησσαν· ἔχων δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἠπείγετο· ὁ δὲ Εὔηνος εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρός· ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας ἑαυτὸν ἐκεῖ καθῆκεν· ὅθεν ὁ Λυκόρμας Εὔηνος ἀνομάσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀρήτην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἴδᾳ λαμβάνεται τῆς Μαρπήσσης· ὁ δὲ ἔτεινε τὸ τόξον καὶ διεφέρετο περὶ τοῦ γάμου· οἷς κριτὴς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἱρε-*

σιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπήσσῃ τίθεται· ἡ δὲ δείσασα, μὴ αὐτὴν ἐπὶ γήρᾳ καταλίπῃ ὁ Ἀπόλλων, αἱρεῖται τὸν Ἴδαν· οὕτως δὴ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιείργασται.

219. [98.]

Plutarch. vit. Lycurg. c. 2.: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς οὐκ Εὐνόμου λέγει τὸν Λυκοῦργον πατρός, ἀλλὰ Πρυτάνιδος. **Cf. Schol. Platon. p. 419. ed. Bekk.:** Λυκοῦργος ἦν κατὰ Σιμωνίδην Πρυτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφὸς καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης.

220. [99.]

Plutarch. vit. Agesil. c. 1.: Φασὶν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν Σπάρτην προηγορεῦσθαι δαμασίμβροτον, ὡς μάλιστα διὰ τῶν ἐθῶν τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις πειθηνίους καὶ χειροήθεις ποιοῦσαν, ὥσπερ ἵππους εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένους.

221. [100.]

Schol. Eurip. Rhes. v. 5.: Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα. **Legebatur** Στησίχορος, **quod correxi,** πενταφύλακον **L. Dindorfius, cod.** πάντα φυλακόν.

222. [101.]

Stephan. Byz.: Ἄκανθος — ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία Ἀκάνθιος τέττιξ ἐπὶ τῶν ἀφώνων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης.

223. [202.]

Athen. II. p. 40, A.: Ὅτι Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς.

224. [203.]

Themist. in Aristot. Phys. IV. p. 47, C.: Ἐπειδὴ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τὰ γινόμενα γίνεται καὶ τὰ φθειρόμενα φθείρεται, εἰκότως οἱ μὲν σοφώτατον, οἱ δὲ ἀμαθέστατον λέγουσιν εἶναι τὸν χρόνον. Σιμωνίδης μὲν γὰρ σοφώτατον, ὅτι γίνονται ἐπιστήμονες ὑπὸ χρόνου.

225. [129.]

Herodian. in Boissonad. Anecd. T. III. p. 250.: *Ὡς δὴ ἐγὼ γελᾷ παρὰ τῷ λυρικῷ Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐγὼ πρώτου ἐστὶ προσώπου, τὸ δὲ γελᾷ τρίτου· διότι τοίνυν ἐπήνεγκε τῷ πρώτῳ τὸ ἀνακόλουθον, τὴν ὀρθοέπειαν ἔβλαψεν.*

226. [112.]

Plutarch. vit. Arat. c.45.: *Καὶ γὰρ εἰ δεινὸν ἄνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς οὕτω μεταχειρίσασθαι δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐν ἀνάγκαις γλυκὺ γίνεται καὶ οὐ σκληρὸν κατὰ Σιμωνίδην, ὥσπερ ἀλγοῦντι τῷ θυμῷ καὶ φλεγμαίνοντι θεραπείαν καὶ ἀναπλήρωσιν προσφερόντων.*

227.

Claudianus Epist. IV. 9.:

Fors juvat audentes, Cei sententia vatis.

228. [134.]

Etym. M. p. 83. 42.: *Ἀμιθρῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν.*

229. [115.]

Zonaras et Suidas v. *Ἀμύνασθαι· Σιμωνίδης ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι.*

230. [138.]

Schol. Hom. Il. o, v. 625.: *Καὶ Σιμωνίδης ἀνεμοτρεφέων πυλάων εἴρηκε.* **Cf. Eustath. p. 1034. 1.**

231. [70.]

Athenaeus III. p. 99, B.: *Οἶδα ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Αἴα.*

232. [142.]

Schol. Hom. Il. XXIV, 5.: *Πανδαμάτωρ, ὁ μηδένα ἐῶν ἀδάμαστον· Σιμωνίδης δὲ δαμασίφωτα τὸν αὐτὸν (ὕπνον) εἶπεν.* **Cf. Eustath. p. 1336. 6.**

233.

Schol. Hom. Il. o, 713.: *Μελάνδετα, σιδηρόδετα — τὴν δὲ λαβὴν δεσμὸν καλεῖ Σιμωνίδης.*

234. [78.]

Etymol. M. p. 60. 36.: *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενέα οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ.*

235. [127.]

Etym. M. p. 38, 46.: *Αἰριπόλιοι· δμωαί· Σιμωνίδης ἐκ τοῦ αἰριοπόλιοι συγκοπῇ τοῦ ο. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.* **Recte Schneidewinus** *ἐριπόλιοι δμωαί.*

236. [140.]

Schol. Hom. Il. ν, 103.: *Ἤια, βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῷ· Δεῦτε φίλοι, ἤια φερώμεθα.* **(Od. II. 410.)** *Σιμωνίδης.* **Simonidis versus intercidisse videtur.**

237. [130.]

Schol. Aeschyl. Choeph. 323.: *Ἡ γνάθος συνήθης ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.*

238. [143].

Schol. Hom. Il. δ, 79.: *Τὸ θάμβος οὐδετέρως παρὰ Ὁμήρῳ, Σιμωνίδης δὲ ἀρσενικῶς.*

239.

Schol. Il. IX. 586.: *Κεδνότατοι· ὅτι σωφρονέστατοι. ὁ δὲ Σιμωνίδης κεδνοὺς τοὺς φίλους.*

240.

Schol. Il. XXIV. 228: *Ἀρίσταρχος δέ φησι τὴν κιβωτὸν νεωτέρων εἶναι, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται αὐτῆς.*

241. [147. b.]

Grammat. Cram. Anecd. I. p. 429. 15.: *Τὰ εἰς τος δισύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ ρ βαρύνεται· κύρτος, Μύρτος ἡ πόλις, κίρτος, παρὰ Σιμωνίδῃ ἡ χρῆσις.*

242. [146.]

Etym M. p. 692. 25.: *Πρῴρα σὺν τῷ ῑ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κυανοπρῳτρους καὶ παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ κυανοπρῴϊραν.* **Cf. Zonar. p. 1681.**

243. [122.]

Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 372.: *Κωτίλη ἡ χελιδὼν διὰ τὸ λάλος εἶναι παρά τε Ἀνακρέοντι καὶ Σιμωνίδῃ καλεῖται.*

244.

Photius p. 183. 1.: *Κύβηβον, Κρατῖνος Θράτταις τὸν θεοφόρητον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην, καὶ γάλλον νῦν καλουμένον· οὕτως Σιμωνίδης.* **Nisi forte hoc Iambographi est.**

245. [88.]

Hesychius: *Νεαιρήϊσιν ἵπποις· τοῖς ἀπὸ Νεαίρας· καὶ Σιμωνίδης Νεαίραν γάθον, Νέαιρα δὲ χωρίον ἐν Λήμνῳ.*

246. [79.]

Hesychius: *Οἰκιάδης, Σιμωνίδης, καὶ Ἱππονόου πατήρ.*

247. [131.]

Athen. XI. p. 498. D.: *Σιμωνίδης οὐατόεντα σκύφον ἔφη.* **Cf. Eustath. p. 870. 6. et 1775. 23.**

248. [97.]

Schol. Pind. Olymp. I. 28.: *Τὸ Πίσας συσταλτέον διὰ τὸ ἀντίστροφον· οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην.*

249. [137.]

Eustath. ad Hom. Il. p. 877. 55.: *Προφέρει δὲ καὶ Σιμωνίδου χρήσεις, ἐν αἷς βοῦν ἄῤῥενα ὅτε μὲν ταῦρον, ὅτε δὲ μᾶλον, ἤγουν μῆλον, ὅτε δὲ πρόβατον ἐκεῖνος ὀνομάζει.* **Cf. p. 1648. 12.**

250. [139.]

Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1424.: *Τριγλώχιν, πλατυτέρα ἐστὶν ἡ εἰς ᾱ λήγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δὲ ἡ εἰς ῑ κατάληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· τριγλώχιν ὀϊστός.*

251. [144.]

Grammat. post Etym. Gud. p. 645. 43.: *Φύξιμος ὁδμή, ἡ φυγεῖν ἐμποιοῦσα, Σιμωνίδης ὁ Τήϊος ἀπὸ τῆς Τέω.*

XVII.

TIMOCREON.

I. MEAH.

1.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑

– ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ἀλλ' εἰ τύγε Παυσανίαν ἢ *καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνέεις* στρ.
ἢ τύγε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω
ἀνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν ἐλθέμεν
λῷστον ἕν', ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἴχθαρε Λατώ,

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ἀντ.
ξεῖνον ἐόντ' ἀργυρίοις σκυβαλικτοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
ἐς πάτραν Ἰάλυσον,
λαβὼν δὲ τρί' ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,
τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,
ἀργυρίων ὑπόπλεως, Ἰσθμοῖ δ' ἐπανδόκει γελοίως
ψυχρὰ κρέα παρέχων, οἱ δ' ἤσθιον,
κεὔχοντο μὴ ὥραν Θεμιστοκλεῦς γενέσθαι.

Timocreon. **Fr. 1. Plut. vit. Themistocl. c. 21.:** *Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προιμένου δι' ἀργύριον· λέγει δ' οὕτως· Ἀλλ' κτλ.* — **V. 3.** *ἐλθέμεν* **Boeckhius. vulgo** *ἐλθεῖν.* — **V. 4.** *λῷστον ἕν'* **scripsi, vulgo** *ἕνα λῷστον.* — **V. 6.** *ἐόντ'*, **legebatur** *ἐόντα.* **ib.** *ἀργυρίοις σκυβαλικτοῖσι* **Hermannus, vulgo** *ἀργυρίοισι σκυβαλικοῖσι* **vel** *βαλικοῖσι.* — **V. 7.** *πάτραν* **Hermannus, vulgo** *πατρίδα.* — **V. 10.** *ἐπανδόκει* **Mehlhornius,** *δ' ἐπανδόκει* **Boeckhius, vulgo** *δ' ἐπανδόκευε.* **Hermannus** *δὲ πανδοκεύς.* **Fortasse legendum** *δ' ἐπανδόκευε γλίσχρως.* — **V. 12.** *Θεμιστοκλεῦς* **Hermannus, vulgo** *Θεμιστοκλέους.*

2.

– ⏑ – ⏓ – ⏑ –

⏑⏑ ⏑ – – – ⏑

– ⏑ – – – ⏑ – ⏓

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἕλλανας τίθει,
ὡς ἐοικὸς καὶ δίκαιον.

3.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓ – – ⏑ ⏓ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ – . . ⏓ – ⏑ – – – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος ὃς Μήδοισιν ὁρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί· οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις·
ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

4.

Diogenian. Praef. p. 179. ed. Schneidewin.: *Καρικὸς δὲ αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτὸν ῥιγώσω, ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσιν.*

5.

Diogenian. Praef. p. 180. ed. Schneidew.: *Ὁ δὲ Κύπριος (αἶνος) προςηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος· κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικα πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προςηκόντων τυγχάνουσιν. Καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς*

Fr. 2. Plut. vit. Themistocl. c. 21.: *Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπεπταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα κέχρηται βλασφημίᾳ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων ᾆσμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχή· Μοῦσα κτλ.*

Fr. 3. Plut. vit. Themistocl. c. 21.: *Λέγεται δ' ὁ Τιμοκρέων ἐπὶ μηδισμῷ φυγεῖν συγκαταψηφισαμένου τοῦ Θεμιστοκλέους· ὡς οὖν ὁ Θεμιστοκλῆς αἰτίαν ἔσχε μηδίζειν, ταῦτ' ἐποίησε πρὸς αὐτόν· Οὐκ ἄρα κτλ.* — **V. 1.** *ὃς* **addidit Hermannus. ib.** *ὁρκιατομεῖ* **Hermannus, vulgo** *ὅρκια τέμοι* **vel** *ὅρκια τέμνει.* — **V. 2. et 3. affert Arsenius p. 231. ubi** *καὶ ἄλλοι πονηροὶ* **scriptum. ib.** *οὐκ,* **Hermannus conjecit** *κοὐκ.*

Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευτὴν οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνίεσαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγοῦσαι αὖθις ἀδοκήτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν.

6.

⏑ ⏑ ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓

Σικελὸς κομψὸς ἀνήρ
ποτὶ τὰν μητέρ' ἔφα.

7.

Schol. Aristoph. Vesp. 1063.: *Πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ' οἴχεται· κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες*] *Δίδυμός φησιν, ὡς παρῴδησε ταῦτα ἐκ τῶν Τιμοκρέοντος τοῦ Ῥοδίου.*

8.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –
⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑

Ὤφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάσσῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
ἔστ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

Fr. 6. Hephaestio p. 71.: *Τῷ καθαρῷ ἐφθημιμερεῖ ὅλον ᾆσμα Τιμοκρέων συνέθηκε· Σικελὸς κτλ.* **Respicit Plato Gorg. p. 493, A.**: *Καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν, κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελός τις ἢ Ἰταλικός.*

Fr. 8. Schol. Arist. Ran. 1302.: *Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος ἐποποιὸς τοιοῦτο ἔγραψε σκόλιον κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή· Ὤφελες, ὦ τ. Π., μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τ. γε ν. κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀ. κακά.* **Eadem Schol. Arist. Acharn. v. 532. et Suidas v. *Σκόλιον*. Cf. etiam Isidorus Pelusiota Ep. II, 146.**: *Ἔθος ἦν παλαιὸν μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτε ἐν θαλάσσῃ.* — **V. 1. ὤφελέν σ' Mehlhornius, vulgo ὄφελες vel ὄφελες. ib. φανῆναι Hoepfnerus, vulgo φανήμεναι.** — **V. 2. ἔστ' ἐν Meinekius, vulgo ἐν.**

II. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

9.

Τῷ ξυμβουλεύειν χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κηΐα με προςῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προςῆλθε Κηΐα φλυάρια.

XVIII.

MYRTIS.

Plutarch. Quaest. Graec. c. 40.: *Ἑλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὔνοστος ἦν υἱός, ᾧ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα. Καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος οὐχ ἧττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός· ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὄχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὖσαν. Ἐπεὶ δὲ πειρῶσαν ὁ Εὔνοστος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ἔχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βούκολον ἀποκτεῖναι τὸν Εὔνοστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγενημένον. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἑλιεὺς ἐκείνους ἔδησεν· ἡ δ' Ὄχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἑλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῷ· Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὄχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτὶς ἡ Ἀνθηδονία ποιητρία μελῶν ἱστόρηκεν.*

Fr. 9. Hephaestio p. 4.: *Τιμοκρέων ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι· ᾧ ξυμβ.* — *τῷ* **Boeckhius restituit.**

Fr. 10. Anthol. Pal. XIII. 31.: *Τιμοκρέοντος Ῥοδίου ὁμοίως.* **Cf. Epigr. Simonid 172. et Diog. Laert. II. 46. et Suidas v.** *Τιμοκρέων.*

XIX.

CORINNA.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

1.

x
⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – x – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Τοὺ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τοὺ Ποτίδαωνος Ϝάναξ Βοιωτέ.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

2.

x –́ ⏑⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένεις
Ὠαρίων, χώραν τ' ἀπ' ἑοῦς
πᾶσαν ὠνούμηνεν.

3.

Schol. Nicand. Theriac. v. 15.: *Οἱ πλείους Ταναγραῖον εἶναί φασι τὸν Ὠρίωνα· Κόριννα δὲ εὐσεβέστατον αὐτὸν λέγει καὶ ἀπελθόντα πολλοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρίσαι ἀπὸ θηρίων.*

4.

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ –

Οὐ γὰρ τὶν ὁ φθονερὸς δήμων.

Corinna. Fr. 1. Herodianus *περὶ μον. λέζ.* **p. 11, 8.:** *Παρὰ Βοιωτοῖς Ποτειδάων τραπέντος τοῦ σ εἰς τ· Κόριννα· Βοιωτοὶ τοῦδε μάκαρ Κρονίδη· τοῦ ποτειδάωνος ἄναξ βοίωτε. ὅτι πολλοὺς ἐποίησε σχηματισμοὺς καὶ ἐν ἑτέροις εἴρηται.* **Correxit Ahrensius, nisi quod** *Κρονιδῆε* **scripsit.**

Fr. 2. Apollon. de Pronom. p. 358, B.: *Ἑοῦς. Αὕτη ἀκόλουθος Δωρικῇ τῇ τεοῦς, ᾗ συνεχῶς καὶ Κόριννα ἐχρήσατο. ἐν Κατάπλῳ· Νίκασ' κτλ.* — **V. 1.** *ὁ* **producitur, Hermannus** *ὃν* **conjecit. ib.** *μεγαλοσθένεις* **Ahrensius, vulgo** *μεγαλοσθένης.*

Fr. 4. Apollon. Pronom. p. 365, B.: *(Τὶν) τίθεται παρὰ Κορίννῃ καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλῳ· Οὐ κτλ. ἀντὶ τοῦ σέ, καὶ σαφὲς ὡς κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως.* — *δήμων* **Ahrensius, vulgo** *δαίμων.*

ΙΟΛΑΟΣ.

5.

Apoll. de pronom. p. 373. B.: *Καὶ τοὔ τε νῶε ἐν Ἰολάῳ Κόριννα.*

ἘΠΤ' ἘΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

6.

– ⏑ ⏑ – ⏑ –

Οὐμὲς δὲ κομισθέντες.

ΕΤΕΡΟΙΑ.

7.

Anton. Liberal. c. 25.: *Ἱστορεῖ Κόριννα ἑτεροίων α'. Ὠρίωνος τοῦ Ὑριέως ἐν Βοιωτίᾳ ἐγένοντο θυγατέρες Μητιόχη καὶ Μενίππη· αὗται, ὅτε Ὠρίωνα ἠφάνισεν ἐξ ἀνθρώπων Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρί — ἐπεὶ δὲ Ἀονίαν ὅλην ἔλαβε λοιμὸς — αὐτοῖς εἶπεν ὁ θεός, ἱλάσσασθαι δύο τοὺς Ἐριοννίους· ἔφη δὲ καταπαύσειν αὐτοὺς τὴν μῆνιν, εἰ δύο δυσὶν ἑκοῦσαι παρθένοι θύματα γένοιντο — αἱ δ' ὡς ἐπύθοντο παρὰ τὸν ἱστόν, ἑκοῦσαι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν θάνατον ἐδέξαντο — Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἄιδης οἰκτείραντες τὰ μὲν σώματα τῶν παρθένων ἠφάνισαν· ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ τῆς γῆς κτλ.*

8.

⏑ ⏑ – ⏑̆ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Καλλιχόρω χθονὸς Οὐρίας θουγάτειρ.

Fr 6. Apollon. de Pronom. p. 379, B.: *Βοιωτοὶ μετὰ διφθόγγου τοῦ ου· οἱμὲς δὲ κ. Κόριννα ἔπτ' ἐπὶ Θήβαις.*

Fr. 8. Priscianus I, 6. p. 35. Krehl.: *Aeoles θουγάτηρ pro θυγάτηρ, ου corripientes, vel magis v sono u soliti sunt pronunciare ideoque adscribunt o, non ut diphthongum faciant, sed ut sonum v Aeolicum ostendant, ut Καλλιχόρου χθονὸς εὐρείας θουγάτηρ.* **Corinnae tribuit Welckerus, videtur autem ex Heteroeis petitum. — *Οὐρίας* vulgo, codd. *εὐρείας, ηὐρηιας, συρείας. ib. θουγάτειρ Ahrensius, vulgo *θυγάτηρ*.**

9.

Ἦ διανεκῶς εὕδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα.

10.

⏑ ⏓ – – ⏓ – ⏓ ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ –

Ἰώνει Γῦδ' εἰρώων ἀρετὰς χειρωάδων.

11.

– – ⏑ – ⏑ ⏓

ὦ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ –

Περὶ τεοῦς Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρευα πουκτεύϊ.

12.

⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Λάδοντος δοναχοτρόφω.

13.

⏓ – – – ⏓ ⏑ ⏑ –

Κὴ πεντείκονθ' οὐψιβίας.

14. 15. 16. 17. 18.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

⏑ ⏑ ⏓ – ⏓ ⏑ –

⏑

⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – –

Fr. 9. Hephaestio p. 22.: Ἔστι μέντοι καὶ ἐν ἔπει, ὡς παρὰ Κορίννῃ ἐν τῷ πέμπτῳ· ἦ διανεκῶς κτλ.

Fr. 10. Apollon. de Pronom. p. 324, B.: Βοιωτοὶ ἰών, ἔγωνγα ἴωνγα· Κόριννα — καὶ ἔτι· ἰώνει ἠδ' ἠρώων ἀρετὰς χειρωάδων. Emendavit Ahrensius.

Fr. 11. Apollon. de Pronom. p. 355, C.: Τεοῦς — Κόριννα· περὶ τ. Ἑρ. ποτ' ἄρευα πουκτεύϊ. Correxit Boeckhius.

Fr. 12. Theodosius ap. Dindorf. ad Aristoph. Schol. T. III. p. 418. Κόριννα· Λάδ. δοναχοτρόφου, quod correxi.

Fr. 13. Hephaestio p. 108: Καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται· οἷον ἐν τοῖς Κορίννης — Καὶ πεντήκοντ' οὔψιβίας, correxit Ahrensius.

Δώρατος ὥστ' ἐφ' ἵππω.
κατὰ μὲν βριμώμενοι.
πόλιν δ' ἐπράθομεν προφανείν.
γλουκοὺ δέ τις ἀΐδων.
πελέκεσσι δονεῖτη.

19.

. . . – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ – –

. . . . *Εὐωνυμίης*
πῆδα Fὸν θέλωσα φίλης
ἀγκάλης ἑλέσθη.

20.

⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
Καλὰ γέροι ἀϊσομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλυς·

Fr. 14. 15. 16. 17. 18. Hephaestio p. 106.: *Ἔτι δὲ καὶ πλείοσιν αὕτη (Κόριννα) κέχρηται σχήμασιν· Δούρατος κτλ.* Non cohaerent hae reliquiae, sed ex uno eodemque petitae videntur carmine. Fr. 14. *δώρατος* scripsi, vulgo *δούρατος*. — Fr. 15. *κατά*, unus cod. *καὶ τά*. ib. *βριμώμενοι* scripsi, vulgo *βριμούμενοι* vel *βριμόμενοι*. — Fr. 16. *προφανεὶν* scripsi, vulgo *προφανής*, idque conjungebatur cum Fr. 17. — Fr. 17. *γλουκού*, Turneb. *Γλυκῶ*. ib. *ἀΐδων* Ahrensius, cod. *ἀείδων*, *αἰδων*, *ἀηδών*, *ἄδων*. — Fr. 18. *δονεῖτη* Boeckhius, vulgo *δονεῖται*.

Fr. 19. Apollon. de Pronom. p. 396, B.: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· Κόριννα· Εὐωνυμίης πηδεγον θελωσα φίλης ἀγκάλης ελησθη.* nisi quod codex *ευωνιμιης κοριννα* inverso ordine exhibet. Emendavit Boeckhius.

Fr. 20. Hephaestio p. 106.: *Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται, οἷον ἐν τοῖς Κορίννης· Καλὰ κτλ.* Videntur autem hi quatuor versus cohaerere. — *Καὶ καλὰ* unus cod. omitt. *γέροι* corruptum, *ἀϊσομένα* Ahrensius, vulgo *γέροια εἰσομένα*. Fortasse scribendum *κάλ' ἑτεροῖ'*. — V. 2. *λευκοπέπλυς* Ahrensius, vulgo *λευκοπέπλοις*.

μέγα δ' ἐμῆς γέγαθε πόλις
λιγουροκωτίλης ἐνόπης.

21.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

⏑̂ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̂ ⏑ ⏑̲

Μέμφομη δὲ κὴ λιγουρὰν Μουρτίδ' ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φοῦσ' ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

22.

– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑̲ – ⏑ ⏑̲ –

Τὸ δέ τις οὐμίων ἀκουσάτω.

23.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μουσοφίλητε.

V. 3. *ἐμῆς* Boeckhius, vulgo *ἐμή*. — V. 4. *ἐνόπης* Boeckhius, vulgo *ἐνοπῆς*.

Fr. 21. Apollon. de Pronom. p. 324, C.: *Ἐγωνγα τὴν ἰωνγα Κόρινναˑ Μέμφομαι δὲ κ. λ. Μύρτιδα ἰωνγα, ὅτι β. φοῦσα ἔβα Πινδαρίοιο ποτ' ἔριν.* Emendavit Boeckhius. — V. 2. Respicit Hesych. v. *βανά*. Confer Herod. *περὶ μον. λέξ.* 18, 25.: *Τὸ παρὰ Κορίννῃ βάνα οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰς νη λῆγον, ἀλλὰ ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀντὶ τοῦ γυνή.*

Fr. 22. Apollon. de Pronom. p 382, B.: *Οὐμίωνˑ Βοιωτοίˑ Τὸ κτλ. Κόρινναˑ* Cod. *ουμειων* exhibet.

Fr. 23. Schol. Hom. Il. II, 498.: *Οἷον καὶ παρὰ Κορίννῃˑ (Θέσπια) Θέσπια κτλ.* Cf. Eustath. ad eundem versum et ad II, 509. Adde Crameri Anecd. Paris. T. III, p. 351, 8. et p. 137, 10. Draco p. 47. et Steph. Byz. v. *Θέσπειαˑ καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ.* qui hoc dicere videtur, Corinnam alibi etiam *Θέσπιαν* littera media producta dixisse. — Ceterum Corinnae fortasse versus est apud Hephaest. p. 81.:

Τοιοῦτος εἰς Θήβας πάϊς ἁρμάτεσσ' ὀχήμενος.

ubi unus cod. *χείμενος* i. e. *ὀχείμενος* exhibet. Sed qui ibidem legitur versus:

Μόλις μὲν Ἔννη λεπτὸν ἔχοισ' ἐπ' ἀιράκτω λίνον.

Sapphoni vindicandus videtur. Scribendum autem non *Ἔννα*, sed *ἔννη*, vid. Etym. M. p. 311, 1.: *ἔννη, ἐστὶ νῶ, σημαίνει τὸ νήθω, ὃ παρατατικὸς καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας. τοῦ νῶ ὁ παρατατικὸς ἔνων, ἔνης, ἔνη καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἔννη. οὕτως Ἡρωδιανός,*

24.

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος

25.

Ἀμῶν δόμων

26.

Ἐσσάρχι πολέμω.

27.

Athen. IV. p. 174, F.: *Τούτοις (γιγγραίνοις αὐλοῖς) δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν εὑρεῖν.*

28.

Pausanias IX. 20.: *Ταναγραῖοι δ' οἰκιστὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσιν, Χαιρησίλεω παῖδα, τοῦ Ἰασίου, τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν, θυγατέρα Αἰόλου· Κορίννῃ δέ ἐστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι.*

29.

Plutarch. de Musica c. 14.: *Ἡ δὲ Κόριννα καὶ διδαχθῆναί φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐλεῖν.*

30.

Schol. Apoll. Rhod. III. 1177.: *Ὠγύγιαι Θῆβαι ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κόριννα δὲ τὸν Ὤγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι.*

31.

Anton. Liberal. c. 10.: *Μινυάδες· Ἱστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιουμένων δ' καὶ Κόριννα. Μινύου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες, Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλεργοί, πλεῖστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας*

Fr. 24. 25. 26. recte Corinnae tribuit Ahrensius. Fr. 24. Apollon. de Pronom. p. 356, A.: *Τεῦς — ἔστι δὲ καὶ Βοιωτιακὸν δῆλον ὡς· τεῦς κτλ.* **— Fr. 25. Idem p. 381, C.:** *Ὁμοίως Βοιωτοί· Ἀμίων, ἐπὶ δὲ τῆς κτητικῆς Ἀμῶν, ἀμῶν δόμων.* **— Fr. 26. Anecd. Crameri T. I. p. 172, 14.:** *Συνεμπίπτει δὲ ἡ ἐς πρόθεσις καὶ ἄλλῃ Βοιωτιακῇ προθέσει τῇ ἐξ, ἐς Μουσῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ Μουσῶν· ἂν δὲ φωνῆεν ἐπιφέρηται, διὰ δύο σσ· ἐσσ' Ἀρχιπτολέμου.* **Similia leguntur ib. p. 160, 19. ubi ἔσσαρχος ποταμὸς legitur. Correxit Ahrensius.**

ἐμέμψαντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχευον, ἄχρι Λιόννυσος εἰκασθεὶς κόρῃ παρῆνεσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ θεοῦ· — καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπηλαν· ἐπεὶ δ' ὁ κλῆρος ἐξέπεσε Λευκίππης, εὔξατο θῦμα τῷ θεῷ δώσειν, καὶ Ἵππασον τὸν ἑαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς· καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεῖα τοῦ πατρός, ἐβάκχευον ἐν τοῖς ὄρεσιν — ἄχρις αὐτὰς Ἑρμῆς ἀψάμενος τῇ ῥάβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας κτλ. **Videtur ex Ἑτεροίοις petitum. Et fortasse huc pertinet Fr. 24.:**

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος.

32.

Schol. Arist. Acharn. v. 720.: *Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόρινna ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικίζει· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.*

33.

Apollon. de Pronom. p. 354: *Ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακουσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόρινna καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσατο.*

34.

Hesychius: *Τόνθων· παρὰ Κορίννῃ, ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα.*

35.

Eustath. ad Il. κ, 572.: *Φράζω, φράσσω, ὅπερ ἡ Κόρινna φράττω λέγει βοιωτικῶς.* **Cf. ad Il. κ, 192. et Schol. Il. κ, 572.**

36.

Phrynichus p. 309. ed. Lob.: *Ψίεθος, μιερός, ὔελος· ἁμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες, ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἡ Κόρινna τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις.*

XX.

PRAXILLA.

I. ΥΜΝΟΙ.

1.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο,
δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

II. ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

2.

Ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

III. ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

3.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Praxilla. Fr. 1. Prov. Coislin. 248.: *Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος· ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Πράξιλλα γὰρ ἡ Σικυωνία μελοποιὸς ἐν τοῖς ὕμνοις εἰσάγει τὸν Ἄδωνιν ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν καταχθονίων, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον κτλ. Εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν.* Cf. Zenob. IV. 21. Diogenian. V. 12. Suidas v. *Ἠλιθιάζω.* Apostol. IX. 81. — V. 3. *ὄγχνας* Schneidewinus, cod. *ὄχνους.*

Fr. 2. Hephaestio p. 22.: *Παρὰ Πραξίλλῃ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς· Ἀλλὰ κτλ.* nisi forte *τὸν* scribendum. Eadem affert Cram. Anecd. T. IV. p. 326. 20. ubi *στείθεσιν ἐπείθεον* legitur, et Draco Straton. p. 146.

Fr. 3. Eustath. Il. p. 326, 36.: *Ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Ἀδμήτου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ἦν ᾀδόμενον, ὡς καὶ Παυσανίας φησὶν ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ, λέγων, ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτό, οἱ δὲ Σαπφοῦς, οἱ δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· Ἀδμήτου κτλ. ἔοικε δὲ διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν τὴν γενναίαν καὶ φίλανδρον ὑποδηλοῦν Ἄλκηστιν, διὰ δὲ τῶν δειλῶν τὸν Ἀδμήτου πατέρα, ὃς ὤκνησε θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός.* Praxillae esse docet etiam Schol. Aristoph.

4.

x
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ ᾽ταῖρε, φυλάσσεο.

5.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ᾽ ἔνερθε νύμφα.

6.

Athenaeus XIII. p. 603, A.: *Πράξιλλα ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον.*

7.

Pausanias III. 13.: *Πραξίλλῃ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστίν, ὡς Εὐρώπης εἴη Καρνειός, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ.* **Cf. Schol. Theocrit. V. 83.:** *Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι.*

8.

Hesychius: *Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτρίας Σεμέλης, οἱ δὲ Βάκχου, τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης, παρόσον δυωνυμία περὶ τὰς θεάς· Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ.*

Vesp. 1240.: *Τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαπφοῦς· οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινίοις.* **Inter Scolia affert Athen. XV. p. 695. C. ubi v. 1. pro** *φίλει* **legitur** *σέβου* **et v. 2.** *δειλοῖς ὀλίγη χάρις.*

Fr. 4. Schol. Rav. Arist. Thesmoph. 528.: *Τὴν παροιμίαν δ᾽ ἐπαινῶ τὴν παλαιὰν κτλ.*] *Ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων· Ὑπὸ κτλ.*

Fr. 5. Hephaestio p. 43.: *Καὶ τὸ πρὸς τρισὶ (δακτύλοις ἔχον τροχαϊκὴν συζυγίαν) καλούμενον Πραξίλλειον· Ὦ κτλ.*

XXI.

BACCHYLIDES.

I. *ΕΠΙΝΙΚΟΙ.*

1. [I.] *)

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –

Ὄλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
σύν τ' ἐπιζάλῳ τύχᾳ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

2. [3.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. [4.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Bacchylides. Fr. 1. Stob. Floril. CIII, 2.: *Βακχυλίδου Ἐπινικῶν.* — V. 1. ᾧτινι, Neuius ᾧτε scripsit. — V. 2. *ἐπιζάλῳ* Neuius, vulgo *ἐπιζήλῳ.* — V. 3. affertur etiam a Stobaeo XCVIII, 26. ubi *πάντα γ'* legitur, priore loco *πάντ'*, unus cod. *πᾶν γ'*, alius *πανευδαίμων.*

Fr. 2. Stob. Floril. XCVIII, 27.: *Ἐν τῷ αὐτῷ.* Praegressus est v. 3. Fr. 1. atque vel propter argumenti vel propter metri similitudinem ex eodem carmine petitum arbitror. Videntur autem haec Sileni verba fuisse, vid. Cic. Tusc. Quaest I. c. 48.: „Affertur etiam de Sileno fabella quaedam, qui cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse dicitur, docuisse regem, non nasci homini longe optimum esse, proximum autem, quam primum mori.“ Atque huc refero, quod Photius Bibl. 190. ex Hephaestione Ptolemaeo affert: *τί ἐστι τὸ παρὰ Βακχυλίδῃ ὡς ἀπὸ Σειληνοῦ εἰρημένον καὶ πρός τινα εἶπε τὸ ἔπος;*

*) Numeri adjecti sunt editionis Neuianae.

Παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρύνον δαίμων ἔδωκεν
πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιοκρόταφον
γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύᾳ.

4. [4.]

. . . – – ⏑ ∪ ⏓
⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – –

Πιστὸν φάσομεν
κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων
ὁμιλεῖ.

5. [2.]

⏑ ∪ . – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑ ∪ – – ⏑ – –
Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπων
βιᾶται.

6. [5.]

. . . – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓
⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –
⏓ – ⏑ ∪ . . . .
Ξανθότριχα μὲν Φερένικον
Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον
νικάσαντα.

7. [6.]

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ –
Ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεύδματοι πύλαι.

Fr. 3. Clemens Alex. Strom. VI. p. 745.: *Βακχυλίδου εἰρηκότος Παύροισι κτλ.* — **V. 1.** *παύροισι* **Stephanus, vulgo** *παρ' οἷσι.* **ib.** *θνατῶν* **Neuius, vulgo** *θνητῶν.* **ib.** *δαίμων ἔδωκεν* **Neuius, vulgo** *τῷ δαίμονι δῶκε.*

Fr. 4. Plut. de audiend. poet. c. 14. — **V. 1.** *πιστὸν φάσομεν* **Boeckhius, vulgo** *φάσωμεν πιστόν,* **nisi forte legendum:**

Φάσω γε πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν,
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

Fr. 5. Stob. Floril. X. 14.: *Βακχυλίδου Ἐπινικῶν.* — *ἀνθρώπων* **codd., vulgo** *ἀνθρώπῳ.*

Fr. 6. Schol. Pind. Ol. I. inscript.: *Τὸ ὄνομα τοῦ νικῶντος ἵππου Φερένικός ἐστι· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης γράφων οὕτω· Ξανθότρ. κτλ.* — *νικάσαντα* **Neuius, vulgo** *νικήσαντα.*

Fr. 7. Schol. Pind. Ol. XIII, 1.: *Πρόθυρον καὶ θύρας εἰώθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν Ἰσθμόν, πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις· Βακχυλίδης· Ὦ κτλ.*

8. [7.]

. . . . – – ⏑ ∪ ⏑ ∪ – –

Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

9. [8.]

. . . – ⏑ ∪ ∪ – ⏑

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ –

⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ –

Νίκα γλυκύδωρος
ἐν πολυχρύσῳ Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει τέλος
ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

10. [9.]

Ammonius p. 97.: *Νηρεΐδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει· Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινίκων· φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν· Εἰσὶ τοίνυν, οἳ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι κτλ.* **Cf. Eustath. ad Od. p. 1954. 5.**

II. *Y M N O I.*

11. [10.]

. . . – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –

⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ –

Διαῖ τέκος ἀμέτερον,
μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ἴσον.

12. [11.]

Schol. Aristoph. Acharn. 47.: *Τοῦ δὲ Κελεοῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὕμνων.*

Fr. 8. Apollon. de Pron. p. 368, A.: *Ἤ νίν τάσσεται ἐπὶ πλήθους· — Προσφ. κτλ. Βακχυλίδης.*

Fr. 9. Ursinus p. 206. ex Stobaeo Serm. III,: *Βακχυλίδης τὴν Νίκην γλυκύδωρόν φησι καὶ ἐν πολυχρύσῳ Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένην κρίνειν τέλος ἀθανάτοισί τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς.*

Fr. 11. Stob. Floril. CXXIII, 1.: *Βακχυλίδου Ὕμνων.* **Fortasse Danae haec conqueritur.**

III. *ΠΑΙΑΝΕΣ.*

13. [46.]

– ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ◡ –
x ⏑ – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ⏑
⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ –
– ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – ◡ ⏑ ◡ – –
⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ –
⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – ⏑ ◡ – –
◡ ◡ ⏑ – ⏑ ◡ – –
– ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – –
⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ –
⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ –
⏑ ◡ – – ⏑ ◡ –
⏑ ◡ ◡ – ◡ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – – ⏑ ◡ – –

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰράνα μεγάλα
πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεσθαι βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς·
χαλκεᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·

Fr. 13. Stob. Floril. LV, 3.: *Βακχυλίδου Παιάνων.* — V. 1. *Εἰράνα* Boeckhius, vulgo *εἰρήνη.* — V. 2. *καὶ μελιγλώσσων* codd., Boeckhius scripsit *μελιγλώσσων τ'.* ib. *ἀοιδᾶν* Boeckhius, vulgo *ἀοιδῶν.* — V. 3. *δαιδαλέων* unus cod., vulgo *δαιδάλεον.* ibid. *αἴθεσθαι* Schneidewinus, codd. et vett. edd. *ἔθεσθε*, Leopardus *αἴθεται.* — V. 4. *μῆρα* Buttmannus, *τανυτρίχων* Schneidewinus, vulgo *μηρία τῶν εὐτρίχων*, codd. *μηρῦταν* (*μερίταν*, *μηρίταν*) *εὐτρίχων.* — V. 6. *σιδαροδέτοις* Plutarch. Numa c. 20.: *Καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν πρὸς τὴν τότε κατάστασιν λέγουσιν· Ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν ἔργα καὶ εὐρὼς δάμναται ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφήκεα, χαλκέων δ' οὐκέτι σ. κτ. οὐδὲ σ. μ. ὕ. ἀπὸ βλεφάρων.* apud Stob. *σιδαροδέτοισιν.* ib. *πόρπαξιν*, Stob. codd. *ὄρπαξιν* et *ἔρπαξιν.* — V. 7. *ἱστοὶ* Stob., *ἔργα* Plut. — V. 8. *εὐρὼς* omis. Stobaeus, addidi post *δάμναται*, vulgo corrigunt *εὐρὼς δάμναται*, at Plutarchus non servavit ordinem verborum integrum. — V. 9. *χαλκεᾶν* Schneidewinus, vulgo *χαλκέων*, Boeckhius *χάλκεος.* ib. *οὐκ ἔστι* scripsi, vulgo *οὐκέτι.*

10 *οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ γλεφάρων,*
ἀμὸν ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαὶ παιδικοί θ' ὕμνοι
φλέγονται.

14. [13.]

x x
⏜ ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏜ ⏑ ˘ ⏑ ⏑ –
˘ ⏑ – ˘ ⏑ – – ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x
– ˘ . . .

Ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν·
οὐδὲ γὰρ ῥᾴστον ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας
ἐξευρεῖν.

15. [14.]

Zenob. Prov. II. 36.: *Ἄρκτου παροίσης ἴχνη μὴ ζήτει. ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.*

IV. *ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.*

16. [15.]

⏑ ˘ ˘ ⏑ ⏑ – x ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ x ⏑ ˘ ⏑ ⏑ – ⏜ ⏑ – ⏑

Ποσειδάνιον ὡς Μαντινεῖς τριόδοντα χαλκοδαιδάλοισιν ἐν
ἀσπίσι φορεῦντες.

17. [16.]

Schol. Pind. Pyth. I. 100.: *Ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ καὶ Βακχυλίδης συμφωνεῖ ἐν τοῖς Διθυράμβοις, ὅτι δὴ οἱ Ἕλληνες ἐκ*

V. 10. *γλεφάρων* **Boeckhius, vulgo** *βλεφάρων.* — **V. 11.** *ἀμὸν* **Heynius, vulgo** *ἅμος.* — **V. 12.** *συμποσίων*, **Arsen. et Voss.** *γυμνασίων.* **ib.** *φλέγονται*, **fortasse** *φλέγοντι* **scribendum.**

Fr. 14. Clemens Al. Strom. V, p. 687.: *Ἕτερος δὲ κτλ. φησὶ Βακχυλίδης ἐν τοῖς Παιᾶσιν.* — **Particula** *δὲ* **Clementis est. Cf. Theodoret. Therap. I. p. 477.**

Fr. 16. Schol. Pind. Olymp. XI, 83.: *Ὁ Δίδυμος δὲ οὕτω καθίστησι τὸν λόγον· τὴν Μαντινέαν φησὶν εἶναι ἱερὰν Ποσειδῶνος καὶ παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω· Ποσειδ. κτλ.* **Respicit Serv. Virg. Aen. XI, 93.**

Λήμνου μετεστείλαντο τὸν Φιλοκτήτην Ἑλένου μαντευσαμένου. εἵμαρτο γὰρ ἄνευ τῶν Ἡρακλείων τόξων μὴ πορθηθῆναι τὴν Ἴλιον.

18. [17.]

Servius Virg. Aen. VI. 21.: „Septena quotannis] quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in Lyricis et Bacchylides in Dithyrambis, et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus.“

V. *ΠΡΟΣΟΔΙΑ.*

19. [18.]

Ὦ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – Ὦ ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Ὦ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏑

5 Ὦ ⏑ – ⏑ – ⏑ Ὦ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Εἷς ὅρος, μία δὲ βροτοῖς ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός, στρ.
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθὴς δύναται διατελεῖν βίον·
οἷς δὲ μέριμνα μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
τὸ δὲ παρ' ἦμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
5 *ἐὸν ἰάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον·*

τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐστὶν ἄπρηκτ' ὀδυρόμενον δονεῖν ἀντ.
καρδίαν;

Fr. 19. V. 1—5. affert Stob. Floril. CVIII, 26.: *Βακχυλίδου Προσωδιῶν.* et V. 1. et 2. etiam I. 9.: *Βακχυλίδου.* — V. 1. *δὲ* inseruit Neuius, ib. *βροτοῖς* scripsi, legebatur *βροτοῖσιν.* — V. 2. *διατελεῖν*, Neuius conjecit *διαντλεῖν.* — V. 3. *οἷς*, Stephanus conjecit *ᾧ.* ib. *μέριμνα μὲν* scripsi, Neuius *μέριμν'*, vulgo *μυρία μέν.* — V. 4. *τὸ δὲ παρ' ἦμάρ τε καὶ* Stephanus, vulgo *τόδε παρόμαρτε.* — V. 5. *ἐὸν ἰάπτεται* Grotius, vulgo *ἀόνι ἅπτεται.* — V. 6. et 7. recte adjunxit Neuius, leguntur ap. Stob. Floril. XCVIII. 25.: *Βακχυλίδου Προσωδιῶν.* — V. 6. *ἐστὶν* scripsi, vulgo *ἔστ'.* ib. *ἄπρηκτ'* Boeckhius, vulgo *ἄπρακτ'.*

20. [19.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Πάντεσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

VI. ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

21. [20.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ –́ –́ ⏑ . . .

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατής τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

22. [21.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἁβρόν τι δεῖξαι.

23. [22.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –

Ὦ Περίκλειτε, τἄλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι.

Fr. 20. Stob. Floril. XCVIII, 25.: *Βακχυλίδου Προςωδιῶν.*

Fr. 21. Stob. Floril. XI, 7.: *Βακχυλίδου Ὑπορχημάτων.* et in gemma apud Caylum Rec. d. Ant. V. III. tab. 50.: *Λυδία λίθος μα . . ει χρυ . . . ἀνδρῶν δ' ἀρ . . . . . ία τε πα . . ης τ' ἐλέγ . . . ἀλάθεια.* — V. 2. *σοφία*, plerique codd. Stob. *σοφίαν.* Deinde fortasse scribendum *ἐλέγχει ἀλαθέϊα* versu continuato. Verba *παγκράτης ἀλήθεια* ex hoc versu exhibet Schol. Hom. Il. π, 57.

F. 22. Dionysius Hal. de compos. verb. p. 206. Rsk.: *Παρὰ Βακχυλίδῃ· Οὐχ κτλ.* — V. 1. affert etiam Athen. XIV. p. 631. C. Aelian. Hist. Anim. VI. 1. Lucian. Scyth. c. 11. Achill. Tat. V. 12. Praeterea huc respicit Schol. Stat. Theb. VII. 330.: „Hinc Bacchylides Minervam Itoniam dixit."

Fr. 23. Hephaestio p. 76.: *Δεδηλώσθω δέ, ὅτι καὶ ὅλα ᾄσματα κρητικὰ συντίθεται, ὥςπερ καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ· Ὦ περικλειτὲ δ' ἀλλ' κτλ.* scripsi *ὦ Περίκλειτε, τἄλλ'.* Recte Neuius videtur ad hyporchemata retulisse.

VII. *ΕΡΩΤΙΚΑ.*

24. [23.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑

Εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

25. [24.]

⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –

Ἢ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς.

26. [25.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μόνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

VIII. *ΠΑΡΟΙΝΙΑ.*

27. [26.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏒

Γλυκεῖ' ἀνάγκα στρ. ά.
σευομένα κυλίκων θάλπησι θυμόν,
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας
ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις. στρ. β'.
ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας·

Fr. 24. Athen. XI, 782, E.: *Καὶ Βακχυλίδης· εὖτε* κτλ. et XV, 667, C.: *Βακχ. ἐν Ἐρωτικοῖς· εὖτε* κτλ. — V. 1. *τοῖς*, Athenaeus altero loco *τοῖς δὲ τοῖς* vel *τοῖς δὲ τοῖσι*. — V. 2. *ἀντείνασα* Athenaeus posteriore loco, *ἐντείνουσα* priore. Cf. Eustath. p. 344. 26.

Fr. 25. 26. Hephaestio p. 130.: *Ἔστι δέ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπιφθεγματικά, ἃ διαφέρει ταύτῃ τῶν ἐφυμνίων, ὅτι τὰ μὲν ἐφύμνια καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικὰ καὶ ἐκ περιττοῦ, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, τῇ στροφῇ πρόσκειται, οἷον τὸ Βακχυλίδου· Ἢ* κτλ. *καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ· Σὺ* κτλ. — Fr. 25. *μόνος*, Gaisfordius *μοῦνος*. fortasse scribendum *οὐ σὺ μοῦνος*. ib. *ἐρᾷς* Ursinus, vulgo *ὁρᾷς*. — Fr. 26. *μόνῳ*, Ursinus *μούνῳ*.

Fr. 27. Athen. II, 39, E. F.: *Βακχυλίδης φησί· Γλυκεῖ'* κτλ. Cf. Eustath. p. 1198. 20. — V. 3. *διαιθύσσει* Erfurdtius, vulgo *δ' αἰθύσσει*. — V. 4. *ἀμμιγνυμένα* Neuius, vulgo *ἀναμιχνυμένα*. —

αὐτίχ' ὁ μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ·

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἶκοι, στρ. γ'.
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα καρπόν
νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
πλοῦτον· ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

28. [27.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός, οὔτε πορφύρεοι
τάπητες, ἀλλὰ Θυμὸς εὐμενής,
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

IX. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

29. [30.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

Ὦ Τρῶες Ἀρητίφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέρκεται,
οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσῳ κεῖται
κιχεῖν
πᾶσιν ἀνθρώποισι Λίκαν ὁσίαν, ἁγνάν,
Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς Θέμιδος·
ὀλβίων παῖδές νιν εὑρόντες σύνοικον.

V. 6. αὐτίχ' ὁ μὲν scripsi, vulgo αὐτὸς μέν, unus cod. αὐτὴ μέν. ib. κρήδεμνα Neuius, vulgo κρήδεμνον. — V. 8. μαρμαίροισιν Neuius, vulgo μαρμαίρουσιν. — V. 9. καρπὸν adjeci. — V. 11. ὣς Ilgenius, vulgo ὡς.

Fr. 28. Athen. XI, p. 500, B.: *Μνημονεύει τῶν Βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκούρους, καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ· Οὔ κτλ.*

Fr. 29. Clemens Al. Strom. V, 731.: *Ὦ Τρῶες Ἀρ., ὁ Λυρικός φησι, Ζεὺς κτλ.* Recte videtur Boeckhius Bacchylidi vindicare, nam secundum Porphyr. ad Hor. Carm. I. 15. et Schol. Stat. Theb. VII. 330. Cassandram Bacchylides fecit Trojae excidium vaticinari. — V. 5. παῖδές νιν Neuius, vulgo παῖδες ὦ νιν.

30. [31.]

Servius Virg. Aen. II. 201.: „Sane Bacchylides de Laocoonte et uxore ejus et de serpentibus a Calyduis insulis venientibus atque in homines conversis dicit.“

31. [32.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ . .

Ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον ὥδε τ' ἔφα·
Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

32. [33.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων καὶ ἄνατοι ἔασιν οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

33. [35.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

Fr. 31. Athen. V, 178, B.: *Βακχυλίδης περὶ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήϋκος οἶκον, φησίν· Ἔστα κτλ.* — V. 1. ἔστα, Dindorfius, vulgo ἔστη. ib. ἔντυον Neuius, vulgo ἔντυνον. ib. ἔφα Neuius, libri ἔφασ', nisi malis ἔφασεν. — V. 2. δ', Brunckius delevit.

Fr. 32. Clemens Al. Strom. V, p. 715.: *Ἀκούσωμεν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος· Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεὶ καὶ λίαν νούσων εἰσὶ καὶ ἀναίτιοι κτλ.* Eadem Euseb Praep. Ev. III. p. 679. ubi *ἀεικελίων* rectius legitur; *ἀεικελιᾶν* Neuius scripsit. deinde ἄνατοι Schaeferus emendavit, porro ἔασι scripsi, idque transposui. Neuius conjecit deleto verbo *εἰσίν, ἄνατοί τ'*. In exordio fortasse legendum *Θεοὶ μὲν ἀδ.*

Fr. 33. Clemens Al. Paedag. III, p. 310.: *Οὐ γὰρ ὑ. φ. βρ. φ. λ. ἔσται λόγος σοφία, ὥς φησι Βακχυλίδης.* Verba ἔσται λόγος probabiliter delevit Neuius.

34. [46.]

. . – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄγναμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις,
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἀ πάνδωρος αἶσα.

35. [37.]

. . – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓
Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

36. [38.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

37. [39.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον.

38. [40.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Fr. 34. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 166. ed. Heren. — V. 1. *Θνατοῖσι δ'* Neuius, vulgo *Θνητοῖς δ'* vel *Θνητοῖς*. — V. 2. *ὄλβος* Ursinus, cod. *ὄλβος τ'*, Canter. *ὄλβον τ'*. ib. *ἄγναμπτος* scripsi, vulgo *ἄκαμπτος*. ib. *οὔτε πάμφθερσις* unus cod., vulgo *οὐ πάμφθερσις* vel *οὐ πάνφερσις*. — V. 3. *γαῖαν* Boeckhius, vulgo *γᾶν*. — V. 4. *αἶσα* Ursinus, vulgo *δεῖσα*.

Fr. 35. Plut. vit. Num. c. 4.: *Εἰ δὲ λ. τ. ἄ., κατὰ Βακχυλίδην, πλ. κέλευθος* nisi forte priora Plutarchi potius sunt verba.

Fr. 36. Etym. M. p. 295. et Bachmann. An. I, p. 208, 13.: *Εἴδωλον· σκιοειδὲς ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος· σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης· Μελαγκεθὲς κτλ.* Schol. Il. ε, 449. Apostol. III, 82. et Cram. Anecd. Paris. IV. p. 185, 30. Suidas v. *εἴδωλον μελαμβαφές* exhibent, recte Neuius *μελαγκευθές*.

Fr. 37. Athen. I, 20, D.: *Βακχυλίδης φησί· Τὴν κτλ.* Respicit Eustath. Il. p. 864, 21.

Ἑκάτα, δαδοφόρου Νυκτός
μεγαλοκόλπου θύγατερ.

39. [42.]

⏑ ⏑ ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ ⏓ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑

Ἀβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

40. [43.]

– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ ⏑

Χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν.

41. [60.]

– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ –

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

42. [41.]

⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ –

Πλημμύριν πόντου φυγών.

43.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δυσμενέων δ' ἀϊδής.

Fr. 38. Schol. Ap. Rhod. III, 467.: *Βακχυλίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν* (Hecaten) *θυγατέρα· Ἑκάτα κτλ.* — V. 1. *δαδοφόρου*, Ursinus *δαδοφόρε.* — V. 2. *μεγαλοκόλπου*, Ursinus *μελανοκόλπου.*

Fr. 39. Ioann. Sicel. Walzii T. VI, 241.: *Ἄβροὶ τὸ παλαιὸν οἱ Ἴωνες, ὥς που καὶ Βακχυλίδης φησί· Ἀβρότητι κτλ. τὸν σφῶν αὐτῶν ῥυθμὸν δηλῶν.* Schol. ib. VII, 982.: *Τῶν ἁβροβίων Ἰώνων ἄναξ*, eadem Etymol. Vindob. cod. Nisi forte scribendum *τῶν Ἰώνων.*

Fr. 40. Priscian. Metr. Com. p. 1328.: *Bacchylides: Χρυσὸν κτλ. Hic quoque iambicus in fine tribrachum habuit.* Aldus *πτολίεσσιν ἀνύει.* Cfr. Hermann. Opusc. T. II, 261.

Fr. 41. Zenobius III, 25.: *Δίχολοι γνῶμαι· παρὰ τὸ δίχα, ἰδιότροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργή, ὀργὴ δὲ τρόπος. Βακχυλίδης· Ὀργαὶ κτλ.* Cfr. Hesych. s. v. *δίχολοι.* Schol. Hippocr. v. *ὀργᾶν* minus recte *Alcmani* tribuit: *Ἐν μὲν ἀνθρώπῳ ὀργαὶ βεβριμέναι.*

Fr. 42. Etymol. M. p. 676. 25.: *Πλημμυρὶς — εἰ μέντοι ὄνομά ἐστιν, εὐλόγως βαρύνουσιν αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικήν, οἷον· Πλημμύριν κτλ.*

Fr. 43. Crameri Anecd. T. I. p. 65. 22.: *Βαρυτόνως δὲ τὸ Ἀΐδης, τὸ γὰρ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· δυσ. δ' ἀ. λέγει Βακχυλίδης.*

44. [59.]

. . – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

X. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.*

45. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων Καρθαιέων ἱμερόεντα χορόν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

46. [39.]

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ,
εὐξαμένῳ ὅ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Fr. 44. Schol. Hesiod. Theog. 116.: *Βακχυλίδης δὲ Χάος τὸν ἀέρα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ ἀετοῦ· Νωμᾶται κτλ.* Cf. Ibyc. Fr. 26.

Fr. 45. Anthol. Pal. VI, 313. — V. 2. *Καρθαιέων* scripsi, cod. *Κρανναίων*, vulgo *Κραναίων*, quod ferri nequit, nisi praestat *Καρνείων*, ut Lacedaemone quoque Bacchylides carmina docuerit. — V. 3. *Μουσᾶν*, cod. *Μοῦσαν*. — V. 4, *Κηΐῳ — Βακχυλίδῃ*, cod. *Κηόρῳ — Βακχυλίδης*.

Fr. 46. Anthol. Pal. VI, 53. — V. 1. et 2. affert Suidas v. πιότατος. — V. 3. *ὅ οἱ* Hermannus correxit, vulgo *γὰρ οἱ*. Ceterum fortasse Bacchylidis fragmentum est, quod legitur apud Platon. Epist. 1.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ βίῳ, οὐδ' ἀδάμας
οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις.
οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις γύαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

Item fortasse aliud apud Dion. Chrysost. T. II. p. 29. ed. Reisk.:

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

. . . Ἐποίησάν νιν (Ἐκάβην) Ἐριννύες χαροπὰν κύνα,
χάλκεον δέ οἱ γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένᾳ
ὑπάκουε μὲν Ἴδα· Τενέδός τε περιῤῥυτά,
Θρηΐκιοί τε φιλάνεμοι πέτραι.

47. [44.]

Apollonius de Adv. Bekk. Anecdot. T. II. p. 596. 14.: *Ὃν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ — τὸ πυργοκέρατα παρὰ Βακχυλίδῃ.*

48. [45.]

Apollonius de Syntaxi p. 186. ed. Bekk.: *Ἐντεῦθεν τὸ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ τούτῳ ὅμοια κύρια ὄντα πρὸς ἐνίων οὐ κατηριθμεῖτο εἰς τὰ σύνθετα, ὅτι μὴ καὶ τοῖς δηλουμένοις ἐκέχρητο· ἀλλ' ἐπί γε τούτων ἐδείκνυτο, ὡς ἡ πρώτη σύνθεσις ἐπεκράτει, καθὼς ἔχει τὸ ἀρίσταρχος Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ Βακχυλίδην, καὶ οὐχ ἡ ἐξ ὑστέρου γενομένη συμβολικὴ μετάθεσις.*

49. [47.]

Athenaeus IV. p. 174. F.: *Γιγγραίνοισι γὰρ οἱ Φοίνικες, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς, σπιθαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὀξὺ καὶ γοερὸν φθεγγομένοις· τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, (εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο,) ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν εὑρεῖν.*

50. [48.]

Schol. Aristoph. Av. v. 1535.: *Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία· καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ὃ ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ, τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν.*

51. [49.]

Schol. Pind. Olymp. I. 37.: *Ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος, ἀφ' οὗ καὶ ὑγιὴς ἀνεδόθη.*

52. [50.]

Schol. Il. μ, 307.: *Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἤλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτω συνῴκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ Ῥαθάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδῃ.*

53.

Schol. Il. ω, 496.: *Πιθανὸν μίαν τεκεῖν ἐννεακαίδεκα, οὐχ ὡς Βακχυλίδης πεντήκοντα τῆς Θεανοῦς ὑπογράφει παῖδας.*

54. [51.]

Schol. Odyss. φ, 295.: *Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἴεται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῷ ἐν Ἴλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρὶ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος.*

55. [52.]

Schol. Pind. Isthm. IV. 92.: *Ἰδίως τὸν Ἀνταῖόν φησι (Πίνδαρος) τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾷκα Διομήδην ποιεῖν, Βακχυλίδης δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῶν Μαρπίσσης μνηστήρων, οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.*

56. [53.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 498.: *Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀριστταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν Καρύστου, ἄλλον δὲ Χείρωνος, ἄλλον δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ τὸν Κυρήνης.*

57. [54.]

Gellius N. A. XX 7.: „Nam Homerus pueros puellasque ejus (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos."

58. [55.]

Schol. Hesiod. Theog. 914.: *Ἁρπάσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ Κρήτης.*

59.

Crameri Anecd. Paris. III. p. 98. 15.: *Ὅμηρος — κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον Ἰήτης.*

60. [56.]

Strabo XIII. p. 616.: *Ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης.*

61. [57.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1165.: *Ῥυνδακὸς ποταμός ἐστι Φρυγίας, οὗ μέμνηται Βακχυλίδης.*

62. [58.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973.: *Μνημονεύει (τοῦ ὀρειχάλκου) καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.*

Dithyramborum reliquiae.

I.

CYDIAS.

1.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

2.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὐλαβοῦ δέ, μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρὸς ἐλθὼν ἀθανάτῳ σ' ἰδέᾳ
μοῖραν αἱρῆται κρεῶν.

3.

Plutarchus de facie in orbe lunae c. 18.: *Εἰ δὲ μὴ Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν τοῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους κτλ.*

Cydias. **Fr. 1. Scholiast. Arist. Nub. v. 961.:** *Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν — ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα*] *τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα μὴ εὑρίσκεσθαι ὅτου πότ' ἐστίν· ἐν γὰρ ἀποσπάσματι εὑρεῖν Ἀριστοφάνη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ· τινὲς δέ φασιν αὐτὸ Κυδίδου Ἑρμιονέως· τηλέπορόν τι βόημα λύρας.* **Recte Bernh.** *Κυδίου.*

Fr. 2. Plato Charmid. p. 155. D.: *Ἐφλεγόμην καὶ οὐκέτ' ἐν ἐμαυτῷ ἦν καὶ ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι τὸν Κυδίαν τὰ ἐρωτικά, ὃς εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός, ἄλλῳ ὑποτιθέμενος, εὐλαβεῖσθαι μὴ κατέναντα λέοντος νεβρὸν ἐλθόντα μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν. αὐτός γάρ μοι ἐδόκουν ἀπὸ τοῦ τοιούτου θρέμματος ἁλωκέναι.* **Duo codd. addunt post** *ἐλθόντα* **haec:** *ἀθανατωι σηιθεια.* **Scripsi** *ἀθανάτῳ σ' ἰδέᾳ,* **cf. Arist. Nub. 290.** *ἀθανάτας ἰδέας.* *αἱρῆται* **idem est quod** *ἀφαιρῆται.*

II.

LAMPROCLES.

1.

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεόν, ἐγρεκύδοιμον
ποτικλήζω πολεμαδόκον ἀγνάν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον ἀρίσταν παρθένον.

2.

. . . . . – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Αἵτε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε.

Lamprocles. Fr. 1. Schol. Aristoph. Nub. v. 960.: *Εἴδη ᾀσμάτων ἀμφότερα, τὸ Παλλάδα περσέπτολιν θεὰν καὶ τὸ τηλέπορόν τι βόαμα· τὸ μὲν οὖν πρότερον Λαμπροκλέους εἶναί φασιν Ἀθηναίου, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ. ἔχει δὲ οὕτως· Παλλάδα περσέπολιν κλήϊζω πολεμαδόκον ἁγνὰν π. Δ. μ. δαμάσιππον.* rectius alius Schol. ib.: *Οὕτως Ἐρατοσθένης· Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μέμνηται, ὡς Λαμπροκλέους ὄντος, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ ἢ μαθητοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· Π. π. δεινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον ποτικλήϊζω πολεμ. ἀ. π. Δ. μ. δαμάσιππον.* Cf. Suidas v. *τηλέπορον.* Rursus aliter Schol. Aristid. T. III. p. 538. ed. Dindf.: *Τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Ῥοῦφος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσιν ἐν τῇ Μουσικῇ Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δέ φασι Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· τὸ δὲ δεινὸν γελοίως ἀνείκειναι· τὸ γὰρ ᾆσμα οὕτως ἔχει· Π. περσέπτολιν κλεισοπολεμοδόκον, ἁγνὴν* (codd. *ἁγνὰν* vel *ἁγιάν*) *παῖδα Διὸς μεγάλα* (codd. *μεγάλαι* vel *μεγάλην*) *δαμνηπῶλον ἄϊστον* (vel *ἄριστον*) *παρθένον.* Similiter Tzetzes Chil. I. 683. *δαμόπωλον ἄϊστον παρθένον* scribit. Itaque *ἀρίσταν παρθένον* restitui.

Fr. 2. Athen. XI. p. 491. C.: *Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς εἶπεν (τὰς Πελειάδας) ὁμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις· αἵτε κτλ.* κεῖσθε Casaubonus, libri κεῖσθαι, Epit. κεῖνται.

III.

LICYMNIUS.

1.

⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

2.

. . . – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.

3.

– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

– ⏑ – ⏑ – ⏑

Ὕπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
Ὅσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

. . – ⏑ – ⏑ – ⏑

x – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

* * *

⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Licymnius. **Fr. 1.** Stobaeus Eclog. Phys. I. 52.: *Κατωνομάκασιν Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη — ἔτι καὶ Λικύμνιός φησιν· Μυρίαις κτλ.*

Fr. 2. Stobaeus Eclogae phys. ibid.: *καὶ πάλιν· Ἀχέρων κτλ.* ubi alii *βροτοῖσι πορθμεύει.*

Fr. 3. Athen. XIII. p. 564. C.: *Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς· λέγει δ' οὕτως· Ὕπνος κτλ.* — V. 1. *Ὕπνος* Casaubonus, codd. *ὕπνον* vel *ὕμνον.*

Fr. 4. Sextus Empir. XI. 49. p. 556. ed. Bekker.: *Λικύμνιος δὲ προειπών· Λιπαρόμματε — ὑγεία. ποῖον ὑψηλὸν ἐπιφέρει· τίς γὰρ πλούτου κτλ.* — V. 1. Fortasse scribendum: *χαῖρ' ὦ λιπαρόμματε.* —

Λιπαρόμματε μᾶτερ,
ὑψίστων Θρόνων σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποθεινά,
πραϋγέλως Ὑγίεια.

* * *

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

5.

Athenaeus XIII. p. 603, D.: *Λικύμνιος δὲ ὁ Χῖος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον γενέσθαι.*

6.

Parthenius c. 22.: *Περὶ Νανίδος. Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμησιάνακτι. Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τῶν Περσῶν βασιλέως ἁλῶναι, προδούσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἅλωσιν τῆς πόλεως προὔβαινεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν, μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν αὐτῆς τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην εἶχε λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἕξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου, εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.*

7.

x x
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ . . .
Διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἴτε σκῦλα.

8.

Ael. Fest. Aphthon. p. 241. ed. Gaisf.: *Μέλος* autem dictum putant — sive ut Licymnius *ἀπὸ τοῦ μελεάζειν, τουτέστι θρηνεῖν.*

V. 3. Ὑγίεια, legebatur *ὑγεία*. — V. 4. *τίς γὰρ ἢ* scripsi, vulgo *τίς γάρ*. ib. *τεκέων* ex Ariphrone restitutum, vulgo *τοκήων*. — V. 5. *ἀνθρώποις* ex Ariphrone restitutum, vulgo *ἀνθρώπου*. Ceterum Meinekius existimat errore Sextum Licymnium appellavisse carminis auctorem, cum fuerit Ariphro.

Fr. 7. Aristoteles Rhetor. III. 14.: *Τὰ μὲν γὰρ τῶν διθυράμβων, ὅμοια τοῖς ἐπιδεικτικοῖς (προοίμια)· Διὰ σὲ — σκῦλα.* Licymnii esse videtur, si comparaveris quae dicit Aristotel. III. 12.: *Βασταζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί, οἷον Χαρήμων, ἀκριβὴς γάρ, ὥσπερ λογογράφος καὶ Λικύμνιος τῶν διθυραμβοποιῶν.*

IV.

ARIPHRON.

I.

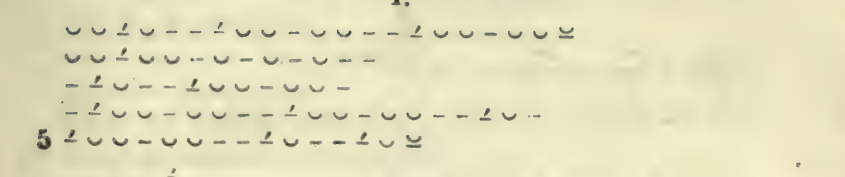

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρι,
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

Ariphron. Athen. XV. p. 702. A.: *Ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀρίφρων ὁ Σικυώνιος· Ὑγίεια.* Idem carmen legitur in Boeckhii Corp. Inscr. I. p. 477. Initium usque ad *βιοτᾶς* afferunt Lucian. de lapsu inter sal. c. 6. et Maxim. Tyr. XIII. p. 229. — V. 1. *σεῦ* Lucianus et Max., *σοῦ* Athen. et titulus Atticus. — V. 3. Aut hoc Ariphronis aut Licymnii carmen (vid. Fr. 4.) respexit Plutarch. de virtut. moral. c. 10.: *ἥ τε τοῦ σώματος ὑγεία — δοκεῖ μέγιστον ἀγαθόν· οὔτε γὰρ πλούτου χάριν ἢ τεκέων, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς — τοῦ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος* et de fraterno amor. c. 2.: *Ἧς χωρὶς οὔτε πλούτου, φασίν, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς εἶναί τινα χάριν καὶ ὄνησιν.* — V. 4. *ἢ* Boeckhius adjecit. ib. *ἰσοδαίμονος ἀρχᾶς*, Athenaei codd. *εἰσοδαίμονός τ' ἀρχᾶς.* — V. 7. *τέθαλε* epitome, vulgo *τέθηλε*, Boeckhius *καὶ τέθαλε*. ib. *ἔαρι* scripsi, vulgo *ἔαρ*, epit *ὄαρ*. — V. 8. *ἔφυ* ex Licymnio adjecit Boeckhius.

V.

PRATINAS.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

1.

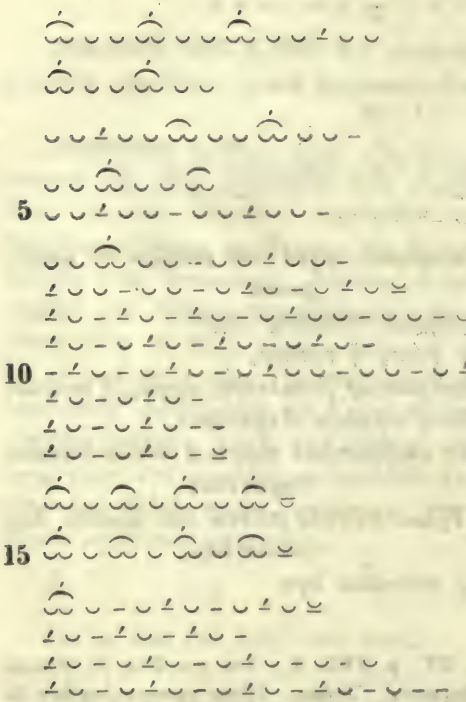

Τίς ὁ Θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ
Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·
ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν

Pratinas. Fr. 1. Athen. XIV. p. 614, B.: *Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανακτεῖν τινας ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνᾴδειν τοῖς αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήματος· Τίς ὁ Θόρυβος κτλ.*

ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων
οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερὶς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλός
ὕστερον χορευέτω· καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας.
κώμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει παροίνων
ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε, παῖε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ
ποικίλου προαχέοντα·
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,
λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν,
τὸν ὑπὸ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδοὺ ἄδε σοι δεξιά
καὶ ποδὸς διαῤῥιφά, θριαμβοδιθύραμβε
κισσόχαιτ' ἄναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

2.

⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Λάκων ὁ τέττιξ εὔτυκος ἐς χορόν.

V. 6. *σύμενον* unus codex, ceteri *ἐσσύμενον* vel *θύμενον*. ib. *Ναϊάδων* Fiorillo, vulgo *Ναΐδων*. — V. 7. *ἄγοντα*, olim conjeci *ᾄδοντα*. — V. 8. *κατέστασε Πιερὶς* scripsi, codd. *κατέστας*, *κατεστάς*, *καθεστάς επιερεῖς*, Heringa *κατέστας σὺ Πιερίς*. ib. *βασίλειαν* scripsi, vulgo *βασίλεια*. ib. *ὁ δ'* epitome, vulgo *οὐ δ'*. — V. 9. *ὑπηρέτας* unus cod., ceteri *ὑπηρέτης*. — V. 10. *κώμῳ* scripsi, codd. *κωμῶν* vel *κώμων*, quod jungitur cum iis, quae praegressa sunt. ib. *θυραμάχοις τε* unus cod., vulgo *θηροαμάχαισί τε* vel *θἤροαμάχοις τε*. ib. *πυγμαχίαισι νέων θέλει* Dobreus, codd. *πυγμαχίαισιν ἔων θέα εἰς* (vel *εἰ*). ib. *παροίνων* scripsi, vulgo *πάροινον*. — V. 12. *παῖε, παῖε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ* scripsi, ubi *ἀοιδοῦ* disyllabum est, vulgo *παῖε τὸν Φρυναίου* legitur. — V. 13. *προαχέοντα* scripsi, vulgo *προανέχοντα*. — V. 14. *ὀλεσισιαλοκάλαμον* scripsi, codd. *ὀλουσίαλον κάλαμον* vel *ὀλουσιαλοκάλαμον*. — V. 15. *λαλοβαρυ* — epitome, vulgo *λαλοβαρυο* —. — V. 16. *τὸν ὑπὸ* scripsi, vulgo *θυπα*, nisi praestat *θαμινά*. — V. 17. *ἦν ἰδοὺ ἄδε σοι* Schweighaeuserus, codd. *ην ἰδου α δε σοι* vel *νηνιδοναδέσοι*. — V. 18. *ποδὸς* Censor Jenensis, vulgo *πόλος*. ib. *διαῤῥιφά*, libri *διάῤῥιφα*, *διάρεφα*, *διάροφα*. — V. 19. *Δώριον* opt. cod., ceteri *δώρειον* vel *δῶρον*.

Fr. 2. Athen. XIV. p. 633. A.: *Διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικήν, πλείστῃ αὐτῇ χρώμενοι — ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί· Λάκων κτλ.* — εὔτυκος codd. opt., vulgo εὔτυχος. Quae ibidem leguntur,

3.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν.

ΔΥΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΤΑΤΙΔΕΣ.

4.

Athenaeus IX. p. 392. F.: *Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίναις ἢ Καρυάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες,* **ubi** *Δυμαίναις* **Toupius correxit, codd.** *Δυμάναις.*

5.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . . .

* * *

. . . ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.

* * *

. . . Πρέπει τοι πᾶσιν ἀοιδά
λαβράκταις Αἰολὶς ἁρμονία.

6.

Plutarchus de Musica c. 9.: *Ἄλλοι δὲ Ξενόδαμον ὑπορχημάτων ποιητὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ παιάνων, καθάπερ Πρατίνας.*

Γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων

et

Μίλεα μελιπτέρωτα Μουσᾶν

certe Pratinae non sunt.

Fr. 3. Athen. XI. p. 461. E.: *Κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν οὐ γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι.* **ibi** *αὐλακισμέναν* **epitome, codd.** *αὐλακισμὲν ἄνδρῶν,* **unde** *ἀρῶν* **vir doctus apud Casaubonum restituit.**

Fr. 5. Athen. XIV. p. 624. F.: *Καὶ Πρατίνας δέ πού φησιν· Μήτε κτλ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σαφέστερόν φησι· Πρέπει κτλ.* **— V. 1.** *μήτε* **codd. optimi, vulgo** *μή.* **ib.** *σύντονον.* **Jacobsius** *Δωρίδα* **excidisse putat, qua conjectura non est opus. ib.** *μήτε τὰν* **epitome et cod. opt.,** *μήτ'* **ceteri. ib.** *Ἰαστὶ μοῦσαν* **Toupius, codd.** *ἰαστὶν οὖσαν* **vel** *ἰαστὶ οὖσαν.* **— V. 2.** *μέσαν* **vulgo; duo codd.** *μέσσαν.* **ib.** *νεῶν* **epitome, vulgo** *νέων.* **— V. 4.** *τοι πᾶσιν* **cod. opt., vulgo** *τοῖς παισίν.* **ib.** *ἀοιδὰ* **codd. duo, vulgo** *ἀοιδάν.*

7.

Plutarchus de Musica c. 42.: *Τέρπανδρον δ' ἄν τις παραλάβοι τὸν τὴν γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιν καταλύσαντα, καὶ Θαλήταν τὸν Κρῆτα, ὃν φασι κατά τε πυθόχρηστον Λακεδαιμονίους παραγενόμενον διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας.*

VI.

LASUS.

1.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

– ⏑ ∪ – ⏑ ∪ – ⏑ ∪ ∪ – ∪
∪ ∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ – ⏑ ∪ ∪ –
⏑ ∪ ∪ ⏑ ⏑ ∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο
ἄλοχον Μελίβοιαν ὕμνων ἀνάγων
Αἰολίδα βαρύβρομον ἁρμονίαν.

2.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ.

Athenaeus X. p. 455, C.: *Ταῦτα* (**Pindari Fr. 48.**) *σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἥτις ἐπιγράφεται Κένταυροι.*

Lasus. Fr. 1. Athen. XIV. p. 624. E.: *Ἡ ὑποδώριος καλουμένη ἁρμονία ἐστί, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ ὁ Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑρμιόνι Δήμητρα ὕμνῳ λέγων οὕτως· Δάματρα κτλ. Ταῦτα δὲ ᾄδουσι πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη, ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος.* **Cf. X. p. 455. D.:** *Καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνῃ ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς· οὗ ἐστὶν ἀρχή· Δάματρα μ. κ. τε Κλ. ἄλοχον.* — **V. 2.** *ὕμνων* **Jacobsius, vulgo** *ὕμνον.* **ib.** *ἀνάγων* **Casaubonus, vulgo** *ἀναγνων'.* — **V. 3.** *Αἰολίδα βαρύβρομον* **scripsi, vulgo** *Αἰολίδ' ἁμαβαρύβρομον.*

3.

Aelianus Var. Hist. XII, 36.: *Ἔοικασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Λᾶσος δέ τις ἕπτα λέγει.*

4.

Aelian. Hist. Anim. VII. 47.: *Ἔοικε καὶ τὰ τῶν λυγγῶν ἔγκονα σκύμνοι ὀνομάζεσθαι· ἐν γοῦν τοῖς Λάσου λεγομένοις διθυράμβοις οὕτως εὑρίσκεται σκύμνος εἰρημένον τὸ βρέφος τὸ τῆς λυγγός.*

VII.

DIAGORAS.

1.

ΕΙΣ ΑΡΙΑΝΘΗΝ ΑΡΓΕΙΟΝ.

⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏓ x – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Θεός, Θεὸς πρὸ παντὸς ἔργου βροτείου νωμᾷ φρέν' ὑπερτάταν, αὐτοδαὴς δ' ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἕρπει.

2.

ΕΙΣ ΝΙΚΟΔΩΡΟΝ ΜΑΝΤΙΝΕΑ.

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓ – ⏓ ⏑ – ⏓ ⏓ – ⏓ ⏓

Κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.

Diagoras. **Fr. 1. Phaedrus** *περὶ θεῶν* **p. 23. ed. Petersen:** *Ὁ Διαγόρας ἔπαιξεν, εἴπερ ἄρα τοῦθ' οὕτως ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐπενήνεκται, καθάπερ ἐν τοῖς Μαντινέων ἔθεσιν Ἀριστόξενός φησιν· ἐν δὲ τῇ ποιήσει καθ' ἀλήθειαν ὑπ' αὐτοῦ γεγράφθαι τοῖς ὅλοις οὐδὲν ἀοεβὲς παρενέφαινεν, ἀλλ' ἐστὶν εὔφημος, ὡς ποιητής, εἰς τὸ δαιμόνιον, καθάπερ ἄλλα τε μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγραμμένον εἰς Ἀριάνθην τὸν Ἀργεῖον· Θεὸς — ὑπερτάταν.* **Una cum v. 2. affert Didymus Alexandr. de Trinit. III. 2. p. 320.**

Fr. 2. Phaedrus *περὶ θεῶν* **p. 23. ed. Peters.:** *Καὶ τὸ εἰς Νικόδωρον τὸν Μαντινέα· Κατὰ — ἐκτελεῖσθαι. τὰ παραπλήσια δ' αὐτῷ περιέχει καὶ τὸ Μαντινέων ἐγκώμιον.* **Scribendum est ἐκτελεῖται. cf. Sext. Empir. IX, 53.:** *Ὅς γε καὶ τῆς ποιήσεως αὐτοῦ κατήρξατο τὸν τρόπον τοῦτον· κατὰ δ. κ. τ. πάντα τελεῖται.*

VIII.

CLEOMENES.

Athenaeus IX. p. 402. A.: *Ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροςπεποίησαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου συός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ· πάλαι γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο ἱστόρηται.*

IX.

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– ⏑́⏑⏑ ⏑ – – ⏑́⏑⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏑́⏑⏑ ⏑ ⏑⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφᾶεν εἶδος,
οὐδὲ τὰν δίαιταν γυναικείαν ἔχον,
ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἂν εὖ,
ἢ δι' ἄλση πολλάκις θήραις φρένα τερπόμεναι,

Melanippides. Fr. 1. Athen. XIV. p. 651.: *Μελανιππίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν τοῖς Δαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν· τῶν γὰρ ἀΐδων· Οὐ γὰρ κτλ.* **Recte Emperius scripsit** *περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων* — **V. 1.** *οὐ γὰρ ἀνθρώπων,* **Emperius** *οὐ παρθένων* **conjecit. ib.** *μορφᾶεν εἶδος* **Emperius, vulgo** *μορφὰν ἐνεῖδος.* — **V. 2.** *δίαιταν* **scripsi, vulgo** *αὐτάν,* **Emperius** *αὐδάν.* **ib.** *γυναικείαν* **Casaubonus, vulgo** *γυναικίαν.* — **V. 3.** *ἂν εὖ* **Emperius, vulgo** *ἄνευ.* — **V. 4.** *ἢ δι' ἄλση* **Emperius, nisi quod** *ἄλσεα* **scripsit, vulgo** *η λιασδέα.* **ib.** *πολλάκις* **Meinekius, vulgo** *πολλάκι.* **ib.** *θήραις* **Porsonus, vulgo** *θῆρες.*

5 ἢ ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε ματεῦσαι,
τέρενα Σύρια σπέρματα.

ΜΑΡΣΥΑΣ.

2.

. . . . ⏑́ ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑́ ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

. . . . . Ἁ μὲν Ἀθάνα
τὤργαν' ἔῤῥιψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
εἶπέ τ', Ἔῤῥετ' αἴσχεα, σώματι λύμα,
οὔ με τᾷδ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

⏑ ⏑́ ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –
⏑ ⏑́⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Καλεῖται γὰρ ἐν κόλποισι γαίας
ἄχεα προχέων Ἀχέρων.

4.

– ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –

V. 5. ἢ adjeci. ib. ἱερόδακρυν Emperius, vulgo ἱερόδακρυ. ib. ματεῦσαι Emperius, vulgo πατεῦσαι. — V. 6. Σύρια Meinekius, vulgo Συρίας. ib. σπέρματα Emperius et Meinekius, vulgo τέρματα.

Fr. 2. Athen. XIV. p. 616. E.: Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς· Ἁ μὲν κτλ. — V. 1. ἁ Schweighaeuserus, codd. τὰ vel α. ib. Ἀθάνα epitome, codd. ἀθάνατα, itaque v. 2. τὤργαν' scripsi, legebatur ὄργαν'. — V. 4. οὔ με scripsi, Hermannus ἤ με. ib. τᾷδ' Hermannus, codd. δ'. ib. κακότατι epitome, codd. κακότητι.

Fr. 3. Stobaeus Eclog. Phys. I. 52.: Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ· καλεῖται δ' ἐν κόλπ. κτλ. — V. 1. γὰρ scripsi, vulgo δ'.

Πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες ἀίδριες οἴνου·
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ –
Ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –
⏓ ⏑ – – ˣ – ⏓ ⏑ ⏑ –
Κλῦθί μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζώου ψυχᾶς μελέων.

7.

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ –
Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων παπίδων πόθῳ.

8.

Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 289, 3.: *Ἡ δὲ περὶ τὸν Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ.* **Adde Schol. Hom. Il. σ, 570.**

Fr. 4. Athen. IX. p. 429, B.: *Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις βλασφημοῦντες οὐ μετρίως· ὅθεν ὁ Μελανιππίδης ἔφη· Πάντες κτλ.* — **V. 2. οἴνου, unus cod. οἶνον.** — **V. 3. ἀπ' ὧν ὄλοντο correxi, codd. ἀπωλαύοντο vel ἀπολαύοντο, Schweighaeuserus ἀπώλοντο.** — **V. 4. τοὶ Casaubonus, vulgo τῷ vel τόν.**

Fr. 5. Athen. II. p. 35. A.: *Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως — φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος· Ἐπώνυμον κτλ.* — **δέσποτ' vel δέσποτα codd., ὦ δέσποτ' edd., fortasse δ', ὦ δέσποτ' scribendum.**

Fr. 6. Clemens Alex. V. p. 715.: *Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης ᾄδων φησίν· Κλῦθι κτλ.*

Fr. 7. Plutarchus Erotico c. 15.: *Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀ. ὑ. π. π. κατὰ τὸν Μελανιππίδην (ὁ Ἔρως) τὰ ἡδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς ἔφη, λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε;* — **πόθῳ unus tantum codex, vulgo πόθον. Scribendum videtur:** *παπίδεσσι πόθον.*

X.

CINESIAS.

1.

– ⏑ ⏑ – –
Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.

2.

– ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑̂ ⏑ – –
Εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων.

3.

Erotianus p. 318. ed. Franz.: *Ῥεμβοειδέα τρόπον, πλαγίως, ἐπὶ τοῦ κατά τι μὲν κοίλου, κατά τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.*

Cinesias. Fr. 1. Athen. XII. p. 551. D.: *Ἦν δὲ ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα (Ἀχιλλεῦ adde) λέγειν· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.*

Fr. 2. Aristophanes Av. v. 1392. ubi Cinesiam inducit, videtur ex ipsius dithyrambis quaedam petiisse, maxime illa: *Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα. εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων.* **Fortasse etiam supra v. 1380:**

Ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδών.

et infra 1395:

ἅμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην

et 1398:

Τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων,
ἁλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.

Cinesia dignus est versus, quem affert Plutarchus de primo frigido c. 17:

Εὐθὺς ἀνέπλησεν ἀεροβάταν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

XI.
PHILOXENUS.

I. ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

. . . ⏑⏑––
–́⏑⏑–⏑⏑––́⏑⏑–⏑⏑–⏓–́⏑⏑–⏑⏑–⏓
–́⏑⏑–⏑⏑––́⏑⏑–⏑⏑––́⏑⏑–⏑⏒–⏓

. . . . Κατὰ χειρὸς δ'
ἤλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ φέρων προχόῳ ἐπέχευεν·
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνάμπτῳ κλαδεῶνι συναπτόν.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν μέχρι οὗ πλήρωσαν οἶκον·
ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
εὐστεφάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις μάλα, σύν τε χλιδῶσαι
παντοδαποῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελεασματίοισιν.

Philoxenus. Fr. 1. Athenaeus XV. p. 685. D.: *Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὑτωσὶ λέγων· Κατὰ χειρὸς κτλ.* — V. 2. *φέρων προχόῳ* scripsi, legebatur *προχόῳ φέρων.* — V. 3. *στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος* Grotefendus, vulgo *στεφανολεπτὰς ἀπὸ μυρτίδων.* ib. *εὐγνάμπτῳ κλαδεῶνι συναπτὸν* scripsi, vulgo *εὐγνήτων κλάδων δισύναπτον.*

Fr. 2. Athen. IV. p. 146. F.: *Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου· Εἰς δ' ἔφερον κτλ.* usque ad v. 40. *κατὰ χειρῶν.* — V. 2. *ἄμμ'* scripsi, codd. *ἄμμι* vel *ἄμμι δ'.* ib. *ἕτεροι δ' ἑτέραν* scripsi, vulgo *ἑτέραν δ' ἕτεροι.* ib. *μέχρι,* duo codd. *μέχρις.* — V. 4. *εὐστεφάνοις λακάναις* scripsi, codd. *ἐστεφάνοις* (*ἐστεφάνοι*) *λαχάνοις.* ib. *τ'* scripsi, legebatur *τε.* ib. *μάλα* adjeci. — V. 5. *παντοδαποῖσι* scripsi, vulgo *παντοδαποῖς.* ib. *εὑρήμασι* unus cod., *εὑρήματι* reliqui.

* * * πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ' * *
τοῖς δ' ἔπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας, ἀλλ'
ἀλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
πανταχόθεν λιπαρῶπες, ἐγχέλεά τινες ἄριστον,
γογγροιτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι
ἄρκιον, ἄλλο * * * * *
* παρῆς ἕτερ' ὀμπνίων ἀπὸ τευθιάδων καί
σηπιοπουλυποδείων τῶν ἁπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ
ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις συνόδων
πυῤῥός, ἔπειτ' ὄνος ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ
παρῆλθον·
θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλοεραί τε δὴ φά-
ρυγγες
πυρίων τε στεγναὶ βύσται μεγάθος κακὰ κακκάβου γλυ-
κυου ὄξιος * *

V. 6. Indicavi lacunam in principio et exitu versus. ib. *πάρφερον ἐν κανέοις* scripsi, legebatur *παρίφερον ἐν κανέοισι*. — V. 7. *τοῖς δ' ἐπὶ* scripsi, vulgo *ἐπεί*. ib. *παρῆλθ'* scripsi, legebatur *παρῆλθεν*. ib. *ἀλλοπλατεῖς* cod. opt., ceteri *ἅλοπλατεῖς* et *ἅλοπατεῖς*. Emendare nequeo. — V. 8. *πανταχόθεν λιπαρῶπες* scripsi, codd. *πάντ' ἔπαθεν λιπαρόντ'* vel *πάντη ἔπεσθεν λιπαρόντες* vel *πάντ' ἔπαθε λιπαρόν*. ib. *ἐγχέλεά τινες ἄριστον* emendare nequeo, sicut v. 9. *γογγροιτοιωνητεμών*. — V. 10. *βάτις δ' ἐνέης* scripsi, vulgo *βαστισνέην*. — V. 11. *κακκάβι' ἦς*, codd. *κακκαβίης* vel *κακκαβί'*. ib. *γαλεοῦ τι ἄρκιον* scripsi, vulgo *γαλεουτινάρκιον* vel *γαλεοῦ τι ναρκίον*. — V. 12. *ἄλλο* scripsi, et lacunam indicavi, vulgo *ἄλλου*. — V. 13. *ἕτερ' ὀμπνίων ἀπὸ τευθιάδων* scripsi, vulgo *ἕτερον πιὼν ἀπὸ τευθιάδα*. — V. 14. *σηπιοπουλυποδείων τῶν* scripsi, vulgo *σηπίου πολυποδίων*. ib. *ταῦτα* omis. unus cod. — V. 15. *νῆστις* scripsi, vulgo *μνήστης*. — V. 16. *πυῤῥός* scripsi, vulgo *πυρός*. ib. *ἔπειτ' ὄνος* scripsi dubitanter, vulgo *ἔπειτα βαθμούς*. ib. *ἐπίπασται* correxi, legebatur *ἐπίπυσται*. — V. 17. *ὦ φίλε* Dindorfius, libri *ὦ φίλαι*. ib. *μέλι* (i. e. *μέλιτι*) *καρίδες* Meinekius, vulgo *μελικαρίδες*. ib. *κυφαὶ* scripsi, vulgo *κοῦφαι*. — V. 18. *εὐπέταλοι*, unus cod. *ἑπέταλοι*. ib. *χλοεραὶ* scripsi, vulgo *χλωραί*. ib. *τε δὴ φάρυγγες* duo codd., vulgo *τε ἡδυφάρυγγες*. — V. 19. *πυρίων τε* (unus cod. *πυρίωντα*) *στεγναὶ* (unus cod. *στυγναὶ*) *βύσται μέγαθος κακὰ κακκάβου γλυκυου ὄξιος* (unus cod. *μέγεθος κακάβου γλυκὺ ὄξιος*) non expedio. Indicavi lacunam.

ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται πάρ γ' ἐμὶν καὶ τίν σάφ' οἶδα.
ἔστι δὲ ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τίθεμος θυγμοῦ μόλεν
ὀπτὸν ἐκεῖθεν
θερμόν, ὅθεν γλυφὶς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
τὰς ὑπογαστρίδας, διανεκέως ἐπάμυνε
* * π' ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'·
ἀλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης, ὅτ' ἐπαλλάξαι δύνατ'
ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμόν
σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικᾶς καί
νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς καὶ μινυρίγματα θερμά·
καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἄτερ πευθῆνος ἀλε-
κτοτρόφου πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκεν·
εἶτα δίεφθ' ἀκροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυμά-
τιόν τε σεσιλφιωμένον.
ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά τ' ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·

V. 20. *θοίνας* scripsi, vulgo *θοινάας*. ib. *πάργ' ἐμὶν καὶ τίν σάφ' οἶδα* scripsi, et sic etiam Meinekius, vulgo *παράγεμιν κάπιν σαφύοιδα* (vel *σάφυ οἶδα*). — V. 21. *ἔστι δὲ ναὶ μὰ θεοὺς* scripsi, vulgo *ἑσταδαναι μαθέους* vel *εὐσταδέναι μὰ θεούς*. ib. *ὑπερμέγεθες*, unus cod. *ὑπερμέγεθος*. ib. *τίθεμος θυγμοῦ μόλεν* non expedio. — V. 22. *γλυφὶς τέτμενον*, unus cod. *γλυφίς τε μένον*. Videtur *γλυφίσιν τετμημένον* scribendum. — V. 23. *διανεκέως* scripsi, vulgo *διανεκέος* vel *διὰ νέκεος*. Antea *αἷς* inserendum puto. — V. 24. Lacunam indicavi et scripsi *π' ἐμὶν τε μέλοι καὶ τίν*, vulgo *πέμιντε μέλοι καίτιν* (vel *μέλοι καὶ τήν*). ib. *κεχαροίμεθ'*, legebatur *κεχαροίμεθα*. — V. 25. *ὅθεν ἐλλίπομεν θοίνα παρέης* scripsi, vulgo *οὐθὲν ἐλλείπομεν θοίνα παρέης*. ib. *ὅτ' ἐπαλλάξαι* unus cod., vulgo *ὅτε παλάξαι*. ib. *δύνατ' ἐπικρατέως* non expedio. ib. *ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε* scripsi, vulgo *ἔγω γετικοῦ καὶ* vel *ἔγω γετικου*. ib. *λέγοι*, unus cod. *λέγει*. — V. 26. *ἐτύμως* scripsi, libri *ἐτόμως, ἐτύμως, ἐτολμως*. ib. *ἄμμιν* scripsi, vulgo *ὔμμιν*. ib. *παρέπαισε* scripsi, vulgo *παρέπεσσε* vel *παρέπεσαι*. — V. 28. *νῶτος ἐσῆλθε* scripsi, vulgo *νώτιος εἴληφε*. ib. *ὀσφὺς* unus cod., reliqui *ἰσφῦς*. ib. *μινυρίγματα*, unus cod. *μινυρίσματα*. — V. 29. *ἄτερ πευθῆνος* scripsi, vulgo *ἄπερπευθηνὸς* vel *ἄπερ πεύθηνος*. ib. *ἀλεκτοτρόφου*, unus cod. *ἀλεκτοφόρου*. — V. 30. *ἀκροκώλια*, unus cod. *ἀκρόκωλα*. — V. 31. *κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιον τε* scripsi, *σεσιλφιωμένον* Meinekius, vulgo *καὶ κεφαλαὶ ἄποδος τεχνάματι ὄντες* (*τεχναματίοντες*) *ἐσιφωμένον*. — V. 32. *κρέ' ὀπτά τ'* scripsi, vulgo *κρέα ὀπτά*.

ἅ θ' ὑπέρω μάκαρος χορδὰ γλυκίστα,
μιξεριφαρνογένης, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· ταῦτ'
ὦ φιλότας, φιλίως ἔσθοις κε· λαγῷα δ' ἔπειτ' ἀλεκτρυόνων τε νεοσσοί,
περδίκων φάσσεων τε χύδαν· ἤδη δὲ παρεβάλλετο θερμὰ πολλά.
καὶ μαλοκοπτυχέων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ' ἐπειςῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τό κε τυρὸν ἅπας τις
ἦμεν ἔφασχ' ἁπαλόν, κηγὼν ἐφάμαν· ὅτε δ' ἤδη
βρώτυος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχέοντες
τόσσον, ὅσον τις ἔχρῃζ', ἐκτρίμματά τε * * λαμπρά
σινδονυφῆ, δίδοσαν δὲ χρίματα τ' ἀμβροσίοδμα καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

V. 33. ἅ θ' ὑπέρω μάκαρος χορδὰ γλυκίστα μιξεριφαρνογένης scripsi, vulgo ἀθυπέρωμα (ἀθυπέρκωμα) καρὸς χορδὴ· γλυκὺς ταμιξεριφαρνογένης. — V. 34. ἂν Dindf., δὴ φιλέοντι unus cod., vulgo ἀνδηφιλέοντι. ib. ταῦτ', ὦ scripsi, vulgo τοῦτ' ὦ vel τοῦτο. — V. 35. φιλότας Dindf., vulgo φιλέτας. ib. φιλίως adjeci. ib. ἔσθοις, unus cod. ἔθοις. ib. λαγῷα Schweighaeuserus, δ' ego scripsi, codd. λαγύνα τε vel λαγωά'. — V. 36. φάσσεων scripsi, vulgo φάσεων. ib. ἤδη δὲ corruptum videtur. — V. 37. ὁμοσύζυγα Dindorfius, vulgo ὁμοσύζυγα. ib. τό κε Dindorfius, vulgo τὸ καί ib. τυρὸν ἅπας τις Schweighaeuserus, vulgo τυρονάπαστις. — V. 38. ἦμεν Dindorfius, vulgo ἦ μέν. ib. ἔφασχ' Dindorfius, vulgo ἔφασκεν. — V. 39. ἦμεν ἑταῖροι scripsi, vulgo ἑταῖροι ἴμεν vel ἴσμεν. — V. 40. ἐξαπάειρον scripsi, vulgo ἐξαπαείρεον. ib. κατὰ χειρῶν, unus cod. κατὰ χειρὸς χειρῶν. Respicit huc Ath. IV. p. 156. E. Hanc extremam partem affert Athen. IX p. 409. E.: Καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν· ἔπειτα δὲ παῖδες — ἰοθαλέας. — V. 41. σμήμασιν, unus cod. σμήγμασιν. ib. χλιεροθαλπὲς Schweighaeuserus, codd. χαιροθαλπὲς vel χαιτροθαλπές. ib. ἐπεγχέοντες, unus cod. ἐπεπεγχέοντες. — V. 42. τόσσον duo codd., vulgo τόσον. ib. τις ἔχρῃζ' scripsi, vulgo ἔχρῃζεν. ib. ἐκτρίμματά τε unus cod., indicavi autem lacunam, ceteri ἔκτριμμά τε. ib. λαμπρὰ σινδονυφῆ Casaubonus, libri λαμπρασιν νύμφη vel λαμπρὰ σινδονύμφη. — V. 43. χρίματά τ' Villebrunius, vulgo χρίματ'. ib. ἀμβροσίοδμα unus cod., alius ἀμβροσιοιοδμά.

3.

*Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας * * λιπαραυγεῖς,*
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἴσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας δευτέρας,
ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας.
ταῖσιν δ' ἐν μέσαις καθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
μαλογενὲς πῶϋ λιπόνθ' ὑπ' ἀνάγκας
ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀριστταίου πολυῤῥύτοισι παγαῖς.
τῷ δ' ὄνομ' ἧς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον μαλεραῖς τάς
δεξαμένην ὅ τι κα διδῷ τις· ἃ Ζανὸς καλεῦντι
τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς πεφρυγμένον πυρβρομολευκερέβινθον ἀκανθουμικριτο ἀδύ
βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικηροιδηστίχας παρεγίνετο τούτοις

Fr. 3. Athenaeus XIV. p. 642. 6.: *Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Λείπνῳ δευτέρων τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν· Τὰς δὲ δὴ κτλ.* Meinekius adjunxit hoc fragmentum ei, quod praecessit. — V. 1. *μολούσας*, lacunam deinde esse animadvertit Meinekius. — V. 2. *εἴσφερον* Meinekius, vulgo *εἰσέφερον*. — V. 3. *ἐφήμεροι καλεῦντι* Meinekius, vulgo *ἐφημέριοι καλέοντι* vel *καλέοντο*. ib. *δευτέρας* adjeci. — V. 5. *καθιδρύθη* scripsi, vulgo *ἐγκαθιδρύθη*. ib. *ἐναλιγκίοισι*, unus cod. *ἀλιγκίοισι*. — V. 6. *συγκαλύπτων* Casaubonus, vulgo *συγκάλυπτον*. ib. *κατίδῃ τις* unus cod., vulgo *κατίδης*. — V. 7. *μαλογενὲς* Meinekius, codd. *μολογενὲς* et *μηλογενές*. ib. *λιπόνθ' ὑπ' ἀνάγκας* scripsi, codd. *λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις*, Meinekius *λιπόντ' ἀνάγκαις*. — V. 8. *πολυῤῥύτοισι* scripsi, vulgo *παλιῤῥύτοισι*, Meinekius *μελιῤῥύτοισι*. ib. *παγαῖς* Casaubonus, codd. *πάγαις*. — V. 9. *τῷ δ' ὄνομ' ἧς ἄμυλος* Meinekius, codd. *τὸ δ' ὄνομ' ἧς* (*ὄνομης*) *ἄμυλλος* (*ἄμυλος*). Sequentia corrupta sunt. — V. 10. *κα διδῷ* Dindorfius, vulgo *καὶ δίδῳ*. ib. *ἃ Ζανός* Schweighaeuserus, vulgo *ἀζανός*. ib. *καλεῦντι* Meinekius, codd. *καλέοντι* et *καλέοντο*. — V. 11. *τρώγματ'*, unus cod. *τρώγματα*. ib. *ἔπειτ'* Schweighaeuserus, vulgo *ἐπεί τ'*. ib. *ἐγκατακνακομιγὲς* Meinekius, vulgo *ἐν κατὰ κνακομιγές*. — V. 12. *πυρβρομολευκερέβινθον* Meinekius, idem deinde *ἀνθεσίκρατον ἀδὺ* scripsit et v. 13. *βρῶμα τὸ παγκατάμικτον*, codd. *πυροβρομολευκερεβινθοακανθουμικριτοαδυβρωματοπανταναμικτον. πυροβομολευκε ῥεβινθοακάνθου μικριτο αδυβρωματο πάντ' ἀνάμικτον.* et *πυροβρομόλ' ἐρέβινθο ακάνθους μικριτναδυβρώματος πάντ' ἀνάμικτον.* ib. *ἀμπυρικηροιδηστίχας*, unus cod. *ἀμπυκι κηρος δήστιχας*.

σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρίνας.

ἀδέα δὲ * * κύκλωθ' ὁμόφωκτ' ἀνάριθμα,
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·
τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος
ἧς ἄμυλος πλατανίτας· σασαμορυτοπαγῆ δέ
καὶ σεσελειοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα, κἆτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς καλαῖς θάλλοντες ὥραις.
ὠά τ' ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐων ... τε τρωκτά τε παισίν
ἀδυΐδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον ἔμεν· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς.
ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καί
θαύμασαν αὖτ' ἐπί θ' ἥνησαν. * *

V. 14. σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοίρινας, ἀδέα δὲ Meinekius, nisi quod ζεσελειο — scripsit, vulgo ταίτιν ὁ κολχομανὴς (κογχομανὴς) τοξαισιλαιο (ελεο) ξανθεπίπαν καπυρός, χοιρινισάδεα δέ. — V. 15. δέ, lacunam indicavi. ib. κύκλωθ' ὁμόφωκτ' Meinekius, vulgo κυχλωτὰ (κύκλωτα) ὁμοφλωκτά. — V. 16. ἄφθονα Schweighaeuserus, σασαμόφωκτα Meinekius, vulgo ἀφθόνας ἀσαμόφλωκτα. — V. 17. μέλι scripsi, vulgo μέλιτι. ib. συγκατάφυρτος ἧς Schweighaeuserus, vulgo συγκαταφυρτόσης. — V. 18. πλατανίτας σασαμορυτοπαγῆ Meinekius, vulgo πλατανίσσα σαμορυτοπάγη vel σαμόρυτο πηγή. — V. 19. σεσελειοπαγῆ scripsi, vulgo ζεσελαιοπάγη. ib. πλατύνετο Meinekius, σασαμόπαστα Schweighaeuserus, vulgo πλάτυντος ἀσαμόπαστα. — V. 20. κἆτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς καλαῖς Meinekius, vulgo καὶ τερεβινθο (θερεβινθο) κνακοσυμμιγεῖσα παλαῖς (γεῖσ' ἀπαλαῖς). — V. 21. ὠά τ' codd., nisi quod τε exhibent, in edd. omissum est. ib. τε τῶν μαλακοφλοΐων . . . τε τρωκτά τε Meinekius, codd. τὰν (τὴν) μαλακόφλοια ὧν τε τετρωκτατε (ὧν τετράκασι). — V. 22. ἀδυΐδη corruptum. — V. 23. ἔμεν adjeci. ib. τ' ἐπὶ κοινᾶς Schweighaeuserus, codd. τ' ἐπικοινας, τε πικοινας. — V. 24. καινὸν Dalekampius, vulgo κηνόν. — V. 25. θαύμασαν Meinekius, vulgo ἐθαύμασαν. ib. ἐπί τ' scripsi, vulgo ἔπειτ' et ἔπειτα. Fortasse scribendum ἧνησαν περισσῶς.

4.

* * *Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου*
εὔδροσον πλήρη μεταναιπτρίδα δέξαι·
πραΰ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει. * *

5.

Πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς καλῶν κεράτων· ἐβρέχοντο δ' αὖ κατὰ μικρόν...

ΚΥΚΛΩΨ.

6.

⏑ – – – ⏑ – – ⏑ – ⏓
Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

7.

Schol. Theocrit. XI. 1.: *Φιλόξενος ποιεῖ τὸν Κύκλωπα παραμυθούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὅπως ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται.* **Plutarch. Sympos. Quaest. I. 5.:** *Τὸν Κύκλωπα Μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαί φησι τὸν ἔρωτα Φιλόξενος.*

Fr. 4. Athen. XI. p. 487. A.: *Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινί φησι· Σὺ δὲ τάνδ' κτλ.* — **V. 1.** *τάνδε Βακχίου* **scripsi, Meinekius** *τάνδε Βακχίαν,* **codd.** *τάνδ' ἐκβάκχια* **vel** *— ακχία.* — **V. 3.** *πραΰ τί τοι* **unus cod., vulgo** *πράντιτοι.* — **V. 4.** *πάντας* **Meinekius, vulgo** *ἅπαντας.*

Fr. 5. Athen. XI. p. 476. E.: *Καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν· ἐπίνετο κτλ.* — **V. 1.** *πίνετο* **Meinekius,** *ἐπίνετο* **Dindorfius, vulgo** *ἔπινε τό.* **ib.** *πῶμ'* **Dindorfius, vulgo** *πόμα.* **ib.** *χρυσέαις* **Meinekius, vulgo** *χρυσαῖς.* **ib.** *καλῶν* **Meinekius, vulgo** *τε ἄλλων.* **ib.** *ἐβρέχοντο δ' αὖ* **Meinekius, vulgo** *ἔβρεχον δέ.*

Fr. 6. Athen. XV. p. 692. D.: *Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα· κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν.* **Eadem respicit VI. p. 271. B. Cf. Proverb. Append. IV. 77. p. 453. ed. Schneidew.:** *Συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειψιν καὶ αὖτη· ἐνδεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος.* **Existimo exordium esse Cyclopis, itaque huc retuli.**

8.

– ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –
Ὦ καλλιπρόσωπε
χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε, κάλλος Ἐρώτων.

9.

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
Οἵῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

10.

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
Ἔθυσας; ἀντιθύσῃ.

11.

Aristoph. Plut. v. 290.: *Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι Θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα Μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων Ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες Βληχώμενοί τε προβατίων αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, Ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.* ΧΟΡ. *Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν Θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα Βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες, Πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια, δροσερά, κραιπαλῶντα, Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις, εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που, Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι,* **ubi Schol. praeter alia:** *παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ*

Fr. 8. Athen. XIII. p. 564. E.: *Ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ, ἐρῶν τῆς Γαλατείας, καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει, λέγων ὧδε· ὦ καλλιπρόσωπε κτλ.* **Cf. Eustath. p. 1558. 15. — V. 2.** *χρυσεοβόστρυχε*, **unus cod.** *χρυσιοβόστρυχε*. **— V. 3.** *κάλλος*, **Fiorillo** *Θάλλος* (*Θάλος*) **conjecit.**

Fr. 9. Zenobius V, 45.: *Οἵῳ μ' ὁ δ. τ. συγκ. ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων ἐπί τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία· Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει· οἵῳ μ' ὁ δ. τ. σ.* **Cf. Diog. VII. 19. Apostol. XIV. 24. Arsenius p. 379.**

Fr. 10. Suidas *Ἔθυσας, ἀντιθύσῃ· τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα.* **Cf. Zonaras p. 625. et Append. Proverb. II. 10.**

Φιλοξένου εἴποντος τὸν Κύκλωπα λάχανα ἐσθίειν· κρέα γὰρ ἤσθιεν, ὡς Ὅμηρος, οὐ λάχανα. **et:** *πήραν ἔχοντα] καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰςῆλθε. ταῦτα δέ φησι καὶ τὰ ἑξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλώσεως αὐτοῦ ἐν ποιήματι οὔσης.* **Philoxeni ipsius est:**

– ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓

Ἀλλ' εἶα τέκεα, θαμίν' ἐπαναβοῶντες.

nam Schol. *Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδοδιδάσκαλον διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ, εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα θρεττανελό· ἐκεῖ γὰρ εἰςάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα τὴν Γαλάτειαν.* **et ibid.** *Διασύρει δὲ Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰςήγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον, τὸ δὲ θρεττανελὸ μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστιν, τὸ δὲ ἀλλ' εἶα τ. θ. ἐπ. ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν.*

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

12.

⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑⏑ ⏑

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

13.

– ⏑́ – – – ⏑́ – –

Εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ . . . .
χρυσορόφων Νυμφέων εἴσω ἴσαν θαλάμων.

Fr. 12. Athen. I. p. 6. A.: *Καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ᾄσας (Φιλόξενος) Ὑμέναιον, οὗ ἡ ἀρχή· Γάμε θ. λ. πάντας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός· καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὔριον ὧδε δειπνεῖς; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἂν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις.*

Fr. 13. Athen. II. p. 35. D.: *Ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει· εὐρρείτας κτλ.* **Recte epitome** *εὐρείτας.*

Fr. 14. Antigon. Hist. Mirab. 127.: *Οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατά τινας χρόνους τὸ Κωρύκιον φαίνεσθαι χρυσοειδές. Διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδὲν ἂν εἰκαιολαλεῖν εἴποι λέγονθ' οὕτως· αὐτοὶ κτλ.* — **V. 2.** *ἴσαν* **adjeci.**

15.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις Θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
δὶς δέ κ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

XII.

TIMOTHEUS.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσσάδα.

2.

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Διὰ κυάνεον πόλον ἄστρων,
διά τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.

ΚΤΚΛΩΨ.

3.

x – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὔ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

Fr. 15. Anthol. Pal. IX, 319.: *Φιλοξένου.*

Timotheus. Fr. 1. Plut. de audiend. poet. c. 4.. *Τιμοθέῳ μὲν γὰρ ᾄδοντι τὴν Ἄρτεμιν ἐν τῷ θεάτρῳ, Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσσάδα Κινησίας εὐθὺς ἀντεφώνησε· Τοιαύτη σοι θυγάτηρ γένοιτο.* Eadem leguntur de superstit. c. 10. De hoc Timothei carmine conf. Alexandrum Aetol. ap. Macrob. V. 22.

Fr. 2. Plut. Quaest. Sympos. III. 10. 3.: *Ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτέραν, ἢ τὴν σελήνην, ὠνομάσθαι· Τιμόθεος δ' ἄντικρυς φησί· Διὰ κυάνεον κτλ.* Eadem Macrob. VII. 16. Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 1.

Fr. 3. Chrysippus *περὶ ἀποφατικῶν* c. 10.: *Εἰ Κύκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρός τινά οὕτως ἀπεφήνατο· οὔ τοι κτλ.*

4.

⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ ⏔
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏔
⏓ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏔
⏓ ⏑ – ⏔ ⏓ ⏑ – ⏔ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνος
ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ'
αἷμα Βακχίου νεορρύτοις δακρύοισι Νυμφᾶν.

ΠΕΡΣΑΙ.

5.

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏔

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχω μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

6.

⏑ ⏓ – ⏓ ⏑ – ⏜ ⏑ – ⏜ ⏑ –

Σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δορυμάχου.

7.

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – ⏔

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν Ἑλλὰς δ' οὐ δέδοικεν.

Fr. 4. Athen. XI. p. 465. C.: *Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι· Ἔχευε κτλ.* Eadem Eustath. p. 1631. 61. — V. 1. ἔχευε δ' omisit Epitome et Eustath., codd. ἔχευε δὲ vel ἔχυνεν δέ. Fortasse scribendum est: *Ἓν μὲν ἦν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνος.* — V. 3. εἴκοσιν Dindorfius, vulgo εἴκοσι. ib. *ἀνέχευεν*, duo codd. *ἀνέχευαν*. ib. ἔμισγε, Epitome *ἀνέμισγε*. — V. 4. δ' αἷμα Grotefendus, codd. *διαμα* vel δ' ἅμα. ib. *Βακχίου*, unus cod. *βακχεῖα*. ib. *νεορρύτοις* Epitome, codd. *νεορρύτως, νεωρύτως* vel *νεωρρύτῶς*. ib. *δακρύοισι* epitome, codd. *δακρύουσι*. ib. *Νυμφᾶν* Schweighaeuserus, codd. *νύμφαν*, Epit. *πηγᾶν*.

Fr. 5. Plut. vit. Philopoem. c. 11.: *Ἄρτι δὲ αὐτῶν εἰσελθόντων κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα τοὺς Τιμοθέου Πέρσας ἐνάρξασθαι· Κλεινὸν κτλ. ἅμα δὲ τῇ λαμπρότητι τῆς φωνῆς τοῦ περὶ τὴν ποίησιν ὄγκου συμπρέψαντος, ἐπίβλεψιν γενέσθαι τοῦ θεάτρου πανταχόθεν εἰς τὸν Φιλοποίμενα καὶ κρότον μετὰ χαρᾶς.* Affert etiam Pausan. VIII. 53. 3. ubi *τεύχων* scribitur.

Fr. 6. Plut. de audiend. poet. c. 11.: *Ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει· Σέβεσθ' κτλ.* Respicit idem de fort. Roman. c. 11.

Fr. 7. Plut. vit. Agesil. c. 14.: *Ἥδιστον δὲ θέαμα τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἀσίαν Ἕλλησιν ἦσαν οἱ πάλαι βαρεῖς καὶ ἀφόρητοι καὶ διαῤῥέον-*

8.

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –

Οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά,
καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

9.

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ · ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
ἀκτῖσι λαμπραῖς Ἥλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, Παιάν.

10.

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

τες ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ὕπαρχοι καὶ στρατηγοί, δεδιότες καὶ θεραπεύοντες ἄνθρωπον ἐν τρίβωνι περιϊόντα λιτῷ καὶ πρὸς ἓν ῥῆμα βραχὺ καὶ Λακωνικὸν ἁρμόζοντες ἑαυτοὺς καὶ μετασχηματίζοντες· ὥστε πολλοῖς ἐπῆλθε τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δὲ Ἑλλὰς οὐ δέδοικε. Transposui δὲ et ad Persas retuli. Respicit etiam vit. Demetr. c. 42.

Fr. 8. Athen III. p. 122. D.: *Κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητήν· Οὐκ ἀείδω κτλ.* Cf. Eustath. p. 1422. 50. — V. 2. καινὰ Casaubonus, codd. καὶ τά. ib. μάλα scripsi, vulgo ἅμα. omisit plane Epit et Eustath. Fortasse legendum: καινὰ μὲν γὰρ μάλα κρείσσω. — V. 4. τὸ πάλαι Meinekius, vulgo τὸ παλαιόν.

Fr. 9. Macrobius I, 17.: *Sed Timotheus ita: σύ τ' ὦ κτλ.* — V. 2. ἀκτῖσι λαμπραῖς scripsi, legebatur λαμπραῖς ἀκτίσι.

Fr. 10. Plutarch. de fortuna Alexandri II. c. 1.: Ἀρχελάῳ δὲ δοκοῦντι γλισχροτέρῳ περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι Τιμόθεος ᾄδων ἐσήμαινε πολλάκις τοντὶ τὸ κομμάτιον· Σὺ δὴ τὸν γ. ἄρ. αἰ. Ὁ δὲ Ἀρχέλαος οὐκ ἀμούσως ἀντισυνεφώνησε· σὺ δέ γ' αἰτεῖς. Eadem Apophthegm p. 177. B. ubi recte σὺ δὲ legitur. Videtur autem ex ipsius Timothei aliquo carmine petitum.

11.

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –

Τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ.

12.

Οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων, Ἔρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκις,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

13.

Φιάλη Ἄρεως.

14.

Ἐν πυρικτίτοισι γᾶς.

Fr. 11. Etym. M, p. 630. 41.: *Ἡ ἐπειδὴ* (*ὡς φησιν Ὠριγένης*) *εὕρηται ἐν συστολῇ ἡ ῥῖ συλλαβή, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ, οἷον· τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ. — σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν· ὁ δὲ τελευταῖος πούς ἀνάπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν.*

Fr. 12. Stobaei Appendix VIII. 3.: *Τιμοθέου θ' ὁ πτερωτός.* Scripsi *οὔθ' ὁ πτ.* et *Ἔρως*, vulgo *ἔρως.*

Fr. 13. Antiphanes ap. Athen. X. p. 433. C.: *Οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ* (*Νέστορος*) *λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως· εἰ τῇ δῆλος φιάλην Ἄρεως κατὰ Τιμόθεον ξυστόν τε βέλος.* Cf. Aristot. Ars poet. c. 21. *λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου.* Cf. Rhetor. III. 4. et Athen. XI. p. 502. B.: *Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα.*

Fr. 14. Anaxandrides ap. Athen. XI. p. 455. F.: *Ἀρτίως διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ Σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς, Τιμόθεος ἔφη ποτ' ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.* Ita Meinekius Comic. Fr. T. III. p. 164. emendavit, vulgo *ἐν πυρικτύποισι γῆς* legitur.

XIII.

TELESTES.

ΑΡΓΩ. **1. 2. 3.**

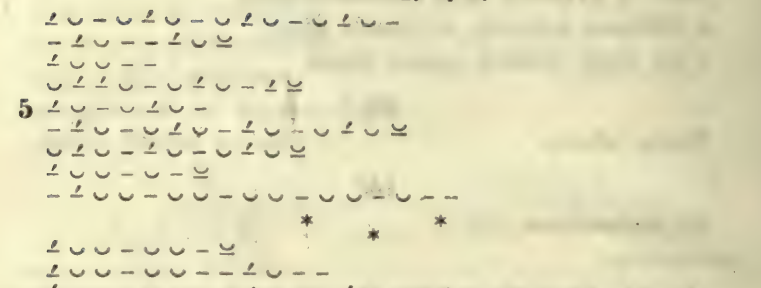

Ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δῖαν Ἀθάναν,
δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν,
αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος
ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν,
ᾗ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθώ;

* * *

Telestes. Fr. 1. 2. 3. Athenaeus XIV. p. 616. F.: *Ἀλλ' ὅ γε Σελινούντιος Τελέστης τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἀργοῖ ἔφη, ὃ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὃν σοφὸν* — *Κλωθώ* **(Fr. 1.)** *ὡς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχρότητα τοῦ εἴδους διὰ τὴν παρθενίαν. ἐξῆς τέ φησιν· Ἀλλὰ μάταν* — *ὄνειδος* **(Fr. 2.)**. *μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει· τὰν κτλ.* **(Fr. 3.)** — **V. 1.** *ὅν*, **Meinekius** *ἂν* **conjecit. — V. 2.** *ὀρείοις* **Casaubonus, libri** *ὀρίοις* **vel** *ὁρίοις*. **— V. 3.** *δῖαν*, **Meinekius** *δίαν* **scripsit.** *Ἀθάναν* **Schweighaeuserus, vulgo** *Ἀθανᾶν*. **— V. 4.** *ἐκφοβηθεῖσαν*, **Meinekius** *ἐκπλαγεῖσαν*. **Mihi insolentia numerorum satis apta huic loco videtur esse. — V. 6.** *χοροκτύπῳ* **scripsi, idemque Meinekius conjecit, vulgo** *χειροκτύπῳ*. **— V. 9.** *ᾗ* **scripsi, codd.** *αἱ γάρ*, **Jacobsius** *ᾗ γε*, **Meinekius** *τᾷ γάρ*. **ib.** *ἄγαμον* **Casaubonus, libri** *ἀγανόν*. **ib.** *ἀπένειμε*, **Meinekius** *ἐπένειμεν* **conjecit.**

10 Ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος
ἅδε ματαιολόγων φάμα προςέπτα
Ἑλλάδα μουσοπόλων, σοφᾶς ἐπίφθονον τέχνας ὄνειδος.

* * *

Τὰν οὐ μεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς δαίμονος
ἀερθὲν πνεῦμ' ἀελλοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

4.

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ἢ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
Λυδὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης νόμον αἴολον ὀμφᾷ,
πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

5.

– ⏑́ – – – ⏑́ – –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ –
– ⏑́ – – – ⏑́ ⏑ ⏑ –
x ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏓

V. 10. ἀχόρευτος Grotefendus, libri ἀναχόρευτος. — V. 11. φάμα Schweighaeuserus, libri φήμα. ib. προςέπτα scripsi, libri προςέπτατο. — V. 13. μουσοπόλων Casaubonus, libri μουσοπόλον et μουσοπόλου. — V. 14. τὰν οὐ μεριθοτάταν corruptum reliqui, nisi quod λέγει· τὰν ex Schweighaeuseri conjectura recepi, nam libri τὴν αὐλητικὴν λέγεγαν οὐ μεριθοτάταν vel λέλεγαν οὐ περιθοτάταν exhibent. — V. 15. ἀερθέν, fortasse ἀερόεν legendum. ib. ἀελλοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι Casaubonus, libri αἰολοπτερύγων (αἰλοπτ.) συναγαανω κύτατι (συν ἀγλααν ὠκυτάτη).

Fr. 4. Athen. XIV. p. 617. B.: Κομψῶς δὲ κἀν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις· ἢ Φρύγα κτλ. — V. 2. Λυδὸν ὃς Huschkius, libri αὔδονος. ib. ἥρμοσε Grotefendus, vulgo ἤροσε. — V. 3. νόμον αἴολον scripsi, vulgo νομοαίολον. ib. ὀμφᾷ Schweighaeuserus, vulgo ὀρφναί.

Ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰείς
κερατόφωνον ἡρέθιζε μάγαδιν ἐν
πενταῤῥάβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

6.

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏒
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏒
⏑ ⏑ ⏑ – ⏒

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
τοὶ δ' ὀξυφώνοις πακτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

7.

Athenaeus XI. p. 501. F.: *Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη· Λαβοῦσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζέ νιν. ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος.*

Fr. 5. Athen. XIV. p. 637. A.: *Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν (μάγαδιν) εἶναι διὰ τούτων· Ἄλλος δ' ἄλλαν κτλ.* — **V. 2.** *ἡρέθιζε* **scripsi, vulgo** *ἐρέθιζε.* — **V. 3.** *πενταῤῥάβδῳ* **Casaubonus, libri** *πενταράβδῳ* **et** *πενταράβῳ.* **ib.** *χορδᾶν* **Porsonus, vulgo** *χορδάν.* — **V. 4.** *ἀναστρωφῶν* **Eustath. p. 1108. 1, vulgo** *ἀναστροφῶν.*

Fr. 6. Athen. XIV. p. 625. 6.: *Μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας τοὺς Ἕλληνας παρὰ τούτων (τῶν Φρυγῶν)· διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούντιός φησι· Πρῶτοι κτλ.* — **V. 1.** *Ἑλλάνων* **scripsi, vulgo** *Ἑλλήνων.* — **V. 4.** *τοί,* **duo codd.** *τοῖς.* **ib.** *πακτίδων* **scripsi, codd.** *πηκτίδων* **vel** *πυκτίδων.* **ib.** *ψαλμοῖς* **unus cod., duo** *ψαλμοί.*

XIV.

POLYIDUS.

Tzetz. Exeg. in Il. p. 132. 18.: *Πολύϊ(δος) δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ποιμένα Λιβὺν τὸν Ἄτλαντα λέγει, ἀπολιθωθῆναι δὲ τῇ Γοργόνι ὑπὸ Περσέως διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διέρχεσθαι.*

XV.

LYCOPHRONIDES.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Οὔτε παιδὸς ἄῤῥενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων, οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων,
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑

⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Lycophronides, siquidem fuit dithyramborum poeta. — **Fr. 1. Athen. XIII. p. 564. B.:** *Πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησίν· οὔτε κτλ.* — **V. 2. οὔτε** Porsonus, vulgo **οὐδέ.**

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν καί
τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεί μοι νόος ἄλλι·
ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Fr. 2. Athen. XV. p. 670. E.: *Ὅθεν Λυκοφρονίδης τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα· τόδ' ἀνατίθημι κτλ.* — V. 2. *ἀνάθημα* scripsi, vulgo *νόημα*. ib. *κυνέαν* duo codd., vulgo *κυνέην*. — V. 3. *τὰν* Dindorfius, vulgo *τήν*. ib. *ἄλλᾳ* Schweighaeuserus, vulgo *ἄλλαι*.

Scolia

et

Carmina popularia.

Scolia

Carmina popularia.

SCOLIA.

x ⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
x ⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ –

1.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

2.

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεύς,
Τυδείδην τέ φασιν Διομήδεα.

Scol. 1. Athen. XV. p. 695. A. affert una cum Scol. 2. 3. 4. itaque Fritzschius et Schneidewinus haec in unius carminis formam redegerunt. Callistratum carminis auctorem esse perhibet Hesychius v. *Ἁρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον.* Respicit Aristoph. Acharn. 990. 1058. Vesp. 1226. et Lysistr. 632. ibiq. Schol., ex quibus inprimis memorabile est scholion ad Acharn. v. 990. quod Scol. 2. initium carminis esse docet: *Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾄδόν τι μέλος Ἁρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή· φίλτατε Ἁρμόδιε, οὔ τί που τέθνηκας.* Cf. praeterea Aristoph Pelarg. Fr. 3. — V. 2. *κ'*, libri *καί*. — V. 3. *κτανέτην* codd., vulgo *κατανέτην*.

Scol. 2. Athen. ibid. — V. 1. *οὔ τί που* Schol. Arist. Acharn. 990. vulgo *οὔπω*. — V. 3. *Ἀχιλεὺς* Brunckius, vulgo *Ἀχιλλεύς*. — V. 4. omisit Epitome *Διομήδεα* Lowthius, vulgo *τὸν ἐσθλὸν Διομήδεα*.

3.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

4.

Αἰεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

5.

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις.

6.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

7.

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας,
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

Scol. 3. Athen. ib. — V. 2. κ', codd. *καί.*

Scol. 4. Athen. ib. — V. 1. *Αἰεὶ* Schweighaeuserus, vulgo *ἀεί.* — V. 2. *Ἁρμόδιος* Ilgenius, vulgo *Ἁρμόδιε.* ib. *κ'*, codd. *καί.* — V. 3. *ὅτι* codd., vulgo *ὅτε.* ib. *κτανέτην*, unus cod. *κατανέτην.*

Scol. 5. Aristophanes Vespis v. 1226. videtur hoc novi scolii exordium servasse: *Ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων, Ἅιδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ· Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος,* quae Bentlejus correxit.

Scol. 6. Athen. XV. p. 695. E. Legitur etiam ap. Eustath. ad Il. p. 461. Etymol. M. p. 361. 37. et Suidam v. *ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ.* — V. 1. *Αἰαῖ* Dindorfius, vulgo *αἳ αἵ.* ib. *προδωσέταιρον* Hermannus, vulgo *προδοσέταιρον.* — V. 4. omisit Eustath. *ἔσαν* Etym. M. cod. *ἦσαν*, Suidas, *κύρησαν*, Athen.

Scol. 7. Athen. XV, 694, C.: *Τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μέν τις ἔλεγε τῶν σκολιῶν τόδε, ὃ δέ τις τόδε· πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα· Παλλὰς κτλ.* — V. 3. *καὶ* Hermannus, libri *τε καί.*

8.

Πλούτου μητέρ', Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

9.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

10.

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

11.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

12.

Εἰθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐριδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

Scol. 8. Athen. ibid. — V. 1. *ἀείδω*, cod. opt. *εἴδω*, alius *ἔδω*. — V. 3. *σέ τε* cod. opt., vulgo deest. — V. 4. *ἀμφέπετον* Canterus, libri *ἄμφετον*.

Scol. 9. Ibid. — V. 1. *τέκνα*, Hermannus *παῖδα* conjecit. — V. 2. *Ἀπόλλω* Ilgenius, libri *ἀπόλλων'* vel *ἀπόλλωνα*.

Scol. 10. Ibid. — V. 1. et 3. *ὦ Πάν* Hermannus, libri *ἰὼ Πάν*. ib. *μέδων* Hermannus, vulgo *μεδέων*. — V. 3. *γελάσειας* Valckenarius, libri *γελασίαις*. — V. 4. *ἀοιδαῖς* Hermannus, libri *ταῖς δ' ἀοιδαῖς ἄειδε*.

Scol. 11. Ibidem. Hoc scolium plane recedit ab usitato numero, est enim x

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

x ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

x

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Nisi forte v. 3. conglutinatus est ex versibus duobus. — V. 2. *θεοὶ* duo codd., vulgo *οἱ θεοί*.

Scol. 12. Ibid. et Eustath. p. 1574. 16. Respicit Aristoph. Eccles. 969. — V. 3. *πάλιν*, Dindorfius conj. *πάλιν τ'*.

13.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φύαν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

14.

– ⏑ (∪ – ⏓) ⏑ ∪ ∪ – ∪ ⏓
– ⏑ ∪ – ⏓ ⏑ ∪ ∪ – ∪ –
∪ ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – –
⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – –

*Ἐκ γῆς * * χρὴ κατιδεῖν πλόον,*
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

15.

⏓ ⏑ ∪ ∪ – ∪ –
⏓ ⏑ ∪ ∪ – ∪ –
x – ⏑ ∪ ∪ – ∪ – ⏓
⏓ ⏑ ∪ ∪ – ∪ –

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·

Scol. 13. Athen. ibid. et deinde adjicit: *ἀσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευκέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως· Ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν, Τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν* (l. *ὄν*) *Ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν, Τρίτον δὲ πλουτεῖν· τοῦθ' ὁρᾷς ἐμαίνετο. Μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει· Καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.* Plato commemorat Gorg. p. 451. E. ubi Schol. *τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου.* Cf. Leg. I. p. 631. et II. p. 661. A. *Simonidi* tribuit Clem. Alex. Strom. IV. p. 375. Theodor. II. p. 63. Schol. Lucian. de Lapsu inter Sal. c. 6. et Arsen. Viol. p. 456. ed. Walz. — V. 2. *καλὸν φυὰν* codd. Athen., vulgo *καλοφυάν*, Schol. Luc. *φυὰν καλόν*, Clemens *εὐφυᾶ καὶ καλόν.* — V. 4. *ἡβᾶν*, Athen. *συνηβᾶν.*

Scol. 14. Athen. ibid. V. 1. inserit Grotefendus *μὲν ἄνδρα.* Videtur Alcaei scolium esse, et fortasse scribendum: *Ἐκ γᾶς, Μέλαγχρε, χρὴ κατίδην πλόον* et v. 2. *αἴ τις* et *παλάμαν*, v. 4. *τρέχην ἀνάγκα.* Melanchrus Mitylenae tyrannus fuit, vid. Alcaei Fr. 21.

Scol. 15. Athen. ibid. — V. 1. *ὁ*, Eustath. p. 1574. 14. et duo codd. *ὁ δέ.* — V. 2. *χαλᾷ τὸν* Eustath. et Epit., nisi quod in hoc *χηλῇ* supra scriptum. Codd. *χαλλιτόν.*

εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

16.

Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

17.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

18.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φεροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.

19.

Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

---

x
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
x
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

V. 3. εὐθὺν codd., ut videtur; Epitome et Eustath. εὐθέα. ib. ἔμμεν Casaubonus, codd. ἐν μέν, Epitome ἔμεν. Pars tantum Scolii videtur; cf. Plut. de Herodoti malign. c. 27.: Κόμματός τινος ἀναμιμήσκομαι παροιμιακοῦ·

Μένε, κάρκινε, καὶ σὲ μεθήσω.
Τί γὰρ ἐσπούδακας καταλαβεῖν, εἰ καταλαβὼν μεθιέναι μέλλεις.

Scol. 16. Athen. ibid. p. 695. C. — V. 1. λέγουσί σε, cod. opt. λεγούσης. — V. 2. μετ' Eustath. p. 285. 4. vulgo καί. Respiciunt Scol. Theopompus ap. Athen. I. p. 23. E. et Antiphan. ib. XI. p. 503. E. Ceterum cf. Alcaei Fr. 48. Schneidewinus hoc scolium cum sequente in unum conjunxit.

Scol. 17. Athen. ibid. omisit Epitome. V. 2. μετ', libri καί.

Scol. 18. Athen. ibid. et Dio Chrysost. T. II. p. 95.: Ἦ νὴ Δία τῶν Ἀττικῶν σκολιῶν τε καὶ εὐχὰς ἐπαίνων, οὐ βασιλεῦσι πρεπούσας, ἀλλὰ δημόταις, καὶ φράτορσιν ἀγαθοῖς καὶ σφόδρα ἀνειμένοις· Εἴθε λύρα κτλ. — V. 1. γενοίμην ἐλεφαντίνη, Dio γενοίμαν ἐλεφαντία. — V. 2. φοροῖεν, Dio φορέοιεν, Athen. φίροιεν.

Scol. 19. Athen. ibid. et Dio Chrysost. l. l., qui omisit verba καθαρὸν θ. ν. — V. 1. γενοίμην, Dio γενοίμαν. — V. 2. φοροίη Athenaei codd., Dio γυνὴ καλὴ φορέοι vel φοροῖεν. Schneidewinus, alii conjunxerunt cum praegresso scolio.

20.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

21.

Σύν μοι πῖνε, συννήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

22.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζευ, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

23.

Ἃ ὗς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

24.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς τωὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

25.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλαν ἔχει
τιμὰν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

26.

Ἔγχει δὴ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

Scol 20. Athen. XV. p. 695. C. Dixi de hoc Scolio ad Praxillae fragm. 3.

Scol. 21. Athen. ibid. et Eustath. p. 1574, 21. — V. 1. *συνήβα* unus cod. et Eustath., vulgo *συνῆκα*. ib. *συστεφανηφόρει* Epitome, *συγκανηφόρει* Eustath. — V. 2. *σὺν σώφρονι σωφρόνει* Canterus, Epit. et Eustath. *συσσωφρόνει σώφρονι*, codd. *συσσωφρονήσω σώφρονι*.

Scol. 22. Athen. ibid. — V. 1. *ὦ ταῖρε*, codd. *ὦ ἑταῖρε*. Confer Praxillae Fr. 4.

Scol. 23. Athen. ibid. — V. 2. *τὴν μὲν* et *τὴν δ'* codd., vulgo *τὰν μὲν — τὰν δ'*. ib. *ἔχω*, duo codd. *ἔχων*.

Scol. 24. Athen. ibid.

Scol. 25. Athen. ibid. — V. 1. *μεγάλαν* scripsi, vulgo *μεγάλην*. — V. 2. *θεοῖσιν*, unus cod. *θεοῖς*.

Scol. 26. Athen. ibid. — V. 1. Porsonus conjecit *ἔγχει δὴ κώθωνι*. — V. 2. *εἰ* Porsonus, libri *εἰ δή*.

27.

–́ ⏑ – – x̲ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ x̲ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
x̲ ⏓ –́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏓

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος, στρ.
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον πρόβλημα χρωτός·
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
τούτῳ δεσπότας μνῴαις κέκλημαι.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος ἀντ.
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμόν
. . . προςκυνεῦντί με δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες.

28.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – . .
Χρήματα καὶ βίον
Κλειταγόρᾳ.

Scol. 27. Athen. XV. p. 695. F.: Σκόλιον δὲ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως· ἔστι κτλ. Eadem Eustath. p. 1574. 7. — V. 1. μέγας, Eustath. μέγα. — V. 4. ἀμπέλω Stephanus, Athen. ἀμπέλων, Eustath. ἀμπέλου. — V. 5. μνῴαις scripsi, vulgo μνοίας. Eustath. et Epitome plane omisit. — V. 6. τολμῶντ' Hermannus, vulgo τολμῶντες. — V. 7. πρόβλημα Canterus, codd. πρόβλημά τε. omisit Eustathius cum seq. verbo χρωτός. — V. 8. πεπτηῶτες Eustath., πεπτηότες Athen. — V. 9. Initium versus excidit, προςκυνεῦντί με scripsi, vulgo κυνέοντι. — V. 10. φωνέοντες Athen., φωνέοντι Eustath.

Scol. 28. Aristoph. Vesp. 1231.: Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κἆτ' ᾄσεται· Χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θετταλῶν. Correxi βίον, ultima autem Aristophanes ludendi causa adjecit. Clitagorae scolium commemoravit etiam Lysistr. 1236. ubi Schol.: ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ἡ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. Cf. Cratin. Chiron. Fragm. 10. At Schol. Vesp. dicit: μέλος τι εἰς αὐτὴν Κλειταγόραν, ἥτις ἐγένετο ποιήτρια, Θετταλή τις γυνή.

29.

x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἱρᾶν,
καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

CARMINA POPULARIA.

1.

Πλεῖστον οὖλον οὖλον ἴει, ἴουλον ἴει.

2.

Ὦ Λίνε πᾶσι θεοῖσιν
τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι·
Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ,
Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.

Scol. 29. Amipsias ap. Athen. XI. p. 783. E.: *Αὖλει μοι μέλος, Σὺ δ' ᾄδε πρός· τήνδ' ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως· Αὖλει σὺ καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε· Οὐ χρὴ* κτλ. Non videtur hoc ab Amipsia compositum, sed vetus scolium.

Fr. 1. Athen. XIV, 618, D.: *Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ παιάνων φησί· Τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὑτὰ προσηγόρευον ἀμάλας, συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην οὖλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὅτε μὲν Χλόην, ὅτε δὲ Ἴουλώ· ἀπὸ τῶν οἷν τῆς Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὖλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι. Καὶ Πλεῖστον* κτλ. *ἄλλοι δέ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδήν.* Eadem Eustath. p. 1162. 39. Cf. Schol. Apoll. Rhod. I, 972.

Fr. 2. Schol. Venet. Il. σ, 570.: *Ἐθρηνεῖτο ὁ Λίνος παρὰ τῶν Μουσῶν οὕτως· Ὦ Λίνε θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρώτῳ μέλος ἔδωκαν ἀθάνατοι ἀνθρώποισι φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι· Φοίβος δέ σε κότῳ ἀναιρεῖ, Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.* quae correxi, ita quidem ut πᾶσι adderem, quod saepe excidit, et ἀθάνατοι ejicerem. Nisi forte praestat:

Ὦ Λίνε θεοῖσι τετιμημένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Existimo autem hoc esse exordium antiquae cantilenae, *Aelini*. Schneidewinus Melanippidae tribuit, (quoniam idem schol. paulo

3.

Ἐλθεῖν, ἥρως Διόννσε,
Ἄλιον ἐς ναὸν ἁγνόν
σὺν Χαρίτεσσιν ἐς ναόν
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων,
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

4.

Ἀνάγετε κῶμον, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

5.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
καινὰν ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος

---

ante dicit: *Ἡ κατὰ Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ· ἥ τε καλουμένη Σφαῖρα ποίημά ἐστιν εἰς τὸν Λίνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα.*) a cujus poesi isti versus prorsus abhorrent. Ad hanc veterem cantilenam compositi sunt hexametri ap. Schol. Victor. ad eundem locum et Eustath. p. 1193. 59.:

Ὦ Λίνε, πᾶσι θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀείσαι
ἐν ποδὶ δεξιερῷ· Μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταί
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἠλίου αὐγάς.

quos existimo ex Orphei ista Sphaera petitos esse. Adde Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 289. E., qui dicit: *ἐπιγραφή ἐστιν ἐν Θήβαις.*

Fr. 3. Plut. Quaest. Graec. 36.: *Διὰ τί τὸν Διόνυσον αἱ τῶν Ἠλείων γυναῖκες ὑμνοῦσαι παρακαλοῦσι βοέῳ ποδὶ παραγίγνεσθαι πρὸς αὐτάς· ἔχει δ' οὕτως ὁ ὕμνος· ἐλθεῖν — θύων, εἶτα δὶς ἐπάδουσιν· Ἄξιε ταῦρε.* — V. 2. *Ἄλιον* i. e. *Ἀλεῖον* Welckerus, vulgo *ἅλιον*.

Fr. 4. Ithyphallorum cantilenam affert Semus ap. Athen. XIV. p. 622. B.: *Οἱ δὲ ἰθύφαλλοι — ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες· ἀνάγετε εὐρυχωρίαν κτλ.* — V. 1. *ἀνάγετε κῶμον* addidit Tyrwhittus. — V. 2. *τῷ θεῷ ποιεῖτε* Porsonus, codd. *ποιεῖτε τῷ θεῷ*.

Fr. 5. Phallophororum cantilenam servavit Semus ap. Athen. XIV. p. 622. E.: *Οἱ δὲ φαλλοφόροι — παρέρχονται, οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες· Σοὶ Βάκχε κτλ.* — V. 3. *καινὰν* Hemsterhusius, codd. *καὶ μάν*.

κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

6.

Πόρρω παῖδες πόδα μετάβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον.

7.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

8.

A. *Χέλει χελώνη, τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ;*
B. *Ἔρια μαρύομαι καὶ κρόκην Μιλησίαν.*
A. *Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο;*
B. *Λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἅλατο.*

9.

Ἔξεχ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

V. 4. *κεχρημέναν ᾠδαῖσιν* **Porsonus, libri** *κεχρημεναν ωδαισιν, κέχρημε κανώδησιν, κέχρημεν κανώδασιν.*

Fr. 6. Lucianus Saltat. 10.: *Καὶ τὸ ᾆσμα, ὃ μεταξὺ ὀρχούμενοι (οἱ Λάκωνες) ᾄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπίκλησίς ἐστιν καὶ Ἐρώτων, ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο. καὶ θάτερον δὲ τῶν ᾀσμάτων — δύο γὰρ ᾄδεται — καὶ διδασκαλίαν ἔχει ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι· πόρρω γάρ φασιν, ὦ παῖδες κτλ. τοντέστιν ἄμεινον ὀρχήσασθε.*

Fr. 7. Athen. XIV, p. 629, E.: *Ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα. ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες· Ποῦ κτλ.* — **V. 2.** *ταδὶ τὰ ῥόδα* **Censor Ienensis, codd.** *ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα κτλ.*

Fr. 8. Pollux IX. 125.: *Ἡ δὲ χελὶ χελώνη παρθένων ἐστὶν ἡ παιδιά, παρόμοιόν τι ἔχουσα τῇ χύτρᾳ· ἡ μὲν γὰρ κάθηται, καὶ καλεῖται χελώνη, αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι· χελὶ χελ. — ἡ δὲ ἀποκρίνεται. ἔρια μαρύ. — εἶτ' ἐκεῖνα πάλιν· ὁ δ' ἔκγονός σου — ἡ δὲ φησι· λευκᾶν κτλ.* **Eadem Eustath. ad Il. p. 1914.** — **V. 1.** *χέλει χελώνη* **Eustath., qui recte dicit:** *Τὸ χέλει προστατικὸν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ χελώνῃ.* **Nisi forte malis** *χέλυ.* **Pollux** *χελί.* **Simile est** *πόνῳ πόνηρος,* **vel rectius** *πονωπόνηρος* **ap. Aristoph. Vesp. 485. et Lysistr. 350.**

Fr. 9. Pollux IX. 123.: *Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ κρότον ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ, ὁπόταν νέφος ἐπιδράμῃ τὸν θεόν· ὅθεν καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις· εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις ὅταν λέγωσιν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.* **Cf. Aristoph. Insul. Fr. 4. Eustath. ad Il. p. 881. 42. Athen. XIV. p. 619. B.:** *Ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.*

10.

Ἀμές ποκ᾽ ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἀμὲς δέ γ᾽ εἰμές· αἰ δὲ λῆς, αὐγάσδεο.
Ἀμὲς δέ γ᾽ ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.

11.

Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

12.

Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.

13.

Ἐκκόρει κόρην κορώνη.

Fr. 10. Plut. vit. Lycurg. c. 21.: *Τριῶν χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ᾖδεν· Ἄμμες ποκ᾽ κτλ. ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν· Ἄμμες δέ γ᾽ κτλ. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων· Ἄμμες κτλ.* Eadem Institut. Lacon. c. 15. et de se ipsum citra inv. laud. c.15. Scripsi ἁμές, Plut. primo et postremo loco ἄμμες, secundo ἄμες. — V. 2. εἰμὲς Plut. primo loco, secundo *ἐμέν*, tertio *εἰμέν*. ib. *αὐγάσδεο* duobus locis, *πεῖραν λαβέ* primo loco. Cf. praeterea Schol. Platon. ad Leg. p. 663. A. Diogen. II. 30. V, 3. Zenob. I, 82. Greg. Cypr. I. 48. Apost. III, 6. Arsen. p. 51. Conferas etiam epigramma Laconicum ap. Plut. Consol. c. 15.:

Νῦν ἄμμες (ἁμὲς), πρόσθ᾽ ἄλλοι ἐθάλλεον (ἐθάλεον) αὐτίκα δ᾽ ἄλλοι,
ὧν ἄμμες (ἁμὲς) γενεὰν οὐκέτ᾽ ἐποψόμεθα.

Fr. 11. Plut. Quaest. Graec. c. 35.: *Τί δήποτε ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις· Ἴωμες εἰς Ἀθήνας;*

Fr. 12. Athen. XIV, p. 619, C.: *Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν νόμων καλεῖσθαί τινά φησιν ᾠδὴν ἀπ᾽ Ἠριφανίδος, γράφων οὕτως· Ἠριφανὶς ἡ μελοποιός, Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐραισθεῖσα, ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξῄει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοῦς δρόμους. ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς αὐτοργίᾳ διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἴσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιῄει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὥς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ᾄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἐστι· Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.*

Fr. 13. Horapollo Hierogl. c. 8.: *Τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν (τῶν κορωνῶν) ὁμονοίας χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις ἐκκορὶ κορὶ κορώνην λέγουσιν ἀγνοοῦντες.* et Schol. Pindar. Pyth. III, 27.: *Παροτρύνοντες δ᾽ ἔνιοί φασιν ἐκκορεῖ κόρους κορώνας.* Emendavit Hermannus. Cf. Aelian. Hist. An. III, 9.: *Ἀκούω δὲ τοὺς πάλαι καὶ ἐν τοῖς γάμοις μετὰ τὸν ὑμέναιον τὴν κορώνην καλεῖν, σύνθημα ὁμονοίας τοῦτο τοῖς συνιοῦσιν ἐπὶ τῇ παιδοποιΐᾳ διδόντας.*

14.

Ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῷς ἅμμ', ἱκετεύω·
πρὶν καὶ μολὲν κεῖνον, ἀνίστω·
μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς κἀμὲ τὰν δειλάκραν·
ἀμέρα καὶ δή· τὸ φῶς διὰ τᾶς ὑρίδος οὐκ ὁρῇς;

15.

Ἔς τε μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

16.

Ἑλλάδος ἀγαθέας στραταγόν
τὸν ἀπ' εὐρυχόρου Σπάρτας ὑμνήσομεν·
ὦ ἰὴ παιάν!

17.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα,

Fr. 14. Athen. XV, p. 697, B.: *Οὗτος τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἷαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἥδε· Ὦ κτλ.* — V. 1. ἥδε· ὦ τί Dindf., codd. ἡδέω τι, vulgo ἡδέως τι. — V. 2. μολὲν Bentlejus, codd. μόλιν vel μόλεν. ib. ἀνίστω Bentlejus, libri ἀνιστῶ. — V. 3. κἀμὲ Dindorfius, vulgo καί με. ib. τὰν Bothius, vulgo τήν. — V. 4. δὴ scripsi, vulgo ἤδη. ib. ὁρῇς scripsi, libri ἐκορῇς, corrigunt ἐσορῇς.

Fr. 15. Pausan. IV, 16, 6.: *Ἀριστομένει δέ, ὡς ἀνέστρεψεν ἐς τὴν Ἀνδανίαν, ταινίας αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ὥραια ἐπιβάλλουσαι τῶν ἀνθῶν ἐπέλεγον ᾆσμα τὸ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ᾀδόμενον· ἔς τε μέσον κτλ.*

Fr. 16. Plut. vit. Lysand. c. 18.: *Πρώτῳ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις, Ἑλλήνων ἐκείνῳ (τῷ Λυσάνδρῳ) βωμοὺς αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὡς θεῷ καὶ θυσίας ἔθυσαν, εἰς δὲ πρῶτον παιᾶνες ᾄσθησαν, ὧν ἑνὸς ἀρχὴν ἀπομνημονεύουσι τοιάνδε· Τὸν Ἐ. ἀ. στρ. ἀπ' εὐρυχώρου Σπάρτας ὑ., ὦ ἰὴ παιάν.* Naekius τὸν transposuit et εὐρυχόρου scripsit. Huc respicit Athen. XV, p. 696, E. *Ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς παιὰν (ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα), ὃν φησι Δοῦρις ἐν τοῖς Σαμίων ἐπιγραφομένοις Ὥροις ᾄδεσθαι ἐν Σάμῳ.*

Fr. 17. Athen. VIII, p. 360, B.: *Καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θέογνίς φησιν ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως. Εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί· χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι· Ἦλθ' κτλ. τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.* Cf. Eustath. p. 1914, 45. — V. 1. ἦλθ' ἦλθε, Hermannus ἠνθ' ἦνθε scripsit. — V. 2. ὥρας Hermannus, vulgo ὧρας. —

καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυροῦ τε κάνιστρον
καὶ πύρνα· χελιδών
καὶ τὸν λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμεν, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμεν ἢ ὑπέρθυρον,
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
μικρὰ μέν ἐστι, ῥᾳδίως μὶν οἴσομεν·
ἂν δ' αὖ φέρῃς τι, μέγ' ἀγαθόν τι δὴ φέροις·
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

18.

Λέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἂν φέρομεν παρὰ τᾶς θεῶ, ἂν ἐκαλέσσατο τήνα.

19.

Ἄλει μύλα ἄλει,
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

V. 3. καλοὺς Hermannus, vulgo καὶ καλούς. — V. 5. ἐπὶ Eustath., vulgo κἀπί. ib. μέλαινα Eustath., codd. μέλανα. — V. 6. σὺ προκύκλει Hermannus, vulgo οὐ προκυκλεῖς. — V. 9. τυροῦ vulgo, codd. τυρῶ vel τυρῶν. — V. 10. καὶ πύρνα· χελιδὼν scripsi, codd. καὶ πυρῶν ἁ χελιδὼν vel πυρῶνα χελιδών. — V. 11. τὸν adjecit Hermannus. ib. λεκιθίταν Eustath., codd. λεκιθι τάν. — V. 14. φέρωμεν, Eustath. φέρομεν. ib. ὑπέρθυρον Dindorfius, vulgo τὸ ὕπερθυρον. — V. 17. δ' αὖ scripsi, vulgo δή. ib. μέγ' ἀγαθόν τι δὴ scripsi, codd. μέγα δή τι vel μέγα δή τοι. Dindorfius: ἐὰν φέρῃς δέ τι, μέγα δή τι καὶ φέροις.

Fr. 18. Argument. Theocriti p. 5. ed. Gaisf.: Τοὺς δὲ νεικημένους (βουκόλους) εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν· Δέξαι κτλ. — V. 2. τᾶς θεῶ Schneidewinus, vulgo τῆς θεοῦ.

Fr. 19. Plut. Sept. Sap. Conv. c. 14.: Ἐγὼ γάρ, εἶπε, τῆς ξένης ἤκουον ᾀδούσης πρὸς τὴν μίλην ἐν Λεσβῷ γενόμενος· Ἄλει κτλ.

20.

Ὦ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖν·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει
πόλεσιν.

21.

Μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον
μηδὲ δαψιλῆ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα,
μὴ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην.

Fr. 20. Plut. Amator. c. 17.: *Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ὕλλως ἀποθανεῖν φησι, κρατήσαντα τῶν Ἐρετριέων ἐν τῇ μάχῃ· τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ᾄδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν· Ὦ παῖδες κιλ.* — V. 1. ὅσοι scripsi, vulgo οἵ. — V. 2. ὁμιλεῖν scripsi, vulgo ὁμ.λίαν.

Fr. 21. Diogenian. VI, 61.: *Μηδέποτε ἔρδειν γέροντα μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παῖδα βάσκανον μηδὲ κύνα τινὸς μηδὲ λαλὸν κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.* Emendavit Meinekius ex Suida v. *μηδέποτ' εὖ* et Arsen. p. 356. Vetus carmen populare esse videtur, conf. Aristot. Rhetor. 1, 15 : *οἷον εἴ τις συμβουλεύει μὴ ποιεῖσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία· μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα.*

Lipsiae, typis *Polzianis* impressum.

Addenda et Corrigenda.

Pindar. Ol. XI, 70.: *ὠλιροθίου*, et hic et in annotatione *ὠλιῤῥοθίου* scribendum. Pyth. IX, 88: *ἀὲ* Boeckhius ex Grammaticorum auctoritate, de qua nunc dubito, nam in Crameri Anecd. Paris. T. III. 321, 28. non Pindaro, sed Pisandro tribuitur: *ἐστὶ δὲ καὶ ἀὲ παρὰ Πεισάνδρῳ Καμερεῖ.* — Fr. 6. not. scribendum: Clem. Alex. Strom. V. p. 731: *Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ Σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰςάγει, βασιλέα, σωτῆρα, δίκαιον, ἑρμηνεύων ὧδέ πως· πρῶτα κτλ.* — Fr. 45. Auctius uno vocabulo servavit Grammaticus in Cram. Anecd. Paris. T. IV. 194, 7: *ὠρίων, ἐπεὶ καὶ ὀαρίων — καὶ Πίνδαρος καὶ Εὐριπίδης· Ἀλλ᾽ οὐχ ὅποτε θωῤῥαχθεὶς ἐπέχ᾽ ἀλλότριαϊ ὠαρίων.* qui meam conjecturam confirmat. — Fr. 61. Ad Prosodia novum quodammodo accedit fragmentum ex Anecd. Paris. Cram. T. III. p. 292, 26: *Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αι διφθόγγου ἐν Προςῳδίοις* (*Προσοδίοις*) *Μεμναίατ᾽ ἀοιδῆς* (*ἀοιδᾶς*). Huc pertinet Fr. 297. — Fr. 74. V. 1. Philostrati codex non *μέτρα*, sed *μητέρα* exhibet; jam cum apud Dionysium *μ᾽ ἄτερ* legatur, apparet scribendum esse:

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ᾽ ἐμοὶ θοῶν μᾶτερ
ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ βλεπόμενον. —

Fr. 76. Sero animadverti ad Hyporchemata referendum et cum Fr. 76. conjungendum esse Fr. 189. — Fr. 159. Affert etiam Gramm. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 35, 24: *ἔστι δὲ τάχεων καχίει καπνός.* et sane scribendum puto *ἀνακηκίει.* — Fr. 234. Emendatius Grammaticus affert in Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 154, 13: *Καὶ Πίνδαρος·*

´ ◡ – - ´ ◡ – ´ ◡ ◡ – ´ ◡ – ◡ ´ ◡ – ⏓
Ἄλλο δ᾽ ἄλλοισιν νόμισμα· σφετέραν δ᾽ αἰνέει δίκαν ἕκαστος.

nisi quod *αἰνεῖ* scribitur. — Fr. 242. Cf. Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 88, 15. *Ὅμηρος — τὸ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος.* — Fr. 284. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 169. 10. *ἐπέτιον* Pindarum dixisse perhibet. — Fr. 308. Adde Crameri Anecd. Paris. T. IV. p. 226, 16. — Fr. 309. Cf. Cram. Anecd. Paris. T. III. p. 284, 4.

Mimnermus. Fr. 12. v. 6. *κωΐλη*, Meinekius *κοΐλη* conjecit. — Fr. 17. affert Grammaticus Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 287. 1.

Pseudophocylides v. 175. *ἄληαι* corr. *ὄληαι.*

Theognis v. 839: *Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ Σκύθα κεῖρε κόμην*, conjicio: *ἀλλ᾽ ἄγε δὴ ἐγκυτὶ κεῖρε κόμην.* ibid. v. 882: *ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων* corrigas *ἐκ Πλατανιστοῦντος.* Sed de crisi Theognidea dicam alibi accuratius.

Sophocles. Adde Paeanem in Aesculapium, de quo vid. Lucian. Encom. Demosth. c. 27: *οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τῆς τιμῆς, εἰ μὴ τῶν προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται.* Cf. Philost. vit. Apoll. III, 17: *οἱ δὲ ἥδον ᾠδήν, ὁποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνῃσι τῷ Ἀσκληπιῷ ᾄδουσιν.* Qui autem factum sit, ut Sophocles in Aesculapium hymnum componeret, significat auctor vitae Sophoclis: *ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἥρως ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι.* ubi Meinekius collato Schol. Apoll. Rhod. I, 97: *Ἄλκωνος* et *παρὰ Χείρωνι τραφεὶς* correxit.

Philiscus v. 1. *νῦν ᾧ*, corrigas *νῦν ὦ*.

Archilochus. Fr. 5. Adde Cram. An. Paris. T. IV. p. 412, 31: *οὕτω τρωθείς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλου ἔφη· αὐτόν μ' ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη· ἐῤῥέτω· αὐτὸν μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἰπών, ἀσπίδα δὲ τὸ ἴδιον ὦμα καλέσας.* — Fr. 22. legitur ibid. T. III. p. 496, 13: *ὁ δ' Ἀσίης κρατερὸς μηλ.* — Fr. 31. Cf. ibid. IV. p. 61, 26: *Ἀτρύγετος· ὁ καρπὸς παρὰ τὸ τρυγᾶν· ἔστι δὲ ὁ Δημητριακὸς καρπὸς· Ἀρχίλοχος· οἱ δὲ οἰσαθήκην ὃ σημαίνει τὸν ὀνον κωλωνὸς ὀτρυφάγου, περιττεύοντος τοῦ ο.* Hic igitur grammaticus integrum attulit jambum, sed cum post ὃ σημαίνει exciderit obscuri et corrupti vocabuli explicatio, expedire non possum, nec magis explanari potest, quod ibid. legitur T. IV. p. 183, 21: *Θριαθρίκη· Ἀρχίλοχος· καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὡς Φερεκύδης.* — Fr. 36. legitur ib. T. IV. p. 76, 30. — Fr. 80. legitur ib. T. III. p. 371, 13. omisso poetae nomine, ubi ἔθεντο scribitur; item ib. Fr. 82., ubi *ἐχνυμένῃ σκυτάλῃ* legitur. — Fr. 85. v. 2. legitur apud Prisc. T. II. p. 396. ed. Krehl. Ad hoc carmen haud dubie pertinet Hesychii glossa *Σελληΐδεω* (male Musurus: *Σελληϊάδεω*) *Σελλέως υἱός, ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα.* Cf. Aristid. T. II. p. 380. ed. Dindf.: *Ἀρχίλοχος — Λυκάμβην, Χειδόν, καὶ τὸν δεῖνα τὸν μάντιν καὶ τὸν Περικλέα — καὶ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους κακῶς ἔλεγεν.* — Item alia Hesychii glossa ad Archilochum referenda *Δωτάδης· Δώτου υἱὸς ὁ Λυκάμβης.* Item Archilochi videtur versus, qui legitur ap. Rufinum p. 2711. (Gaisfordi editione nunc non licet uti) qui ita est corrigendus:

Ξάνθῃ παλαιῇ γρηῒ πολλοῖσιν φίλῃ.

— Fr. 86. Ex Epodis esse apparet etiam ex Grammat. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 55, 16. — Fr. 122. Cf. ibid. T. IV. p. 84, 11: *σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ ἢ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἃ ἔαδε εἴς τε ταύρους.* quae nequeo corrigere. — Fr. 165. affertur ibid. T. III. p. 284, 6.

Simonides Amorginus. Fr. 6. v. 76. *αὐόκωλος*, idem conjecit Hauptius. — Fr. 25. legitur etiam in Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 279, 8.

Hipponax. Fr. 80. Auctius legitur in Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 69, 33: *Κεκινέαται, οἷον· οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινέαται.* Itaque corrigendum, ut Schneidewinus quoque conjecit:

οἱ δέ μευ πάντες
ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκίνεαται.

Pertinet autem ad illud carmen, ex quo est Fr. 10. et quae sequuntur. Hipponactis Fragmentis addas Fr. 129. Schol. ad Plat. Lys. p. 206. ed. Steph.: *Φορμίον δὲ πλέγματι ψιαθῶδες παρ' Ἱππώνακτι.* — Fr. 130. Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 115, 31: *Περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς γενναίους ἄνδρας λέγει κεφαλάς, ὡς Ἱππώναξ ξανθὰ κάρηνα ἀντὶ τοῦ αὐτοὺς τοὺς ἵππους.* Itaque legendum *ἵππων ξανθὰ κάρηνα*, estque ex Parodiis petitum. — Fr. 131. Ibid. T. IV. p. 61, 17: *ἁρμαλιῆς — ὡς καὶ καθαίρω καθαρμὸς παρὰ ἵππος ἄνακτι.* et paulo supra *ἱπποκράτει.* Scrib. *Ἱππώνακτι.* Ceterum cf. Etym. M. p. 145, 7. — Fr. 132. Ibid. T. IV. p. 185, 30: *Λίς, ὁ λέων καὶ λιὸς ἡ γενική, ὡς κίς, κιός, ὁ Ἱππώναξ.* —

Alcman. Fr. 30. Cf. Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 433, 19. — Fr. 40. Eadem Cyrillus Crameri Anecd. Paris. T. IV. p. 181, 26. — Fr. 79. Fortasse scripsit Alcman: *Νικῶ δ' ὁ κἀῤῥῶν βῶς.* vid. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 54, 22: *κἀῤῥῶν, οἷον ναὶ κἀῤῥῶν βῶς.* — Fr. 90. Affert etiam Grammaticus Cramer. Anecd. Paris. T. IV. p. 63, 13: *Τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι καλὰ ἐσσὶν καὶ καλὰ μελισσομέναι*, ubi corrigo *τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι καλλά ἐστιν· καλλὰ μελ.* — Fr. 113. ibid. legitur T. IV. p. 84, 17.

Bacchylides. Fr. 36. Grammaticus Crameri *μελαγκεθές*, quemadmodum ceteri, Suidas *μελαμβαφὲς* exhibet. Adde praeterea novum Fragm. 63. ex Tzetz. Theogonia v. 80: *ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐριννύες πρῶτον Ἠ Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν ταύταις, καὶ συν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες, Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὄρμενός τε καὶ Λύκος, οὓς Βακχυλίδης μὲν φησι Νεμέσεως Ταρτάρου, Ἄλλοι τινὲς δὲ λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου.*

Timotheus. Fr. 11. Cf. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 72, 25: *ὡς παρὰ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ, οἷον· τεταμένα ὀρίγανα διὰ μνελοτρεφῆ. σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν.*

Bei **Gebrüder Reichenbach** *in Leipzig*
sind erschienen:

Ciceronis de officiis libri III. Rec. *R. Stuerenburg.* Accedit Commentarius. 1843. 1 Thlr.

Specimen onomatologi graeci. Scripsit *Carolus Keilius*, Adjunctus Portensis. 1840. $^2/_3$ Thlr.

Anacreontis carminum reliquias edidit *Th. Bergk.* 1834. 20 Bogen. 8. $1^1/_2$ Thlr.

M. T. Ciceronis pro Sexto Roscio Amerino oratio. Recensuit, emendavit, scripturae varietatem, Vet. Scholiastam, selectas variorum annotationes suasque adjecit Dr. *Guilelm. Buechner*, superiorum ordd. in gymn. Suerin. praecept. 1835. $22^1/_2$ Bogen. $1^1/_2$ Thlr.

***Aug. Gotth. Gernhardi*, Opuscula,** seu commentationes grammaticae et prolusiones varii argumenti, nunc primum uno volumine comprehensae, emendatae, locupletatae. 1836. 8 maj. 27 Bogen. $1^3/_4$ Thlr.

Eutropii breviarium historiae Romanae, herausgegeben und mit fortlaufenden Verweisungen auf die Schulgrammatiken von *L. Ramshorn* und *C. G. Zumpt*, mit historischen und geographischen Anmerkungen und einem Wörterbuche begleitet von Dr. *Carl Ramshorn.* 1837. $12^1/_4$ Bogen. 8. geh. $^3/_8$ Thlr.

Neugriechische Grammatik nebst einer kurzen Chrestomathie, mit einem Wörterbuche, für den Schul- und Privatgebrauch. Von Dr. *Fedor Possart.* 1834. $1^1/_3$ Thlr.

Theorie der Interpunction. Aus der Idee des Satzes entwickelt von Dr. *Johann Weiske.* 1838. 13 Bogen. $^3/_4$ Thlr.

Wissenschaft und Universität in ihrer Stellung zu den praktischen Interessen der Gegenwart. Eine Gegenschrift gegen: Prof. *K. H. Scheidler* „Ueber die Idee der Universität und ihre Stellung zur Staatsgewalt." Von Dr. *Carl Biedermann*, ausserordentl. Prof. d. Phil. an der Universität Leipzig. 1839. $8^1/_2$ Bogen. $^2/_3$ Thlr.

Order in Croiset:

Elegiac:
Callinus
Archilochus
Tyrtaeus
Mimnermus
Solon
Theognis
Phocylides

Iambic:
Archilochus
Semonides of Amorgus
Hipponax
Ananius

La chanson:
Alcaeus
Sappho
Anacreon

Lyric:
Thaletas
Alcman
Arion
Stesichorus
Ibycus
Simonides
Bacchylides

Lasus
Dinocrates
Dymnichus
Lamprocles
Apollodorus
Agathocles
Corinna
Myrtis
Telesilla
Praxilla
Pindar.

Robarts Library
DUE DATE:
Sept. 23, 1991

Fines increase
50¢ per day
effective
September 3,
1991

PA
3443
B47
1843

Bergk, Theodor
Poetae lyrici graeci